

کور دیوون

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

به شیک له بیره وه ریه کانی
کاپیتان همه دی مه ولوودی

(۱۹۷۹ - ۱۹۰۷)

ساخ کرده وه و به لگه مه ندکردنی

وریا ماملی

کوردبوون

به شينک له بيره وهرييه کانی

کاپيتان چه مه دی مه ولوودی

کور د بوون

به شتيك له بيره وه رييه كاني
كاپيتان حه مه دي مه ولوودي
(۱۹۷۹ - ۱۹۰۷)

كو كړنه وه، ساخ كړنه وه و به لگه مه ند كړني:
وريا ماملئ

- ناوی کتیب: کوردبوون
- کۆکردنهوه، ساخکردنهوه و بهلگه مه ندکردنی: وریا ماملی
- دیزاینی بهرگ: فاروق قوبادی
- پێکخستنی لاپه ره کان: شاروخ نه رهنگی
- فهرههنگۆک: سالح بێچار
- شوێنی چاپ: سلیمانی - چاپخانه ی کارۆ
- نۆبهت و سالی چاپ: چاپی دووهه م - ۲۰۲۲
- له بهرپۆه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره (۱۵۵۶) ی سالی ۲۰۲۲ ی پێ دراوه
- ISBN: 978-91-89439-56-6
- نرخ: ۱۳۰۰۰ دینار

مافی چاپکردنهوه بۆ کۆکه رهوه و ساخکه رهوه ی نه م کتیبه پارێزراوه.

پیرست و ناوهرۆک

- ١١.....پیشه کی وریا ماملن
- ٢٠.....پیشه کی مامۆستا شیرکۆ هه ژار موکریانى
- ٢٥.....دهفته رى ژماره (١) و (٢)
- ٢٩.....به شیک له بیره وه ریه کانی کاپیتان محه ممه دى مه ولوودیان (حه مه دى مه ولوودى)
- ٣٠.....ژیانی مندالیم
- ٣٩.....هاتنى له شکرى عوسمانى و دواکه وتوو یی خه لکه که مان
- ٤٤.....کۆمه لکۆژکردنى خه لکی سابلآغ له لایه ن سوپای پرووسییه ی تیزاریه وه (١٩١٦)
- ٥٠.....ئه و سێ سآله ی که پرووسه کان له سابلآغ بوون (١٩١٥-١٩١٧)
- ٥٥.....دیسان که و قه وه بن ده ستی زپردایکم
- ٥٩.....له که یه وه کوردوستان داگیر کراوه؟
- ٦١.....«حه بیب» ی یه خسیر
- ٧٤.....په نا بردن بۆ «کتیچاوا»
- ٧٦.....شه ره گه ره کی سابلآغی
- ٧٧.....چاره نووسی من و زپردایکم
- ٨٥.....نازاد کردنى سابلآغ له لایه ن سمایل ئاغای شکاک (سمکۆ)
- ٨٩.....هه رزه کاریم و خوژیاندم
- ١٠٢.....عاقڵ کردنى سه ربازی ره زاشا
- ١١٠.....پاکم و بیپاکم
- ١١٦.....پروویه کی دبی کۆمه ل
- ١١٩.....په نابردن بۆ مآله «حاجی مسته فا داودى»!
- ١٢٣.....پوژانی شوانکار تیم
- ١٢٤.....له رینگای (هامیلتون) کرێکارم و له پرواندز کوویه فروش
- ١٢٨.....کوژتایی به شی (١) و (٢)
- ١٢٩.....سیاسه تی لادانی په چه و چارشێوی ره زاشا

- (تبعيد) تاراندن يا دوورخستنەوہى زۆرە مىلى بۆ شىراز ۱۳۰
- دەفتەرى ژمارە (۳) ۱۳۳
- لاوازبۈۈنى حەكۈمەت و ھەلاتنى عەجەمان لە سابلاڭ ۱۳۴
- كۆكردنەوہى قاجبەخانەكانى «ئەكبەرئاباد»ى ۱۳۹
- يەكەمىن دىدار دەگەل قازى محەممەد و بەرگرى كردن لە شار ۱۴۰
- تالان كردنى «زگدراو» ۱۴۳
- دەرکردنى فەرمانى كوشتنم لەلایەن عەشیرەتەوہ ۱۴۵
- شاربەدەرکردنم، تەوڕیز، حیزبى تودە و چەند پووداوتك ۱۴۸
- گەپانەوہ لە تەوڕیزەوہ بۆ سابلاڭ و پەلپى عەشیرەتى ۱۵۲
- سوئندخواردنى يەكەمم دە كۆمەلەدا (ژ.ك) ۱۵۳
- تۆلەكردنەوہ لە پەنسى ئەمنیە ۱۵۴
- كوژرانى پەحمانى بىرام ۱۵۹
- سوئندخواردنى دووھەمم دە كۆمەلەدا (ژ.ك) ۱۶۰
- يەكەم پاسپاردەى (كۆمەلە) ۱۶۲
- سەدرى قازى و خۆھەلپەردنى وەك نومايەندە ۱۶۵
- نیزىكبۈۈنەوہى دووبارەم لە قازى محەممەد ۱۶۶
- پیلانگىرى حەكۈمەت و ئاڭاكان بۆ نانەوہى ئازاوە لە تىوان مەن و «كەرىم جانگىر»دا ۱۶۸
- كۆمەلەى دەولەتمەندان و كۆمەلەى كاسب و زەحمەتكیشان ۱۶۹
- كوشتنى پەنسى ئازان و پەنسى سىجىلى ۱۷۲
- داو و دەھۆى ئاڭاوەتان بۆ لەناوبردەن ۱۷۶
- داوئىكى دىكەى ئاڭايان بۆ لەناوبردەن ۱۷۹
- گرتنى ئىدارەى پۆلىس و كوشتنى ئازانەكان ۱۸۱
- كۆبۈۈنەوہى ھەموو سەردارى عەشايرى موكریان بۆ لەناوبردەن ۱۸۲
- ناكۆكى و ناتەبايى سىياسى دە (كۆمەلە)دا ۱۸۵
- ھاتنى لەشكرى سوور بۆ سابلاڭ و گاۈگەردوونى مەن لەپیش لەشكرى سوور ۱۹۱
- كاتىك كە زانیم ئالای كوردوستان لە چوارچرا ھەلدەكرت! ۱۹۴
- سینەماى ئىنگلىسەكان لە مەھاباد ۱۹۷
- گرتنى پادگانى ميانداو و يارمەتيدانى فیدایىھەكانى ئازەربايجان ۱۹۹

۲۰۴.....	قەرار بوو له تاران بۆ كوردوستان بمرين و نه گه پرينه وه
۲۱۰.....	«غه فوري مه محموديان» چۆن كوژرا!
۲۱۲.....	تۆلە كرده وه له «... ئاغا»
۲۱۴.....	بپريارى له ناو بردنى ميرزا رهحمه تى شافعى!
۲۱۵.....	به پلهى كاپيتان بووم به فهريماندهى پۆلى ههوشار و چارداوه پروو
۲۱۹.....	دهفته رى ژماره (۴)
۲۲۰.....	سايينقه لا
۲۲۵.....	ته موغه و حه مه ره شيد خانى بانه
۲۲۷.....	پرووداوه كانى «به له جه ر»
۲۳۵.....	حاجى باوه شيخ (حاجى بابە شيخ)
۲۳۵.....	جه بهه ي سه رده شت
۲۴۲.....	قاره مانى كو ماري كوردوستان
۲۴۴.....	شه ره كه ي (مه لاشيخ ي)
۲۴۵.....	پرووداوه كانى «مير شيخ حه يدەر»
۲۴۷.....	شكانى نازه ربايه جان و گه رانه وه به ره و سابلاغ
۲۵۳.....	بزووتنه وه ي رزگاري نه ته وايه تىي گه لى كورد و قازى محه مده د ۱۹۴۱ - ۱۹۴۷
۲۵۳.....	له كتيبي: ژيان و به سه ره اته كانى عه بولر حمانى زه بيحي (ماموستا عوله ما)
۲۵۴.....	پايه كى دى
۲۵۵.....	ماموستا قانع
۲۵۶.....	نه غه ده و داوا كرده وه م له لايه ن ده و له تى ئيرانه وه
۲۵۸.....	چوونم به هاناي زپرو به گى له گوندى «كوگن» و «محالى مه ركه وه پرى»
۲۵۹.....	چوونم بۆ يارمه تيدانى مه لا مسته فا بارزاني
۲۶۱.....	به ره و سنوورى كوردوستانى عيراق (باشوورى كوردستان)
۲۶۷.....	گرتوو خانه كانى عيراق
۲۶۹.....	به ره و گرتوو خانه ي رانيه
۲۷۴.....	گرتوو خانه ي قه لادزى
۲۷۶.....	به ره و گرتوو خانه ي رانيه و هه ولير
۲۷۸.....	گرتوو خانه ي رواندز

- ۲۸۸..... هەر که ئازاد بووم.....
- ۲۹۰..... پەنابردن بۆ شېخ لەتېف.....
- ۲۹۳..... گېرسانهوهم لە خەلانی.....
- ۲۹۵..... حەمەدی مەولودە مەنگۆری.....
- ۲۹۸..... غەنی بلووریان.....
- ۲۹۹..... گەڕانەوہی بۆ ناوچەى مەھاباد.....
- ۳۰۴..... دیتنەوہی مندالەکانم.....
- ۳۰۷..... قاوہخانەى «قازیاوا»یە.....
- ۳۱۴..... سووتانم لە ئیوان شەرى مەلا مستەفا بارزانى و پەحیمى قازیدا.....
- ۳۲۱..... «کاپیتان حەمەدی مەولودە چرچى» لە ناو دەق و سەرچاوەکاندا.....
- ۳۲۲..... نووسراوەکانى دوکتۆر ئاسۆ.....
- ۳۲۵..... (باسى کاک حەمەدەمین پاتب | پاتبى برا و پوورزای کاپیتان).....
- ۳۳۲..... رۆژنامەى «کوردستان»ى ژمارە ۸۵ لاپەرەى ۲.....
- ۳۳۴..... نووسراوەکانى دوکتۆر کەمال مەزھەر.....
- ۳۳۶..... بېرەوهرییه‌کانى پەئیس بەکر.....
- ۳۳۹..... نووسینه‌کانى کەریم حیسامى.....
- ۳۴۰..... نووسینه‌کانى عەبدوللا ئەحمەد پەسۆل پشده‌رى.....
- ۳۴۳..... کتیبى: اسناد احزاب سیاسى ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - بە کوشش بهروز طیرانى.....
- ۳۴۴..... بېرەوهرییه‌کانى مامە «غەنى بلوریان» سەدەى کارەسات.....
- ۳۴۸..... بېرەوهرییه‌کانى مامە «غەنى بلوریان» ئالەکووک.....
- ۳۵۵..... چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول.....
- ۳۵۶..... سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ.....
- ۳۵۹..... مامۆستا مەلا «عەبدوللا حەسەنزادە» (حەیاکی).....
- ۳۶۰..... وتووێژى بەرێز عەلى کەریمى دەگەڵ نەجمەددین تەوحیدى.....
- ۳۶۱..... پێشمەرگە.....
- ۳۶۳..... چەتە و قاچاغچى.....
- ۳۶۶..... چێشتى مجبۆر - بېرەوهرییه‌کانى مامۆستا هەژار موکریانى.....
- ۳۷۵..... «چێشتى مجبۆر» و سووکە ئاورێک!.....

۳۸۹.....	سەفەرى كاپىتان دەگەل نەمر ھەمە ھوسىن خانى سەيفى قازى بۇ شۆرەوى
۳۹۳.....	كۆچىدوايى كاپىتان ھەمەدى مەولودە چرچى (۱۹-۴-۱۹۷۹ز).....
۳۹۹.....	وتووئۆزەكان.....
۴۰۰.....	وتووئۆز دەگەل دوكتۇر عىزەددىن مستەفا رەسۇل.....
۴۰۳.....	وتووئۆز دەگەل كاك مەھموود (...).
۴۰۸.....	وتووئۆز دەگەل كاك عەلى قازى (كۆپى رەش).....
۴۰۹.....	پەراوئۆزەكان.....
۴۱۰.....	يى خورشىد پەھبەر (ھاوژىنى كاپىتان).....
۴۱۲.....	عومەر ناجى.....
۴۱۵.....	كۆنسۇولى پرووسىيە لە سابلاغ (ئالېكساندىر ئىياس).....
۴۱۷.....	شىخ بابا سەئىدى (بەرزىنجى - شىخ گولباب - غەوسابات - صدرالسادات).....
۴۲۰.....	شىخى بورھان.....
۴۲۲.....	وھستا ھەسەن و وھستا ھەمەدەمىنى مېعمار.....
۴۲۳.....	مىرزا مەھموود غەزىزىمى.....
۴۲۴.....	وھستا برايمى بەننا.....
۴۲۵.....	مەھمەدى تۆكمەچى.....
۴۲۶.....	كاكە زىيادى كۆيە.....
۴۲۸.....	قوللى خانى نەغەدەي.....
۴۲۹.....	ژىتتېرآل ھەمە رەشىد خانى بانە.....
۴۳۰.....	سەفەر خان قارەمانيان.....
۴۳۱.....	شەھىد ھوسىن لاسوور (دادار - موكرى).....
۴۳۹.....	سەھىد مەھمەدى سەيدى.....
۴۴۵.....	زىرپۆ بەگى ھەركى.....
۴۴۷.....	مەھمەد توفىق وردى.....
۴۴۸.....	زاھىرى رەسام.....
۴۵۱.....	مىرزا ھەمەدەمىنى كۆيە.....
۴۵۲.....	ھاشىمى كورد.....
۴۵۳.....	ھاشىم فەرھاد.....

٤٥٤.....	محەممەدی قادری (حەمەدی کاک خدری)
٤٥٥.....	تۆفیقى مەلا سدیقى
٤٥٦.....	سەید عەلى حىجازى
٤٦٠.....	محەممەد مەحمود (محەممەد قودسى)
٤٦١.....	مىرحاج ئاکرەبى
٤٦٢.....	مستەفا خۆشناو
٤٦٤.....	وەسپەتنامەى چوار ئەفسەرە قارەمانەکە
٤٦٥.....	ئەنوەر دۆسۆز
٤٦٦.....	حەزەرەتى شىخ عەلەئەدینى حوسەینی نەقشبەندى (کەمالیزادە لە پۆژەهلەت)
٤٦٩.....	سولتان ئاغا شىخ ئاغابى شىخ ئاقابى
٤٧١.....	دوکتۆر رەحىمى قازى
٤٧٢.....	مىژووى دامەزراندنى يەكەم رادىۆ لە مەهاباد
٤٧٤.....	بەلگەى ژمارە يەك
٤٧٦.....	بەلگەى ژمارە دوو
٤٧٧.....	بەلگەى ژمارە سێ
٤٧٨.....	حىزبى ئازادى كوردستان
٤٨٦.....	نامەى "ئالما فاسوم" بۆ پۆژنامەى كوردستان مىنشىرى
٤٨٧.....	ئالبۆمى وێنەكانى كاپىتان
٥٠٥.....	ئالبۆمى وێنەكان
٥٢٧.....	فەرەهەنگۆك
٥٣٥.....	ئەو سەرچاوانەى بۆ بەلگەمەندکردنى ئەم كىتەبە سەردانىان كراوە
٥٣٩.....	سپاس بۆ ئەو بەرپێزانه كە زۆرم ماندوو كردن:
٥٤٠.....	ئىندىكس

پيشه كى وريا ماملئ

خونهرى بهرئز، ئەو كىتپەى لە بهر دەر دەرستانە، بە شىكە لە ژياننامە و بىرەوهرىيەكانى خوالىخوشبوو (مەممەد مەولوديان - مەممەد مەولودى - مەممەد پاتب - مەممەد پاتبى - مەممەد سۆفى مەولودى يان مەممەد مەولودە چرچى) يىيە. بابى ناوى «مەولود و دايكى ناوى «زەلەخا» بوو لە پىكەوتى ۲۵ى خاكەلىوھى سالى ۱۲۸۶ ھەتاوى (۱۵-۱۰۴-۱۹۰۷ز) لە شارى سابلەخ - مەھاباد لە پۆژھەلاتى كوردستان چاوى بە دنيا ھەلدئى.^۱ دەگەل كۆمەلىك لە لاوانى سەردەمى خۆى، يەكەمىن حىزبى مۆدېرنىيان لە پۆژھەلاتى كوردستان بونىات نا بەناوى (حىزبى ئازادى كوردستان ۱۹۳۸ز) كە ئەندامى ژمارە نۆھەمىيان بوو و لە داھاتوودا بە ھەندىك گۆرانكارى بچووك لە ئەساسنامەى حىزبەكە، ناوھەكەى دەگۆرن و دەيكەن بە (كۆمەلەى ژ.ك) و لە كۆتايىدا بوو بە (حىزبى ديموكراتى كوردستان). ژمارەى ئەندامىتى ۴۵ و ناوى نەيتىي لە كۆمەلەى ژ.ك دا (چكاوھەند)^۲ بوو. كاك مەممەد يەك لە پيشمەرگە قارەمانەكانى سەردەمى كۆمارى كوردستان بوو. بۆ ماوھى كەمتر لە سالىك بە ئەمرى پيشەوا قازى مەممەد دەبىتە پەئىسى شاربانى (پۆلىس) مەھاباد و ئاسايش و ئەمنىيەتى سابلەغى لە ئەستۆ دەبئى. پاشان لە كۆماردا پلەى كاپىتانىيان پىدا. لە زۆربەى ھەرەزۆرى مەيدانەكانى شەر، بە خۆى و بە پيشمەرگە گيانلە سەردەستەكانى بەشداری كردوو. راستەوخۆ لە ژىر ئەمرى نەمر پيشەوا قازى مەممەد ھەلسووپاھ و خۆنەويستەكانە و پروسوورانە كارەكانى راپەراندوو. پاش تىكچوونى كۆمار، دەگەل پيشمەرگەكانى خۆ بەدەستەو نادەن و تا دوا دەر فەت و دوافيشەك دەگەل ئەرتەشى شاھەنشاهى شەر دەكات. لە پاشان دەگەل ئەفسەرە قارەمان و نەمرەكانى كۆمار كە خەلكى باشوور بوون، پروو دەكەنە عىراق و لەوتى بۆ ماوھى دوو سالى زىندانى دەكرئ. دەولەتى ئىران لەوتى دەستى لە بەرۆكى بەرنادات و لە زىنداندا دەيدۆزنەو و سەرھەنگىكى خۆى وەك راسپاردە دەولەتى شاھەنشاهى دەنيرتە زىندانەكانى عىراق تا بىگەرپىتتەو بۆ ئىران تا لەوتى لە سىدارەى بدەن، بەلام لە ساھى كوردى مەرد و نىشتمانپەرورەو، كە دەزانن كاك مەممەد يەك لە پيشمەرگە لەزەبرەكانى كۆمار بوو، پىناسەى عىراقى بۆ دەر دەر كرى و ھاوكارى ھەمەلايەنەى دەكەن و پيش

^۱ ئەو پىكەوتە لە ئىدارەى ئامار و سەرژمىرى لە مەھاباد دەرھاتوو كە دەكاتە ۱۹۰۷/۰۴/۱۵ى زابىنى و (۲) ربيع الاول ۱۳۲۵ى مانگى). بەلام وەك لە داھاتوودا لە زمان كاك مەممەد دەوھە دىخوئىنەو، بەرئزىيان دەلئى كە لە دايكووى سالى ۱۹۰۸ى زابىنىم. رەنگە جياوزى مانگ و پۆژھەكانى تىوان سالى زابىنى و ھەتاوى باش پىك نەگرتبى بۆيە ئەو پىكەوتەى نووسىو.

^۲ بىروانە كىتپى "سىبەرى ئازادى و ھەوراز و نشۆيكانى" نووسىنى: كەمال عەبدوللەھى لاپەرەى ۲۳۷

به پاده ستركردنه وهی بۆ ئیتران ده گرن. كه نازاد ده كړی، له سیبهری خوالیخو شېبوو «شیخ عه لانه دینی نه قشبه ندی» دا، له گوندی خه لان و زینوؤ شیخی،^۱ نیشته جی ده بی. لهو نازادییه به رته سكه یدا، دیسان بۆ كوردایه تی تیه له دبته وه و چه ند جارېك به نهی نی دیته وه ناوچه ی مه هاباد و موكریان و هه ول ده دات تا شوړش هه لگیر سینیته وه، مخابن گوشاره كانی ده ولته تی ئیتران له سهری چرتر ده بنه وه و لهو دۆخه دا ناتوانی زور به رگه بگریټ، بویه بریار ده دات به هه مان شویندا كه بارزانییه كان په ریوه ی سؤقیه ت بوون، ئه ویش بهو رییه دا بچیت بۆ ئه وئ. له چۆمی ئاراس كه ئاودیوی سؤقیه ت ده بی، ده یگرن و تاوانی سیخووری پیوه ده لكینن و بۆ ماوه ی دوو سالان له زیندانه كانی «سیبیریا Siberia» و زور شاری تری ئه و ولاته ده یگرن و پاشان كه «نیستالین» ده مرئ، بۆیان ده رده كه وئ سیخوور نییه و نازادی ده كهن و به یه كجاری له نازه ربایه جان مافی په نابهریتی پیده دریت و نیشته جی ده بیټ.

له وئ خوالیخو شېبوو یای (Balabaci بالاباجی) ده خوازئ و ماوه یه کی كورت به یه كه وه ده ژین. به ره مه ی ئه و ژپانه كچېك بووه كه ناوی ده نئ (پووناك - Рунак) و ئیستاش نیشته جی شاری باكویه. كاپیتان ئه و كچه ی له سهره تای له دایك بوونی را به ته نیا گه وره ی ده كات. یای پووناك له بابی ته نیا سنو قېك وه ك میرات و یادگاری بۆ به جی ده مینی كه یه ك دوو ربینی راو، ده مانچه یه کی كۆن، مۆدنه یه ك، چه ند وینه، چوار ده فته ر و هه ندېك كوته كاخه زی تیدا ده بیټ.

یای پووناك كچی كاپیتان هه مه د ئه و یادگاریانه ی باوكی زور خو شویستوون و هیچكات دلی نایه ت هیچ لهو سنو قه ی بابی ده ره یتیت یان بیانفه ویتیت، بویه لای كه س باسی ناكات. نه یویستووه كه س پیبزانئ (به تاییه ت خوشك و براكانی له مه هاباد)، تا نه كا لیوه رگرن و ئه و یادگاریانه ی باوكی لای ئه و نه مینن.

یای پووناك چه ند جارېك پاش روخانی شوړه وئ (۱۹۹۱ز) سه فه ری سابلآخ ده كات و برا و خوشكه كانی ده دۆزته وه به لآم، قه ت باسی ئه و ده ستووسانه یان له كن ناكات. تا له سالی ۲۰۱۷ كورپی یای پووناك ده ستی ده گاته سنو قه كه و به موبایله كه ی وینه یه ك له لاپه رهی یه كه می یه ك لهو ده فته رانه هه لده گریټ و بۆ یه ك له خزمه كانی خو ی له مه هابادی ده نیریت، ئه ویش كه ده یخوینیته وه، بۆی ده رده كه ویت كه ئه و نووسراوانه ده ستووسی (كاپیتان هه مه دی مه ولوودی) یه و بیره وه رییه كانی ئه وه له سهرده می كۆماری كوردستان. به بی به تلاندنی كات، لهو ده فته رانه ی ئاگادار كردم و ئه و لاپه رهی له ده ستووسه كه ی بۆ ناردم كه لاپه رهی یه كه می ده فته ری ژماره چواره كه له داهاتوودا له برگه یه ك به ناوی (سایینقه لآ) ده بیینن. ئه و نازیزه داوای كرد كه وه شوینی ئه و ده ستووسانه كه وم و په یدایان كه م. كه جی خو یه تی زوریان سپاس بكه م چون گه ر

^۱ زینوؤ گوندیكه له ناحیه ی حاجی ئۆمه ران، سهر به قه زای چۆمان له پارێزگای هه ولێر

ئەو نەبایە لەوانەبوو ئەوەندە بێرەوهریانیەشمان نەدیتان. لە راستیدا لە یەكەم چەركەكاندا وەمدەزانی ئەو بەرپزە تووشی هەڵەبوو، لەبەر ئەوەی كە بە تێمە ئەوەكانی كاپیتان گوتراو بوو كە كاك حەمەد نەخوێندەوار بوو، بۆیە من زۆر هەواڵەكەم بە هێند وەرەنگرت. خۆم قایل كرد ئەو باسە ساخ كەمەو، بۆیە دەرڤەتم بە فەرۆ نەدا و تەلەفۆنم دەست داوە و بەو كەچە تورکی ئیستانبۆلییە دەمزانی، سەری قسانم دەگەڵ پوورە رووناكم كردهو. ئەویش بە ئازەرییەکی خەست و جارجاریش بە چەند وشەیهکی كوردی وەلامی دەدامەو. دەنا كەچەكە ی دیلمانجی بۆ دەكردين.

منداڵەكانی پوورە رووناك لە ئەلف و بێی كوردی تەنانەت یەك پیتیش تێناگەن و نازانن بێخوێننەو، بەسەرھاتی ئەو دەستووسانە ی هەموو بۆ گێرامەو و دڵنای كردم كە هەموو كاپیتان بە دەستی خۆی نووسیبووە. كە وامزانی، بۆم شی كردهو كە ئەم دەفتەرانی چینی و چ نرخیکیان هەیه! تێمگەیاندا كە ئەم دەستووسانە بەشیكن لە میژووی سەر بەمۆر و هاوچەرخێ گەلی كورد و هەرەوھا بەشیكن لە بێرەوهریەكانی باوكی، كە ئەویش دەلاقەیه كە بەرووی میژووی ون و شیوتندراوی خۆی و گەلی كورد. بە خوێشیهو دڵی نەرم بوو و دای بە كەچەكە ی تا لە رێگای پۆستەو بۆم بەرێ بكات. بە پێوستی دەزانم دونیایەك سەاسی ئەویش بكەم چون زۆرم ماندوو كرد.

پێش ئەوەی بێمە سەر باسی دەفتەرەكان، دەبێ ئەو بەس بەكەم كە وەك كاپیتان حەمەد دەیانگێریتەو، تا لە مەهاباد بوو، نەخوێندەوار بوو، پاش تێكچوونی كۆمار كە پەریوەی عێراق دەبێ و لەوێ زیندانی دەكریت، لەلایەن ئەو كورده نیشتمانپەرەرانە ی كە دەگەڵی لە زیندان بوون، وەك «ئەنوەر دڵسۆز» و «فایەقی برای محەمەد قودسی» تا رادەیهك فێری كوردی نووسین و خوێندنەو كراو، بۆیە لە نووسینەكانیدا كەلێکی زۆری لە شیوەناخەفتن و نووسینی باشوور وەرەگری كە راستەوخۆ دەگەریتەو بۆ ئەو خاڵە كە لە باشوور فێری خوێندن كراو. بە هۆی ئەو كە كەم فێری نووسین و خوێندنەو بوو، كوردی نووسینەكە ی تا بڵێی شپزە، بەبێ هیچ خاڵەندیەك، بەدوور لە زاكوونی نووسین و لیۆپێژ لە هەڵە ی پێزمانین. من خۆم سێ جارانی وشەبەوشە خوێندووتمەتەو جا بە یارمەتی ئەو زانیاریانە ی پێشووتر هەمبوو و ئەو مۆتالایە ی پێشتر كردهووم، بە شێمانە دەمزانی باسی چی دەكات جا گرێپووچكە ی قسەكانیم دەكردهو و لێی حالی دەبووم. جاری چوارەم كە خوێندمەو و دەستم بە تاپكردنی كرد، ئینجا باشتەر لەسەری راھاتم و لە شیوەنووسین و بێركردنەو ی تێگەیشتم. بە دڵناییەو ئەو دەستووسە ی كاپیتان حەمەد بۆ چاپكردن نەدەبوون، چون سەرەگیژە ی بۆ خوێنەر دروست دەكرد و زوو لێی ماندوو دەبوو و پەيامی خۆی نەدەگەیاندا، بۆیە بێرەم دا كە بە نووسینیکی - تا رادەیهك - ستاندارد كە هەموو كەس بتوانێ بە سانایی بێخوێنیتەو و لێی حالی بیت، تاپی بكەمەو. دیارە هەولێ تەواوم

داوه تا به ئەمانەتەوه بیانووسمەوه به چەشنیک که ناوئاخنی باسەکان به هیچ شیوەیهک نه گۆردریت و له مەبەست و مانای کاک حەمەد دوور نه کهوێتەوه. نکوۆلی له وهش ناکرێ که بۆ دارشتنهوهی به شیک له رەستهکان ناچار ماوم سەر له نوێ دایانرێژمەوه به بێ ئەوهی وشه، مانا و مەبەستی کاپیتان بگۆرم.

خوێنەری هێژا!

ئەو روژگاری که وهچە پێشوومان تێیدا ژیاون، پڕ بوون له قۆرت و کەند و کوۆسپ. به دنیاییهوه هەزاران کەس هەبوون که دهیان پازی سەر به مۆر له دلایندا بوو ته گرێ گۆله کراو که له بهر نه خوێنده واریان یان کهم خوێنده واریان یان نه بوونی دهرفەت و کەرەسه، نه یان توانیوه ده ریبهرن، ئەگینا رەنگبێ زۆر لایهنی شاراوهر له پرووداوه گرینگەکان پروونا کایان بهر که وتبایه. کورد پێویسته شوکرانه بژێر بێت که کهسانیک له وهچە پێشوومان هەلکه وتوون که لانی کهم میژوو یه کی زاره کی، به سه رهات و پرووداوه کانی گه له کهمانیان بۆ تۆمار کردوین.

نابێ ئەو خاڵهش نه دیو بگرین که؛ ئەو کتێبه ی بهردهستان (تا پادهیهک) وهک میژووی زاره کی (History Oral) پۆلێن ده کرێ و تابه ئەندیه کانی ئەو چهشنه له میژوو به خووه ده گرێ، که واته نووسه ری میژوو که له وانه یه شتی له بیر چوو بێته وه یان دهسته وهستان بێ له نووسینه وه و باس کردنیان، بۆیه نابێ چاوه روانیمان هه بێت که هه موو ئەو دێرانه ی کاپیتان نووسیونی، بێ که م و کوپری بن. رەنگه پاش و پێشی هه بێ، به تایبهت که زیاتر له بیست و پێنج سال به سه ر ئەو پرووداوانه دا تیه پر بێ و له زیدی خوێ هەلکه ندرابێ جا تاوی دابێته خامه، ئەویش به و که چه خوێنده وارییه ی که هه بیوو! له هه مووشی گرینگتر؛ له هونه ری نووسینیشدا دهسته وهستان بێ. به لام شتیک که دوودلی لێنا کرێ ئەوه یه که؛ کاپیتان حەمەد چهشنی ژیا نی ئاسایی خوێ، بێبا کانه، نه ترسانه و راست گۆیا نه، ئەوه ی دیتبیتی نووسیویه ته وه، ئەو خاڵه خوێ خاڵی هه ره به هێزی نووسی نه کانی کاک حەمە ده. ئەو به پێچه وانه ی زۆر به ی (نهک هه مووی) ئەو که سانه ی بیر هه رییه کانیان نووسیویه ته وه، ده پێشدا باسی خاڵه لاوازه کان و که مایه سییه کانی خوێ کردوو ه جا پاشان به دلێکی بێفیل و گزی پرووداوه کانی گێرا وه ته وه. گەر له گێرا نه وه ی پرووداوه کاندان شانازییه کی پێرا بێ، هیند خا که رایانه باسی کردوو ه که رەنگ بوو که سانیک له جیاتی ئەو بان، ئەوه نده ئەوه نده خوێان پێ بهرز کرد بایه وه. خا لێکی به هێزی تر که له بیر هه رییه کانی کاپیتاندا ده یبینین، باس کردن یا په رده لادانه له سه ر کو مەلێک پرووداوی میژووی کوردستان که کاک حەمەد بوخوێ به شداری پرووداوه کان بووه و قامکیان له سه ر داده نێ. ئەو پرووداوانه تا ئیستا له هیچ دهق و نووسرا وه یه کی میژوویدا باسیان لێه نه کراوه یان به پارێزه وه لێ دواون. له و باوه ره دام که شاره زایانی کوردستان و کو مارناسی، به خوێندنه وه ی ئەو کتێبه، خوێندنه وه یه کی تازه یان ده بێ بۆ شرو فە کردن و

هه‌لسه‌نگاندنی میژووی هاوچه‌رخێ کوردستان و کۆماره‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌مان. به‌ کورتی و به‌ کوردی؛ کاپیتان له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی خۆیدا کۆمه‌لگای سه‌رده‌می خۆی ڤووت ده‌کاته‌وه‌، هه‌ل‌ده‌ته‌کینێ و نه‌ه‌یه‌یه‌کانی له‌قاو ده‌دات. ده‌چ‌ته‌ ناو ناخی ڤووداو‌ه‌کان، که‌مایه‌سییه‌کان، کۆمانه‌کان و ئازاره‌کانه‌وه‌. که‌س هه‌ل‌نا‌بو‌تری و راست‌گۆیا‌نه‌ ته‌س‌کو‌ی له‌ بنی مه‌نجه‌ل ده‌دا و به‌ره‌ له‌سه‌ر هه‌تیو هه‌ل‌ده‌داته‌وه‌.

پیش ئه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولوودیان هه‌ل‌ده‌نه‌وه‌، به‌ پ‌یوستی ده‌زانم سه‌رنج‌تان بۆ ئه‌و زانیاریانه‌ پاک‌یشم:

١) ناوه‌ڕۆکی نووسینه‌کانی کاپیتان به‌ زمانیکی ساکار و ب‌یپه‌رژین نووسراوه‌. چاوه‌ڕوانیتان نه‌بێ که‌ نووسینی ئه‌دیپ‌ک، نووسه‌ریکی ده‌رهاتوو یا مامۆستایه‌کی زانکۆ بخو‌تینه‌وه‌. هه‌رچه‌ند ئه‌و نه‌زموونا‌هی کاپیتان کۆی کردوونه‌وه‌، م‌رو‌ف ده‌کاته‌ مامۆستای گه‌وره‌ترین زانکۆ له‌ ژیا‌نی تاکه‌که‌سیدا.

٢) هه‌و‌لم داوه‌ تا له‌به‌ر ڤ‌یز و حو‌ورمه‌تی ئ‌توه‌ خو‌ینه‌رانی به‌ڤ‌یز، ئه‌و وشانه‌ی ڤووی مه‌جلیسانیا‌ن نییه‌ ده‌ریانهاو‌یم و شو‌ینه‌کانیا‌ن به‌ س‌ی خا‌ل‌ان (...). ڤ‌ر بکه‌مه‌وه‌. به‌لام له‌ زۆر شو‌تان گه‌ر وشه‌کان له‌ ه‌ی‌له‌گ درابان، له‌ ڤ‌یچکه‌ی نووسینه‌کانی کاپیتان حه‌مه‌د ده‌رده‌چوون بو‌یه، زۆربه‌ی وشه‌کان و ڤووداو‌ه‌ دلته‌زینه‌کان وه‌ک خۆی نووسراونه‌ته‌وه‌. داوا له‌و خو‌ینه‌ره‌ به‌ڤ‌یزانه‌ ده‌که‌م گه‌ر با‌ری ده‌روونیا‌ن به‌رگه‌ی خو‌تینه‌وه‌ی ڤوودا‌ی دلته‌زین ناگ‌رت، یا‌ن توانای خو‌تینه‌وه‌ و بیستنی قسه‌ی ب‌یپه‌رژین و ب‌یتو‌یک‌لیان نییه‌، ئه‌و ک‌تیبه‌ نه‌خو‌تینه‌وه‌.

٣) کاک حه‌مه‌د سه‌ر به‌ نه‌وه‌ی کۆنه‌ و له‌ ڤووداو‌ه‌کانی پیش شه‌ڤ‌ری یه‌که‌می جیهانی ڤا، بۆمان ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه‌ تا سا‌لی ١٩٧٢ که‌ ده‌سته‌دات به‌ نووسینه‌وه‌یا‌ن. ب‌یگومان ئه‌و سه‌رده‌م جیهان چه‌شنیکی تر بووه‌. کات‌یک ئه‌و سه‌رده‌م ده‌گه‌ل ئ‌ت‌ستا پ‌نک ده‌گرین، ده‌بینین که‌ کۆمه‌ل‌یک گۆڤ‌انگاری به‌رچاو ڤوویان داوه‌. بۆ و‌ینه‌ کات‌یک با‌سی که‌سه‌کان ده‌کات، به‌پ‌یتی ناود‌یر‌بوونی خه‌ل‌که‌که‌ له‌وسه‌رده‌مدا ناوه‌کان د‌ین‌. وه‌ک ده‌بینین که‌ با‌سی «سید محه‌مه‌دی سه‌یدی» ده‌کات، ده‌ل‌ی: «سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌ید ڤه‌حمانی». واته‌ خه‌ل‌که‌که‌ به‌ ناوبانگی کۆن ده‌ناس‌ین نه‌ به‌ ناسنا‌ی ئ‌ت‌ستا که‌یا‌ن، که‌ ناسنا‌ی (سه‌یدی)یا‌ن هه‌یه‌. له‌به‌ر هه‌ندی، زۆر له‌ که‌سه‌کان بۆ ساخکه‌ره‌وه‌ش نه‌ناسیا‌ون. ڤه‌نگه‌ له‌پاش چاپ و ب‌لا‌و بوونه‌وه‌ی ئه‌م ک‌تیبه‌، هه‌ندی‌ک له‌ ناوه‌کان تیشکیان به‌ربکه‌و‌ی و بناس‌ینه‌وه‌ که‌ هه‌ول ده‌ده‌م له‌ چاپی دووه‌مه‌دا ناوناخنی ک‌تیبه‌که‌یا‌ن بکه‌م.

٤) کاپیتان له‌ نووسینه‌کانیدا چه‌ش‌نی ژیا‌نی ئاسایی خۆی، ب‌یبا‌کانه‌ ڤووداو‌ه‌کانی گ‌یراوه‌ته‌وه‌ و ت‌یدا به‌ چاک و خه‌راپ، ئه‌وه‌ی دیو‌یه‌تی نووسیو‌تی. تا ئه‌و ج‌یگایه‌ی بۆم لواوه‌ هه‌و‌لم داوه‌ ه‌یر‌ش نه‌کر‌یت‌ه‌ سه‌ر خه‌ل‌ک، چون نه‌ ئه‌و که‌سانه‌ ما‌ون که‌ ده‌رفه‌تی دا‌کو‌کیکردن له‌ خو‌یا‌ن هه‌ب‌، نه‌ ساخکه‌ره‌وه‌ و گ‌شت ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ ئاماده‌کردن و چاپ و ب‌لا‌وکردنه‌وه‌ی ئه‌و ک‌تیبه‌دا ده‌ستیا‌ن هه‌بووه‌، ئاماده‌ن گله‌یی که‌س‌و‌کاری ئه‌و خه‌ل‌که‌ ب‌یننه‌وه‌ سه‌ر خو‌یا‌ن، مخاب‌ن نه‌ کۆمه‌ل‌گه‌ی کورده‌وار‌یش (ج‌گه‌ له‌ به‌ش‌یک) ئه‌وه‌نده‌ پ‌یشکه‌وتوو‌یه‌ که‌ بگاته‌ ئه‌و ئاس‌ته له‌ گه‌شه‌ی ه‌زری و به‌ خۆی ب‌ل‌ی «ئ‌ه‌و ڤوودا‌وانه‌ ئ‌ی سه‌ده‌یه‌ک پ‌یش ئ‌ت‌ستایه‌ و به‌ چاک و خه‌راپه‌وه‌ بۆ ئه‌و سه‌رده‌م ده‌م‌ین‌یت‌ه‌وه‌». که‌واته‌، تکایه‌ تانه‌ی خو‌سانسو‌ری و ش‌تی سه‌یروسمه‌ره‌ له‌ ساخکه‌ره‌وه‌ مه‌ده‌ن.

هه‌ندیک پرووداو له‌بهر گرینگی باسه‌کان به‌بێ هیچ گۆرانکاریه‌ک نووسراوه‌توه، به‌لام ناوی که‌سه‌کان به‌ سێ خالان (... شاردراوه‌توه. له‌وانه‌یه‌ خوێنه‌ر هه‌بن و بلێن که: (کاک حه‌مه‌د هه‌رچی له‌سه‌ر خۆی هه‌بووه و نه‌بووه، به‌ چاک و به‌ خه‌راپ گوتویه‌تی، ئه‌دی بۆ چاک و خه‌راپی خه‌لک نه‌لێت؟). به‌لێ، ئه‌م قسه‌یه‌ راسته، به‌لام به‌رپرسياره‌تییه‌ که‌ی راسته‌وخۆ له‌سه‌ر ئه‌ستۆی کاک حه‌مه‌ده. ساخکه‌ره‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌ نه‌ ده‌توانێ ئه‌و قسانه‌ پشتراست کاته‌وه نه‌ نکۆڵی. گه‌ر کاک حه‌مه‌د بۆخۆی مابا، سه‌ربه‌ست بوو له‌ بلاو کردنه‌وه‌یان. ئه‌و پرووداوانه‌ کۆن بوون و نێتر ده‌بێ بۆ رابردوو بچینه‌وه و له‌ هه‌له‌ و سه‌رکه‌وته‌کانی ئه‌زموون وه‌رگرین و بیا‌نکه‌ین به‌ سه‌ردێری لاپه‌ره‌کانی داها‌توومان.

(5) پروانگه‌کانی کاپیتان سه‌باره‌ت به‌ عه‌شیره‌ته‌کان، ئا‌غاه‌ته‌کان، شێخه‌کان، سه‌یده‌کان، ده‌وله‌مه‌نده‌کان، مه‌لاکان ته‌نانه‌ت فه‌قیه‌کانیش هه‌مووی هه‌ر خۆی لێی به‌رپرسياره‌ و دوور یا نزی‌ک پتوه‌ندی ده‌گه‌ڵ پروانگه‌کانی ساخکه‌ره‌وه‌ی کتێبه‌که‌ نییه‌ و بگه‌ر له‌ زۆر شوێن ده‌گه‌لیان ناکۆکه‌. وه‌ک چۆن له‌ درێژه‌ی بیره‌وه‌ریه‌کاندا ده‌یخوێننه‌وه، کاک حه‌مه‌د باس له‌ عه‌شیره‌تی قاره‌مان، ئا‌غای مه‌رد، ده‌وله‌مه‌ندی په‌ند، شێخی گیانفیدا و نه‌داری دله‌وله‌مه‌ند ده‌کات. که‌واته‌ دروست نییه‌ وا گشتگیر بیر بکه‌ینه‌وه. چاک و خه‌راپ له‌ هه‌موو چین و توژێکدا هه‌یه‌.

(6) وه‌ک باس کرا، بیره‌وه‌ریه‌کانی کاک حه‌مه‌د شپه‌زه و ئالۆز نووسراوه. هیچ په‌چاوی پێچکه‌ی زه‌مان و کاتی پرووداوه‌کانی نه‌کردوه‌ (جیا له‌وه‌ی زۆر له‌ قۆناغه‌کانی ژبانی کاک حه‌مه‌دی هه‌ر تێدا نییه‌). هه‌ولم داوه‌ بۆ جیا‌کردنه‌وه، کاته‌بندی و ناودانان بۆ پرووداوه‌کان و هه‌روه‌ها به‌ش‌به‌ش کردنیان، تا دۆزینه‌وه، خوێندنه‌وه و تێگه‌یشتی بۆ ئێوه‌ خوێنه‌رانی هێژا، به‌رده‌سته‌ر بێت.

(7) کاپیتان باسی زۆر پرووداوی میژوویی ده‌کات که‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئێوه‌ خوێنه‌رانی به‌رێز باشت بزانیان مه‌به‌ستی کاپیتان کام پرووداوه، هه‌ولم داوه‌ تا له‌ناو کتێب و به‌لگه‌ میژوویییه‌کاندا بگه‌ڕیم به‌شکوو سه‌رچاوه‌ی زیاتر بدۆزمه‌وه و بۆ به‌رچاوپروونی زیاتری ئێوه‌ خوێنه‌رانی هێژا، له‌ په‌راویز دا‌یان‌بینم. به‌داخه‌وه له‌ ده‌روه‌ی ولات سه‌رچاوه‌کان که‌م ده‌ست ده‌که‌ون، بۆیه‌ تێک‌شایم هه‌رچه‌شنه‌ کتێب و سه‌رچاوه‌یه‌کی که‌ گه‌یوه‌ته‌ ده‌ستم، که‌لکی لێوه‌رگرم. په‌نگه‌ هه‌ندیک سه‌رچاوه‌م به‌کار هێنابێ که‌ هه‌م کوردیه‌که‌ی، هه‌م فارسی و ئینگلیسیه‌که‌ی هه‌بن به‌لام، که‌لکم له‌ فارسیه‌که‌ی وه‌رگرتوه‌. هۆیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ته‌نیا ده‌ستم به‌ کتێبه‌ فارسیه‌که‌ را‌گه‌یوه‌.

(8) به‌ هۆی ئه‌وه‌ که‌ کاک حه‌مه‌د له‌ باشووری کوردستان قه‌یره‌ خوێندن و نووسین بووه‌ و چه‌ند سالی‌کیش له‌وێ ژیاوه‌ و له‌ هه‌ره‌تی لاوتیشیدا به‌رده‌وام له‌ هات‌و‌چۆی ئه‌ویدا بووه، بۆیه‌ هه‌م به‌ زاراوه‌ی ئه‌وێ و هه‌م به‌ زاراوه‌ی موکریان بیره‌وه‌ریه‌کانی نووسیوه‌توه. بۆ وینه‌ ئه‌و هه‌م ده‌لێ: «ته‌ماشای ئه‌که‌ن» هه‌م ده‌لێ: «ته‌ماشای ده‌که‌ن» لێ‌رده‌ا هه‌ولم داوه‌ له‌ نێوان «ئه‌که‌ن و ده‌که‌ن»، (ده‌که‌ن) هه‌ل‌بێ‌ژم تا نووسینه‌که‌ یه‌که‌ده‌ست بێ. هه‌ر وه‌ک زۆربه‌ی زمانه‌وانانی کوردیش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و برۆایه‌ن که‌ (ده‌که‌ن) دروسته‌.

(9) نا‌شاره‌زابوونی کاک حه‌مه‌د له‌ هونه‌ری نووسیندا وای کردوه‌ که‌ گه‌رانه‌وه‌ی و نووسینه‌وه‌ی پرووداوه‌کان و بیره‌وه‌ریه‌کاندا شپه‌زه‌یه‌کی سه‌رسوو‌په‌نه‌ری ساز بکات. له‌ هه‌ندیک لاپه‌ره‌دا که‌ سه‌رقالی گه‌رانه‌وه‌ی با‌سی‌که‌، ده‌بینی په‌ریوه‌ته‌ سه‌ر دوو یا سێ با‌سی تر که‌ ته‌نیا له‌ درێژه‌ی نووسینه‌وه‌ و تاییی ده‌ست‌نوسه‌کاندا کۆ‌ده‌کانم بۆ ده‌شکان و ده‌ماناسینه‌وه‌ و نا‌چار ده‌بووم یا

له دريژه‌ی کارکردنم له‌سهر نهو کتیبه‌دا، کۆمه‌لیک خزم، دۆست، هاوړی و هاوزمانی خوځم زه‌حمه‌ت داوه. له راستیدا هه‌موویان هه‌قیان به‌سهر نهو کتیبه‌وه هه‌یه. ناتوانم سپاسی تایبه‌تی مامۆستا سālج بیچار و هه‌روه‌ها نووسه‌ره خامه به‌پرشته‌که نه‌که‌م که له هه‌له‌پرکردن و ریتوئینییه‌کانی‌اندا زۆریان یارمه‌تی دام. به‌تایبه‌ت که مامۆستا سālج بیچار ئاماده‌کردنی فهره‌ه‌نگوکی وشه‌کانی گرتنه‌ستۆ. سپاسی شهراره‌ی هاوژینم ده‌که‌م که چهند جارن پیداوونه‌وه‌ی به کتیبه‌که‌یدا کرد و هه‌له‌بری بۆ کردم و مووی له ماستی ده‌رده‌کیشا. هه‌روه‌ها به پتووستی ده‌زانم له ناخی دل‌وه سپاسی گشت هه‌موو نهو که‌سانه‌ش بکه‌م که ته‌نانه‌ت به یه‌ک وشه‌ش بێ، یارمه‌تی «کوردبوون»‌یان دا. به‌داخه‌وه لیره بۆم نالوێ ناوی دانه‌به‌دانه‌یان بیتنم، به‌لام له کو‌تایی کتیبه‌که‌دا سپاسی تایبه‌تیم ئاراسته‌ی زۆرکه‌سان کردووه که هیوادارم که‌سم له‌بیر نه‌کردبێ. رازاوهرترین، جوانترین و چاک‌ترین‌ه‌کانیان بۆ به‌ئاوات ده‌خوازم.

کو‌تایی

با نهو راستیه‌ی ب‌درکینم که کاتیک بۆ یه‌که‌مجار سه‌رقالی تیدیت و ریت‌خستنی برکه‌کانی "کوردبوون" بووم تا بینیرم بۆ چاپ، له‌جیاتی فایلێ تیدیت کراوه‌که، به‌داخه‌وه و به‌هه‌له، فایلێ تیدیت نه‌کراوه‌که‌م ناردووه بۆ چاپ. لهو باب‌ه‌ته‌وه زۆر داوای لیبوردن لهو خوێنه‌رانه‌ ده‌که‌م که نهو به‌رگانه‌ی پیشوویان که‌وتۆته‌وه ده‌ست. هه‌رچه‌ند نهو کاره‌ش خیری خۆی پتوه‌ بوو و وه‌ک چاوهروان ده‌کرا کۆمه‌لیک زانیاری تازه له‌لایه‌ن خوێنه‌رانه‌وه هاته‌ ده‌ستی ساخکه‌ره‌وه، هه‌روه‌ها کۆمه‌لیک هه‌له‌ش تیدا به‌دی کرا، به‌خۆشییه‌وه بۆ جاری دووه‌م که ناردمه‌وه بۆ چاپ، به‌سه‌ریاندا هاته‌وه و چاکم کردن و زانیاریه‌کانیشم پتوه‌لکداندن. جیی خوێنه‌تی زۆر سپاسی کاک مه‌نسور سیدقی، کاک هه‌سه‌ن قازی، کاک بیه‌روز کوردنه‌حمه‌دی و کاک عه‌تا محه‌ممه‌د بکه‌م که کوردبوونیان ده‌وله‌مه‌ندتر کرد. ئیستا نه‌وه کتیبه‌که له کوردستان ده‌چیته‌وه ژیر چاپ و ئه‌ویش له سلیمانی. به‌پتووستی ده‌زانم زۆر سپاسی دۆستی کو‌ن و برای له‌گیان نیزیکم کاک قادر شیخه‌ دیگه‌یی بکه‌م که پالپشتم بوو و ئه‌رکی دارایی چاپه‌که‌ی له کوردستان گرتنه‌ستۆ. سه‌رکه‌وتن بۆ کورد و سپاس که هه‌ن. به‌هه‌په‌ری ریزه‌وه.

وریا ماملی

۱۵-۰۶-۲۰۲۲

پیشہ کی ماموستا شیرکو ہزار موکریانی

بیرہوہریہ کانی کاپیتان حەمەدی مەولوودە چرچی کارنکی میژووی بی وینەیه. بیرہوہریہ کانی کاپیتان حەمەدی مەولوودە چرچی کتیبیکە لە سنفی خۆیدا بی وینەیه و، سامانیکی ئیجگار زۆر هێژایە، تۆماریکی گرنکی میژووی کۆمەلگە کوردە کە دەکرێت روژیک بپیته سەرچاوەی زۆر بەرھەمی ئەدەبی و ھونەری کورد و میللەتانیکی تریش.

ئیمە تابلۆی دواکەوتووی و چەوسانەو لە ھەموو روویەکی ژایانی مروقی کورددا دە ئەم کتیبەدا دەبینین: باوک لە ھەر دوژمنیک بی بەزەیتەر، زردایک دەیەوێت مندالی فریداتە تەندووڕەو، ھەر مندالێکی چینی ھەزار دەبیست روژانە تێھەڵدان و جێبو بچێژێت و، تەنیا بە پادە جەر بەزەیی و بی حەییای و زەبری خۆی دەتوانیت جێگە خۆی لە ژایندا بکاتەو، وێرانە و زبڵدان و توونی حەمامەکان پتر وەخۆی دەگرن تاوہ کو مال و حال و کەسوکاریکی خۆی.

چینایەتی دزی و، تەعەسوب و بی عەقڵی لە ئاست تابیعانی ئاینی تردا، خورافات و قۆلپری و نیفاق ... ھەمووی لە وینە نووسینەکانی کێلینگ لەبارە ھیندستان لێرەدا دەبینین. کاپیتان حەمەد خۆی بە مندالی لە مەیدانی گشتیدا پەگەڵ جەماوەر کەوتوو و لە مەیدانی مەنگوران، شەق شەقانی بە کەللەسەری مروقتیک کردوو (ھەمان شتی کە لە رۆمان و فیلمی «زەلامن ویستی بیست بە پادشا» دەبینین). کوشتاری گشتی لە دووی کوشتاری گشتی، ھەتکی کچ و ژن لە دووی ھەتک ... بی پڕانەو.

باوکی کاک حەمەدیش لە خەزای فەلە ئاسووریدا بارگینیک و باریک و «کچیک»ی ھیناوەتەو تا بیکات بە مسولمان بۆ حەمەدی کوپی، وێرایی ئەو ھەموو تالانە خشل و بەرگی ژنانی مەسیحی تا سەری بەرز بیست و دەر و دراوسێ پێی بلێن «خەزا پیرۆز، خەزا پیرۆز» و بە لکو ئەوانیش شتیکان لەو دزی و جەردەییە ئەو وەحشیگەریە پێی بپێت.

ئەو کچە ئاسووریە ھەزارە کە دەیکەن بە مسولمان و ناوی دەکەن بە حەبیب، ئەگەر وەکو کاک حەمەد بیرەوہری ژایانی خۆی بنووسیایە، ئەویش چ رۆمانیکی لی دەردەچوو. بەلام لە ئەو ھەموو کارەساتەشدا دەبینین دلی چاکی دوو چەوساوان کاک حەمەد و حەبیب چۆن ریز لە یەکتەر دەگرن و وەک برا و خوشکی نمونەیی دەبن بە دلدانەوہیک لەو چەوسانەوانە بۆ یەکتەر.

خەمی گەوہری سابلان لەوہدا بوو چۆن لە تالان و پرۆی عەشیرەتی کوردی بپاریزن. پادشای فارس کەسیکی ناردوو کە خەلک کړنووشیان بۆ بردوو و، کە فارسە کە تەماحی کردبیتە ژنکی کورد و، ژن و مێردە کە رووبەرووی بووینەو، ئاغای کورد دە ھانای فارسە کەو چوون و مالی ژن و مێردیان بەسەر تەپلی سەریاندا وێران کردوون و لەناویان بردوون.

کاتیک کوردیکی شار ویستی «ئەمیر تومانی»ی حاکمی ئێران دەر بکات، ئاغای کورد ئەو کوردەیان گرتوو و قاچیان لەبەر زگی و لاخە کە بەستوو و، بە کووچە و کۆلانی سابلاندا گێراو تا خەلکی پێ بترسین.

دەکرا ئالیکساندر دوما یا ستانداڵ یا ھوگو، بە خەیاڵ، دیمەنی سەگنیکان بکیشایە کە

توتکه کانی خوۍ و مندالتيکي ساواش بليسيته وه و، خه لکتيک تيډا بهاتنايه منداليان هه لبرگرتايه ته وه و بۆ باب و زردايکيان بيردايه ته وه، ده کرا، به لام که به راستي نه وه رووي داييت و، نه و منداله ساوايه گه وره بووييت و بۆيان گيراييته وه و خوۍ رووداوه که ي نووسيبيته وه ... نه وه شتيکه من قهت له هيچ سه رچاوه يه که نه ده بياتي دنياډا نه مديتووه.

يا ديمه ني که سانيکي هه ژاري چيني چه وساوه، که هه ميشه ناماده ي قورباني بۆ ئيديئالي نه ته وه و نيشتمان، له مه يداندا بن، ئازا و قاره مان بن و، چاره نووسيان به ده ست چيني تري سه رووي خوڤانه وه بيټ و، نه زانن به چ قه لبه يه کياندا ده دن، به لئ نه وه له نه ده بياتي فره نسيدا له باره ي رووداواني ۱۷۹۳ و ۱۸۷۰ که م نين، به لام هه مووي له لايه ن نووسه راني نه و چينانه ي تري سه رووه وه نووسراون. نه وه که يه کتيک له نه و چه وساوانه خوڤيان، له نه و شه قام و کۆلانه وه، چه قوکه ي ده ست ي ده مانچه يا تفه نگه که ي بخاته لاه و قه له ميک بگريته ده ست و نه و خوۍ چيروکه که به کتيب بگيرپيته وه؟ نا، من نموونه يم نه ديتووه. ره نگه ماکسيم گورکي ليره دا به بيردا بيټ، به لام نا، نه و يش نه نه وي به سه ر هاتووه که به سه ر کاپيتاني ئيمه هاتووه و، نه نووسينه که ي به نه و کراوه ي و راستگوۍ و جورئەت و راسته وخوۍ يه به زماني نه و چينه چه وساوه خوۍ نووسيوه.

نه و جا چه وساوه که به گوڤره ي ته مه ن ده گوڤريټ و تا چه وساوه به ته مه ن گه وره تر ده بيټ، چه وسينه راني گه وره تري جه غزي گه وره تر بۆ به رژه وه ندي خوڤاني به کار ده هينن: فلانه بکوژه، فلانه شت بشيوينه، به خه لک بلئ له هه لبراردندا بۆ مه جليس ده نگم پڻ بدن (نه وه چه ند روژيک دواي نه وه که گرتوويه تي و نه و هه مووه جنيو و تته له دانه ي پڻ چيشتووه، تا رووس فرياي که وتوون و رزگاريان کردووه). کاک حه مه د ده بيته نه ندامي ژيکاف، به لام ده بينيټ ژيکاف « سه تي نه وه دوپينجي ئاغاوه ت و توجار و سه يد بوون، نه وانه ش بيزيان له خه لکي کاسب و زه حمه تکيش ده بووه». ژيکاف ئاغاوه تي عه شيره تاني به نه ندام وه رگرتوون به لام چه ند نه فەر له هه قاله کاني کاک حه مه د (ده ليټ: «که له خۆم دلسۆزتر بوون») ي به نه ندام قه بوول نه کردوون. ئيدي کاک حه مه د و هه قالانيشي گوۍ به مه رکەز ناده ن و، له خوڤانه وه باليکي چيني هه ژار ريکده خه ن و، دواي مانگيک داوايان لئ ده که ن تيکه ل بينه وه و، ده بن. نه و باله جياوازانه ي ژيکاف له هيچ سه رچاوه يه که ترډا به و جوڤه باس نه کراوه.

کاتيک ده چيته خزمه ت قازي محه مه د له مه حکه مه، قازي محه مه د پني ده ليټ که شه و له پاراستني شاردا به شدار بيټ نه وه کا مه نگور بين و شار تالان بکه ن. کاک حه مه د يه ک دنيا قيزي له و ده وله مه ندانه ده بيته وه که وا له ترسي تالاني مه نگوران هه لده له رزن، به لام ئيدي فره رمان ي قازي محه مه ده و ناكريټ به جي نه هينيټ. چه ند جوان باسي نه و ده وله مه ندانه ده کات که نه وه نده به بيري زي باسي که ساني وه ک کاک حه مه ديان کردووه، پيان گوتوون : عه مبالي کوري عه مبال، برۆ لاچۆ هه ي ره جاله ي سه گباب، «وهک نه وان له زير دروست کرابن و ئيمه له قور»،

ئىستا كە كاريان پټيان هەيە تا لە تالانى مەنگورانيان بپاريزن، « دەهاتنە لام و پټيان دەگوتم كە ئەوشۆ بانكراوى بۆ مالى كى و كى، منيش گونم نيشان دەدان و نەدەچووم! »! ياخا هەر شاد بيت كاك حەمەد گيان، كە من ئەو دەخوئىنمەو وەك شەراب پټى مەست دەبم، ئەسلەن ئەو بۆ من قسە نىە، ئەو « مووسىقايە، بەستەيە، گۆرانييە»، ئەرى وەللا هەموويان بە قورباني گونت بن! چ رټيان دەكەوئىت بە گونت بن.

چەوساو بە عاتيفەيەكى كە هەيەتى و چاوى لە دەستى قسە بە دەستانى قەومە كە يەتى فەتواى بۆ بدەن، لە هيچ دريغى ناكات و ژيانى خوئى لەسەر دەستى خوئى پيشكەش دەكات. باسى شەپەكانى نټوان پيشمەرگە و دوژمن لە بەلەجەر، لە مەكلأوى، كە سايەتتى مستەفا خوئشاو بەرانبەر وەهابى بلوورى (گوايە وەزيرى كۆمار)، ئەو هەموو قارەمانيانە لە شەپدا و، ئەو هەموو هەستە پيرۆزەى دټهاتيان كە چۆن هاتوون و ئالاي كوردستانيان ماچ كردوو... هيندە- هيندە لاپەرەى گرنگى ميژووى كورد دە ئەو بيرە وەرييانەدا دەخوئىننەو.

بۆ باسى غەفورى مەحموديان، ئەم كتيبە بۆ من تاقە سەرچاوەيەكى گرنگە، كە چۆن سەرەتا مەحموديان، بە دروشمى چەپى، كاك حەمەد و هەڤالە رەشپوروتەكانى خستوونەتە ژيەر بالى خوئەو و، بەرنامەكەى هەمان بەرنامەى « ژيكاف » بوو بەلام چەند شتىكى ترى وئى خراو، وەك: ئيمە خيانەت بە مەعمورەكانى سياسىي شوورەوى ناكەين. مەحموديان زۆر چالاک بوو، پټيەكى لە سابلاغ و پټيەكى لە تاران بوو، رەقيبي قازى محەمەد بوو و، ويستوويه كۆبوونەوى گشتى لە پيشەوا تىكبدات. بەلام كاك حەمەد دوايى قەناعەتى هيناو كە مەحموديان پياوى ئينگليس بوو و خوئى و هەڤالانى ديارە لټى دووركەوتوونەتەو و، تەنانەت كاك حەمەد بە فەرمانى پيشەوا مەحموديانى خستوونەتە زيندانەو و، ئەوجا لە ولاتيان دەرکردوو و چوونەتە ورمى. بەلام مەحموديان وازى نەهيناو، لە روژى هەلکردنى ئالاي كوردستاندا هاتوونەتەو مهاباد و، چەند ناوئىك لەو بۆنەيەدا خوئندراونەتەو كە بە دوژمن ناستندراون، مەحموديان بەكيكيان بوو و ئەو بوو كۆزراو.

زۆر حەيف كە هينديك بەشى ئەو بيرە وەرييانە لەناوچوون. ئەو هەي بەسەر ئەم بيرە وەرييانە هاتوو، چۆن چەند كەس ويستوويانە ريگە لە دەرچوونى بگرن و لەناوى بەرن، فەسلټىكى نوئى دەخاتە سەر فەسلەكانى ئەم رۆمانە واقيعيەى ژيانى چەوساو يەكى قارەمانى كورد، كە هەمان دەرەدەكانى كارەساتى چينايەتتى ئەم قەومە چۆن دواى ئەو نەندە سالەش هەر دريژەى هەبوو. كاك وريا ماملټ، بە ساغ كردنەو و ئامادە كردنى ئەم بيرە وەرييانە بۆ چاپ كاريكى ئىجگار زۆر پيرۆزى ميژووى كردوو. ئەگەر من دەسلەلاتى دەستگاكاني نەتەوايەتتى كوردم هەبوايە، نەك هەر خەلاتى كتيبټىكى سالتىك، بگرە خەلاتى گرنگترين بەرهەمى سەد سالى رابردووى كتيبټى كوردم بۆ ئەم كارەى پيشكەش دەكرد.

ئەو كىتىپ، پىشكەش دەكەم بە گىشت
پىشمرگە و تىكۇشەرانى رىڭاي ئازادى
كورد و كوردستان، بەتايىت ئەو ناوہ
ونانى خۇنەويستانە، ھاتنە مەيدانى
خەبات و ژيانى خۇيان و مال و مندالىان
كرده بەردەباز و بەلاگەردانى بىستە
خاكىكى نىشتمان كە بەداخوۋە لە ھىچ
شۈينىك ناويان نىيە و پىشمرگەى ونن.

دہفتہ‌ری ژماره (۱) و (۲)

دهفتەری ژماره (۱) و (۲)

کاپیتان حەمەدی مەولوددی سێ جارێ بەسەرھاتەکانی خۆی نووسیبووە. بە پێی وتەکانی یای «پرووناک» کچی کاپیتان کە لە باکو دەژی و ئەو دەفتەرانە لەلای ئەو پارێزراو بوون: (جارێکیان لە باکو کاک رەحیم قازی دیت بۆ لای کاپیتان و لێی میوان دەبی و دەفتەری بیرەوهرییه‌کانی لێدەستینیت و ئێتر نابێتەو. کاپیتان کە ئەو دەبینی و دەزانی کە نووسینەکانی ناکەوتەو دەستی، بە رق دادەکوێ و سەرلەنوێ و بۆ جاری دووھەم دەیاننووسیتەو.

ئەوجارەیان بە کوردیکی عێراقیدا [مەبەستیان «پروفسۆر عیززەدین مستەفا رەسول»^۱] دینێرتەو بۆ عێراق تا لەوێ بۆی چاپ کەن. لەوێش هیچ کە چاپ ناکرێ، سەری دەستوووس و دەفتەره‌کانی تێدا دەچن، جگە لە یەک یا دوو دەفتەر، باقی تر هەمووی دەفەوتی.^۲

یای پرووناک لە درێژەدا دەلی: (کاپیتان دیسان کۆل نادات و جارێکی تر و بۆ سێھەمین جار سەرلەنوێ دەست دەکات بە نووسینەو. هەمووی خەڵاس دەکات و لە سنووقەکەیدا دایناو تا لە هەلێکدا بیدات بە کەسیک بەشکوو بۆی چاپ بکات. لەپەر شەوێکی کاک رەحیم قازی دەگەڵ پیاوێکی دی کە هیچکات نەمدیبوو و نەمدەناسی، لە باوکم وەرژوو کەوتن و بوون بە میوانی. پاش سەرترێکی زۆر و نامۆ، مائاواپیان کرد و لە مائ چوونە دەر. من کە لە ژووێکی تر بووم لەناکاو بۆنی سووعمانم بۆ هات. بەپرتا و پامکرد تا بزائیم چ سووتاوه؟ بەویەری سەرسوورمانەو دەستم کە باوکم ئاوری کردۆتەو و ئەو دەفتەرانە کە خوێنی جیگەری لەسەر خواردبوونەو و سێ جارێ نووسیبووێهەو، دەسووتینی. کردمە هەرا کە ئەو هاوار بۆ دەیانسووتینی! حەیفە! زۆرت رەنج لەسەر کێشاو! مەکە ئەو کارە! بەداخەو بەگوێی نەکردم. دەستی دەلەرزا و بە ترسیکی زۆرەو دەیگوت:

— پێیانگوتوم گەر بێتوو ئەو نووسینانە چاپ بکری و وەدەست دەولەتی شای بکەوێ، مندالەکانت لە ئێران دەکوژن! بۆیە دەبی بیانفەوتینم و نەیانھێلم!^۳
هەرچی هاوارم کرد، گریام و پارامەو، چی لێ شین نەبوو. هەر دەیگوت گیانی مندالەکانم لە مەترسی دایە. پەشوکابوو، قەتم بابم ئاوا نەدیبوو، وا دیار بوو کە چاکیان ترساندبوو و بەداخەو هەولەکانم سەری نەگرت. کە زانییم قسەم بڕ ناکا، لێی لە فێلان کەوتم و لەناو گشت ئەو دەفتەر

^۱ پروونا لەپەرە ۴۰۰

^۲ ئەو ناوناخی بیرەوهرییه‌کانی کاپیتاندا و لە لاپەرەکانی داهاوتودا، کاپیتان بۆخۆیان باسی ئەو رووداوه‌ دەکات.
^۳ دیار نییە کە مەبەستی دوکتور رەحیمی قازی لەو کارە چ بوو کە چەند جارێ ویستووێهەتی دەست بە نووسینەکانی کاپیتاندا بگری. (پەنگە) لەبەر دۆسۆزی بووبی کە ئەو کارە کردوو تا نەکا کاپیتان لە پووی ئەو دۆلایەتی زانییە کە هەبوو و ئەو زانیارییە گرینگانە کە لای بوو، شتێک بنووسی کە دۆزینی کورد نانی پێو بخوات. یا پەنگە هۆکاری تر بێ کە تێمە لێی بێخەربەری، (بەهەر حال تێمە لە تاریکیی داین).

و کاخهزه زۆره‌دا، ئەو چوار د‌ه‌فته‌ره‌م لای خۆم گل دایه‌وه و وه‌ک یادگار له‌ باوک‌م پام‌گرتن. ته‌نانت تا مردیش، نه‌مه‌یشت بزانی که ئەو د‌ه‌فته‌رانه‌م لای شاردۆته‌وه)

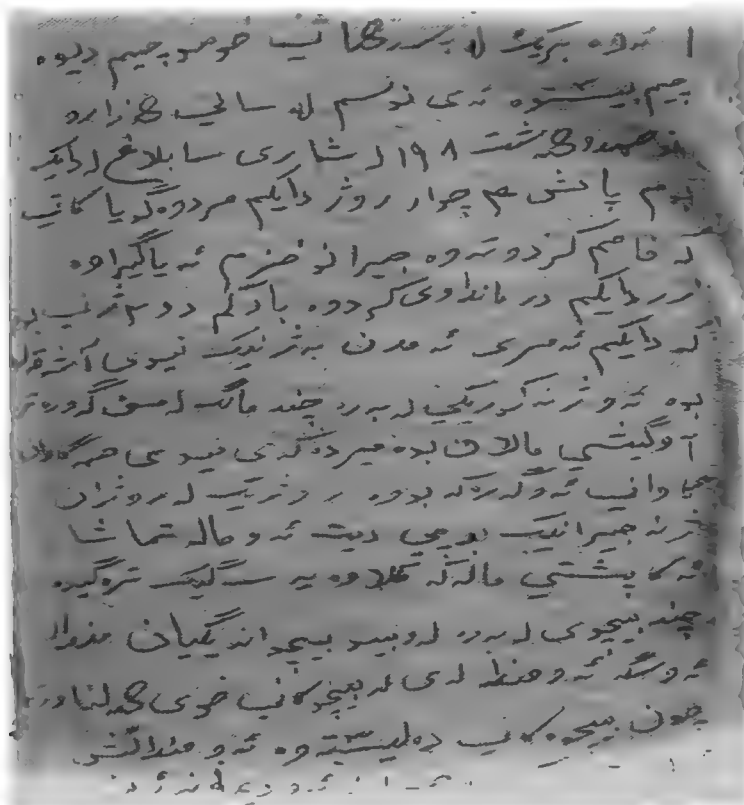
مخابن که زۆر ویستگه‌ له‌ ژیا‌نی کاپیتان ده‌گه‌ڵ ئەو د‌ه‌فته‌رانه‌دا که سووتاندوونی فه‌وتاون و کۆمه‌ڵێک پرووداو و نه‌ینیان ده‌گه‌ڵ خۆیان ون کردووه. له‌و چوار د‌ه‌فته‌ره‌ دوو دانه‌یان پێک وه‌ک یه‌ک نووسراون که به‌سه‌ره‌اتی هه‌ره‌تی مندایی کاپیتانیان تیدا‌یه. به‌ پروونی دیا‌ره که یه‌کیان له‌و د‌ه‌فته‌رانه‌ بووه که دوکتۆر «که‌مال مه‌زه‌هر» بۆی بردۆته‌وه. له‌ د‌ه‌فته‌ریکیاندا ته‌نیا دوو پرووداوی جیاواز ده‌گه‌ڵ د‌ه‌فته‌رکه‌ی تری تیدا‌ بوو که ئەو دوو پرووداوه‌شم تیکه‌ڵ کردۆته‌وه و له‌ کۆی یه‌ک د‌ه‌فته‌ر و وه‌ک سه‌ره‌تای بیره‌وه‌ریه‌کانی کاپیتان، پێشکه‌شتان ده‌کری.

پروا‌له‌ت و تابه‌مه‌ندیه‌کانی د‌ه‌فته‌ری ژماره (١)

د‌ه‌فته‌ری یه‌که‌م ١٧ سانتیمتر پانایی و در‌ژایی ٢٠،٢ سانتیمتره. پرووبه‌ریکی کاغه‌زی نه‌ستووری هه‌یه. بۆ پاراستنی زیاتری پرووبه‌رگه‌که، به‌ریکی که‌سکی پلاستیکی توندوتۆلیان به‌ چریش (سریش) یا شتیکی هاوشیوه‌ لیدا‌وه. هه‌رچه‌ند به‌رگه‌ نایلو‌نه‌که گشت پرووبه‌رگه‌ کاخه‌زیه‌که‌ی دانه‌پۆشیوه و له‌ سێ لاوه‌ پرووبه‌رگه‌ کاغه‌زیه‌که‌ی پینچ میلیمتری‌ک به‌ ده‌ره‌وه‌یه. که‌ پرووبه‌رگه‌که هه‌ڵده‌یه‌وه‌ پێک له‌ ناوه‌پراست، هه‌ندیک زانیاری به‌ زمانی پرووسی له‌سه‌ر پشته‌ی پرووبه‌رگه‌که وه‌دیا‌ر ده‌که‌وێ که‌ وا ویده‌چی زانیاری ئەو کارگه‌یه‌ بووبیت که‌ لێی سازکراوه. کاتی‌ک به‌ که‌ره‌سه‌ی وه‌رگیرانی دیجیتا‌ل تا‌قیم کرده‌وه‌ پینگوتم که‌ ئەوه‌ زمانی بولگارییه. نرخ‌ی د‌ه‌فته‌ره‌که، پێژه‌ی چۆنییه‌تی د‌ه‌فته‌ره‌که، را‌ده‌ی لا‌په‌ره‌کانی و ناوی شاری لێنین‌گرا‌د نووسرا‌بوون. له‌ سه‌ره‌وه‌ش دوو واژۆی کاپیتانی له‌سه‌ره. که‌ یه‌کیان بچووک و ئەوه‌یتریان که‌میک گه‌وره‌تر ده‌نوین. د‌ه‌فته‌ره‌که‌ وا ویده‌چی که‌ ده‌وری ١٨٠ لا‌په‌ره‌ بووبی چوون له‌ کۆتایی د‌ه‌فته‌ره‌که به‌ پروونی دیا‌ره که‌ لا‌په‌ره‌یه‌کی زۆری لای درا‌وه. لا‌په‌ره‌کان کاغه‌زی ناسکی بۆرن که‌ کاغه‌زی «کا‌هی» پیده‌لێن و خه‌ته‌کانی در‌ژاودر‌ژ و پانه‌وپان به‌سه‌ر یه‌که‌ردا ها‌توونه‌وه که‌ چوارگۆشه‌ی ورد دروست ده‌که‌ن. له‌و ١٨٠ لا‌په‌ره‌یه‌ ته‌نیا ١٦٠ لا‌په‌ره‌ی کاپیتان ره‌شی کردوونه‌وه. دوو لا‌په‌ره‌ش به‌ سپی ماونه‌ته‌وه. له‌ پرووبه‌رگی کۆتایی‌شدا واژۆیه‌کی کاپیتان وه‌دیا‌ر ده‌که‌وێ.

رواالت و تایبہ تمہندیہ کانی دہفتہ ری ژمارہ (۲)

ده‌فته‌ری دووهم ۲۰ سانتیمتر پاناییه‌تی و ۲۹ سانتیمتر درێژایی. پرووبه‌ریگی که سکی تیکه‌لاو له نایلۆن و کاغەزی هه‌یه. که پرووبه‌رگه‌که هه‌لده‌ده‌یه‌وه هه‌چ له‌سه‌ر پرووبه‌رگه‌که‌ی نه‌نووسراوه. ده‌فته‌ره‌که ده‌وری ۶۳ به‌رگه و لاپه‌ره‌کان کاغەزی ناسکی بۆرن که کاغەزی «کاھی» پنده‌لێن و خه‌ته‌کانی درێژاودرێژ و پانه‌وپان به‌سه‌ر یه‌کترا هاتوونه‌وه که چوارگۆشه‌ی ورد دروست ده‌کهن. کاپتان له‌و ده‌فته‌ره‌دا سه‌ر‌ها و کۆتاییه‌که‌ی لێ تیکچوووه و له‌ لاپه‌ره‌کانی کۆتایی ده‌فته‌ره‌که‌ را ده‌ستی کردوووه به‌ نووسین و هه‌موو ئه‌و ۶۳ لاپه‌ره‌یه‌ له‌لایه‌ن کاپتانه‌وه‌ ره‌ش کراونه‌وه. له‌ پرووبه‌رگی کۆتایی‌شدا پێک له‌ ناوه‌پاست، هه‌ندێک زانیاری به‌ زمانی پرووسی له‌سه‌ر پشتی پرووبه‌رگه‌که وه‌دیار ده‌که‌وێ که وا وێده‌چی زانیاری ئه‌و کارگه‌یه‌ بووبیت که لێن سازکراوه. کاتیک به‌ که‌ره‌سه‌ی وه‌رگێرانی دیجیتاڵ تاقیم کرده‌وه پێگوتم که ئه‌وه‌ زمانی بولگارییه‌ و که وه‌ری گه‌یرا نرخ‌ی ده‌فته‌ره‌که‌ی بوو ده‌گه‌ل رێژه‌ی چۆنیه‌تی ده‌فته‌ره‌که‌ و راده‌ی لاپه‌ره‌کانی.

ده‌ست‌نویسی کاپیتان همه‌دی مه‌ولودی

**به شیک له بیره وه ریه کانی
کاپیتان محهمه دی مه ولوودیان
(حه مه دی مه ولوودی)**

ژیانی مندالیم

ئەو بەرپیک لە بەسەرھاتی خۆم، چیم دیو، چیم بیستوو، دەینوو سم. لە سالی ھەزار و نۆسەد و ھەشت (١٩٠٨ زاینی) لە شاری سابلاخ لە دایک بووم. بایم دوو ژنی بوو. کۆرپە یەکی چوار پۆژە بووم کە دایکم مردوو. کە فامم کردوو، جیران و خزم دەیانگێراپەو کە گویا زردایکم، دایکمی

ساو جیلاخ موکری (سابلاخ - مەھاباد): دانیشتووی سەر ئەسکەملە مۆزە فەرۆالدەولە - لەراستەوێکە سی ھوتەم - کاکا ئاغا یا کاکاغا (داروێغە ی سابلاخ) سەرچاو: نەرشیکی کاک جەمیل سام - فەرەیدون ھەکیم زادە.

دەرمانداو کردوو. کاتیک دایکم دەمری، بایم و زردایکم وەخوینام ناگرن. دەمدەن بە ژنیک بە ناوی «نایش قەل». ئەو کورپیکی لەبەرە چەند مانگ لە من گەورەترە. نایش قەل ئاوکیشی مالاڤ بوو. مێردە کە ی نێوی «حەمە گاوان» ە و گاوانی گەرەکی خوین بوو.

کەلاو یەک بە پشتی مالی نایش قەلەو یە. پۆژیک لە پۆژان، ژنە جیرانیک بۆ کاریکی پێویست سەردانی مالی نایش قەل دەکات. لەپەر چاوی بە دیمەنیک دەکەوێت کە زۆر سەرنجی رادەکشییت. دەبینیت کە سە یەک ترەکیو و چەند بێچووی (تولە) لەبەرە. لەو تولاڤە یەکیان لە

هه موویان گه وره تره و وهک مندالی ئینسان ده چیت. جیرانه که که نیزی که ده بیته وه، ده بینتی که سهیه که وێرای بیچووکانی خوێ، مندالیتی ساوای ده ئامیز گرتوو و له بیچووکانی خوێ هه لێناوێری و پهیتا پهیتا چۆن بیچووکانی خوێ ده لێستیه وه، ئاواش منداله که ده لێستیه وه.

کاتیک جیرانه که نه و دیمه نه ده بینیت ده یکات به قاووکی و عالم [خهلک] وه سه ره ده گه پێن. من له کوێ سهیه که ده رد پێن. خه به ره ده ده ن به بابم و زردایکم. دین و ئایشی قه ل ده دۆزنه وه و به لیدان و کوتان وه پێش خوێانی ده ده ن بو مال وه. خه به ره ده ده ن به «کاکه ره شی دارو غه»^۱. خوێ و چه نه نه ره پیاوی حکوماتی [حکومهت] دین و ده نیرن مێرده که ی (حه مه گاوان) له گاران ده هیننه وه. هه ره ئه و کاته ی شار به ده ریان ده کات. عالم به دوویانه وه ماستیان به سه ردا ده که ن. به لیدان و به ره ده باران، له شار وه ده ریان ده نین.

بابم ده مباته وه بو مال و هه ره ئه و روژه به شانیم داده دات و ده مباته مالی باپیرم، مالی بابی دایکم. ئه وان مالیان له «لاچین» ده بیت که گوندیکه نیزی که شاری سابلاغ. ده مدات به نه نکم و باپیرم. ئه وانیش ده مه ده ن به ژنیک به ناوی «ئامین عاسیه». ئه ویش چۆنی عاملان دهم؟ نازانم! تا پیم هه لگرتوو وه ئه و ژنه به خێوی کردووم. چۆنی به خێو کردوم؟ نازانم! له بیرم نییه!

دیسان ها توومه ته وه مالی بابم، به ره ده ستی زردایکم، تا فامم کردۆته وه. ئه و ماوه یه ی له به ره ده ستی زردایکدا بووم، نازانم چی به سه ره هیناوم؟ ئه وه نه ده ی ده زانم که بابم زۆری خو شده و یست و ئه ویش ژنیک بێ به زه و در و جانا نه بوو. هه ول ده ده م ئه وه ی وه بیرم بیته وه بینوو سم.

زردایکم، ده رد و ژانیک، به لا و نه هاهمه تیه ک، ئیش و مۆته که یه ک بوو به ناوی «شاشان» که به روکی گرتوووم و ببوو به ماکی هه رچی ناخو شیه له ژیا غدا. چاره نووس و هه موو داها توومی فه وتاند. به هوێ ناجسنی زردایکم، خو شیم له ته مه نی مندالیم نه دیت. زۆری عازاب ده دام، برسی ده کردم، لێ ده ده دام، به توو پیه ی و به زمانی جنیو ده ی دو اندم، به سووک لێ ده پروانیم، به مۆره خێسه ی لێ ده کردم و به سه رمدا ده ی قیژاند، چه پ و راست تێ ده سه ره واندم، سه رباقی ده ردانیش، هه ره شه ی لێ ده کردم که نه کا له لای بابم زار بکه مه وه و قسان بکه م. ته نانهت بو یه ک جاریش نه مبینی به به زه

^۱ ناوی راسته قینه ی "مه ولود کاکاغا" یه که دارو غه ی مه هاباد بووه. ریکه وتی له دایک بوونی دیار نییه به لām، له سه ره تای به هاری سالی ۱۳۳۵/ق/ ۱۲۹۵ ش/ ۱۹۱۶ ز له به ره وه ی شه ری بو ده وله تی عوسمانی نه کرد، به فه رمانی سه رداریک سوبای عوسمانی به ناوی "عمر ناجی به گ" له مه هاباد به ره ده باران ده کریت و به شیوه یه کی درنده نه ده کوژریت. پروانه :

۱- نگاهه به تاریخ مه هاباد نووسینی: سید محمد صمدی لایه ره ی ۱۴۶

۲- مه هاباد در آینه ی اسناد تاریخی نووسینی: فه ره یدوون حه کیم زاده لایه ره ی ۳۵۱، ۴۵۱

۳- خاطرات زندگی پرماجرای دکتر آسو، نووسینی: دکتر قادر محمودزاده (آسو) ل: ۲۱

و به‌زه‌یه‌وه یمدوینیت. ده‌یگوت واو و وات لښ‌ده‌که‌م، چاوت دهر دینم، داغت ده‌که‌م و زمانت دهرېم. منیش نه‌مده‌ویرا لای بایم بلیم له‌ل. مندالکی چووک بووم و زوری لښ‌ده‌ترسام. بایم هر منی هه‌بوو و تاقانه‌ی بووم. زوری خوښه‌ویستم، به‌لام زردایکمی له‌من خوښ‌ترده‌ویست و له‌قسه‌ی دهر نه‌ده‌چوو.

ده‌لین بیرې مندالی تیژه. زور مندال بووم. وه‌بیرم دیت، زردایکم شامی‌که‌بابی لیده‌نا. بایم له‌سهر به‌رمال نوژی ده‌کرد و پستی له‌زردایکم بوو. منیش له‌ده‌وری زردایکم ده‌هاتم و ده‌چووم. نازم له‌سهر ده‌کرد. چونکه‌دایکی خوم نه‌دیوه، وام ده‌زانی که‌زردایکم دایکی خومه. برسی بووم. بوون و به‌رامی روون و که‌باب ژووره‌که‌ی داگرتبوو. منیش ده‌وره‌م ده‌دا به‌شکوو توژیکم له‌و که‌بابه‌بدات. زردایکم له‌ناکاواوه‌ی داگرت و به‌سهر لاقمدا رشتی و لاقم داپلخوا و له‌زردایکم دا و یه‌کراست به‌عهرزدا که‌وتم. بایم به‌په‌شوکاوی هات و که‌زانی لاق و له‌تهرم زور عه‌دم بووه، پرسپاری کرد: نه‌وه چی بوو؟

زوو دروینه‌کی له‌مست بایم نا و وه‌لامی دایه‌وه:

- له‌ده‌وری ناوړگی هه‌قره‌به‌قوی^۱ ده‌کرد. هه‌لنه‌نگووت و به‌لاقیدا پژا.

بایم به‌په‌له‌چوو بو مزگه‌وت. له‌فه‌قتیان (مره‌که‌ب)ی^۲ وه‌رگرت و هینای ده‌قاچ و قولی هه‌لسووم. نه‌وکاتی ههر داو و ده‌رمانی پیره‌ژنان هه‌بوو.

له‌و شاره‌دا ته‌نیا هه‌کیمیک هه‌بوو که‌ناوی «وینه‌تان»^۳ بوو. ئیتستاش نازانم بو نه‌یانبردمه‌لای نه‌و هه‌کیمه؟ به‌ناچار پاشی ست - چوار مانگان که‌له‌سهر جی که‌وتم و به‌داو و ده‌رمانی پیره‌ژنان به‌ره‌و چاکبوونه‌وه بووم، ده‌هاتم که‌له‌و به‌لایه‌گه‌وره‌یه‌قوتار بېم، به‌لام نه‌وه‌ی لئی قوتار نه‌ده‌بووم، «شاشان»ی زردایکم بوو. به‌رده‌وام ده‌فکری نه‌وه‌دا بوو چونم له‌ناو به‌ری.

^۱ له‌نه‌ده‌بی زاره‌کی ناوچه‌ی موکریاندا به‌چهند جوړ نه‌م وشه‌یه‌دیده‌گو. هه‌قریه‌به‌قو، هه‌قله‌به‌قو، هه‌قلیمه‌قو، که‌ماموستا هه‌ژار له‌هه‌نانه‌بۆرینه‌دا به‌هه‌قلیمه‌قو نووسیونتی.

^۲ ویده‌چی که‌له‌چاوگی "مرک" یا "مرکاندن" وه‌رگیرابیت و به‌هوئی نه‌وه‌که‌سه‌رچاوه‌ی زانست له‌و سه‌رده‌مدا زانستی ئایینی بووه و له‌حوجره و مزگه‌وته‌کاندا له‌لایه‌ن ماموستایانی ئایینییه‌وه‌وانه‌ی خویندن و نووسین گوتراوه‌ته‌وه‌که‌زیاتر به‌عه‌ره‌بی بووه‌بو، پیده‌چیت که‌هه‌مان وشه‌ی "مرک" یا مرکاندن"ی کوردیه‌که‌عه‌ره‌بیش هه‌یانه‌و پیده‌لین "مره‌که‌ب". به‌واته‌ی مه‌ره‌هم و هتوره‌که‌روه. له‌نه‌گه‌ریکی دیکه‌دا ده‌بی ئاماژه‌به‌وه‌بکه‌ین که‌له‌وانه‌یه‌مه‌به‌ستی نه‌و مره‌که‌به‌بیت که‌خامه‌و پینووسی قامیشیان تیده‌نا و له‌سهر کاخه‌ز پینان ده‌نووسی. ناخر قه‌دیم باو بوو که‌لکیان له‌شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌بو چاره‌سه‌ری نه‌خوښی وه‌رده‌گرت.

^۳ نه‌م هه‌کیمه‌ناسوړی بوو و له‌پراستیدا ناوی George Jonatan بووه‌که‌له‌سابلاخ پینانده‌گوت (یونانان یا وینه‌تان). به‌ناسنامه‌ی ئیرانیش ناوی "یونانان حاتم"ی. هه‌نی بلوریان ده‌(ئاله‌کوک) دا و له‌لایه‌ره‌ی ۳۴ دا، هه‌روه‌ها سه‌ید محه‌مه‌د سه‌مه‌دی له‌کتیپی (نگاهی به‌تاریخ مه‌هاباد) ل: ۳۹۷ دا باسی نه‌م دوکتوره‌مروقدوست و خوښه‌ویسته‌ده‌که‌ن که‌خزمه‌تیکي زوری به‌شارومه‌ندانن سابلاخ کرد.

ئەو ھەشەم بىر ھاتەو ھە بۆيان گىراومەتەو ھە. ماو ھەك پاشمالەي مالى «قاسمە لال» بووين. دە مدبەقەكە ياندا بووين. بۆ ئەو ھەي كرى ئەدەين، زردايك مەنجه ل و قاپى ئەوانى دەشوشت كاري مالى بۆ دەكردن. باوكيشم زستانان بان و ھەسارى بۆ دەمالين. ئەو ھە منيش بەردەوام و دەوای زردايك دەكەوم و لەبەر پىتى دىم و دەچم. ئاخىر چى بكەم؟ قەتم دايكى خۆم نەديوو ھە و ھەمدەزانى كە زردايك، دايكى خۆمە! ھەك سرووشتى ھەر مندالتيك كە لەسەر دايكى ناز دەكات و خۆي شيرن و تال دەكات، منيش نازى لەسەر دەكەم و گرووى لەسەر دەگرم.

رۆژتيك قاپوقاچاغ بۆ خاوەمال دەشوات. مەنجه لەكان ھەلدەگريت تا بۆيانى بەریتەو ھە. مالاكەيان لە نوھۆمى دووھەم بوو ھە پليكانى زۆر ھەبوو. منيش بە دوايدا دەپۆم و دەگريم و دەكرووزيمەو ھە. ھەسەر پليكانان دەكەوئى و منيش بە دووى دا. بۆ چما ھەردوو مەنجه لان لەو ھەوايەي را بەسەرمدا نادا! لەو سەرەي را خوللور دەمەو ھە خوارى و دەمرم و گيانم دەبەردا نامىنى. ھاوسى و جيران ھەسەردەگەريتن و بە مردوويى دەمەنەو ھە ژوورەكەي خۆمان. ليم يېھيوا دەبن و دەستم ليدەشۆنەو ھە. بانگى بابم دەكەنەو ھە و ئەويش ديتە سەر مەيتم. ئاوم بۆ گەرم دەكەن تا بمشون و پاشانيش بمنيزن كە لەپر ھەھوش ھاتوومەو ھە. ئەو ھە ئەمجارەش لەم قورتنە قوتار بووم و زردايك نەيتوانى لەناوم بەرى.

پەلە مەكەن و پشوتان لەسەر خۆ بيت، پاشان پيتان دەلتم كە چى بەسەر زردايك دىتم. ئەو ھە جارى مندالم و قام ناكەم. ھەر وا دەزانم دايكى خۆمە و منى خۆشەوئى. وا دەزانم كە خۆشەويستى بەو شتو ھەيە. وا دەزانم كە دايك دەبى ئاوا بيت. بەردەوام برسيم دەكات و عازابم دەدات. تا خاوەمالەكەمان پيدەزانتي و بابم لەو جەزەبە و ئازارەي كە شاشان دەيدا بە من، ئاگادار دەكەنەو ھە. بەلام بابم ئەو ھەندە زردايكى خۆشەوئى گوئى بە قسەي خاوەمالەكەمان نادات و پيتان دەلتي كە «شاشان» كورەكەمى لە چاوى خۆي خۆشتر دەويت. ھەر بۆيە جيرانەكانمان بە باهميان دەگوت (...خۆر) ناويان نابوو «ئالە...» . دە كوردەواريدا كەسيك كە لە ژن بترسى پىتى دەلين «ئالە...»

بابم بىستانچيە. دەگەل «سوڤى برايم» ناوتيك لە بىستانتيكدا شەريكە. ھەروەك باسەم كرد دە مدبەقى مالى «قاسمە لال» ييدا بووين. ھەر يەك ژوور بوو. لە لايەكى ژوورەكە جيگاي ئاوردوو بوو و دەو ھە تەپالە ھەلچندرابوو. جيگاي نووستنم لە تەنيشت ئاوردوو ھە بوو. لەولاي ژوورەكەش بابم دەگەل خيزانى دەخەوتن. بەيانيان زوو، بابم لەخەو ھەلدەستا و دەپويشت بۆ مزگەوت. دايكيشم كاتى تاو ھەلاتان دەپويشت بۆ سەرچۆم بۆ ئاوكيشانى مالان. ئەو پۆژە دايكە دەبينى من لە غورپابى خەو دام و باوكيشم لە مال نيبە، گرم ئاوردوو و تەپالەي ھەلچندراو تا ميج، بەسەر مندا دەرووخينى و تيدەقوولينى بۆ چۆمى.

لە بەختى من، بابم ھەنديك كەرەسەي بىستانى كە لەبەر دەرگى تاقە ژوورەكەمان دايابوو

تا ده گهَل خۆی بیانبات بۆ بیستانی، له بیرى ده چیت. هیندهى پیناچى که «سۆفى برايم»ى شهريكى بایم دیت تا که ره سه کان بیاته وه بۆ بیستان. له پر ههست ده کات که نووزهى مندال دیت. گورج و به په له ده ژیر ئاوردوو و ده وه و ته پاله دا دهرم ده هینیت و ده یکاته هات و هاوار. جیران و هاوسیکان وه سه رده که پرین. ته پ وتوزیان له سه ر ته کاندیم، دم و لووتیان بۆ پاک کردمه وه و نیستی کانتیک قه نداغیان به که روودا کردم. نان و چایان دامى و منیش هه رچه ندى تیرم خوارد، به لام له پرووى دلسوزیه وه به زور بابۆ له یان ده زار ده گوшим و ده یانگوت ده بی بیخۆی. زردایکم خه به ر ده زانیت و به هه له داوان هاته وه مال و کردى به پرۆزى قه ره وه یسى. له خۆی ده دا و به درۆ خۆی و یکنابوو و ده یگوت:

- نه وه چى بووه؟ وهى کوپر بم و له و قسانه.

ژنى ساحتب مالیش که پیشووتر باهى چهند جاران له و نه شکه نچه و جهر به زانهى که زردایکم به سه ر منى دینا ئاگادار کردبۆوه، به لام چ سوودى نه بیو و له «نالیه (ئاله)...» به هیوا ده بیت. نه مجار بیانووى که وته ده ست و له زردایکم وه خۆ که وت. به ربوو جنیودان و قسه ی سووک پتی. چاوى قووچاند و نه وهى به زاریدا هات پییگوت:

- دایکه کهیت ده رمانداو کرد و کوشتت ئیستا نۆزه ی منداله که یه تی؟ جا نه و منداله چ گوناخیکى هه یه؟ تۆ خودا ده ناسی؟ تۆ به زه ییت ده له شدا هه یه؟ تۆ مروفی؟ چهند جارم پیگوتی وا له و کوپه ی مه که؟

زردایکم چاک له قۆلای که وتبوو. ژنى ساحتب مال تیهه لپنچا و پرووى له «ره حمان»ى کوپى خۆی کرد و پییگوت:

- پرۆ نه و سږ و سپاله ی وه ده رنێ بۆ ده رکى حه ساری.

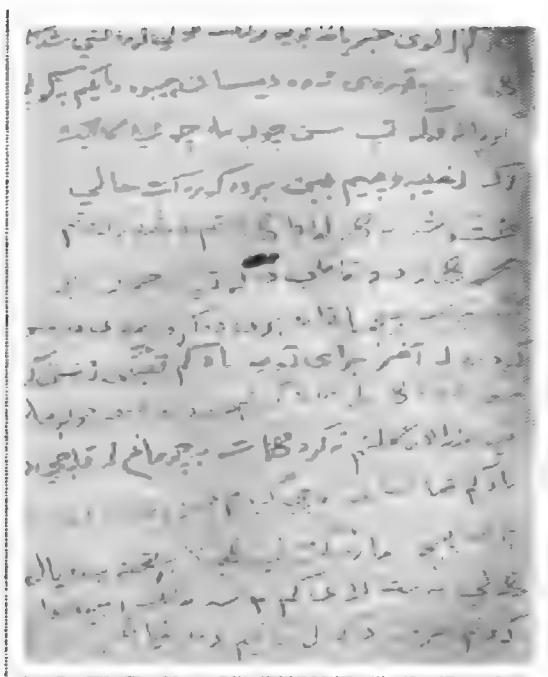
ده و به ینه شدا ناردیان باهمیان له بیستان هینایه وه. دیار بوو «سۆفى برايم» پیشتر خه به رى دابوو یه. هاته ژوور. دیتى که من ده باوه شى ژنه کانی جیران دام و نان و چا ده خۆم، ئاهیکى هاته وه به ر. که ژنه کانیش باهمیان دى، منیان له بیر چۆوه. به هه موویان به جنیو و قسه ی سووک که وتنه سه رى. ده ردیکیان دایه نه بیته وه. له شه رمان خۆی رانه گرت و زوو ده رپه ڤى و هه رچى که لوپه لى ناو ژووره که بوو، بریدییه دالانى ده رکى حه ساری. سه رتان نه هیشینم هه ر نه و پرۆه ده رکراین. بایم چوو له گه ره کى باغى¹ سیسه ی، بوو به پاشماله ی «توفیقى تارزن» (تارزن) و نه وانیش ژووریکیان داین. بایم چوو عاره به ی که ل و گامیشى هینا و ئاوردوو و که لوپه ل و شه ره پرهمان ده ناو نا و گواستمانه وه. ئیستا له و ماله تازه یه مان بارم سووکه و عازبم نادات. به لام

¹ کاپیتان حه مه د له نووسینه کانیدا ئهم وشه یه ی به (باغ) نووسیوه. له نه سلدا پیتی (غ) له کۆپیتی کوردیدا بوونى نییه و نه و وشه یه به (باغ) ده بی بنووسریت، به لام له به ر ده ستپاکى به نووسراوه کانی کاپیتان، نه و وشه یه و گشت نه و وشانه ی هاوشیه وه ک خۆی ده نووسمه وه.

چاره‌په‌شیه‌که‌م له‌وه دایه که هه‌موو شه‌وێ کوندێک میز ده‌بنه خۆم ده‌که‌م. هه‌موو به‌یانیان له‌سه‌ر میزکردن چینی‌کم وێده‌که‌وێ. منداڵی خه‌لک به «قوربان و سه‌ده‌قه» له‌ خه‌و هه‌لێانده‌ستین، منی داماو و بێ‌دایک و خۆشی نه‌دیو، به‌ شق و پێلاقه له‌ خه‌و راستم ده‌که‌نه‌وه. ئیستا زردایکم زگی هه‌لمساوه و دووگیانه. ئاوکێشی مالان ناکات. زۆرتری کاته‌کان له‌ مالتیه. شه‌وی‌ک کردی به‌ فه‌رته‌نه و قیژ و هه‌را. مامانیاں بۆ هێنا و زا. کورێکی بوو. کورپه‌هه‌وتووێ چوو و ئیویان نا «په‌حمان». تا زه‌یستان بوو، له‌مال بوو، به‌لام که‌ چله‌ی ته‌واو بوو، ده‌چۆوه بۆ کاری مالان. منیش ئاگام له‌ په‌حمان ده‌بوو. فێری کردبووم که‌ له‌ته‌نیشته‌ لانی په‌حمان دا‌بنیشم و خۆش‌خۆش راپێنم. له‌ سێبه‌ری په‌حمان نانم له‌ پۆنی دایه و برسیم ناکات. له‌و شیوه‌ی که‌ له‌ مالان ده‌یه‌پێته‌وه به‌شی منیش ده‌دات. پۆژێک گوتی: ئه‌وه ده‌چم بۆ چۆمی. ده‌چم به‌په‌ و مافوو‌ری ماله‌ فلانه‌ که‌سی ده‌بم بۆ شووشتن. گه‌ر هاتوو په‌حمان گریا و ژیر نه‌بۆوه، وه‌ره‌ گازمکه. له‌ته‌ نانیکی دامی و پۆیی. پاش تۆژیکی چوووه به‌رده‌رکی ماله‌که‌مان. دیتم منداڵ گالته و کایه‌ ده‌که‌ن. هه‌تا زیاترم چاو لێده‌کردن، زیاتر سوێم ده‌چوو بۆ کایه‌ کردن. که‌ گوتیان وه‌ره‌ نه‌تۆش کایه‌ بکه‌ ده‌تگوت ئه‌و دونیایه‌یان دا به‌ من. یه‌که‌مجاره‌ گه‌مهی «قه‌ره‌قه‌رێن» ببینم. یه‌ک له‌ منداڵه‌کان چاوی خۆی نووساندوووه و پشتی له‌ منداڵه‌کانی تر ده‌کات. تا سالی سێ ده‌ژمێری. سالی یه‌ک، سالی دوو، سه‌ری سالی سێ، وه‌دوا‌ی منداڵان ده‌که‌وێ. هه‌ر منداڵیکی که‌ بیگرێ، ئه‌و تێده‌که‌وێ و ده‌بێ ئه‌وجار ئه‌و چاوی خۆی بگرێ و را بکات به‌ شوێن منداڵان و پیسیان^۱ بکات. وه‌ها چووبوووه دونیای قه‌ره‌قه‌رێنه‌وه و دونیای منداڵمه‌وه که‌ نه‌مه‌دزانی ده‌وری چ پاشایه‌که‌ په‌حمانم به‌یه‌کجاری له‌بیر چووبۆوه. تۆ مه‌لێ زردایکم له‌کار بۆته‌وه و هاتۆته‌وه مال. ته‌مasha ده‌کا کورپه‌که‌ی هێنده‌ی بگری، په‌ش و شین بۆته‌وه. که‌ ئه‌وه ده‌بینی چوما‌گی هه‌لده‌گرێ و ده‌که‌وێته‌ شوێنم تا بم‌دۆزێته‌وه. ده‌وکاته‌دا من چاوم گرتوووه و ده‌بێ من شوێنی منداڵان بکه‌وم و پیسیان بکه‌م. ئه‌وه‌نده‌م زانی زه‌بری‌کی قورسم وه‌ لاقی که‌وت. له‌جێوه‌ که‌وتم. هه‌رچی کردم و کراندم نه‌متوانی راست بيمه‌وه. ئه‌وه ئه‌ویش هه‌ر لێمه‌دات. لاقی راستم شکا. (ته‌فیل)^۲ بووم. زانی له‌ که‌لک

^۱ له‌ زۆر گه‌مهی منداڵانی ناوچه‌ی موکریان باوه که‌ که‌سێک له‌ گه‌مه و قوما‌دا ده‌دۆرێت، ده‌لێن ئه‌تۆ پیس بووی یا نه‌تۆ سووتای. وشه‌ی "پیس" به‌تایبه‌ت ده‌ دوو گه‌مه‌دا زۆر به‌کاری دێن. ۱- قه‌ره‌قه‌رێن ۲- شۆبه‌شۆبه.

^۲ کاپیتان حه‌مه‌د به‌ هۆی ئه‌وه که‌ خۆنده‌واری باشی نه‌بووه له‌وانه‌یه‌ زۆر وشه‌ی بێگانه به‌ هه‌له‌ قیر بووین و به‌ هه‌له‌ش دووپاتیان بکاته‌وه یا به‌ هه‌له‌ بیاننوسیت. ئه‌و خاله‌ته‌ زۆر پووی داوه و ده‌دات. بۆ وێنه له‌ ناوچه‌ی شاروێران و چۆمی مه‌جید خان زۆر بیزاوه که‌ به‌سالا‌چوو‌ه‌کان وشه‌ی "فقط"ی عه‌ره‌بی که‌ هاتۆته‌ ناو زمانی کوردی و فارسی، به‌ "فه‌ته‌ق" ده‌لێنه‌وه. له‌وانه‌یه‌ کاپیتانیش لێره‌دا مه‌به‌ستی وشه‌ی "تلف" بووه که‌ به‌ په‌چه‌له‌ک عه‌ره‌بییه‌ و هاتوو‌ته‌ ناو زمانی فارسی به‌ مانای "بێ‌که‌لک، وێران و کوشتن" دیت و به‌ هه‌له‌ "ته‌فیل"ی نووسیوه. هه‌رچه‌ند ته‌فیل ناویشه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا. من به‌ ئانقه‌ست دیسان لێره‌دا نووسیمه‌ته‌وه تا نه‌کا ئه‌م وشه‌یه‌ کوردی بیت و من نه‌مزانی‌بیت یا‌ن له‌وانه‌یه‌ که‌سانیک له‌ من باشت زانیاریان هه‌بیت و گه‌ر کوردی بیت با نه‌مریت.

که وتوووم و هووشی خۆم نییه. به ناچار
خۆی و چهند مندال، هه لێانگرتم و
بردیامه وه مالتی. له ولشه وه باهمیان
ناگادار کردبووه که بگه وه مالتی،
ژنه که ت قوڵی کوره که تی شکاندووه.
بابم هاته وه. قه لّس و تووره. به دهنگی
به رز قیزاندی و گوتی:

- نه وه چیه دیسان؟ نه و کوره بو
ئاوای لێهاتووه؟
زردایکم یهک ئۆینی^۱ ده رهینا
نه بیهته وه. دهستی کرد به لیچکردن و
نوکه نوکیک، کافر ئاوری بو تیه رده بوو.
وا خۆی فه قیر کردبوو که به زه ییت پێیدا
ده هاته وه. له وه لامی باهدا به کوڵی
گریان و فرمیسکه وه گوتی:

- له چۆمی بووم، ره حمان م بو به جیه تیه بوو، وهک له غه یبه وه پیمبلێن که پرۆوه مالتی کوره که ت
حالی مه خشووشه. منیش به هه له داوان هاته وه. که وه ژوو که وتم، ده یینم محمه مه د هه ردوو
قامکی له لووتی ره حمانی نابوو. گه ر بریکی دی پیچووبا و دره نگم کردیا، قاره بری ده کرد.
به و درۆیانه ی که کردی و به و ئۆینه ی که گیرای هینده ی تر له ژنۆم شکا. له دلی خۆمدا
ده مگوت تیه ستا بابم باوه بری پیده کات و نه وه نده م لیده دات له سه ر قوون دانه نیشم و له وانه یه
لاقه که ی دیکه شم بشکینی، که چی پرووی تیکردم و کاتیک سه ر سه کت و لاقه شکاوه که ی دیتم،
لێینه دام، به لام به هیز و قووه تی خۆی تفیکی له پرو کردم و دهستی کرد به پرته و بۆله به سه رمدا
که: ئاخ هه تیه، نه وه برای خۆته و چۆن ده بی ئاوا ی لیکه ی و ده بی خۆشت بو ی ره بی
خه جاله تی و له و قسانه...

منیش هه وه لّجار له ژیا مدا وه ده نگ هاتم و زردایکم وه درۆ خسته وه و گوتم:
- درۆ ده کا، من له ده ری له نیه مندالان گالته م ده کرد و هات و به چۆماغ له لاقی دام.

^۱ نه و وشه به له نه سلدا تورکیه (Oyun) و به مانای گه مه دیت و (Oyuncu) ش به مانای پۆلگێرمان له شانۆ و
سینه ما دیت. (Oyunbaz) ش به که سکی درۆزن و قیلبازیش ده گوێری. له کوردیشدا به و که سانه که به درۆ و
بۆ فیلکردن یان بۆ فریودانی خه لک له ئاکاریی ئاسایی خویان لاده دن ده گوێری که کابرا عۆین/نۆینی گیرا، و
هایشی گیرا، یانی به درۆ و قیل هه لّس و که وتی ده کرد.

که وام گوت، نازانم بهزهیی پیم داهات یا چی؟ هات و چاوی له لاقم کرد، که دیتی لاقم هه لماسیوه و ژانم ههیه و ناتوانم پتی برۆم، دهرپه‌ری چوو «مارفه کهچه‌ل» سی هینا به ته‌خته و په‌رۆوپال لاقمی هه‌لبه‌ست. به لاقه‌ه‌لپنچراوی لایکه‌م دوو مانگان ده جیگادا که‌وتم. بابیشم که‌میک ده‌گه‌ل زردایکم ده‌مه‌ته‌قه‌یان کرد و یه‌ک-دوو رۆژ ده‌نگیان له یه‌کتر گوپی و برایه‌وه.

نیت له‌و رۆژه را زانیم نه‌وه دایکی خۆم نییه و زردایکه‌م. ریک به‌پنجه‌وانه‌ی من ده‌گه‌ل منداله‌که‌ی خۆی ده‌دوا و هه‌لس‌وکه‌وتی ده‌کرد. برسیم ده‌کات و نانم ناداتی. خواردنم لی ده‌شاریته‌وه. هه‌ر لیم ده‌دات و قسه‌ی سووکم پیده‌لت، درۆ و بوختانم بۆ هه‌لده‌به‌ستی که‌چی، به‌کوره‌که‌ی خۆی هه‌لده‌لێت و به‌ماچان مَلْچه‌مَلْچی لیدنیت. منیش رۆژله‌دوای رۆژ زیاترم قین لیدیه‌بیته‌وه. قین به‌قینه‌ی ده‌که‌م و رقه‌ی لیده‌گیرم. پشتر ره‌حمانم زۆر خۆش ده‌ویست، ئیستا ده‌بیو‌غزینم. بریک گه‌وره‌بووم. ده‌فامم. له‌سه‌ر زۆر شان بله‌وه‌زی ده‌که‌م و دم‌به‌دمه‌ی ده‌گه‌ل ده‌که‌م، به‌لام به‌یانیان که‌له‌خه‌وم هه‌لده‌ستیتی، ده‌زانێ که‌میزم ده‌بنه‌خۆم کردوو، جا به‌پتلاقان دامده‌گرێ و راستم ده‌کاته‌وه، ده‌نا وه‌کی دی قسه‌یه‌کم پت‌بلێت، من دووی پیده‌لیمه‌وه.

نازانم هه‌ر من وا بووم یا هه‌موو مندالیک وه‌ک من نه‌وسن بوو؟ نازانم له‌هه‌موو مالیک نان له‌مندالان ده‌شاردریته‌وه یا هه‌ر له‌مالی ئیمه‌وا بوو؟ نه‌وه‌نده‌برسی ده‌کردم که‌ده‌و مال‌ده‌دا کون‌به‌کون ده‌گه‌رام تا شتیکی خواردنی بدۆزمه‌وه و ده‌زاری هاویم. ده‌یزانی که‌هه‌میشه‌برسیمه‌و به‌رده‌وام له‌شتی خواردن ده‌گه‌ریم، بۆیه‌هه‌موو خواردنیک له‌من ده‌شارده‌وه. منیش کۆل نادهم. گوێ نادهم به‌لیدان و کوتان، هینده‌ی لیداوم خاراوم. نه‌وه‌بریک گه‌وره‌بووم مندالی له‌خۆم گه‌وره‌تر ده‌پۆستم نایه‌ن. ده‌چم ته‌واوی مال‌ه‌که‌ی ده‌گه‌ریم و خۆراکه‌که‌ده‌دۆزمه‌وه و تیربه‌زگ ده‌یخۆم. باش له‌بیرمه. رۆژیک له‌مه‌یدانی مه‌نگوپان ده‌گه‌ل کوریک بوو به‌شه‌پمان. یه‌کجار له‌خۆم به‌ته‌مه‌نتر و به‌خۆوه‌تر بوو. رۆی بوومێ و ده‌بنه‌خۆم نا. به‌کۆله‌مستان له‌سه‌ر و گوێلاکیم ده‌دا. نه‌مده‌هیشته‌په‌ل ببزیوێ. خه‌لک تیمانه‌لان. دوو-سێ پیاوی پاک و خاوین و کۆک و پۆشته‌که‌ویده‌چوو ئاغا بن، پیلان گرتم و گوتیان:

- به‌سیه‌تی، هه‌سته‌له‌سه‌ری، کوشت.

له‌سه‌ر نه‌و کوره‌زه‌لامه‌ی هه‌لیانستانم و یه‌کیان لیتی‌پرسیم:

- نه‌تۆ کوری کیتی ده‌به‌ر... ت‌مرم؟ دایک و بابت هه‌یه؟

ده‌نیۆ نه‌و خه‌لکه‌یدا که‌له‌ته‌ماشایه‌راوه‌ستابوون، که‌سێک وه‌لامی دایه‌وه‌گوتی:

- ئاغا، نه‌وه‌ناوی محهممه‌ده، پیده‌لێن حهمه‌د، کوری (سۆفی مه‌ولووده‌چرچی یه‌)

- هه‌ی له‌منی که‌وێ. وه‌للا‌هی هه‌تیو بایه‌ده‌مب‌رد، ده‌مک‌رد به‌کوری خۆم و ده‌گه‌ل کوره‌کانم ده‌مک‌رد به‌شه‌ریک.

نه‌وجار له‌سه‌ر تا پیم را ته‌ماشایه‌کی کردم. دیتی که‌پتلاویکی شپم ده‌به‌ر دایه، بردمی جووتیک

کالهی شه‌مامه‌به‌ندی بۆ کریم و چهند شایی^۱ دامی و ده‌ستیکی به سهرم داهیتا و پۆشتن. قهت ده ژیاغدا شتی ئاوام به خۆمه‌وه نه‌دیتوو، که من کالهی شه‌مامه‌به‌ندم هه‌بیّت. له‌خۆشیان له‌ مه‌یدانی مه‌نگوران را به هه‌لاتن چوومه‌وه مالتی. که چوومه‌وه وه‌ک هه‌میشه بابم و زردایکم دووبه‌دوو نانیاں ده‌خوارد. مه‌گین چۆنه‌کایی بایه که بانگم کاته‌وه بۆ نان خواردن یا من له‌ مال بام و نانی بخۆن و منیش ده‌گه‌لیان دابنیشم ده‌نا، زردایکم تا بۆی بکریّت به‌بی من نان داده‌نیت تا من نان نه‌خۆم و برسی بم. به‌هه‌ر حال، وه‌ژوور که‌وتم. کالّه تازه‌که‌م له‌چاو جله چلکن و شپه‌که‌نه‌م زیاتر خۆی ده‌نواند و ده‌دره‌وشایه‌وه و که‌چه‌که‌وشه‌کانیشم به‌ده‌سته‌وه بوو. هه‌ر که‌ منیاں دیت، له‌جیاتی نه‌وه‌ی که‌ بلین وه‌ره نانی بخۆ، چاویان زه‌ق و، زاری پر له‌ نانیان وه‌ک زاری حوشتی کرده‌وه و ماوه‌یه‌ک تێم پامان و لێم خێس بوونه‌وه. بابم که‌ نانه‌که‌ی ده‌ لاگووپیکیدا بوو، وه‌ده‌نگ هات و به‌ پلته‌پلّت گوتی: نه‌و کالّه‌یه‌ چیه‌؟ له‌ کویت بوو؟

منیش باش بۆم گیرایه‌وه که له‌ کوریکێ له‌خۆم که‌وره‌ترم دا، ده‌ پۆستم نه‌هات، دوو-سێ ئاغا راستیاں کرده‌مه‌وه، یه‌کیان برده‌می کالهی بۆ کریم و چهند شایی دامی و گوتیشی گه‌ر هه‌تیو بای، ده‌مکردی به‌ کوری خۆم. زردایکم وه‌جواب هات و گوتی:

- درۆ ده‌کات. داخوا له‌ کویتی دزیوه.

مه‌قیان نه‌هاته‌وه تا نانیاں خوارد. ئینجا بابم وه‌پیشخۆی دام بۆ دوکانی کالّه‌فرۆشی تا بزانی راست ده‌که‌م یا کالّه‌که‌م دزیوه؟ هه‌موو شتیکی له‌ کالّه‌فرۆش پرسی و نه‌ویش چۆنیه‌تی پرووداوه‌که‌ی به‌ تێر و ته‌سه‌لی بۆ بابم گیرایه‌وه. ته‌نانه‌ت ده‌گه‌ل قسه‌کانی من مووی لانه‌ده‌دا. نه‌وجار زانی که‌ درۆم پیتی‌نه‌گوتوووه ناردمیوه بۆ مال. که‌ چوومه‌وه نه‌قله‌که‌م بۆ زردایکم گیرایه‌وه، وا ده‌کات:

- ده‌ک تێر عه‌مر نه‌بی نه‌رێوه‌للّا. جا نه‌وه له‌ تێستاوه ئاوا بی، گه‌وره بی ده‌بی چۆن بی؟! تێستا زه‌مانی جارێ نه‌ماوه. له‌خۆم را ده‌بینم چه‌نه‌وه‌ری ده‌گه‌ل بکه‌مه‌وه. نه‌مکرده‌ نامه‌ردی و پێمگوت:

- کوپت تێر عه‌مر نه‌بی.

راست بۆوه تا تێمه‌ه‌لدات، به‌لام گورج له‌ چنگی ده‌ره‌په‌ریم و هه‌لاتم بۆ ده‌ره‌وه. تا شه‌و پانه‌کشا، نه‌هاته‌مه‌وه مال. که‌ وه‌ژوور که‌وتم دیار بوو بامی باش دنه‌ داوه. نه‌ویش بریکی گوتی‌که‌ کێشام و دوو شه‌به‌لآغه‌ی عه‌نتیکه‌ی تیسره‌واندم و هه‌ره‌شه‌ی لێکردم که‌:

— جارێکی دی چه‌نه‌وه‌ری ده‌گه‌ل دایکت بکه‌ی، هه‌ردووک چاوت هه‌لده‌کۆلم.

^۱ له‌و سه‌رده‌مدا پاره‌ی فه‌رمیی تێران (دینار) بوو که‌ هه‌ر په‌نجا دینار، ده‌ (شایی) ده‌هاته‌ نه‌ژماردن. هه‌ر بیست (شایی) ش‌یه‌ک (قاران) بوو. به‌ فارسی پێنده‌گووتری (شاهی)

هاتنی لهشکری عوسمانی و دواکه و تووی خه لکه که مان

مکرم محمد یوسف میرزا خان
مفتی زکریا محمد یوسف میرزا خان
مکرم محمد یوسف میرزا خان

وتنه ی سه یفه دین خانی سهردار که عهلی
خان والی گرنوویه تی.

ئه وه شه پری عرووس و عوسمانیانه^۱. هیشتا پرووس نه هاتوون بۆ کوردوستان. لهشکری تورکان سی-چل کهس له سابلأغ بوون^۲. ئیوی گه وره که یان «سمایل ئه فهندی» بوو. هه موویان مسیی سووری گوئینگه داریان له سهر بوو.

پوژی جومعان بۆ نوژی جومعه به مه شقی سه ربازی ده هاتنه مزگه وتی سوور. عالهمی ئه و شاره وه ک په نه جی دهستان ده هاتن بۆ زیاره تی ئه و تورکانه. زۆر کهسی وا بوو زیاره تی دهستگیر نه ده بوو، به هه ناسه ساردی ده پویشته وه مأل وه ک بلیتی دنیا کوتایی پته ابیت. من له بابم بیستوه که ده یگوت:

— «سولتان ره شاد»^۳ شای تورکان له سهر به رمالی پیغه مبه ر دانیشته وه.

مالته، وای باس ده کرد ده تگوت بۆخوی ده که ل سولتان ره شادی بووه. دوا ی دوو-سئ مانگان لهشکری پروو سانی ش هاتنه سابلأغ، به لآم خو یان ده به کتر

^۱ له تیوان دوو زلهیزی زه مه نی خوی، واته قه یسه ری پرووس و سولتانی عوسمانی، له سه ده ی پانزه هه مه وه ناوبه ناو شه پ روویداوه و لیکیان مراندووه و که لانی بنده ستیان بۆ به رژه وه ندیه کانی خو یان چه وساندو ته وه و به کوشتیان داو ن. ئه و پرووداوانه ی که کاپیتان باسیان ده کات په یوه ستن به مانگ و پوژه کانی هه لگیرسانی شه ری به که می جیهانی که سه ره تای سالی ۱۹۱۴ دهستی پتکرد، به لآم عوسمانیه کان تا پاییزی ئه و ساله نه هاتنه ناو شه ره که وه. بۆ زانیاری زیاتر بروهانه: زبده تاریخ کرد و کردستان - نووسینی محهمه د ئه مین زه کی به گ - وه رگیران بۆ فارسی: یدالله روشن اردلان - ل: ۱۸۸، ۱۸۹ ههروه ها کتبی کاره ساتی میژووی (کوشتاری خه لکی کورد به دهستی سپای رووسی تزاری) نووسینی: عهزیز وه لیانی.

^۲ ئه و دهسته به له لهشکری عوسمانیان له نوامبری سالی ۱۹۱۴ هاتنه سابلأغ. به و پتیه ته مه نی کاپیتان له ۶ ساله. ^۳ «محمد علی» کوری خه لیفه عه بدوله جیدی په که م، ناسراو به «محهمه دی پتجه م» یان «محهمه د رشاد»، له سالانی ۱۸۴۴ تا ۱۹۱۸ زیاو ه. په کیکه له خه لیفه کانی عوسمانی، دوا ی لابر دنی برا که ی «عه بدوله مید» ی دووهه م کار و باری ده ولته ی عوسمانی به دهسته وه گرت و ده ته مه نی ۷۴ سالی دا کوچیدوایی کردووه. سه رچاوه: میژووی ده ولته ی عوسمانی - محهمه د فه رید به گ.

کۆنسوولی پروسیە تیزاری لە سابلاخ
(ئالیکساندیر ئیفانوفیچ ئیاس)
(Alexander Ivanovitch Iyas)

نەدەگەیاندا. پاشای بەک-دوو مانگی تر
هەر دوو لەشکر و ن بوون.^۱ بەینێکی
تیوەرسووپا تا لەشکرێکی تورکان
سەرلەنوێ هاتەووە سابلاخ. ئەوجار
گەرەکیان ناوی «عومەر ناجی
بەگ»^۲ بوو.

تیستایە سابلاخ جێ قوونی خۆش
نەکردبوو کە، ژێتکی سابلاخی هێنا.
«دولبەری ...» بیان پێدەگوت، دایکی
«... خان-ی». «عومەر ناجی بەگ»
چەند پۆژێکی خۆش دەگەڵ بووک
رایبوارد و ئامادە ئەبوو چاوی بە کەس
بکەوێ تا تێر بوو. ئەوسا لەشکرێکی
لە خەلکی سابلاخ کۆ کردەووە کە بەشی
هەرە زۆری خۆبەخش بوون. خۆشیان
دە دایدا دەگەرا کە دەچن بۆ خەزایە.
پێیان وابوو بێتوو بکوژرێن ئەو
شەهیدان و نەشکوژرێن، ئەو
بەشداری خەزایان کردوو و فەرز
ئێسلامیان بە جێ گەیانددوو. لە

هەمووی خۆشتر ئەو بوو کە ئەو شیخ و میخەیی ئێران و عێراق هەمووی دەشار خزاو و خۆیان
مەڵاس داو و هەرچی ئەو تورکانە بیلێن ئەوانیش وەبالیان بۆ دەکێشن و خەلکیان بۆ هاندەدەن
بۆ خەزایە. دەبواوە هەموویان هاتبەنە مزگەوت و گوتیان بۆ قەسەکانی تورکەکان هەڵخستبایە.
ئەوێ نەهاتبا و گوتی بۆ قەسەکانیان هەڵنەخستبا، لە داریان دەدا. شیخ بابا^۳ نەهات، داری

^۱ بڕوانە: زبەدە تارىخ کرد و کردستان - نووسینی محەممەد ئەمىن زەکی بەگ - وەرگێران بۆ فارسی: یدلە روشن
اردلان - ل: ۱۸۸

^۲ لەسەر ئەو کوردکوژە بڕوانە بەشی پەراوێزەکانی ئەو کتێبە لە لاپەرەى ۴۱۲

^۳ بۆ زانیاری زیاتر لەسەر شیخ بابای نەمر بڕوانە وەرزی پەراوێزەکانی ئەم کتێبە لە لاپەرەى ۴۱۷ دا.

قه‌ناره‌یان بۆ هه‌لبه‌ست و کوشتیان. سه‌یفه‌دین خان، سه‌رداری بۆکان^۱ نه‌هات و گوێی بۆ شل نه‌کردن و له‌ داریان دا.

شه‌و که ده‌نووستین و به‌یانی رۆژ ده‌بۆوه، ده‌تدیت چه‌ند که‌س به‌ تاوانی نه‌وه‌ی که نه‌یویستوو به‌چێته‌ مزگه‌وت و گوێیان بۆ شل بکات یان نه‌یویستوو به‌چێته‌ خه‌زایه، له‌ مه‌یدان سه‌ریان به‌ داره‌وه‌ هه‌لاوه‌سراوه‌.

دوو خزمی تێمه‌ که هه‌ردووک برا بوون و زۆر ده‌هاتنه‌ مالممان، ئه‌وانیش له‌ دار دران^۲. زۆر که‌س هه‌بوون که پاریان ده‌کرد و خۆیان ده‌شارده‌وه‌ تا وه‌ده‌ست تورکان نه‌که‌ون.

وا بوو که ئه‌و له‌شکره‌ سابلاغی چۆل کرد و نه‌ما. ئه‌وجار له‌شکرێک هاتن که گه‌وره‌که‌یان ناوی «سیدقی ئه‌فه‌ندی» بوو. ئه‌ویش به‌ هه‌مان شێوه‌ که‌سیکی بێهه‌زه‌ و در بوو. سه‌یر ده‌وه‌دا بوو که «سیدقی ئه‌فه‌ندی» و له‌شکره‌که‌ی زۆر خێراتر بوون بۆ ره‌ش‌بگیری و تیکه‌ره‌پێچانی ئه‌و خه‌لکه‌ بۆ خه‌زایه. کاریان به‌ گه‌وره‌ و بچووک و پیر و په‌که‌که‌وته‌ نه‌بوو، هه‌رکه‌سیک گیری که‌وتبا تفه‌نگیان ده‌دايه‌ و به‌رپی ده‌کرا بۆ خه‌زایه. ئه‌وه‌ی گوته‌ی له‌ل، له‌ جێوه‌ له‌ سێداره‌ ده‌درا.

۱ سیف‌الدین خان حاکمی سه‌قز بوو و هه‌روه‌ها "مه‌مه‌د خوسین خانی سه‌ردار" حاکمی سابلاخ کۆری سه‌یفه‌ددین خانی سه‌ردار و نه‌وه‌ی عه‌زیزخانی سه‌رداری گشتیی که ئه‌وکات حاکمی سابلاخ و بۆکان و سه‌رده‌شت بووه. هاوکات ده‌گه‌ڵ مه‌مه‌د خان حاکمی بانه‌ و شێخ بابای غه‌وسابات له‌لایه‌ن له‌شکرێ تورکان له‌سێداره‌ دران چونکه‌ ئاماده‌ نه‌بوون ملکه‌چی فتوای جیهادی خه‌لیفه‌ی عوسمانیه‌کان ببن. پروانه:

(۱) زبده‌ تاریخ کرد و کردستان - نووسینی مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی به‌گ - وه‌رگێران بۆ فارسی: یدلله‌ روشن اردلان - ل: ۱۹۰۰

(۲) نگاه‌ی به‌ تاریخ مه‌هاباد، نووسینی سید محمد صمدي، ل: ۸۰، ۸۱، ۱۴۳

(۳) ساوجبلاغ مکر (مه‌هاباد در آینه‌ اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۳۶

^۲ به‌لگه‌ و سه‌رچاوه‌کان له‌ میژووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌م ده‌ست ده‌که‌ون که به‌ ورده‌کاریه‌وه‌ باس له‌و پرووداوانه‌ بکه‌ن. بۆ زانیاری زیاتر ده‌توانن سه‌ردانی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ بکه‌ن:

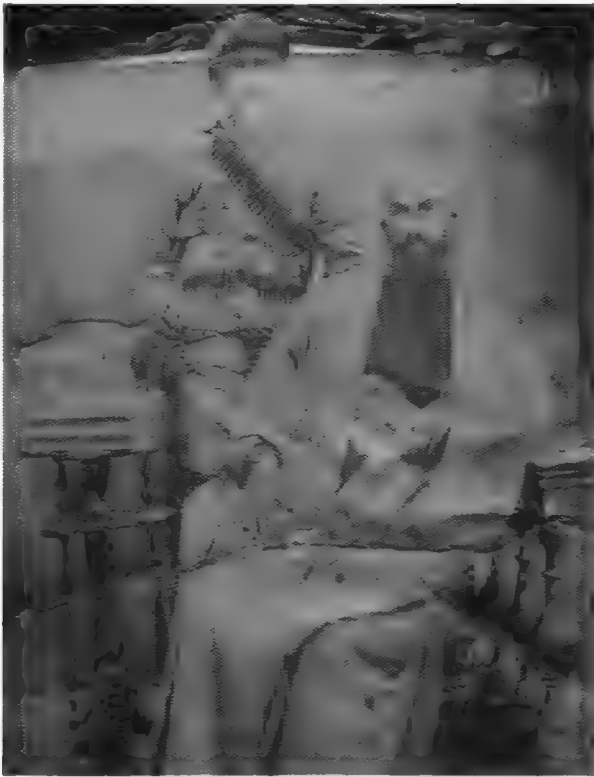
(۱) کتیی (ایرانی که من می‌شناختم - ئێرانیکی که من ده‌یناسم) نووسینی (بازیل نیکیتین یان باسیلی نیکیتین)

(۲) نگاه‌ی به‌ تاریخ مه‌هاباد) نووسینی (سه‌ید محمد صمدي) له‌ لاپه‌ره‌ی ۷۸ را.

(۳) کاره‌ساتی میژوویی (کوشتاری خه‌لکی کورد به‌ ده‌ستی سپای رووسی تزاری) نووسینی: عه‌زیز وه‌لیانی

(۴) کۆمه‌لناسی کورده‌واری، دوکتور حوسین خه‌لیقی - به‌رگی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی الحوادیت - به‌غدا - سالی ۱۹۹۲ - لاپه‌ره‌ی ۱۸۶

(۵) کێشه‌ی کورد ۱۸۹۶-۱۹۱۷ نووسینی م.س لازاریف. له‌ وه‌رگێرانی دوکتور کاوس قه‌فتان

قازی فەتاح و کۆرەکەیی میرزا عەبدولکریم خان ناسراو بە سالار
مۆکری،

خۆش ئەو شێخانە بوون کە دە
سابلاغی خرابوون. لە سێبەری
خزمەت بە ئەفەندیەکانی تورک و
لەسەر حیسابی خۆینی خەلک،
هەرکەسە و لە مāl و خانەقای
خۆی بە ئیشتیا پالیاں دابۆوە و پلاو
و خۆراکی چەور و بەلەزەتیاں
پۆژانە لە مālە مۆریدان را بە پیاڵە
و قاپ و مجۆعمە بۆ دەهات. بابم
«سۆفی» شێخی تەوێڵە بوو. پۆژ و
شەو وەمالتی نەدەکەوتەو. بە
قسە ی خۆی خزمەتی خانەقایە
دەکرد. لە پیشخانە ی خانەقایە
کەوشی جووت دەکرد، ناگای لە
کەوشان بوو. بە چاوی بەستراو
پێلاوی گشت ئەو کەسانە ی
دەناسی کە هات وچۆی ئەو
خانەقایەیان دەکرد.

جارجار کە دەهاتەو مāl دە شووشەدا ناوی دەستوێژی شێخی دەهێنایەو. بە کەوچک دەیدا
بە ئیمە دەمانخواردەو. جیرانەکان دەهاتن، دەپارانەو و دەلآلەووە بۆ تۆزیک لەو ناو. مەرۆف
بەزەیی پێیاندا دەهاتەو. زردایکم ئەوێ خۆشی لێهاتبا بە کەمکی دەدایە و ئەوێ چاری
نەوێستبا، بێبەشی دەکرد و نەیدەدایە. جا لە شێخەکانی سابلاغی سەیرتر و عەجایبتر، سۆفی و
مۆریدەکانیان بوون. مندāl بووم، بابم جارجار منی دەگەل خۆی دەبرد بۆ خانەقا و مزگەوتان تا
منیش دەستمۆی شێخان بکات بەلکۆو گەورە بم و رێبازی ئەو بگرەم بەر. گویم لە قسەوباس و
درۆ و دەلەسە ی ئەو سۆفیانە شل دەکرد کە هەرکەسە و تارێفی شێخی خۆی دەکرد. درۆی وایان
دەکرد نەبێتەو. یەک دەیکوت: شێخی من گوللە تۆپ بە دەست دەگرێتەو. ئەویدی دەیکوت:
جا شێخی منت نەدیو، خودا نەکا خەنجەر هەلکێشی، هەر دەست بۆ خەنجەر بەرێ لەشکری
کافران بە هاوار و پۆرۆ مەیدان چۆل دەکەن. ئەوێتر درۆیەکی دی دەکرد. وەک باسم کرد، بابم
مۆریدی شێخی تەوێڵە بوو و ئەویش تارێفی شێخی خۆی ئاوا دەکرد:

• شێخی تەوێڵە لە کاتی شەردا، دەست و لاقی کافران رەق دەکات.

سەرتان نەهیشینم یەک شەپە درۆ بوو نەبیتەو، درۆکانیان وەک کێچی بە دیوارەو
هەڵدەچوون.

وێنەیەکی دەگمەن لە شاری سابلاخ کە کۆی داشاماجید و ئالای عوسمانییەکان لە سەر شایەندەرخانەی عوسمانی بە
جوانی دیارە. ئەو وێنەیە لە ساڵی ١٩٠٦ گیراوە و لە لاپەرەی بەرز رومیک سارکیسیان وەرگیراوە.

کۆمەلکوزکردنی خەلکی سابلاغ لەلایەن سوپای پرووسیە تێزارییەوه (١٩١٦)

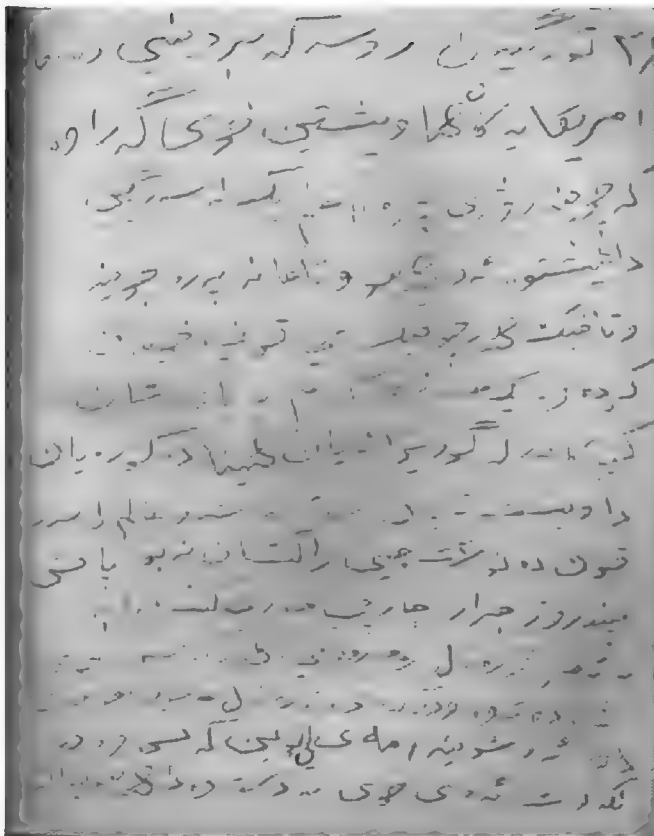
هەر ئێوە شێخانە کە لە سابلاغ بوون بە فیتی تورکان چەند نەفەریان فێر کردبوون کە بچن سەری قونسووری^١ پرووسان^٢ لە سابلاغ بپرن^٣ و مأل و مندالی ئەتک بکەن. سەرە بپراوە کەشیان هێنابوو بۆ مەیدانی مەنگوران و بە شەق تۆپتۆپنیان پت دەکرد. وەنەبێ هەر مندالەورکە کایە پت بکەن، پیاوی گەورە، پیر و جەتیل شەقشەقێنیان پت دەکرد. تەنانەت منیش دەو تۆپتۆپنەدا بووم و وێرای عالەمێ وەدوای ئێوە کەلەسەرە دەکەوتم تا شەققێکی لێدەم. مندال بووم و هێچم نەدەزانی. خۆ عاقلی ئیستام نەبوو. وامدەزانی چونکی ئێوە پیاوێ گەورانە ئێوە کارە دەکەن، کەواتە دەبێ منیش لاسایان بکەمەوه. پیاوی ریش سپی کە ریشی گەزێک درێژ بوو لەو سەر بۆ ئێوە سەری مەیدانی غاری دەدا تا شەقێک لەو سەرەبپراوە هەڵبەت چونکە شێخەکان فتوای خەزایان داوو و دەیانویست لەو خەزایە بەو چەشنە خێریکیان پت بکات. هێندە پتەچوو بوو بە زستان و جێژنی مەولوود. بەفر لە ئتوقەدە و لە هەموو مالان پلاو لەسەر ئاورگە، بۆن و بەرامەمی لە شار گەپراوە و خوشیمان دە دلی دایە کە پلاو دەخوین. بۆ چما لەشکری پرووسان وەسەر نەگەران! پەلاماری شاریان دا و شار گیرا. «قازی فەتاح»^٤ مالی لە قەراخ شار بوو. خوێ و چەند کەس لە پیاوێکانی تەقەیان لە پرووسان دەکرد، یانی خەزایان دەکرد. زوو کوژران. رووس هاتن دە شارەوه. بەفر زۆر بوو کەس نەیتوانی هەڵبەت و دەرباز بپت. سێ شەو و پۆژ کوشتار کرا. بەزەییان بە سەگ و پشیلەش نەدەهات. کەس بە کەسی نەدەزانی کە بە شیر لەسەریان دەدان. ئی واهەبوو سەری دەپەری، ئیواش هەبوو یەک رەگی دەما و نەدەپەری. ئیمە خەلکی ئێوە گەرەکە جیرانیکی عەجەممان

^١ مەبەستی کاپیتان حەمەد کۆنسول/Consul ه. لە هەموو نووسینەکانیدا هەر وای نووسیوه. کە هەول دەدەم ئێوە وشەیه لە درێژە نووسینەکاندا وەک وشەیی ماکی خوێ و بە درووستی بنووسمەوه

^٢ ئێوە کۆنسولە کەسێک بوو بەناوی (Iyas, Alexander Ivanovitch ١٨٦٩-١٩١٤) ئالیکساندیر ئیفانوفیچ ئیاس کە بە (کۆلۆنێل ئیاس) ناسراوه. بڕوانە لاپەرە ٤١٥ لە بەشی پەرۆزێزەکانی ئەم کتێبه.

^٣ لەپاش تێپەڕینی سەدەیهک بەسەر ئێوە پرووداوهدا سەرەداوهکان گومان دەخەنە سەر کورد کە کۆنسوولی پرووسەکانیان کوشتبێ. کاپیتانی شە ژیڕ کاریگەری دۆخی ئەوکاتدا وای تێگەیهوه. بڕوانە ل: ٤١٦

^٤ قازی فەتاح بڕایچووکی بابیری پتەشەوا "قازی محەممەد" ه، لە شەڕێکی نابەرانبەردا دەگەڵ لەشکری پرووسی تزاری لە پۆزی جێژنی مەلوودی لە ١٢ ریبەعالول سالی ١٣٣٤ ی مانگی و ١٢٩٤ ی هەتاوی و (١٩١٦/١/١٨) زاینی گیانی دانا. بە پت ئێوە پتکەوتە کاپیتان تەمەنی ٧ سالانەیه کە ئێوە کۆمەلکوزییه کراوه. بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە کتێبی: (١) - کورته میژووی بنەمالە قازی لەویلا بهتی موکری - نووسینی: خەلیلی فەتاحی قازی - وەرگیر و نامادەکار: حەسەنی قازی ل: ٦٧. ٢) - ساوجبلاغ مەری (مەهاباد در آینه اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ٧٣. ٣) - کتێبی کورد (١٨٩٦ - ١٩١٧) نووسینی: م. س. لازاریف وەرگیرانی د. کاوس قەفتان - بەشی دوو-م-لاپەرە: ٥٦٢، ٥٦٩، ٥٨٠ - کارەساتی میژوویی (کوشتاری خەلکی کورد بە دەستی سپای پرووسی تزاری) نووسینی: عەزیز وەلیانی - لاپەرە ١٩١

هه‌بوو. په‌نامان بۆ نه‌و ماله
 بردبوو. نه‌و عه‌جه‌مه دۆستی
 بایم بوو. سه‌ری چوار رۆژه‌ی
 به‌یانی زوو، ده‌ستیک قازاخ‌ی^۱
 ریشدرتژ لیمان وه‌ژوور که‌وتن.
 نه‌وه‌ی مووی لی‌هاتبوو پیلان
 ده‌گرت. به‌ دوو قازاخان یه‌ک
 له‌ راست و یه‌ک له‌ چه‌په‌وه
 هه‌ریه‌که‌ شیریکیان له‌ پشت
 ملی ده‌دا، ئیوا بوو سه‌ری
 ده‌په‌ری، سه‌ره‌که‌ ده‌که‌وته
 عه‌رزی و چه‌ند ده‌قیقان زاری
 لیکه‌نا و ئاواله‌ی ده‌کرده‌وه،
 قابله‌که‌شی جینگلی ده‌دا وه‌ک
 مریشکی چۆن سه‌ری ده‌برن،
 به‌ده‌نی وا هه‌بوو بستیک
 وه‌چه‌وا ده‌که‌وت. ئی وا هه‌بوو

زړږ تړی ده‌که‌ند. ئیواش بوو یه‌ک-دوو په‌گی ده‌مان و ده‌که‌وتن و ده‌خوینی خو‌یان ده‌گه‌وزان.
 نه‌و ماله‌ی ئیمه‌ی لی‌بووین، نه‌و عاله‌مه‌یان له‌ سه‌سه‌ره‌که‌ی ده‌کوشتن له‌پیش چاوی ئیمه. نه‌وه‌ی
 ژن و کچی جوانی هه‌بوو پیلان ده‌گرتن و ده‌یان‌برده‌ ژووریکه‌وه و نه‌تکیان ده‌کردن. لانیکه‌م
 چوارسه‌ت که‌س له‌و ماله‌ کوژران. ته‌نیا بنه‌ماله‌ی سی که‌س قوتاریان بوو. یه‌کیان «مه‌مه‌مه‌د

^۱ له‌ نه‌سل‌دا نه‌و وشه‌به "کازاک" ه‌ که‌ ناب‌ ده‌گه‌ل "قه‌زاق" که‌ زیاتر به‌ خه‌ل‌کی لای قه‌زاقستان ده‌گوت‌ری، لیمان
 تیک‌چ‌. له‌ موکریان به‌ قازاخ ناویان ده‌ه‌تان. کازاک ناوی تایفه‌یه‌کی گه‌وره و شه‌پ‌که‌ره که‌ ژینگه‌یان له‌ لای چۆمی
 (دۆن) له‌ نوک‌راین بووه. نه‌وانه‌ له‌ به‌ر نازابوون و د‌ی‌بوونیان له‌ شه‌پ‌دا ناویاکیان هه‌بوو و له‌ داگیرکاریه‌کانی تیزاری
 رووس‌دا خزمه‌تیک‌ی زۆریان پیک‌رد. کاتیک ناسه‌رده‌دین شای قاجار له‌ سه‌فه‌ریکی خۆیدا بۆ ئوروپا که‌ به‌ خاکی
 رووسیه‌یدا ده‌چ‌، ده‌بین‌ت که‌ له‌ رووسیه‌ وه‌ها سه‌ربازیک ه‌ن، داوا له‌ ده‌ول‌ته‌ی رووسیه‌ی تیزاری ده‌کات که
 تابووریک‌ی ئاوا‌ی بۆ په‌روه‌رده‌ بکات. نه‌وانیش ده‌سته‌یه‌ک نه‌فسه‌ری خو‌یان ده‌ن‌ت‌رن تا راه‌ت‌یان به‌ پیاوه‌کانی
 ناسه‌رده‌دین شا بکه‌ن. ئیتر له‌وکاته‌وه به‌ سه‌ربازه‌کانی زه‌مانی قاجاریش‌یان ده‌گوت (قه‌زاق یا کازاخ). هه‌ل‌به‌ت
 فه‌رمانده‌ی کازاخه‌کانی قاجار هه‌میشه‌ رووس بووه و راسته‌وخۆ له‌لایه‌ن تیزاری رووسه‌وه ده‌ست‌یشان کراوه.
 به‌دوور نییه‌ که‌ نه‌و کازاخانه‌ی ناسه‌رده‌دین شاش، که‌ فه‌رمانده‌کانیان رووس بوون، له‌و په‌شه‌کوژییه‌دا ده‌ستیان
 هه‌بووین.

سەقزی، دووھەمیان «ئەسەدی قاسمە لالی»، سێھەمیان بابم. ئەو عەجەمەیی خاوەن مالهە کە بە قازاخەکانی گوتبوو کە ئەوانە عەجەمن و ئەوانیش عەجەمیان نەدە کوشتن تەنیا بۆ تۆلەکردنەووە لە کوردان ھاتبوون. ئاخر کورد سەری کۆنسولی پروسیان گۆشاوگۆش پریوو نەک عەجەمەکان. ئەو سێ مالهەمان کە مابووینەووە نەماندەزانی گەر ئەو چەند پرووسە برۆن و دەستەبەک پرووسی دیکە بێنەووە چیمان بەسەر دیتەووە؟ ناچار بابم زۆر لەبەر پرووسەکان پاراپەووە کە ھەمانباتە مالی ئەمریکاییەکان.^۱ پرووسە کە بەزەیی پیمان داھات و دەگەڵ خۆی بردینی بۆ مالهە ئەمریکاییەکان.

لە رێگایە بەسەر کەلاکاندا دەپۆشتین. لە ھەموو گەرەکیک وەک گیشەگیا، کەلاک لە گیشە دراو. خۆین جۆگەیی بەستبوو و ئیستا بە تەواوی ویشک نەبوو. کە گەیشتینە مزگەوتی شادەرویشی دیمان کە کەلاکیکی زۆر لە گیشە دراو.

من نەمدەزانی بەلام بابم دەیگوت کوردی عێراق و تورکییەن.^۲ پرووسە کە بردینی دە مالی ئەمریکاییەکانی ھاویشتین و بۆخۆی گەراپەووە. کە چووینە ژووری چ بیین؟ ھەر عالەمە و لەسەر

^۱ لە سالی ۱۹۱۰ی زایینی لەلایەن دوکتور (L.O Fossum) ی ئەمریکایی کۆمەڵەبەک ساز دەکرتی بۆ یارمەتیدانی خەلکی دامادی کوردستان و لە باری پزیشکی و پتووستییە مەروڤیەکان خۆبەخشانە خزمەت پێشکەشی گەلی کورد دەکەن. ئەو کۆمەڵەبە ناوی (کۆمەڵە لۆتیری مەسیحی پۆژەلات) دەناسرێت و ناوەندەکە لە ئەمریکا بوو. ئەو مەسۆنەرە لە سالی ۱۹۱۰ لە مەھاباد و شار و گوندەکانی دەوروپشتی ئەو شارە خزمەتیار دەکرد و نەخۆشخانە و خۆبەندنگەیان بونیات نا. ئەو مالهە کە کاپیتان باسی دەکات، دەکەوتە پشتی مزگەوتی سەید نێزام کە پاشان بوو بە خۆبەندنگە (پەلوی - ابن سینا) کە خەلکی سابلەغ پێیان دەگوت (شەبانەدەر). ئەو کۆمەڵەبە تا سالی ۱۹۳۶ درێژە بە کارەکانی خۆیان دا. مەسۆنەرەکان بەردەوام دەگەڵ ناوەندەکەیان لە ئەمریکا لە پتووندی دابوون و گشت کار و چالاکیەکانیان لە کۆی گۆڤاریک بەناوی "The Kurdistan Missionary" چاپ و بڵاو دەکراپەووە کە ھەلگری مێژوویی سەرەبەمۆری گەلەکەمانە. بڕوانە: ساوجیلە مەری (مەھاباد در آیینە اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزادە، ل: ۱۱۰ ھەرۆھە کتیی: کارەساتی مێژوویی (کوشتاری خەلکی کورد بە دەستی سپای رووسی تزاری) نووسینی: عەزیز وەلیانی - لاپەرە ۸۰ - کتیی: خاطرات زندگی پرماجرایی دکتەر آسو، نووسینی: دکتەر قادر محمودزادە (آسو) ل: ۱۶، ۱۷، ۱۸

^۲ بە پیتی بەلگەکان، شێخوئیسلامی ئیستانبول لە کاتی خەلافەتی سولتان محەممەد رەشادی تورک لە رێکەوتی ۱۹۱۴/۱۱/۲۳ فەرمانی جیھادی دەڕکرد. [کتیی "کورد و عەجەم" نووسینی نەوشیروان - ل: ۲۴۴] ھەرۆھە [کتیی "گیشە کورد" (۱۸۹۶-۱۹۱۷) نووسینی: م.س لازاریف. لە وەرگێڕانی دوکتور کاوس قەفتان ل: ۲۹۹] یان [نگاهی بە تاریخ مەھاباد، نووسینی سید محەممەد صەمدی، ل: ۱۴۲] لەشکری عوسمانی لەژێر دروشمی جیھاد بۆ ئیسلام ھەستی ئایینی گەلی کوردی بۆلای خۆی پادەکیشا و بەو ھۆیەو زۆربەیی شەرکەرەکانی لە کورد بوون. تەنانەت لەو کوردانە لە شەری "قەفقاز"، "بەسەر"، "کوت"، "عەممارە" و "بالکان" یشتا کە لێیان لێوەرگیراوە. بۆ جەبھەیی مێژووتامیا و ئێران زۆربەیی ھەرە زۆری ئەندامانی لەشکری تورکەکان کورد بوون کە بەشی گەورەیان لە کوردانی باکووری کوردستان و بەشێکی تریان لە کوردەکانی باشووری کوردستان بەتایبەتی لە عەشیرەتی "دزەیی" پێکھاتبوون. لە رۆژھەلاتی کوردستانیش بە فیتی شێخ و مەلاکان خەلکیکی زۆر دەگەلیان کەوتن. بڕوانە بەشێک لە نووسراوەکای مەسۆنەر (لودویگ (لوئیس) ئولسن قاسوم) کە لە ژمارە ۱۱ ی سالی ۱۶ "کوردستان مەسۆنەری" دا، لە نووتی ۱۹۱۵ بڵاو کراوەتەووە.

یە کتر دانیشتوون. یە ک بست جی گیر ناکه وی. وه تاغه کان هه موو پره له حه شیمه ت. به هه زار حال له وه تاغیک جی قوونی خویمان کرده وه. یه کجار زور گرم بوو. نازانم له کوپرا کتیب و کاخه زیان ده هینا ده کوریه یان ده هاویش و ده یان سو تاند. شه وانه خه لک له سه ر قوون ده نووستن. جی پراکشان نه بوو. پاش چه ند پوژان جارچی جاری کیشا که:

- به ئه مری ژپه نال^۱ «زاخاروف» ی عه فوی عمومی ده رکراوه. هه رکه س خوی شاردو ته وه وه ده رکه وی.

ئهو شوینه ی ئیمه ی لیووین، که س وه ده ر نه که وت به لام له شوینه کانی تر ئه وه ی خوی وه ده سه ته وه دابوو هه مووی گیران و بردیان له می شه ی «کورتان» ی وه به ر په شاشیان دان و هه موویان کوشتن. لانی که م ۳۰-۴۰ هه زار که س له کورده کانی ناو شار و ده وره به ری شار کوژران.^۲ خه لک به فیت و فتوای شیخه کان سه ری کونسوولی پروسیان گو شاوگو ش بری^۳ و له مه ی دانی مه نگوران توپه پراکردنیان پیده کرد، ئاخه به فتوای ئهو شیخانه ئه وه خه زایه ده که ن، که چی له وه خه زایه دا و له وه شهر و کوشتاره دا ته نانه ت یه ک شیخ که پوی له خوین نه هات و شه هید نه بوو، بگره هه موو غه یب بوون. ئیستاش که س نه یزانی ئهو شیخانه له کوپ خویان شارد وه.

که تاق و لوق ئهو کوردانه ی خه زایان ده کرد و ده که ل پروسه کان شه ریان ده کرد، هاتبا و پروسه کانیان کوشتبا، ک... که لاکی پروسه کانیان ده بری و ده زاریان ده نان. شیخه کان فتوایان دابوو که هیه چتان بو نه کرا، تف بکه نه ناوچاوانی پروسه کان، ئه ویش هه ر خه زایه.

سه یه ره وه دایه، له گه رمه ی ئهو خه زایه دا که شیخه کان ببونه دارده ستی ئه فه ندیه تورکه کانیان و خه لکیان بو هانده دان تا خه زایه بو تورکان بکه ن، یه ک ده نکیان دیار نه بوو که گولله توپیک به ده ستی بگریته وه یا لاق و ده ستی ئهو پروسه کافرا نه له شه ردا ره ق بکات. که س نه یده زانی له کام کوونه مشکیک دان. هه ر بو ده رمان شیخیک نه ده دیت که بیت و ده ست بو خه نه جهر به ریت تا ئهو پروسه نه به هاوار و روپو هه لین و له وه زیاتر خه لک نه کوژن. ئه وه هه موو عاله مه یان به قه رکردن دا و بوخویان که پویان له خوین نه هات. خوژگه ئهو ئاکارانه ی من له هه ندیک له وه شیخانه م دیتوه، که س نه یبینیت. ده ردی سه رده ردان ئهو خه لکه ساکار و دلپاکه ی خویمان که وا باوه پریان پیده که ن. بلی پوژیک بیت که ئهو خه لکه چاویان بگریته وه و چی تر فریوی ئه وانه نه خو ن؟

^۱ کاپیتان مه به ستی ژینیرال / General له که به و چه شنه ی نووسیوه، هه ول ده دم له مه ولا ئهو وشه یه به درووستی بنووسمه وه.

^۲ ئهو پرژه یه که کاپیتان باسی ده کات ده که ل ئهو پرژه یه ی له به لگه کاند هاتوه جیاوازی زوره. به لگه کان نامازه به ۷ یا ۱۰ هه زار که س ده که ن.

^۳ له پاش تبه پرینی سه ده یه ک به سه ر ئهو رووداوه دا سه ره داوه کان گومان ده خه نه سه ر کورد که کونسوولی پروسه کانیان کوشتی. کاپیتانیش له ژیر کاریگه ری دوخی ئه وکاتدا وا تیکه یوه. بره وانه ل: ۱۶

نامه‌وێ لێره‌دا له باسی کوشتاری عه‌رووسان لابده‌م به‌لام په‌وشت و ئا‌کاری به‌ش‌یک له‌و ش‌یخانه‌ ش‌ت‌یک‌ی تری بیر ه‌ینامه‌وه که پ‌یم حه‌یفه‌ لێره‌دا باسی نه‌که‌م. ئه‌وه من قاچاغ‌م، ده‌وله‌تی ئ‌یرانی کون‌به‌کون به‌شوینمه‌وه، منیش ناو‌یک‌ی د‌یکه‌م له‌سه‌ر خ‌ۆم ناوه‌ و وه‌ک باغه‌وان له‌ د‌یه‌ک کار ده‌که‌م.^۱ ش‌یخ‌یک له‌و د‌یه‌ به‌وو. ناو‌یک له‌ شاخی را‌ش‌ۆرده‌به‌وه‌ ب‌ۆ ناو د‌ی و وایان پ‌ینگا ب‌ۆ خ‌ۆش کرد‌بوو که ده‌هاته‌ ناو حه‌وز‌یکه‌وه. ئاوه‌که‌ی یه‌کجار سارد و خ‌ۆش به‌وو. خه‌ل‌ک‌یش ده‌هاتن له‌ ناوی ئه‌و حه‌وزه‌ی ده‌ست‌ن‌ۆز‌یان هه‌ل‌ده‌گرت. خ‌ۆم گو‌یم ل‌یبوو که ش‌یخ واده‌کات:

= ش‌یخی گه‌وره‌ فه‌رمووی ئه‌و ئاوه‌ سه‌رچاوه‌ی له‌ به‌هه‌شت‌یه‌.

با ئه‌وه‌شتان ب‌ۆ ب‌گ‌یرمه‌وه. گه‌ر له‌ب‌یرتان ب‌ی باسی ئه‌وه‌م کرد که له‌ش‌کر‌یک‌ی تورکان هات که گه‌وره‌که‌یان ناوی «س‌یت‌قی ئه‌فه‌ندی»^۲ به‌وو. پاشی ئه‌و، له‌ش‌کر‌یک‌ی دی هات که گه‌وره‌که‌یان ناوی «ئه‌رکان ئه‌فه‌ندی» به‌وو که خ‌ۆی له‌ تورک‌مانه‌کانی که‌رکوکتی به‌وو. له‌ش‌کره‌که‌ی هه‌موو کوردی تورکیه‌ و کوردی ع‌یراق به‌وون. له‌ سابل‌اغ و ده‌وروبه‌ریشی له‌ش‌کر‌یک‌ی یه‌کجار ز‌ۆری ک‌ۆ کرده‌وه.^۳ ئه‌وجار یه‌ک‌سه‌ر پ‌ینگای داگرت ب‌ۆ ته‌ور‌یز تا ئه‌و شاره‌ ب‌گر‌ی. یه‌ک دوو پ‌ۆژی پ‌یده‌چ‌ئ که عه‌جه‌مان ل‌یی وه‌خ‌ۆ ده‌که‌ون. پ‌ایان ده‌مال‌ن تا ده‌یان‌ه‌یت‌نه‌ بات‌لاق‌ی بناو‌ی. ده‌و بات‌لاق‌ه‌دا تاقیان ل‌یده‌پ‌رن. لانیکه‌م ۵۰۰-۴۰۰ که‌س سابل‌اغ‌ی به‌ ف‌یتی به‌ش‌یک‌ی ز‌ۆر له‌و ش‌یخانه‌ به‌شداری ئه‌و شه‌ره‌ به‌وون که هه‌مووی ده‌و بات‌لاق‌ه‌دا خنکان و ت‌یداچ‌وون. تاق‌ول‌ۆق قوتاریان به‌وو که ده‌گه‌ل ئه‌رکان گه‌رانه‌وه‌ ب‌ۆ سابل‌اغ. خ‌ۆم چ‌ووم ب‌ۆ ته‌ماشایان. هه‌ر ۱۰-۱۲ که‌س ده‌به‌وون. هه‌مووی ب‌ریندار و ش‌هل و گ‌یر. له‌ ته‌واوی ئه‌و له‌ش‌کره‌ گه‌وره‌یه‌ ته‌نیا ئه‌و چ‌هند که‌سه‌ پ‌زگاریان به‌وو، باقی تریان هه‌موو ت‌یداچ‌وون. به‌قه‌ولی ئه‌و ش‌یخانه‌، هه‌مووی شه‌هید به‌وون و پ‌ۆحیان له‌ به‌هه‌شت‌یه‌،^۴ ^۵

با ز‌ۆر له‌ باسه‌که‌ دوور نه‌که‌وینه‌وه. یه‌ک-دوو پ‌ۆژی تر ت‌یپه‌ری، ب‌ۆ جاری دووه‌م جارک‌یش جار‌ی

^۱ کاپ‌یتان پ‌یش ک‌ۆماری کوردستان چ‌هند جار‌یک قاچاغ به‌وو و ده‌وله‌تی ئ‌یران به‌دوایه‌وه به‌وو که له‌ داها‌ت‌وودا باسیان ده‌که‌ین. به‌تایبه‌ت ئه‌وکاته‌ی که له‌ سا‌لی ۵۱۳۱۹ ب‌ۆ شاری شیراز دوور ده‌خ‌ریته‌وه و له‌و‌پ‌را به‌ پ‌یان و له‌ ماوه‌ی ۶ مانگاندا ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه سابل‌اغ. تا سا‌لی ۵۱۳۲۰ که‌ فر‌ۆکه‌کانی ش‌ۆره‌وی سابل‌اغیان ب‌ۆمباران کرد و کاربه‌ده‌ستان و ئه‌پ‌ته‌شی ئ‌یران خ‌ۆی به‌ده‌سته‌وه‌ دا و بناخه‌ی حکومه‌ت له‌و شاره‌ لاواز به‌وو، هه‌ر به‌ قاچاغ‌ی ژیاوه. له‌ پاش ت‌یک‌چ‌وونی ک‌ۆماری کوردستان‌یش له‌ باش‌ووری کوردستان ب‌ۆ ماوه‌ی چ‌هند سا‌لان به‌ قاچاغ‌ی ژیا.

^۲ به‌ ئه‌گه‌ری ز‌ۆر ده‌بی ناوی ئه‌و که‌سه‌ (س‌ید‌قی - صد‌قی یا Sidki) به‌و‌ی.

^۳ ز‌ب‌ده‌ تاریخ کرد و کردستان - نووس‌ینی: محمه‌ده‌ ئه‌مین زه‌کی به‌گ - وه‌رگ‌یران ب‌ۆ فارسی: ید‌لله‌ روشن اردلان - ل: ۱۸۹ هه‌روه‌ها ک‌ت‌یب‌ی: "ک‌یشه‌ی کورد" (۱۸۹۶-۱۹۱۷) نووس‌ینی: م.س لازاریف. له‌ وه‌رگ‌یرانی دوکتور کاوس قه‌فتان ل: ۵۷۹

^۴ نگاهی به‌ تاریخ مهاباد، نووس‌ینی س‌ید محمد صمدی، ل: ۱۴۴، ۱۴۵

^۵ <https://ruwange.blogspot.com/>

^۶ ک‌یشه‌ی کورد ۱۸۹۶-۱۹۱۷ نووس‌ینی م.س لازاریف. له‌ وه‌رگ‌یرانی دوکتور کاوس قه‌فتان ل: ۵۹۹

وڼنه مالى نه مريکايه کان که کاپيتان هممه داسى ده کات. وهک ده يمين کډو "د اشامه جید" له پشته وه دياره. لهو ماله به وتهى کاک هممه ن قازى ده که وڼنه راسته شى شير و خورشيدى کون و په ناي ئيداره دارايى که پاشان بوو به خوتندنگاي (محمه ممد رها شا) که خه لکى سابلغ پيښنده کوت (شابه نده رخانه) و به گوڼره کښى بيره وه رييه کاني دوکور ناسو، ده که وڼنه پشته مزگوتى سهد نيزام که پاشان بوو به خوتندنگاي (پهلوى - ابن سينا).

کښا که:

- به نه مري ژنيرال «زاخاروف» سى عه فوى عمومى دهرکراوه. ههرکه س خوى شاردوته وه وه دهرکه وئ.

نه وسا تاق ولوق خه لک وه دهر که وتن. له ههر گهړه که و چاپخانه يه ک و دوکانيک کرايه وه. ولات هيوه و نارام بوويه وه. ورده ورده نه وهى بوئ لوا بوو په پريوه بيت يا خوى هه شار بدات، په پيدا بوونه وه. دوکان و بازار هيدي هيدي کرايه وه و خه لک ده ستى کرد به کار و کاسبى. بام له گهړه کى خومان دوکانيکى چووکه ي کرده وه و ماست و په نيرى ده فروشت. ورده ورده شمه ک و که لويه لى دیکه شى لى زياد کرد. ده گه ل دوو پرووسان که عه مباردارى هوږدووى پرووسان بوون، بوو به دوست. نه وان شه وانه قهند، ماسى ويشک، دوو ته ليس نارد چه له نگيتک پړونى گوله به پړوژهيان بو ده هينا و نه ویش پاره که ي ده دانى و ده پړوشتن.

تھو سئ سالھي که ڀروسه کان له سابلأغ بوون (۱۹۱۷-۱۹۱۵)

ئەو مەنەش ھالەم ھەر ھەك جاران شەبە دەست زەردەكەمەو، بەرگە خراپەتەشەم. لێم دەدات، جەننەم پەندەدات، دەمبەغزەننەت، دەمشكەننەتەو و لە ھەمووی ناخۆشتر ئەو ھەبە كە بەرەسم دەكات. ھەزار چەشتی لێنەت یا ھەر خۆاردنەكی ھەمانبەت، لێم دەشارەتەو و نامدات. بەشی مەن ھەر جەماوەم بوو ئەویش نە تەبەر بە زەكی خۆم. یانی قەت لە ژبانی خۆم نەمدی ئەو زەردەكە نامە تەبەر بە زەكی خۆم بدات. گەر گازەندەم بەرەبە لای بابەم، ھەبە كە باوەری پەندەدەكەم، لەوانەش بوو ھەبە-دوو شەقەشەم تەبەرەبەدات و لەولاش زەردەكەم ھەندەدی دی لێم بەرەق دادەكەوت، بۆ ھە دەستم لە بابەم شووشتەو و قەت ھەبەم لای بابە دەدەكەم.

پۆژنیک تووشی «حه‌مه‌چه‌تر» یی هاوآلم له گه‌ره‌کی «باغی سیسه» یی هاتم. چاوم لیکرد تووره‌که‌یه‌کی به شانییه‌وه و سه‌تلیکی به ده‌سته‌وه‌یه. سه‌تله‌که پره له خواردن به‌لام سه‌ری داپۆشیبوو. که سه‌ری سه‌تله‌که‌م لادا، شتی‌ک وه‌ک هه‌رزنی ولاتی خو‌مان زه‌رد، پله‌گوشتی زله‌زله‌ی ده‌نیودا بوون. هه‌مه به‌ک-دوو چنگی دامی، خواردم. زۆر به‌تام و خو‌ش بوو. لیمپرسی:

- ئەو ەت لە كوێ گير كەوتوو؟
 - لە نيو ھۆردووی پروسان. كەلوپەلێ دەبەم بۆ فرۆشتن. ئەو سەتڵەش دەگەڵ خۆم دەبەم. كاتێ فراوین و كاتێ جەمی شەوێ كە چێشتیان لەبەر دەمێتتەو، سەتڵەكە دەبەمە ئاستی زنجەكان،^۱ خۆيان دێن و بۆم دەو سەتڵە دەكن. واتە پۆژێ دوو جار ئەو سەتڵە پڕ دەكەم لە نان و شيو و دەبەمەو مالت. ئێدێ لە مالهو بەبم پاره بە نان و پېخۆر نادات. بە حەمەم گوت:
 - دەي كە وایە برێكی ترم لەو نان و شیو بەدەي.
- هەتا تێر بووم دايمی. رازیشم كرد كە دەگەڵ خۆی بمات بۆ ھۆردووی. گوتی:
- پاش بانگی نیو پۆیە وەرە كن ئەو (كانانە)^۲ راوەستە جا پێكەو دەپۆین.
- لە خۆشیی ئەو شیو بەلەزەتە كە یرە لە یلەگۆشت، ھەر زوو چوومە بەر خواجەلەي^۳

۱ چارداغ، که پر یا حهوشه به ک که له قامیش درووست ده کری، ده گوتری "زنج". چارداختیک له قامیش، که پریک له قامیش...

٢ له ده ستونوسه کانی کاپیتاندا ئهو وشه یه ئاوا نووسراوه که به پای من هه له یه و هیچ مانایه ک نادات. به ئه گه ری زور مه به ستی "ئهو دوکانانه" یه. ته نانه له دتیری دها تهودا ئاماژه به دوکانه کان ده کات.

٢ له هه‌نبانه‌بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژاردا له‌ لاپه‌ڕه‌ی ٢٤٧ دا خواجهانه به‌ مانای دوو سه‌کۆ له‌ ههر دوولای دهره‌وازه‌ هاتوووه‌. لێره‌دا پاشگری "له‌"‌شی پێوه‌ لکاندوووه‌ به‌ مانای سه‌کۆی بچووک. گهر مه‌به‌ستی کاپیتان نه‌وه‌ بێت که له‌ هه‌نبانه‌ بۆرینه‌دا نووسراوه‌ که‌واته‌، مه‌به‌ستی دوو سه‌کۆی بچووکی به‌رده‌م دووکانه‌کان بووه‌. ده‌نا گهر بڵێین مه‌به‌ستی خواجهانه‌کانی به‌ر دووکانان بێت، که‌ دووکانداره‌کان له‌به‌ر ده‌گای دووکانه‌که‌یان شمه‌کی له‌سه‌ر داده‌نێین تا بفرۆشن، ده‌که‌ینه‌ نه‌و ئامانجه‌ که‌ به‌ هه‌له‌ وشه‌ی خواجهانه‌ به‌ خواجه نووسیوه‌. له‌باتی بنووسی خواجهانه‌، نووستۆتی خواجه‌له‌.

دوكانه‌كان، به‌رام‌بهر به مالى همه‌چه‌ترى تا له‌مال ده‌ركه‌وت. له‌دووى نه‌بوومه‌وه و دواى كه‌وتم
 بو نيو هوردووى رووسان كه له ده‌شتى «باغى قوڤى»^۱ بوو. چوار ده‌ورى زنجيان ليدابوو.
 همه‌وو ده‌نيو زنجاندا بوون. همه ده‌ستى كرد به هه‌را و هوریا:
 - سپيچكا، بوماگا، مارس پايرۆز.^۲

وتنه‌ى له‌شكرى رووسيه‌ى تيزارى له‌ ورمى، مانگى مه‌ى سالى ۱۹۱۵

به‌و شيوه‌يه هه‌رچى كه‌لوپه‌لى كه پييبوو هه‌مووى فروشت. به پاره‌شى ده‌دا، به قه‌نديشى
 ده‌دا. پاش قوتاربوون گوتى: ئيستا با برۆينه لاي زنجه‌كان دانيشين. ئيستا ده‌پۆن نان ده‌خۆن،
 تيمه‌ش ده‌چين سه‌تله‌كان پر ده‌كه‌ين و ده‌رۆينه‌وه بو شار. ده‌و قسانه‌دا بوو كه چاوى به ده‌سته
 به‌تاله‌كه‌ى من كه‌وت گوتى:

^۱ پرسيارى نه‌و باغه‌م له دوو به‌سال‌چووى سابلاغى كرد. فه‌رموويان: نه‌و باغه له رووبه‌پرووى كيوى خه‌زايى به كه
 كاتى خۆى قوڤىنكى (مرداب به فارسى) لىبووه و ملكى به‌رئز (مه‌ليكى قازى) به. ده‌توانين بليين كه نه‌و باغه له
 ده‌وروبه‌رى تيرمينالى تيستاي مه‌هاباد بووه.

^۲ واته: شه‌مچه، په‌ر (په‌ره‌سيگار)، سيغارى مارس، كه به رووسى ناوا ده‌نووسرئيت Спичка. Бумага. Папирос Марс

- نه وه بۆ حاجه ټيكت نه هيتاوه؟ نه دی دته هوځ خواردنه که له چي بکهی؟
 - خه مت نه بڼ، شپوه که تونده، ده پيچه که می ده که م.
 سالات^۱ به ره و چيشته خانه که يان ده چوون. هه ريه که و قاره وانه ی خوی پيښوو. نانيان خوارد و له
 ناشپه زخانه که وه ده رکه و تن. جگه له ټيمه عاليه ميکی يه کجار زوری دیکه شی لټيښوو. ټيمه له زنجيک
 حاجه تی خوځمان پر کرد به لام من پيچه که ی خوځم پر کرد له پلاوی زهره، پله گوشتی زه لام زه لام و
 نان. له به رنه وه ی حاجه تم پيښه بوو، له وځي تيرم خوارد و جا رڼی شاريمان گرت و هاتينه وه مال.
 بابم له دوکان بوو. که سه ری هه لټينا! گوتی:

- نه وه چيه؟ نه و پيچه ت چي تيدايه؟
 - پلاو و گوشته.

به سه رسوو پرمانه وه تير چاوی لټکردم و نه يده زانی باوه رم پيښکات يا نا؟! ناچار پيچه که ی لټک
 کرده وه و دیتی. نه و جار لټم که و ته پرسياران که کڼ داويه ی؟! له کوټ بوو؟! له بات جاريکی چه ند
 جارم بۆ گټرايه وه که له هوځدووی رووسانم هيتاوه و ده گه ل حه مه چه تری چووم و له و قسانه.
 نه و جار هه رای کرده زردايکم:

- شاشان، شاشان بگه يه!

ماله که مان له ته نيشت دوکانه که مان بوو. که بابم باسه که ی تيگه ياند، شاشان شاگه شکه بوو له
 خوځشيان! هه ر زويه کی چوو قاپ و حاجه تی هيتا و به تالی کرد. له به ر چه ند هو پي خوش بوو.
 ده يزانی گه ر من بتوانم هه موو روځي نه وه نده خواردن بيښمه وه مال، نه و چيشته لټيانی له کوټ
 ده بيښته وه. له لايه کی تريش پاره به خوځراک ناده ين، نه وه ش به قازانجی نه وه، به و شپوه يه ده توانی
 پاره کو بکاته وه بۆ دايک و براکانی بنټريته وه. له لايه کی تريش روځانه هيج که ناوچاوانی منی
 له کوټ ده بيښته وه بگره، قازانجی کيشم بوی ده بيت.
 شه و هه ر له و خواردنه ی من هيتا بومه وه خواردیان به لام من نه مخوارد، ناخر نه وه نده م تن
 ناخنيښوو که جيگام نه ماښوو. پاش نان خواردن بابم گوتی:

- توش وه ک حه مه چه تری که ميک که لوپهل له دوکان ده گه ل خوټ به ره له وځي بيښروشه. به لام
 له دووی حه مه چه تری نه بيتوه. ده گه ل نه و برو و ده گه ل نه و وه ره وه.
 بابم پيښتر نوټزی فير کرد بووم به لام که يفم پي نه ده هات و پيم شتيکی هيج بوو. خه وی ناو
 دوشه گه ميزاويه که م و گالته ی ناو مندا لانم پي خوشتر بوو. هه لوک هه لوکين و زوره بانی و
 خو له په تانيم له نوټز کردن پيخوستر بوو. چي بکه م که مندا لم و هه تره م نييه به بابم بلټم نا، ده نا
 ويښمه که وت و تيښه سه رواندم. بابم ده يگوت مه لا ده لټ:

^۱ کاپيتان نووسيوتی سالات که هه لايه و سالادات / Солдат درووسته.

- مندال کاتی حەوت سالتە هات، دەبی لەسەر نوێژ لیتی بدە، بە زۆر نوێژی پێکە. تۆش که عەمرت حەوت سالتە، دەبی سەرت بچێ، نوێژت نەچی.

بە یانی زوو، پێش مەلابانگدانێ لە غورپابی خەوتی راست کردمەو و وەپێش خۆی دام یە کسەر بۆ مزگەوت. ئەو یە کەم رۆژە دەگەڵ خۆی دەما بۆ نوێژکردن. لەسەرم پراوە ستاو قیت، لێم دەپروانی و هەلمدەسەنگینی تا لە دەستنوێژگرتن و نوێژکردن هەڵە نەکەم. چوو مە سەر ئاودەست و دەستنوێژم هەلگرت. لە تەنیش خۆی داینام و نوێژمان بە جەماعەت کرد. جار جار لێم تێکدەچوو، ئەویش بە دەست سەرم دەبا بۆ سوژدە و راستم دەکا ئەو. منیش تەماشای عەالمی دەکەم که چۆن چۆک دادەنوێن و راست دەبنەو. ئەوان چ ئۆیێک دەرددێن، منیش لاسایان دەکەمەو. هەر ئەو رۆژە فێری هەموو مەرجەکانی دەستنوێژەلگرتن و نوێژکردن بووم.

لە مزگەوت هاتینەو مأل، نان و چامان خوارد و چووین بۆ دوکانی بابم. توورە کە یە کەم پر کرد لە میوژ و پەری سیغار و سیغاری مارس پەپیرۆز. زردایکیشم سەتلیکی دە دەستی نام بۆ خواردن هێنانەو. لەسەر حەمە چەتری پانەووەستام و چووم بۆ تۆ پرووسان. تا حەمە چەتر هات من نیوێکم فرۆشتبوو. کە حەمە ش هات هەموو شتە کاغان فرۆشت و ئەو جار کاتی ناخواردنی سالداتان هات. حەمە چەتر گوتی که من شیوی بە یانیان نابەمەو، هەمووی شۆرباو، نانی نیو پەوێ دەبەم که پلاو و گۆشتە.

لە بەرنەوێ رووس لە شەپدا بوون خواردنیا زۆر بە سالداتەکان دەدا. سالدات نانیان خوارد. چوو مە پێش زنجیک. سەتڵە کەم لەبەر دەرکە دانا. ئەوێ لەبەر یان مابوو وەریان دەگیرایە سەتڵە کەم تا پر بوو. منیش گۆشت و دانەوێڵە کەم هێشتەو و ئاوێ کە ییم رشت و تێهەل بووینەو بەرەو مأل. لە رێگا حەمە چەتر پەژیوان ببوو و دەبگوت که لە بە یانی پرا منیش وەک تۆ دەکەم.

لەپێشدا چوو مەو دوکانی بابم. ئەو پەرە یە که گیرم کەوتبوو دامی. لە خوشیان وەختەبوو بآل بگرێ و بفڕێ. که نان و شیوێ کەشی دیت که پلەگۆشتی زەلام زەلامی تیدایە، هێندە تر خوشحال بوو. دیسان گازی شاشانی کرد و ئەویش بە قاپ و قاچاخەو هات شیوێ کە ی بەتال کرد. با زۆرتان سەر نەهێنمە تیش. ئەو هۆردوویە ماوێ سێ سالان لە سابلەغ بوو. ئەو دەستە یە دەپۆی، دەستە یە کی دی دەهاتن. ئەو چەند سالتە ئەوێ ئیشی من بوو. فێری زمانیا ببوم. وا چەختیم لێدەر هاتبوو که شەرەهەلووک و شەرەجینۆم دەگەلیان دەکرد. لەولاشەو ئەو چەند سالتە ی بابم پەرە ی چاکێ کۆ کردەو. پەرە ی بە نان نەدەدا و کەلوپەلی دوکانیشی زۆر بەباشی دەفرۆشت و بەردەوام دەگەڵ عەنارداری پرووسانیش ئارد و قەندی بە هەرزان لێدەکرین و بە گران دەفرۆشتەو و پەرە ی چاکێ قازانج دەکرد.

بابم وەها دەوڵەمەند ببو که خانوبەرە یە کی لە پەنا «مزگەوتی سوور» دروست کرد که دوو نهوومی هەبوو دەگەڵ شەش وەتاغان، بێجگە لە مدبەق و ژێرخان. ئەو خانوبەرە ی تەنیش

مزگهوتی سوور که ئیستا وهستای ددانسازی تیدایه ههوه. بهوهش پازی نهبوو ژنیکی تریشی هیتا. ئیستا دوو ژنی ههیه دیسان. ئەو ژنه تازهیهی خوشکی دایکی حهقی خۆمه، واته ههم پوورمه و ههم زردایکم. ناوی «زینته» له که دهبیته دایکی (حهمهدهمین) ی برام. ژنهکانی بابم ههرکام ژووری خۆیان ههبوو. به نۆره ههر شهوهی له یهکیان میوان دهبوو. ژۆر دهخۆشیدا بوون. جارێک زردایکم ئاوکیشی مآلان بوو بهلام ئیستا نانکهری ههیه، ئاوکیشی ههیه و ناوی «ئامینه سوور» له. بابیشم بووه ته توجار، تووتن دهکریت، فهعلهی ههیه و تووتن دادهبیژن و چاکی دهکهن. شهریکی ههیه و تووتن بهپێ دهکا بۆ ورمی.

براکهم «پهحمان» گهوره بووه و زۆرم خۆش دهوێ. جارجاره دهگهڵ خۆم دهیهمه نێو هۆردوو. پۆژیک له ناو ئاپۆرای هۆردوودا، قهشهیهکی پرووس تووشمان هات. دهستی بهسهر پهحمانی برامدا هیتا و گوتی وه دووم کهون. بردینی بۆ چادرهکهی خۆی. سندووکیکی کردهوه. له سندووکه که شکلی [مه بهستی «ویته»یه] خاووخیژانی خۆی دهرهیتا و پێشانی ئیمهی دا. کورپکی بهقهده پهحمانی دهنیودا بوو باقی تر ژن و کهچهکانی بوون که کهچهکانی ههموو عهزهب بوون. دهستییک کۆت و شالواری مندالانی له سندووکه که دهرهیتا دای به پهحمانی برام. ههر لهوێ جلهکانی پهحمانی له بهر داگهند و ئەو کۆت و شالواری ده بهر کرد. چهند که لاله قهندی دا به پهحمانی و پاشان وه ده رهکوتین هاتینه وه بۆ مآل.

که دایکی پهحمان، چاوی به پهحمان کهوت، واق ما! پرسی ئەوه چییه؟! بۆم گپرایه وه و له خۆشیان شای له دلدا دهگهرا. ئاخهر پهحمان ئەوهندهی ژیکه له بوو، ئەوهندهش بهو لیباسانه وه ژیکه له تر ببوو. ههرچهند پووره زینه ته تازه بۆ بابم به بووک هاتوو به لام شاشان زیزی کرد و چۆوه بۆ مآله بابی. بابم شاشانی ژۆر خۆشدهوێ و به فیتی ئەو دهگهڵ پوورم باش ناجولیته وه. پۆخی دهقونگی دایه و ئەوهندهی خۆش دهوێ که دهگوتن نایه.

پیاو ههستی پێده کرد که دۆخی ولات به رهو گۆرانیکی سهیر دهچیت. ولات بۆنی گرانی و قاتوقری لیده هات. ئەوهی فهقیر و ههژاری ناوچه کهیه، پرویان له شار کردوو. گرانییه کی سهیره. خواردن ههر دیت له کهمی و له گرانی ده دات.

پۆژیک، نێو «ئامین» یک، ئالایه کی که سکی هه لگرت به رهو بازار شوپ بۆوه. ئەوهی پهجاله و لات و به له نگاز بوو وه دووی کهوتن. ههر ده هات و خه لکی پرووت و فهقیر و برسی زیاتر لیتی وه خپ ده بوون و به دوایدا ده پۆیشتن. چهند عهرووسیکیش وه پێشی کهوتبوون تا گهیشتنه راستهی بازاری. ئەو جار به ربوونه دوکانان. ههموویان تآلان کرد. له قهیسهری را بگره تا بازاری، تا دوکانی عهلافان. به جاریک گه سکیان له مآلی خه لکی دا.^۱

^۱ بڕوانه کتیی «نگاهی به تاریخ مهاباد» نووسینی: سید محمد صمدی، ل: ۱۴۷

منیش که مآلمان له بازار نیزیک بوو، ده گەل منداڵه کانی گەرەکی تیکه‌ل به حەشیمەت ببووین تا بزانی چ پرووی دەدات! که چاوم لیکرد منداڵه کانیش دەست دەدەنە شمه‌کی دوکانان. منیش وه‌ته‌ماح که وتم و له دوکانیکی چه‌کمه و کهوشان، دوو جووت چه‌کمه و دوو شه‌قه‌چهرم تاو دایه که بیهینمه‌وه بۆ مآل، له‌پر پرووسیک هاته پیتشم و شه‌قه‌چهرمه‌که‌ی لینه‌ستاندم و وه‌پیش خۆی دام بۆ مزله‌که‌ی که له‌نیو شاری بوو. پیده‌چوو که کهوش و چه‌کمه‌دروو بیت، چونکه مآله‌که‌ی پر بوو له که‌ره‌سه‌ی کهوش و چه‌کمه. له‌و سهرده‌مدا ئەو که‌سانه‌ی سه‌نعه‌تکار بوون زۆربه‌یان مزلیان له نیو شار بوو. که شه‌قه‌چهرمه‌کانی لینه‌ستاندم ئەوجار سه‌وله‌یه‌کی دامی و وه‌ده‌ری نام، به‌لام چه‌کمه‌کانی لینه‌ستاندم.

هاته‌وه مآل، شاشانی زردایکم که له باسه‌که حالی بوو نه‌یه‌ینا و نه‌یرد گوتی:

- ده‌ک به‌خیر نه‌یه‌وه، زیاد له‌و هه‌موو پارچه‌ فاسوونیا به‌چوو چه‌کمه‌ی بۆ من هیناوه ده‌گەل سه‌وله‌ی!

له‌و قسانه‌دا بووین که بابم له‌ نوێز هاته‌وه. نه‌قل و باسم بۆ گێرا به‌وه. لای خۆی تۆبه‌کار و ئیمانداره و بستیکی پریش به‌رداوه‌ته‌وه، چه‌کمه‌کانی برده‌ دوکانی خۆی و فروشتنی. تا ئەو سات و وه‌خته‌ش هه‌موو پۆژیک دوو جار تا سێ جار ده‌چوومه‌ چۆمی به‌رغوو، که‌لوپه‌لم بۆ ده‌فروشت و به‌ سه‌تلان خواردن و شیوم بۆ ده‌هینا به‌وه مآل. ئەویش ئەوه‌ی له‌ خۆمان زیاد ده‌بوو ده‌یرد له‌ دوکان ده‌یفروشت.

دیسان که‌وتمه‌وه بن ده‌ستی زردایکم

قاو بوو که له‌ پرووسیه‌ی دۆخه‌که ئالۆزه^۱ به‌یانیه‌کی بابم راستی کردمه‌وه که برۆم بۆ نوێزی و پاشانیش بۆ هۆردووی. له‌ترسی نوێز و له‌به‌ر خه‌وی خووشی به‌یانیان، به‌ ئانقه‌ست خۆم له‌ نه‌خووشی دا و خۆم هینا به‌ حالی جاوی و نه‌چووم بۆ نوێز.

پاشی نوێزکردن بابم هاته‌وه مآل و گوتی یه‌ک رووس نه‌ماوه، هه‌مووی پۆیون. که ئەوه‌م بیست، یه‌کپێ راست بوومه‌وه و خۆم کۆکرده‌وه و ده‌رپه‌ریم. که چوومه‌ ئاستی هۆردوو، چاولیده‌که‌م که‌ عالهم به‌ زنجانه‌وه وه‌ربوون، ده‌یرووخین، دار و باره‌که‌ی ده‌بن. پرووسه‌کان

^۱ ئەو سهرده‌مه سهره‌تای شوپشی بۆلشویکه‌کان بوو به‌ دژی (نیکۆلای دووه‌م) که دوا‌ین تيمپراتوری تزاری پرووسیه‌ بوو. ئەو شۆرشه به‌ دوو قوناغدا سهرکه‌وت. یه‌کیان له‌ فێورییه‌ی سالی ۱۹۱۷ بوو. پاشان له‌ ئۆکتۆبری هه‌مان سال (نۆلادی‌میر لیتین) به‌ هێرشیک سهربازی تۆکه‌م، توانی ده‌سه‌لات له‌ حکومه‌تی کاتی وه‌ربگریت و (حیزبی سوسیال دیموکراتی کریکاری پرووسیه) له‌ جیاتانی هاته‌ سه‌ر حوکم. به‌پێی ئەو ریکه‌وتانه، ئیستا تمه‌نی کاپیتان ۹ سآله.

پردیكى باشيان له ئاستى باغى «قۆپى» دروست كردهبوو، ئەويشيان تىك وپىك دا. هەرچى دار و ئاسن بوو پرووخانديان و برديان.

به هه ناسه ساردى گه رهامه وه مأل. زانيم تووشى جه مهنانى زردايكم ده مه وه. ئاخىر پوره زينه تم واته، ژنه كهى ترى بابم، هيچ ده ستى ناروات و ئەويش به ده ست «شاشان» ه وه حالى زور له حالى من ته واوتر نيه. گه ورهى مأل، زردايكمه و ته نانه ت زور جارن قسهى بابيشم بپه وى نيه.

چهنه پوژان وهك گوتلىكى گيژ ده سووراهمه وه. بابم مردبا ئەوه نده نه ده پروخام. له داهاتووم ده ترسام به ده ست زردايكمه وه. ده مزانى هه لوه دام ده كات و وهك مار پتوهم ده دات. ئەو چهنه سالى كه كه متر ئازارى ده دام ئى ئەوه بوو كه قازانجم بوى هه بوو. ده وله مهندم كرده بوون. هه م بوخوى و هه م دايك و براكه يم هه ساندبووه. له پول و پاره را بگره تا نان و شيوى هوردووى بوى ده ناردن. ئيتىر ئەو دونيايه م له بهر چاوى تال ببوو. هه قم بوو له داهاتووم بترسيم، چونكه به رده وام گيرفانم پول و پارهى تيدابوو، منه تم له سه ر زردايكم ده كرد. تير به زگى خو م نانم ده خوارد. ئەو چهنه سالى مه گين به ئيشتيا هه نديك شيوى وهك دولمه، دوكلو و هه لوا ئاوى بو هه لكرا با ده نا، كه س بو لاي چيشت سازكردن نه چوو.

باسى گيرفانى بابيشم ناكه م كه ئەوه نده ده وله مهنه دبوو سامانه كهى بو حيساب نه ده كرا. باسى خانوبه ره گه وره كهى له كن مزگه وتى سوورم بو كردن. وه تاغه كان گه وره و عال، هه مووى پر له مافور و فهرشى عه نتيكه. دوو گاميش و مانگايهك كه يهك له يه كى قه له وتر بوون به لام زردايكم له گاميشه كان قه له وتر ببوو. مأل ئەوه نده سازه كه توپ نايبرى. ئەوه جگه له پارهى زوره كه بابم هه م بوخوى ده يشاريته وه و هه م ده يدات به زردايكم كه بوى هه لكريت. پوورى چاره پره شيشم وهك ميتو و پوونى له بن ده ستى زردايكمدا دى و ده چي ت و له سه ر حالى خو م را زگم به ئەويش ده سووتا.

ده و به ينه شدا بابم له لاي «مه لا هادى» ده به ر خويندتي نام. له و قوتابخانه يه (٢٠) مندالى لىبوو. مندال هه موو نانى نيوه پوڤيان ده گه ل خوڤيان ده هيتا، به لام من به يانى كه له خه و هه لده ستم، نانتيك جيره يه و وه ريده گرم و هه ر به ريوه ده يخو م، ئيدى هه تا شه و زگم قوو په ي ديت له برسان. شه وئش ئەگه ر شو ربا وىك يان شيو يكى ديكه م بو له سه ر له ته نانتيكى پو ده كه ن، خو به هيچكو تيم رانه ده گه ييشت، بو يه چاو برسى بووم و به وه نده ي تيربوونم نه بوو. به و حاله ي چهنه مانگم خويند، هيچ فيرنه بووم، گو تيم نه ده دا به خويندن. هه ر خودا خودام بوو كه زوو كاتى نان خواردن بيت و زوو جيره كه م ده ستيگر بيت. ئاخىر واى ليها ت كه رام كرد له خويندن. چهندي بابم ليم ده دا و ده مباته وه قوتابخانه ي، ده گه لكوو ئەو وه ده ر ده كه وت منيش پاشى ئەو ده رده پهريم بو ده ره وه. له دواى ماوه يهك ئەويش چارى نه كردم و وازى ليهيتم.

به هه ر حال، پروس كشانه وه. سابلانچيان چول كرد. ده گه ل پويشتنى خوڤيان برستى و قات و قري

گهشەى کرد. گرانیهک بوو نه بێتهوه. پۆژ نه بوو که سەت کهس له برسان نه مرن. هیچ کوچە و کۆلاتیک نه ده دۆزیهوه که به دهیان کهلاک نه کهوتبن. پشیلە و سەگ نه ما، هه مووی خورا. له چۆم و ئاوان رقه، بۆق و قڕژال هه موو خورا. له چەند شوێنان عیسان، عیسانی خواردبوو. به له دیه پێرانه ده گه یشت یه که یه که لاکان بنێژی. چالی گه وره یان هه لده قه ند و ۲۰-۳۰ که لاکیان ویکرا دهشاردهوه. که سیکی نابهلەد نانی کرپیا، به جاریک ده وریان ده دا و نانه که یان لیدهستاند، وه ها په لاماریان ده دا که هەر کوتەى به ده ست یه کیکه وه ده چوو و کابرا به ده سته تالی و مایه پووچی ده گه راپه وه مال.

بهو زستانه تووشەى، که به رینگایه دا ده رۆیشتی، له په نا دیواران عاله مت ده دیت که له برسان که وتوون و له گیانه لایه دان یا گیانیان ده رچوو. نه وسه رده م له سابلاخ که لاوه زۆر بوون. پرووت له هەر که لاوه یه که ده کرد، ده تدیت چەند پرووت گیانیان ده رچوو و له سه رمان ره ق هه لاتوون. دلی ره ق و به ردینی ده ویست نه و دیمه تانه ببینی.

جا له و گرانی و قات وقرییه دا، بایم دیسان لات و فه قیر بۆوه. خانوبه ره و ناوماڵ هەر هه مووی فروشرا و هاته وه سه ر حوله مه ره سی جارن تا گه یشتینه سه ر فه رعانه. خانوبه ره که ی به «حاجی له تیفی» فروشت. بره پارەیه کی بۆ مایه وه که خانویه کی بچووکی له «هه سه نی که بابچی» پێ کرێه که تاقه وه تاغیک و ژیرخانیک بوو، نه ویت هه مووی خورا. زردایکم زۆری لیدزی. دایک و برایه کی هه بوو. له باهی ده دزی و دهیدا به نه وان. ژنیک نیوی «ئامینه سوور» بوو، نه و ئارد و نان و دانه ویلەى کیشه وه ده کرد بۆ ماله براکه ی. جاریک چل لیره ی عوسمانی له بایم دزی و دابووی به براکه ی خۆی. بایم پتی زانی. چەند پۆژان شه ری بوو ده گه لی و دهنگی لینگۆری که چی زۆری خۆشده ویست و زوو ده گه لی ئاشت بۆوه. نه وه له حالیکدایه که مالی باپیرم، له دایکمه وه، که ده بێته مالی باوک و دایکی پووریشم، هه موویان به خاو و خیزانه وه له برسان مردن، به لام ماله بابی زردایکم هه موو ده رچوون. برای زردایکم نیوی «ئه حمه دی مه لا شیخی» بوو. که که وته فه رعانه، دوکانی خه رازی دانا. بایم له ورمی شه ریکیکی عه جه می هه بوو، چوو قه رز و قۆله کانی کۆ کرده وه و هاته وه به لام نه ویش له نیو چوو. بهو زستانه ی بایم بیکاره، دایکم و پوورم نانی ده که ن و بابیشم ده بیاته بازار و ده یان فروشت.

ئێستا منیش هاتومه ته وه سه ر دۆخی جارن به ده ست زردایکمه وه. دیسان برسیم ده کات و خواردنم لیده شاریته وه و لیم له قفل و هاچه ران ده نی. جه ماوجه م نانم ده داتی. به یانیان له ته نانیک، نیوه رۆیان نانیک و شه وان نانیک. خو به هیچکۆیم رانه ده گه یشت. هیچ کهس وه ک من حالی نه و خه لکه ی که له برسان ده مردن، نه ده زانی. هەر من ده زانم نه وان چیان ده چێژت.

له كه يه وه كوردوستان داگیر كراوه؟

ئهو زهمان مه لا و فه قی ده ستیان یه کجار درێژ بوو، حکومه تی ئێران زه عیف بوو. حاکمیک له سابلآغ بوو، چهند نه فهر له خه لکی شاری که هه مووی سه رسه ری و شه لاتان^۱ بوون، کوردبوونی به نه زمیه. ئه وکاته «که ریمی سیسمیلی» داروغي شار بوو. هه ر شکایه ت و شکایه تکارییه ک با، ده چوونه لای داروغي. به فکری من زۆر له میژ نییه حکومه تی ئێران کوردوستانی داگیر کردوو، با پیتان بلیم بو؟! پاش به نیتیک ده ستیک سه رباز هاتنه سابلآغ. پاپاغ سوور تفه نگی وه رنه ویان^۲ ده شاندا بوو. «خه زاله شیت» یک ژن بوو به لام لیاسی پیاوانی ده به ردا بوو، ئهو قازاخانه ئهو ژنه یان ده دیت و پراینده کرد. خه زال شه پی وای له و قازاخانه ده دا نه بیته وه. له شوینیک خه زاله شیت له وی با، یه ک قازاخ نهیده وێرا تخوونی ئهو شوینه بیت. ئهو یه ک.

دوو هه م، ئهو زهمان له کۆلان و کوچان به یتیکیان ده گوت که به «سامسام» یان هه لده گوت که باسی ئه وکاتی ده کات که سه ربازانی حکومه تی ده گه ل سامسامی هاتوونه ئیندرقاش^۳.^۴ چهند که لیمه م له بیر ماوه که کاتی شه ر له سه نگه ردا له زمان که سیک به ناوی «ئه حمده» ه وه ده لێ:

مامه پاشا ئهو سیتیره^۵ بو من باشه
پیتی قر ده که م پاپاغ ره شه
ده نگی سامسام^۶ له کۆلان دی
سه دای سامسام له بورجان دی

دیسان ئه حمده ده لێ:

مامه مینه ئهو سیتیره م له بو بیته
پیتی قر ده که م پاپاغ شینه
ده نگی سامسام له باغان دی.

ئهو به یته زۆره، من هه ر ئه وه نده م له بیر ماوه.

سیهه م، باش دیته وه زه ینم که دوو حاکم بو سه رده شت چوون، نه یانه یشتوووه قوون داده ن،

^۱ مه به ستیان وشه ی "شارلاتان" له (Charlatan) به فه رانسه وی که به ره چه له ک ئه وروپایه و په ریوه ته ناو زمانی فارسی و کوردیش.

^۲ له وانه یه مه به ستی تفه نگی برنه و - برنو یا "Berno" بوو بیت که تفه نگی فه رمیی له شکری ئێران بوو.

^۳ ئیندرقاش که به فارسی "اگریقاش" دیته گو، گوندیکه له ۹ کیلومتری باکووری شاری مه هاباد.

^۴ برپاوه کتیی: "نگاهی به تاریخ مهاباد" نووسینی: سید محمد صمدی، ل: ۱۴۵

^۵ "سیتیر" تفه نگی بووه که س فیشه کی ده خوارد.

^۶ وه ک ده گوێری یه ک له گه وه رگانی تایفه ی چارداوه پوه کان بووه له هه وشار. ده نگۆش هه یه که ده ستی له کۆمه لکوژکردنی خه لکی سابلآغ له لایه ن رووسه کانه وه له سالی ۱۹۱۶ دا هه بووین. برپاوه کتیی کاره ساتیکی میژوویی ل ۱۲۲

شاربه‌ده‌ریان کردوون و وه‌ده‌ریان ناوون.^{۱، ۲}

چوارهم، له سابلاغ «که‌ریم هه‌تیو»^۳ نیتوێک عاله‌می له‌خوێ خپ کرده‌وه تا «ئه‌میر تۆمان»^۴ که حاکمی شار بوو، له شار وه‌ده‌ری نین، چه‌ند ئاغاوه‌تی خو‌فرو‌ش پیشیان گرتن، همه‌هه‌تیویان گرت و قاچیان له‌بهر زگی و لاغه‌که‌ی به‌ست و به‌کوچه‌ و کو‌لانا‌ندا ده‌یانگێرا و خه‌لکیان پێ چاو‌ترسێن ده‌کرد.

پێنجهم، خو‌م به‌ چاوی خو‌م نه‌مدیوه‌ ده‌یانگێراوه‌ که دوو نه‌فه‌ر هاو‌الی یه‌کتر ده‌بن. یه‌کیان نیتوی «مه‌لا وسوو» بووه‌ و ئه‌وه‌ی تریان نیتوی «حه‌مه‌ گروێ» بووه‌. ئه‌و دوو نه‌فه‌ره‌ زو‌ر ئازا و چالاک بوون. نیتوبانگیان له‌ هه‌موو کوردوستان ده‌نگی داوه‌ته‌وه‌. مه‌لاوسوو ژتیکی یه‌کجار جوان و قو‌زی ده‌بی‌ت. حاکمه‌که‌ نیتوبانگی ئه‌و ژنه‌ جوانه‌ ده‌بی‌ست. پێره‌ژتیکی ده‌لالی ئاردو‌ته‌ کن ئه‌و ژنه‌ و پێده‌لی که حاکم ده‌یه‌هو‌ی شه‌و بی‌ته‌ لات به‌ میوانی. ژنه‌که‌ش گوتیوه‌ که می‌رده‌که‌م به‌یانی ده‌چێته‌ سه‌فه‌ر، ئه‌و که‌ پو‌یشت با بی‌ت به‌خێر بی‌ت سه‌ر چاوان. ژنه‌ده‌لال که ده‌پوات، هێنده‌ی پێناچیت که مه‌لاوسوو دیت‌وه‌هه‌ مال. ژنه‌که‌ی ئه‌و حیکایه‌ته‌ی بو‌ ده‌گێریت‌هه‌وه‌. مه‌لاوسوو ده‌لی که ژنه‌ ده‌لاله‌که‌ هاته‌وه‌، قه‌ولی بده‌یه‌ با شه‌و حاکم بی‌ت. شه‌و‌ی حاکم خو‌ی و دوو نه‌فه‌ر فه‌راش دین بو‌ مال. ژنه‌ ده‌لی با فه‌راشه‌کانیش بی‌ته‌ ژو‌ور و له‌و وه‌تاغه‌ی دیکه‌ دانیشن تا که‌س نه‌یانبی‌نیت. ژنه‌ش حاکمی ده‌باته‌ ژو‌ورێکی دی و جیگای بو‌ پاده‌خات و ئیستا قوون داناده‌ن، لێیان وه‌ژو‌ور ده‌که‌ون، جا چییان به‌سه‌ر هێناون؟ خو‌یان ده‌زانن. پاشان داریکی له‌ ک.. زه‌لامتر ده‌ ...ی حاکم

^۱ بر‌وانه‌ کتیی: سردشت در آینه‌ اسناد تاریخی، نووسینی: فریدون حکیمزاده، چاپ اول، ل: ۱۵۹ - ۱۷۰
^۲ بر‌وانه‌ کتیی: یادداشته‌کانم، به‌ پیتووسی: عه‌بدول‌لا احمد ره‌سوول پشده‌ری، به‌رگی یه‌که‌م، ل: ۲۸ - ۳۰
^۳ پاشی لیکو‌لینه‌وه‌یه‌کی زو‌ر سه‌باره‌ت به‌و ناوه‌ گه‌یمه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ که شو‌رشیک به‌نیتوی شو‌رشی "که‌ریم هه‌تیو" بوونی نییه‌ یا من نه‌مدیوه‌. به‌ ئه‌گه‌ری زو‌ر کاپیتان "حه‌مه‌ هه‌تیو"ی ده‌گه‌ل "که‌ریم هه‌تیو" لی تیکه‌ل بووه‌. دیاره‌ ئه‌و دیاردیه‌ بو‌ که‌سیکی که‌ زیاتر له‌ نیوه‌ی ته‌مه‌نی له‌ غه‌ریبا‌یه‌تی ژیا بی‌ت ئاسایه‌ که‌ ناوه‌کانی باش نه‌یه‌ته‌وه‌ یاد. من هه‌ول ده‌ده‌م له‌ دپه‌رکه‌انی داها‌تو‌ودا به‌ حه‌مه‌ هه‌تیوه‌ بینووسم. سه‌باره‌ت به‌ شو‌رشه‌که‌ی حه‌مه‌ هه‌تیو زانیاری زو‌ر که‌م ده‌بهر ده‌ست دان. ته‌نیا خوال‌خو‌شبو‌و "غه‌نی بلووریان" له‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی خو‌یدا باسی ئه‌و شو‌رشه‌ی کردووه‌ و به‌ جو‌ولانه‌وه‌یه‌کی بو‌لشویکی پێناسه‌ی ده‌کات. ده‌توانن بر‌وانه‌ کتیی: سه‌ده‌ی کاره‌سات، نووسینی: بر‌ایم فه‌رشی، چاپی بنکه‌ی ژین له‌ سلیمانی، سالی ۲۰۰۸، لاپه‌ره‌ی ۱۰ هه‌روه‌ها کتیی: ئاله‌کو‌ک، نووسینی: حامید گه‌وه‌ه‌ری، لاپه‌ره‌ی: ۱۴

^۴ له‌ کاتی حکومه‌تی قاجاریه‌که‌کان دا، به‌ سه‌رو‌کی هێزیک‌ی ۱۰،۰۰۰ سه‌ربازی ده‌گو‌ترا (امیرتومان). "تومان" له‌ زمانی "مه‌غولان" دا به‌ مانای (ده‌ هه‌زاره‌/ ۱۰۰۰) له‌. (هه‌نوکه‌ش ئه‌و ناوه‌ له‌ تورکیه‌ که‌لکی لێوه‌رده‌گیریت و پله‌یه‌کی سه‌ربازی به‌ یه‌ک یا دوو ئه‌ستیره‌وه‌ Üsteğmen/teğmen). له‌ تیران له‌ پێکه‌وتی ۱۴/۱۰/۱۳۰۰ هه‌تاوی ناوه‌که‌ گو‌را و بو‌و به‌ (امیر لشکر) و له‌ سالی ۱۳۱۳ هه‌تاوی جاریکی تر ناوه‌که‌یان گو‌ری و بو‌و به‌ (سه‌رلشکر). دیاره‌ ئه‌و ناسناوه‌ ژو‌ربه‌ی جاران به‌ هه‌رپه‌مه‌کی و له‌ رووی گه‌نده‌لییه‌کی زو‌روه‌ که‌ له‌ ده‌رباری شایه‌کانی قاجار باو بووه‌، ته‌خشان په‌خشانیانی پێده‌کرا و له‌ گو‌تره‌ به‌ سه‌ر خه‌لکیان ده‌به‌خشیه‌وه‌.

دەبرن و دوو شەقی تەری لیدەدەن و وەدیوی دەرتی دەنتن و دوو فەراشەکەش بە پەت دەخنکینن. بۆ بەیانی ئاغاوەتی دەور و پشتی شار و فەراشی حکومەت، لەشکری لیدەکەن و دەوری ماله مەلاوسووی دەدەن. پاش شەرتکی زۆر خانووێکە بە سەریاندا دەرووخینن و ئاوری تیبەردەدەن و هەردووکیان دەکوژرێن.^۱ جا بۆیە دەلێم کە حکومەت پێشتر لە کوردوستان نەبوو و عەجەم لەسەر کوردان نەبیوون بە کەلەگا. ئەوەتا گەر ویستووێانە بێن کوردوستان بکەنە ئی خۆیان، کوردی قارەمان لێیان دەرەهەڵبوون و دەریان کردوون دەنا، کوردی خۆفروش پێگای بۆ ئەوانە کردەو تا حکومەتمان بەسەردا بکەن.

«حەبیب»ی یەخسیر

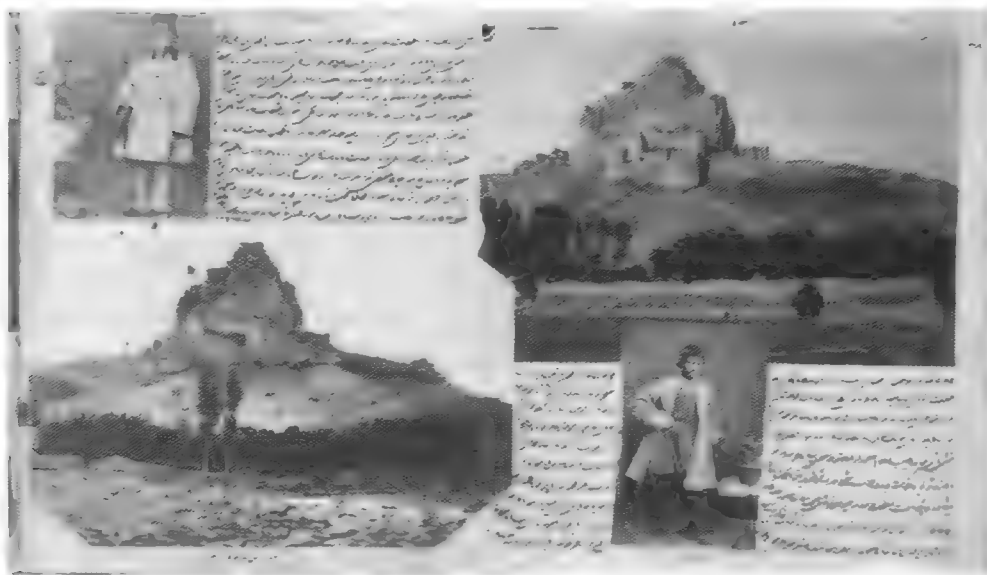
دەو بەینەیدا «جیلورەشکە»،^۲ لای ورمی و ئەو ناوەیان داگیر کردبوو. گەرەبەکیان ناوی «مارشیمۆن»^۳ بوو. لەپێشدا دەگەڵ کوردان جووت بوون، دۆژمنی عەجەمان بوون، بەلام سمایل ئاگای سمکۆ ئەو بڕایەتیەتی تیکدا.^۴

^۱ بڕواننە کتیی: "نگاهی به تاریخ مهاباد" نووسینی: سید محمد صمدی، ل: ۷۱
^۲ جەلوودی، جەلوو یا جیلوو، ناوی یەک لە خێلە خاچەرستەکان یا ئاسۆریەکانی کوردستان بوون کە لە باشووری گۆلی (وان) بەتایبەتی دەفەری حەکاری و جوله‌مێرگ لە باکوری کوردستان دەژیان. هەرودەها ناوی زنجیرە کوێستانێکی چڕ و پڕپیتە لە ناوچەی حەکاری. ئەو ھۆزە لە شەپەکانی پرووسی تزاریدا کە دەگەڵ عوسمانییەکان کردیان، لایەنگرییان لە دەولەتی پرووس کرد. بەھۆی شۆرش بۆلشەویکەو، ھیزی پرووسان لەو ناوچانەی کە داگیریان کردبوو، کشایەو و جیلووکانیان بە تەنیا جێھێشت. ئاسووریەکان لەو شەپانەدا خزمەتێکی زۆریان بە پرووسان کردبوو. بە کشانەووی ھیزی عرووسان و ھەرەشە تۆلەئەستاندەووی تورکان، ئیتر جیلووکان نەیانئەتوانی لە ناوچەکانی خۆیان بژین. ناچار بوون کۆچی بەکۆمەڵ بکەن بۆ ناو خاکی ئێران تا لە ھەلمەتی کۆمەڵکوژ کردنیان ڕزگاریان ببێت. بێ لەو ھۆکارەش، دەولەتی تورکان ھەر بە تەما بوو ناوچەکە لە نەتەوەکانی غەیری تورک پاکتاو بکات. لە دەفەری موکریان بە ھێز و لەشکری مەسیحییەکانیان دەگوت (لەشکری جیلووکان) یا (جیلوورەشکە). (مارشیمۆن) ڕێبەریکی ناودار و خاوەن پێگە لە ناو مەسیحییەکاندا بوو و پشتیوانی زۆربەی زلھێزانی ڕۆژئاوایی دەگەڵ بوو و دەبویست دەولەتێکی ھاوبەش دەگەڵ سمایل ئاگای سمکۆ داھمەزرینی کە وەک دەگوتری بە دەستی سمکۆ شکاک دەکوژرێت. "پەشکە" پاشگریکە بە مانای "حەشیمەت" کە باری نێکاتیف دەبەخشێتە ناو، لە دەفەری موکریان زۆری کەلک لێوەردەگیرێت. بە مانای خەلکانێک یا شتێک کە زۆر خۆشەویست نین. وەک (عەجەمەپەشکە). بۆ زانیاری زیاتر بڕواننە: (سمکۆ و بزووتنەووی نەتەوایەتی کورد نووسینی: محەممەد رەسوڵ ھاوار).

^۳ "مار شەمعوڤ بێنیامین" (۱۹۱۸/۱۸۸۷-۱۷۰۳ز) کە لە ناو بەلگەنامەکاندا بە "مارشیمۆن بێنیامین" دەناسرێت، ڕیبەر و گەرودی جیلوو فەلەکان بوو.

^۴ لە بۆچووێکی جیاوازا بە ڕیز (ھێما سوڤی) لە کتیبەکەی خۆیدا بەناوی (سمکۆ - بارودۆخی سیاسی ڕۆژھەلاتی کوردستان لە نێوان سالاھەکانی ۱۹۰۵ تا ۱۹۱۸ی زاینی)، ئاماژە بەو دەکات کە کوشتنی مارشیمۆن ڕیبەری جیلووکان، بە دەھۆیکە ئینگلیسەکان بوو.

سمایل ئاغا مارشیمۆنی به میوانی بانگه‌تشت کرد بو «چاریه»^۱ و ئه‌ویش به خۆی و چل سوارانه‌وه لێی میوان بوو. سمکۆ پیاوی له ده‌وره‌به‌ری قه‌لاکە‌ی دانا و پینگوتبوون که کاتیک من ته‌قم کرد ئیوه‌ش ده‌سپێژی بکه‌نه‌ سه‌ر سواره‌کانی مارشیمۆن و نه‌هێلن یه‌کیان ده‌رجن. پاش نان خواردن هه‌ڵده‌ستن ده‌ست له‌ ده‌ستی یه‌ک ده‌نێن که ب‌لاوه‌ی بکه‌ن، سمکۆ مارشیمۆنی وه‌به‌ر ده‌مانچه‌ ده‌دات. پیاوه‌کانیشی «فله‌کان»^۲ هه‌موو ده‌کوژن. من بیستوومه‌، خۆم له‌وێ نه‌بووم که یه‌ک-دوو که‌س قوتاریان ببو و باس و خه‌به‌ر ده‌به‌نه‌وه‌ بو فله‌کان. ئه‌وانیش له‌ کوردان وه‌خۆ ده‌که‌ون و په‌شه‌کوژییه‌کی زۆر له‌ کوردان ده‌که‌ن تا ده‌گه‌نه‌ چارییه‌ی و ئه‌ویش داگیر ده‌که‌ن. له‌ قسان روحیمان به‌ ژن، مندال، پیر و په‌که‌وته‌ش نه‌ده‌کرد. هه‌رچی وه‌به‌ر ده‌ستیان هاتبا

قه‌ل‌ای چارییه‌ له‌ ئالبۆمی وینه‌کانی عه‌لی خان والی

^۱ چه‌ریق، چاری، چه‌ری، چارییه، یا چه‌هریق له‌پاستیدا وه‌ک پیتته‌ختی حکومه‌تی نه‌مر سمکۆ وا بوو و باره‌گای سه‌ره‌کیان له‌وێ بوو. چه‌هریق یا چارییه‌ له‌ باشووری رۆژئاوای دیلمان هه‌لکه‌وتوه‌ و ده‌که‌وینه‌ ئێوان شاره‌کانی سه‌لماس و خۆی، به‌ به‌ری رۆژئاواشدا ده‌که‌وینه‌ سه‌ر سنووری ده‌ستکردی تورکیه. به‌پێی هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ ده‌گوتری که نه‌مر سمکۆ، مارشیمۆنی له‌ "کۆنه‌شار" کوشتووه‌ پ‌روانه: کتیی: سمکۆ و بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی کورد نووسینی: محمد رسول‌ هاوار. لاپه‌ره‌ی: ۳۹۵ - ۳۹۶ هه‌روه‌ها کتیی: پاپه‌رینی کورد به‌ رابه‌رایه‌تی سمکۆ نووسینی: م.م فان بروونه‌سن. وه‌رگیرانی: شێرکۆ هه‌ژار ل: ۲۴

^۲ خاچه‌رست، نه‌ستووری، مه‌سیحی، له‌ زۆر سه‌رچاوه‌دا به‌ (قه‌له‌)ش ناویان هاتووه‌.

مار شمیمون - مارشیمون
Mar Benyamin Shimun XXIII

دهیانکوشت. پاش بهینیک عوسمانی و ئیران و لهولاشهوه کورد، جیلووږهشکهیان راو نا. کوشتاریکی زوږیان لیکردن و راویان نان. بهشیک روویان له عیراق کرد.

له سابلأغیش، کوردی شار و دښهاتی بو تالان کهوتنه شوینیان. جا بایم که خوئی پتی موسولمان بوو سهری له فهرزی ئیسلام و خوا ههلهدههینا، نازانم لهکوی تفهنگیکی گیر کهوتبوو؟! تفهنگهی ههلگرت و پوویی تا شهری کوفار بکات و فلان بکوژیت. پتی به خهزا و جیهاد بوو. ئهدی نهیدهگوت دهچم فلان تالان دهکه! ئهسپی نهبوو، بویه به پیاده پوویی و ماوهی پانزده پوژی پتچوو. لهوسهری که هاتهوه بارگینیک و باریک و کچیکی دهگهل خوئی هینابووه. کچیکی ژیکه لانه، جوان، پاک و بیکهرد. کچهکهی

سواری بارگینه که کردبوو بوخوئی پیاده بوو. ئیمهش بهرهو پیران چووین و بار و بارگینه کهمان برده ژووری و تاقهتمان کردن. زردایکم که چاوی به کچهی کهوت وهختهبوو شیت بی له داخی بایم، وهیزانی داخوا چ خه بهره! پووی له بایم کرد و پرسى:

- ئه و کچه چیه؟ بو دهگه لته؟
 - فلهیه. هه لیرابوو له عیلى. بهزه ییم پتداهات و دهگهل خوم هینام تا له پتی خودای دا له محهممهدی ماره بکه. مه بهستی له من بوو.
- چه ند پوژ به سه ر چوو بایم چوو «مه لا کهریم» سی هینا و کچهیان موسولمان کرد و ناویان نا «حه بیب». زوږ به چه توونی بوو به موسولمان. شاده یمانی هینانی نیوسه عاتی کیشا. مه لا ده یگوت بلن: ئه شه دوو نه لا ئیلا...، ئه و جوریکی تری ده گوت تا نه بیته موسولمان. بویه وای وه لام ده دایه وه که له کوئی بینه وه و زوږی لی نه کهن که دینه کهی بگوږی. هه رچو ئتیک بوو موسولمانیان کرد. بایم شایی ده دلیدا ده گه را که فلهیه کی کردوو به موسولمان. کچ له ماله وه ورده ورده زمان فیر بوو. ده مالتیدا ده هات و ده چوو، یه کجار خوتنشیرن و جوان بوو. له زاری په حمانی برابچوو که که مه وه به منی ده گوت کاکه تا مردیش هه ر به منی ده گوت کاکه، به باهی ده گوت بابه، به زردایکمی ده گوت دایه، له زمان منیشه وه به پوورم، ژنه کهی تری باهی ده گوت پووری.

لهولاشهوه زردايكم پتهی لیده دهقه لشی. چهندهی رق و قین له من بوو، ئهوهندهشی رق و قین لهو کچه فقیره بوو. لهوه دهترسا بابم لهخوی ماره بکات، بویه دیسان مهلا کهریمیان بانگ کرد. بابم و مهلا کهریم کهمکیان چهنه لیک دا و من و حهیبیان له یهکتر ماره کرد. لهسهر حالی خۆم را زگم به حهیبیی دهسووتا که زردايکم چهند بییهزهییانه دهگه لی هه لدهستا و داده نیشته. به یانیان زوو له خهویی هه لدهستان و سهوه تهی به شانیدا دهدا تا وه دوای گاران بکهوی بو کوکرده وهی ریخ و شیاکه. رۆژی سێ جار هه رجارهش ده بوو ریخه که بشیلته و بیکاته دهوه. ئاخریکهشی ههر دهرمانداوی کرد و کوشتی و ئه ویشی به دهردی دایکم برد. بوخوشم نازانم بوچی تا ئیستا منی دهرمانداو نه کردوو؟ پیشت باس کرد که بابم به قسهی خوی له شه ری فلان هاتهوه که له راستیدا ئهوه پییده لێن تالانی فلان نهک شه ری فلان. باریکی دهگه ل خوی هینابوو. دهو عانه شدا^۱ دهر و جیران هاتبوون دهیانگوت:

— خهزا پیروژ، خهزا پیروژ.

بار و بارخانهی له عهرزی دا و کردیوه. کهلوپه لی ژنه فلانی تیدابوو وهک، چارشیشان، پۆه شمین، جلیتقه و سیخمه و چهند نهنگوستیله و گواره ی زیر. ئه وهی بو ژنه کان پیویست بوو دابهشی کرد به سهریان دا. دوو زیری پانی تیدابوو که پتیا دهگوت «جه عفه ری»^۲. ئه و دوو جه عفه رییه و نهنگوستیله یهک زردايکم گیرایه وه و نهیدایه وه به بابم. هه رچی بابم هه ولی دا به لام هیچی بو نه چوو سهر و زردايکم نهیدایه. کهمبه ریکی^۳ تیدابوو دای به براکه م و پیچیکی گولگولی باشی دا به من و له سهری خۆم هالاند. شهو زردايکم له باهی ده پرسی:

— ئه و کهلوپه لهی ژنان بوخۆت له ژنه کانت ده کرده وه؟

— نا نا، هه موو لیان به جی ده ما.

ئه و جار «سۆفی مه ولوود» چوو ده لالی هینا سهر باره که و هه مووی فروشت و پاره که ی نه غد له گیرانی نا.

نازانم چۆن دلی هات باری فلانی ئاوا به سهر ژن و منداله کانیدا دابهش بکات. لای خوی تۆبه کار بوو. پدینیکی حیز و دریزی به ردابوو و به رده وام له زکر و تهلیلان بوو. شه وانه خهوی له چاوی ئیمه هه رام کردبوو ئه وهنده گۆرانی به سهر شیخه کهیدا هه لبلێ. به یینیکی شه و ده ما که له خه و راست ده بووه. دهستی ده کرد به نوێژکردن. ئه و جار له نوێژان قوتار ده بوو به رده بوو تهلیله و زکران. له ویش قوتار ده بوو بهر ده بوو گۆرانی گوتن به سهر شیخدا. حه یفی که گۆرانییه کانم

^۱ "دهو عانهیدا" یانی "دهو ئانهیدا" - لهو ده مهیدا. له موکریان وا ده لێن.

^۲ برهوانه کتیی (فه رهه نگوکی خشل و پۆشاکێ ژنانهی موکریان)، نووسینی: ماموستا عه بدوللا سه مه دی. ل: ۸

^۳ مه به ستیان که مه ر، یان پشتیندیکێ خشل که له ناو قه ده یان به ست.

هه موو له بیر چۆته وه. وهك چۆن جحیلنك عاشقی كیژنك ده بئ و به سینگ و مه مكیدا هه لده ئی،
 نه ویش ئاوا به شیخه كهی هه لده گوت و به دهم گریانوه دهینالاند و تیهه لده كرد:

- عه لیه و عه لی و عه لی گهردن كۆ، ههر به مندالی مه یلم دا به تۆ.
- به یانه و به یانه، بۆنی چفه و شاله كهی شا حیسامه.
- خۆم به قوربانی قه دت بم بۆچی وا په عنا ده پۆی
 تاوسی باغی به هه شتی یان به عه مدهن وا ده پۆی.^۱
- بۆچ برۆم لن تیک ده نیی پروو وهرده گپری چاوه كه م.
- یان ده لئی هه ددت نییه رزینم بئ به حزوور
- ده ستم دامانت یا حیسامه ددین مه ده د
- شاهی شاهان داوینی تۆم گرتووه
- پۆژی عه شری تۆ ده ناسم شاهی شاهان عه لی زووره
- گهر دهرم كهی پروو ده كوئی كه م هیچ په نای دیکه م نییه
 دهر به دهر پوستم دهرینی دیمه وه چارم نییه.
- ههر به پیری تا به تفلئ قه ت دلم بیخه م نه بوو
 گهر دووشی نه و چه رخه كۆنه قه ت له من غافل نه بوو

كه نه وانهی ده گوت پاشان ده یكرد به گریان و پۆرۆیهك وهك تازه بابی مردبیت. هیند شتی
 سهیره پیری ده گوت خۆ هه مووم بۆ نانووسریت. جا نه و ئیشه انه شی ده كرد. به قه ولی خۆی، مالی
 حهرامی نه ده خوارد به لام ده یه ئیانه وه و به سه ر مال و مندالی خۆیدا دابه شی ده كرد.

وا یلیه اتبوو كه به یانیان تییده سه ره واندم، راست به وه، پۆینه مزگه وتی و نوێز بكه ین. منیش جوابم
 نه ده دایه وه. نه و جار ده كه وته سه رم به پیلقه و لیبادان، دیسان ده نگم له بهر نه ده هات. به هه زار
 هه ره شه و تیهه لدان، ده گه لم خه ریک بوو نوێژم پتیکات به لام هیچ چاری نه كردم. ئاخه ر، من له وه تا
 وه بیرم دیت به لیدان پراهاتووم. هیچ کارم تیناکات. گیانم خووی به ژانی لیدانی گرتووه. خودا
 بتانه سه ئینته وه ده ستم له نوێژان هه لگرت و ئیتستاش ئیتستایه بۆلای نه چوو مه وه.

نه وه بایم ئیتستا بیستانچییه. یه كه و بژارچنکی دابوو به من و حه بیبی و بژارمان ده كرد. من
 زۆرم گوئی نه ده دایه و خۆم ده دزییه وه. شه وانه ش من و حه بیب ده بوو له بیستان بنووین. به خیر،
 حه بیب له من ماره كراوه به لام هه ردووكمان هیند مندالین هیچ له هیچ نازانین. وهك خوشك و
 براین و پۆژانه كه كاتی ببیت، ده یكه یه گالته و گه پی مندالان. پوره كه شم ده گه ل زردایكیم لیان
 بوو به شه ر و ده میكه كه توراوه و چۆته ماله خزمیکی خۆی. بایم و زردایكیشم چوونه ته مالی برای

^۱ نه م به یته به شیکی له گۆرانی (كانی ئاسكان) له كه هونه رمه ند محه ممه دی ماملی زیندووی كردۆته وه.

زردايكم كه ناوى «ئهحمه دى مه لا شىخ»ه، رهحمانيشيان دهگه ل خويان بردووه. من و حهبيش بهردهوام له بيستانين. بام به قسهى خوى بيستانى به من ئهسپاردبوو و ههر دهىگوت:

- بيستانى بهجئنهئىلى، باشت ئاگا لييت. نهچى نيو مندالان و ئاگات له بيستان بېرى ها!
زردايكىشم نان و پىخورى بهتهسەلى بۆ دانه نابووین. هەرچی بهپىخۆر دهمانخوارد بهلام ههر كه ميمان دههئنا. ههردووكممان به برستى دهنووستين. لای نيوه شهو بهخومم گوت:

- ئهوه حەبیب نووستوو، بۆ ناچتوه بۆ مالى بهشكوو شتيك بدۆزيتوه بۆ خواردن، خو ئهوه حال نيه تيمەى تيدايين.

تهماشام كرد حەبیب خرپەى ديت. شهيتانم بهنهحلت كرد و به ئهسپايى ههستم وهدهركهوتم. چوومهوه بهر دهركى مالى. بهسەر دهركايدا وهسەر كهوتم. خوم دهحهسارى هاويشت و شوين هاچهرهكه دهرانى، هاچهرهكه دار بوو، گولهكهش دار بوو. كردمهوه و چوومه ژوورى. گه رام، گه رام چيم دهستگير نهبوو. تهماشام كرد سندووقى لىياسى زردايكم ئاوالهيه. كاتيك كه لىياسى گوپىبوو، لهخوشى مالى براكهى لهبىرى كردبوو دايخاتهوه. له تالووكان هاچهرهكهى له خوارهوى سندووقهكهى بهجئهتشتبوو. تهماح ههليگرتم تا بزائم نيتوى ئهوه سندووقهكهى كه باوكيشم ههترهى نيه بۆلاى بجيت، چى تيدايه؟

دهستم كرد به پشكىنى. بۆ چما دوو لهو زيره پانه جهغفهرىيانه و چهند ئهنگوستيله و جووتيك گوارهم نه دۆزىيهوه! تهمام بوو ههمويان هه لگرم و بيهم بهلام نه موئرا.

يهك له زيره پانه كانم له گىرفانم نا و وهدهر كهوتم. له بهر نهفامى خوم و لهترسى زور، سندووقهكه گاله دا و هاچهرهكه لهسەر سندووقهكه دانا. ئهدى نه مکرد كه سندووق و هاچهرهكه وهك خوى لييكه مه وه. ئهوجار هاته وه بيستانى و حەبیب ههروا له شيرنخه و دايه و خرپەى پى پوژىكى دهروات و نازانى دهورى چ پاشايه كه. به ئهسپايى چووم زيره كه كه له قهراغ بيستانى شاردوه.

تاو و بان گهرم بوون و بام و زردايكىشم پهيدا بوونهوه. زردايكم گهرايه وه بۆ مالى تا نامان بۆ بينى، ئاخىر بوخويان له مالى براكهى نانيان خواردبوو. كه هاته وه هيچ باس نه بوو. جله جوان و خاوينه كانى له سندووقهكه نابوو و لىياسه كوئنه كانى ده بهر كردبووه. گوتم:

- ئوخى، شوکور نهيزانيوه، تازه زير خورا و چاوى پيشناكه وئتهوه.
بام بارى بازارپى له بيستان هه لگرت بهره و بازار پويشت تا بيانفروشيت. زردايكىشم دهگه ل كورهكهى له ناو بيستان ده گه ران. منيش چووم زيره كه كه دهرهئنا و دهخوم نووسام بۆ دوكانى زيرينگه ران. ئهوه دوكان و ئهم دوكانم كرد، بهلام نه مويرا دهنك لهو زيره دهرهئينم، ناچار گه رامه وه. له گه رانه وه مدا بهره مهيدانى ئاردى دههاتم. له كوچهى «خالوغللى» تووشى «رهحمان جوحيله»ى بووم. رهحمان دهلاله و كهلوپهلى به شانتويه بۆ فروشتن. تووشى بووم و پيشم پيگرت.

پټمگوت که زیرتکم پټیه و لټم بکره. نیشانم دا و گوتی وهره به دوامدا. چووینه مزگهوتی عه جه مان.
دیسان تهماشای کرد و لټی پرسیم:

- له کوټت دزیوه؟ منیش راستیه کهم هه موو پټگوت.

- گوتی: جه ندد بده من؟

- گوتم: که یفی خوټه.

ده ریهټنا ۲۲ قرانی دامی و هه ره شهی لټکردم:

- نه کا پټیززان و لټبدهن و جه زره بت بدهن، نه که ی راستی بلټی و نیوم یټی.

- خه مت نه بی، که ولټشم کهن، هیچ نالټم.

که پرامه وه چوومه وه مهیدانی ئاردی. سه روپټیان ده مه نهجه لاند ا کوټاندوو و ده یان فروشت.

هه مووی بایی چهند شایان بوو منیش دوو قرانم ده ریهټنا و دام به کابرای. نهویش پاره ی خو ی
گیراوه وه و باقی دامه وه. نهوچار هه بیم هاته وه یاد که له خوټم هه ناسه ساردتره. له خوټم برسیت و

دماوتره. یه کسه ر چووم بو
«سولی که باب»^۱ چهند
شایم دا به که باب و جه رگ
و دل، ده نانیم نا و پټچامه وه.
برټکیشم میوژ و له بله بی و
سوجوق کپی و له گیرانم
ناخنی. زانیم که ئیستا له
«گومی چارداوه پروان» گاران
مولدراوه و هه بیبی چاره پره ش
له وټیه تا ریخی گارانی کو
بکاته وه. به هه له داوان چووم
بوټه وی. که که ییشتمی، دیتم
هه بیب ده که ل چهند
ده سه خوشکی خو ی به
سه وه ته ی پر له ریخه وه
دانیشتوه بوټه سانه وه. که
منی دیت، به پیرمه وه هات.

^۱ نهو دوکانه ی که جه رگ و دلی برژاو ده فروشت.

پېمگوت که سهووته که ی هه لگرت ده گه لم بېت بچینه نهو بهری. له باتی وه لām بداته وه زوو هاته دهنگ و پرسى:

- نهو هه چیه له بن پيلت دابه؟!

- با پرۆینه نهو بهر بېت ده لیم.

په پرینه وه بۆ نهو بهر و سهووته م پیدانا و بردمه قه راغ بېستانى خو مان و دامنیشاند و نان و که بابم له پېش دانا. واق مابوو. کۆمه لیکى پرسىار لا دروست بوو بېجگه له کۆلیک ترس. به په شوکاوى لېپرسیم:

- نهو هت له کوئ گیر که وتوو ه؟

- چهند نهفه ر پياوى «گومرگى» له «باغى کوثر» عاره قيان ده خوارده وه من به ویدا تپه ر بووم، عاره قيان قوتار ببو، گازيان کردم و پاره يان دامى تا عاره ق و خواردينان بۆ بکړم. چوومه بازار، بۆمکړين و پاشان چهند شاييه کيان دامى. منيش چوومه وه شار و پاره کهم دا بهو شتانه و بۆتوم هیتا. تیر بخۆ و خه مى هيچت نه بن.

زۆر دلپاک و بېگه رد بوو. زوو باوه رى پیکردم.

- نهدى نه تو بۆ ناخۆى؟

- من له وى پاشماوه ی نه وانم خوارده وه و تیرم. تو نانى خو ت بخۆ و خه مى منت نه بن.

نهو ننده ی برسى بوو که وهک هاران ده يخوارد. وه ها بهر ببوو نان و پېخوره که، مشه مشى پرى رۆژیک ده پړوى. له که بابه که که ته واو بوو، که وته سه ر گيوژ و له بله بى به لām نهو ی زۆر پېنه خورا. بۆم له په رۆیه ک وه ر پچا و له قه راغ په ر ژينى بېستانه که بۆم شارده وه و پېمگوت: تياره که چووى بۆ ريخ کۆکردنه وه ی له وانه يه برسيت بېته وه، جیگا که ی نيشانه بکه و ده ريه تېنه و بيخۆ. حه بيبى چاره ر ه شى له من چاره ر ه شتر، قه تى شتى ئاوا نه ديوو. له مالى خو مان ده خو ی ناخۆى، به يان يان له ته ناتیک، نيوه پړويان ناتیک و شه وان ناتیک. کامه مرو ف بهو خوارده که ئيمه ده مانخوارد له ماله وه تيرزگ ده بن تا ئيمه تيرزگ بين؟

من و حه بيب زۆر مان يه کتر خو شده ويست. وهک خوشک و برا و ابووين. هيچ له هيچ نازانين. لای خو ی لیک ماره کراوين، ژن و ميردين. به من ده لى کاکه. قهت له دلم ده رناچى. له سه ر حالى خو م را هه ر خه مى نهوم بوو. من کوپ بووم و ده متوانى به ر ه ی خو م به هه ر جوړیک بېت، له ئاو ده ريتم. به زياد م نه کرد به خیر باوکى خو شم هه بوو، به لām نهو که سى نه بوو. هه ر خودا ده زاننى تا چاره نووس به ده رگای «سو فى مه ولووده چرچى» دانه دابوو و نه که وتبوو به رده ستى «شاشان» ه شه يتان، له چ ناز و نعيمه تیکدا بووه. زردايکم حه مبالى و پيسترين کارى پیده کرد به لām نووز ه ی له بهر نه ده هاته ده ر. به شى نهو هه ر قسه ی سووک و نانه زگه که بوو. به ده يان جار به سه ري دا هاتوومه وه که ده ته نيایيدا بۆ سه ربورده و حال و چاره نووسى خو ی ده گريا. منيش نهو ننده ی بۆم ده کرا، دلداريم ده دايه وه و ژيانى خو مم بۆ ده گترياه وه و به گالته و گپ له بيريم ده برده وه و

بۆی دەبوومە برا و ئاگام لێی دەبوو. منداڵکی وەک من هەر ئەوەندە لە دەست دەهات، دەنا دەستم پڕۆشیتبا، دەمزانی چۆن قەدری ئەو خوشکە پاک و بەقیمەتەم بگرم.

با بێنەووە سەر نەقلەکەى خۆمان. باقى ئەو پارەیهى که له فرۆشتنى زێرەکه بۆم مابوو، بردمه «مێشەى حاجى مشیری»^۱ دەنێو دەوونیکدا تاقەتم کرد. ئەوجار چوومەووە بێستانى خۆمان. دڵم وەک گونى هەللاجى لێدەدا. دەمزانی ئاخى تووشى چەرمەسەرى دەبم. ئەو پێنج-شەش پڕۆژ تێوەرسوو پراوێ بەلām هیچ خەبەر نییە و کەس هیچى نەزانىو. ئەو ماوێهە هەموو پڕۆژى ئەو کار و پیشەمە و دەچم لەو سولى کەبابە تێر دەخۆم و بەشى حەبیبیش دەبەمە شوێنەکەى خۆى. جارى وا بوو سەجوووق یان «هەلۆای دۆیمە» شەم بۆ دەکرى. چەند پڕۆژان بە خۆشى پامانبارد.

پڕۆژیک لە بێستان دەگەڵ بابم لە قوئاغ دانیشتبووین. زردایکەم لە مالهەو بوو. هێشتا نانی نیوهرۆمان نەخواردوو. چاوەڕپین زردایکەم بێت و نان و چامان بدات. تەماشام کرد زردایکەم ئەو یەکەبەخۆى دەگووهرپێنێ و بە هەلەداوان بەرههروومان دیت. بەخۆمم گوت:

— ئەو پڕۆژەکەى کە لێدەترسام.

هەر گەییە ساباتی، لەپێشدا تفتیکی دەرووی کوتام. بۆم هات لێم بدات، بابم دەستی گرت و گوتی:

- چی بوو؟ چ قەوماو؟ بۆ وا دەکەى؟ بۆ شیت و هار بووى؟

- لە جەغفەریهەکان یەکیان نەماو.

- جا محەممەد بۆ چی؟

- ئەو بێشەرەفە، ئەو هیچ و پووچە، ئەو ... دزیویتی.

- باش ناو سەندوو قەکە گەراوى؟

- هەمووم سەر و ژوور کرد. دیار نییە و دیار نییە و دیار نییە.

- با پڕۆینەووە مالتا باشتەر بگهڕێن.

تەمام بوو پرا کەم، بەلām بەرى دەرکەى گرتبوو بۆم نەدەکرا. بابم پىلى منى گرت و وهپیش خۆیان دام بۆ مالهەو. لەو رێگا و بانەش زردایکەم چەند جارەن هوروزمى بۆ هێنام، بەلām بابم دەستى دەگرت. دەلوورپێنێ وەک سەگ و بەکەس بێدەنگ نابێ. هەرچی بابم لەبەرى دەپارێتەو، بەلām وەک شێتانی لێتاهووە و وسکت نابێ. «ئالای بێستانچی» و چەند نەفەرى دیکە بە هاوار و پۆرۆى من و زىق و هۆرى زردایکەم، وەسەر گەران. هەرچەند قوڵى دەگرن و لێمى دوور دەکەنەو، خەراپەر دەبێ. هەر دەلێ دزی کردوو و ناشوێرێ نێوى زێرەکە بێنێ.

هاتینەووە مالت. سەندوو قىان سەر و بن کرد، هێچیان نەدۆزییەو. گیرفانم گەران، هێچیان

^۱ مێشە یا باغى "حاجى مشیری" دەکەوتتە بەرى باکوورى چۆمى سابلاخ لە پەناى "بیمارستانی سیل"ى ئیستا.

ده ستنه كهوت، نهوسا بابم به فیت و هاندانی شاشانی به ربوو له گیانم، لیتمدهدا نه ممالیدان. منیش حاشای لیته كه كم و نهویش باوه ر ناكات. تا شل و شه كهت بوو کوتامی، ههر نه چوومه ژیری. تاخری ده ژیرخانی كردم و سویندی خوارد به سه ری شیخ حیسامه ددینی، راستی نه لئی، تا گیانت ده رده چن له و ژووره دا ده تهیلمه وه. جار جار لیم وه ژوور ده كهوئی و چینیکی ترم ده كهوتی، دیسان ناچمه ژیری و حاشای لیته كه كم. به لیتیم به ره حمان جوجیله ی دابوو كه كهولم بكهن باسی هیچ ناكه م.

ده تا شل بركوتای نه چوومه تریری ژیری
 د تریری خالی كرام سویندی خوارد به سه ری
 حیسامه ددینی راستی نه لئی تا لیا در نه چی
 له و ژووره دا ده تهیلمه وه. جار جار لیم وه ژوور ده كهوئی
 و چینیکی ترم ده كهوتی، دیسان ناچمه ژیری
 و حاشای لیته كه كم. به لیتیم به ره حمان جوجیله ی دابوو
 كه كهولم بكهن باسی هیچ ناكه م.

لهو بهینهیدا كه لیدان و کوتانی بابم هه بوو، هاوار و ناله ی منیش نهو گه ره كه ی هه لگرتبوو. هه رمه نییه کی^۱ پیاوچا كمان جیران بوو ناوی «مامی گون» بوو، كه گریان و هاواری من حه جمینیان پتیه لده گرتی. به خوئی و ژن و مندالته به هاوارم هاتن. نهوان پتیشتریش ده یانزانی كه من چ حالیکي شرم هه یه به ده ست زردایكه مه وه. شاشان جامین آی نهو ماله ی نه ده ویست. چونكه زور جارن لومه ی شاشانیان ده كرد و به تابهت كه ده یانزانی حه بیب فله بووه و

به زور كردوویانه به موسولمان و تیتاش وهك دیل و به خسیر هه لاس و كهوتی ده گهل ده كهن، بویه شاشان و باهمیان زور ناخوش ده ویست. مامی گون هاته زگ بابم، لیتی پرسى:

«ها سوئی؟ نهوه چییه؟ نهو كورته بو له نیوه رویه وه ده گری؟ بو لیته ده دهی؟ چیت له گیانی نهو منداله دهوئی؟»

^۱ «هه رمه نی» یان «نه رمه نی» به كه سیک ده گوتری كه بنه چه ی «نه رمه نی» و هاوكای مه سیحی بووبی. له موكریان و به تابهت له مه هاباد به «هه رمه نی» بانگ ده كرتن. له مه هاباد كه ره كیکي نهوشاره به ناوی (كه ره كی هه رمه نیان) هه یه.

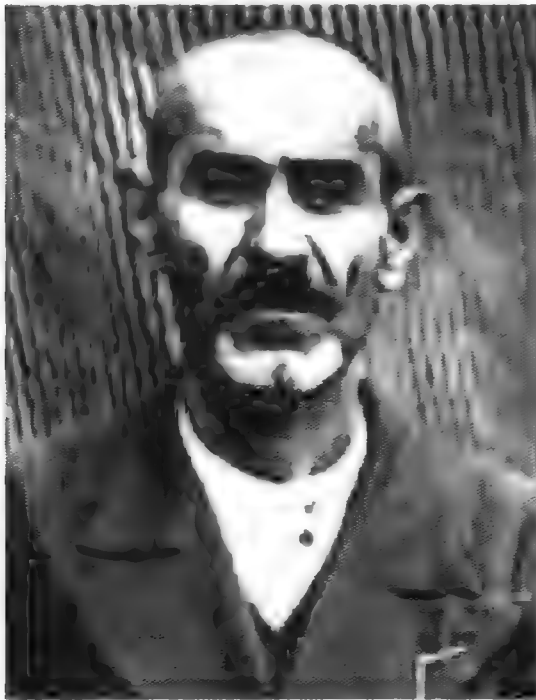
^۲ «جامین كرتن» یانی خاتر كرتن، ریز دانان، قازانج كردنی كه سیک، لاگیرى كردن. نهو وشه یه له موكریان زور باوه.

- قوربان دزی کردوو
- چی دزیوه؟
- چونکه زېږه که ئی فلان بوو، نه یوړا له دووی باسه که بدات. ده ترسا کابرا لاپه رهی کۆن هه لبداته وه که چوو بوو فلانی پروت کردبوو و حه بیب و باره ئه سپنکی ده گه ل خوی هینابووه. بریک له بابم تووړه بوو گوتی:
- که من ئه و دزیه م کردبا، ئه وه موو لیدانه شم لیدرابا، گهر زېږه که م لایابه، راستیم هه ده گوت. هاچه ری ژووره که ی لیه و رگرت و له ژووره که ی ده رهینام، لیپرسیم:
- چیت دزیوه؟
- هیچ.
- ئاخر باوکت له سه ر چی لیت ده دات؟
- ده لئ زېرت دزیوه. دایکم خوی دزیوتی و به سه ر منی دادیتیت.
- هه رمه نی که وشدروو بوو، ده ستی درئ بوو، له ئیداره و میداران، خه لکیکی زوری ده ناسی، به باهی گوت:
- گهر دزیبای، راستی ده گوت. چی دی لیمه ده. به سییه تی.
- پیلی گرتم بۆ ماله خوینام به ری، بابم نه یه یتشت. زانی له وی قسه ی له سه ر ده که م و په ته ی خوی و شاشانی وه سه ر ئاو ده خه م. له کۆتاییدا هه رمه نی هه په شه ی لیکرد:
- من ئه وه ده پرۆم به لام چیت لینه ده ی ها! گهر بیسمه وه لیتداوه، نیوا مان زور تیکده چن! هه رمه نی پرۆیش و ئه وانیش وه یتش خوینام بۆ بیستانی. له وی ئه و جار به خو شی و قسه ی نه رم تیمه آلان:
- پۆله گیان چیت لیکردوو؟ به کیت فروشتوو؟ مه ترسه، ده چین پاره که ی ده ده ی نه وه و زېږه که وه رده گرینه وه.
- هه رچی هه ولیان دا، هه ر حاشام لیکرد و هیچیان گیر نه که وت. له و به ی نه شدا که من به ده ستیانه وه له ژیر جه زره به دام و له ژیر خانیان کردبوو، حه بیب هاتو ته وه مائی ریخ بشیلیت و ده وه بکات. که گوئی له هاوار و پرۆی من ده بیت، له ترسان هه لدیته وه بۆ بیستانی. که تیمه ش گه پانه وه بۆ بیستان، ته ماشام کرد له ترسان وه ک ژوشک کوورمه بووه و هه لته وه کاوه. کافر ئاوری بۆی تیه رده بوو. چوو مه په نای و که م یکم دلداری دایه وه و هتیه رم کرده وه و له نیگه رانی ده رمه یتنا و تیمگه یاند که هیچ شتیک پرووی نه داوه که مه ترسی بۆ ئه و هه بیت جا به و جوړه هاته وه سه رخۆ.
- دوای پرۆیکی ناخو ش و پر له هه را که هه موومانی له پاده به دهر شه که ت کردبوو، هه روه ها پاشی هه ولیکی زوری ماله وه ده گه ل من، که راستیه کانیا ن بۆ بدرکتیم و هیچیان ده ست نه که وت، شه و پاکشا و له حه یفان چوون نووستن. من و حه بیب له خوار که پره که جیگامان بۆ مابوو و به

هه رجوړیک بیت جیگای خوځمان کردهوه پټخه ویکمان دۆزییهوه و به خوځمان دادا و نووستین. چهند روژ بوونهوه و چهند شه ویشی به دواډا هات. بهردهوام لیمده کوښهوه. ههمان پرسپاره کانی جاران دووپات ده کرانهوه:

• روځله گیان چیت لیکردووه؟ به کیت فروشتووه؟ مه ترسه، ده چین پاره کای ده دینهوه و زږه که وهرده گرینهوه.

هه رجاری به جوړیک دمدوینن. به نه رمی قسم ده که ل ده کهن، جاجار لیم هه لده قولینجینن، جار جاریش به قسه ی خوش و پټکه نینیتیکی درو دهمبزیونن. جوابی منیش ههمان وه لایم پتیشوو بوو، «نازانم و راحه ته گیانم». به هیچ نه چوومه ژیری. نه و ماوه یه باش ناگام له زردایکم بوو که ده یو یست له داخی نه و جه عقهریه شتیکم به سهر بیتیت. له خوځم ده ترسام. روژ نه بوو بیانویه کم پینه گری. ناگام لیبوو که کاریکی وای ده کرد که من و نه و به تنیا بمینینهوه تا به لایه کم به سهر بیتین یان وهک دایکم سهرم بخوا، بویه نه متوانی له وه زیاتر له مال وه بم و هه لاتم و نه چوومه وه مالن. هه شه وه ی له که لاوه یه کی ده خه وتم به لام پټخه فم نه بوو. زورم سهرما ده بوو و شه وانه چه قوچوم ده هاتی، لپوه له رزم ده گرت. زوربه ی زوری ئی برسیتیش بوو. چهند جارانم هه ول دا

خوالیخو شبوو میرزا مه محمود عه زیمی.

پټخه فیک بوځوم بدزم به لام چیم ده ستگیر نه بوو. ناچار ده چووم ده حوچره کانی مزگوتی سووردا ده نوو ستم. بابم که بو نوژی به یانیا ن ده هاته وئی، مجتوره که به «مه لا سهریم» ی نیمامی مزگوت ده لی. نه و جار مه لا سهریم و خه لکه که ش بابم لومه ده کهن و به سهری ده پون، ده لپن نه و کوره به ره وه مالن گوناچه.

شه بو نوژی خه وتنان دیتیم بابم هاته حوچره ی و یه ک-دوو چه پوکی به سهرم دادا و یه ک دوو تفی لیکردم و وه پیشخوی دام بو مالن. نه و شه وه زردایکم هه نه یدواندم و لیم مون ده بووه.

به یانی پاشی ناخواردن وه پیشخوی دام بو

بازارێ. به هار و هاوینان بیتانچییه و زستانانیش ده گه‌ل میرزا «مه‌حمودی عه‌زیمی»^۱ شه‌ریکه‌ له دوکانی عه‌لافیدا. منی برده لای میرزا مه‌حمودی و به‌ ئه‌وی ئه‌سپاردم و بو‌خۆی پۆیی، پاش ماوه‌یه‌ک هاته‌وه‌ و بردمی بۆ دوکانی «حه‌مه‌ گوودیوی که‌بابچی». به‌ سرته‌ چی پێگوت؟ نازانم؟ به‌لام له‌و پۆژه‌وه‌ بووم به‌ شاگردی ئه‌و. که‌بابم بۆ باوه‌شێن ده‌کرد و له‌ کاراندا کۆمه‌گم ده‌کردن، پیش مشته‌ریم خاوی‌ن ده‌کرده‌وه‌، باش هه‌لده‌سوورام. نیوه‌پۆیان دوو که‌باب و نانیکم ده‌درایه‌ و مانگت ۵ قرانیشم مووچه‌ هه‌بوو.

«مه‌لیب» کوپه‌ که‌وه‌ی حه‌مه‌ گوودیوی له‌ من زۆر به‌ عومرت‌ر بوو. دوکان هه‌لگیراوه‌ و بابی چۆته‌وه‌ بۆ مالتی، چه‌ند باری په‌ژێ کرپیوو منیش ده‌ قه‌رتالانم ده‌کرد و ده‌م‌برده‌ په‌ژیدانه‌که‌. له‌سه‌ر چی بوو؟ نازانم! هه‌ستا به‌ زلalan دایگرتم. نه‌ یه‌ک، نه‌ دوو. لێمان بوو به‌ شه‌ر و منیش پۆییووم‌ و ئه‌و زه‌لامه‌م ده‌بنه‌خۆم نا و دوو-سێ مستم له‌ لاچاوی دا. بۆ چما چاوی هه‌لنه‌مسا! په‌ش و شین هه‌لگه‌رابوو! ئه‌دی راوه‌نه‌ستام و چوومه‌وه‌ مالتی و ئه‌وم به‌جێهێشت. به‌یانی هه‌ستام و چوومه‌وه‌ که‌بابخانه‌ی. حه‌مه‌ گوودیو که‌ منی دیت له‌ دوور را ماشه‌که‌ی پێدادام و ده‌ستی کرد به‌ جێودانی:

— بپۆ هه‌ی سه‌گی سه‌گاب.
کردی به‌ هه‌رایه‌ک نه‌بێته‌وه‌. بۆ دوکانداره‌کانی ده‌گێرایه‌وه‌ که‌ له‌ کوپه‌که‌ی داوم و لاچاوی په‌ش و شین کردۆته‌وه‌. به‌و جۆره‌ ده‌رکرام. نه‌موێرا بچمه‌ دوکان لای بابم، چوومه‌ مالتی و له‌وێ پرسیان:

— بۆ نه‌چوویه‌وه‌ بۆ کاری؟

— ده‌ری کردم!

— بۆچی؟

— نازانم!

نه‌مگوت له‌ کوپه‌که‌ییم داوه‌. له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ش را له‌ که‌سم قه‌بوڵ نه‌ده‌کرد. به‌و مندالییه‌ خۆمه‌وه‌ کێ با، جوابم ده‌دایه‌وه‌. ته‌نیا جوابی زپدایکم پێنه‌ده‌درایه‌وه‌ جاری، پاشان پێتان ده‌لێم که‌ چۆنم جواب دایه‌وه‌ که‌ تازه‌ نه‌توانی بلی له‌ل. ئه‌وه‌ هه‌شت-نۆ-ده‌ ساڵ عازابی منی دا و هه‌موو داها توومی فه‌وتاند. چه‌ند جار و یستی له‌نیوم به‌ری، بۆی نه‌کرا.

^۱ له‌ به‌شی په‌رواوێزه‌کان و له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۲۳ کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر میرزا مه‌حمودی عه‌زیمی بخوێننه‌وه‌.

په نا بردن بۆ «کيچاوا»^۱

پۆژيک له پۆژان بۆ لای چۆمی چووم. کورێ «مه لا محه ممه دی موعته مه د» نێوی «په زا» بوو، له دهم گۆمی جوله کان قولایی داویشته بۆ ماسی گرتن. له خۆم زه لامتر و گه وره تر بوو. له سه ر چي لیمان بوو به شه ر؟ له بیرم نه ماوه! گرتم ده بنه خۆم نا و سه ر و گوێلاکیم به مست و پیتلاقان داگرت. به وه شی لێ رازی نه بووم و قولایم له ده ستی هه ستاند تا لێی بشکینم. بۆ چما قولاپ ده زاری هه لئه چه قی! به ربوو زیق و هۆر. خه ریک بووم له زاری ده ربینمه وه به لام قولابه که چه زوو داره و ده ر نایه ت، دیتم هه تیو له خۆی چوو. که وام دیت، ده خۆم نووسام و وه ک بای رامکرد. له دووره وه ئاوړم دایه وه و دیتم که گه وره و مندال لێی وه کۆ بوون. له ولشه وه «مام ئه للی بیستانچی» که وتوته دووم، بۆی نه گیرام و چوومه نێو قه بران.

پاش من په زای به داره مه یته ده به نه لای هه کیمی و زاری بۆ هه لئه ده رن و چه زوو قولایی له زاری بۆ ده ردینن. پاشان ده پۆنه مالتی به شوینمدا تا تۆلهم لێکه نه وه، من له مال نابم به لام موعته مه د خۆی و کوره گه وره که ی و چه ند فه قی، به رده بنه گیانی بابم، ئه وه نده ی ده کوتن تا له خۆی ده چی و به جییدی لێن. ئه و جار ده که ونه شوین من به کۆلان و باغ و باغاتان دا، هه ر نامدۆزنه وه. مندالان خه به ریان دامی که چییان به سه ر بابم هتیاوه، بۆیه ناوێرم بچمه وه مالتی چونکه ده زانم بابم که و لَم له حاجه ت ده خا. له ولشه وه ده مزانی که وه گیر مه لا موعته مه دی بکه وم هه ر ده مکوژیت، بۆیه سه ری خۆم هه لگرت رووم ده شاروێرانی کرد. ئه و پۆژه چوومه «کيچاوا»یه.

لای تاو په رانه و ده گه رپم له نێو دێی تا شوینیک بدۆزنه وه لێی وه هه سیتم. چوومه به ر دوکانیکی له سه ر سه کۆکه ی دانیشتم. دوکانداره که کابرایه کی پیر بوو. لای رۆژئاوا بوونی کابرا دوکاندار لیم هاته پیش و گوتی:

— کوړم خه لکی کوئی؟ بۆ لێره ی؟

— گوتم: خه لکی شاریم و بابم ده ری کردووم و منیش هاتوومه لێره. بریکي دیکه ی دواندم و ئینجا ده رکه ی ماله که ی کرده وه و ژنه که ی بانگ کرد و بر دیا مِه ژووره وه. نان و خواردنیا ن بۆ هتیم و پاش نانخواردنیکي تیره زگ، له نێوی باهی پرسی. که ناوه که م پیگوت نه یده ناسی.

— گوتی: که وایله تها ت، بۆ هه یج کوئی مه پۆ، لێره به و به به کورێ من، رازی؟

— رازیم.

ژنه که ی زۆر مندال بوو، من وه مزانی کچیتي. کابرا «په شید به گ»یان پێده گوت، مندالی نه بوو.

^۱ کيچ ناوا گونديکه له ده شتی شاروێران که له ۴۰ کیلۆمیتري باکووری مه هاباد هه لکه وتووه

کاتی خۆی عەسکەری تورکان بوو، لێرە ماوەتەووە و لەو دێیە دوکانی داناو، ئەو ژنەشی هێناو. مائ و حالیکی باش، دوو گامیش، چەند مانگا، چەند سەرئیکش مەر و بز و نوکەرێکی هەرزەکاری لە دەرکێ بوو. دوو مانگ زیاتر یا کەمتر لەو مائە بووم. پۆژانە لە دەوری دێ ئاگام لە بەرخ و گوێلک دەبوو تا نەچن دە مووچە و مەزرای خەلکی. تیر و پڕ بووم و زۆرم پێراوەگەییشتن، زۆریان خۆشەویستم، هەرچی پێیان دەگوتم زوو بەجێم دەگەیان. تا پۆژێک لە قەرەغ دێ منداڵان کۆ ببونەووە و گالته و قوماریان دەکرد، منیش خۆم تێهەلقولاندن و بەربوومە کایە کردن. لەسەر چی دەگەل کۆری کوێخای دێ بوو بە شەپمان؟ نازانم! ئانباری بووم و دەپۆستم نەهات و چاکم لێدا. برا گەورەکە ی هات و بەر زلانی دام و بڕیک جێنۆی نالەباری دا. لەسەر ئەو، هەر ئەو دەم رێگای شارم گرت و هاڤەووە شار. پۆژ ئاوا بوو، ژنی رەشید بەگی هەموو پۆژی نانی نیوهرپۆیە بە تەسەلی بۆ دە توره کە دەنام، پێخۆر با، پەنیر با یان شیرێژ با دەیدام، ئەو نانە ی دە توره کەیدا هەر مابووم تیر لێم خواردبوو و برسیی نەبووم. شەو داهاات و بۆ نووستن لە شوێنێک دەگەرەم لێی بخەوم. سائ گەرمە و خۆم دە کەلاوێهەکی لای مائە خۆمان کوتا و لە ئاقیکی لێیکەوتەم. سەگێک لەو کەلاوێهە ترەکیوو و منی دیووە و هەر دەوهری ئەوێندە ی قوروسکاندبوو لێی نەدەپۆتەو. راست دەبوومەووە و بەردەم بۆ داوێشت، خەراتر دەبوو. بەو چەق و لوورە ی، بابم دێ، تەماشای دەکات ئەوێ منم دەگەل سەگە کە دامبەستوو. قۆلی گرتەم و گوتی:

— عەمر کورت ئەوێ نەتۆی؟ وەرە وەپێشم کەو. ئەو وەختە ی لە کوێ بووی ها؟
 وەپێش خۆی دام بۆ مائ بەلام لێینەدام، هەر توک و نەفرینیم لێدەکا، جێنۆم پێدەدا. زردایکیشم کە منی دیت نیتوچاوانی لێ گرژ کردم و لێم مۆن دەبوو. پوورم لەمال نەبوو و وەک جارار، دیسان زیز ببوو. حەبیبیش لە سوچێک هەلتووتەکاوە و چاوی بۆ من تەرە و دەگری. بەدزییەووە زۆری من خۆشەوێ، لەبەرئەوێ من لەسەر بەدبەختییەکانی خۆم را، زۆری بۆ باش بووم و ئاگام لێبوو. ئەو شەو نووستین و بۆ بەیانی نان و چا خورا و بردینی دە حەسارێی کردین، بەردی دە حەسارێ دەگرت. یەکەو جەوالێکی داینی وەپێش خۆی داین بۆ چۆمی تا بەردی چۆمەکە ی بۆ دە جەوالان بکەین. من دەچووم دەنیو چۆمەکەو و بەردەم فڕی دەدا بۆ ئەو بەر و حەبیبیش دە جەوالانی دەکرد و کە پڕ دەبوون، بە شانی خۆماندا دەدا بۆ مائ. چەند پۆژان ئەوێ کار و پێشەمان بوو تا حەسارە کە سەنگبەرد کرا و قوتار بوو. پاشان بردینی بۆ بیستانێ و ئەوێ پێدەسپاردین بەجێمان دەهێنا. عەزاب و برسیکردنەکە ی ئەو زردایکەم لە جارار خەراپتر ببوو، زۆر دلرەقتەر بوو. هەردوو کمان زۆر برسی دەکات. منیش بۆ وەدەستەیتانی خواردن هەموو کەلێن و کولێنێکی ئەو مائە دەگەرێم، هەرچی وەچنگم کەوێ دەیدزم و دەیخۆم. شاشانیش هەرچی خواردنە لێمان دە قفل و هاچەری دەنێ. لە لێدانیشت ناترسم، لەبەرئەوێ کە چاوم کردۆتەووە دەگەل لێدان بووینە هاوأل و بە جەزەبە و عازاب گەورە بووم.

شهره گهره کی سابلاغی

رؤژانه ده چوومه شهره گهره کی، نه وزه مان هر گهره که ی گهره ی خوی هه بوو. گهره ی گهره کی ئیمه نیوی «بوداغ خان» بوو کوری «دولبه ری کا کاغای»^۱. مندالی نهو گهره کانه وه ک عه سکه ری گهره کی، ده گهل گهره کیکی دیکه وه ک دوژمن وابوون. مندالی نهو گهره که بو گهره کیکی دی نه یده ویرا به ته نئ بروات، لئیده درا. هه موو ئیواران ده بوو به شهره قوچه قانی، هر دوو گهره ک یان سئ گهره ک به به که وه په یمانان ده به ست و وه ک په یمانی «وه رشه و» و «ناتو» ده بوونه یه ک. مالمان له گهره کی مزگه وتی سوور بوو. گهره کی ئیمه ده گهل گهره کی باغی سیسه ی ده چوونه گهره کی حاجی حه سه نیان. نهو دوو گهره که یه ک بوون و ده گهل گهره کی بازاری و گهره کی هه رمه نیان به شهر ده هاتین. شهره قوچه قانی له شاخی داشامه جیدی ده کرا. شه وانه ش شهره گوپال ده کرا. ئی وا هه بوو بزمار ی نالی نه سپانی له سه ری گوپاله که ی ده دا. جاری وا هه بوو پیایوی گهره یان پیایوی جیحلی سه ر و ریشدار ده هاتنه نیو شهره که.

هه وه ل رۆژ که چوومه داشامه جیدی بو شهره قوچه قانی زۆر نازا بووم و سه ری «عه زیزی حاجی سه دیقی» م شکاند. نهو رۆژه گهره کی ئیمه شهره که ی برده وه و بازار و هه رمه نیان دۆراندیان و شه پیوور لئدرا و له شکر ده ستیان هه لگرت له شهر. منیش قوچه قانییه کم خه لات کرا. له خوشیان که بداغ خان تاریفی کردووم و قوچه قانی به خه لات داومئ، هر جیفرکم له خوم ده دا، وامده زانی نهو دونیا یه م پیبه خشراوه. هه رکه س بلاوه ی کرد و چونه وه ماله خویان، منیش قوچه قانییم له پشتی خوم به ست و چوومه وه مالتی. ئیتر هه موو رۆژی ده چوومه شهره گهره کی. رۆژ ده گهل رۆژ نازاتر ده بووم و زیاتریان خوشده ویستم.

شهره کان قانونی خوی هه بوو. که شه پیوور لئیده درا، شهر ده ستیپیده کرد و گهر ماندوو ده بوون، بو پشوودان سئ شه پیوور لئیده درا و گهر شهر کوتایی پیه اتبا، هر شه پیووریک لئیده درا. کاتیک شه پیووری حه سانه وه لئیده درا، هه موو داده نیشتن. کوره توجار و ده وله مهندی زۆر ده نیو دابوون و هه موو شتی خواردنیان ده بهر پشتیندی نابوو و دایانده نا بو خواردن، چونکه ده شهردا نازابووم وه کوو نه وان ده مخوارد و شهرم نه ده کرد. وا خوشه ویست ببوم که وای لیه اتبوو نه وانه ی لیم دوور بوون بوخویان خواردنه که یان بو ده هیتام و له پییشان داده نام.

^۱ دولبه ر له راستیدا کچی کا کاغای داروخه ی سابلخ بووه که میرد به ره شید ناغای ئیندرقاش ده کات و یه ک کورپان ده بن به ناوی بوداغ. سپاس بو کاک په حمه ت ته وه کو ل که نهو زانیاریانه ی دامئ. (زانیاریه کانی چاپه کی پشوو هه له بوو)

له خوئی گهوزا. واشی لینه بوومهوه. ههستامهوه و زهبریکی دیشم له پشتی دا. ته ماشام کرد ههست و خوستی نییه. جووله ناکات. ترسم پیکهوت و ههر وا به بیتهوشی به جیمهتشت. به سه رلیشتیواوی رام ده کرد. نه مده زانی چ بکه م؟! له پیرا خۆم له بیستانی خۆمان دیتهوه. ته ماشا ده که م ره حمانی برام منی دیوه و به دوومدا را ده کات و ههرام ده کاتی:

- کاکه؟ کاکه؟ بۆ کوئی؟ منیش بهره. کاکه گیان؟ کاکه؟

من که خۆم لیباره و له وهپه ری سه رلیشتیواوی دام، نه مده توانی بیر له ره حمانی براشم بکه مه وه. ناچار بۆی گه پامه وه و یهک-دوو به رد م پته لاند و گیرامه وه. له چۆم په ریمه وه. هه جمنیم نییه، له و میشه یه بۆ نه و باغ، له و بیستان بۆ نه و مێرگ و له و موچه یه بۆ نه و مه زرایه. له پر خۆم له «میسه ی کوردان» دیته وه.

در غه ئیددییی در گیتی زلام چوم له سه
هه جمانی نه در گیتی گه لته ته کام گه رکه سی
دی لیم در وان نه زای هه زالی نه
دیییه نییم کاسه رایگی دنیوه جو گه کات سه روا
به زووری ته شایگی کردم گه ت خلی
گهی گه ت خلی شایم گه ت لیریه در
گه ت ز دایم دینی کردم سه ری خۆم
گه ت لیریه خوشم نازانم رو ده لوی کم
گه ت بابت گه یه گه ما چوه زووری
به ریه لیری ژنی جیحیل گه کات سه روا
به زووری سه ری به و تا خیه ته ماشام کرد
فانه نیگی دنیوه چو یالی داوه ته وه

تا لای نیوه پۆ خۆم له
بن نه و ده وهن و پنجه که دا
هه شار دا. کونی مشکیم
پن ته نگه. له هیه کوئی
هه جمنیم نییه و نوقره
ناگرم. لای نیوه پۆیه گوتم
با سه رنک له قه راغ شار
بده م بزاتم چ باسه؟
نه مویرا بچه ئاستی
بیستانی خۆمان. چووم بۆ
به ستینی چۆمی. خه ریک
بوو به پهمه وه نه وه ره.
چاوم لیکرد «نامینه
سوور»ی ئاوکیشمان
هاتبوو بۆ چۆمی ناوی
به ری. هه رای لیکردم
گوئی:

- سه ره قوور نه وه بۆ کوئی ده چی؟ زردایکت ده حالی خوئی دایه و منداله که ی له بهر چووه و خووشی نه وه له گیانه للا دایه. برۆ له و نارانانه مه مینه وه. باوکت کون به کون له تو ده که پری. وه بهر چنگی بکه وی لیکه هه لده دپرت و که ولت ده کات. برۆ و پشت سه ری خوشت چاو لیمه که وه.

که وای گوت، هیندهی دی ترسم ریځکوت و نه په پرمهوه، گه پرمهوه دواوه. دهیان پرسپاری زیاترم لا دروست بوو! نه وچار پروو له کوئی بکه؟ خو من له شار و له کولانه کانی خوځمان به ولاره پروو له هیچ کوئی نه کردووه. شهو له کوئی بخهوم؟ چ بخوم؟ بلتی بابم بمدوزیتهوه چیم لیکات؟... به دهم فکر و خه یالانهوه سهری خوم هه لگرت و ریگام داگرت. نه مده زانی بو کوئی ده چم. که سهرم هه لینا ده بینم له ناو دیهاتیکي دام به نیوی «که ریزه ی شیخان»^۱. له نیزیك شار، دهرکه یه کی زه لایم بیني. چووم له سهر خواجه نه ی بهر دهرگاهه هه لتوته کام. ههر کهس دیت، لیمده پروانیت و به سهرسه کوتم را ده زانن مندالی نهو دییه نیم! کابرایه کی ده نیوچوو هات له دهرگاهه پرواته ژوور، ته ماشایه کی کردم گوتی:

- خه لکی کوئی؟!

- خه لکی شاریم.

- لیتره چی ده کی؟!

- زردایکم دهریکردووم و سهری خوم هه لگرتووه و خوشم نازانم پروو ده کوئی کهم.

- بابت هه یه؟

- هه مه.

چو ژوور، بریک پیچوو، ژنتیکی جحیل هات بردمی بو وه تاغیک، ته ماشام کرد خامیکی ده نیوچوو پالی داوه ته وه و کابرای پیریش به هه واره پاره ستاوه، سلوم کرد، گوتی:

- دانیشه، له چی ده گه پری؟

- زردایکم دهری کردووم و پرووم دیره کردووه.

به ژنه جحیل که ی گوت که به ره له مدبه قی نان و مانی ده نی، منیش چووم. دیار بوو نه واران نانی خویمان خواردبوو که چی، قاپیکی شوربا و گوشت و سفره نانیان له پیشی دانام، تیر و پریم خوارد. لهو دهمه دا خانم هاته مدبه قی گوتی:

- لیتره به و مه پرووه لای زردایکت

به کابرای پیریشی گوت که:

- بیبه باغی با ناگای له باغ بیت تا نه هیلن مهړ و مالآت بیتنه ناو باغه که و عه دمی کهن.

کابرای پیر وه پیش خوی دام بو باغی قه یسی که تازه ناوی تیده گه یی.

پوژیکي له باغ بووم که کوره کی خامی، «پاشاخان» له شار هاته وه. خه بهریان دابوویه که خانم کوره سابلاییه کی ناردووه بو باغ تا ناگای له باغ بیت. پاشاخان به خوی و چهند مندال هاتن بو لام له باغ. له پیشدا ده ستیان کرد به «چه لیک منزل» و گالته ی تر، منیش ده گه لیانا. پاشان

^۱ نهو گونده له لای پروژناوای سابلان هه لکه وتووه. نهوکات ده وری ۶ کیلومتر له مه هاباد دوور بوو، تیتستا ده لین مووچه کانی ده گه ل شار تیکه ل بوون.

دهستان کرد به زۆرانی [زۆرهوانی] و منیشی دهگه‌ل کورێکی هاوته‌مه‌نی خۆمدا پێک‌هه‌لپێژاند. ئه‌وه‌نده‌ی بێتی یه‌ک و دوو، له‌ عه‌رز دا. پاشا‌خان که‌ ئا‌وای بێنی، که‌ یفی پێم هات و ده‌گه‌لم بوو به‌دۆست. چ به‌ مندا‌لی، چ به‌ گه‌وره‌یی پێم شک نایه‌ت که‌س پشتی له‌ عه‌رز دابم. بۆ پۆژی دا‌هاتوو ته‌ماشامان کرد له‌شکرێک که‌ یه‌ک‌جار زۆر بوون به‌ به‌ر پێگاکه‌ی ده‌م با‌غه‌که‌دا

عه‌لی ئا‌غای حاجی ئی‌لخانی (عه‌لیار). مه‌شه‌هور به‌ ئه‌میر ئه‌سه‌د

تێپه‌رین. هه‌مووی هه‌ر کورد بوون. له‌ مه‌نگور پرا‌بگه‌ تا دێ‌پۆکری، عه‌شایر ده‌پۆ‌یشتن بۆ سه‌ر سمکۆ. چه‌ند نه‌فه‌ر نه‌فه‌ری تێرانیان ده‌گه‌ل بوو. ئه‌و عه‌شایرانه‌یان ده‌برد بۆ سه‌ر سمکۆ. بۆ لای نی‌وه‌پۆیه‌ له‌ «مه‌حمه‌شه‌»^١ لاده‌دن و بار ده‌خه‌ن بۆ چه‌سانه‌وه‌. ئه‌وه‌نده‌مان زانی بووه‌ به‌ ته‌ق و هو‌ور. پاشان بیستمانه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر لقه‌دارێک دوو نۆکه‌ر لێیان ده‌بێته‌ شه‌ر و یه‌کیان ده‌کوژرێت. ئه‌وجار ئه‌وانه‌ی تر پێ‌وه‌رده‌بن. له‌و شه‌په‌دا چه‌ند ئا‌غای مه‌نگور و دێ‌پۆکری ده‌کوژرێن. نۆکه‌ر هه‌ر باسیان نا‌کری که‌ زۆریان لێ ده‌کوژرێ. چا‌وی «عه‌لی ئا‌غای حاجی ئی‌لخانی»^٢ ده‌و شه‌په‌دا کو‌یر بوو.^٣ تێتر له‌شکر بۆی نه‌کرا بچێته‌ شه‌پی سمکۆی و

^١ ئه‌و گونده‌ ١٥ کی‌لۆمه‌تر له‌ که‌رتێزه‌ی شێخان و له‌ مه‌هاباد دو‌وره‌ و له‌ با‌کووری مه‌هاباد و با‌شووری شاری نه‌غه‌ده‌ هه‌لکه‌وتوو.

^٢ عه‌لی ئا‌غا ناسراو به‌ (ئه‌میر ئه‌سه‌د) گه‌وره‌ی عه‌شیره‌تی دێ‌پۆکری بوو. زیاتر له‌ ١٧ دێ‌ی هه‌بوو. دو‌کتور ئاسۆ له‌ کتێبی بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیدا به‌نا‌وی (خاطرات زندگی پرماجرای دکتور آسو، نووسینی: دکتور قادر محمودزاده (آسو): ل: ٧٥ ئا‌وا له‌سه‌ر عه‌لی ئا‌غا ده‌دۆی: (عه‌لی ئا‌غای ئی‌لخانی‌زاده پیا‌ویکی که‌له‌گه‌ت و به‌خۆوه‌ بوو. چا‌ویکی له‌ شه‌پی مه‌حمه‌شه‌ی ده‌گه‌ل مه‌نگوران کو‌یر ببوو. عه‌لی ئا‌غا ده‌نیو کورده‌کانی نزی‌ک له‌خۆی و خزم و عه‌شیره‌تی خۆی به‌ «ئینگلیس» نا‌ودێر بوو به‌و مانایه‌ که‌ پیا‌ویکی وشیار و فێله‌زان بوو. ئه‌و ده‌گه‌ل شایه‌کانی سه‌رده‌می خۆی ئێ‌وانی خۆش بوو ته‌نانه‌ت ناستا‌وی له‌ شایه‌کانی قا‌جار وه‌رگرتی‌وو. شاری بۆ‌کان به‌خ‌ری ئی‌ ئه‌وان بوو). بنه‌ما‌له‌ی ئی‌لخانی، پاشان بوون به‌ سێ به‌ره‌: ئی‌لخانی‌زاده، عه‌لیار، موه‌ته‌دی. شو‌ئنی دانیشتی سه‌ره‌کیان «بۆ‌کان» و «چه‌مامیان» بوو، عه‌لی‌ئا‌غا خۆی له‌ گوندی «کان‌په‌ش» دا‌ده‌نیشت. له‌ مانگی گولانی سا‌لی ١٣٢١هـ/١٩٤٢ز بوو به‌ فه‌رمانداری شاری سا‌بلا‌غ.

^٣ له‌سه‌ر ئه‌و شه‌په‌ کاک چه‌سه‌نی قازی نامه‌یه‌کی بۆ نا‌ردم که‌ له‌لایه‌ن یای «ئالما فاسوم» یه‌ک له‌ میسۆنێره‌کانی ئه‌مریکا‌یی که‌ بۆ پۆژنامه‌ی کورده‌ستان مینشترێ نو‌وسویه‌تی. بر‌وانه‌ لاپه‌ره‌ی ٤٨٦.

هه‌مووی بڵاوه‌ی کرد. هه‌ر ئه‌و پۆژه له‌شکر گه‌رايه‌وه‌ شار و دێتمان چه‌ند که‌لاک له‌سه‌ر بارگین دابه‌ستراون. چه‌کداری مه‌نگور به‌و لایدا پۆیون و دێبوکریه‌کانیش به‌و شوینه‌ی پێشوویاندا گه‌رانه‌وه‌.

مانگیك زیاتر یا که‌متر له‌و دنیه‌ بووم. تیر و پڕ بووم. ده‌رپێه‌کی خام و جووتیک که‌وشی یه‌مه‌نی سووریان بۆ کړیووم. خه‌به‌رم زانیوه‌ که‌ زردایکم خۆی و ئه‌و کوره‌ی ده‌ زگیدا بووه‌ مردوون. ئه‌وه‌ی له‌ زگیدا بوو هه‌ر پۆژی یه‌که‌م مردووه‌ و خۆشی پاشی سێ پۆژان که‌ له‌سه‌ر جیگا ده‌بێت، ده‌مری. پوورم که‌ دیسان شاشان تێته‌ه‌لکێلابوو و ئه‌ویش زیز ببوو، پۆشێتوو بۆ مائی خزمیکیان، بایم که‌ ده‌بینی که‌سی له‌ ده‌وره‌ نه‌ماوه‌ و شاشان و حه‌یبب مردوون و که‌س نییه‌ ناگای له‌ په‌رهمان بێت، هه‌له‌ده‌ستی ده‌چیت پوورم ده‌هێنێته‌وه‌ مائی.

له‌و به‌ینه‌شدا نازانم کێ خه‌به‌ری دابوو به‌ خانم که‌ ئه‌و هه‌تیوه‌ دایکی خۆی کوشتوو. پۆژیک له‌ باغ ده‌گه‌ڵ پاشا خانی لیمان بوو به‌ شه‌ر. ئه‌و خۆشخۆش به‌ زلانی و به‌ شه‌ق لێم ده‌دات و منیش هه‌ر پاشه‌کشه‌م ده‌کرد. به‌ هیچ ده‌ستی هه‌له‌نه‌ده‌گرت. گه‌رم داهااتوو و هه‌رچی هااته‌ به‌رده‌ستی پێمدا ده‌دات. به‌ردیکی هاوێشت پێک وه‌سه‌رم که‌وت و خۆن فیچه‌ی کرد و به‌ پوومه‌مه‌دا هااته‌ خوارێ. که‌ خۆنم دیت، به‌ری چاوم تاریک بوو. ئه‌وجار پۆیوووم. ده‌ بنه‌ خۆم نا و به‌ مست وه‌سه‌ر و گوێلاکی که‌وتم. ده‌رفه‌تم نه‌ده‌دایه‌ ده‌ست بکاته‌وه‌. چه‌ند مندالێک که‌ له‌وێ بوون به‌په‌له‌ خه‌به‌ریان برده‌وه‌ نێو دی. ته‌ماشام کرد ئه‌وه‌ دوو نه‌فه‌ر پیاوی زه‌لام به‌ راکردن به‌ره‌و ئێمه‌ دێن. که‌ ئه‌وه‌م دیت، یه‌کێ له‌سه‌ر پاشاخانی راست بوومه‌وه‌، جا وه‌ره‌ را که‌.

هیچ که‌ به‌و شه‌ره‌ ماندوو ببووم، هێنده‌ی دیش به‌و هه‌لاتنه‌ برکم کرد. ئێدی باسی ئه‌وه‌ش ناکه‌م که‌ هه‌نگاوه‌کانی ئه‌و دوو که‌سه‌ به‌ دوو لۆقاوی من ده‌بوون، بۆیه‌ له‌ کوچه‌ی باغی «عه‌زیز ئاغا» گیرام. هه‌تا توانییان تێیان هه‌لدام. به‌یه‌کجاری له‌که‌لکیان خستم. ئه‌وه‌نده‌یان به‌ نووکه‌ شه‌ق له‌ که‌له‌که‌ و سینگیان دابوو که‌ په‌راسوویه‌کم شکابوو. کاتیک له‌ لێدانم ماندوو بوون، ئه‌وجار په‌کیشیان کردم تا بمگیرنه‌وه‌ بۆ ناو دی. هه‌روا که‌ به‌ په‌کیش په‌کیش ده‌یانبرده‌وه‌ بۆ لای دی، یه‌کیان هااته‌ ده‌نگ و به‌ ئه‌وه‌ی دی گوت:

- به‌ غه‌وس بیه‌ینه‌وه‌ دی، پاشاخانی ده‌یکوژیت، خۆ ئێمه‌ له‌که‌لکمان خست. با به‌ره‌لێی که‌ین و پروات به‌سیه‌تی.

هه‌ر له‌وێ به‌ره‌للیان کردم. هێلاک و شه‌که‌تم. ته‌واوی قاله‌بندم به‌ خۆن و قوور سواغ بووه‌. زمانم وا ویشک بووه‌ که‌ تهم بۆ قووت نادریت. به‌هه‌ر حالیک بێت خۆم گه‌یاند هه‌ر جوگه‌ ناوێک. تاوێک بۆی درێژ بووم. تیشی گیانم که‌مێک سووک بوو. ناوێکم به‌ سه‌ر و گوێلاکه‌دا کرد و که‌مێک هامه‌وه‌ سه‌ر خۆ. دیسان فکر و خه‌یال هه‌لێانگرت. نه‌مه‌زانی روو له‌ کوێ که‌م؟! بگه‌رێمه‌وه‌ دی، ده‌کوژریم. ده‌رۆمه‌وه‌ بۆ شار، ژنی بایم کوشتوو. بایم تووشم بێت، پۆشم لێده‌ستینیت. ورده‌ورده‌

سالی ۱۳۰۳ هـ - ۱۹۲۴ ز. سەید جامی جەغەری دەگەل کۆرەگە
سەید قادر جەغەری

برسیتیش ھێرشى بۆم ھێناوه.
چوومەو ھە شاری و لە بازار دەخولیمەو
و لە مەیدانی ئاردی لە تەماشای
سەحربازان راوەستابووم. دیتم
دەستیک لەسەر شانم دەدات، کە
تاوێم دایەو «سەید پەحیمی سەید
جامی» بوو. بانگی کردم و لە خەڵکە کە
دووێری کردمەو و گوتی:

— بۆ نایە کەم، پۆژانە گامیش و
مانگاگانم بەرە ئەو دیوی
قۆرغی بیانلەو پێتی و ئاگات
لێیان بێت؟
وا دیار بوو کە گاوانە کەیان
دەکر دیوو. دەگەل خۆی بردمی بۆ
تەویلە کە ی. ئەو لە لای نیو پەڕۆیە بەلام
مالات ھەر دە تەویلە دان. ئاردی نان
و پێخۆریان بۆ دە تۆرە کە ی نام و
مالاتە کەم وە پێش خۆم دا بۆ مەزرای

«داشته مر». مەزراکەش و دینە کەش ئی خۆیان بوو. مالات دمیان لە لەو پێن نا و بۆخۆش
لەسەر گردی گراوان دانیشتم تا تاو پەران و مالاتم وە پێش خۆم دایەو بۆ مالتی و شەویش لە
تەویلە کە دا نووستم. جێگام باش بوو، ئەوێم چاکتر بوو لە کەلاوان. شەوێ کلفە تە کە یان خۆراکی بۆ
ھێنام و جێگای نەرم و نۆلم راخست و بۆی نووستم. یەک-دوو مانگان ئەو ھەلالم بوو.

ئێوارە یەکی گارانم ھێناوە مالتی و دیتم «سەید قادری سەید جامی» برای سەید پەحیمی،
لێدرا بوو و تۆرا بوو و تۆرە بوو، لەسەر پلیکانە کان دانیشتبوو، نازانم جێی بە کێ دەدا؟ ئەو ھەندە
تۆرە بوو کە ئاگای لە دمی نەبوو کە دەلتی چی! لە بیرم نەماوە بۆچی لە پلیکانە کان دە چوومە
سەر، لە پەر سەید قادر رقی ئەوانی بە من دەرکرد و بەربوو جێیو دان و قسە ی سووک پێم، خۆ
لێرە نەو ھەشی نەبوو. لێی چوومە پێش و گوتێکە ییم بێتک بادا و زللیکی باشم لە بنانگوێی دا،
کردی بە قاژ و قێژیک نە بێتەو. منیش گوتم وەک پاشا خانیم لێدە کەن با بۆی دەرچم. تا «بارامە
کوێر» ی نۆکەریان و سەید جامی نە یانزانیو، با راکەم.

ئێستا لە ھەول دام شوێنیک بدۆزمەو تا شەو لێی ستار بم. ھەر لە گۆترە و لەرووی ناعیلاجی،

رووم له لای «پردی سوور» کرد و چوومهوه لای «علی‌آباد»ی،^۱ له‌ویشرا خوّم گه‌یاندۀ «پشته‌پ»ی.^۲ لامدایه مالیکي و داوای نانم لیکردن. نه‌وانیش نانیکیان دامی. نانه‌که‌م که خوارد نه‌وجار به زنوتیری «چواربه‌ردان»دا^۳ شوږ بوومه‌وه. لای نوژن‌شیتوان گه‌یمه «گه‌نه‌دار»ی.^۴ له ناو دیدا خولیکم لیدا. دیتم که‌س ناناسم. له پرا چاوم به مزگه‌وت که‌وت. وه‌ژوور که‌وتم. دیار بوو جه‌ماعه‌ت له نوژن قوتار بیوون. چهند که‌سیک له‌ولاوه دانیشتبوون، که منیان دی، ده‌ستیان کرد به سرت و خورت، جا پرسیار به لیزمه به‌سهرمدا بارین:

- کو‌تندهری؟
 - سابلّاغیم.
 - لیره چ ده‌که‌ی؟
 - ده‌گه‌ل زردایکم شهرم بووه و راوی ناوم.
 - پاش توژیک مه‌لای مزگه‌وته‌که‌گوئی:
 - کوری کی له سابلّاغی؟
 - کوری سو‌فی مه‌ولووده چرچی.
 - ده‌ی باشه که وایه که‌س نییه بچی بو لای، راست به‌وه با بچینه‌وه مالی یتمه.
 - وه‌پیش خو‌ی دام بو مالی خو‌یان و له ریگا پینگوتم:
 - باوکت باش ده‌ناسم. تازه مه‌چووه بو لای زردایکت و لای یتمه بمینه‌وه.
- به دهم ریگاو که ده‌چوینه‌وه بو مال‌که‌یان بو‌ی باس کردم که له «مزگه‌وتی سوور» جیرانمان بوون و باهمی باش ده‌ناسی. دیار بوو که‌م و ژور ده‌یزانی که چهند داماو بووم به ده‌ست زردایکه‌وه. نه‌و له مزگه‌وتی سوور فقه‌ن بووه. له‌لای «مه‌لا په‌حمانی گه‌وره» خو‌تندووویه‌تی. سالتیک پیش نیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتووه و له‌و دینه‌ بووه‌ته مه‌لا. ههر له‌و دینه‌ش ژنی هیناوه. ئیستا ژنه‌که‌ی دووگیانه و زگی زه‌لامه و مندالی به‌رتویه. شه‌و پاش نان خواردن، نووستین. به‌یانی ته‌ماشام کرد ژنه‌که‌ی مانگاگانی ده‌برد په‌گه‌ل گارانیتیان بخت. کاتیک که هاته‌وه خه‌ریکی ته‌ویله بوو و ده‌یمالی. من راست بوومه‌وه و چووم یاریده‌م دا. به شه‌نه په‌ینه‌که‌م له سه‌وه‌ته ده‌کرد و ژنه‌ش ده‌یبرده سهرانگو‌یلکی. به‌م جو‌ره ته‌ویله‌مان خاو‌ین کرده‌وه. مه‌لا که له مزگه‌وت هاته‌وه، نان و چایه‌کی تیر و ته‌سه‌لمان خوارد. نه‌مجار «مه‌لا علی» پئی شاری گرت و لای شه‌وی هاته‌وه.

^۱ به‌دواداچوونم بو نه‌و گونده کرد، به‌داخه‌وه چیم ده‌ستگیر نه‌بوو.

^۲ "پشت ته‌پ" له ۴،۵ کیلومتری باشووری مه‌هاباد هه‌لکه‌وتبوو. ئیستا ده‌گه‌ل سابلّاغ تیکه‌ل بووه‌ته‌وه.

^۳ نه‌و شوینه له نزیك پشته‌پی بووه. ئیستا بووه‌ته "دانشگاه پیراپزشکی". زه‌مانی کۆن قاوه‌خانه‌یه‌کی لیبو که به‌قاوه‌خانه‌ی چواربه‌ردان مه‌نشوو بوو. له‌وی قاچاغچی لایانده‌دا و باره‌کانیان له‌وی را ده‌برده ناو شاری.

^۴ گه‌نه‌دار له ۳۸ کیلومتری باشووری مه‌هاباد و له سهر ریگای مه‌هاباد سهرده‌شت هه‌لکه‌وتوووه.

چاوم لیکرد کراس و دهرپیتی خام و کهوايه کی بۆ کریبووم. هەر زوو ده بهرم کردن. منیش چاکه یانم له چاودا بوو. له مالدئا وهک هه لووک هه لده سوورام، مه لاژنم هه ساندبووه، زۆرم لئ پازى بوو. جارجار ئاوى بۆ گهرم ده کردم و له سه ر شوړکه ی خوّم ده شوست، زۆر ده خوشيدا بووم. يه ک-دوو مانگان له و ماله بووم.

زۆر تاسه ی په حمانى برامم ده کرد که پاشى مهرگى دايكى ده بئ کئى ئاگای لئى بئت. پيمخوش بوو بزائم له مالى بابم، پاش من چ پرووى داوه! پوژ نه بوو بير له و شتانه نه که مه وه. به يانيه کی که نانى به يانيم خوارد گوئلکه کانم برده مه زرايه. فکر و خه يال ليم نه گه ران. ده خوّم نووسام و هاتمه وه شار. به نئو ميشهيدا چوومه بيستانى خوّمان. پروانيم پوورم ئاوى گهرم کردووه و په حمانى برام ده شوات. بابم له بازار نه هاتوته وه. چوومه لايان و خوّم لئ ئاشکرا کردن. که چاويان به من که وت، شاگه شکه بوون! هه ردووکیان ده ستیان له مل کردم. پووره کهم ده گريا! په حمانيش وپراى ئه و! لای خو ی دايكى ئه وم کوشتووه و ده بوو رقى ليم بايه، له خو شى ديته نه وه ی من فرميسک له چاوانى به ند نه ده بوو! پوورم به په حمانى گوت:

- لای باوکت مه لئى کاکم هاتوته وه. ئه ویش گوتی:

- باس ناکهم.

له ترسى بابم که نه کا بيته وه مالى و من له وئى بيبيت، منى برده قه راغ بيستان و نان و خواردنى بۆ هينام و چاشى دامى و گوتی:

- جارى خو ت پيشانى بابت مه ده با ماوه يه ک تيپه ر بئت و مه سه له که ت با کوّن بئت تا بزاین چوّن ده بئ.

لای نيوه پرويه و بابم بۆ فراوين ديته وه بيستان، ده بوايه پرويشتبام. لای ئيواري سهردانم کردنه وه. هه ستم کرد که ناویرن خوّم ليدن. زوو زانيم شتيک قه ووماوه. نازانم بابم به کوئدا زانيوتى که من چوومه ته وه بيستان؟ تير و پرى له پوورم داوه و هه ره شه ی ليکردووه که من نه دوينئى و ريگه م نه داته وه بۆ مالى. په حمانى زۆر خو شده وئى و له وى نه دابوو به لام چاکى له په حمانيش هه لپچابوو و نه تهرى نه بوو بۆ لام بئت. شه و بۆ نووستى هيچ جيگايه کم نه بوو، نه مده زانى له کوئى بخه وم. به ناچار چوومه قاوه خانه ی «قادر سيّله ی»^۱.

^۱ قادر سيّله باوکى ئاغای سوله يمان قزلى بوو. مالىان له گه ره کی خرپى و قاوه خانه که شى جيرانى شيرنيفروشى عه لى خومايزى بوو.

نازاد کردنی سابلآغ له لایه ن سمایل ناغای شکاک (سمکۆ)

به یانی زوو به ته ق و تۆقی سمایل ناغای سمکۆ راست بوومه وه. سمکۆ به سهر سابلآغیتی دادا و بو تاوه لاتی ته وای شاری گرت. له شکرکی زۆری سهربازی ئیران له شار بوون. ئەو زمان سهربازخانه نه بوو، هه موو ده نیتو شاریدا بوون. فه رمانده که یان نیتو مه لیکزاده (ملکزاده)^۱ بوو. مزلی له گه ره کی جووله کان بوو. سهربازا کانیجی جیگایان بو له مزگه وتان کردبوونه وه. به شی هه ره زۆری له مزگه وتی سوور بوون. جا شار به فه رمانده و به سهربازوه هه مووی گیرا.^۲ له «مه حموودکان» ی خۆم له ته ماشایه بووم که هه موو سهربازه کانیان خر کردبووه و به په شاشان هه موویان کوشتن. نه فه ریگ له نیتو که لاکه کاندای پای کرد. سمایل ناغا ده ستوری دا که ته قه ی لیمه که ن. زۆری نه مابوو له لیتو خه زایی^۳ ناوا ب و قوتاری بیته که سمایل ناغا تفه نگی له پیاویکی خۆی وه رگرت و له و دووره وه را ته قه ی لیکرد و گه وزاندی. له و نه فسه رانه ی له بهر پیتی دانیشتبوون،^۴ له یه کیانی پرسی:

— هه رالی سن؟ [خه لکی کوپی؟]

^۱ له زۆر سهرچاواندا نازاد کردنی شاری سابلآغ له ژیر ده سته لاتی په زاشای داگیرکهر له لایه ن گه وه سهر کرده ی کورد سمکۆ شکاک به «هیرش» نیتو ده بردی. نووسه ری ئەو دێرانه ئەوه به هه له ده زانیت بۆیه ده سته وازه ی «نازاد کردنه وه» له سهر دێره که دا به گونجاو ده بیته.

^۲ ماژۆر (سهرگد) ملکزاده ی هیربده فه رمانده ی هه نگی چواره می ژانده رمه ری که به هه نگی پۆلایین ناوی ده رکردبوو. له ریکه وتی رێبه ندانی سالی ۱۲۹۹ له لایه ن په زاشاوه فه رمانی پ د را تا هیزه که ی له مه هاباد جیگیر بکات.

^۳ نازاد کردنه وه ی سابلآغ له لایه ن هیزه کانی سمایل ناغای سمکۆ له ریکه وتی (۱۹۲۱/۱۰/۰۶ - ۱۳۰۰/۰۷/۱۸) پرووی داوه. به پیتی ئەو ریکه وته، ته مه نی کاپتان هه مه د ۱۳ سال بووه. پروانه: کتیی: (کورت ه میژووی بزوتنه وه نه ته وایه تیه کانی کورد) نووسینی: (دوکتور سادق شه ره فکه ندی)، وه رگیران له فارسیه وه: (ته ها عه تیقی)، ل: ۸۹ - کتیی: سمکۆ (سمایل ناغای شوکاک) و بزوتنه وه ی نه ته وایه تی کورد - چاپی یه که م ۱۹۹۵ - ستۆکھۆلم - ل: ۵۱۵ - کتیی: (میژووی کورد له سه ده ی ۱۹ و ۲۰ دا) نووسینی: کریس کۆچیرا - وه رگیرانی: مه ممه د پیرانی - چاپی یه که م - تاران - ل: ۸۹ - په رتووک: (نگاهی به تاریخ مهاباد) نووسینی: سید محمد صمدی - ل: ۸۶ - کتیی بیره وه ریه کانی ماژۆر مه لیکزاده هیربده. هه ره ها له کتیی کورته میژووی بنه ماله ی قازی دا له لاپه ره ی ۴۶ نووسراوه که له مانگی ئۆکۆبری ۱۹۲۱ سمایل ناغا هیرشی کردۆته سهر سابلآغ.

^۴ «خه زایی» کیتۆکه که له باکووری شاری سابلآغ و له سهره تای رینگای ورمی هه لکه وتوووه. گه ره کی مه حموودکان ده که وێته قه دپال و گه ره که کانی فه ره نه گیان و موکریان ده که ونه پشت و گه ره که کانی باغی سمایل ناغاش ده که ونه پێده شتی ئەو کێوه.

^۵ به پیتی ئەو سهرچاوانه ی له په راوێزی سهر وه نووسراون له و شه ره دا ته نیا چوار که سی په دار زیندوو مانه وه، ماژۆر مه لیکزاده هیربده، نایب هاشمی ئەمین، سلطان مه ممه د ته قی ئالپ (ئەو که سه له داها تودا کرا به شاره داری شاری مه هاباد له نیتوان ساله کانی ۱۳۳۴ - ۱۳۳۶) و که سیک به ناوی نازه رتاش.

— مړندی. [مړند]

— کوږه بید، کوږه. سه نیندی^۱ [پروان، ئیستا ده بیینی، کهوت]

ئیمه مندا له کان پوښشتین و نه مانزانی «کوږه سه نیندی» [پروان، ئیستا ده بیینی] چی به سهر هات؟ مه لیکزاده و چهند نه فەر له نه فسه ره کانی لای سمکو دانیشتبوون. خوی له بهردیک و نه فسه ره کانیش له خوار بهرده که و له بهر پی سمکو دانیشتبوون. هاوکات شکاک به شارپوه وهربوون و شاریان گهسک لیدا و تالانیان کرد. هه رکه سیکیان له ناو شار گیر کهوتبا کو له وینجه یان له کو له قایم ده کردن یه کسه ر بو مه حموودکانی بو ولاغه کانیان. به چاوی خو دم که سهر داری بوکان ده گهل چهند حاجی (عمیان شا)^۲ کو له وینجه و گیایان لی بار کردبوون. نارقه یان له پروو خساری ده هاته خوار. ماندوو و هیلاک ببوون. جا حاجیه کان چهند جوان بوون که شیده یان به سهر وه، کو له وینجه یان به کو له وه، گو یلاکیان پیس و قوو راوی، نارقه یان تک تک به ته و نیلایندا ده هاته خوار، وه خته بوو سو یان بجیت بو چوره ئاو ییک، که س نه بوو بیانداتی.

بوخوم له مه حموودکانی بووم که «برایمه گوج» هاته لای سمکو و شکایه تی کرد و گوتی تالان کراوم. جا برایمه گوج زور «شاریکی»^۳ چاک بوو، هاته پیش سمکو و پییه لگوت، سمکو نه مری کرد چی چووه بیده نه وه. به برایمه گوجی گوت که:

— ئیوه له شکر تان کردبوو که بیتنه سهر کوردان و تهنگان به شکا کانه وه بنین، ئیوه کورد نینه. جا دهو شه پره شدا کور یکی ره فایم هه بوو که تهن گدز و فیشه کدز بوو، ناوی «سه لیم جه وه هری» بوو، کاتیک له گهر مه ی ته قه که دا سهر بازیک ده کوژری، ده یه وه ی بجیت تهن گه که ی هه لگر یته وه، نازانم له کو ی را فیشه کتکی پیوه ده تین و نه ویش ده کوژری ت.

ئاخری نه زمانی که سمکو چی له مه لیکزاده و نه فسه ره کان کرد، به لام پاش نه وه ی بوخوی شاری به جیه یشت که سیکی به نیوی «شیخ عه بدوللا» کرد به حاکمی سابلغ. له شکره که ی هه لگرت و پوی بو لای سه قز و هه وشار و تیله کو یه.

منیش لهو بهینه دا ده ستم کرد به فروشتنی «هه لوی دویمه». شه وان هه شو نووستن ده چوومه بو قاوه خانه ی «قادر سیله». پاش ماوه یه ک «شیخ عه بدوللا» پوی و له جیاتانی که سیک به ناوی «حاجی سه مه د خان» بوو به حاکمی سابلغ. حاجی «سه مه د خان» کابرایه کی ردین سپی، ریش پان و دیندار یکی ویشک بوو. له مانگی ره مه زاندا هه ر که سیک پوژووی خوار دبایه باسی سهر بوو و خه لکی به توندی جهزا ده دا.

^۱ نهو دپړانه زور به ناروونی نووسراون. بو تیکه یشتن له مانای دپړه کان ده گهل چهند شاره زای زمانی نازه ری هاو فکرم کرد که نه وان ئاوا وه ریانگیرا که نووسراوه.

^۲ نهو وشه یه ناروونه و دیار نیه که چ نووسراوه؟! هه ولم داوه وهک خوی بینو و سمه وه.

^۳ مه بهستی کاپیتان "شایره یا شاعیر" ه و وشه که ی به هه له نووسیوه.

رابعه ری نه ته وهی گه لی کورد نه مر سمایل ناغای شکاک (سمکۆ)

پشت ملم دا و هه ره شه ی لیکردم که
جاریکی دی شه پ بکه ی چاوه کانت
دهردینم، بهو جوړه وه دهریان نام.
منیش که شه فه هه لوام له سهر سهرم
دانا و وه ده ر که وتم. هه تیویش بابی
نان فروش بوو، هاتن بردیانه وه.
تا ولات گهرم بوو، تیشکی خوړ
پنجهوم بوو، که شه ویش داده هات،
قوژینیکم ده دوزیه وه خو ی لی گلو له
بکه م. پوژانه که له بازار شت
ده فروشم، تووشی بامم ده بم به لام
پرووم لی وه ده گیریت و خو م
تیناگه یینیت. نه وه له حالیک دایه که
هه موو بازار ده زانن که زردایکی
خو مم کوشتوه. پوژنیک مجو عمه
له سهر سهر ده منه پراند:

— هه لوا، هه لوی دویمه.

له ناکاو په حمانی برام که له تئو

قهبران ده گه ل مندالان گالته ی ده کرد، چاوی به من کهوت و بو م هات. باوه شی ده بهرنام، تیر
رامموسی و ماچم کرد، گوتی:

— کاکه وریای خو ت به، خالم ده لن تووشی بم وا و وای لیده که م.

— پینمگوت: مه ترسه و ناکام له خو مه.

که مینکم دلخووشی دایه وه و دوو شاییم له مستی ناو و پویشتم.

خاللی په حمانی برام، «نه حمه دی مه لا شیخی» بیان پین ده گوت. که په حمانم جی هیشت ده گه ل

خو م که و تمه قسان.

— جا نه حمه دی مه لا شیخی کییه؟ چواری وه ک نه و ده پیچمه وه. تئستا گه وه بووم و زمانم له

سمیلانم ده خشینم. گونم ناوی تیکه راوه و هیلکه ی ده بن هه نگلما ده کو لینم. شهرت بن

کاریکی پین بکه م کارستان.

هه‌رزه‌کاریم و خوژیاندم

ماله «مه‌لا غه‌فوری کولیجی» ئاوه‌دان بیت که رۆژانه هه‌لواى دۆیمه‌م ده‌داتى و منیش ده‌یفروشم و تیارانیش پووله‌کەى بۆ ده‌بەم و قازانجە‌کەش بۆخۆم هه‌لده‌گرم. ده‌و به‌ینه‌شدا، بۆ چاره‌په‌شیم فیره‌ قوماڕ بپووم. رۆژانه له‌ نێو قه‌بران، گه‌وره و بچووک، شێروخه‌ت ده‌که‌ن. منیش ئه‌وه‌ى له‌ پاره‌ى وه‌ستام زیاد بووبا به‌ شێروخه‌ت ده‌مدۆراند. تا رۆژێكى هه‌رجى پاره‌ى وه‌ستا و پاره‌ى خۆم هیچ؛ ته‌رازوو و چه‌کوچ و یالته‌به‌قیشم فروشت و هه‌مووم دۆراند. هاته‌وه‌ سه‌ر حوله‌مه‌ره‌سى جارن و هه‌ناسه‌سارد مامه‌وه. بۆ نانى رۆژ موحتاج بوومه‌وه، به‌لام بۆ خه‌وى شه‌وان ده‌چوومه‌وه قاوه‌خانه‌ى «سمایله له‌گه‌ى»^۱ که رۆژ ده‌بۆوه نه‌مه‌دەزانی پوو ده‌ کوێ بکه‌م؟ تاقه‌ یه‌ک شاییم شک نه‌ده‌برد که تاقه‌ نانتیکى پێبکرم. له‌ برسان هه‌لده‌له‌رزیم. وه‌ک حۆلان ده‌سوورامه‌وه. دیسان که وه‌خۆ هاته‌وه‌ ده‌بینم له‌ قه‌راخ چۆمیم.

زۆرجاران که وا برسى بووم ته‌نیا په‌حمانى برام له‌ فریام ده‌هات و به‌شه‌نانى خۆى بۆ دینام. ئه‌وجاره‌ش بۆیه‌ هاته‌بوومه‌وه قه‌راخ چۆمى تا به‌شکوو په‌حمانى برام بمی‌نیت و بچیت له‌ لای پوورم نانم بۆ بێنیت و دیسان له‌ برسان رزگارم بکات. خو له‌ ترسى باوکیشم ناوێرم خۆم وه‌ده‌رخه‌م. له‌ کونجیکى، کز و مات، ئه‌ژنۆم له‌ ئامیز گرت و تاوێکى باش بۆى هه‌لترووشکام و خۆم مات کرد. به‌لام په‌حمان سۆراخى نه‌بوو، برسیتیش تاوى دا‌بووم. هیچ ده‌ره‌تانم نه‌بوو، ناچار مام بۆ دزینی چه‌ند هێشوو تریه‌ک پوو له‌ باغان بکه‌م. چوومه «باغى گوێزى». «حامیده کوێرى» باغه‌وان دیتى. له‌وى دزى تریم بۆ نه‌کرا. چوومه «باغى هه‌باس ئاغى»، له‌ویش بۆم نه‌لوا. ئه‌وجار چوومه «باغى مه‌وله‌وى»، ئیستا باغى خۆمه، به‌ نێو جۆگه‌یدا چوومه قۆناغى. به‌ختى من که‌سى لێنه‌بوو. ته‌ماشام کرد، ژنه‌که‌ى مام شه‌ریفى باغه‌وان ده‌ناو باغدا ده‌سوورپێته‌وه. له‌چى؟ نازانم! چوومه ژوورى قۆناغى. به‌ دیتنى سفه‌رنانى سه‌ر تاقه‌ و دیزه‌گۆشتى سه‌ر ئاورگ، ئاهێکم هاته‌وه‌ به‌ر. زوو چه‌ند نانتیکم پێچایه‌وه و له‌ باخه‌لم نا. په‌رۆیه‌ک له‌وى بوو قۆلفه‌م له‌ دیزه‌گۆشت دا و سووکیکى به‌ نێو جۆگه‌یدا نه‌دیو، چوومه ناو مێشه‌ى باغى سیسه‌ى. له‌ چۆم په‌ریمه‌وه و له‌بن دارێک دیزه‌م دانا و نانم له‌ باخه‌لم ده‌ره‌تینا دوودانه‌م له‌ دیزه‌که‌ى کووشى و ملم له‌ شۆرباو خواردنى نا. پاشان که‌وتمه‌ گیانى پله‌گۆشتان و تیرتیر خواردم. گۆشته‌که زۆر بوو هه‌مووم بۆ نه‌خورا. ئه‌وه‌ى مایه‌وه ده‌ نێو نانیکم نا و پێچامه‌وه و له‌ پێچه‌که‌م نا و لوور بوومه‌وه بۆ ناو شارى. یه‌کراست چووم بۆ نێو قه‌بران. ته‌ماشام کرد، خه‌لک ئه‌وه کۆمه‌ل کۆمه‌ل ملیان له‌ شێروخه‌تى ناوه. منیش ئه‌وه له

^۱ ئه‌و قاوه‌خانه‌یه له‌ مه‌یدانى مه‌نگوران بووه. سمایله له‌گه‌ و برايمه‌ له‌گه‌ هه‌ردوو کوپى عه‌بدولخاله‌ق بوون. که پاشان ناسناویان بوو به‌ جافرى.

ته ماشايان پراوه ستاوم و جهرگم جهرگي ده خواته وه. جا وهره پارهت پټنه بن تا منيش شيروخه تيان ده گهل بکه! به ناچاري بوي دانيشتم تا قوتار بوون و بلاوه يان کرد، منيش تتهه لېوومه وه بو چايخانه ي.

نه وه بيمال و حال، شه و درهنگايه ک ده چمه وه بو چايخانه بو خه وتن. بن پوول و پاره م، ته نانه ت پاره ي تاقه چايه کيشم نييه. له برسان ژانه زگ به رمنا دات و تا درهنگايه کي شه و هه لنده لرزيتم. سه رباقي ده ردانيش فيره سيغارکيشان بووم. به يانيانيش ده بوايه ده گهل گرفه ي سه ماوه ر و پيش هاتي خه لک بو چايخانه له خه و هه ستابام و وه دره که وتبام. هه ر خوم ده زانم چيم چيشت، هيوا دارم که س وه ک مني لټنه قه ومي.

به يانيان که له چايخانه وه دره ده که وتم، که لټک ده سوورامه وه. له و که ره ک بو نه و که ره ک، له و کو لان بو نه و کو لان. له برسان چاوم په شکه و پيشکه ي ده کرد. پوژيک به به ر مزکه وتي شاده رويش و مه حکمه ي «قازي عه لي»^۱ دا تپه ريم. بيرم کرده وه تا له مه حکمه مه وه ژوور که وم به شکو له هه سار و ده رکو بانه که ي شتيکم ده ست بکه وي تا زگي برسيمي پټير بکه م. شه يتانم به له حنه ت کرد و يه که راست بو وه تاغي مه حکمه ي. له پيشخانه که ي که وشيکي زور ريز کرابوون. که سيش به دياره وه نه بوو. زوو جوو تتيک که وشي تازه م له پټچه که م وه رپټچا و بيته وه ي که س بمينيت ده رپه ريم بو ده ري. تا مالي «ره حمان جوجيله ي» به ند نه بووم. که وه ژووري هه ساره که يان که وتم ديتم که ره حمان ناني نيوه پويه ده خوات، نه ويش له په نجه ره ي را چاوي وه من که وت و سفره ي به جيته يشت و هاته لام، پرسى:

— نه وه چيه له بن هه نگلټ دايه؟

منيش پټچه که م ده مستي ناو نه ويش ليکي کرده وه. که وشه که ي زور به که يفتي بوو، ديسان

پرسی:

— له کوپټ دزيوه؟

— له مه حکمه ي قازي عه لي.

— چه ندت ده مي؟

— سه رپشک به.

ده ريته نا دوازه قراني دام، وهرم گرت و به هه له داوان چووم جهرگ و دلّم خوارد و چايه کي تاليشم به سه ردا کرد. له شم که رمای تيگه را، وزه م هاته وه به ر، چاوم ده ديت و ميشکم کاري ده کرد. ناي که برسيتي و نه داري و بيکه سي چيت ليده کات! ياخوا کافر به حالّم نه بي. ئيستا پاره م پيه و دلّم پروونه و ناهيکم هاتوته وه به ر. گوتم با بروم پاره ي هه لوي وه ستاکم بده مه وه و سه ر له نوي

^۱ قازي عه لي باوکی پيشه وا قازي محه ممه ده.

دهست بکهه به هه‌لوا فروشتن پاشان پاشگه‌ز و په‌ژيوان بوومه‌وه. ده‌مم شیرن بيوو. به‌خۆم ده‌گوت جا کاتيک ده‌توانم له‌کو‌لان بخوليتمه‌وه و به‌سووک و هاسانی شتيک‌م گير بکه‌وئ، ئیدی بۆ بچم هه‌لوا بفروشم؟ که‌وايه‌ ناچم بۆ هه‌لوا فروشتن. ده‌و سه‌ر و به‌نده‌يدا ئيران و عوسمانی سمکويان پراو ناوه. له‌شکری شکاک و هه‌رکی چوونه‌وه بۆ و‌لاتی خو‌يان. «خالۆ قوربان»^۱ به‌خۆی و له‌شکره‌که‌يه‌وه هاتن بۆ ساب‌لاغ. حکومه‌تی ئيران خالۆ قوربانی نارديبوو و‌لاتی بۆ ئەمین بکاته‌وه و له‌ولاشه‌وه عه‌شيره‌ته‌کانی هان دابوو تا خالۆ قوربان و له‌شکره‌که‌ی له‌ناو به‌رن. ئەو پرۆژه‌ی له‌شکره‌که‌ی خالۆ قوربان هاته‌ ناو شار، ئەويان ده‌گه‌ڵ نه‌بوو. خالۆ قوربان به‌خۆی و چەند که‌سيکی له‌ ئيندرقاش بوون. بۆ به‌یانی زوو له‌شکری مه‌نگوپ، مامه‌ش و دي‌يوکريان به‌سه‌ريان دادان. له‌و له‌شکره‌ زۆره‌ ته‌نيا چەند که‌سيک بۆی ده‌رچوو. خالۆ قوربان و دوو برازا که‌ی له‌به‌ر مائی ئيندرقاشی که‌لاکیان که‌وتبوو و دوو په‌شاشی گه‌وره‌يان له‌ ته‌نيشت که‌لاکه‌کان که‌وتبوون. من که‌ بۆ ئەوه‌ی بژيم، ده‌گه‌ڵ عاله‌م‌ی بۆ تالانی ئەو له‌شکره‌ تا ئيندرقاشی دويان که‌وتم. ئەو شتانه‌م به‌ چاوی خۆم دیت، به‌لام چيم ده‌ست نه‌که‌وت.

پاشی خالۆ قوربان، له‌شکری ئيراني هاتنه‌ ساب‌لاغ. ئەوزه‌مان سه‌ربازخانه‌ نه‌بوو. ئەو له‌شکره‌ هه‌مووی له‌ ناو شار بوون. کاروانسه‌رای «سيمونی» تۆپخانه‌ بوو. گه‌وره‌ی ئەو له‌شکره‌ که‌سيک بوو به‌ ناو «مه‌مه‌د خان». مائی ده‌ماله‌ «مسته‌فای حاجی قادر» دا بوو. باقی له‌شکر له‌ کاروانسه‌راياندا بوون.

تي‌ستا دي‌مه‌وه سه‌ر ئاکاری خۆم. ئەو ئاکارانه‌ی که‌ بۆ ئەوه‌ی بژيم و هه‌ناسه‌ بده‌م ناچار بووم بيانکه‌م. وه‌ک باس‌م کرد، ده‌ستم له‌ هه‌لوا فروشتن هه‌لگرت. ده‌ستم کرد به‌ دزی کردن. پۆژ که‌ ده‌بۆوه به‌ کو‌لانا‌ندا ده‌سوورپيمه‌وه و جل و به‌رگ يا که‌لوپه‌لی شووشتن که‌ خه‌لک به‌ ته‌نافانه‌وه هه‌ليانداوه‌سن، ده‌دزم و بۆ په‌حمان جوحيله‌ی ده‌به‌م. ئەويش خۆی و ئينسافی خۆی هه‌رچی دايم‌ی، وه‌ری ده‌گرم. هه‌يچکات قه‌ره‌ی ده‌گه‌ڵ ناکه‌م، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی گه‌ر ئەو ئيمنه‌کريت به‌يه‌کجاری له‌ برسان قه‌رم دیت. په‌حمانيش ئەو پاستيه‌ باش ده‌زانيت. بۆيه‌ هه‌و‌ل ده‌دات بۆ قه‌ره‌ پارهم ب‌داتی چونکه‌ ئەو کاره‌ هه‌م به‌ سوودی ئەوه‌ و هه‌م به‌ سوودی منه‌. که‌ پاره‌که‌شم وه‌رگرت يه‌کسه‌ر روو

^۱ مه‌به‌ست "خالو قوربان هه‌رسيني" يه‌ که‌ ئەويش کورد بوو و بۆ ماوه‌يه‌ک به‌ دژی ده‌وله‌تی ئيران ده‌گه‌ڵ "قيام جنگل" له‌ "گيلان" ي ئيران به‌ دژی ده‌وله‌ت شه‌ری کرد و پاشان ده‌گه‌ڵ ده‌وله‌ت ري‌ک که‌وت. په‌زاشا که‌ نه‌وکات (اميرتومان يا سه‌ره‌له‌شکر)ی قه‌زاقی ئيران بوو، لي‌ی له‌ في‌ل که‌وت و ويستی کورد به‌ ده‌ست کورد به‌کوش ب‌دات، بۆيه‌ ناردي بۆ ساب‌لاغ و شه‌ری سمایل ئاغای شکاکي پي‌کرد و له‌و شه‌ره‌شدا سه‌ری تي‌داچوو. ب‌روانه‌: کتي‌بی: ساوجبلاغ مکري (مه‌هاباد در آيينه‌ اسناد تاريخی) نووسيني: فريدون حکيمزاده، ل: ۴۹ کتي‌بی: (مي‌ژووی کورد له‌ سه‌ده‌ی ۱۹ و ۲۰ دا) نووسيني: کريس کو‌چيرا - وه‌رگيراني: محه‌مه‌د ري‌انی - چاپی يه‌که‌م - تاران - ل: ۹۹ کتي‌بی: خاطرات زندگی پرماجرای دکت‌ر آسو، نووسيني: دکت‌ر قادر محمودزاده (آسو) ل: ۲۵، ۲۶

دهكهمه قهبران و لهوځي دهيكهم به شير و خهت. جارجار دهيدوړتيم و جاروباريش دهنيمهوه. روژتيكي لاي نوځي شتيوان بوو. چوومه مالي «حاجي سالح» ي، دهرکه ټاوه له بوو، سهر دالانه که وهتاختي ميوانان بوو. وهسهر کهوتم، کهس لهوځي نهبوو. ديتم که پره له بهره، مافوور، فهرش و کهلوپه لي گران گران. پرمدايه دوو بهريه کي بچووک و لوولم کردن. پهردهيه که به په نجره که يانه وه بوو. له تیکم دري و ده بهريه کانم وهرپنچا و به شانم دادا و به قهراغ چوميدا بردم تا ماله ره حمانی. تهماشام کرد له کوچي جوله کان عاله ميکي زوري لتيه. نهموړا بهو بهرانه وه، بهو بهرانه دا پرؤم و به ناو نهو خه لکه دا تپه پر، ناچار له کهلاوهيه که لام دا و بهريه کانم له په نايه که شارده وه. نهو جار چوومه مالي ره حمانی. تاريک داهاتبوو. ره حمان له سهر نان خواردن بوو که مني دي، هاته هه ساري. تيمگه ياند که دوو بهريه هيناوه و له ترسي عاله مي له کهلاوهي پشت ماليان هه شارم داوون. ده که لم هات تا بهريه کان بهري، به لام هه رچي گهرام بهريه کانم نه دوږزيه وه، تهواوي که لين و قووږيني نهو کهلاوهيه م سنگ و شووژن دا نهمدوږينه وه. دياربوو شيرناپاکيک ټاگای له من بووه که شاردوو مننه ته وه و پاشي من چووه و هه ليگرتوون. نهو روژه ليم حالي بوو که له من پياوچاکريش هه ن به لام خوځيان وه دهر ناخه ن. ره حمان له هه يغان يه که چه پوکي به سهرم دادا و که ميکي بولاند و هه ردووکمان به دهستي به تال ليکته لبرين، نهو بو مال و منيش بو چايخانه. شهو له داخان خه م لینه ده کهوت و هه ر جنگلم ددها. به ياني زوو که له خه وه هه ستام چوومه گهريه کي باغي سيسه. تهماشام کرد دهرکي ماله «حاجي مشيري» ټاواله يه. لووربوومه ژوورې. نهوان دوو هه ساريان هه بوو. به کيان بوخوځيان لتي داده نيشت و نهوهي ترين که له پيشه وه بوو، به کړي ددها. تا له ماله که وه ژوور نه کهوتم نه مزاني که حاجي موشير نهو لايه ي به نه فسه ريکي قازاخي عه جه م به کړي داوه. نهوکات ټيستا ره زاشا ناوي نه بوو، هه ر نه حمه د شا ناوي هه بوو.^۱ وينده چوو به که م روژ بيت که نهو ماله عه جه م هاتوونه ته ناو ماله حاجي مشيري، چونکه هيشتا بارگه و بنه يان ليک نه کردبووه. له هه ساري پيشه وه وهسهر کهوتم، ديتم ژنه عه جه ميک له وهتاختي پيشه وه دم و چاوي ده شوات و کهفي سابوونه کهي دم و چاوي داپوشيوه. له ناو بارگه و بنه ياندا ته نيا سندووقتيکي زه لام سهری کراوه ته وه باقي تر هيچيان نه کراونه ته وه. له ناو نهو سندووقه زه لامه ي که کراوه ته وه پره له سندووقی بچووک و بووخچه. منيش به نه سپايي روږبوومه بوخچه يه که و له سهره خو له هه ردوو وهتاختان وه دهرکهوتم. به قهراغ چومدا شوږبوومه وه بو ميشه ي مشيري. بوخچه م به شانيه وه و به تالووک ده روږيستم له پر له بهر دهرگای ماله «حاجي نازمي» تووشي «موته ليبي عابيد» ي بووم، گوته:

^۱ رهزا شا له ريکهوتي سيته مي ره شه مهي سالي ۱۲۹۹ ي هه تاوي (۱۲۹۲/۲/۳) له دږي نه حمه دشای قاجار کوده تاي کرد و هاته سهر حوکم. بهو پينه ته مهنی کاپيتان ده بن دهری ۱۰ بو ۱۲ سالان بووېن.

— هه تیوه ئهوه چیه به کۆلتهوه؟
له خۆوه به زارم داها ت که:

— نازانم ئهوانه چین. کۆری «پروفیا» خامی جووله که چهند شایى دامى گوتى بیهوه بۆ مالمان.
ئه رێ زهحمهت نه بێ لهو کازانه^۱ کامیان مالى وانه؟
قامکی هیمای به رهو مالتیکی پاداشت و گوتی ئهوه یان ههوه و تپه پری. ماله رهحمان جوجیله
له و ئاسته نزیك بوو. چوو مه لای. رهحمان بریک ناساز بوو و ئه و پۆژه وه دهر نه که وتبوو. که لێی
وه ژوو که وتم، بوخچه کهم له پیش دانا و بۆم باس کرد که له کۆیم هیناوه. که لێکی کردهوه
ته ماشامان کرد هه مووی لیباسی ئهفسه رى بوو و شنیلێکی تیدابوو ههر بریقه ی ده هات، وا هه بوو
که پاگونه که ی به سه ر شانه وه بوو. که ئهوانه ی بینى، زهنده قى چوو و وه ک شیتانى لیها ت. پیشتر
که له بهر نه خۆشییه که ی به نقه نق قسه ی ده کرد، تیتستا به سه رمدا دهنه پررتنى و جنیوم پیده دات.
خۆزگه ههر بۆخۆی بایه، خۆ ژنه که ی له خۆی خهراپتر بوو، ههر هه دای نه ده دا! ژنه که ی چوو له
حه ساری بهرچیغیکی هینا و به ربوو گیانم.

— تونکه سه گ، ئه وه سه رم به فه ته رات ده ده ی؟ ته ماته مالم به قوو ر بگری؟ ههسته هه لێگره
لایبه لێره تا هه موو قابله ندم نه شکاندووی هه ی سه گى سه گباب.
وايان په لامار بۆهینام که نه متوانی شته کان ده گه ل خۆم بێنمه دهر و ته نیا توانیم سه رى خۆم
له چنگیان قوتار بکه م. ئه و جار هه ل گۆنگه لێ خه لاسیم هات و شمه که کانیش به و ده رده چوون.
چه ند پۆژان نه مده و پرا خۆی پیشان بده م. پاشان که بۆی باس کردم، به قسه ی خۆی به چۆمى
دادابوون. پاش ئه و رووداوه چه ند جار یك چارشیتو، جل و بهرگ و شمه ک که مالم به ته نافیوه یان
دا ده دا به دزی لیم ده کردنه وه و بۆ ره حمانم ده برد و پاره کانی ده دامى. به و چه شنه ماوه یه ک له
برسان رزگارم ببوو و ژانه زگ و په تای برستى منیان له بیر چووبۆوه.
ئه وه نپوه راستى پاییزه، سالت سارده و ته زووی له تیسکان ده مرى. ههر وا له چایخانه ده خه وم.
ده رک و په نجه ره ی ئه وى، ئه وهنده ی که لێن و نه فه س هه یه که هه وای ژوو رى ده گه ل ده ره وه چ
فه رقیکی نه ده کرد. سه رباقى ئه وه ش هه یچ پێخه و یکم نه بوو تا به سه ر خۆمى دا ده م و له سه رمان
هه لنه له رزم. حالم شه ر و پۆژگارم تووش. ده بوايه پێخه و یك بۆخۆم بدۆزمه وه، جا له کوێ و چۆن؟
خۆ عیشایى خودای شک نا به م.

ئه و پۆژه هه موو کۆلانه کانم کرد تا به ته ناف و سه ردیوارانه وه شتیک بدۆزمه وه که بیکه مه
پێخه و به لām چیم ده ستگیر نه بوو. چووم بۆ مهیدانى ئاردی و بۆ کاروانسه رای «حاجی نازمى».
یه کسه ر ملم لێنا بۆ ته ویله که یان. ته ماشام کرد کاروانى گه ورکان له وێیه و هه مووی تیتسر و نه سپن.

^۱ "کاز" به مانای کۆخ یا مالتیکی فه قیرانه و شه ر.

باری تووتیان بردۆته کاروانسه‌رای و وڵاخه‌کانیان له ته‌ویله به‌ستۆته‌وه. ههر زوو دوو جله نه‌سپم له وڵاخه‌کان کرده‌وه. برێکیان لباد بوون که له‌سه‌ر به‌فری پیتی نووستیام سه‌رمام نه‌ده‌بوو. دۆشه‌گه‌له‌یه‌کی بجووکیش به‌سه‌ر وڵاخیکه‌وه بوو، ئه‌ویشم تاو دایه و ده‌گه‌ل جله‌کان پێچامه‌وه و به‌که‌ژوو تووند به‌ستم. جا ئه‌وجار نه‌مده‌زانی چۆن له ته‌ویله‌که و له کاروانسه‌راکه وه‌ده‌ریان خه‌م! هه‌تیا جله‌کانم له هه‌یوانی را فری دان بۆ سه‌ربانی هه‌مامی و خۆم به‌ده‌رکه‌یدا و به‌سه‌لتی وه‌ده‌ر که‌وتم.

چوومه سه‌ربانی هه‌مام و شمه‌کم هه‌لگرت و به‌شانم دادا و له کاروانسه‌را دوور که‌وتمه‌وه به‌لام بچمه‌ کوێ؟ گهر بچمه‌ چایخانه‌ ناگرێ چونکه هه‌موو که‌س ده‌زانن که له‌و ده‌سته جله‌ی چلکهنه‌ی له به‌رم دایه چ سامانیکی دی شک نابه‌م. گهر ئه‌و شمه‌که‌شم بردبا بۆ ئه‌وی هه‌م خاوه‌نی چایخانه ئیزنی نه‌ده‌دام و هه‌میش لێم وه‌شک ده‌که‌وتن. ههر وا که ده‌رپۆیشتم پێم که‌وته توونخانه‌ی. بیستبووم که له توونخانه‌ منداڵی بیکه‌س‌وکار، منداڵی هه‌تیو و بێده‌ره‌تان، بۆ خه‌وتن پێگه‌ ده‌دن. گوتم وا چاکه‌ برۆمه‌ توونخانه. ته‌ماشام کرد «مام فه‌ره‌ج» خه‌ریکی ئاوری توونخانه‌یه و که‌سی له لا نییه. مام فه‌ره‌ج به‌ته‌مه‌ن بوو. به‌لام دوو عه‌یبی هه‌بوو، زۆر تووڤه و قه‌ڵس بوو و پاره‌شی زۆر خۆشه‌ویست. له پلێکانان شۆڤ بوومه‌وه و چوومه‌ لای، سلاوم کرد. سه‌ری هه‌لێنا و منی دیت، ئه‌و ده‌یناسیم که منداڵیکی بیکه‌سم و بۆ ئه‌وه‌ی بژیم دزی ده‌که‌م، گوتی:

- چیه‌؟
- مام فه‌ره‌ج گهر رازی بی شه‌وانه‌ منیش بێمه‌ ئێره‌ بۆ نووستن؟
- ئه‌وه‌ چیه‌ به‌ کۆلتنه‌وه‌؟
- پێخه‌وه‌که‌مه، شه‌وانه‌ پیتی ده‌نووم.
- باشه‌ وه‌ره‌ به‌لام ههر شه‌وه‌ی چوار شایی له ههر منداڵی ده‌ستینم و تۆش ده‌بن ههر شه‌وه‌ی چوار شاییم بده‌یه‌ی.
- به‌سه‌رچاو، منیش وه‌کوو ئه‌وان ده‌یده‌م.
- ده‌ی باشه‌ برۆ ده‌ری و به‌ پۆڤ به‌رده‌ستم نابێ بگری و به‌ شه‌و بۆ خه‌وتن وه‌ره‌وه‌.
- ئه‌دی ئه‌و پێخه‌وه‌ی له کوێ دابینم؟
- فری ده‌ سه‌ر ئه‌و په‌ینه‌ی.

پێخه‌وم فری دا سه‌ر په‌ینه‌کان و ده‌رکه‌وتم. دلم ئه‌وه‌نده‌ خۆشه‌ نه‌بێته‌وه. ده‌تگوت دنیا ئی منه. ئیستا بۆ نووستنی شه‌وانه‌م پێخه‌وم هه‌یه و جیگایه‌کی گه‌رمیشم گیر که‌وتوو. لای ئیواره‌دره‌نگایه‌کی هاڤمه‌وه‌ توونخانه. ته‌ماشام کرد پره‌ له منداڵی گه‌وره‌ و چووک. له پلێکانان شۆڤ بوومه‌وه‌ بۆ خوارێ و به‌ره‌و پێخه‌وه‌کانم که له‌سه‌ر په‌ینه‌که‌م دانا‌بوو رپۆیشتم تا ده‌ستیان ده‌می، به‌لام له‌وێ نه‌ما‌بوون. دیتم مام فه‌ره‌ج خه‌ریکی ئاوری توونخانه‌یه. زۆر به‌ نه‌رم و نیانی پرسیا‌ری

پټخه وه کانم لږ کړد. سهرېکي هه لټنا و ته ماشايه کي پر له جنيوی لټ کړدم و که مچهي ټاورينې دهره ټينا و چاوی قوو چاند و زاری کرده وه:

— سه گباب، من نوبه چيتم؟ شهرت بڼ وات لټيکه م تا وا بجي ...
هر ته وه ندهم زانی به خوځي و به که مچهي داغوه رامالې کړدم. زوو دهر په ږيم بو سهر پليکانه کان. گهر رام نه کړد بایه دهیکو شتم. ټاگام لټوو به منداله کانی ده گوت:

— وه دهرينېن تهو توتکه سه گهي. لایبه نه له پټش چاوم د ه نا دهیکو ژم.
منداله کانیش رامالیان دامې و دهریان کړدم له توونخانه ی و دهر که یان له سهرم داخست. بهو شه وه ی و بهو سهرمایه ی نه مده زانی ږوو ده کوځي که م. پټمخو ش نه بوو که س چاوی به فرميسکم بينيت، د ه نا هينده ی نه ما بوو له گابوړي بده م. ټاخر که س هه بوو له من چاره ږه ش تر؟ به نا چاری و له سهرمان، ته ژنو کانم له باوه ش گرت و هر له بهر دهر گای توونخانه هه لټووته کام. ټيستا شهو به باشي پاکشاهو. چاو پټش خوځي بر ناکات، له سهرمان ددانان لټکده دهم. هه لټده لهر زيم و خه ونوو چکه ده مباته وه. له ږر دهر گای توونخانه کرایه وه، مندالیک بوو، که منی بهو حاله دیت، هاواری کړد:

— مام فهره ج، مام فهره ج، خو تهو کوره نه ږویوه! هر له پشت دهر که ی دانیش تووه!
مام فهره ج له پليکانان وه سهر کهوت و به تووړه یی قيژاندی و گوتی:

— بو نارووی هه تیوه؟ ها؟ له ږوژي یه که مه وه ده ته هوځي تیرم لږ بشيوتی؟
چ دهره تانم نه بوو. دهم زانی تهو شه وه له دهرې ما بامه وه، له سهرمان په ق هه لټده هاتم. زوړی له بهر پارامه وه تا ږيگام بدات بجمه وه ژوورې. زانی که دامووم که س شک نابهم، به زه یی پټمدا هات و ږيگای دامه وه. که مټکی پرته و بو له کړد و گوتی:

— وه ره خوار سه گی سه گباب، جاريکی دی گووی وا نه خوځي، بو چما من نوبه چي پټخه ی تووم؟
لټره ږه له مندالې دز و ناجسن. من چوو زانم کامیان دزيویتی. ټاگات له شتي خو ت بڼ د ه نا، خو شت ده دزن. ټيستا ږو ستار به.

که له پليکانه کان ده هاتمه خوارې، چاوم لټده کړد بز انم بجمه کام کونجی توونخانه که لټي پاکشيم، یا ټاخو که س لهو مندالانه هه یه به زه یی پټمدا بټته وه و پټخه ويکم بدات یا شو ټيکم پټشان بدات؟ هيچ که که س نه بوو، دهوره یان دام و به لای هه ر کاميکیاندا که تټده په ږيم یا مستيکیان لټده دام، یا چه پيو ټيکیان پټداده دام، یا شه قتيکیان تټه لټده دام. به نا چاری چوومه سهر په ینه کان و لټي پاکشام. دیسانیش ده ست هه لټاگر و دټن به چنگان په نیم به سهر و گو ټلاکی داده کهن. تا ټاخری مام فهره ج لټیان تووړه بوو و هیدی بوونه وه.

له ناویاندا هه تیوکی تټدا بوو نټوی «مامی خوځي» بوو. پټشه ی گیرفانبری بوو. له ناو بازار و شو ټی پر له عالمدا گیرفانی خه لکی ده ږي. مامی خوځي ببوو به گوونږه شی تهو مندالانه. وه ک

ئەفسەرىكى چابوك ئەمرى بەسەر ئەو منداڵانەدا دەکرد. ھەموو لىتى دەترسان. ئەو شەوھە منى زۆر ئازار دا. لەبەر ئەوھى لەناوایاندا غەوارە بووم و بىدەرەتان، ئەوشەوھى ددانم بە جەرگى خۆم داگرت و ھىچ دەنگم نەکرد. ھەرچى کردى، سەرم داخست بەلام چاکم لىكۆکردەوھ و رقم لىھەلگرت. لە دلى خۆمدا گوتم بزانە چۆنت عاقل دەكەم.

كە پوژ بووھەك مندالى قوتابخانە، ھەركەسە و دەرپازى ئىش و كارى خۆى بوو و بلۆھەيان كەرد. منداڵە وردەكان بۆ سۆلكەردن دەپۆيىشتن و درىشتەكانىش ئى وا بوو دز بوو، دەچوون لە مەيدانى، ئارد، ميوژ، كشمىش و شتى خواردنيان لە لادىيان دەدزى. ئەوانە كەوا و شاقەليان دە بەردا بوو. گىرفانى گەورەيان لىكەردبوو تا جىگای زۆرى ھەبىت بۆ دزىيەكانيان. دەچوون شاقەلەكانيان بە سەر تايەكاندا دەدا و دەستيان كە لە نىو گىرفانيان دايە و كەس نايىيىت. چەند چنگىك لە تايەكە دەدات و لە گىرفانە گەورەكەى دەكات و دەپوات و شوئەكە جىدلىت. ئەوانە توورەكەى بەتاليان ھەمىشە پىيوو. دەچوون لە شوئىكى نەديو گىرفانيان بەتال دەكەرد و توورەكەيان لى دەناخنى. جا ئەوجار دەچوون بۆ سەر دوكانىكى دى و بۆ دزىنىكى دى. تا توورەكەكانيان لىپاولىپ دەكەرد و ئىنجا دەيانەرد دەيانفرۆشت. تىشياندا بوو ھەك مامى خۆى پوژانە بۆ گىرفانبرى ھەدەر دەكەوت. خۆى و چەند ھاوالى كە ئىوارە دادەھات، دەگەرانەوھ بۆ توونخانە و ھەركەس لە قەدەر خۆى پارەى مام فەرەجى دەدا و دەپواتە شوئى خۆى بۆ ھەسانەوھ. من كە يەكەم پوژم بوو كەمى زووتر ھاتبووھەو و ئاگام لە ھەموو ئەو بەزمەى بوو بۆيە، منىش لاساى ئەوانم كەردەوھ و پارەى خۆم دا بە مام فەرەج و چوومە سەر پەينەكان و پالم لىدايەوھ. دەگەلكوو مام فەرەج پارەكانى كۆكەردەوھ بۆ نان خواردن پۆيىشتەوھ مالە خۆى، جا ئىستا منىش لە بيانوويەك دەگەپم تا خۆيەك بە مامى خۆى نىشان بەدم و قۆلجىكى بگرم. باش لە يادم نىيە لەسەر چى بيانووم پىنگرت! لىمان بوو بە شەر و لىك راست بووینەوھ. گرتم و لە نىو پەينەكەم خست. جا ھەرە بە مستان لە سەر و گۆتلاكى بەدە. ھىندەم لىدابوو كە تواناى نەبوو دەست بكاتەوھ. دەستم دە گەرووى نا و گوتم بلى گووم خوارد، دەنا ھەر دەتخنىكم. ئەويش لەسەرەخۆ و بە قرخەقرخ گوتى گووم خوارد و منىش بەرم دا. ھەتيوئىك نىوى «پەھىمە لال» بوو، لە دىھاتى دايك و بابى مردبوو، ھاتبوو بۆ شارى و كەس نەيدەناسى و بە قەستى خۆى لال كەردبوو تا خەلك بەزەھيان پىيدا بىت. خەلكىش باوھريان پىكەردبوو. ئەو ھەتيوھەش لاگىرى مامى خۆى بوو. ئەوھ ئەمن سواری مامى بووم و نەفەسم لىپريوھ، كەچى پەھىمە لاللىش سواری من بووھ و بە مستان سەر و گۆتلاكى داگرتووھ. كە لە مامى تەواو بووم، لە پەھىمە لاللى راست بوومەوھ و پىر بە دلم شەققىكم لە گوونى دا و لەسەر پەينەكان را بۆ خوارىم فرىدا. چما ھەزەمان نەھات؟! زمانى كرايەوھ و يەكەخۆ قىزاندى:

— ئەى بابە...

بۆ چەند چركەيەك ئاگام لىيوو كە ھەموو مىندالەكان بىدەنگ بوون و يەك چاوى لە يەكن دەكرد. تەننەت مامى خویش كە لە ھەناسە كەوتبوو لەسەر لاتەنىشتىك بۆى درېژ بېوو و بە لاوازی سەرىكى ھەلئىنا و چاوى لە پەحىمە لآلى دەكرد كە چۆن ھەك بولبول دەخوینت و ھاواری باوكى دەكات. ئىنجا ھەموو مىندالەكان دەورەيان دا و بە چاوى پەرسارەو لىيان دەروانى. ئەویش كە كەمىك زانى گونى ھىوەر بېووە ھەقسە ھات و گوتى:

— بەو شەقەى ئەو ھەتوہە كە لە گونى دام، زمانم كرايەوہ. بەلام درۆى دەكرد. ئەو ساختەچىيە بە ئانقەست خوۋى لآل كەربوو. ھەتوینك كە كەمچەى لەباتى مام فەرەجى لىدەدا، بە ھەلەداوان چووبوو مام فەرەجى ئاگادار كەربۆو كە ۋەرە پەحىمە لآل زمانى كراوہتەوہ. ئەویش كە ھۆكارەكەى دەپرسى، بۆى باس دەكەن كە ھەمەد شەوۋى لە گونى داوہ و بۆيە زمانى كراوہتەوہ. مام فەرەج پياوینكى دونيادىدە و عەيار بوو، دەيزانى ئەو ھەتوہ بە درۆ خوۋى لآل كەردوہ. چەپوۆكىكى بە سەرى دادا و گوتى:

— ھەتوہ ئىمە بە شىت دەزانی؟ ئىستا بۆ خۆت لآل كەردوہ؟ ھا؟ لە سابلاخ مەنشووہ كە زمانى پەحىمى، ئەمەن كەردوہمەتەوہ و خەلك بە گالەتە بە پەحىميان دەگوت:

— بزانە ھەمەد بە كام لاقى شەقى لىداوى، پەرو ھەموو پەروژى ماچىكى لىكە. با ئەوئەندەشتان لەسەر پەحىمە لآلى بۆ باس بكەم كە، گەر دەچوو بۆ سوآلكردن ئۆينى سەير و سەمەرەى لەخوۋى دەردەھىنا. لە راستىدا شانۆكارى باش بوو. جارۋى لەپىشدا كاتىك بە زمانى لآلان قسەى دەكرد ھەر خوۋش بوو چاوى لىبكەى، پاشان ئەو دەستەى لە بنان گوۋچكەى دەنا و گۆرانى بە زمانى لآلان دەگوت. دەنگى دەكردە دووزەلە و خوۋى دەگەل دەلەنگاند و سەرى بۆ با دەدا. جا دەنگى سەرسەرى لە خوۋى دەردەھىنا و بە مرقەمرق و فلقەفلقان خوۋى دەژياند. پاش ماوہەك دەگەل مىندالەكان دەچوو بۆ دزى ئارد و شتى تر. تا ئەوكاتى كە مەن لە سابلاخ دەژيام ھەر ماوو ئىستا نازانم ماوہ يا نا؟

جا ئەو زستانە و توونخانە جىگامە. دەگەل مامى خوۋى موومان لەبەينەوہ ناچى. ئەو ھەر وا سەرقالى گىرفانپەريە و بۆيوى ژيانى خوۋى ئاوا دەست دەخات. ئەوزەمان ھىشتا پەزاشا ئەسلەھەى لە كوردەوارى كۆنەكەربۆوہ. پەروژانە دەگەل مامى خوۋى دەچووم بۆ مەيدان. ئەوزەمان سىحر و ئۆينى سەرسەريان دەردەھىنا و خەلك بۆ تەماشايە لىيان كۆ دەبوونەوہ. ئىمەش لە ھەرشوئىكى ئەو مەيدانە زانىيامان كۆمەلە و خەلك خەپ بۆتەوہ، خوۋمان تىدەخزانە و دزى فىشەك و دەرەغى دەمانچەمان دەكرد و دەمانبەردە لای كابرايەكى دوكاندارى چەكفرۆش كە ناوى «ھەمەپەسولە كەپۆ» بوو، پىماندەفرۆشت و قووتى خوۋمان لى گىردەخست. لەوہتا دەگەل مامى خوۋى خەرىكى ئەو بەزمەى بووم ئىتر بۆ لای تەناف و دىواری كوچە و كۆلانان ئەدەچووم. تا لای جىژنى نەورۆزى

لهو توونخانهیه مامهوه.

با ئهوهندهشتان باسی مامی خوئی بو بکهه. ئه وههتیوه کاتیک که گهوره بوو، زهمانی رهزاشای کاری پتگری و پیاوکوشتن بوو. زور کهسی به ناحق کوشتبوو. عالم زوری لیدهترسان. ناخر زور به نامهردانه خه لکی ده کوشت. جوانیکی کوشت که ئاوی خواردباوه له گهردیندا دیار ده بوو، ئه وهنده لاوچاک بوو. له بن بهردیکی خوئی مات کردبوو و کورهش به بهر دمیدا هاتبوو، له دهم ریگا کوشتی و تفهنگه کهی بردبوو. زهمانی شای خه لک و حکومه تیشی هه راسان کردبوو. کاتیک سالی ۱۹۴۱ که حکومه تی شوهری هاته ئیران و کوردوستان، هه موو قاچاغ و قوچاغ نازاد بوون و ئه ویش گه راپه وه سابلآغ. بیستمه وه که له بهر ئه و کاره قوهرانی ده یکردن ده یانه وه ی بیکوژن. پوژنکی له قاوه خانه ی دهم چومی دیتم و به قسه کردن تا لای ماله خویمان هاتین و پتمگوت که ده ست له و کارانه هه لگریت دهن، وریای خوئی نه یی، تیداده چیت. یه ک-دوو پوژنی پیچوو دیتم ون بوو. چوو بوو بو «قه مته ری» دیی «میرزا عه بدوللا حاجی سالحی». له قه مته ری هه ز له کچیکی ده کا. برای کچه ی له ده شتی ده گریت و ده لی ده بی بچی خوشکتم بو بیی دهن ده تکه وژم. کورهش له ترسی گیانی ده لی باشه. ده چیته وه ناو دیی خوشکه که ی بو دیی و له ولشه وه چهند که سان فیر ده کات که بگه نه سه ریان. مامی خوئی ده گه ل کچه که ی له قوژبنیکی داده نیشن و به رده بنه راز و گله یی، له و عانه یدا به چهند نه فه ران سواری ملی ده بن و هه ر له و دیی ده یخنکین. پیاوی که ر و بی می شک ده بی به و جوهره بیت. ناخر کیت دیوه خوشکی به ری بو که سیک؟

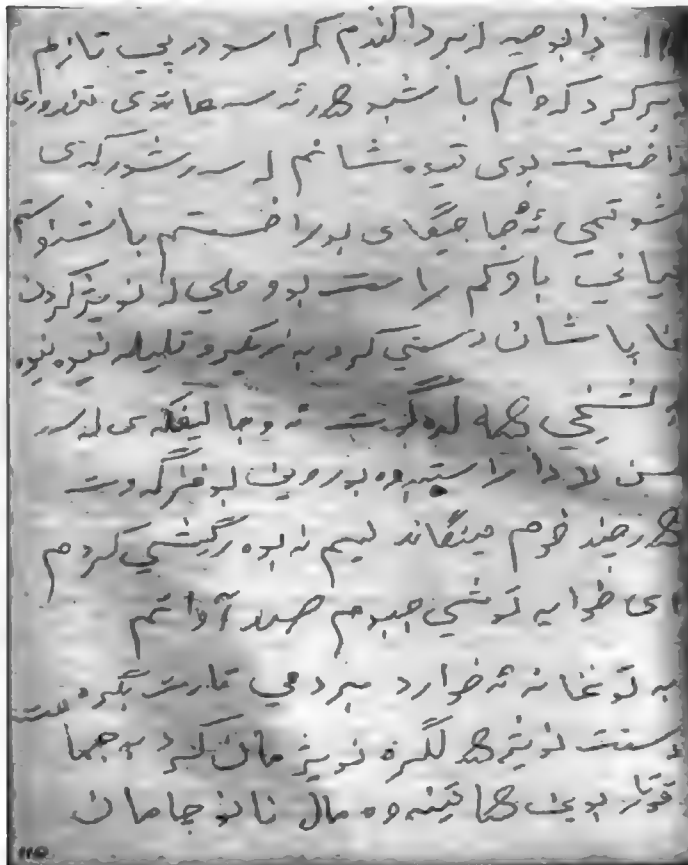
پوژنیک تووشی ره حمان جوجیله ی بووم. که دیتمی، زوری به زهی به سه ر و سه کوئمدا هات. جلیکی ئه وهنده رهش و چلکنم ده به ردا بوو که شوینی ساغی نه مابوو، هه مووی دپا بوو و له که لک که وتبوو. له دووره وه رشک و نه سپی و مۆرانه م لیده باری. ده موچاوم ئه وهنده چلکن بوو هه ر بو باس نابن. ره حمان به زهی پیئمدا هات و منی برده وه مالتی و جه میکی تیر کردم. پاشان کراس و ده ریپیه کی خام و که وا و پاتو لکی نیمداشتی^۱ دامی و گوتی بییه ده به ری بکه. منیش ئه وهنده دژوینم که شه وانه خه وم نییه له بهر مۆرانه و رشک و نه سپیان. «میرزا مه حموودی حه مامچی» جیراغان بوو. جار جار به زهی پیئمدا ده هات و ئیزنی ده دام بچمه حه مامه که ی به ئاوی گهرم ده موچاوم بشۆم. ئه و پوژنه چوومه حه مام و خۆم پاک و خاوین شوست و جله کانم ده بهر کرد و جله کۆنه کانیشم برده توونخانه و ده کوره ی توونخانه م هاویشتن و سووتان.

خه لک با میان زور سه رکۆنه ده کرد. ئاگادار بووم که زور جاران میرزا مه حموودی حه مامچی

^۱ مه به ست که وا و پانتو لیکه که پیشت له بهر کراوه و له تازه ده رچوو و بووه ته به کارهاتوو. نه زور کۆنه و نه تازه. به واتای ئه مپوویی ده بییه که وا و پانتو لی ده ستی دوو. ئه و وشه یه له فارسیشا به هه مان مانا هه یه و ویده چیت چاوغ و ماکی ئه و وشه یه فارسی بوو بیت.

بایمی لۆمه کردبوو، به لām بابم گوئی نه دابوویه. نهو شهوه تیمه مندالē کان له توونخانه خهریک بووین بنووین. ژووره که مان تاریک بوو هیچ کوتمان لی دیار نه بوو. له پیر ته ماشامان کرد له سه ره وهی پلیکانه کان سی کهس شوپروونه وه و دینه لامان. مام فهره ج که فتیله به کی پنبوو ده که لیان قسه ی ده کرد و ناوری توونخانهش که چه پروونا کاییه کی ده به خشیه لای نه وان. هه تا زیاتر له پلیکانه کان ده هاتنه خوار، زیاتر پروون ده بووه که کین. ته ماشام کرد بابم و «مه محمود سه قزی» و «بارامی ده لال»-ن و هاوړی ده که ل مام فهره ج به سه ر باهدا ده پۆن. بابم ده لی:

— کوپه کاکه، نهو هه تیوه ژن و کوړمی کوشتوه، عالم له به خه م نایته وه ده نا، هه تاهه تایه به له خه تم ده کرد.

ئیدی قهت نه پرسی که
بۆ نهو پرووداوه پرووی دا؟
که بۆ کار گه یه نهو ناسته
که نهو کوپه م ژنه که م
بکوژی؟ باشه نهو ژنه ده بی
چی کردین که نهو کوپه
مندالē کوشتویه تی؟ گهر
ته نیا جارێک نهو
پرسیارانه ی له خو ی کردبا
زۆر شت پروون ده بووه،
به لām قهت نه یکرد.
هه رچه ند به ته ما نه بووم
بیکوژم ته نیا ویستم لێیده م
تا خو م رزگار بکه م و ده
ته ندوورم نه هاوێت و
نه مکوژیت. لهو قسانه دا
بوو که مام فهره ج هه رای
لێکردم. منیش به په له

له سه ر په ینه کان هاغه خوار و وه پیشخو یان دام بۆ ماله وه. پوورم که منی دیت، به ربوو گریان و
په حمانی براشم و پرای نهو ده گریا. زوو به کی نهو لیباسه ی په حمان جوجیله دابوویم، له به ری
داکه ند م و کراس و ده پیتی تازهم ده به ر کرد. گورچیک ی جله کانی برد له ته ندووری وه شان و له سه ر
شوړکه ی پاک و خاوین شو شتمی و نه و جا جیکای بۆ راخستم و باش نووستم.

به يانی زوو بایم له خه و راست بۆوه و ملی له نوێژکردن و موناجاتی نا. پاشانی دهستی کرد به زکر و تهلیلای. نیه نیه وهک عاشقه و ماشقه به شیخی هه لده گوت. نه و جا لیقه ی له سه ر من لادا و هه لیستادم تا برۆین بۆ مزگه وتی. هه رچی خۆم مینگاند لیم نه بۆوه. نه و جا راکیشی کردم. نه ی خودایه، ته ماشا نه من تووشی چ بووم؟ سه ت ناواتم به توونخانه ی ده خواست. هه رچۆنیک بێ بردمی بۆ مزگه وت. ده گه ل خۆی بردمی تا تاره ت بگرم و ده ستوێژ هه لگرم. په یتابه یتاش لیم ده پروانی بزانی ده ستوێژ هه لده گرم یا به فشه وا ده که م. به هه رحال نه و رۆژه نوێژمان به جه ماعه ت کرد و قوتار بووم و هاتینه وه مانی. نان و چای به یانیمان خوارد جا گوتی:

— راست به وه به ره و دوکان.

وه پیش خۆی دام بۆ دوکانی. ده گه ل «مه حموودی عه زیمی» له دوکانی عه لافی، شه ریک بوو. دوکانه که ی دانا و چوو له دوکانی «عه لی په شه ی» تاییک کشمیش و تاییک له بله بی کری. نازانم قه پرتاله و یالته به ق و ته رازوو و به ردی له کوێ هینا؟! نه وه نده ی ده زانم هه مووی بۆ پیکه وه نام و له بهر ده مم هه لیچنین و پیشانی دام و گوتی بفروشه. به رانه ر به دوکانه که ی خۆی و له نیه وراستی مه یدانی ئاردی، جیگایه کی بۆ کرده وه و که پریکی بۆ دروست کردم و ده ستم کرد به فروشتنی کشمیش و له بله بی. تا تاو و بان گهرم بوو، نه و هاوالانه ی توونخانه م لێ کووده بوونه وه و بابیشم به گوپه گوپ بۆیان ده هات و بلآوه ی پیده کردن. پاشان ده که وته گیانی من و ده یکرده پرته و بۆله که:

— تۆ که ی چاک ده بی؟ بۆ ره قیتی چاک ناگری؟ له مه و دوواوه مه هیله نه وانه بیته ئیره و ...

منیش هه ر ده مگووت باشه، ئیره نه مده گوت که تۆ منت هیناوه ته سه ر دنیا و له به ده به ختیانت هاویشتووم و له بن ده ستی زردایکت نام و پشتت لیکرده وه، بۆیه داوم له داوی توونخانه و دزیتی و نه و هاوالانه که وتوو. هه رچه ند هاواله کانم بۆ من، له دایک و باب چاکتر بوون و پشت و په نای رۆژی ته نگانه م بوون. درۆ ناکه م گهر بلیم له بایم خۆشترم ده ویستن. له پرووی ناچاری، که کوپه کان لیم دوور و نزیکی ده بوونه وه، به ئیشه ره تیمده گه یاندن و نه وانیش سووکیکی ده گه رانه وه. به و جوړه ژیا نیکی تازهم ده ست پیکرده وه، کاسی که م باش بوو، دوکانه که م فراوان کردبووه. له گوێز را بگه ر تا سنجوو و میوه ی وشک و بادام و هه رچی گه یامنی دامده نا بۆ فروشتن. سه رم گهرمی کاسی کردبوو. بایم چی گوتبا، گویم ده دایه و به قسه م ده کرد. خودا هه لئاگری به رده وام به سیله ی چاوی له منی ده پروانی و چاوه دزیی ده کردم. کاتی بانگی نیوه رۆ و ئیواران که ده هات، نه مری پیده کردم تا بچم بۆ نوێژی. نه و دوکانی خۆی داده خست و ده هاته سه ر که لوپه له کانی من. منیش ده چووم که میک ده خولامه وه و له سه ر حه وزی مزگه وتیش ناویکم به ده موچاوم داده کرد و هه لته ک هه لته ک ده گه رپامه وه سه ر که لوپه له که م. جا له هه مووی خۆشتر نه وه بوو که ده ها تمه وه، به گومانه وه خپسه یه کی لیده کردم و لیده پرسیم:

— نوڤت کرد؟

— به.ئ.

— دەي پەبىي خودا لىت قەبۇل بىكات و لە گوناحانت پاك كاتەوہ.

دە خوڤدا دەكولام و دەمگوت نەگەر دەزانى نەچووم بۆ نوڤتى! شەرت بى كەولم دەكات!
پاش ئەوہيكە من دەھاتمەوہ، ئىنجا ئەو دەچۆوہ دوكانەكەي خوڤى. بەو چەشنە سەرم لە ئىش
و كار نا و بۆ ماوہى سى-چوار مانگان ھىچ بۆلاي كارى خەراپ نەچووم. ئىستا لە مالى باوكى
خوڤم. پوورى خوڤم، نازى داىكانەم دەكىشىت. تىرم و جىم گەرم و نەرمە.

وتنەي پۆلىك لە منداڵانى سابلاڭ لە سالى ۱۹۱۴ زايىنى كە لەلایەن كۆنسولى پروسىيەي تىزاري ئېلىكساندر ئىفانوڤىچ
ئىاسەوہ گىراوہ

عاقل کردنی سهربازی په زاشا

نه و سه رده م ده ستیک سهربازيان تازه هيتابوو بو شاري که هيتا جلي سهربازيان له بهر نه کړدبوون. هر وا به لیباسی شه خسی خویان مه شقیان پیده کړدن و هر بهو لیباسانه شه وه له ناو شاردا ده خولانه وه. نه و زه مان سهربازی ئی جباری نه بوو، به پاره سهربازيان ده کړد. جا له وهرزی هاویندا پوژانی جومعه دوکان و بازار داده خران و منیش بیکار ده بووم. ئیو اړه به کی جومعه ی ده ستی په حماني برام گرت و چووین بو قه بران. دیتم مندال «توپه را کړدن» ده که ن و منیش ده که لیان چوومه کابه وه. ده ستیک پیاوی له ئیو چووش بریک دوور له ئیمه سهربان به سر یه که وه

۱۱۳۰ الیاری جومعه ی دکه ل رحمانی
برام چوینه لیبو قبران مندالان
دپه را کړد لیان نه کړد منیش جومعه
کایه وه دستیا سهربازيان هیتابوو
هیتا لیباسی سهربازيان دپه کړد
له لیباسی سهربازيان روړانه شقیان
پیده کړدن نه و زه مان سهربازی اجباری
نه بوو په پاره سهربازيان نه کړد دستیا
پیاوی له لیو چو بریک دوور له اړمه سهربان
په سر ی کیو وه نا بو له جی نه دوان خویان
نه زانم یکتا له و سر بازار نه کما ته لاسی
اړمه له سما شای توپنی اید مرا و ستا

نابوو قسه یان ده کړد. له چی ده دوان؟ خویان ده زانن.

که ستیک له و سهربازانه هاته لای ئیمه و بو ته ماشای توپنی راوه ستا. ئیمه میړمندال بووین و تازه سمیلمان گووگره ببوو، نه و سهربازش جحیل بوو، لانیکه م هه شت-نو-ده سالتیک له ئیمه که وره تر بوو. «برایم خانی...» له و توپینه ده بوو و ده که ل ئیمه ده یکړد. نه و مندالیکي لوس و جوان بوو. هر ده چوو ده ستی له پروومه تی ددها و پیلی ده کیشا. هه تیویش خوی راده پسکاند و ده کپوزاوه و بو شوپنیکي دی ده پووی.

کابراش وای ناوړ گرتوو که قه تیساندبووی و وه دووی ده که وت. کابرا به رینگی کوره ی به رنه دا تا ده گریانی خست. جیا له و هه موو پیاوه ی که له و ده ورو به رهی بوون و جیا له و هه موو مندالهی، چوومه پتشی و لپی وه جواب هاتم. کابرا شه قنکی داهیتنامی، به لام خوم لادا نه یگرتم. پو بوومه به ردیک پر به چنگم و پر به هیزی خوم له که لله ی سهریم دا و بورایه وه و که وت.

ئەو پىلوانەى كە لەوئى دانىشتبۇون ھەموو ۋەك با پايانكرد. ھەر نەھاتنە پېش بزانن چ قەوماۋە! تەنانەت مندالەكانىش بىلاۋەيان كرد. منىش پىلى پەھمانىم گرت و جا ۋەرە را كە. لە كاتى پاكردندا چەند جارىك ئاۋرېم داىەوۋە تا بزانم كابرا جوولە دەكات! بەلام جوولەى چى، كەلاكى كەوتبوو و جووت لاقى لى دريژ كوردبوو. دوور و نيزىكى مالى بووينەوۋە و پەھمانم تېگەياند كە لاي بابم باسى ھىچ نەكات و ئەوم لە مالى دانا. منىش لە ترسان نەمدەزانى روو لە كوئى كەم. دەمزانى كە حكومەت لەو كابرايە دەپرسىتەوۋە و چ بىتى و چ بىرى من جەزەبە و ئازار دەدەن. ئەوئىش بەجىي خوئى، لە ترسى بابم نەمدەزانى چ بكەم؟ ئاخىر ئەو پىي خوش نەبوو گرفتەم بۆ ساز بىتەوۋە ديسان، بەردەوام ئامۇزگارى دەكردم تا خوئم لە شەپرى خەلكى ھەلنەقوتىنم، منىش بەخوئم نەبوو، نەمدەتوانى ئەو شوورەيە قەبۇل بكەم، نەمدەتوانى بە ھاناي لىقەوماۋىك نەچم، نەمدەتوانى سەرى خوئم شوپ كەم، نەمدەتوانى بىنىم كە عەجەمىك بىت و دەست بەرئىتە نامووس و شەپەفى كوردىك. سەرداخستەن بە من نەدەكرا. ئامادەبووم مەرگىش بى، بە دل و بە گيان بىكپمەوۋە، بەلام ئەو سەرشوپیە قەبۇل نەكەم.

لە ترسى بابم نەمدەتوانى بچمەوۋە مالى و نەشمەزانى ديسان روو لە كوئى كەم. سەرم ھەلگرت و چووم بۆ ئىو باغان. لەو باغ بۆ ئەو باغ، لەو مېشە بۆ ئەو مېشە. مەلاس ببووم و لە ھىچ كوئى ئوقرەم نەبوو، تا چوومە مېشەى «باغى ھەسەن خانى». ئەوۋە نوئىزى شىۋانە و ولات بەرەو تارىكبوون دەروات. برسیتی تاوى بۆ ھىناوم و لەبرسان ھەلدەلەرزىم و خەوم لىناكەوئى. عىلاجەم نەبوو، ھەرچونىك بى لەو باغە شەوم پوژ كردهوۋە. بە خوئم گوت با بچمە قەراغ باغەكانى شار بەشكوو دەنگ و باسېك بزانم يان پىخوئىك ۋەدەست خەم. ھاتم گەيمە «باغى حاجى داودى»^۱. «سولتان»ى باغەوان بارى بازارى دەبرد بۆ شار، كە منى دىت گوتى:

- ھەتېوۋە ئەوۋە لەچى دەگەپى؟ ھا؟ ئاخىرى بە خوتەوۋە سەرى بابىشت بە فەتەرات دەدەى. دۆينى ئىۋارى چەند نەفەر سەرباز ھاتوونەتە مالتان و بە لىدان و کوتان بابتيان ۋەپىشخويان داوۋە بۆ تۆپخانەى. ھىندەيان لىداۋە شل و شەل و شەۋتقايان كرددوۋە. پىرو خوت ون كە، بگىرىي كەولت دەكەن.
- كاك سولتان لەوۋە گەپى جارى، فرىام كەوۋە زۆرم برسېە.
- پىرو لە «ھاجەر»ى نان و خواردن ۋەرگەرە.

^۱ ئەو باغە ملكى بنەمالەى حاجى مستەفا داودى (حەجۇك) بوو. لەسەر پىكاي مەھاباد ورمەن ھەلگەوتوۋە. لايەكى ئەو باغە، بە (كانونى كارآموزى) نووساۋە و لايەكىشى بە باغى "گولان" ھەو نووساۋە. باغى گولان، باغىك بوو كە بە دەستى مىرزا فەتاحى قازى ساز كرابوو كە لە پرووى جوانى و پىساي و زاكوونى ئەندازىايىەوۋە لە زەمەنى خۇيدا بىۋىنە بووۋە. بىروانە كىتېبى: تارىخ مەھاباد - نووسىنى: سىد محمد صمدى - چاپ رھرو - ل ۱۳۵

كەسى ژمارە ۱ عەزىز زەندى (عەزىز ئالمى) ۱-ئە و كەسى ژمارە ۲ مىرزا محەممەدى تابانىيە دەگەل پۇلىك لە مافپاريزانى مەرغەبىي و تەوريزى. كاك محەممەد مافناس بوو، بەلەم مافناسىبوونى كاك عەزىز زەندى قەسى لەسەرە و ھەندىك پىيان وايە مافناس بوو و ھەندىكى بەپىچەوانە بىر دەكنەو. سىپاس لە كاك مەسعود تابانى كە ئەو وئەبەي بۆ ناردەم.

ھەراي لە ژنەكەي كرد و پىيگوت نانم بداتى. ژنەكەشى دوو-سى نان و كەمىك پەنىرى بۆ پىچامەو و گوتى برۆ گىر مەبە. نانەكەم وەرگرت و بە باغ و مېشاندا تا باغەكانى «خانەگى»^۱ بەند نەبووم. ئەو شەو ش دە نىو مېشەي خانەگىدا پۆژم كردهو. تا سى پۆژان بەو حالە رامبوارد. سەرى چوار پۆژەي گوتم با بچمەو لای شار، خو لىرە لە ھىچ ئاگادار نابم، خو وەختە دلم بتوقى بۆ دەنگ و باسان. با بزەنم چ قەوماو؟

ھاتم، چوومە لای يەرغووى.^۲ لە كەلاوكانى لای «مالە گولان» برىك نووستم. پاشان بىرم كردهو كە بچمەو بۆ لای مالى تا بزەنم چ باسە؟ بە «تەكەيە بابە خەلىفەي»^۳ دا ھاتمە ئاستى مالە

^۱ گوندىكە لە ۵ كىلۆمىترى باكوورى مەھاباد ھەلەكەوتوو. دەتوانىن بلىنن كە ئەمرو بوو تە بەشېك لەو شارە.
^۲ «يەرغوو» چۆمىكى وەرزىيە كە لە كىوكانى باشوور و پۆژەلەتى سابلەغ سەرچاو دەگرت. زۆربەي پۆژەكانى سال وېشكە. لە تەرەسلاندا ئاو يا سىلاوى تىدەكەرى و تىكەل بە چۆمى سابلەغ دەپىتەو و لە ئاكامدا تىكەل بە دەرياچەي ورمى دەبى. بۆ زانبارى زياتر لەمەر مېزوو و ناوى ئەو چۆمە، پروانە كىتېي: شارى ويران- نووسىنى عەلى حەسەنيانى (ھاوار) - چاپى دووھەم - بىلاوكراوھى مانگ - ل: ۱۶

«په‌حمانی سه‌کری» له قه‌راخ شار. هه‌ر له کووچه‌ی وه‌رسوو‌پامه‌وه، به‌رانبه‌رم «محمود خانی مه‌لولود خوگتی» به‌ خو‌ی و دوو له‌و سه‌ربازانه که لیباسی سه‌ربازیان هیشتا له‌به‌ر نه‌کردبوو، منیان دی، محمود خان هاواری کرد:

— نه‌وه‌تا؟ بیگرن.

هه‌لاتم تا خو‌م قوتار که‌م، سوکیکی خو‌م له‌ ماله «مه‌لا هاره‌ی» هاویشته. به‌داخه‌وه هاتن له‌و‌ی گرتیانم. هه‌ر له‌و‌ی‌ را به‌ لیدان و تیه‌له‌دان بردیانم بو‌ تو‌پخانه‌ی له «کاروانسه‌رای سیمونی». نه‌وه‌ عاله‌میکی زو‌ریش به‌دواماندا دین بو‌ ته‌ماشاین. که‌س نه‌بوو له‌ چنگیان پزگارم بکات. که‌ گه‌یمه‌ نه‌و‌ی به‌ ته‌واوی له‌ که‌لکیان خستبووم. له‌ دالانی کاروانسه‌رایه‌ برستم لی‌برا و هیزم نه‌ما که‌ به‌ پیوه‌ خو‌راگرم، که‌وتم و هو‌شم له‌ خو‌م نه‌ما. نازانم چه‌نده‌ بیهو‌ش بووم به‌لام که‌ وه‌هو‌ش هاته‌وه، ده‌بینم که‌سیک ده‌ستی به‌سه‌رمه‌وه‌یه و به‌ شه‌ربه‌ ناوم به‌ گه‌روودا ده‌کات و دم و چاوم بو‌ ته‌ر ده‌کات و ده‌یس‌پ‌یتته‌وه. هه‌ندیک زیاتر تاقه‌تم دا به‌خو‌م تا وه‌رسوو‌پ‌تم و بزانم نه‌و که‌سه‌ کتیه؟ دیتم «میرزا محه‌مه‌دی تابانی»یه که‌ به‌چاوی به‌فرمیتسه‌که‌وه‌ بو‌م ده‌گری. تو‌ مه‌لی نه‌ویش گیراوه و منیان له‌ ژووره‌که‌ی نه‌و کردوو. گویا ژنیتیکی هه‌رمه‌نی خواستوو و هیناویتی و می‌رده‌که‌ی نه‌و ژنه‌ی کوشتوو، ئیستا به‌و تاوانه‌ گرتوو‌یانه. مالی ئاوه‌دان بیت نه‌یه‌شتبوو خوینم زو‌ر له‌به‌ر بروات و ئاگای لیم ببوو تا وه‌هو‌شی هینامه‌وه.

ژووره‌که‌ نه‌ختیک تاریک بوو. له‌پ‌ر ده‌نگی نا‌له و پ‌و‌ر‌و‌ی که‌سیکی دیم هاته‌ گوی. که‌ ئاو‌رم دایه‌وه، ده‌بینم نه‌وه‌ با‌مه‌ به‌کزی و لاوازیی له‌سه‌ر زگ در‌ژ بووه. هینده‌یان لیدابوو که‌ هیزی نه‌بوو له‌سه‌ر قوون دانیشیت. سه‌ر و گوتلاکیان هه‌موو بریندار کردوو و خویتی به‌ند نابیت. هه‌ردوو‌ک چاوی هه‌ل‌ماسیوه و شین و په‌ش بو‌ته‌وه. په‌نگ و پرو‌خساری به‌ته‌واوی گو‌راوه و شه‌رزه‌یان کردوو. ته‌نیا که‌می‌ک زمانی کار ده‌کات، نه‌ویش هه‌ر به‌شی نه‌وه‌ ده‌کات جینوم پیندات و تووک و دو‌عام لیتکات. ددان له‌ چیره‌وه‌ ده‌با و ته‌کان به‌ خو‌ی ده‌دات که‌ ئان‌بازم بیت و لیم بدات، به‌لام ناتوانی له‌ جیتی خو‌ی راست بیتته‌وه. له‌ دووره‌وه‌ جینوان ده‌دات و تفم پیداده‌کات و هه‌رچی له‌به‌ر ده‌ستی بیت تیمه‌له‌ده‌کات. بو‌یه‌ک چرکه‌ش راوه‌ستانی نییه.

— په‌بی‌ی خودا له‌ منت بستینی. په‌بی‌ی له‌سه‌ر مه‌بیت دانیشم. پ‌و‌له‌ ده‌ست له‌ گووی خو‌ت ن‌تی باشه؟ خودایه‌ من چیم کردوو که‌ نه‌و سه‌گه‌ت دا به‌ من؟ په‌بی‌ی هه‌لاهه‌لا بی. له‌ خودای ده‌که‌م ته‌له‌ب و ته‌مه‌نایه‌ خو‌شی له‌ خو‌ت نه‌بینی و ...
خو‌ش‌خو‌ش میرزا محه‌مه‌د تابانی ل‌تی وه‌ده‌نگ ده‌هات و پینده‌گوت:

— خودا نه‌کات. سو‌فی چو‌ن د‌لت د‌تی به‌ کو‌ری خو‌ت ئاوا بل‌تی؟ قسه‌ی وا مه‌که. تو‌ ده‌بی شانازی پیتکه‌ی که‌ به‌و ته‌مه‌نه‌ که‌مه‌یه‌وه‌ له‌سه‌ر هاو‌ر‌پ‌یه‌که‌ی وه‌جواب هاتوو و نه‌و کیشه‌ گه‌وره‌یه‌ی بو‌خو‌ی ساز کردوو. ک‌تی نه‌و پیاوه‌تیه‌ی پ‌تی ده‌ک‌ری؟
به‌و قسانه‌ی میرزا محه‌مه‌د بریک ئارام ببووه. له‌وه‌ی دل‌نیام که‌ میرزا محه‌مه‌د تابانی له‌و‌ی

نه با و بابم توانیای قوون بجوولیتیت، گهر عهجه مان نه یانکوشتبا، بابم ههر دهیکوشتم. نه وه به خته وه ریبه کی گه وه بوو که میرزا محهممه ده گه لمان له و ژووره دا بوو.

بابم خوشکیکی هه بوو که نانی مالانی ده کرد. سهرهنگ «یوسف خان» ده ماله «مسته فای حاجی قادری» دایه. نه و پوره م نانی ماله مسته فای حاجی قادریش ده کات. ده چیت له بهر ژنه که ی زور ده پارتیه وه و نه ویش به میرده که ی ده لیت و نه ویش به سهرهنگ ده لیت. پاشی سی شه و و پوژان بابم به دردا. چهند نه فهر له عه لافه کان فایتوونی بو دین و ده یبه نه وه مالت. یه ک- دوو پوژان له مالت بو ده که وی تا که میک دیتیه وه سهر خو، بای نه وه نده ی بتوان له سهر پین پروات. نینجا بو نه وه ی قامک له سهر هه ست و شعوری خه لکه که دابن، ههر به سهر و سه کوتی بریندار و هه لپچراو، ده چیته بازاری. یه که م کاری نه وه ده بیت که کاخه زیک به میرزایه کی باش ده نووسی و تیتدا حاشا له من ده کات و ده لیت نه وه کوری من نیه، له دایک و بابیکی دیکه به، نووسیووی که:

— «نه وه کوری «حه مه گاوان» ناویکی بووه که هه تیو که وتوه، من زگم پیت سووتاوه و ده پتی خودایدا به ختوم کردوه. تا تیتستا گه وره م کردوه و نانم داوه. له مه وه به ولاره به پره لای ده که م و ههر تاوانیک که بیکات به عوده ی من نیه».

جا نه و جار چوو بوو موری «قازی عه لی»، موری «قازی موعینی»^۱، موری «مه لاره حمانی گه وه» و هه روه ها به هه موو مزگه وته کانداسوورابووه و له مه لا را گرتویه تی تا فه ق و قوتابی، پتی مور و نیمزا کردبون، ته نانه ت بازاری و توجار و که سه به شی له بیر نه چوو بوو. کاتی خو ی که بابم مرد، ده پال که لوپه له کانیدا نه و نامه یه م دوزیه وه. کاخه زه که ی گه زیک دریز ده بوو و لایکه م ۱۵۰ مور و نیمزای لیدابوو. له مه وه به ولاره که کتیه بو من دروست ده بوو و که له لایه ن ده ولته وه دووم ده که وتن و ده چوون یه خه ی باهمیان ده گرت، باش بوو هه موو جار نه و کاخه زه له فریای بابم ده که وت و پتی قوتار ده بوو.

بابم له و زیندانه قوتاری بوو به لام من نه وه ههر له و ژووره دام. باش بوو میرزا محهممه دی تابانی م لا مابوو دنا، نه و پوژانه زور به چه توونی تیپه ر ده بوون. بو منیکی میمندال له دوخیکی ثاوا که وتن، زور زه حمه ت و دژواره. هه موو پوژنی یاوه ریک به دوو-سی سهر بازان لیم وه ژوور ده که وتن. چیت خواردوه و ترش و چه وه نده ر. ثانبازم ده بوون و لیان ده دام و به جنیوان کو لیکیان بیریزی پنده کرم. ده یانگوت: حالیت ده که ی که ده ست له سهر سهر بازی حکومتی شاهه نشاهی هه لیتیه یانی چی. وات لیده که ی که بلتی غه لته م کرد، جه هه ننه مت دینیه بهر چاوه کانت. ته نانه ت جاریکیان نه وه نده یان لیدابووم که له زمانیان خستبووم، میرزا محهممه د گوتی:

^۱ قازی مونعیم دروسته.

— رۆلە گیان تۆ مندالی، کەس گلەیت لیتاکات، هیچت لی کەم نابیتەوه، بلی مېوورن و مېه خشن بەشکوو بەزەییەکیان پیتدا بیتەوه و پەزایەتت بەدەنت و بەرت دەن.

— نەخیر میرزا محەممەد، بشمکوژن لە زار و زمانم نایەتە دەر. جا چۆن عەجەمیک لە ولاتی خۆی را بیتە تیرە و تەماح لە نامووسمان بکات و منیش هیچ نەلیم؟ هیچ کە پەزیوان نیم، بگرە گەر بەریشم دەن و بەیانی شتیکێ ئاویان لیبینمەوه، ئەوجار بە کوشتیشیان لیتخۆش نابم. لینگەپرێ با تا ماندوو دەبن لیمدەن، بەلام نالیم مېوورن و غەلەتم (غلط) کرد. من بەو شتانه خاراووم. کە هاتوومەتە سەر ئەو دونیایە تێمەلدراو، برسی کراوم، بە جیتیوان پروخاندووینام، تا سەرەمەرگی بردووینام، بەلام سەرم بو کەس دانەناردوو و دەستم بو کەس درێژ نەکردوو.

سەرتان نەهیشتم، پاشی چوار شەو و پۆژان منیش بەردرام. پوورم باشم لە فریا هات و سەرەنگ یوسف خان ئەمری کرد و بەریاندام. تەمەنم بو کوشتن نەدەشیا. گالتهی پیناکری، پەزاشا گوونی گوونداری دەردینی و منیش خۆینی سەربازی ئەوم پشتوو. ئەو کابرایەیی من لیم دابوو، ئیستا بە کەتانی سپی سەر و سەکتیان بو هەلپچاو و تەقەلی لەسەر خۆی نەماو و هەتەرەن و پەتەرەن دەلی. سەربازەکان پێیان شەرم بوو کە مندالیکێ بگرن و پاشان لە شار بۆیان بلۆ بکریتهوه کە سوپای شاهەنشاهی مندالیک دەتوانی لێیان بدات یا سەربازی شاهەنشاهی بە مندالان دەوێری نەک بە گەوران. زۆر پێیان خۆش بوو خەلک حیسابییان بو بکات. جا چ بە ترس یا هەپەشە یا بە جەزەبەدانی خەلکە کە یا بە سەگیتی. پێموایی بەردرانی منیش هەم تکیا پوورم بوو هەم سەگیتی سەرەنگ یوسف خان کە گەورەیی سوپای شاهەنشاهی بوو لە سابلەغ.

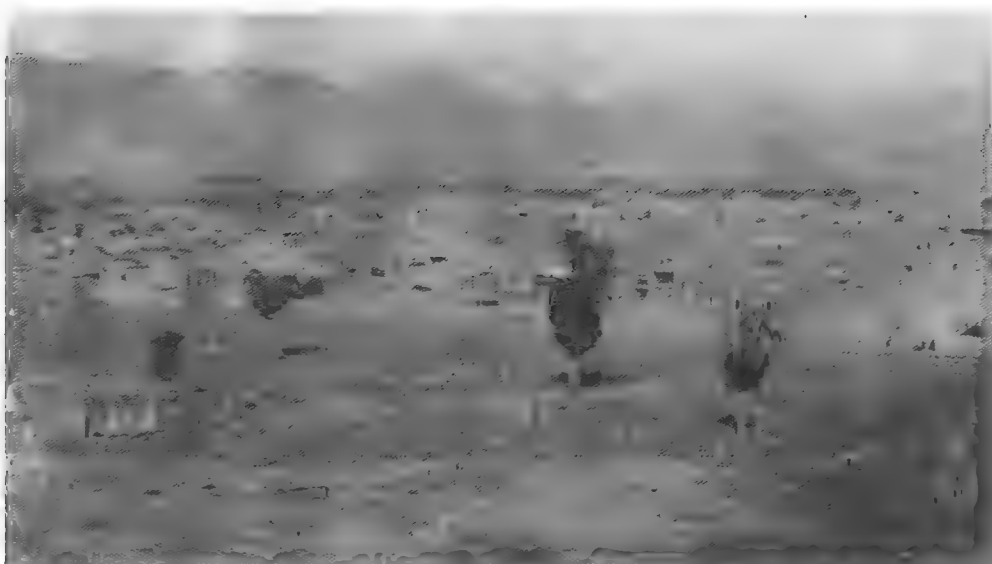
لای ئیوارە بوو کە لە تۆپخانەیان وەدەر نام. سەر و گوێلاکم خۆیناوی و چلکن، لا چاوەکانم پەش و شین هەلگەراون، توانام نییە هەنگاوەکانم بەباشی هەلنمەوه و بە شەلەشەل دەپۆم، هاوکات لە خەمی ئەوەدا بووم کە لە کوێ بخەوم؟! چۆن زگم تیر کەم؟! دەمزانی تازە دەبن دەست لە بابم بشۆمەوه و رامناگریتهوه. بە ناویمیدی بەرەو مەیدان هاتم. لە مەیدان حەشیمەتیکێ زۆری لیبوو. منیش نەمدزانی کە ئەوانە بو تەماشای من لەوێ راوەستاون. پێیان سەیر بوو کە مندالیک ۱۳-۱۲ سالانە لە سەربازی پەزاشای بدات! تا زیاتر لێیان نزیك دەبوومەوه، زیاتر سەرم سوور دەما. تەواوی ئەو کەسانە کە تا دۆین پووین نەدەدام و ئامادە نەبوون قوومیکم ئاو بەزاریدا کەن، هەموو پووین لە منەوه و هەرکەسە و بە جوړیک بە شان و بآلم هەلنەلین.

— یەک دەیگوت: ئای بابم بە قوربانت بێ.

— ئەوی تر: وهی دەستیان شکێ، تەماشای چۆنیان لێداوه.

— یەکی تر: ژانت هەیه؟

— ئەوهیتریان: دا بۆمان بگێرەوه، چیان لێکردی؟

وینه‌یهک له قه‌برستانه کۆنه‌کە‌ی سابلاخ که کاپستان همه‌د به‌رده‌وام باسی ده‌کات و شه‌وانه له‌وی شه‌وتوه.

— هتد

ئه‌وانه‌ی که مندالی هاوته‌مه‌نی خۆم بوون و ده‌مناسین، له‌ باوه‌شیان ده‌کردم و ماچیان ده‌کردم. ده‌چوومه هه‌ر شوێنیک ئه‌و خه‌لکه به‌دوامه‌وه بوون و وه‌ک قاره‌مانیک باسیان ده‌کردم و پیانه‌لده‌گوتم. له‌ فکری ئه‌وه‌دا بووم که برۆمه ناو قه‌بران و ئه‌وشۆ له‌وی بنووم. پێی قه‌برانم گرت و ئه‌و خه‌لکه‌شم به‌ دواوه‌ بوو، دیتم له‌ مه‌یدانی همه‌ خرچه‌م. له‌ناکاو کوپیکی عه‌زه‌ب هاته‌ پێشم و زۆر به‌ پێزه‌وه‌ گوتی:

— بابم بانگت ده‌کات.

— بابت کیه؟

— وه‌ستا «سه‌عیدی ده‌لاک».

— له‌ کۆنیه؟

— له‌ مانییه، وه‌ره‌ با برۆین، چاوه‌روانته.

کۆمه‌لێک مندالی زۆر له‌ ده‌وره‌م بوون و به‌ریان نه‌ده‌دام، له‌ منداله‌کان تووڤه‌ بوو و ده‌وریان چۆل کردم.

مه‌نا ئه‌و پۆژه‌ی که له‌ قه‌بران له‌و سه‌ربازه‌م دا، وه‌ستا سه‌عید ده‌گه‌ل ئه‌و ده‌سته‌ پیاوه‌ له‌ تێچوووه‌کاندا بووه. هم‌ ناگای له‌و سه‌ربازه‌ بوو که چۆن ته‌ماحی له‌ «برایم خانی ...» کردبوو و له‌یه‌خه‌ی نه‌ده‌بووه‌ و هه‌میش ناگای له‌ من ببو که چۆن سه‌ربازه‌که‌م عاقل کرد و که‌لاکیم خست و به‌ سه‌ر و گوناک هه‌لپێچراوی بۆ حکومه‌تی شاهه‌نشاهیم نارده‌وه. له‌ولاشه‌وه‌ ناگای له‌و باسه‌ی

بابم ببوو که قهباله‌ی نووسیوه و تییذا حاشای له من کردووه و بی مال و حالَم، بۆیه له‌دوو ی ناردووم.

چوومه مالی وه‌ستا سه‌عید، دیتم وه‌ستا دانیشتووه و دوو کچی چووکه‌ی به ده‌وره‌وه بوو. سلاوم کرد. زۆر به گهرمی به‌خیرهاتنی کردم و فهرمووی کردم تا دانیشم. ژنیککی جحیلش ده‌هات و ده‌چوو. ئه‌ویش به پروویه‌کی خوشه‌وه به‌خیری هینام و چای بۆ هه‌موومان دانا. من له‌پیشدا وای بۆ چووم که ئه‌و ژنه یا بووکی وه‌ستایه یا کچی وه‌ستا، که‌چی پاشان زانیم که ئه‌وه ژنیتی! تۆ مه‌لن دایکی ئه‌و مندالانه‌ی وه‌ستا مردووه و وه‌ستاش تازه ئه‌و ژنه جحیلله‌ی هیناوه. ئه‌و ژنه‌ش به ده‌وری ئه‌و مندالانه‌دا وه‌ک گۆلی ده‌هات و ده‌چوو، وه‌ک له‌کۆشی خۆی به‌ربوویتنه‌وه، وابوو.

شه‌و نان داندرا، پلاو و ساواریان لیتنابوو، به زۆری ده‌رخواردی ئه‌و مندالانه‌ی ده‌دا. به ده‌سه‌ری، لیو و دمی منداله‌کانی ده‌سپێوه. مندال تیر بوون و نایانه‌هوێ نان بخۆن، که‌چی پله‌گۆشتی بۆ راده‌داشتن. پاش نان خواردن بپێک هه‌سانه‌وه و ئه‌وجار چای بۆ تیکردن، ساردی ده‌کرده‌وه و به‌دمیوه‌ی ده‌کردن. چوو له‌ ژووریککی دیکه جیگای بۆ راخستن و هه‌ریه‌که‌ی له جیتی خۆی درێژ کردن. له دایکی خۆیان جوانتر به ده‌وریاندا ده‌هات و ده‌چوو. که ئه‌و دیمه‌نهم دیت هینده‌ی دی زگم به‌خۆم سووتا که چۆن ئه‌و زردایکه‌ی من هه‌موو ژیاغی فه‌وتاند. نایشارمه‌وه که تیره‌بیم ده‌برد به‌و مندالانه و خۆزگه‌م ده‌خواست منیش دایکیکی ئاوام هه‌با که نازی کیشابام. به‌داخه‌وه که چاوَم هه‌لیناوه ده‌گه‌ل ناخۆشی، برسیتی، بیجیتی، جنتو، تیه‌ل‌دان و نازنه‌دیتن له دایک و باب، بووین به‌هاورپی و تا تیشتاش که ئه‌و به‌سه‌ره‌هاتانه‌م ده‌نووسم، به‌روکیان گرتووم و له‌کۆلم نابنه‌وه.

شه‌و پاشی نانخواردن، ته‌مام بوو هه‌ستم برۆم، که‌چی وه‌ستا وه‌دنگ هات که مه‌رۆ و لی‌ره به. به‌کوره‌که‌ی گوت بیبه ئه‌و دیوی پیشان بده با بنوی. کراس و که‌وايه‌کم ده‌به‌ر دابوو که خوین و چلک و چه‌په‌لی پتوه بوو، دامکه‌ند و ژنه‌که‌ی بردی بیشوات. کراسیکی درێژیان دامی، ده‌به‌رم کرد و بۆی نووستم. به‌یانی داهاات و بیده‌نگیی شه‌و شکا. وه‌ستا سه‌عید له‌ نوێژ هاتۆته‌وه و به‌ته‌مایه‌ نان و چای به‌یانی بخوات. منیش ئه‌وه هه‌ر له جیگا و له‌ خه‌و دام. کوره‌که‌ی هات و خه‌به‌ری کردمه‌وه. ته‌ماشام کرد جله‌کانم به‌ پاک و خاوینی له‌ ته‌نیشتم داندراوه. زۆر سه‌رسام مام! ئه‌و جلانه به‌ کویدا شۆران؟! به‌ کویدا ویشک بوونه‌وه؟! نازانم! ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانم که زۆر خۆیان به‌ منه‌وه ماندوو کردبوو که هیه‌چکات فه‌رامۆشی ناکه‌م. کورده‌واری ده‌لی:

— ژنیش هه‌یه و ژنۆکه‌ش هه‌یه.

ئه‌وه‌ش ژنه و زردایکی منیش ژن بوو. هیوادارم ده‌قه‌بریشدا نه‌حه‌سیته‌وه.

جله‌کانم له‌به‌ر کرده‌وه و چووم بۆ نان خواردن. پاشان وه‌ستا راست بۆوه و وه‌پیش خۆی دام و چووینه دوکانه‌که‌ی. له‌وێ که‌میکی که‌لوپه‌له‌که‌ی کۆ کرده‌وه و هه‌ندیک کاری پۆژانه‌ی خۆی کرد و پیتیگوتم که لی‌ره بم و نه‌بزووم تا دیته‌وه. ته‌نانه‌ت هۆشداري دامی که له‌ دووکان نه‌چمه

دهرئ. ئه و رۆيشت، تۆزىكى پىچوو و هاتهوه، گوتى:

— وه دوام كهوه.

له رتيه دهستى كرد به قسان:

— لاي «شۆخه چايچى» به شاگردى داممه زانددوى. شۆخه زاواى خۆمه و كچى من ژيتتى. لهوئى سهري خۆت بهردهوه و كارى خۆت بكه با موحجاجى ئهم و ئه و نه بى. نه كهى بزۆز بى و بله وه زى بكه. شهوانهش وه ره وه مالى و وپراى مندا له كانم نه توش فهرقت نيه. كه چووينه لاي شۆخه، به پرويه كى خۆشه وه قسه ي ده گهل ده كردم و كاروبارى چايخانه كه ي فير كردم. پاشان ده گه لم هات و هه موو ئه و دوكاندارانه ي موشته رى ئه و بوون پيشانى دام و رى وشوئى دوكانه كانى تيگه ياندم و منى به ئه وان ناساند. هه ر ئه و ساته ده ستم كرد به كار كردن.

پاكم و بيباكم

سه ير له وه دا بوو كه ئه و چايخانه يه جيرانى دوكانى بابم بوو. بابم ئيتاستاش له مالىيه و هه ر نه هاتو ته وه سه ر حال. رۆژى دوو - سى جار ان نيوعه ك ده كرى. ئه وه نده يان به قامچيان له پشت و سمتانى داوه، له كه لك كه وتوو. باش بوو شه ريكه كه ي «ميرزا مه حمودى عه زيمى» له سه ر دوكانتيه. پاش چه ند رۆژان بابم ده زانى كه شۆخه رايگرتووم. به شه له شه ل و قونه قون هاته زگ شۆخه. وه ستم له سه ر سه ماوه ر بوو و خه ريكي كارى خوى بوو. بابم له سه ر شۆخه كردى به هه رايه ك، نه بتيه وه. عاله ميكي زۆر به هات وهاواري بابم له پيش چايخانه كه كو بوونه وه. يه ك به خوى دهينه پراند:

— ئه وه پۆ ئه و به لايه ت هتيانوته بن پيلم ميرزا شۆخه؟ ها؟ ئه وه له داخى من هتيانوته؟ قه لسه م ليده گيرى؟ كه س نه ما بوو ئه و به لايه پاكري به شاگردى، ئه تۆ نه بى؟
له و ده مهيدا وه ستا سه عيد پهيدا بوو. چوو پيش بابم و وه لامى دايه وه:

— ئه وه سوڤى مه ولوود بۆ وا شيت بووى؟ چى بووه؟ چ قه باعه تيك پرووى داوه؟

— چۆن چ بووه؟ نابىنى ميرزا شۆخه ي زاوات ئه و به لايه ي هتيانوته بن پيلم؟ ئه من ئه وه هه ر له چنگانى هه لديم و ميرزا شۆخه ش ده يكا ته وه تووكى لووتى. دونيا و عاله م سه ر ليك بدەن ده بى هه ر ئيتستا راوى بنيت و ده رى بكات ئه و هيج و پوچه ي.

— وه ستا سه عيد: لاي خۆت تۆ به كاري و خودا و پتغهمبه ر ده ناسى سوڤى گيان. ئاخه ر بۆچى ده رى بكات؟ بپروات دزى بكات؟ كارى خه راپ بكات؟ تۆ ده بى شانازى به و كوره ته وه بكه ي. ئه وه ماوه ي چه ند رۆژه پياوه تى ئه و كوره ت وپردى سه ر زمانانه. به و ته مه نه كه مه يه وه، كاريكى كرد كه به زۆر كه سمان ناكريت. له باتى قه درى بگري ده چى قه باله شى له سه ر ساز ده كه ي و حاشا ي لى ده كه ي؟

بابم بهو قسانه‌ی وه‌ستا سه‌عیدی زۆر به‌خۆیدا شکایه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی دیسان ده‌ست بخاته سه‌ر هه‌ست و سوۆزی خه‌لکه‌که، سوکیکی سوخمه و کراسه‌که‌ی له‌به‌ر خۆی داکه‌ند و پشت و زگی به‌ خه‌لکه‌که نیشان دا که چلۆن شین و ره‌ش هه‌لگه‌راوه و چلۆن به قامچییان برینی قوولی تێبووه! نه‌وجار وه‌لامی وه‌ستای دایه‌وه:

- چاو لێکه و بزانه له‌سه‌ر ئه‌و هه‌تیوه‌ی چییان به‌سه‌ر هێناوم؟ گه‌ر پێم عه‌یب نه‌با پاتۆل و ده‌رپێیه‌که‌شم داده‌که‌ند تا شاکاره‌کانی ئه‌و هه‌تیوه‌م باشتربینن و جا پشتی بگرن! ئه‌من به‌و ته‌مه‌نه‌وه بۆ ئه‌وه ده‌بم ئاوام به‌سه‌ر بێتی؟
- سوۆفی گیان تاوانی ئه‌و کوپه‌ر چیه‌؟ خۆ ئه‌و نه‌یگوتوه‌و بچن له‌ بابم بده‌ن و ئاواي شپه‌زه بکه‌ن! تۆ پێت وایه‌ حه‌مه پێبخۆشه‌ ئاوايان به‌سه‌ر هێناوی؟ ئه‌وه خه‌تای ئه‌و حکومه‌ت و سه‌ربازه‌ نامه‌ردانه‌یه‌ که زوڵم و زۆریان گه‌یاندۆته‌ سه‌ر ئێسقان. لێگه‌رێ با ئه‌و کوپه‌ت سه‌ر به‌ ژيانی خۆیه‌وه‌ بێت و له‌سه‌ر پێی خۆی راوه‌ستیت. سه‌ر هه‌لێنه‌ و خودای بێینه.
- پاشی ئه‌و قسانه‌ که له‌ نێوانیاندا تێپه‌ری، وه‌ستا سه‌عید قوولی باه‌می گرت و بردی بۆ دوکانه‌که‌ی خۆی. جا له‌وێ چییان له‌ نێواندا تێپه‌ری؟ نازانم! ئێتر بابم زۆری سه‌ر نه‌ده‌هاویشه‌ سه‌ر سه‌رم و کاری پێم نه‌دaboو. هه‌رکه‌سه‌یش باسی منی له‌ لا کردبا، ده‌یگوت نایناسم.
- ئێستا ماوه‌ی چوار-پێنج مانگه‌ له‌وچایخانه‌یه‌ کار ده‌که‌م. وه‌ستام زۆرم لێ پازیه‌یه‌. مشته‌ریه‌کانیش هه‌روه‌تر. وه‌ک دوکانی خۆم و وه‌ک هه‌لووکی هه‌لده‌سوورپێم. دلم خۆش بوو که له‌ کاری خراپ پرینگامه‌وه. له‌ مالتیشدا زۆریان خۆشده‌وێم. شیو و کوڵم بۆ ده‌که‌ن و به‌رده‌وام جله‌کانم خاوێنه‌. زگم تیره‌ و گیرفانم پر له‌ پووله‌. تا بلێی ده‌ خۆشی دام. ئه‌و دۆخه‌م به‌ هیچ نرخی‌ک ناگۆرمه‌وه.
- هه‌ر وه‌ک باسم کرد رۆژانی جومعه‌ان دوکان و بازار داده‌خران و خه‌لک بۆ حه‌سانه‌وه و بۆ ده‌رباز بوون له‌ گه‌رمای هاوینێ روویان ده‌کرده‌ باغ و سه‌یرانگاکان و ده‌یانکرده‌ هه‌لپه‌رکێ و شای، گۆرانی گوتن و ده‌هۆل کوتان. وه‌ستا که‌م وێرای خه‌لک خۆی ساز کردبوو بجیه‌ سه‌یران. بانگی هێشتم و گوتی:

- ده‌رۆمه‌ باغ، نه‌وه‌کوو دره‌نگ بێمه‌وه، ها، ئه‌وه‌ هاچه‌ری چایخانه‌ی، به‌یانی زوو بجۆ ده‌رگای بکه‌وه و هه‌موو که‌لوپه‌له‌که‌ی حازر بکه‌ تا من دێمه‌وه.
- هاچه‌رم له‌ قه‌دی گیرفانم نا و رۆییشتم. که‌یفم به‌ خۆم ده‌هات و شام به‌ سه‌پان نه‌ده‌زانی. بپێک له‌ناو شار سوورامه‌وه. لای نێوه‌رۆیه‌ چوومه‌ لای چۆمی. له‌ «گۆمی جوله‌کان» منداڵ و گه‌وره‌ مه‌له‌یان ده‌کرد. له‌وبه‌ری چۆمیش ده‌نگی ده‌هۆل و زووڕنایه‌ له‌ «باغی گه‌وره‌ گویز»^۱ ده‌هات.

^۱ ئه‌و باخه‌ ده‌که‌وێته‌ خواره‌وه‌ی (ته‌په‌ی تابانی) له‌ باکووری مه‌ها‌باد که‌ ئێستا هیچ ئاسه‌وارێکی لێ نه‌ماوه‌ته‌وه‌. به‌ باخی گویزێ یان باخی گه‌وره‌گویی یان باخی گویزی گه‌وره‌ ده‌ناسرا.

منیش پرووت بوومهوه و خۆم ده چۆمی هاویشت. تا ماندوو بووم مه‌له‌م کرد و خۆم فێنک کردهوه. پاشان جله‌کانم ده‌به‌ر کرد و له چۆمی په‌ریمه‌وه تا له نیزیکه‌وه گوێ بدهمه ده‌نگی ده‌هۆل و زوورنا. که چووم، دیتم په‌شبه‌له‌کیکه، که چکی تیناگه‌رێ. ژن و پیاو، کچ و کور تیکه‌ل ببون ده‌ستان ده‌گوشن و تۆزێ له عهرزی هه‌لده‌ستین. دلایان ئه‌وه‌نده خۆشه نه‌بیته‌وه. تاوێکی باش تێیان پامام. هه‌رچه‌ندی زیاتر لێیانم ده‌روانی زیاتر له قوولایی نه‌هامه‌تییه‌کانی خۆم پۆده‌چووم. زیاتر زگم به‌خۆم ده‌سووتا و زیاتر به‌خیلیم به‌و خه‌لکه‌ ده‌برد که بوچی من له‌و خۆشیانه‌ بیته‌شم؟ ئیستا به‌ره‌و عه‌زه‌ببوون ده‌چم به‌لام له ژیاغدا ده‌ستی که‌سم بۆ په‌شبه‌له‌ک نه‌گرتوو، که‌رێک هه‌لنه‌په‌رپوم و که‌سیشم نه‌بووه که‌رێکم سی‌تیی، سی‌چکه‌یی، سۆسکه‌یی، سۆمای، شیخانی، مه‌ریوانی، عه‌بدۆیی، داغه، پۆینه، دالانه، راسته، چۆپی، گاده‌ران، له‌نجه، خوانچه یا که‌رانه‌وه‌م فیر بکات. ژانی زگه‌برسی و خه‌می جیخه‌و، ده‌ره‌تانیا‌ن نه‌دام تامێک له هه‌ستی شادی بچێژم. نه‌ به‌ مندالی وه‌ک مندا‌لان ژیا‌م، نه‌ به‌ جحی‌لی وه‌ک جحی‌لان. ئیستاش به‌ سه‌ری پیری، له‌ ولاتی غه‌ریبا‌یه‌تی و له‌ ناو عه‌جه‌ماندا، به‌ پشتی کوورپه‌وه و په‌نجه‌ی قه‌لشیوه‌وه، باغه‌وانی ده‌که‌م. با‌شتر بلیتم، قه‌ت خۆشیم نه‌دیتوو‌ه تا شاد بيم و هه‌له‌په‌رم. هه‌ستیکێ زۆر نامۆ بوو ته‌نانه‌ت دیتنی ئه‌و دیمه‌نانه‌ش نامۆ بوون. ئه‌وه‌نده نامۆ بوون که بۆم با‌س نا‌کړی.

پۆژ پۆژی هاوینه، خۆ ناب‌ریته‌وه. تاوێکی خۆشه، له سه‌بری سه‌یران و په‌شبه‌له‌کی با‌غی گو‌یزی که‌وره‌ پاره‌ستام. دیتم که ئیستاش پۆژ زۆری ماوه. هه‌لکشام به‌ره‌و «با‌غی مکابلی». له‌ویش ئه‌و هه‌وا‌یه‌ بوو، شای، په‌شبه‌له‌ک، زه‌ماوه‌ند، خۆاردن و خواردنه‌وه. وه‌ستا شو‌خه‌شم دیت، داوه‌تی ده‌گیرا. دۆیه‌کی یه‌که‌جار ته‌رپه‌ری ده‌ ده‌ستیدا بوو. دیمه‌نی ئه‌و په‌شبه‌له‌ک و سه‌یرانه ئه‌وه‌نده جوان بوون که هه‌رچی هه‌ولم ده‌دا به‌ بزه‌یه‌ک گو‌وپه‌کانم قیت که‌مه‌وه و فیزی دلخۆشان لێبده‌م به‌لام سه‌ربورده‌ی تالم بزه‌ی لێ بزر ده‌کردم و لێوه‌کا‌می پێدا‌ده‌ژه‌نیم.

ده‌و کات و ساته‌دا، که له قوولایی خۆشیی خه‌لکدا قوم ببووم. دیتم له دووره‌وه چه‌ند که‌سیک به‌ پاک‌ردن له خه‌لکه‌که‌ نیزی‌ک ده‌بنه‌وه و له ئه‌م و ئه‌وی ده‌پرسن:

— ئه‌رێ حه‌مه‌دی مه‌ولوودیتان نه‌دیتوو‌ه؟

خه‌لکیش قامکیان به‌ره‌و لای من درێژ کرد و منیا‌ن پێشانیان دا. که لیم نیزی‌ک بوونه‌وه دیتم، «کا‌که مری چایچی» که دۆستی نیزی‌کی وه‌ستام بوو، هاو‌رپێ ده‌گه‌ل دوو له خوارزا‌کانی و کو‌ری «فه‌قی ئه‌حه‌مه‌دی عه‌لاف»ین. هه‌ر واق‌ام. ئه‌من چی و ئه‌وانه چی؟ ده‌بن چ کارێکیان به‌ من بێت؟ له مه‌ودای ئه‌و یه‌ک-دوو چرکه‌یه‌دا به‌ ده‌یان فکر مه‌خ‌شووشیان کردم.

لیم ها‌تنه‌ پێشه‌وه و بێ ئه‌وه‌ی تێمگه‌یێن که چ بووه، کو‌ت و پ‌ر پامایان دامی. چاویان قووچاند و زاریان کرده‌وه، ئینجا به‌ شق و پێ‌لاقه و چه‌پۆکان به‌ربوونه گیانم. داوه‌ت و په‌شبه‌له‌ک کو‌تایی پێهات و بلا‌وه‌یان کرد. گشتی ئه‌و عاله‌مه‌ ها‌تبوونه سه‌یری تێمه.

وهستام عه‌جایب ما و هاته پێشێ لێکی کردینه‌وه و پرسیری کرد:

— چ بووه؟ چ باسه؟ ئاخر ئیوه بۆ لهو کۆره به‌سته‌زمانه ده‌دهن؟ چی کردووه؟
کاکه مر هه‌لی دایه:

— له چۆم مه‌له‌م کرد و پاشان لیباسه‌کانم ده‌به‌ر کرده‌وه. ٤٥ مه‌نم له گیرفاندا بوو. که ده‌ستم له گیرفانم رۆ کرد، ٤٥ مه‌نه نه‌ما‌بوو.

— هه‌ر ئه‌وه به‌ته‌نێ له‌وێ بووه یان که‌سی دیشی لیبوو؟

— ناوه‌للا عاله‌می زۆر لیبوو به‌لام که‌سی وای لێ نه‌بوو که شکم بۆی بجێ. له‌وه زیاتر که‌س نه‌و پووله‌ی له گیرفانم ده‌رنه‌هێناوه. له‌سه‌ر قورئان هه‌لده‌په‌رم که له‌وه هه‌تیوه لای نه‌داوه.

هه‌ر وای گوت و زوو‌یه‌کی وه‌ک شێتان په‌لاماری دام و به‌رک و باخه‌له‌کاهی هه‌موو گه‌را. ئه‌وجار وه‌ستام هاته پێشه‌وه و هه‌موو له‌شمی به‌ وردی پشکنی. کاکه مر دیسان هه‌لی دایه:

— تاقه‌تی کردووه. ئه‌وه هه‌تیوه بۆخۆی ده‌زانێ له‌ کۆنی ناوه.

ئای خودایه ئه‌وه چ به‌لایه‌که بۆت ناردووم؟ له‌وه‌تا هاتوومه‌ته سه‌ر دونیایه ئه‌تۆ سه‌رشاخم لێده‌گری. ئاخر منداڵێکی وه‌ک من له‌ رۆژی یه‌که‌می ته‌مه‌نیه‌وه، ده‌بێ چ خه‌راپه‌یه‌کی ده‌رحه‌قی تۆ کردبێ که ئاوا لێی داغداري؟

زمانم ویشک بووه. له‌شم ده‌له‌رزێ. له‌ شه‌رمی ئه‌وه خه‌لکه که تێمانده‌روان، به‌ حاله‌حال له‌سه‌ر پێیان خۆ راده‌گرم. قسه‌م بۆ نا‌کری. چاوه‌کانم پڕ له‌ ئاو و له‌خۆم ده‌نووسم که فرمێسکه‌کانم به‌رنه‌ده‌مه‌وه. پێم خۆش نییه‌ به‌پارێمه‌وه و بلالێمه‌وه ئاخر، به‌لێنم به‌خۆم دا‌بوو که به‌شوین کاری خه‌راپدا نه‌رۆم، بۆیه چیم له‌خۆمدا شک نه‌ده‌برد. پاکی پاک بووم. دیسانیش گه‌ر باسی چارشێو و په‌تووی سه‌ر ته‌نافی مالانیان کردبا، ده‌مگوت له‌وانه‌یه راست بکه‌ن و قه‌دیم دزیبێتم و ئیستا پێیان زانیوه به‌لام ٤٥ مه‌ن ئه‌وه‌نده زۆر بوو که ئه‌وه زه‌مان دوکانێکی باشت پێی داده‌نا.

وه‌ستام به‌ پرووی پرسیاره‌وه خێسه‌یه‌کی لێ‌کردم. سوێندم بۆ خوارد که من ئه‌وه پووله‌م نه‌دزیوه و نه‌مدیوه. دیسان وه‌ک گورگی برسی په‌لاماریان بۆ هێنام و به‌ جنیو و هه‌ره‌شه وه‌درۆیان ده‌خسته‌مه‌وه. هه‌رچه‌ند سوێندم بۆ ده‌خواردن، چاوم لێ‌کرد شێلگیرتر ده‌بن. وه‌ستام که زانی ئه‌وانه ده‌ست هه‌لناگرن، ئه‌وه جه‌ماعه‌ته‌ی رازی کرد که له‌ماله‌وه و به‌ شێنه‌یی قسه‌م ده‌گه‌ل بکات. وه‌پێش خۆی دام بۆ ناو شاری و بۆ ماله‌وه. هه‌ر له‌ باغی میکایلی را تا به‌ر ده‌رگای مالتی، حه‌شیمه‌تیکێ زۆرمان به‌دواوه بوون. له‌و ریگا دوورده‌دا، هه‌ر که‌سمان ده‌دیت ده‌یانپرسی:

— ئه‌وه چی بووه؟ چ قه‌وماوه؟ خێره؟

— ئه‌وه دزی کردووه و پارهی له‌ باخه‌لی کاکه مری دزیوه. ئه‌ویش ٤٥ مه‌ن.

هه‌ر که پێم ده‌حه‌سارێ مالی وه‌ستام نا، دیسان چینیکی خۆشیان لێ‌دام. شه‌ق و مست و پێلاقه و که‌لله و شه‌په‌لاخه لایه‌ک، جنیو و قسه‌ی سووکیش لایه‌ک. ئه‌وجار دایک و خوشکی وه‌ستام

هاتنه ناو کيشه که وه و له چۆنیهی تی باسه که یان ده پرسى. دیسان هه مان هه مان. دزی کردووه له باخه لى کاکه مری، ٤٥ مهن بووه. خودا هه لئاگرى هه ردووکيان لاگیرى من بوون و ده یانگوت که کارى حه مه د نییه. ئینجا وه ستا سه عیدی دۆست و دلسۆزم پهیدا بوو و به هاوارمه وه هات. وه ستا شوخه که زاواشی بوو پرووی تیکرد و دهینه پراند چۆن:

— نه تو نهو توتکه سه گهت له ملی من هالاند. نه تو ئابرووی منت برد. نهو تا نهو وه کاره جوانه کانیتی. خودا ده زانی سبهی چی دی لی پروون ده بیته وه و کیتی دی دیت بهری ده رگام پنده گریت؟

چاوم لیکرد وردهرده وه ستا سه عیدیش لیم دوودل بووه و چۆته سهر قسهی نهوان و باوه پرم پیناکات. هه رچی سویندی بو ده خۆم که کارى من نییه و پۆحم ئاگادار نییه، چ فایدهی نییه، نهویش چوو سهر دینی نهوان و وهک نهوان بیر ده کاته وه. له ولای را دایکی شوخه هه لیدایه:

— هیچی تر جه زه به و ئازاری مه ده ن، بیبه نه لای (...)^١ ی نهو که راماتی هه یه. هه ر چاوی لیبکات به کسه ر ده زانی که دزیوتی یا نا. ته نانهت نه گه ر لای بیت جیگا و شوینی پاره که شتان پنده لی. ده دلی خۆمدا نهو قسه یه ی دایکی شوخه م زۆر به دل بوو. ده مگوت جا «(...)» دزه که بدۆزیته وه من ده زانم چ به سهر وه ستام و کاکه مر دینم؟ نهو هی پاره که شی دزیوه و ئیستا له لایه تی وا به هاسانی له چنگانم قوتار نابى!

په پچکیان دام بو لای «(...)ی». حه شیمه تیکى یه کجار زۆریش به دوامه وه. چووینه گووتی پیاوه که ی. له سهر هه یوانه که ی دانیشین. خه بهریان دا به «پیره سه گه» و هات و هه موو حه وا که وتین. کوت و پر به پمالیان بو راخست. تاوئیکى خۆش سه ری ده به ر خۆی نا. نهو عاله مه ش مت بوون و نووزه ناکه ن. ئینجا سه ری هه لئنا و به وه ستامی گوت:

— شوخه چییه؟ چ باسه؟

— قوربان، کاکه مر له چۆم خۆی شووشتوه، نهو هه تیوه نه وهنده پاره یه ی له گیران ده ره ئناوه، ده گه لی شلوکوت بووین ناچیته ژیری.

تۆزیک چاوی لیکنا، پاشان سه ری ده به ر خۆی نایه وه. نهو جار سه ری هه لئنا و له شوخه ی پرسى:

— کوپى کتیه؟

— کوپى مه ولووده چرچییه.

نهو جار چاوی له چاوم بری. نهو نه بوو چاوی بترووکینی یا چاوی له سهر م لابه ری. قهت شتی وام نه دیووو. شه رمم ده کرد چاوپرکینه ی ده گه ل بکه م. سه ری خۆم داخستبوو. نازانم له ترسان بوو

^١ لهو به شه دا کاپیتان حه مه د زۆر به تووندى ده پرژیته سهر که سیک که بو پاراستی که سایه تی و که رامه تی نهو که سه ناوه که ی له که وانه دا به ٣ خالان داده تيم.

يا له خوشيان، به لّام بوخوم گويم له ترپه ي دلي خوم ده بوو. ئاخر چاره نووسى من له سهر ليواى
ليوه كانى نهودا بوو. جارجار چاوم تيده برى تا بزنام چ لهو زمانه ي ديتنه ده ر؟!
له پر وه دهنك هات و گوتى:

— هه تيوه، پرؤ لهو شوينه ي پاره كهت ناشتووه، ده رى بهينه و بیده وه.
نهوجار پرووى ده وه ستام كرد و گوتى:

— رۆله، شوخه، نه گهر زانيت راستى ناليت كه سيكتان بيتته وه لام، من بوى له سهر نانى ده نووسم
با نهو هه تيوه بيخوات و بخنكى!
به ساجى پرووره ش، ههر نه وه نده بوو نهو سه گه نه وه ي گوت، كه وشيان بو دانا و ته شريفى
چوو بو ههره مسه راي خوئى. منيشيان به ليدان و شق برده وه بو ماله وه ستام و له كو له كه يان
به ستم چ نه ما به سه رمى نه هينن و پيم نه لين! نهوجار به قسه كانى (...) پشتته ستوور ببوون و
شيلگيرانه تر لتيان ده دام. پيشتر داىك و خوشكه كانى وه ستام لاگرم ببوون به لّام تيستا نه وانيش ليم
به ژيوان بووونه وه و پيمده لين كه:

— به قسه ي (...) بكه و له كوئى شاردووته وه پرؤ بيهينه وه و بیده وه به ساحيه كه ي.
ههركهس ده هات تقي له پروم ده كرد. جنيو نه ما له زاريان نه يه ته ده ر و پيمي نه لين. نه وانه ي
پيشتر بيده نك بوون تيستا جنيو ده دهن و شق و مستم ليده دهن. ئيتر ههر له و كاته وه باوه رم به و
شيخ و مهلا و پياوه ئايينيانه نه ما. جارن نهو (...) به رۆزى جومعان ده هات بو نوژى جومعه.
عالم بو زيارهت كه له كه ده بوون. منيش كه مالمان جيرانى مزگه وتى بوو نهو ديمه نانه م ده بينى
و وه مده زانى گهر منيش وا نه كه م به شم ده خوريت و وه پاش ده كه وم، به ههر به دبه ختبه ك بوايه
خوم ده گه يانده پيشى و ده ستم ماچ ده كرد.

با زورى له سهر نه روم. به جنيو، ليدان، تف له پروو كردن، توونى كردن، جه زره به و ئازارم، زوريان
هول دا و چبيان بو نه چوو سهر و منيش نه وه ي راستى بوو پيمكوتبوون كه «پاكم و بيباكم».
پيش قسه كانى (...). به گريان و پارانه وه ده مگوت كارى من نيبه به لّام تيستا هيج كه ناگريم؛ ته نيا
نه وه م له زار ديتنه ده ر:

— «پاكم و بيباكم».

ئاخر هيج فايده ي نه بوو، ناچار خوارزاي كاكه مريان نارد بولاى (...) و له سهر نان بوى نووسى
و هاته وه. په لكه نانتيك كه نازانم چى ليتووسرابوو دا يانه مستم. يهك ده يگوت:

— بيخو با گه رووت ده ق بى.
نهوى تر ده يگوت:

— ليتكه رين با بتوپ.
به كى تر له ولاوه هه لديدده دايه:

— ههتیوه برۆ پاره‌که‌ی بدهوه و خۆت به هیلاک مه‌ده.
له پشته‌وه را یه‌کی تر دهینه‌راند:

— با جه‌هه‌ننه‌می لێ پر بێت، لێگه‌رێن با نانه‌که بخوات.
هه‌ر چاوم له نانه‌که بوو و بیرم لێده‌کرده‌وه که بیه‌خۆم یا نه‌یه‌خۆم؟ به‌خۆم گوت خۆ پاره‌که‌ لای من نییه و من نه‌مدزیوه ئێتر بۆ بترسیم له خنکاندن؟ زوو پێچامه‌وه و قووتم دا. نه‌ خنکام و نه‌ هیچ پرووی دا. گووی سه‌ی به‌ گۆری (...) و به‌ قه‌بری ئه‌و شیخه‌ی ئه‌و سه‌یه‌ی کردۆته
پاشی ئه‌و هه‌موو سووکایه‌تی و بوختان و تێهه‌ڵدان و تف له‌ پرووکردنه‌م، له‌ کۆله‌که‌یان کردمه‌وه و به‌ره‌للا کرام، منیش سووکیکی له‌مال وه‌ده‌رکه‌وتم. سه‌ری خۆم داگرت بۆ نێو بازاری. نه‌ پوولم پێیه و نه‌ جێگایه‌ک شک ده‌بم شه‌وی لێ رۆژ که‌مه‌وه. ته‌نانه‌ت پاره‌ی مانگانه‌که‌شم خورا و گیرم نه‌که‌وته‌وه. له‌ ریگا دلێ خۆم ده‌دایه‌وه و به‌خۆم ده‌گوت:

— رۆله، ئه‌تۆ رۆژی له‌وانه‌ سه‌خترت دیتوه‌، خه‌م مه‌خۆ له‌ هه‌موو هه‌وران ناباریت. منه‌ت له‌ که‌س هه‌لمه‌گره‌ و
زۆر سه‌یره، ده‌لێی خودا ئه‌منی ساز کردوه‌ که به‌لاکانی له‌سه‌ر من تاقی کاته‌وه. ئای له‌ خۆم چاره‌په‌شی! ئاخ بۆ تۆزیک به‌خت و شانس که‌ نه‌مبوو.

پروویه‌کی دیی کۆمه‌ل

به‌ده‌م رێگاوه‌ بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که چلۆن زگ تێرکه‌م و نان و چایه‌ک بخۆم؟ ئاخ‌ر له‌ به‌یانیه‌وه‌ له‌و له‌ته‌نانه‌ گلاوه‌ی (...) زیاتر، چێتر نه‌چوو‌بوو سه‌ر زارم. ورده‌ورده‌ تاو به‌ته‌ما بوو بپه‌رێ. بامدایه‌وه‌ بۆ ماله‌ پوورزا که‌م که‌ می‌رده‌که‌ی «مه‌دمال»^١ بوو. شه‌وانه‌ تا به‌یانی ده‌چێ له‌ حه‌مام لباد ده‌گێرێ. پوورزا که‌شم قس‌ر بوو، مندالی نه‌ده‌بوو. بۆ مندالی‌ک ده‌چوو ده‌حه‌واوه‌. زۆر چاک و پیر گه‌را که‌ ئه‌و چاک و پیرانه‌ مندالی بده‌نت به‌لام که‌س جوابی نه‌دایه‌وه‌.
شه‌وی کاتیک که‌ می‌رده‌که‌ی ده‌یویست بچێ بۆ کار، پرسیا‌ری لێکردم که‌ بۆ ده‌گه‌لم نایه‌ی بۆ کار؟ منیش بێ ئه‌وه‌ی بیر له‌ هیچ بکه‌مه‌وه‌ ده‌گه‌لی پۆیستم. ئه‌و شه‌وه‌ تا لای نیوه‌شه‌و یاریده‌م دا، پاشان فۆتیکێ^٢ بۆ لوله‌ کردم و گوتی:

— برۆ بنوو و ئه‌وه‌ش له‌بن سه‌رت بنێ.
ئه‌وه‌نده‌ رۆژیکێ ناخۆشم تێپه‌ر کردبوو که‌ هه‌ر سه‌رم له‌سه‌ر فۆته‌که‌ دانا، خه‌وم لێکه‌وت.

^١ که‌سیک که‌ پێشه‌ی سازکردنی مه‌د و لباده‌.

^٢ ئه‌و په‌رۆ یا ده‌سه‌ر ناسکه‌ی که‌ له‌ حه‌مام به‌ خۆیا نه‌وه‌ی ده‌گرن. به‌ره‌لێنه‌ - به‌ره‌هه‌لێنه‌ی حه‌مام.

ئەو دەیزانی که زۆر هیلاکم. به یانی که هیشتا عاڵەم نە هاتبوون بۆ حەمام، ئیمە چووینەووە مآل و پاش خواردنی نانی به یانی من له مآل وەدەرکهوتم و چوومه مهیدانی مەنگوران. ئەووە سەربازخانە دروست دەکەن. له من چووکه تر بۆ کارکردن دەچن بۆ سەربازخانە. من زەلام بووم، مووی سمیل و ریشم سەریان وەدەر ناوہ به لآم هیشتا تیغم لێنەداوہ.

له مهیدانی چوومه ئیو فەعلان، «فەتخە بەگ» ئیویک سەرکاری سەربازخانە بوو. ئەو ناوی فەعەلەکانی دەنووسی بۆ کار. چوومه لای و گوتم: منیش بنووسە! بڕیک لیم پاما و پاشان نووسیمی. به کۆری «وەستا حەسەنی مێعماری»^۱ گوتم:

— ئەوہی دەگەڵ خۆت بەرە با لەژێر دەستی تۆدا کار بکات.
بابی ئەو کۆرە مێعماریکی باش بوو، کۆرەکە ی مندال بوو، تازە مووی له پروو دەرکردبوو، باوکی فێری کاری مێعماری کردبوو و ئیستا وەستایەکی باشە. تاوم دایە خورجین و کەلوپەلی وەستام و بەشانم دادا و وەدووی کهوتم بۆ سەربازخانە.
دەستم به کار کرد. به پۆژ دەچووم بۆ فەعەلیی و به شەویش دەچوومهووە مآلە پوورزاکەم.

سەربازخانە، مەھاباد، ١٩٢٥-١٩٢٦
سەربازخانە، مەھاباد، ١٩٢٥-١٩٢٦

وتنە ی سەربازخانە ی کۆنی مەھاباد که شوێنەکە ی له جێگای ئیدارە ی دوخانیاتی ئیستانە. وتنە گر
عەلی خان والی

ئەو پوول و پارە یی
وهرمەدە گرت،
دەمەردەووە مآلی و
دەمدا به پوورزاکەم.
حآلم زۆر باش بوو.
به خەو نیش باوہ پرم
نەدە کرد که ئاوا
هەستەووە سەر پتی
و دەستم بگاتەووە
دەمی خۆم.
لەو لاشەووە
پوورزاکەم «هەنئ
هەلگر» بوو. پۆژانە
بانگیان دە کرد بۆ
مالان و هەنئیی

^۱ لەسەر وەستا حەسەنی مێعماری زیاتر بخوێنەووە له لاپەرە ی ٤٢٢

ژنانی هه‌لده‌گرت. به پیلان نان، پتخور، قهند و چای ده‌گه‌ل خۆی ده‌هتیاوه‌وه مالت. یانی پاره‌ی به هیچ شتیک نه‌ده‌دا. دوو-سێ مانگ به‌سه‌رچوو، له‌و پاره‌یه‌ی که مانگانه ده‌مدا به پوورزاکه‌م، هه‌مووی کۆ کردبووه و چوو له‌سه‌ر تا پتیم لیباس و جلکی بۆ کپیم.

وه‌ستام و فه‌تحه به‌گی سه‌رکاری سه‌ربازخانه، زۆریان خۆشه‌وه‌یستم. هه‌رچی گوتبايان به گوتیانم ده‌کردن. وه‌ک هه‌لووکی له‌به‌رده‌ستیان ده‌هاتم و ده‌چووم. چونکه شاگرد بووم، سه‌رکاره‌که ۱۰ شای له فه‌ع‌لان زیاتر ده‌دامت. به‌و شتیه‌یه‌ی کارم ده‌کرد و زۆریش له ژیانم پازی بووم. به‌یناوبه‌ینیش کۆنه هاوڕیکانم که له جمخانه ده‌مناسین، ده‌مدیتن. زۆریان له بن گویمدا ده‌خوێند که وه‌ره‌وه لای خۆمان و خۆت بۆ ماندوو ده‌که‌ی و ئیمه هیچ ماندوو نابین و پاره‌ی چاکیش ده‌ردنن به‌لام من به‌گویم نه‌ده‌کردن و سه‌رم به‌ردابووه کاری خۆم ده‌کرد.

بەستەرێ بۆ ده‌زدا له‌جانبه‌ی سه‌رکاره‌ی ده‌سه‌ڵات

وێنه‌یه‌کی تر له سه‌ربازخانه‌که‌ی مه‌هاباد که عه‌لی خان والی گرتوویه‌تی

په نابردن بؤ ماله «حاجی مسته فا داودی»!

بهوشیوهیه دهگهل وهستاگم کارم کرد تا کاری سهریازخانه بهرهو تهواوبوون چوو و تهنا نهت قولهکانی دهوړ و پشتی شاریشمان تهواو کرد. ناخرین پوژ وهستا گوتی کاریکی دیمان دهست

“میرزا نهحمه دی گولندامی” میرزا نهحمه دی نشعهری

کهوتووه له مالی «میرزا نهحمه دی گولندامی» رهئیسى بهله دئی. دهچین ههساره کهیان بؤ سنگه بهرد دهکهین، تو بهیانی خورجین و کهلوپه له کهی بهره بؤ نهوئ و چاوه پروان به تا من دیم. بهیانی له پیش وهستامدا لهوئ بووم. هیندهی پینه چوو وهستاگم هات و دهستمان به کارکردن کرد. نهو بهردی له ههساری دهگرت و منیش بهردم بؤ دههینا. لای چیشتانئ رهئیس ته شریفی هاته وه مال. دهگهل باوکی وهستام که لهسهر دیوار بوو و کاری

دهکرد، دهستیان به قسان کرد. پاشان لهسهر دیوار هاته خوار و دهگهل وهستاگم من بریک دوا. نهوجا چوو بؤ تپو باخچهی و لهوئرا منی گاز کرد و گوتی:

— ههتیو! هو ههتیو، پو نهو پاچهی بینه و نهو رنگایه خوش که. وهستام لهسهرم وهدهنگ هات و گوتی:

— قوربان نهوه شاگردمه و لهبن دهستم نهبن ناتوانم کار بکه. هیچ گوتی نه دایه و گوتی:

— هیچ نیه نهو توژه رنگایه خوش دهکات و زوو تهواو دهبن و دپته وه لات. هیچ فایدهی نه بوو، لیم نه بووه، ناچار چووم. پاچم ههنگرت و بهریوومه پاچ وهشاندن، به هه موو هیزی خوّم پاچ لهو عهرزه دهدهم. عهرز چ عهرز! نهوهنده رهق و سهخت بوو که ههر

^۱ شاهرداری شاری سابلان (مهاباد) بؤ به که مجار و به شیوهی نهوړویی له سالی ۱۳۰۶هـ دامه زرا، میرزا نهحمه دی نشعهری (ناسروا به میرزا نهحمه دی بهله دئی) به کهم شاهرداری نهو شاهه بووه که تا سالی ۱۳۱۶ له پوسته کهی خویدا ماوه ته وه.

جاره ی پاچی لیده ده دم، به قهرا که الله قه ندیکي هه لده گرتی، ئه ویش له سهر سهرم پراوه ستاوه و به ناحه زی خوش خوش پیمده لئ:

— هه ی پشت شک! ته ماشا ده لئی له سهری من ده دات! هه ی داوه شتی باشه! ده ی دلت تۆقن،

ده ی که م توندتری لیده ده لئی نانت نه خواردوه!

ئه وه وه ستام و باوکی وه ستام و هه موو فه عله کانیش گوئیان هه لختووه و چاویان لئیه. ئه وانیش له و بپرزیه نه ی که ره ئیسی به له دی به منی ده کرد سهریان سووړ مابوو! ئاخو به و ده نگه زه لامه ی یه کبه خووی جتیوی ده دا و بپرزیه پیده کردم، خو پراوه وه ی نه بوو. هه رچی من توندترم له عه رزه که ده دا، ئه و جتیوه کانی پیستر و ده نگه زیاتر ده کرد! ئه وه ئاره قه ی رهش و شینم ده رکردوه، له گیانی خوّم وه رهز بووم، ئه وهش له سهر سهرم ئاوا ده کات، جتیو و قسه ی سووک نه بئ له زاری نایه ته ده ر. ئیتر هاته سه ر ئیستکانم و گوتم:

— کوپه بو چما هه زار ره ئیسی به له دی بی ...!

پاچم هه لئنا و له باتی له عه رزی ده م به هه موو هیز و قه وه تی خوّم لئیم پراکش!

یه کسه به ره و دم که وت. هه ست و خوستی لئیرا. که ئه وه م دیت، وه ک با رام کرد. فه عله کان هاواریان لئ به رز بووه:

— ها بیگرن بیگرن، نه هیلن ده رچی، ئه وه له ره ئیسی به له دی داوه.

خو نه شیانده ویست بمگرن، ده نا زۆر به هاسانی ده یانگرتم. ئه و هات و هاواریان بو ئه وه ی بوو پاشان لئیان نه پرسنه وه که بو نه تانگرتووه؟ به هه ر چۆنیک بیت بۆی ده رچووم و ئه و جار هه ش قوتار بووم.

به پاکردن له هه ورازی سهری خرّی شوړ بوومه وه، که ییمه بهر ده رکي مزگه وتی هه باس ئاغای، ئاوړم دایه وه تا بزائم له پشت سهرم چ باسه؟ بلئی که سم به دواوه بی؟ دیتم هیچ باس نییه و که سم له دوو نییه. چاویم لئیکرد ده رگای ماله «مسته فای داودی» ئاوه له یه^۱. مسته فا ئه وکاته نه چوو بوو بو حه ج. خوّم ده ماله ئه وان پاکرد. کهس له ده رک و بان نه بوو. ملی ریگام گرت و تا ته ویله ی به ند نه بووم. له نیو ئاخوړی و لاخاندا تاوێک خوّم مات کرد، هیچ باس نه بوو، نه ده نگێک نه هه ستیک نه خوستیک. دونیا زۆر له وه ی بیرم لیده کرده وه ئارامتر بوو. ئه وه هیلاک و شه که تم و خه ویش هیرشى بو هیناوم. له نیو ئاخوړه که دا له سهر گازی^۲ پشتی بۆی نووستم. چووم ده خه ویکي قوول و بیبن. ئه وه نده خوش بوو نه بیته وه. له و به ینه یدا «ده رویش حه سه ن» ی میتهری (مه یته ر - مه تر به فارسی) ماله مسته فا داودی دیته ته ویله و ته ماشا ده کات ئه وه هه تیوێک له نیو ئاخوړی ته ویله دا

^۱ ئه و ماله جیرانی مزگه وتی "قوبله" بوو له کوچه ی خوسره ی و به ریکیشی ده که وته سهر "خرّی".

^۲ کاپیتان له ده ستووسه کانیدا به و شیوه یه نووسیوتی که منیش وه ک خو ی دامناوه ته وه. هه رچه ند منیش به و شیوه یه بیستومه، به لام ویده چیت که "گازره ی پشت" دروسته ر بی.

بۆی نووستووه. زوو دهچیت خه بهر ده داته «خامی». «تهلی» کچی مائی و کچه که ی «میرزاله» سی
 خزمیان دینه سهر که لاکم و ته ماشا ده که ن له سهر پشت نووستووم و..... نه وائیش ده چن له باغچه،
 سهر و شوولیکی ته پ لیده که نه وه و دینه سهرم. له و خه وه شیرن و خو شه به ژانی شوولان وه خه بهر
 هاتم. سهرم هه لئنا «تهلی» کچی مسته فا داودی و کچه که ی تر شوولیان به دهسته وه به به دم قاقا
 و پیکه نینه وه لیم ده ده ن. هه ستا وه مه سهر قوون، که چی دیسان دهسته لئاگرن و ههر پیده که نن
 و له ناوگه ل و ران و قاچ و قوولم راده کیشن. قاقایان نه و گه ره که ی داگرتووه. به هو ی پیکه نینه وه
 که میک وچان ده ده ن و ده کیشن وه پشته وه به لام دیسان هورووژمم بۆ دینه وه. منیش له شهرمان
 و له ترسان نه مده زانی چ بکه م، تیمابووم! له گهرمه ی نه و به زمه دا بوو که «سافی» کلفه تیان که
 ژنکی پیر و وه نیکه وتوو بوو هات. له کچه کان تووره بوو و لیم کشانه وه. نه و جار ده وریان دام
 بۆ پرسیاران:

— بۆ لیره ی؟ چ ده که ی له نئو نه و ناخو ره یدا؟ له که یه وه لیره ی؟ ...
 منیش بۆم گیرانه وه که شهرم کردوو و له ره ئیسی به له دیم داوه و خستوو مه. ئیستاش له ترسی
 گرتم خۆم لیره هاویشتوو. دیار بوو نه وان ههر نه وه نده یان بیستوو که فه عله یک به پاچ له
 ره ئیسی به له دئی داوه و به دارمه ی بردوو یانه ته سهر جیگا، ئیدی نه یانده زانی که من نه و کاره م
 کردوو. ئیستا که حالی بوون، نه یانده زانی چیم ده گه ل بکه ن! خه به ریان دا به خامی که نه وه
 هه مان فه عله یه که له ره ئیسی به له دئی داوه. خانم گو تویی بۆم بانگ که ن با بزائم نه وه کییه له
 ره ئیسی داوه؟

بردیانم بۆ لای خامی. سلّوم کرد. گو تی:

- هه تیو، تۆ له ره ئیسیت داوه؟
 - به ئی.
 - هه تیو، ده زانی چ تاوانیکت کردوو؟
 - به ئی.
 - ده زانی بترگن که و لت ده که ن؟
 - به ئی.
 - په ژیوان نی؟
 - نه خیر.
 - بۆ په ژیوان نی؟
- هه موو نه قله که م له سهر را بۆی گیرایه وه. که ته واو بووم له گیرانه وه ی، گو تی:
- دهسته کانت خو ش بیت و چاکچاکت کرد.

خوالیخۆشبوو میرزا مستهفا داودی
(حاجی) که پاشان بوو به وهزیری
بازرگانی کۆماری کوردستان

ئه مری کرد: بهرن نان و چای بدهن. بردیانم بۆ مدبهقی ههر له نان و رۆنی که ره را گرتوو بهتی تا په نیر و چای شیرن له پیشیان دانام. منیش تا مه شکم بردی خواردم. تیر تیر بیوم. ههر له سووچی مدبهقه که ی لبادیان بۆ هینام و بۆی نووستم. نه و جار نه مویرا له سه ر پشت بنووم. له سه ر زگ نووستم. ترسام. گوتم نه کا دیسان به شوولان بینه وه سه رم!

خه بهر ده هات که نه وه چوار- پینچ پیاوی به له دهی، هه ریه که و چۆماغیک به ده سه وه، کون به کون که وتوونه سۆراغم و له من ده که پرتن. چهند جارن چوونه ته زگ بایم و له منیان پرسیه، بایشم هه مان قه باله یان پیشان ده دات و قوتاری دیت. پتیان ده لی که بچن بۆ مالی «قادر له په»، حه مه د له وێ ده ژێ. دین قادر په کیش ده که ن و به لیدان ده بیه ن بۆ لای «میرزا نه حه مه دی په نیسی به له دهی». که ده جیگا دایه و ناتوانی بیزوی. قادر له وێ ده گری، ده پارێته وه و سویند ده خوات که بابی حه مه دی (سۆفی مه ولوود) درۆ ده کات و حه مه د له لای من ناژی. میرزای په نیس نه مر ده کات که به ره لآی که ن. نه ویش به م جو ره قوتاری ببوو. لای نیوه رۆیه میرزا مسته فا و «حه سه ن» ی کوری بۆ نه هاری دینه وه مالی. خه به ری ده ده نی که نه وه هه تیویک شه ری ده گه ل په نیسی به له دهی کردووه و خۆی ده ته ویله ی تيمه هاویش تووه. میرزا مسته فاش گوته ی:

— چاکي کردوو و ده سه گانی خۆش بیت، جاری په نیس له جیگا دایه، که هاته وه سه ر حال و که وته وه سه رپ، خۆم پیده لیم که عه فوی بکات. پاشی چهند رۆژیکی تر میرزای په نیس وه ده ر ده که وێ. رۆژیک ده چیت ه حو جره ی،^۱ چهند نه فه ر له ده وله مه نده گانی شار له وێ ده بن و ده بیبن که ره نیس به و حاله شه ری به ویدا تیده په پرت. بانگی ده که ن، که میکی ده دوین و هه ندیکیشی گالته پیده که ن، له کۆناییشدا په جای لیده که ن که عه فوم بکات و نه ویش عه فوی کردبووم. نیوه رۆیه لای چیش تانی که میرزا مسته فا و کوره که ی دیسان دینه وه بۆ نه هاری، خه به ری عه فوی من باس ده که ن. من که له مدبهقی ده گه ل نو که ره کان خه ریکی نان خوارد بووم، ده رویش حه سه نی مه یته ر به هه له داوان هات و خه به ره که ی پیدام.

^۱ شوینی بازارگانیکی گه وه له بازار. حو جره له دوکان گه وه تر و له به ره و ته.

پاش ماوهیهک نان ومان خورا، میرزا حهسهنی کوپی میرزا مستهفای که دههات پرواته حوجرهی، سهری ده مدبهقی نا و به منی گوت پیویست ناکا لهوه زیاتر خۆت بشاریوه. خۆت وهدهرخه و قوتار بووی. بایم خواییشی له رهئیس بهلهدی کرد و ئهویش عهفوی کردووی.

ئهوان که له مآل وهدهر کهوتن، خامیش کراس و ده‌رییهکی کۆن، جووتیک قۆندهرهی کۆن و کهوایهکی بۆ نارد. کهوش و جلیقه کهم [جلیقه - سوخمه] ئهوکاتی که له رهئیس دا و رام کرد له مآله «میرزا ئهحمدهی په‌یسی بهلهدی» لیم به‌جی مابوو. منیش چووم مآلئاواییم له خانم کرد و له مآلی ده‌رکه‌وتم. زۆر نه‌رۆیشتبووم که «حه‌ولا» ی [عه‌ولا - عه‌بدوللا] نوکه‌ریان هه‌رای لیکردم و منیش گه‌رامه‌وه لای. حه‌ولا سی قرانی ده‌ مستم نا و گوتی ئه‌وه خانم بۆی ناردووی. سپاسم لیکرد و چوومه‌وه بۆ مآله پوورزا کهم. که وه‌زور که‌وتم شالۆی بۆ هینام گوتی:

— سه‌ربه‌قوور ئه‌وه له‌چی ده‌گه‌رپی؟ میرزا ئه‌حمده‌ هه‌ستاوه‌ته‌وه سه‌ر پت و وه‌ده‌رکه‌وتۆته‌وه، تووشت بن که‌ولت ده‌کن، پرۆ خۆت ون که، گیر مه‌به، نازانی پیاوانی به‌له‌دی چیان به‌ سه‌ر قادر له‌په‌ هیناوه؟

منیش هه‌ندیکم هیوه‌ر کرده‌وه و بۆم باس کرد که عه‌فوو کراوم و به‌و جوړه‌ ئه‌یه‌کی هاته‌وه به‌ری.

پۆزانی شوانکار تیم

ئه‌وه شه‌ری پۆده‌ر (پشه‌ر) و حکومه‌تی په‌زاشایه.^۱ پشه‌ری له‌شکری ئیرانیان راواناوه و سه‌رده‌شتیان به‌خری تالان کردووه و پاشانیش سووتاندوویانه. له‌ دوکان را بگره‌ تا خانووبه‌ره‌ی خه‌لک هه‌ر هه‌مووی سووتاوه. پاشان حکومه‌ت پشه‌رییان له‌ سه‌رده‌شت وه‌ده‌ر نا و له‌ حه‌ولی ئه‌وه‌دا بوو که به‌ سه‌رده‌شت را‌بگات.^۲ له‌ سابلآغ چه‌نده‌ی وه‌ستا و به‌ننای هه‌یه، هه‌مووی کو‌کردۆته‌وه و بۆ سه‌رده‌شتیان ده‌نیریت تا ئاوه‌دانی بکه‌نه‌وه. وه‌ستا کهم ده‌روا بۆ سه‌رده‌شت و داوا‌ی لیکردم که ده‌گه‌لی بچم، ده‌گه‌لی نه‌چووم. هه‌رچه‌ندی حه‌ولی دا، گوتم نایه‌م. ئه‌وان رۆیشتن بۆ سه‌رده‌شت و منیش چه‌ند رۆژیک به‌بێ ئیش له‌ شاردا سو‌رامه‌وه. رۆژیک «مام و سووی قه‌ساب» تووشم بوو و گوتی:

— وه‌ره‌ بئیرم بۆ سه‌رده‌شت. می‌گه‌له‌مه‌رێک ده‌به‌ی بۆ سه‌رده‌شت، مانگێ ئه‌وه‌نده‌ پاره‌ت ده‌دریت، هه‌موو خواردنت له‌ سه‌ربازخانه‌ وه‌ک سه‌ربازان ده‌دریت.

^۱ ئه‌و شه‌ره‌ له‌ په‌شه‌مه‌ی سا‌لی ۱۳۰۷ی هه‌تاوی واته ۱۹۲۸ زایینی رووی داوه. به‌و پێیه‌ تێستا ته‌مه‌نی کاپتان ۲۰ سا‌له.

^۲ پروانه کتیی: ساوجبلاغ م‌کری (مه‌باد در آینه‌ اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۵۲

بردمی بۆ لای قودراخچی^۱ ئەو کابرایەکی عەجەمی خەلکی تەوڕیزی بوو. من و کابرا و مام و سوو هەموو قەرارومەرارمان براندهو. بپارمان دا تا سەردەشت ئاوەدان دەکریتهو شوان بـم. هەركات لەشکر گەرایەو بۆ سابلاخ منیش دەگەڵ لەشکر بگەڕیمه. پارەى دوو مانگانم لە قۆنتەراتیچی وەرگرت و هەر ئەو پۆژە دەگەڵ سەربازیکى سوار، میگەلمان وەپیش خۆمان دا بۆ سەردەشت. بە چەند پۆژان چووینە سەردەشت. وەستاکەم و باوکی، لەوێ کاریان دەکرد. خەبەرمان پێدەگات کە ئەو هەمەد هاتووئە سەردەشت. من لە قەراخ شار مەپم دەلەووەراندن چاوم لێکرد، رەشاییەک لێم نزیکی دەبیتەو، دیتم وەستام بوو. زۆری بە دیداری گەشامه. گوتی:

— کە لێرە قوتار بووی مەچۆو بۆ سابلاخ و وەرە لای خۆم بۆ کارکردن.

— پیتمگوت کە قەرارم وا داوہ کە تا سەردەشت ئاوەدان دەکریتهو شوانم.

ئەویش قەبوولی کرد و شوینەکەى خۆی پیتگوتم و پۆی. بۆ بەیانی قەساب هاتن و چەند سەر مەریان کوشتەو، منیش چەند دەست جەرگ و دلم گلدایەو و بە قەرای سێ کیلۆ گۆشتیشم برد بۆ شوینی وەستام. چەند مانگان کە لە سەردەشت بوون، نەمەیتشت پارە بە نان و گۆشت بەدن. ئاخر قەسابەکان بـن من نەیاندهتوانی دەست لە مەران بەدن و گۆشت بەرن بۆ سەردەشت. وردەوردە سەردەشت هەستایەو سەر پـ. لەشکر گەرایەو بۆ سابلاخ، لەشکر قەسابیان نەبوو، من لە پێگادا هەم قەساب بووم و هەم شوان تا گەیتشتینەو بۆ سابلاخ. لەوێ کابرای قۆنتەراتیچی زۆری حەول دا تا مەری بۆ بەرمه و تەوڕیز و دەیگوت کە لەوێر بە ماشین دەتئیرمەو سابلاخی بەلام بەگویم نەکرد و حەق و حیسابی خۆم تەواو لێهەستاند و مائاواویم لێکرد.

لە ڕێگای (هامیلتون) کریکارم و لە رواندز کووپەفرۆش

ئەو کۆری سابلاخی هەمووی دەپۆن بۆ گەرمیتن بۆ فەعلەیی. دەلێن ڕێگا دەکیشن بۆ سەر حدوودی ئێران.^۲ کاتیک دەگەڕینەو، کۆک و پۆشتەن و باخەلیان پەرە پوول. منیش بپارم دا کە

^۱ مەبەستی کاپیتان قۆنتەراتیچی - کۆنتراکتیچی، ئەو کەسەى گریبەستی دەگەڵ دەکەى.

^۲ ئارچیبالد میلن هامیلتون (۱۸۹۸ - ۱۹۷۲) (Archibald Milne Hamilton) لە نیوزیلاند لەدایک دەبیت. سالی ۱۹۲۷ دیت بۆ شاری (دیوانیە) عێراق و لە سالی ۱۹۲۸ را دەست دەکات بە سازکردنی ڕێگای نێوان هەولێر - حاجی ئۆمەرەن کە چوار سالان دەخاینینت تا تەواو دەبیت. ئەو ڕێگایە ئیستاش بە ناوی ئەو ئەندازیارە نیوزیلاندیە دەناسریت و بە ڕێگای (هامیلتون) بەناوبانگە. هامیلتون لە کتێبە کەیدا لە ژێرناوی "Road Through Kurdistan, the Narratives of an Engineer in Iraq" کە لە سالی ۱۹۳۷ لە نەندن بڵاوکراوەتەو، باس لەو پۆژانە دەکات کە سەرقالی دروستکردنی ئەو ڕێگایە بوو کە لە راستیدا لاپەرەیهکی گرینگ لە میژووی کورد لەو سەردەم دایە.

وینته بک له هسانه وهی کریکارانی پښتای هاملتون که له کتیه که ی نارچیانل
میلن هاملتون وه رگیراوه

بچم کریکاری بکه م و
پاره بک وه کوکه م. چهند
پوژیکي پچوو تا خو م کو
کرده وه. به بن هاوړی و
هاوال پښکام داگرت. به
چهند شهو و پوژان گه ییمه
گه رمینن. جاده گه یوو
«حه ریر» ی. بن نه وهی
ده رفعت له ده ست بده م
چوومه ناو عه مه لان. دیتم
چهند که سی سابلای
له وین. له «لاولوه کویر» و
«مه جید» ی برای میوان
بووم. نه وانیش بر دیاغه لای

«ره مزی نه فهن دی» ییبه کی. کابرا خه لکی سلیمانی بوو. تینووس کرام و ده ستم کرد به کار تا سال
سارد بوو. نه وچار کوړه سابلاییه کان هه مووی چوونه وه بو سابلای به لام من نه چوومه وه. ناخر
چووبامه وه کو؟ نه مایک، نه حالیک، سه رباقی نه وه ش به بیکه سیان ده زانیم، به ردیک له
ناسمانی را که وتبا خوار، ده یانگوت کاری هه مه دیبه. منیش له به رامبه ر زولم و بیدادیدا ناتوانم
بیده نگ بم و ده ترسم تووشی رووداویکی ناخوش بم. برینی بوختانه که ی کاکه مر و خزمه کانی و
(...), تیتستاش تازه یه و شه وانه له داخان خه وم لینا که و ی که بو ده بن نه م تاوانه گه وره یه به رامبه ر
میرمندالیکي بیکه سدا بکه ن؟ ته نیا تاوانی من نه وهنده بوو که بیکه س و بیپشتیوان بووم. دیوارم
له دیواری هه موو که س کورتر بوو. بویه پریارم دا له گه رمین میتمه وه و تا ده توانم کار بکه م و
پاره کوکه مه وه و به ده ستی پر بچمه وه شاری خو م.

هه ستم، چووم بو رواندزی. «سه عیدی که وگیری» له و ی دووکانی ته نه که سازی دانا بوو. چوومه
لای و پی سهر بوو که نه چوومه وه سابلای. بوم باس کرد که ناچمه وه و ده مه وه ی نه و زستانه ی
کار بکه م تا ده بیته به هار. که زانی ناوا قاییم له سهر کارکردن پنداده گرم، واده کا:

— راوه سته، تیتستا له لای کابرایه کی هیندی کارت بو ده دوزمه وه. نه و کابرایه ناوی
«مه مه دعلی» یه، کوپان ساز ده کات و ده یانفروشیت. له شاگردیکي باش ده گهریت. وهره
لیره دانیشه تیتستا پیدا ده بیت، قسه ی ده گهل ده که م و داتده مه زریتم. نه و زستانه ی نه و کاره ی
بکه و تا به هاریش خودا گه وره یه.

تاویک لای سه عیدی دانیشتم و کابرای هیندی به ویدا تیپه ری. له مه نجه لیکدا کووپه ی ده گیرا. هه رای کردی و هاته لامان. به محهممه دعه لی گوت که به رده ستیکی باشم بۆ دیتوویه وه. له وی پرسیار و له من وه لām، له سه عیدیش مه دح و سه نام. به و جوړه کارم سه ری گرت و قه رار برپایه وه که مانگانه دینار و نیو یکم بداتی، خواردنم له سه ر نه و بیت و له لای ته ویش بمینمه وه و بخه وم. وه پیشخوی دام بۆ ماله وه. له مال ده گه ل ژنه که ی بریک قسه یان به زمانی خو یان کرد که من هیچیان لئ تینه گه ییشتم و نه زمانی باسی چ ده که ن! ژنه که ی جحیل بوو، دوو کوپری یه ک سالانه و سن سالانه ی هه بوو. ژنه له مالتی کووپه ی دروست ده کرد و محهممه دعه لیش ده ی بردن بۆ فروشتنی. پاش خواردنی نانی نیوه پو یه، مه نجه له کووپه ی بۆ تیکنام و گوتی:

— برۆ له رواندزی خواروو^۱ بیانفرۆشه و منیش لیتره ده یانفرۆشم. مه نجه له کووپه ی برده خواروی و زوو هه مووم فرۆشت و گه رامه وه. دیتم نه وه محهممه دعه لی هه ر وا به مه نجه له کووپه وه له ناو بازاردا ده خولیته وه و ئیستا قوتار نه بیوو. نه و پاره یی فروشتبووم دامه ده ستی و چووینه وه مالتی و قازانی بۆ پرکردم و چوومه وه بۆ رواندزی خواروو. نه و پوژه سن جارن چووم و هاته وه. دیاربوو لیم رازی بوو. وریا و توندوتو لیم. باش هه لده سووړیم. ده ستپس نه بووم. نه و پاره یی ده ستم ده که وی بئ پیچ و په نا ده بهیتمه وه و له مستی محهممه دعه لی ده که م. هه رچی پیانده سپاردم به و په ری باشی خو یه وه به جیمده هیتا. محهممه دعه لی کابرایه کی نه وسن بوو، له مالیاندا خواردن و خواردنه وه باش ده خورا. تیر و پر بوون. شه و له پیشخانه ی جیگایان بۆ من راخست. ماله که یان تاقه وه تاخیکی هه بوو که بوخو یان له وی ده نووستن. به و جوړه کارم ده گه ل محهممه دعه لی هیندی کرد تا به هار داهات و ولات گه رمای تیکه را. کوپه گه لی سابلآغی هاتنه وه، منیش دامنا بوو که سه ره له نو ی بجمه وه سه ر کاری ریگا ساز کردنه وه. به محهممه دعه لیم گوت که ده پو م، زوری سه ول و ته قه لا کرد که به جینه هیتم و له لای بمینمه وه و نه پو م، به لām قایل نه بووم. پاره یی نه و چهند مانگه م وه رگرت و چوومه وه نیو عه مه له ی و به ربوومه کارکردن. کارم کرد تا جاده گه یی «گه لی عه لی به گ» و سه ر هه ددی ئیرانی. به و جوړه کاری ریگا سازکردن کو تایی پیته ات. که حیسابی خو م لیکدایه وه نه و پووله ی لای کابرای

^۱ به پتی نه وه که کاپیتان خه لکی سابلآغ بووه و له رواندز غه واره، ئاساییه که باش نه توانی ناوه کان به ری یان پیناسه ی نه و شاره بکات. سه به رت به رواندزی خواروو دوو بوچوون هیه. یه کیان په نگه مه به ستی گوندیکی بچو وکه له خوار پیچه کانی رواندزه و له پیده شتی نه و شاره و له سه ر چومه که هه لکه وتوو که پییده گوتری "کاولوکان" که ده وری ۲ کیلومتر له شاره که دووره. نه گه ریکی تر نه وه یه که سه روشتی نه و شاره وا هه لکه وتوو که لیژه. قه دیدم نه و ماله نه ی له سه ره وه ی شاره که بوون پیان گوتوو "گه په کی سه روو" و نه و ماله نه ی که له خواری شاره که بوون واته له سه ر هه لدره که بوون پیان گوتون "گه په کی خواروو". وا ویده چی کاپیتانیش مه به ستی گه په کی سه روو و گه په کی خواروو بوو بئ نه ک رواندزی سه روو یا خواروو.

هیندی دهستم که وتبوو ۱۱ دینار بوو و نهو پاره‌یه‌ی که له کاری جاده‌ی گیرم که وتبوو ۳۵ دینار بوو که سهرجه‌م ده‌یکرده زۆر.

کاری رینگاکه که کۆتایی پیهات، کوره سابلآغیه‌کان ده‌گه‌پانه‌وه بو سابلآغ و پاره‌کانیان ده‌گۆرییه‌وه به پاره‌ی تیران. دیسانیش من ده‌گه‌لیان نه‌چوومه‌وه. ده‌خۆم نووسام و سواری ماشین بووم یه‌کراست چووم بو هه‌ولێر. هه‌ر نه‌و رۆژه تووشی «سه‌ید عه‌لی» بووم. کاتی خۆی له سابلآغ گیرفانێر بوو. ئیستا له هه‌ولێر دوکانداره و وازی له گیرفانێری هێناوه. ریشیکی قۆری به‌رداوه‌ته‌وه و ته‌سبیحیکی درێژی به‌ده‌سته‌وه‌یه، لیپرسیم:

— چۆنه لیره‌ی؟

منیش به‌سهرهاتی خۆم بو باس کرد که کارم له رینگا دروست کردن بو سهر حدوودی تیران کردووه و بریکم پاره کو کردۆته‌وه و ده‌مه‌ه‌وی بیده‌م به که‌لوپه‌ل و برۆمه‌وه بو سابلآغ به‌شکه‌م، ناوا قازانجیکی بۆم تیدابیت. بردمی بو کاروانسه‌رای «کاکه حه‌مه‌ی» نه‌ویش خه‌لکی بۆکان بوو و ئیستا له هه‌ولێر کاروانجیه. به کاکه حه‌مه‌ی نه‌سپاردم و قه‌رارمان دانا که به‌یانی بچمه‌وه لای له دوکانی و چیم لازم بێت بۆم بکری. بو به‌یانی کاکه حه‌مه بردمی بۆ مه‌یدانی ولآغان و که‌ریکی باشی بۆ کری. که‌ژوو، گوریس و هه‌رچی هه‌وجه‌ی ده‌کرد بۆی کری. که‌رم له کاروانسه‌رای کاکه حه‌مه به‌سته‌وه و بۆخۆم چوومه کن سه‌ید عه‌لی و نه‌ویش ده‌گه‌لم هات بۆ ناو بازار. نه‌وکات زه‌مانی په‌زاشای بوو، په‌زاشا لیباسی ژن و پیاوی قه‌ده‌غه کردبوو. سه‌ید عه‌لی گوتی:

— با فهردیکت بالتۆی ژنان بو بکرم، له تیران خیری باش ده‌کات. برۆ عه‌مبالی گازکه بۆت بار که‌ن، پاشان نه‌وانه به‌ره‌وه خانی و وه‌ره‌وه باقی پاره‌که‌ت بۆ خه‌رج که‌م.

گورچوگۆل بالتۆکانم برده خانی و هاته‌وه لای. نه‌وجار باقی پاره‌که‌ی بۆ دام به‌ گرشین^۱ بریک دیاریم بۆ پوورزا که‌م کری^۲ و بار و بارخانه‌م پێچایه‌وه. سه‌ید عه‌لی به کاروانی شه‌قلآوه‌ی نه‌سپاردم و هه‌ر نه‌و رۆژه ده‌گه‌ل نه‌وان که‌ومه رینگا. به دوو قونآغ هاتینه «شه‌قلآوه»^۳، له‌ویشرا ده‌گه‌ل کاروانی رواندز هاته «دیانان»، هاته ناو «کیلکه‌کان»^۴. کاروانی «غه‌فوری فاته گری»^۵ باری «عه‌لی

^۱ ده‌بی مه‌به‌ستی کاپشین بیت.

^۲ ده‌بی مه‌به‌ستی له پووری هه‌مان پووره زینه‌تی بووبیت که ژنی باوکیشی بوو. کوره‌که‌شی «حه‌مه‌ده‌ نه‌مین راتب» بوو که هه‌م ده‌بیته پوورزا و هه‌م ده‌بیته باوکبرای کاپشانی.

^۳ شه‌قلآوه له ۴۳ کیلۆمتری باکووری رۆژه‌لاتی هه‌ولێر و ۱۳۰ کیلۆمتری ده‌مینی بۆ حاجی ئۆمه‌ران (سنووری ته‌مه‌رچیان).

^۴ کیله‌کان ۴۵ کیلۆمتر له باکووری شه‌قلآوه هه‌لکه‌وتوووه و ۸۵ کیلۆمتریش له سهر سنووری خه‌یالی و ده‌ستکردی تیران و عێراق دووره.

^۵ له‌وانه‌یه «فاته گری» دروست بیت.

ريحان»يان دهبرد بۆ سابلاغ. دهگەل کاروان تا سەر هەددى هاتم. «شېخەي چارويدار»^۱ کۆنە خرمى باجە، بە باجى هەر دەگوت خالە. لای تاوپەپان بوو، بە منى گوت تۆ بکەو (هەوارقادر)ى،^۲ تيمە لە «شيناوئى»^۳ دەبين، وەرە وئى. وە هەوارقادرى کەوتم، شۆرپوومەو بە بەرى خانيدا پۆيشتىم، چوومە شيناوئى، ئەوانم نەدیتەو. لەوئى بەند نەبووم و هەر ئەو شەو هاتە «لگېن»ى.^۴ بۆ بەيانى بە دۆلى مەيدان بەلە کيدا^۵ ورده ورده هاتە «داشتهمر»ى.^۶ لە مەزراى داشتهمرى بارىکم لە نيو گيا و گۆلدا تاقەت کرد و کەرەکەم لەبن دارىکى کە سيبەرى هەبوو بەستەو.

کۆتايى بەشى (۱) و (۲)

خوێنەرى هێژا،

لېرەدا دەفتەرەکانى ژمارە يەك و دوو کە ناوەرۆکە کەيان تا پادەيەكى زۆر وەك يەك دەچوون کۆتايى پېتات. گشت نووسين و پرووداوەکانم پىک گرتن. گەر ورده زانيارىيەكى زياتر لە يەك لە دوو دەفتەرەدا هەبوو پىت ئەو تىکەلم کردۆتەو. لە لاپەرەکانى داهااتوودا دەفتەرى ژمارە ۳ هەلەدەدەينەو. لەویدا لەو قوناغە پا دەستپېدەکات کە سەر دەمى کۆمارى کوردستانە. وەك دەبين و پىستگەيەكى زۆر هەستيار و گرینگ لە ژيان و بەسەر هاتەکانى کاپيتان حەمەد ونە و تېداچوو کە دەورى ۱۰ تا ۱۲ سأل لە تەمەنى لەخۆ دەگرئ. پىک لەو و پىستگەيە دايە کە کاپيتان ژن دىئى، مندالى دەبىت، حېزب دادەنيت، دەگيرىت و شاربەدەر دەگرئ بۆ شيراز، لەوێرا بە پى پەتى و بە شاخ و کياندا دەگەرئتەو زىدى خۆى، کۆمەلەک هاوړئ لە دەورى خۆى کۆ دەکاتەو کە هاوېر و هاوفاکر بوون ئەوجا لە دەولەت ياخى دەبىت و بە ئەمنىيە و نەزمىيەکان دادەدات و پرووتيان دەکات و زۆر بەسەر هاتى سەرنجراکيش کە بەداخەو لىيان بىيەرى بووين. لەو سەردەمەدا

^۱ باش پروون نىيە چى نووسيوه پەنگە، مەبەستى کاپيتان چوارديوار، چواردهوار يا... بىت.

^۲ "هەوارقادر" گوندپكى بچوو کە لەسەر سنوورى دەستکردى ئيران و عىراق لە ناوچەى حاجى ئۆمەران کە لە بەشى عىراق هەلکەوتوو.

^۳ گوندى شيناوئى دەکەوتە باشوورى پۆژەلاتى شارى پيرانشار (خانئ). دوو کيلۆمىتر کەمتر مەوداى هەيە دەگەل ناوهندى شارەکە و ماوهى ۲۵ کيلۆمىتر دەگەل سنوورى دەستکرد مەودايان هەيە.

^۴ لگېن لە نيوان دوو شارى مەهاباد و خانئ (پيرانشار) هەلکەوتوو. ۵۵ کيلۆمىتر لە پۆژەلاتى خانئ و ۴۳ کيلۆمىتر لە پۆژاواى مەهابادەو دوورە.

^۵ مەيدانبەلەک زنجيرە کۆستانتىكى سەرکەش و سەرسەوزە کە لە نيوان خانئ و مەهاباد هەلکەوتوو. لە لگېن پا تا گوندى خەليفە پانتايەتى.

^۶ داشتهمر گوندپک بوو لە باشووزى مەهاباد کە زۆر لەو شارە نيزىک بوو. کە بەنداوى مەهاباد لە سالى (۱۳۴۹هـ/ ۱۹۷۰ز) ساز کرا وەبن ئاو کەوت. پاشان ئەو گوندهيان گواستەو بۆ شوتنىکى تر کە تىستا ۱۲ کيلۆمىتر لەو شارە دوورە و کەوتۆتە پاش بەنداوى مەهاباد.

به سهرهاتیک ههیه که خوالیخوښوو یای «خورشید پههبر»^۱ هاوسه‌ری کاپیتان بو نه‌وه‌کانی باس کردوو (به نووسه‌ری نه‌و دێرانه‌شه‌وه) که هه‌ول ده‌ده‌م لێره بینووسمه‌وه:

سیاسه‌تی لادانی په‌چه و چارشییی ره‌زاشا

کاتیک ره‌زاشا قانونی لادانی په‌چه و چارشییی (کشف حجاب) ده‌رکرد، له کوردستان به‌باشی بۆی به‌رێوه نه‌چوو. شو‌رشه‌که‌ی مه‌لا خه‌لیل گۆرهمه‌ر (۱۳۰۷ - ۱۹۲۸ز) یه‌ک له‌و شو‌رشانه‌ بوو که له‌ دژی نه‌و قانونه‌ی ره‌زاشا بو‌ ماوه‌یه‌ک په‌ره‌ی نه‌ستاند. یای خورشید ده‌یگپراهه‌وه:

[له‌ سابلأغ نه‌منیه‌^۲ چاکی هێرش هینابوو سه‌ر خه‌لک. هه‌ر ژتیک له‌ کوچه‌ و کۆلان چارشییی له‌سه‌ر بوویه‌ و ئازان^۳ یا نه‌منیه‌یه‌ک دیتبای، چارشیییه‌که‌یان به‌ زۆر له‌سه‌ری لاده‌دا و هه‌یج که‌ کۆمه‌لیک جنیو و بێرزییان پیده‌کردن، به‌ چۆماغان وه‌ریانده‌گه‌رانی. یه‌ک له‌و نه‌منیه‌یه‌ی سابلأغ، ئازاتیکی عه‌جه‌م بوو که‌ ئامانی به‌ خه‌لکه‌که‌ هه‌لگرته‌وو. مندالی سه‌ر پشتی لانکی لێیده‌ترسا. (یای خورشید ناوی نه‌منیه‌که‌شی ده‌هینا، به‌داخه‌وه‌ ناوه‌که‌ی نایه‌ته‌وه‌ زه‌ینی نووسه‌ر).

مالمان له‌ گه‌ره‌کی نه‌رمه‌نیان بوو. پوژتیک چارشیییه‌سه‌ر به‌ کۆلندا تیده‌په‌ریم، که‌چی له‌ به‌ختی په‌شم تووشی نه‌و ئازانه‌ ناجسنه‌ بووم. ئازان په‌لاماری بو‌ هینام و به‌ زۆر و به‌ جنیودان چارشییی له‌ سه‌رم فری دا. که‌ دیتی من ژنی حه‌مه‌دی مه‌لولوودیم، ئازان خه‌وفی رێکه‌وت و چارشیییه‌که‌ی دامه‌وه‌ و داوای لیکردم که‌ لای کاک حه‌مه‌د باس نه‌که‌م. سوتندی بو‌ خواردم که‌ گه‌ر زانیای هاوسه‌ری کاک حه‌مه‌دم، چارشییی لی نه‌ده‌کردمه‌وه‌. منیش و ئازانه‌که‌ش ده‌مانزانی گه‌ر کاک حه‌مه‌د نه‌وه‌ بزانی، ئازانه‌که‌ له‌ کۆشی پێخه‌مه‌ریدا بێ و هه‌زار پوچی هه‌بێ، یه‌کی پیناهێلێ بۆیه‌، لای کاک حه‌مه‌د باسم نه‌کرد و گوتم با له‌وه‌ زیاتر کیشه‌ بو‌خۆی دروست نه‌کات چونکه‌ پوژ نه‌بوو له‌ قوژتیک نه‌که‌وێ.

نازانم کاک حه‌مه‌د^۴ له‌ کوێ نه‌و باسه‌ی زانیبووه‌. بێ نه‌وه‌ی لای من باس بکات له‌ په‌سیوێک له‌ ئازان ده‌خه‌فتی و له‌ بوومه‌لێلی تێواره‌ به‌رانه‌ری ئازان دیت. که‌ کاپیتانی ده‌بینی، ئازان نه‌ژنۆی ده‌شکێ و ده‌که‌وێته‌ سه‌ر چۆک و له‌به‌ر کاک حه‌مه‌د ده‌پارێته‌وه‌ که‌ نه‌یکوژت و ده‌لێ نه‌مزانیه‌ که‌ هاوسه‌ری تۆ بووه‌، ده‌نا نه‌و کاره‌م نه‌ده‌کرد. کاک حه‌مه‌د هه‌یج قسان ناکات ته‌نیا به‌ یه‌ک

^۱ پروانه‌ لایه‌ره‌ی ۴۱۰

^۲ به‌رێوبه‌رایه‌تی پۆلیس یا بنکه‌ی پۆلیس. له‌ سه‌رده‌می قاجاره‌کانه‌وه‌ به‌ بنکه‌ی پۆلیسیان ده‌گوت (نه‌منیه‌ یا نه‌زمیه‌).

^۳ له‌ سه‌رده‌می قاجاره‌کان به‌ پۆلیسیان ده‌گوت "نازان" که‌ له‌ Agent ی فه‌رانسه‌وی یا ئینگلیسییه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌.

^۴ یای خورشید هه‌میشه‌ می‌رده‌که‌ی به‌ " کاک حه‌مه‌د " بانگ ده‌کرد.

فیشهک دهیکوژیت. که ئازان کوژرا، شار شله‌زا. کهس نه‌یزانی ئەو ئازانه کێ کوشتی؟! که مآلمان هات بۆ «خەلان»ی، له‌وێ کاک حەمەد بۆی گیرامه‌وه که کوشتنی ئازانه که کاری ئەو بووه. گوتی: ئەو ئازانه ئیستا له‌ دایکی خۆی نه‌بووه که چارشێو له‌ سه‌ری ژنی حەمەدی مه‌ولوودی لیکاته‌وه.

(تبعید) تارانندن یا دوورخستنه‌وه‌ی زۆره‌ ملی بۆ شیراز

کاپیتان که بۆ کارکردن له‌ پرێگای هامیلتۆن چوو بۆ باشووری کوردستان، ئیتر له‌وێ فێری کاسبی بوو و به‌ کرپن و فرۆشتنی که‌لوپهل و ئەودییو و ئەمدییو کردنیان له‌ سنووری ده‌ستکرد که پێناده‌گوت قاچاخچیت، ده‌وله‌مه‌ند بوو. له‌ ئەزموونه‌کانی خۆی له‌و بواره‌دا که‌لکی وه‌رده‌گرت و هه‌رجاره‌ی که هاتۆته‌وه بۆ سابلاخ هه‌ولێ داوه هه‌ندیک له‌و کورپه‌ سابلاخیانه که باری ئابوریان باش نه‌بووه، ده‌گه‌ل خۆی بیانباته ئەودییو و شتیان بۆ بکێژێ تا ئەوانیش خێرێک بکه‌ن و ژیاڤیان هاسانتر تێپه‌رێ. له‌و که‌سانه ده‌توانین ئاماژه به‌ حوسینی زێرینگه‌ران، برایمه‌ سوور، سه‌عیدی حه‌مه‌قاله‌ی و برایمی حاجی ئەللا (ئیلاهی) بکه‌ین. له‌و نێوانه‌دا ده‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ پرووناکییران و تیکۆشه‌رانی باشووری کوردستان ئاشنا ده‌بن. ئەو ئاشنايه‌تییه ده‌بیته‌وه هۆی ئەوه که هه‌م پێناسه‌ی عێراقی بۆ ده‌رهێنن و هه‌م کاریگه‌ری له‌سه‌ر کاپیتان و حوسینی زێرینگه‌ران دابنێن بۆ گه‌شه‌ی بیرى ناسیۆنالیستی که ئەوکات له‌ جیهاندا جمه‌ی ده‌هات. به‌تایبه‌ت که گه‌لی کورد خۆی به‌ به‌شخوراو ده‌بینی، ئەو هه‌سته‌ خه‌وی له‌ لاو و پرووناکییرانی کورد هه‌راسان کردبوو.

کاپیتان، سه‌عیدی حه‌مه‌قاله‌ی و حوسین زێرینگه‌ران به‌ گواستنه‌وه‌ی بیرى نه‌ته‌وه‌یی و گوڤار و بڵاوکراوه‌کانی تر بۆ مه‌هاباد که له‌ باشوور ده‌رده‌چوون، کاریگه‌رییه‌کی باشیان دانابوو له‌سه‌ر جوولاندنی رۆحی نه‌ته‌وه‌یی له‌ناو کۆمه‌لانی خه‌لکدا. هه‌روه‌ها ئەوان بوون به‌ هۆی دامه‌زراندنی یه‌که‌م حیزبی مۆدێرنی نه‌ته‌وه‌یی له‌ ئاستی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان به‌ ناوی (حیزبی ئازادیی کوردستان).

به‌ پێی په‌یمانی سه‌عدئاباد ده‌بوايه ده‌وله‌تانی ئێران و عێراق یه‌کتریان له‌ هه‌ر چه‌شنه جموجۆلێکی فه‌رهه‌نگی و سیاسیی که به‌دوور له‌ بازنه‌ی پلانی ده‌وله‌ت بێ، ئاگادار بکێنه‌وه. وا وێده‌چێ که ده‌وله‌تی عێراق ده‌وله‌تی ئێرانی له‌وه ئاگادار کردیته‌وه که قاچاغچیه ئێرانییه‌کان به‌رده‌وام ده‌گه‌ل ئەو کورده نه‌ته‌وه‌ییانه له‌ پێوه‌ندی دان. له‌ مه‌هابادیش ده‌وله‌ت هه‌ستی به‌ جموجۆلێکی سیاسیی کردبوو و نووسراوه‌یه‌ک بڵاو کرابوو که داواي له‌ خه‌لک ده‌کرد شۆرش بکه‌ن. ئەو خالانه‌ وا له‌ ده‌وله‌ت ده‌کات که ئەو که‌سانه‌ی قاچاغچی بوون و هاموشۆی عێراقیان کردوووه یان به‌ چه‌شتیک له‌ ناو خه‌لکدا ناویان دیاره، به‌ محانج بیانگرتی و دووریانخاته‌وه بۆ شیراز که حوسین زێرینگه‌ران و کاپیتان یه‌ک له‌و که‌سانه‌ بوون.

دوکتور ناسو و ماموستا هه ژار موکریانى و کاپیتانىش لهو کتیبهى بهرده ستاندا هه ندیک له سه ر
 نهو پرووداوه دواون که له داهاتوودا دهیخویننه وه. ههروه ها له نامیلکه ی (حیزبى نازادى
 کوردستان) ١٤١ به سه رچاوه و به لگه مه وه. باسى ورده کاریه کان کراوه بویه بو ته وهى درېژه دادرى
 نه بى لیره باسه که زور شى ناکه مه وه. ته نیا ته وه نه بى که کاپیتان له شیراز هه لئاکا و مه ترسیه کانى
 به دل و گیان وه ته ستو ده گریټ و له شیراز به پى پى په تی را ده کات و پى روژناوا ده گریټ و
 شاخ به شاخ و گوند به گوند و که ند به که ند، دیته وه ناوچه ی سابلآغ. ته نانه ت ده یانگى پرايه وه که له
 رینگا شیر و نانى له شوانان وه رده گرت. خو ی له شیتى دابوو تا که س شکی بو ی نه چى.

یاى خورشید په هبه ر و ئامین کچی کاپیتان و کاک عه بدولپه حمان (خانه) کورى کاپیتان، باسیان
 ده کرد که کاتیک پاشى شش مانگان رینگاکوتان له شیرازه وه دیته وه بو مه هاباد. به که مجار پروو له
 گوندی «زگدرپاو» ده کات. نهو گوندهش ملکی بنه ماله ی به ریزى «شاترى» بووه. لهو پیه وندييه دا له
 رینگای کاک کامبه خش شاترى وتوويزى کورتم ده گهل به ریز کاک حوسین شاترى کرد که تىستا
 ته مه نى ده وری ٨٥ سال ده بى و نهو پرووداوانه ی له زمان دایک و بابى خو یه وه ناوا بیستووه:

(ناغای حه مه دى مه ولوودى که که سىکی زور ئازا و نه ترس و نه مین بووه، که ته بعید کرابوو بو
 شیرازى، له شیرازى را پیش شه هریوه رى ١٣٢٠ به شاخان و به نه بوونى و به برسىتى و بیخه ویدا
 رینگای گرتوته بهر و هاتوته وه بو لای سابلآغى تا ده گاته زگدرپاوى. که واریدى زگدرپاوى ده بى
 ده چیته حه وز و کانیه که ی تا ده ست و چاوى بشوات. مندا ل وه دووى ده که ون هه رای ده که نى:
 هو شیته شیته. پیاویک له مندا له کان تووره ده بى و ده ریان ده کات و پیده لى:

- مامه گیان کارت به کتیه؟ چونه هاتوو ی؟
- ئاخى میرزا که ریمى شاترى مالیکی نهو دتیه ی نیه؟
- به رپوه لئا
- کوا؟ لیره به؟
- به لى به مال و مندا له وه نه وه له ناو باغین.
- ده کرى رینگای باغیم پيشان ده ی؟
- کابرا ده گهل دیت هه تا ناو باغى. که دوور و نيزیکی بنه ماله ی کاک که ریم ده بنه وه، ده بینن
 کابرا به کی سه ر و ردين هاتوو، چلکن، لیباسى دراو، هه موو گیان به ده ره وه دیته لایان و سلآوى
 ده کات. له پیرا حوسنى خانم که چاوى لیده کات، کاک حه مه دى ده ناسیته وه. ديار بوو له پيشدا
 ناسیاویان هه بوو. ده لى:
- حه مه د نه وه نه تو ی؟

^١ پروانه لاپه رهى ٤٧٨

— به لئی خانم بۆخۆمم.

— مالت شیتوی ئەدی ئەو چ وەزعیکی ههته؟ کۆره ههموو گیانت دیاره مالت خراپ، ها ئەو دهرهیهی به خۆت داده جارێ.

کاتهکهی جهنگه‌ی نانی نیوه‌پۆیه ده‌بی، نانی بۆ تیده‌که‌ن و تیرتیر نانی ده‌خوا و جا ئەوجار بۆیان باس ده‌کات که چۆناوچۆن له شیرازه‌وه به پێیان هاتۆته‌وه که شەش مانگی خایاند. ئینجا حوسنی خانم ده‌ستووور ده‌دات تا بچن له مالت له‌سه‌ر ته‌ندوویری ئاوی بۆ گهرم که‌ن تا کاک حه‌مه‌د له شۆرکه‌ی خۆی بشوات. پیاویکی‌ش بانگ ده‌کات تا پردێن و سه‌ر و سه‌کو‌تی کاک حه‌مه‌د کورت که‌نه‌وه. له‌ولاشه‌وه جلی تازه و خاوینی بۆ دابین ده‌کات. له‌پاشان حوسنی خانم پێیده‌لێ که حه‌مه‌د زۆر پیست لیده‌گه‌ڕێن و به شوێنته‌وه‌ن تا بتگرن، وشیری خۆت به و جارێ لێره مه‌زوو تا بزانی چ پرووی ده‌دات. کاک حه‌مه‌د پێنج پۆژ یا حه‌وتووێک تاقه‌ت دێتی و به حوسنی خانم ده‌لێ که پێخۆشه‌ بچیته‌وه مه‌هابادی و منداڵه‌کانی ببینته‌وه. هه‌رچی حوسنی خانم ده‌لێ نابێ و ناکرێ و ده‌تگرن و ده‌نگوژن، کاک حه‌مه‌د به‌ گوێی ناکات و ده‌چیته‌وه بۆ مه‌هاباد. به‌لام قه‌ولی لیده‌ستینی که له مه‌هاباد گیر نه‌بیت و بچێ بۆ عێراقێ. چل تمه‌نی ئەوکاتی‌ش له‌ گیرفانی ده‌نی و مالتاواپی له‌ یه‌کتر ده‌که‌ن. ئیتر کاک حه‌مه‌د ته‌نیا شه‌ویک له‌ لای منداڵه‌کانی ده‌مێنته‌وه و بار ده‌کات بۆ عێراقێ.^۱ له‌ به‌ختی ئەو هی‌نده‌ی تیوه‌رنه‌سوورا که شه‌هریوه‌ری ۱۳۲۰ پرووی دا و حکومه‌ت نه‌ما و کاک حه‌مه‌د ئازاد بوویه‌وه. ئیوانی به‌ینی مه‌ و کاک حه‌مه‌دی فه‌وقولعه‌ده‌ خوش بوو. ئەوکاتی ئا‌غایانی (یه‌ک له‌ عه‌شیره‌ته‌کان)^۲ به‌ واسیته‌ی حیساب و کیتابیکی که ده‌گه‌ڵ باپیرم (حاجی مسته‌فا شاتری) هه‌یانبووه که گۆیا پوولی به‌ قه‌رز داوه‌تی، ده‌نێری و ده‌لی بچن که‌ریمی شاتری تالان بکه‌ن. له‌ولاشه‌وه که دۆستان ئەو خه‌به‌ره ده‌زاننه‌وه، جه‌ماعه‌تیک زۆر به‌ هانامانه‌وه دێن. یه‌ک له‌وان کاک حه‌مه‌د بوو. له‌و هه‌موو عاله‌مه‌ی ته‌نیا بابم (که‌ریم شاتری) و کاک حه‌مه‌د شه‌ری چاکیان کرد. پاشان کابرایه‌کی خه‌لکی دێی ده‌لێ ئا‌غا، عه‌شیره‌ت هاتنه‌ نیو دێی، ب‌رۆن، لاچن. به‌ ناچار دێیه‌که به‌جێ دێلن و عه‌شیره‌تیش تالانی ده‌که‌ن. کاک حه‌مه‌د و منداڵه‌کانی کاک حه‌مه‌دیش هه‌یچکات ئەو چاکه‌یه‌ی حوسنی خانم و بنه‌ماله‌ی شاتریان فه‌رامۆش نه‌ده‌کرد و به‌رده‌وام باسیان ده‌کرد و ببوو به‌ خالێکی به‌هێز له‌ ئیوان ئەو دوو بنه‌ماله‌یه‌ دا. جا بۆیه کاپیتان له‌و بیره‌وه‌ریانه‌یدا که له‌ داها‌توودا ده‌بینن، ده‌فه‌رمووی که ده‌مه‌هوێ چاکه‌یان بده‌مه‌وه و له‌سه‌ر ئەو بنه‌ماله‌یه‌ تا لیواری مردن ده‌روات.

^۱ کاپیتان سه‌ردانیکی کورت بۆ عێراق ده‌کات و دواتر ده‌گه‌ڕیته‌وه بۆ ئا‌وچه‌ی موکریان و به‌ ناویکی ساخته له‌ گونده‌کاندا خۆ حه‌شار ده‌دات و له‌ گیشه‌ ده‌وه‌ن و ته‌پاڵاندا خۆی شاردۆته‌وه.

^۲ له‌ ناوه‌تانیان خۆ ده‌پاریزم. ته‌نیا ده‌نوسم یه‌ک له‌ عه‌شیره‌ته‌کان. هۆکاره‌که‌شم له‌ پێشه‌کیه‌که‌دا باس کردوو.

دەفتەری ژمارە (۳)

رووالەت و تایبەتمەندییەکانی دەفتەری ژمارە (۳)

دەفتەری ژمارە سی هاوشێوەی دەفتەری ژمارە یەک ۱۷ سانتیمتر پاناییەتی و ۲۰،۲ سانتیمتر درێژایی. پرووبەرگیکی کاخەزی ئەستووری هەیه بەلام بۆ پاراستنی زیاتری پرووبەرگە، بەرگیکی کەسکی پلاستیکی توندوتۆڵیان بە چریش (سڕیش) یا شتیکی هاوشێوە لێداوە کە بەتەواوی پرووبەرگە کاخەزییەکی داپۆشیوە. کە پرووبەرگە هەڵدەدەیهووە تەنیا دوو واژۆی کاپیتانی پێوهیه کە یەکیان گەورەیه و ئەوەیتریان بچووکتەر. کاپیتان لەو دەفتەرەدا سەرەتا و کۆتاییەکی لێ تیکچوووە و لە لاپەرەکانی کۆتایی دەفتەرە کە را دەستی کردوووە بە نووسین.

دەفتەرە کە دەوری ۱۸۰ لاپەرەیه کە هەمووی پەش کردۆتەووە. لاپەرەکان کاخەزی ناسکی بۆرن کە بە «کاهی» ناو دێرن و خەتەکانی درێژاودرێژ و پانهوپانن بەسەر یەکترا هاتوونەووە کە چوارگۆشە ی ورد دروست دەکەن. لە پرووبەرگی کۆتاییشدا پێک لە ناوەرەست، هەندیک زانیاری بە زمانی پرووسی لەسەر پشتی پرووبەرگە کە وەدیاری دەکەوێ کە وا وێدەچی زانیاری ئەو کارگەیه بووبێت کە لێی سازکراوە. کاتیک بە کەرەسە ی وەرگێرانی دیجیتاڵ تاقیم کردەووە پێگوتم کە ئەو زمانی بولگارییه و کە وەری گێرا نرخی دەفتەرە کە ی بوو دەگەڵ پێژە ی چۆنییهتی دەفتەرە کە و پادە ی لاپەرەکانی. زیاتر لە هەشت واژۆی کاپیتانی لەسەرە.

لاوازبوونی حکومت و ههلاتنی عهجه مان له سابلآغ^۱

ئهو پوژه لای نیوه پویه ئینگلیسه کان فانی بوون. ئهوان ون بوون و عالهمی شار به سهربازخانه وهربوون. داریان به سهر بهردی نه هیشت. سهربازخانه تالان کرا.^۲ عالهم وا داغدار بوون که چه ند هۆدهیان سووتاند. خه بهرم زانی که دهستیک ئیستری توپخانه له زینوی چاواربهردان^۳ به پره لایه. به هاواله کانم گوت با بچین ئه و ئیسترا نه بگرین. من و «په حیمی عهبدی رهزا» ی^۴ ده گه ل دوو نه فهری تر بو لای ئیستره کان چووین، ته ماشامان کرد «بایزه خیلی ...» خو ی و سی نه فهری نوکهر، خه ریکه ئیستره کان ده گر ی، دوو ئیستری گرتوو و نوکهر یک په تی کردوون، ئیمهش چووین بو ئیستره کانی دی. بایزه خیل به سه رماندا گووران دی:

— برون لیره!

که میک قسه ی سووکی کرد و بومان هات که شالومان بو بیتن. «ده مانچه ی پروتم دهره ئنا و بو ی چووم و گوتم:

— گوپی با پیره ده رویشه که تان وا و وا لیده که م، ئه و ئیسترا نه مالی باوکه کاذ و شه نه دزه که تانه؟ سه گباب ئیستا وه ک سه گ په تت ده که م لیره!

به عومری خو ی شتی وای چاو پینه که وتبوو، زمانی گیرا و دهستی کرد به پارانه وه و زمانلووسی و گوتی:

— بایم، ئیمه براین، شه پ و قه لسه بوونی ناو ی، نه چو بچیت، ئیستره کان دوو بهش ده که ی، به شیک بو ئیوه و به شیکیش بو ئیمه.

^۱ دهوله ته کانی شو ره وی و ئینگلیس له ۱۰ی خه رمانانی ۱۹۴۱/۵۱۳۲۰ ز ئیرانیان داگیر کرد و حکومتی ناوه ندی چ دهسته لاتیکی به سهر ناوچه داگیرکراوه کاندانما. خه لکی سابلآغ به هیمه ته ی پیشه وا قازی محه ممه د پارێزگارییان له ئاسایشی شاره که ده کرد. بروانه کتیی: جمهوری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی ویلیام ئیگلتنون - وه رگێرانی: سید محمد صمدی ل: ۲۹، ۳۱

^۲ له سه رته تاکانی ئه و ساله دا هیزه کانی شو ره وی پاشی بومبارانکردنی شاری سابلآغ، ده ستیان به سهر بنکه ی پولیس و سهربازخانه ی ئه و شاره دا گرت و هه موو سهربازه کانیان چه ک کرد و ئه سه له حه خانه کانی ئه و بنکانه یان هه موو ده گه ل خو یان برد. ئه وه ی مابوو هه مووی ئه سه له حه ی کو و له که لکه وتوو بوو. پاشان ئینگلیسه کان له رینگای خانیوه هاتنه ناو سابلآغ و دوو پوژ له و ئ مانه وه و خه لکیان هانده دا تا بچن ئه و به رماوه له سیلاحه بیکه لکه کان به رن بو خویان. بروانه کتیی (کورت ه میژووی بنه ماله ی قازی له ویلایه تی موکری - نووسینی: خه لیلی فه تاحی قازی - وه رگێر و ئاماده کار: حه سه نی قازی ل: ۱۰۴، ۱۰۹)

^۳ جوان دیار نییه که چ نووسراوه! چواربهردان؟ چاواربهردان؟ چاوه بهردان؟ چاوپهردان؟... به ئه گه ری زور مه به ستیان "چواربهردان" ه.

^۴ بنه ماله که یان ناستاو یان ئیستا "مالکی" یه و بنه ماله یه کی کو و په سه نی سابلآغ.

— دەى لە ھەوھەلپوھ وات گوتبا! ئەدى ئەو ھەرهشە و گورەشەت لەچى بوو؟ ئىستا لەو ھەوت ئىستەرە سىيان بۆ تۆ و چوارىش بۆ ئىمە و دەنگت دەرئەبەت و پەتيان كە و برۆن و پشتى سەريشتان چاو لىمەكەن.

ئەوان بىئەوھى مەتيان بىت سى ئىستەرەكەى خويان برد و پويىشتن، ماينەوھ ئىمە كە نەماندەزانى ئەو چوار ئىستەرە بۆ كوئى بەرىن؟ لەوھ دەترسايەن عەرووسان ھانگرن. پاش گەفت و تەگبىرىكى زۆر، ھاتىنە سەر ئەوھى كە ئىستەرەكان بەرىنە زىنوئى بيانفرۆشين. ھەر لەوئى پەھىمى عەبدى پەزاي دەگەل «وھستا برايم»^۱ ئىستەرەكانيان برد و پويىشتن.

ئەوان دەگەنە قازىياوايە و لەوئى تووشى كاروانىك قاچاغچى گەرمىن دەبن كە گەورەكەيان «سەيد ھەسەن» بوو و مالى لە زىنوئى بوو، ناسياوم بوو. ھەر لەوئى ئىستەرە و ئەو تەفەنگانەى دەستمان كەوتبوون بەوانيان دەفرۆشن و بە پوول و پارەوھ گەرانەوھ لامان. زوو گوتم بچن ئەو پوولەى لە ناو ھاوالەكاندا دابەش كەن و برىكىش بەدن بەو چەند مالە نەدارەى كە دەمانزاني نانى شەويان نىيە بىخۆن و مندالى سەغىر و پياوى نەخوشيان ھەبوو.

مىش ئەوھەندەم لە پارەكە وەرگرت كە پارەى دەمانچەى «ھاشمى فەرھادى»^۲ بەدەمەوھ، دەنا من ئەوكات ھىچ دە فەكرى پوول كۆكردنەوھەدا نەبووم. لەسەر ئەو ھالەى را ھاتوومەتە سەر ئەو ھالەى، بۆ من ھەموو شەتەك بوو. ئەمەنىك كە لەترسى ئەمەنىيەى شوئىكە نەبوو خۆى لىوھشارم، ئەمەنىك كە لە تەويلە و پەسيواندا بە مانگ و پوژ خۆم ھەشارداوھ تا گيانم لە چەنگ پياوى دەولەت و عەشاير پزگار بگەم، ئىستا ئازادەم و تام لەو ئازادىيە دەكەم و تۆلەى خۆم لە عەجەم و ئەمەنىيە و دەولەمەندى خوئىرى دەكەمەوھ.

من زۆر شەوان نانم نەخواردووھ و بە ژانەزگى برىستىيەوھ خەوم لىكەوتووھ. زۆر شەوانىش لە سەرمان ھەللەرزىوم و خەوم لىكەوتووھ. زۆر شەوان بەفر و بارانم بەسەردا بارىوھ جا نووستووم، چونكە مىچىكم دەست نەكەوتووھ تا لە بنى درىژىم و تەر نەبم. ئىستا ئەوھى گىرم دەكەوئىت بەولا و بەولايدا دەدەم و گرىنى دلمى پىدەكەمەوھ، دەستى خەلكى داماوى پىدەگرم. پىمخۆشە لەپىشدا ھاوالەكانم كە ئەوانىش لەخۆم بىكەسترن، پاشان خەلكى فەقىر و نەدارەكە ئاھىكى خۆش ھەلمژن و زگىكى تىر كەن. ئاخىر ئەو زولم و زۆرەى پياوى پەزاشاى لەو خەلكەى دەكرد، ھىچ كافرىك نەيكردووھ. ئەوانە زۆربەيان لە عەجەمستانى را ھاتبوون، ھەمووى خەلكيان دەچەوساندەوھ و دەولەمەند دەبوون و خەلكەكەشان دەقورئى دەنا.

^۱ برۋاننە لاپەرەى ۴۲۴ تا وھستا برايم بناسين.

^۲ كورتيەك لەسەر ژيانى خوالىخوشبوو ھاشمى فەرھادى لە لاپەرەى ۴۵۳ى ئەو كىتەبەدا بخوئىنەوھ.

من پېشتړ به
کارکردن و
قاچاغچیتي و
قه‌علیه یی کردن له
جاده یی رواندز،
توانیم که می‌ک پوول
و پاره کو بکه‌مه‌وه و
نه‌و باغانه‌ی هه‌من
بیانکړم. به‌داخه‌وه
نیستاش کوټیکیان
له‌سه‌ر قه‌رزدارم و
له‌به‌ر کوردوستان،
نه‌وه لټره له ولاتی
غهریبي
که‌وتوومه‌وه و
ناتوانم باقی
پووله‌که‌یان بو بنی‌رم
و مشکل‌کۆز مه‌یانم.
هیوادارم که‌ردنم نازا

بکهن. وهک بیستوشمه دهوله‌تی ئیرانی دهستی به‌سه‌ر باغه‌کاغدا گرتووه و هه‌مووی لیم داگیر کردووه.

^۱ مه‌به‌ستی جادده‌ی هامیلتون‌ه.

دایمه دهستی. ټیستا په حمانی برام دلی پتویه و منیش وه خته بوی شیت بم. به په حمانیم گوت با برنوویه که لای تو بیت تا به کی ترم گیر ده که وئی. له خویشیان هر مابوو هه لفری، تفهنگه ی برد و چووه بو ماله خوئی.

به یانی «سهید عه بدوللا سهید تهها»^۱ له دوکانه که ی را دهستیکی لټه لوه شاندم و گوتی وهره لام. چوومه لای و تاوټکی له لای دانیشتم، جا واده کات:

— ده زانی چی؟! قایم مه قامی په نیسی گومرگی جیراغه و خه لکی ته ورېزه. بار و بارخانه ی ټټکناوه و خه ریکه پرواته وه بو ته ورېز. سه گباب کاتیک هات بو شار خوئی و جووټیک گوونی، که چی ټیستا دوو-سی ماشین جیگای سر و سیپالی نابېته وه. خوټی بگه یتنه وه ک پیاوان و نه هیللی ده رچن. تو قهت ده زانی ته وانه چییان له عالم من کرد؟ له سر خوټی نه و خه لکه داماوه خوټان ته یار کردووه و ټیستاش ده یانه وئی وا به سووک و هاسانی ټیقوقولینن؟ جا «کوټر چیت ده وئی، دوو چاوی ساغ»، دهردی عه جه مان هر له کن منه. شه وئی هه شت له هاواله به کاره کانم هه لگرت و چوومه ماله که ی قایم مه قامی. هه رچه ند ده وروبه ری ماله که ی خول ده دهین پټگای ژووریمان نییه. په حیم^۲ چوو دیواربری هینا، دیوارمان پټبری و چووینه ژوور. هه موو ژووره کاغان سر و سووژن دا به لام نه و شتانه ی که سهید عه بدوللا باسی کردن هیچ دیار نه بوو. مالټیکی پرووت و قووت. نه وه قایم مه قام ده گه ل ژنه که ی له هه ساری نووستوون یا وه خه بهرن و ناوټرن جوول ه بکه ن؟! نازانم! وه ستا برایم چوو سهریان و ټیپوه ژانندن و راستی کردنه وه. کابرایان هینا بو دیوټکی و پیمانگوت:

— کوا ناوماله که ت؟ کوا پوول و پاره ت؟ بو ماله که ی ناوا چوله؟
— به هه زه رتی کټ و کټ نه ورؤ هه رچی پوول و ناومالی که هه مېووه ده گه ل منداله کانم به رټم کردوون.
هه موومان ده ستمان سارد بووه و نه مانده زانی باوه ری پټیکه ین یا نا؟ له ولای را وه ستا برایم که مالی له و گه ره که ی بوو هه لیدایه:

— نه ورؤ هیچ ماشینیک به و نارامانه دا نه هاتووه.
نه و جار کابرایان هه لټیچا پیس! وا ترسا که وه قسه هات و ده یگوت:
— هر مه مکوزن جا من جیگا که تان پټده لټم.
وه پټشمان که وت و بو ژوورټکی بردین و نیشانی داین که له کوټی شار دوو یه ته وه. ماله وای ده رکه که ی سواغ دابوو که که س شکی نه ده کرد لټره شمه ک تا قهت کراون! زوو به دیواربر کردیانه وه و ته ماشام کرد تا میچی فهرده له سه ریه که هه لچندراوه. کابرا و ژنه که ی له دیوټک گیران و

^۱ له بڼه مالیه ی به رټزی ته یوبیانی مه رکه زی.

^۲ به نه گه ری زور مه به سستی په حیمی عه بدی په زایه (مالکی)،

نۆبه چیشمان بۆ دانان به لّام پېشتر مندالّه کانی په وانه کړدبوو و ئیستا خوږی و ژنه که ی به سه لّتی ماون. نه و فهدانه نه وهنده زوړ بوون که نیوټک زیاتری کیشا تا کیشایانه وه ماله «مامه جه لیل» ی. له ماله مامه ی تابه کاښان کړده وه و دیتمان که زوړ شتی چاکی تیدایه. فهدرشى چاک، پڅه فی چاک. ده نېو چه مه دانه کاند ا که لویه لی نایابی تیدابوو. ئیمه ش نه وه ی پتویستمان بوو هه لمانگرت و باقییه که مان دا به سید عه ولای تا له ماله فهدیرانی دابه ش بکات. دواتر زانیمان وه که شه وټک پېش ئیمه «هاشمه کوټر» و براکانی به سهریان داداوه و نه وه ی شتی باش بووه ده گه ل خوږیان بردوویانه بویه، کابرا له ترسان مندالّه کانی دهر باز کړدوو و باقی شته کانیشی ده و ژووره یدا سواغ داوه.

جا چهند شه و له سهر یه ک ده چووینه سهر نه و نه فسه رانه ی که مابوون له سابلّاغی، نه وه ی لازم بوو ده گه لیاښان ده کړد. نه وه ی نه و ماوویه ی له سابلّاغی به سهر نه و خه لکه یان هیتابوو هه موومان توّله لیکردنه وه و وه ک سه گ بومان دادده هاتنه وه و ده پارانده وه. ترس و تهق وره وټکیان دهن او کهوت نه بیتنه وه. ههر هه مووی پریان کړد و زوړبه یان که لویه له کانیان ته سلیم به ده ولّه مه نده کانی سابلّاغی ده کړد و بوخوږیان بوی دهرده چوون. ته نانه ت نه و عه جه مه ده ولّه مه نده ی له سابلّاغی ده ژیان، تهق وره ویان تیکه وت و پریان کړده وه بۆ تازه ربایجانې.^۱

^۱ بړوانه به لگه ی ژماره یه ک که له لاپه رهی ۴۷۴ دانراوه و پشتراستی قسه کانی کاپیتان ده کات.

کۆکردنهوهی قاحبه خانه کانی «ئه کبه رئاباد»^۱

خوالێخۆشبوو ئه حمه دی حمه کهوله
(مه شیر)

ورده ورده شار ئارامتر ببۆوه. عه جه م شاریان به جێده هێشت. ئه و عه جه مانه ی له شار دۆست و ناشنایان هه بوو، ماله که یان ده دا به و دۆستانه یان و ئه وانیش ماله کانیان له مه یدان بۆ هه راج ده کردن و خۆیان و ماله و مندالیان سووکبار ده کرد و ده پۆیشتنه وه بۆ ئازهر بایجان.

ئێستا شتی که ماوه که ئه نجامی بده ی ئه ویش، کۆکردنه وه ی ئه و قاحبه خانه ی لای باغی سیسه ی بوو. لای باغی سیسه ی هه مووی قاحبه خانه بوون. ئه و گه ره که شه ش-حه وت چایخانه و دوکانی لیبوو، لای که م ۱۰۰ ماله هه بوو هه موو قاحبه خانه بوون. به و گه ره که یان ده گوت «اکبر آباد». «ئه حمه دی حمه که وله ی»^۲ گوتی:

— ئه وشۆ ده پۆین ئه و قاحبه خانه و ئه و گه ره که ی داغان ده که ی. ده بی ئه و شاره به گه واد و قاحبان چۆل بکه ی، با برۆن له و شاره.

شه و چهند نه فه رمان بۆیان چووین، لامان دا بۆ چایخانه یه ک، ته ماشامان کرد به تار و که مانچه و ده فه ی، به زمیکه ئه و سه ری دیار نه بی. چووین دانیشتن و برێک سه یرمان کردن. دیار بوو لیتمان دوودل بوون، به دیتیمان به زمه که یان سارد بوو. ئه حمه د گوتی:

^۱ به پێز ئه حه دی ئه نجیری له کتیی (سلاو له سابلاغ) دا، له لاپه ری ۱۷۵ دا له سه ر ئه و گه ره که دواوه و ده فه رموی که: (گه ره کیک بوو له باکووری سابلاغ له شوین مه دره سه ی "جامی" ئێستا که و نه گه یشتوو به پردی یه رغوو که ناوی به خه راپ ده رکردبوو. ئه و سه رده م چواره وری ئه و گه ره که چۆله وانی و ده شت بوو و هه یچ خانوبه رته له ده وری ئه و گه ره که نه ده دی. به واتایه کی تر ئه و گه ره که له قه راغ شاری سابلاغ دروست کرابوو و له شار دوور بوو و دانیشتوانی خه لکی غه واره و غه یری کورد بوون که له سایه ی خودا و به چالاکیه کی شۆرشگیرانه ئه و گه ره که توونا کرا و خانووی لێ نه ما). هه روه ها له لاپه ری ۸۸ دا به هۆنراوه یه ک باسی ئه و گه ره که ده کات و ده لێ:

لێ بوو دوو سن ماله خه راپ خواری شار *** شوکری خودا به ردی بناغانی خوار ئه کبه رئاباده تیی بوو له سه ر *** خه لکی ئه و ئی جه مه ی هه موو خه لکی ده ر ناخری شه ماله کی توندی، قه و ی *** ماله هه موو کرده خه راپ و نه و ی^۲ خوالێخۆشبوو ئه حمه دی مه شیر.

• — ئهوه بۆچی سارد بوونهوه؟

داوای گۆرانییه کی کرد و بۆیان گوت. ئیستا کابرا گۆرانییه کهی تهواو نه کردبوو، ئهوه ندهم زانی ئهحمده ههستا تاره کهی له دهستی کابرای ههستاند و منیش به داویدا چووم که مانچه کهم ههستاند، ئهوجار ئیمه بووینه به زمگیر. نه ئهوه دهیزانی تار لیدات و نه من دهزانم که مانچه لیدم. لیما شیانندن به پیسی، هاواله کانیشمان به شق و پیلان کهوتنه گیانی جهماعه ته که و به زمگیر پاوران و من و ئهحمدهیش ئهوه بهربووینه تار و که مانچه لیدان، شق و هۆرچکمانه نه بیتهوه. ساحتیب چایخانهش له ترسان رای کردوو و له ولشهوه ههر رهجالهیه دین بۆ ئهوه گهپه که. ئهوه ندهم زانی زاق و زووق و سووتانه. عاله م وهسهر گهراون و ههمووی سهعاتیک وهرنه سوورا ئهوه گهپه که تالان کرا، چهند مال سویتندرا، ئهوه قاجبه و ته رهسانه ههموو شاربه دهر کران و من له ههموو تالان و پاو و پروته ته نیا «سه ره چبوغیک»^۱ زیاتر چیرم گیر نه کهوت.

جا دوکان و مال ههمووی به تالان چوو. به یانی که پۆژ بۆوه لهوه گهپه کهیدا زیاتر له ۱۰۰ مال دهرکه و په نجه ره و دار و بار ههموویان بردبوو. ئهوه گهپه که ببوو به کهلاوه. خه لک لهوه به تالانبرنده ههموو دهوله مه ند بوون به لام من خۆم نامه هوئی پاره کوکه مه وه. ده ئیم لهوه زیاتر که به نازادی ده سوورپیمه وه، ئیتر به سمه واده زانم دونیام ههیه.

به کهمین دیدار ده گه ل قازی محهممه د و به رگری کردن له شار

بۆ به یانی قازی^۲ له دووی ناردم و منیش چوومه مه حکه مه ی. دیتم ئهوه چهند نه فهر له دهوله مه نده کانی له لایه. یه کراست وه ژوور مه حکه مه که وتم و سلّوم کرد. دهوله مه نده کان به چاوی نه گبهت ته ماشایان ده کردم. ئهوان چووبوونه لای قازی گوتبوویان که حهمه د ئهوه گهپه کهی تالان کردوو و ئه گهر پیشی نه گری ئیمه ش تووشی ناره حه تی ده کات. قازی پرووی تیکردم و گوتی:

• — ئهوه ئه که ره نابات تالان کردوو؟ باشه که تالانت ده کرد بۆچی ئهوه گهپه کهت ده سوتاند؟
منیش پرووداوه که چۆن بوو هه موویم بۆ گنپا یه وه. ئهوجا دهوله مه نده کان هه موو لئوی خۆیان ده کروشت به لام پیم ناویرن، ئیمه زۆرین و ئهوان کهم. پاش ئهوه ی به رانبه ری هه موویان قسه کانم کرد، ئینجا قازی واده کا:

^۱ «چه پۆغ - چپق به فارسی» یا «سه بيله» قامیش یا داریکی درێژه، سه ریکی خری ههیه که له گل ساز ده کړیت. تووتنی لهوه سه ره خپه ده کهن و دووکه له کهی ده کیشن. ئهوه سه بیلانه یان چه پۆغانه ئه وه سه رده م زۆر باو بوون.

^۲ مه به ستی کاک حهمه د نه مر (پیشه و قازی محهممه د). له یه ک یا دوو شوین نه بی که ده لئ پیشه و، ده نا ههر به قازی ناوی دینیت.

— برۆ به لām لای تاو په پان وهره وه بو ئیره کارم پیتته.
له مه حکه مه ی قازی وهدهر که وتم و چوومه وه لای چهند نه فهر له هاواله کانم که له خیابانی
چاوهروانی من بوون تا بزنانن چ باسه، منیش هه مووم بو گپرا نه وه. به لām ئیستا دلم هه ره له
خورت وپرت دابه! نه مده زانی قازی نه منی بوچییه؟ ئاخر من نه وه یه که مجاره ده گهل قازی قسه م
کردبئی. هه رچوئیک بئی، بوو به تاو په پان و چوومه وه لای قازی له مه حکه مه ی. دیتم «مه لا
مه ممه دی دربکه» ی^۱ له لایه. سه لامم کرد و گوتی وهره دانیشه. منیش به شه رمه وه چوکم دادا.
پروانی له په نجه رهی را دیتی که چهند نه فهر له توجار و دهوله مهند ده هاتن بو لای قازی. قازی
هه ستا و مه لاش راست بووه و وهدهر که وت. که مه لا وهدهر که وت، قازی پرووی ده من کرد و گوتی:

— تو چه ک و مه کت هه یه؟

— به ئی.

— مه نگوران به ته مان پیتته سه ر شاری و تالانی که ن. من به هه موو گه ره که کانم گوتوه که هه ره
گه ره که و شه وان ه چهند نه فهریان نوبه چی بن. توش چهند نه فهر هاوالت هه یه خه به ریان
بدیه به ئه وانیش به رگری له شار بکه ن و نه هیلن مه نگور تالانی بکه ن. ئه گه ره هاواله کانیش
مومکین نه بوو، نه وه ده سیترم چهند نه فهرت ده نی و ده گهل خوت شه وان ه به شاریدا بکه رین
و شار بهارین.

هه رچهند له مندالیمه وه چاو م به رای نادات ته ماشای دهوله مهند و ئاغان بکه م، هه ره خو م
ده زانم چن! له به رانه به ره عه جه ماندا خو پیکه م و له به رانه به ره کوره فه قیر و نه دارانیشدا شین. چی
بکه م، له به ره خاتری قازی گوتم:

— باشه.

— ده ی که وایه شه و وهره وه به ره مه حکه مه ی بیتیتم.

^۱ مه لا مه ممه دی دربکه یان مه لا مه ممه دی لاهیجانی (لاجانی) یه ک له ماموستایانی ئایینی به ناوبانگه کانی
ناوچه ی موکریان بوو. له گوندی دربکه ی ناوچه ی پیرانشار له دایک بووه. که سیک زانا بووه. قازی عه لی باوکی
پیشه و قازی مه ممه دی له مه لا مه ممه دی دربکه داوا ده کات که بیت بو سابلغ و پیشنوژی مزگه وتی قازی
بکات. ئیتر له وکاته وه وه چه ی ماموستا مه لا مه ممه دی له مه هاباد نیشته چی ده بن و به یه ک له به ماله به ریزه کانی
ئه و شاره ده ناسرین. به ریز قادر مه حموودزاده ناسراو به دوکتور ئاسو له کتیی: خاطرات پرماجری دکتور آسو -
مقدمه و توضیح: محمود پدرام (زوزان) - نشر رهرو - چاپ اول - سال ۱۳۷۳ - لایه ری ۹۶ دا ئاوا باسی ماموستا
مه لا مه ممه دی ده کات: (له ته مه نی ۱۰ سالییه وه په م زانان بو نوژ و ته راویحان باوکم منی ده گهل خوی ده برده
مزگه وتی قازی که پیشنوژه که ی خوالیخو شوو ماموستا مه لا مه ممه دی دربکه (لاهیجانی) بوو. ئه و پیاوکی
زانا، تیگه بشتوو، هیمن و له خو بردوو بوو. ئه و فه رمانبه ری ئیداره ی ته و قاف بوو و له خوتندن گاکانیش وان ه ی
ده گوته وه. دوو کچ و کوریک هه بوو. ماله که ی به رامبه ره به مزگه وتی رسته مبه گی بوو که یه ک له مزگه وته
به ناوبانگه کانی مه هاباد بوو که بایه خی میژووی هه یه). له پاشکوی ئه و کتیه دا چهند وینه یه ک له ماموستا مه لا
مه ممه دی دربکه ده بینن که له لایه ن نه وه ی به ریزیان کاک ئه حمه د لاهیجانی گه یوه ته ده ستم.

مانئاواييم له قازی کرد و له پليکانه کانی مه حکمه مه وه ده هاتمه خوارى، ته ماشام کرد دڼله ترکه نه کان وه سر ده که وتن تا بچنه لای قازى. ترسيان لى نيشتووه که مهنگوران تالانیان که ن. ودها ترساون که خوځيان ده که ل ره جالی شاری نیزیک ده کرده وه و ببوونه دۆست. له وه پيش بيزيان لښه کردن و به عيسانيان نه ده زانين و سووک و بى قيمه ت چاويان لښه کردن. جاری و ابو که رقيان هه لښه ستا پتيان ده کوتين (عه مبالى کورى عه مبالى)، يان جنيوى هه ره که وره يان، (برؤ لاجوو هه ي ره جاله ي سه گباب) بوو. وه که نه وان له زير دروستکراين و تيمه له قوور. تيستا له ترسى مهنگوران و له ترسى به تالان چوونيان، ده سته ده سته ره جاله ده به نه مالى خوځيان و سوښند بو يه کتر ده خوځ، ده که ل يه کتر بران و موويان له به ينه وه ناچى. زور جار که ده لاله کانی ده وله مهنده کان ده هاتنه لام و پتيان ده گوتم که نه وشو بانکراوى بو ماله کى و کى، منيش گوونم نيشان ده دان و نه ده چووم. چيکه م ده ستي قازييم کوول بوو و له بهر خاترى قازى شه وانه ده چووم بو کيشک.

له چه په وه: نهمر ابولقاسم سهدرى قازى (سهدروڼيسلام)، ماموستا مه لا محه ممه دى دريکه (لاهيچانى) يا (لاجانى) و که سى چواره م مه لا سهديق سدى و که سى پښجه ميش نهمر پښه وا قازى محه ممه د

تالان کردنی «زگدراو»^۱

مامه غەنی^۲ بوو بە پەنەییسی چەند نەفەر قۆڵسور، منیش بە ئەمری قازی بوومە قۆڵسور. مامە غەنی هەر ئەمریک یا کاریک بە منی دەگوت، دەمکرد. تا بەینیک بەو جۆرە دەگەڵ یەکتەر بردمانە سەر بەلام مامە غەنی خۆشی لە چەر و چارم نەدەهات، دەیبوغازندم، زۆر لای قازی بوو تێدەچاندم، باش بوو قازی گوێی نەدەدایە. مامە غەنی لەپێتیدا لە فەرمانداری کاری دەکرد. جێرەخۆری حکومەتی ئێران بوو. ئیستا بوووە سەرۆکی شارەوانی.^۳ لای هیچ بوو، خۆشی لێنەدەهات. منیش خۆشیم لە مامە غەنی نەدەهات، تا پۆژنک «کەریمی شاتری» هاتە ئیدارەیی و بانگی کردم بۆ دەری و دەگەڵی چووم. گوتی:

- فلانە عەشیرەت دەیانەهوی تالانم بکەن. چوومەتە لای «کاک مامەندی کولێجی»^۴ ئەویش چەند نەفەری داویتی، ئەوانم بەرێ کرد بۆ «زگدراوی»، تۆش وەرە بە کۆمەگم.
- زۆر باشە، خەمت نەبێ، لە ئەسڵەحە تەیار و سازم، دەمانچە و پرنەویشم هەبە. لە پێتیدا نووسیومە کە کاتیک لە شیراز گەرامەووە لامدا دێی کەریمی شاتری، (زگدراو). ئەویش زۆری کۆمەگ کردم.^۵ لە عەوەزی ئەو چاکەیی دەگەڵی کردووم، منیش سێ تەفەنگم داوەتی. تۆزیکم

^۱ زگدراو گوندیکی گچکۆلەبە و لە پۆژەهلاتی شاری مەهاباد و لەسەر ڕینگای مەهاباد - بۆکان (قەمتەری) هەلکەوتوووە کە ۳۰ کیلۆمەتر لە ناوەندی مەهاباد دوورە.

^۲ مەبەستی کاپیتان لە خۆلێخۆشبوو (غەنی خوسەرەوی) یە کە بە (مامە غەنی) ناودێر بوو. ماوەیەکیشت سەرۆکی شارەوانی سابلاخ بوو.

^۳ لە زمانی فارسیدا بە بێکەیی پۆلیس دەلێن (شەربانی) کە لە پراوێزی خەلکی سابلاخدا دەگوترێ (شارەبانی). هەرەها لە زمانی فارسیدا ئەو شوێنە کە لەوێ کاری خەزمەتگوزاری دەکەن بۆ شارەکە، دەگوترێت (شەرداری) کە لە پراوێزی خەلکی سابلاخدا دەلێن (شارەداری) و بە گەشتی خەلکی باشووری کوردستانیش پێی دەگوترێ (شارەوانی). پرون نییە کە ئەو سەردەم لە (شارەبانی یا بێکەیی پۆلیس)، هاوکات کاری (شارەداری یا شارەوانی)، واتە خەزمەتگوزاری بۆ شارەکەش کراوە یا نا؟! ئەمڕۆ ئەو دوو ئیدارەییە جیاوازن و هەرکام کاری خۆیان دەکەن. لە زۆر بەلگەیی ئەو سەردەم شارەوانی نووسراوە و لە زۆر بەلگانیش شارەبانی. بە ئەگەری زۆر، لەبەرئەوەی کاپیتان لە باشوور ژیاوە و لەوێ خۆیندن و نووسین فێربوو، پەنگە بە پراوێزی ئەو دیو داویتی.

^۴ سەبارەت بەو ناوە هانام برد بۆ بەرێز کاک کامبەخش شاتری و بابی خۆشەویستیان کاک کەریم شاتری کە ئەو پروداوانەیی بەباشی لەیاد ماوێ و جێی خۆیەتی دنیایەک سیاسیان بکەم. کاک کەریم فەرەموویان کە حاجی مستەفای شاتری کچەکە کە ناوی زیبا بوو دای بە کۆرەکە کاک مامەندی کولێجی کە ناوی عەبدوللا بوو. کاک مامەند مامەشە و دەگەڵ کاک هەمزەیی جەلەدیانی تاییغە قادیانی پێدەلێن. گوندی "کولێج" مۆلکی کاک مامەندی بوو. لەبەر ئەوە هەم پێیان دەگوت کاک مامەندی کولێجی و هەم پێشیان دەگوت کاک مامەندی جەلەدیانی دەنا، ئە سەلدا کاک مامەندی قادیانی بە تاییغە مامەشە.

^۵ زۆر بەداخووە ئەو بەشە لە نووسراوەکانی کاپیتان فەوتاووە و لە بەر دەستدانین. لەو بارەییەو نووسەری ئەو دێرانی کورته نووسینیکی نووسیوە کە لە سەرەتای بەشی (دەفتەری ۳) خۆیندووتانەتووە.

چاکه داوه تهوه به لām ئەو له پوژی تهنگانه دا به هاوارم هات و ئیستاش من ده بێ به هاواری بچم. ده گه ل میرزا که ریم چووم بو زگدرای، دیتم چهند نه فهر پایاوی مامه ندی کولجیش له وێن و به هاواری میرزا که ریمی هاتوون. کاک مامه ند و میرزا که ریم خزم بوون. خوشکی میرزا که ریم، ژنی کوپی کاک مامه ندی بوو. به یانی بوو که چووم بو زگدرای بو لایان. پایاوه کانی کاک مامه ندی چوونه شاخی و ئیمه ش له ده وره به ری دی بووین. ئەوه نده مان زانی سواری عه شیرت هور و ژمیان کرد بو سه ر دی. لای خو ی پایاوه کانی کاک مامه ند له پیشیان بوون، به درو چهند تفه نگیکیان به سه ر یه کتردا هه لئو قانند. من و پایاوکی میرزا که ریم شو ئینیکیان پێ سپارد بووین که لاوه بوو. ته ماشامان کرد میرزا که ریم و چهند تفه نگچی رایانکرد و بو ی ده رچوون. ئەوه پایاوه کانی کاک مامه ندیش به درو ته قه ده کهن. عه شیرت هتیشیان هینا بو سه ر زگدرای. چاوم لیکرد ئەو پایاوه ی که کاک که ریم په گه لێ خستبووم خه ریکه هه لیت و پا بکات، منیش نایه لیم. سیله م له عه شیرت داکوتا و ته قه م لیکردن. هه رچی هه ولیان دا نه مه یشیت بینه پیشه وه و پاشه کشه م پیکردن. ته ماشام کرد سواریک به خو ی و دوو نه فهری دی لاساری ده کهن و ناگه رینه وه دوايه و شالو بو دیی دینن. دوو تفه نگم بو سواره که ته قانند، هه وه ل تفه نگم له ده سکی خه نجه ری دابوو و که دوا تفه نگیشم هاویشت، سوار به خو ی و بارگینی گه وزین. چا و لیده که م له ناو دیی پا ناهه رینیکیان بو کردم. ئەوه نده م زانی سواره که راست بووه به لām بارگینه که ی تو پیبوو.

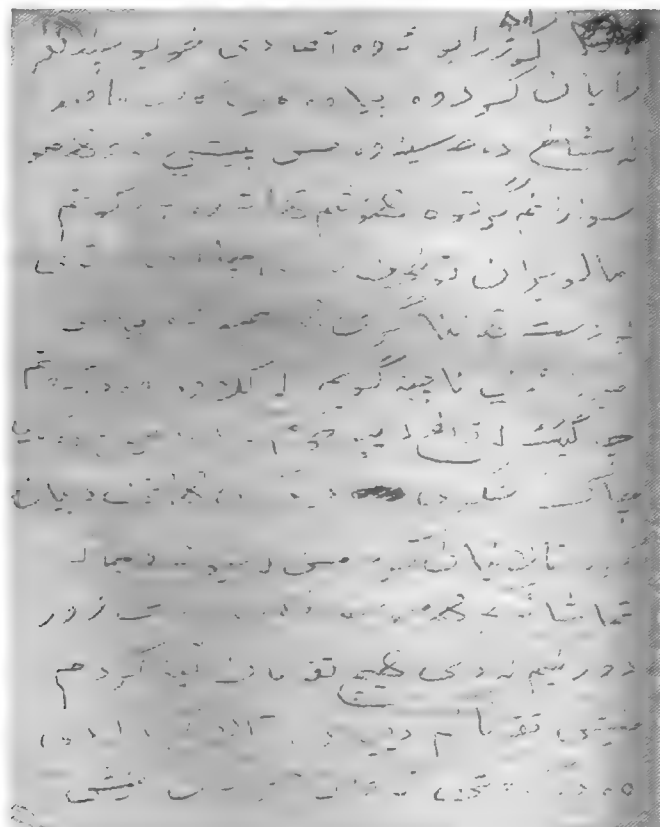
ئەوه ئاغای دیی به خو ی و چهند نه فهر له پایاوه کانی رایانکردوو، پایاوه کانی کاک مامه ندیش له شاخ خه ریکن خو ده حه سیننه وه، منیش وه ها به قینه وه شه رم ده کرد نه بیته وه. خو م شیت کردوو و به تاقی ته ئی پیشم به و هه موو سواره ی عه شیرته ی گرتوو. ئاخه که س نییه بلێ بابی بابم، ئاغای دیی رای کردوو و شه ر ناکات ئەتو ده لێی چی؟ ئەتو بو ده گه ل ئەو هه موو تالانچییه ت پیده کری؟ له پر هو شم هاته وه به ر و به خو م گوت:

(مالۆیران ئەتو خو ئین به ری چاوی گرتووی؟ بو ده سته لئانگری؟)

چاوم لیکرد خو ئەو پایاوه ی کاک که ریمی که ده گه لیم بوو، له میژه پیمده لێ واز بینه، به لām من ناچیته گویم! عه شیرته کان ده یانزانی که ته نیا له و که لاوه یه پا ته قه یان لیده کریت. منیش بریارم دا که لاوه که به جی به ئیلم و شو ئنه که م بگویم، له به ر ئەوه ی که س نه بوو ده گه لیم ته قه له عه شیرت بکات. که لاوه م به جیه یشیت و خو م گه یانده «چاک» یکی که له قه راغ دیی بوو. له ئیو به رده کانی ئەو چاکه دا خو م حه شار دا.

ئەو جار له شکری عه شیرت هاتن بو ناو دی و تالانیان کرد. ئەوه من له ئیو ئەو چاکه م و ته ماشایان ده که م. هه موو سواره کان ده زانن زور دوور نیم له دیی به لām هیچ ته قه یان لینه کردم و منیش که ئەوه م دیت ته قه م لینه کردن. دینیان پاکپاک تالان کرد و جا وه ده رکه وتن. ئەوان که ئاوا بوون منیش له ئیو چاک هاتمه ده ر. له خو م زیاتر که س نه ماوه. دینیکی چۆل و هو ل. به ناچار

گه رانه وه بو شاری و له پێگایه لام دا بو «دۆستالی» ماله «میرزا مهحمودی کوپی تاجرباشی». نه وهندهم زانی «کاک په حیمی کوپی شیخی بورهانی»^۱، خوی و دهستیک سوار دین بو زگدرایوی تا نه هیتن تالان کرێ. لایاندا دۆستالی و نان و مان خورا و گه رانه وه بو شاری و منیش پاشی نه وان هاته وه سابلاغ. له شار ته ماشا ده کهم «حاجی مستهفا باوکی میرزا که ریمی شاری» چهند نه فهری کوکردۆته وه به هاواری کوپه کهی برۆن و قوتاری کهن، که زانیان قوتاری بووه، نه وانیش گه رانه وه.

^۱ له سه ر ژبانی خوالیخۆشبوو شیخی بورهان و کاک په حیمی کوپی له به شی په راویزه کان و له لاپه ره ی ۴۲۰ دا بخوئنه وه.

ده‌کردنی فه‌رمانی کوشتنم له‌لایه‌ن عه‌شیره‌ته‌وه

جا ئیستا «ئاغای عه‌شیره‌ت» رایسپاردوووه بۆ کوشتنی من! خه‌به‌رم وه‌رگرتوووه و له‌ خۆم در‌دۆنگم، ئاخ‌ر ئه‌سپم له‌ژێر «سیق‌دی»^۱ ئا‌غایدا کوشتوووه! تفه‌نگم له‌ ده‌سکی خه‌نجه‌ری ئا‌غای عه‌شیره‌ت داوه! تا ئیستا شتی وا‌ رووی نه‌داوه. ده‌وری عه‌شایربازییه، عه‌شیره‌ت ده‌ستیکی در‌ژیان هه‌یه، هه‌مووی ساح‌یب چه‌ک و نو‌که‌رن، ساب‌ل‌اغ ژ‌رچه‌پو‌کی عه‌شیره‌ته. شه‌وانه ده‌چنه سه‌ر زو‌ر له‌ ده‌وله‌مهن‌دی شار و به‌ زو‌ر پار‌ه‌یان ل‌یده‌ستین! وه‌ع‌زی [وه‌زعی، د‌و‌خی] شار باش نییه به‌ده‌ستیانه‌وه!^۲

ده‌بوایه ئا‌گام له‌خۆم ب‌یت که عه‌شیره‌ت نه‌مکو‌ژن. که‌م‌تر ت‌خوونی ما‌لی ده‌که‌وتم. ئه‌وکات ما‌لمان ده‌ ما‌له «حاجی له‌ت‌یف» دا‌ بوو. حاجی مردوووه، به‌لام ژ‌نه‌که‌ی ده‌گه‌ل چه‌ند مند‌الان به‌ ب‌یوه‌ژنی دان‌یشتوووه و خاوه‌ن ما‌لمانه. ده‌ش‌زانی که عه‌شیره‌ت ل‌یم ده‌خه‌فت‌ین بۆ کوشتنم. چه‌ند پ‌و‌ژ به‌سه‌ر چوو، شه‌ویک ها‌تمه‌وه ما‌ل تا ب‌ریک به‌حه‌س‌یمه‌وه، به‌ «خورش‌ید» ب‌یم گوت:

— من که‌م‌یک ده‌نووم، زو‌ر ه‌یلاکم، به‌لام تو‌مه‌نوو و نو‌به‌چی به‌.

ده‌رکه‌ی حه‌سار‌یم گ‌ال دا و ب‌وی نووستم. خورش‌یدیش ب‌ریک نو‌به‌چی ده‌ب‌یت و پ‌اش ماوه‌یه‌ک خه‌وی ل‌یده‌که‌و‌یت. ژ‌نه‌که‌ی حاجی له‌ت‌یفی ده‌رکه‌ی حه‌ساری ده‌کاته‌وه. لاشم وابوو که ف‌یریان ک‌ردبوو ب‌یکاته‌وه. ئه‌وه‌نده‌م زانی چوار نه‌فه‌ر به‌ تفه‌نگه‌وه له‌سه‌رم پاوه‌ستاو‌ن و نووکی تفه‌نگیان له‌ ته‌پ‌لی سه‌رم گ‌رتوووه و پ‌تمده‌ل‌ین که راست ب‌یمه‌وه. من‌یش هه‌ستامه سه‌ر قوون و ته‌ماشام ک‌رد «پ‌ه‌حیمی پ‌یاوی ئا‌غا» یه. ده‌گه‌ل‌یان به‌ربوومه قسان و هه‌رچی ک‌ردم و ک‌راندم، ب‌یفایده بوو، گو‌تیان ه‌یچت بۆ ناب‌ی، با ب‌رو‌ین بۆ لای «ئا‌غا». ناچار وه‌پ‌یش خ‌ویان دام بۆ ما‌له ئا‌غای. ته‌فه‌نگه‌که‌م له‌بن

^۱ پروون نییه چ‌ نووسراوه، س‌یقه‌د، س‌یقه‌د، ... به‌ نه‌گه‌ری زو‌ر (س‌ی قه‌د) له‌.

^۲ پ‌اش لاوا‌زبوون و نه‌مانی ده‌سته‌لاتی ح‌کومه‌تی ناوه‌ندی له‌ مه‌هاباد، نه‌م‌ر ق‌ازی مح‌مه‌مد هه‌موو عه‌شیره‌ته‌کانی ک‌ۆک‌رده‌وه و به‌ زمان‌یکی خ‌ۆش هه‌موویانی قایل ک‌رد که به‌رپ‌رس بن سه‌باره‌ت به‌ ئاسایشی ساب‌ل‌اغ. ناکو‌کی و به‌رچاوت‌ه‌نگی و مرخی عه‌شیره‌ته‌کان له‌لایه‌ک و گو‌ت‌رپ‌ابه‌لی سه‌رو‌کانی زو‌ربه‌ی ئه‌و عه‌شیره‌تانه له‌ ح‌کومه‌تی ناوه‌ندی له‌لایه‌کی تر، وای ک‌رد که له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه ق‌ازی مح‌مه‌مد وه‌لاب‌ن‌ر‌یت و له‌ ر‌یکه‌وتی ۱۳۲۰/۱۰/۲۰ هه‌تاوی ۱۱-۰۳-۱۹۴۲ زاینی (عه‌لی ئا‌غا ئیلخانی‌زاده) ناسراو به‌ (ئه‌م‌یر ئه‌سه‌د) که پروانگه‌کانی له‌ ده‌وله‌تی ناوه‌ندی ن‌یزیک بوو، وه‌ک فه‌رمانداری ئه‌و شاره‌ داب‌ن‌ر‌یت و ه‌ت‌یزکی عه‌شای‌ریش ئاسایشی ئه‌و شاره‌ ب‌گر‌یته ئه‌ستۆ. ئه‌و د‌و‌خه به‌ د‌لی پ‌رووسه‌کان نه‌بوو. ئه‌وان به‌ هاندانی خه‌ل‌ک و گوشاری لاوه‌کی، هه‌روه‌ها ناکو‌کی ن‌یوان عه‌شیره‌ته‌کان، عه‌لی ئا‌غای ئیلخانی‌زاده‌یان ناچار ک‌رد له‌ ر‌یکه‌وتی (۱۳۲۱/۰۶/۵ هه‌تا ۲۷-۰۸-۱۹۴۲ ز) ده‌ست له‌کار ب‌کش‌یت‌ه‌وه و له‌ گ‌وندی "و‌شته‌په‌ی" سه‌ر به‌ بو‌کان ن‌یشته‌ج‌ن ب‌یت. ب‌روانه: تاریخ مه‌هاباد، س‌ید مح‌مد ص‌مدی، سال ۱۳۷۳، انتشارات ره‌رو مه‌هاباد ل: ۱۵۶ هه‌روه‌ها ک‌ت‌ی‌بی: کۆمه‌له‌ی ژ‌یانه‌وه‌ی کوردستان - نووسینی: حام‌ید گه‌وه‌ری - ل: ۱۱۳ هه‌روه‌ها: ج‌م‌ه‌وری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی ویلیام ئیگ‌لت‌ۆن - وه‌رگ‌یرانی: س‌ید مح‌مد ص‌مدی ل: ۳۲

سهرم بوو و تاوم دایه که هه‌لیگرم و ده‌گه‌ل خۆمی بێنم نه‌یان‌هێشت، به‌لام خه‌نجه‌ر له‌به‌ر پش‌تینم دایه. ئه‌وه شه‌و دره‌نگه، عاله‌م نووستوون، که گه‌ییشتینه ماله‌ ئاغای، دیتم ئاغا و چه‌ند نه‌فه‌ر ئاغای دی و «سه‌یدی قزلقۆپی» و «حه‌سه‌نی برایمه‌ گۆجی»^۱ ش' له‌وین و به‌و شه‌وه دره‌نگه خه‌ریکی قوما‌ر کردن. قوما‌ره‌که‌یان هه‌نده گه‌رم بوو که کاتیان نه‌بوو همدوین. له‌ ئاست خۆمه‌وه دانیشتم و پاشی سه‌عاتیک زیاتر که قوما‌ر قوتار بوو، ئاغای عه‌شیره‌ت راست بۆوه و هاته سه‌رم. نوکه‌ره‌کانی زوو خه‌نجه‌ره‌که‌میان له‌به‌ر پش‌تینم ده‌ره‌ینا. ئاغا به‌سه‌رمدا گوران‌دی:

— هه‌ی سه‌گاب، ئه‌وه وات لێهاتوه تفه‌نگ به‌ عه‌شیره‌تی... وه ده‌تی؟
ئه‌وه‌ی له‌و ژووره‌یه ته‌ماشای من و ئاغای ده‌که‌ن. «کو‌ری حه‌سه‌نه سووری» خزمی منه و ئه‌ویش نوکه‌ری ئاغایه، جار‌جار ئه‌و خه‌به‌ری ده‌دام. داخه‌که‌م ئه‌و شه‌وه به‌ ویان نه‌گوتبوو که دین من بگرن. ئه‌وه ئه‌ویش له‌وینیه و ماته، جوان دیاره په‌رۆشی منیتی. ئاغا ئه‌مری کرد په‌کیشی که‌ن بۆ حه‌ساری. خۆی له‌ هه‌یوان پاره‌وستا. به‌ نوکه‌ره‌کانی گوت لێده‌ن. به‌ چوار نوکه‌ران که‌وته سه‌رم، لێمه‌ده‌ن ئه‌ما لێدان! خزمه‌که‌ی منیش لێمه‌دات به‌لام من هاوار ناکه‌م! له‌بنه‌وه پێمه‌ده‌تی هاوار که، جوابی ناده‌مه‌وه. تا تیر بوون لێان‌دام، پاشان گوران‌دی به‌سه‌ر نوکه‌ره‌کاندا و گوتی:

— بۆ یتو قه‌برانی به‌رن و له‌وێ بیتۆین.
قۆلیان گرتم، راستیان کردم‌ه‌وه و وه‌پیش خۆیان دام تا ئاستی ماله «مه‌لا مولودی». له‌په‌ر ته‌ماشام کرد «حه‌سه‌نی برایمه‌ گۆجی» یه‌که‌به‌خۆی هه‌رای نوکه‌ره‌کانی کرد:

— بیه‌گریننه‌وه! بیه‌گریننه‌وه!
ئه‌وانیش گیرایانمه‌وه. حه‌سه‌ن هاته پێش و گوتی:

— برۆ، ئه‌وجاره‌ش ڕزگار‌ت بوو، «سه‌یدی قزلقۆپی» تکای له‌ ئاغای کرد و تۆی به‌خشی.
خه‌نجه‌ره‌که‌م به‌ نوکه‌ره‌کان بوو، وه‌ری گرت‌ه‌وه و دایه‌وه به‌ خۆم و به‌ شه‌که‌تی هاته‌وه بۆ مأل. جا هه‌ر بۆیه شو‌رشم خۆشه‌وێ، پیاو به‌ مه‌رامی خۆی ده‌گات و زولم‌لێکراوان تۆله‌ی خۆیان ده‌ستیننه‌وه. شو‌رش ناهێلت هیچ له‌سه‌ر دلت بیه‌ته‌ گرتی، ئه‌وه‌ی جارێکی زۆرداری کردبیت، له‌سایه‌ی شو‌رشه‌وه، ده‌ستی تۆله‌ ده‌یگات. کاتی خۆی ئه‌و ئاغایه چی به‌سه‌ر من هینا؟! من بیست ئه‌وه‌نده‌م تۆله‌ کرده‌وه. پاشان گو‌تتان له‌و باس و خواسه‌ی من و ... ئاغا ده‌بیت که‌ چۆن وه‌ک مه‌یمونی هه‌لمه‌ده‌په‌راند! ته‌واوی ئاغای دی‌بو‌کر و مه‌نگو‌ر و مامه‌ش له‌ شاری سابلا‌غی وه‌ک سینه‌ما له‌ ته‌ماشای ئه‌و به‌زمه‌ خۆشه‌ بوون و چاویان له‌و ئاغایه ده‌کرد که‌ چۆن سه‌مای پێده‌که‌م، که‌چی که‌س نه‌بوو غیره‌تی هه‌بی بلی بۆ وا له‌و ئاغایه ده‌که‌ی، نه‌ نوکه‌ر فزه‌یان ده‌هات، نه‌ ئاغا‌کان ده‌یانو‌یرا بلین له‌ل! که‌س نه‌بوو بۆی بپاریته‌وه!

^۱ وه‌ک ده‌گوتری مالی له‌ چاکی قووله‌قه‌بری بووه و مه‌نشو‌ور بووه به‌ "ناجی" و به‌رده‌وام سه‌رخۆش بووه.

شاربه ده رکردنم، ته ورژ، حیزبی توده و چەند پرووداویک

له ولشهوه مامه غەنیش لای قازی بۆی تیچاندبووم که ئەوه پرسی به من نه کردووه و چۆته زگدرای و ده گەڵ عەشیره تان شەری کردووه. قازیشیان ترساندبوو یان به قسە ی مامه غەنی تۆزیک ده گەڵم سارد ببۆوه. لاشم وابوو له ترسی ئەو عەشیره ته وا سارد ببۆوه. ئاخر ئاغاوه تی ئەو عەشیره ته ده گەڵم ببوونه دوژمن و تهنگیان پێته لچنیبووم. هه موو ده رگایه کیان له سه ر داخستبووم. په لپیان پێگرتبووم که ده بی ئەو شاره چۆل که م و له و ئارامانه نه مینم. کورد و کرمانجی ده یانویست شاربه ده رم که ن. منیش که وامزانی گوتم با ماوه یه ک له به ر چاویان نه مینم و هه ستام چووم بۆ ته ورژێ ماله «قامه خانم» ی و چەند شه ویک له وێ بووم.

ئه وکات هه ر کوردیک ده یوانی به ئەسله حه وه له ته ورژ بسوو پێته وه، عه رووسان بۆ کوردان ده نگیان نه ده کرد. منیش به تفهنگ و فیشه کدانه وه چوو بووم. ئەحمه دی حه مه که وڵه و چەند نه فه ر سا بل اغیش به سه فه ر ها تبوون بۆ ته ورژ. هه موومان به ئەسله حه وه ده خولاینه وه که س ه یچی نه ده گوت. نه ئەمنیه و نه ئازان قسه یان نه ده کرد، عه رووس ئیجازه یان دا بوو.

شه ویک «خاله قی که ریمی ئەحمه د جانی» ها ته نه مژله که ی ئیمه و گوتی: «سه روان قادر ...» شه وانه له «میهمانخانه ی^۱ ریحانی» ده نوێ. قادر ئەفسه ریکی ئەمنیه ی ئیرانی بوو. خه لکی سا بل اغی بوو و ئیستا له ترسان پای کردووه و له ته ورژه. میرزا قادر زۆر جوان و زه ریف بوو، هه ر ئەو جوانیه شی بوو که به سه روانی گه یاند بوو. ئەحمه د گوتی با سه ریکی لییده یی. شه و پاکشا، من و ئەحمه د و کوپی که ریمی ئەحمه د جانی هه ر سیکمان چووینه لای جه نابی سه روان قادری. وه ژوور که وتین و دیتمان خۆی روو تکر دو ته وه و خه ریکه بنوێ. له پێشه وه شیره که ی هه لاهه س را بوو، دامگرت و له قه دی خۆم به ست. ها واهه کانم دانیشتن به لām من له ده مانچه که ی ده گه رام و نه مده دۆزیه وه. هه لمپێچا بۆ ده مانچه که ی، سویندی خوارد که له ئیداره ئیجازه ناده ن ده مانچه هه لگرین. ئەوجا بیانوو مان پێگرت که ده بی به و شه وه ده گه لمان بیی بۆ گه ران، ئەویش ده کرووزیته وه و ده پا رێته وه که ده ستی لێهه لگرین. له و ده نگه ده نگه ی ئیمه، «حوسینی حاجیه که له ی» که ئەویش له و میهمانخانه یه بوو، به سه ر ئەو به زمهیدا ها ت. تکا و په جای بۆ کرد و له ده ستمان قوتاری کرد. ئەو چۆوه ژووره که ی خۆی و ئەوجار (...) گوتی شه و دره نگه و لی ره ده نووین تازه.

^۱ میوانخانه، مسافرخانه، مۆتیل Motel

ئەو دەگەل میرزا قادری لەسەر کراوتەکە^۱ نووست و ئیمەش لەسەر فەرەشەکە نووستین. (... گوتی ئێوە بنوون من خەوم نایەت. کە وای گوت، زانیم دەلتی چی! من نووستم و چووم دە خەویکی قوولەو، کاتیک راستی کردمەو و گوتی بڕۆنە لای میرزا و لەو ئارامانە^۲ مەمێن. عیلاجمان ئەما و شیرەکەم دایەو و وەدەر کەوتین و چووینەو بۆ مزلەکە خۆمان. بۆ بەیانی لە مزل وەدەر کەوتم بۆ گەپان. لە ڕیگا تەماشام کرد کچیکی زۆر جوان و تەمیز سیسەرەم لەسەر هەلناگری. چەند کەرەت پیشەوبەرم لێدەدا و تەماشام دەکات. کچەکە کابرایەکی دەگەل، وادیارە نوکەریتی. کابراش دەگەل کچەی تەماشام دەکا. من سەری خۆم داخستوو و بە خیاباندا دەپۆم، جارجار ئاور دەدەمەو و ئەوانیش بە دوامدا دێن و خۆبەخۆ قسە دەکەن. کەمیک زەینم دانێ، تەماشام کرد کابرا تاوێکی خوش پیشەوبەری دام و ئەوجار لێم هاتە پیش و گوتی:

— ئاغا، ئیجازە هەیە کەمیک بەیەکەو قسە بکەین؟

— فەرموو!

— ئەو کچەی لە دوورەو پراوەستاو، کچە ئاغامە. دەلتی زۆر مەمنونی دەبم گەر پرازی بی، ئەو لیاسانەیم بۆ سەعاتیک بدات، دەمەوێ وێنە یێو بکێشم.

— یانی من لیاسەکانم بدەم بەو و بەرووتی بەرنگادا بڕۆم؟ ئەو چ داوایە کە بابم؟

— نا نا، وا نا! بەیەکەو دەپۆینە جیگای وێنە کێشان، تۆ لیاسەکانت داکەنە و ئەو وێنە خۆی بکێشیت، کە قوتار بوو، لیاسەکانت دەبەرکەو.

— دەی زۆر باشە و دەگەلتان دێم.

من و کابرا و کچە هەرمەنی چووینە جیگای خۆی. لە دیوێک پرووت بوومەو، لیاسەکانم

^۱ لە راستیدا چاوگ و ماکی ئەو وشەیه لە وشە (کر) را دێت کە بە مانای کاری دەست، دروستکردن، چێن، تەنراو، دوورین، سەنەت و پیشە را دێ. قەدیم و ئێستاش بۆ دروستکردنی جل و بەرگ یا پێخەف لە خوری و لۆکە کە لێکیان وەرەگرت و وەرەگرن. لە کوردستان کە ئاژەلداری یەک لە پیشە نەتەوێیەکانی ئەو گەلەیه، زیاتر خوریان کردۆتە پێخەف. خوری و لۆکەش بۆ ئەوێ بۆ جل و بەرگ و پێخەف و بەرە و مافووور دەکاری بینن، دەبن لە پڕووالەتە چێر و گۆلە ئاساکە بێننە دەر و پێشال‌پێشال و تەنگ و ناسکی کەنەو کە لە سازکردنی پێخەفدا زیاتر خوری و لۆکەکە هەللاجی دەکەن بۆ ئەوێ نەرم و نۆل بێتەو. لێرەدا کاپیتان دەلتی کە ئەو دووگەسە لە سەر (کراوتە)کە خەوتن و ئیمەش لەسەر (فەر)کە. مەبەستی ئەوێ کە ئەو دووگەسە لەسەر پێخەفە کە (دۆشەگ) نوستن کە لە خوری یا لۆکە (کراو) ساز کراو، یان لەسەر تەختیک نوستوون کە جێ نوستنەکە بە شێوێ راپەل و پۆ تەنراو. تەننەت ئەو وشەیه لە کاری جۆلایەتیشدا کە لێکی لێوێردەگرن. مامۆستا عەبدوللا سەمەدی لە کتێبی: (کەشتیک بە کارگە جۆلایی دا - قەرەنگۆکی وشە و زاراوەکانی جۆلایی بە شێوەزاری مەهابادی) دا لە مانا کردنەوێ چاوگی (کر)دا دەلتی کە کر یانی (تەنراو) و بە دەستکرد و دروستکراوەکانی جۆلاییش دەلتی (کری جۆلایی) یا (کرانە جۆلایی). هەرەها ژنانی کوردەواریش بۆ تەشی رێستن دەبوایه خووریە کە بکەنەو و بە شانە بپشکنن پاشان بپێسن و ئینجا بپچن. لەلایەکی تریشەو (کراوات - кровать) لە زمانی روسیدا بە مانای تەختی خەو یان قەرەوێلە دێت. ئێتر دیار نییه کامەیان مەبەستی کاپیتان بوو؟

^۲ (ئارا) یانی ناوچە، مەیدان.

داکەند و دام بە کابرای بردی. کچە ھەرمەنی وینە ی کیشا و لیاسەکانی بۆ ھینامەو و دەبەرم کردەو. پیاو ھەق بۆ، لیاسەکی زۆر قۆزم دەبەردا بوو. رانک و چۆغە ی گرژال، پەنگی ئاسمانی، ھەر تروسکە ی دەھات. پشیتندی پەشمینە، پەستەکی سەبات، شەدە ی پەش، کچە ھەرمەنی ناحەقی نەبوو لیاسەکاغی لا جوان ب و وینە ی پتو بەگری. پاش ئەو ی کە کاریان لەلام راست ھات، زۆریان سپاس کردم و وەدەرکەوتم. ھاتمەو و ناوشاری بۆ گەپانی، لەپەر تووشی «پەحمانە چەتە» ی بووم. وردەوردە بۆخۆمان ملمان لە گەپانی نا. لە دوورەو و عالەمێکی زۆرمان دیت کە پریشان گرتوو. پیمان سەیر بوو! ھەنگاوەکاغان خیراتر ھەلێناوە تا بزانی چ باسە؟

— پرسیمان: ئەو چ باسە؟ ئەو عالەمە بۆ رێچکەیان گرتوو؟

— گوئیان: تیرە قوسوورخانە ی^۱ پرووسانە، بە نۆرە دەپۆنە ژوور و پاساپۆرتی [پاسپۆرت] شۆپە ی وەرەگرن.

پرووم دە پەحمانی کرد و گوتم:

— کۆرە کار لەو بەشتەر نابێ، من دەچم پاسپۆرتی شۆپە ی وەرەگرم. پەحمان گوئی: منیش دێم. چووین دە رێچکە یەو و نۆبەمان گرت. پاش ماوە یەک راوەستان، دیتمان سێ نەفەر پرووس، بە لیاسی شەخسی، لەبەر ھە یوانە کە راوەستان و لە ئیمە دەپوانن کە لەتێو عالەمە کە ی داین. یەکیان ھاتە لامان بە زەرەدە خەنەو، مەلاییم گوئی: کارتات ھە یە بە ئیمە؟ پەحمان نازەر بایجانی باش دەزانی و گوئی: بەلێ، ئیمەش دەمانھەو ی پاسپۆرتی شۆپە ی وەرگرتن و لە ئێخە ی حکومەتی ئێران ببینەو. ئەو حکومەتە دەگەل ئیمە نێوانی باش نییە.

لە عالەمە کە یان ھەلێواردین و فەرموویان کردین و وەپیش خۆیان داین بۆ ژوور ی لای کۆنسولی. ئەویش بە پروویەکی خۆشەو و زۆری دواندین و پاشان ھەریە کەو کاخەزێکی پانیان داین و چوار تەمەن و ۳۰ شای پەرەمان دا و دوو نەفەر تا بەردەرکە ی بەرپیان کردین، دەستیان دەدەستی ناین و وەدەر کەوتین. دلم خۆشە کە بوومە تەبەعە ی شۆپە ی. لە خۆشیان وەختەبوو بآل بگرم. جا ئاغا و ماغا چ دەکەن با بیکەن، چۆنم باس دەکەن با بیکەن، خۆ ئەوانە قەت بەزەییان بە کۆری فەقیر و ھەژاراندانە ھاتوو. تا بۆیان بکری پیاو دەکوژن، دەنا کابرای سووک و پرسیوا دەکەن. ھەر ئەو پۆژە پەحمان چەتە چۆو بۆ سابلأغ.

^۱ مەبەستی کۆنسولخانە یە - Consulate. لە درێژە ی کتیبە کەدا چەند جارێکی تریش ھەر بەو شێوە یە نووسیتێ، بۆیە لەمەودا وشە دروستە کە ی دەنووسمەو.

منیش ئەو خەبەرمان زانیووە کە لە تەوڕیز حیزبی تودە ھەیه و «عەزیز زەندی»^۱ دەو حیزبە ی دایە. چوو بۆ کولوبی و لەوێ بردیانم بۆ لای کابرایەکی نێوی «قوڵی یۆف» بوو. کەمێکمان قسە کرد و پاشان گوتی کە عەزیز لەو ئیدارەییە و کۆرپێکی دەگەڵ ناردم بۆ لای زەندی. کە چوو، دەبینم لە ژوورێک لەسەر میزێک دانیشتوو و بەک-دوو نەفەری لایە. کە منی دیت، زۆری پێخۆش بوو و پێزێکی باشی لێنام و دەفەتری حیزبی تودە ی دامێ و منیش وەرماگرت.

ئیدارەکە زۆر ئاوەدان بوو و ھات و چۆم بۆ ئەوێ کرایەو و زوو زوو دەچوو. پۆزێکی عەزیز منی بردەو لای قوڵی یۆف و پاشان پێیانگوتم کە تازە مەچۆو بۆ مێھمانخانە و لێرە بە. دیوێکی ژیکەلە و پاک و خاوینیان دامێ، پێخەفی نوێ و شاھانە. چەند شەو و پۆزێک لەو کولوبە نووستم. شەوێکی دیتم کە «عەزیز زەندی» کابرایەکی گرتوو، لەسەر چی؟ نازانم! عەزیز لای نیو شەو ھاھە لام و گوتی:

- ئەو کابرایە بەرھەو بۆ مآل، ۲۰۰ تەمەنت دەدات، ئەگەر پارەکی نەدایە بیکۆژە.
 - من شتی وا ناکەم. بۆ ۲۰۰ تەمەنی تۆ پیاو بکۆژم؟ دەپۆمە لای قوڵی یۆفی بزانم ئەو دەلێ چی!
 - مەچۆ لای ئەو با ئەو نەزانێ.
 - ھەر دەچم.
- و ھەردە کەوتم بچم بۆ لای قوڵی یۆفی، کەچی دووم کەوت و زۆر پارایەو و گیرایمەو.
- ئەدی کە ئەو مە لێدیت، زۆرم بەزەیی بەخۆمدا ھاھەو. لە لایەکی زۆرداری ئاغا و دەوڵەمەندان تەنگی پێھە لێچنیوم، لەلایەکیش پەنام بۆ حیزبێک ھێناو کە خۆی بە پەنای لێقەوماوان دەزانی،

^۱ «عەزیز زەندی» (۱۸۹۸-۱۹۷۲ز) ناسراو بە «عەزیز ئالمانی»، بەک لە دامەزرێنەرانی (حیزبی ئازادی کوردستان) بوو. پێشتر وەک بەرھەستە میسۆنێری ئالمانی دوکتور شالک کاری کردوو و زمانی کوردی فێری میسۆنێرەکان کردوو. توانیوتی کتێبی پێرۆزی ئینجیل بە کوردییەکی لاواز وەرگیرێتە سەر زمانی کوردی کە ناوی کتاب ارشاد المذنین (ئامۆزگاری گوناھباران) (سالی ۱۹۴۵، ۲۴۸ لاپەرھ) یە. ئەو کتێبە لە (۷ شەوالی ۱۳۴۴) بەرامبەر بە (۱۹۲۶/۰۴/۲۰) بە دەستنووسی خۆی نووسیبووە، بەلام بیست سال دواوە لە ئامریکا چاپ کراوە. لە سالی ۱۹۳۹ دوکتور شالک عەزیز زەندی دەگەڵ خۆی دەبا بۆ ولاتی ئالمانی و سالتیک دواتر، پاش داگیرکردنی ئێران لەلایەن سوپای ھاوپیمازان، دەگەڕێتەو بۆ مەھاباد. لەناو بەلگەکاندا قسە و باس لەسەر بەرێز «عەزیز زەندی» زۆر نووسراوە، بۆ زانیاری زیاتر دەتوانن پڕواننە کتێبی: کۆمەلەی ژیاڵنەوێ کوردستان، نووسینی: ھامید گەوھەری، لاپەرە ۳۴. نامیلکە (زیبەیی کاریزمای ناھام) نووسینی: مامۆستا «ناسر باباخانی». ھەرھەما، کاک «حەسەن قازی» لە وێبلاگێ خۆیاندا بەناوی «پوانگە»، لێکۆڵینەوێکی دەوڵەمەندیان لەسەر بەرێز «زەندی» کردوو کە دەتوانن لە پرێگای ئەم بەستەرە کورت کراوێی ژێرەو سەردانی ئەم لێکۆڵینەوێ بەکەن: <http://bit.ly/YZsdxUc> پەنگە پێوھندی بە باسەکەو نەبێ، بەلام ھەر بۆ زانیاری خۆتەرەن بەباشی دەزانم بێم کە سووری دەوران وای کردوو کە بەرێز عەزیز زەندی بێتە خەزۆوری مامۆستا حەسەن زێرەک و کاپیتانیش بێتە خەزۆوری مامۆستا محەممەدی ماملێ.

ئەویش ئاوا دەرچوو تا من بکەنە قوربانی ۲۰۰ مەنى خۇيان.^۱

گەرانهوه له تەوریزهوه بۆ سابلاغ و پەلپی عەشیرهتی...

بۆ بهیانی سواری ماشینی بووم و گەرامهوه بۆ سابلاغی. تا تێستا سەرم بۆ کەس دانەنەواندوه، تازەش بۆ ئاگیانی دانانۆتیم. هەرچی دەبێ با بێ. کە چوومهوه مأل، خورشید گوتی:

— چەند کەرەت پیاوهکانی ... ئاگی هاتوون و له تۆیان پرسیه، گوتومه نازانم له کوێه.

تەواو قوونم گەرم دانەهاتبوو دەبینم سێ پیاوی ... ئاگی لێم وهژوور کەوتن. گوتیان:

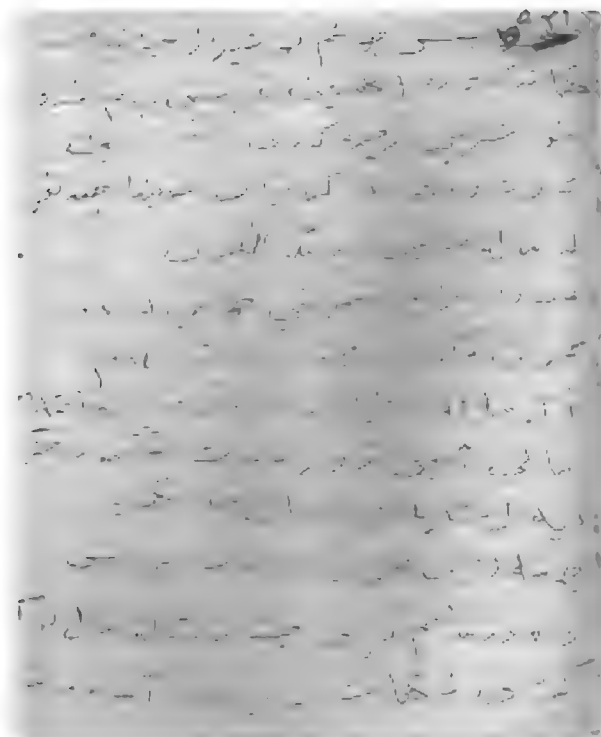
— ئاگا دەلی دەبێ لهو شارە نەمیتێ.

— برۆمه کوێ؟ من لهو شارە لەدایک بووم، مردوو و زیندووم لهو شارەیه.

— زۆر قسە مه که، بهیانی نابێ لێره بێینهوه، دەبێ لێره برۆی. قسە ئاگیه و تەواو.

ئەوان وهدهرکەوتن و منیش شهو له مأل نووستم و بۆ بهیانی زوو پێگای پهزایهه گرت و چوومه ورمی. «حهبیبه زهرد»-یشم دهگهله و چوومه لای رووسان. کابرایهکی ئهفسهه ئێوی «عهلی یۆف» بوو، تهتهر بوو، کاپیتانیشت بوو. دهگهله ههیبی چوومه لای کابرا. حال و وهزعم بۆ باس کرد و پێمگوت که ئیستاش ئاگاگانی فلانه عهشیرهت شارهههریان کردووم، چارم چیه؟ پێهکم نیشان ده! برێک پاما، گوتی:

^۱ (ئهردهشیری ئاوانیسیان - آرداشس آوانیسیان) پهکیک له کهسایهتییه کۆمۆنیستهکانی ئێران له سهردهمی پهزاشا و پهک له دامهزێنههانی "حیزبی تودهی ئێران" له بیرهوهرییهکانی خۆیدا له باسی سهروبهندی بهر له پێکهاتنی فیرقهی دیموکرات، باسی پێکخراوهیهک دهکا به ناوی "سازمان زحمهتکشان آذربایجان" - پێکخراوی زهحمهتکشانانی ئازهربایجان - و دهنووست: "پێههانی ئەوان خهڵکی بهدۆلاب و فێلباز و له باری سیاسیهوه نهخوێندهوار بوون که هیچ ئامانجێکیان نهبوو جگه له پرکردنی گیرفانیان نهبن، کهسی هههه سهروهیان به دههههه یهکهه کابرایهک بوو به ئێوی "قولی یۆف" که مهعلووم نهبوو له پێشوو دا چکاره بووه. ئەو چەند ماشینی باری ههبوو که سوورسوور دیار بوو له پێگهی دزی و پاشهکهوتهوه وهدهستهی هێنابوو. سهروکهکی دیکهیان کهسیک بوو به ئێوی زهند که به پهچهلهک کورد بوو و پێشتر لای ئالمانییه فاشیستهکان کاری کردبوو. زهند تهنانهت جاسووسی ئالمانییهکانیش بووه. ئەوهی ئاشکراوو ههه دووکیان شارلاتان و دز بوون "....." به ههمه حال وابزانم له ئێوه پاست سالی ۱۹۴۲ دابوو که ئەم پێکخراوهیه له بهر پهک ههلوهشا. [خاطرات اردشیر آوانیسیان، ل. ۲۱۰، ۲۱۱]. (ئهو دێرانه له وییلاگی (روانکه) که کاک ههسهنی سهیفی قازی بهرێوهی دهبا، وههگیراوه.)

برو ټو نهغهدهی لای «شیخ
 محهمدهی عه‌لیالی» و بلتی
 فلانکس ناردوومی. ههر ټو روژه
 چوومه نهغهدهی و گوتم هاتووم ټو
 لای ټو و حال و نه‌قلی خووم ټو
 کتیرایه‌وه. ټویش به‌خیره‌تانی کردم
 و بردمی ټو ټیداره‌کی خوی و به
 قوټسووره‌کانی ناساندم و گوتمی
 له‌مه‌ولا حه‌مه‌دی مه‌ولوودی
 سه‌روکی ټیوه‌یه و ټیوه‌ش ده‌بی پزی
 لیگرن. هه‌موو به‌یه‌کده‌نگ کوتیان
 ټیمه زور پازین. شیخ محهمده
 هه‌موو ټیختیارکی دابوو به‌من، زور
 به‌باشی کاروباری نهغه‌ده‌مان
 هه‌لده‌سووپراند. خوی و هه‌واله
 قوټسووره‌کان زورم لی پازی بوون.

سوټند خواردنی یه‌که‌مم ده‌کوټمه‌له‌دا (ژ.ک)

روژنیک خورشید خه‌بری ناردبوو که زوو بگه‌پریته‌وه، ټامینی که‌چمان نه‌خو‌شه. چوومه لای شیخ
 محهمده و پټمگوت که که‌که‌مم ناسازه و ده‌بی بجمه‌وه سابلآغ، ټویش بردمی‌ټو مالتی و ۳۰۰
 ټم‌نی دامت و گوتمی زور زوو بگه‌پریته‌وه به‌لام ټاگات له‌خوت بیت با ده‌گه‌ل ټو عه‌شیره‌ته ټووشی
 گوټکه‌لی نه‌بی. سواری بارگینی شیخ حه‌مه‌دی بووم و گه‌پامه‌وه ټو سابلآغ. خه‌به‌ریشم هه‌یه که
 (کوټمه‌له) هه‌یه و خه‌ریکی خوټریک‌خسته‌نه، به‌لام به‌من نالین.

«خوال‌تخو‌شبو» شیخ محهمدهی عه‌لیالی له‌بنه‌ماله‌ی عه‌لیاییه‌کانی سابلآغ‌تیه که کاتی خوی ژنیکي نازهری
 ده‌ه‌تیت و له‌نه‌غه‌ده‌ نیسته‌جن ده‌بی. زینده‌یاد که‌سیکی تاجر بووه. له‌سهرده‌می پټش کوټماری کوردستان و له
 سالی ۱۳۲۰ه‌تاوی که رووسه‌کان هاتن ټو ناوچه‌که، به‌هو‌ی زانینی زمانی نازهری و تا راده‌یه‌کیش رووسی، بوو
 به‌باوه‌پټیکراوی رووسه‌کان و کرا به‌سه‌روکی قوټسووره‌کانی ټو شاره و ناسایشی ټو شاره‌ی به‌ده‌سته‌وه‌گرت.
 بی له‌وه‌ش که‌سیکی خاوه‌ن پزی بووه له‌لایه‌ن چینه جی‌اوازه‌کانی ټو ناوچه‌یه‌دا. دیار نییه له‌چ ټیکه‌وتیک له
 دایک بووه، به‌لام له‌سالی ۱۳۲۳ه‌/ ۱۹۴۴ز و له‌گرمه‌ی ټو روژه چاره‌نووسازانه‌دا له‌نه‌غه‌ده‌ کوټیدوایی کردووه.
 ټو رووداوانه‌ی کاپیتان باسیان ټیوه‌ده‌کات ده‌بی له‌سهره‌به‌ندی پټش کوټیدوای کردنی شیخ محهمده‌بوویت.

پیش راگواستتم بۆ شیراز حیزبیک هاته کایهوه که نۆهه مین نه فەر من بووم^۱.
 ئەو شهوه له سابلاغی من و «شهریفی ره حیمه کهری» بانگ کراین و ههردوو کمانیان سویند
 دا. ئەو چهند کهسه له ماله حوسینی زێرینگهران بوون:

- عهبدوڵلا برایم شه مزینی
 - حوسین لبادی
 - محهممه دی مهنگوری
- چهند نه فهری تری لیبوو به لام له (کۆمهله) به یتیمیان نه گوتبوو.

تۆله کردنهوه له رهئیسى ئەمنیه

که هاتهوه مال دیتم ئامین زۆر نهخۆشه. هه کیم و دوختر [دوکتور] نییه له شار، ده رمانخانه
 نه بێ. چوومه لای «محهممه دی ده رمانفرۆش» و داو و ده رمانم کړی. ئەوه چهند پوژیکه له مالم،
 له پیاوه کانی ئاغا و ماغایان کهس نه هاته سۆراغم. مامه غه نیش له سه ر کار نییه. قازی، «مه نسووری
 کوپری قازی فه تاحی» له جیگای مامه غه نی داناوه. مه نسوور ده گه ل من زۆر دۆسته. لای خوێ
 یه ک-دوو پوژ سوورامه وه. پوژیک خه به ریان دامی که ره ئیسى ئەمنیه له ماله «سه درولئیسلا مه»^۲
 که لوه پهلێ له ماله ئەوان به جیماوه و هاتۆته وه ئەوان ده ماشین بهاویت و بیانباته وه بۆ
 ئازهر بایجان.^۳ هه ر ئەو ره ئیسه جاریک منی گرتووه و زۆری عازاب داوم. گوتم پوژ پوژی تۆله یه و
 نابێ به سه رییه وه بچیت. چهند نه فهر هاوالم هه لگرت و چوومه سه ر پێگای. هاوالم کانم له ناستی
 «باغی حاجی داودی» له و به ر و له و به ر دامه زرانده و خۆم گه پامه وه بۆ شار به شکوو خه به ریک

^۱ له سالی (۱۳۱۷/۱۹۳۷ز) یه که مین حیزبی مۆدێرینی پوژه لاتێ کوردستان به ناوی (حیزبی ئازادی کوردستان)
 ساز کرا. ته مهنی ئەو حیزبه که می خایاند و کاپیتان یه ک له دامه زرینه رانی ئەو حیزبه بووه. بۆ خویندنه وه له سه ر
 ئەو بابته ده توانن سه ردانهای لاپه ره ۴۷۸ ئەو کتیه بکه ن.

^۲ (صدرا لاسلام) یان (سه دری قازی) ناویانگی برا بچووکي پێشهوا قازی محهممه دی بووه به ناوی (ئه بولقاسمی
 سه دری قازی). له زه مانی ده سه لاتێ قاجاره کاندایا تا راده یه کی له زه مانی په هله وی باب دا، به خشینه وه ی ناسناو
 باو بووه. ناسناوی پێشهوا قازی محهممه دیش (محهممه دی هومامی قازی) بووه.

^۳ له لایه ن کاک حه سه نی قازییه وه به لگه یه کم وه رگرت که ره نگه پێوه ندی هه بێ به و باسه وه. به لگه که نامه ی
 یه ک له و کاربه ده سه ته عه جه مانه ی مه هاباده که له ترسان راپێکردۆته ورمێ و مال و حاله که ی له مه هاباد
 به جیه تیشوو و غیره تی نییه بیه وه مه هاباد هه لێگرێ، بۆیه نامه یه کی بۆ نه مر سه دری قازی نووسیوه تا ئەو
 یاری ده ی بدات و که لوه پهلێ که ی بۆ به ماشینی بارکات و به پیاوه کانی خویدا بۆ به ریکاته ورمێ. ده قی نامه که
 له لاپه ره ی ۴۷۴ دانراوه و ده توانن بیخویننه وه و تیییدا زمانلووسی، هه لپه رستی و مالخۆشه ویستی ئەو عه جه مانه
 زیاتر به رچاو ده که وی و دۆخی ئەوکاتی سابلاغان زیاتر بۆ روون ده بیته وه.

له راستهوه: میرزا خلیل فهتاحی قازی، په حیم جه وانه رد قازی (کورې عیدولپه حیم قازی دسرو به ناغای سالار)، مهنسوری قازی کورې قازی فهتاح، عیدولپه حمان قازی (ناغای سالار کورې قازی فهتاح - دانیشتووه)، موحین موجهیدی (کورې قازی فهتاح له دایکیکې نارانی)، قاسم قادر قازی و محهمه د فیرووز قازی. نهو کهسې له پشتهوه به نه ناسراوه تهوه. سپاس بۆ دوکتور یوسف فهتاحی قازی کورې میرزا خلیل که نهو زانیاریانهی دامن.

بزائم که کهی ماشین وه پریده که ویت. سوارم و له ماله «حاجی مشیری» را ته ماشای ماله قازی ده که م. ده بینم نهوه خه ریکی بارکردن. من که پامه وه، که کهیمه باغی، ماشین هات تیپه ری. منیش نه سپم تاو دا و وه دواي که وتم. دیتم هاواله کانم له و بهر و له و بهر لئی درژ بوون و پرووی تفهنگیان ده ماشین کردووه و رایانگرتووه. منیش به سواری کهیمه سهریان. ته ماشام کرد «کورې ... ناغای که نئوی همزه ناغابه» و «حه سه ن ناغای ...» ده که ل پیاوکی قازی که نئوی «مه لا برایمه» و مه ندیلکی سپی به سهره وه به ده ماشین کهی دان. همزه ناغا و حه سه ن ناغا «ده مانچه ی پرووت» به ده سته وه و به سهرمدا ده گووړینن:

— مه به پیش، مه به پیش کوژراوی!

منیش ده مانچه ی پرووت به ده ستمه وه. جا بۆ درۆ و راستی چهند نه فەر له و شوینه بوون، ده توانن لټیان بیرسن. یهک له وان مه لا برایمی پیاوی قازی که پاش نهو کهین و بهینه چهند که رت دایکی به قوربان کردووم که چۆن جوابی ناغا کانم داوه ته وه. کاتیک خوځان راده پسکاند و پرووی ده مانچه یان تیکر دبووم و ده یانگو وړاند به سهرمدا، لټیان چوومه پیش و گوتم:

— ئای ئای! نهوه ده مانچه له پرووی من ده گرن هه ی ... بۆ نازانن ده مانچه ی من له ئی ئیوه به کار تره؟ هه ی ...

یەك-دوو قسەى چاكى دىكەم پىڭگوتن و زياتر لىيان چوومه پىش و بە سەرياندا دەمگورپاند، چۆن! بەتەواوى تىكيان داويشت و شلەژا بوون. رەئىسى ئەمىنيەى خۆى دەپەناى ئاڭاكان خزاندىبوو و كوني مشكى پى تەنگ بوو. لىي نيزىك بوومهو و پرووى دەمانچەم دە كەللەى رەئىسى دەگرت و ئەويش دەچوو دەپىي ئاڭاكانەو، ئەوانيش دەنيو خۆيان گرتبوو كە فيشەكى پىو نەنيتم. دەيانزاني بەراستيمە و خوين و تۆلە بەيەكەو بەرى چاويان گرتووم. جا هەر بەراستى بە قەستى كوشتنى چووبووم بەلام هەر نەكرا بىكوژم. هات و هاوار و پارانەو بەيان بوو، نەبيتەو. ئەو مەنيش هەليان دەسوورپىتم، چۆن! سەريان وا لىشيوو كە نازانن بە چ زمانىك قسەم دەگەل بكەن. پرووم دە ئاڭاكان كرد و پىمگوتن:

— ئاخر ئىو چۆن لەسەر ئەو خوڤىيە دەكەنەو؟ ئەو سەگە منى بە ناحەق گرتو و تا سەرمەركى لىداوم، ئىستاش تا نەيتۆپىتم دەستەلناگرم. ئاڭاكان ئەوجا زانيان من لەوان شىترم و بەراستيمە بۆيە، سارد بوونەو و كەوتنە رەجا و پارانەو كە بىيەخشم و ژن و مندالى هەيە و چى و چى. مەلا برايم هاتە پىشم و زۆرى رەجا لىكردم و خاوى كردمەو. جا ديسان بە دەمانچەو بۆيان چوومه پىش و گوتم:

— بپۆن، خودا بە قوربانى ئەو مەلایەتان كات! ئەگەر ئەو نەبا ئىستا دەتانزاني چىم بەسەر دەهيتان.

پىگام بۆ چۆل كردن و پىويشتن، ئىمەش پىويشتينەو بۆ شار. گيانى رەئىس ئەمىنيەم بە تكاى مەلای بەخشى، بەلام وەها سووك و بىقيمەتم كردن كە تا دەمرن لەياديان ناچيتەو. تۆلەى خۆم نەكردەو و نەمكوشت، بەلام بەو جۆرە كە سووك و پىسوام كردن، وەها هەستىكى خۆشم بوو كە دەتگوت دونيا ئى منە، كەسم بە پياو نەدەزاني، غروورپىك دايگرتبووم نەبيتەو. ئەو من نازانم كە سەدرى قازى ئەو باسەى بىستۆتەو و خۆى و چەند پياويى لە خيابان دەگەپىن بۆ گرتنى من! مەنيش وەها غروور بووم كە ئەوەى فكرم لىنەدەكردەو ئەو بوو كە بىانەوئى مەگرن. ئاخر من پياو تيم كردوو و كابرام نەكوشتوو، جا ئەگەر زانيام ئەوانە هەر دەمگرن كابرام دەكوشت جا گرتبايەنم. هاتن و گوتيان:

— سەدرى قازى و پياوكانى لە خيابان دەسوورپىنەو، وا بزاني خەرىكە تۆ بگرى.

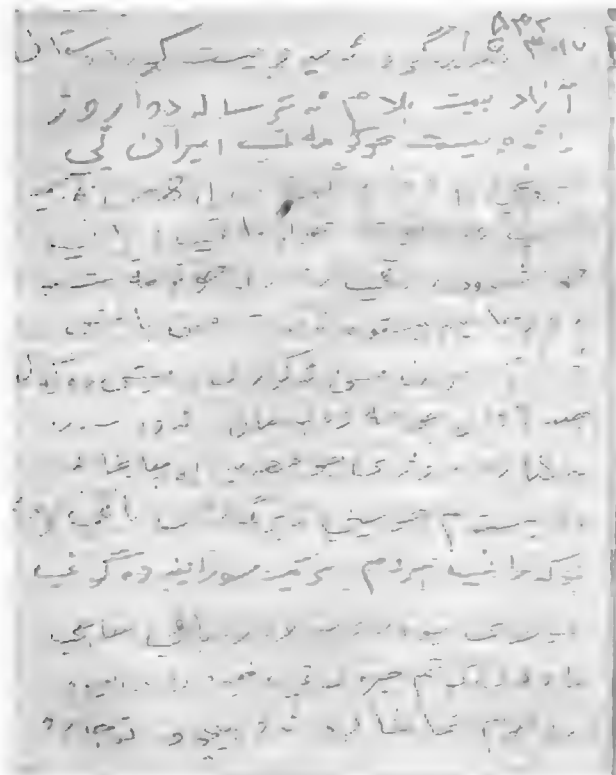
— بۆ چىم لە سەدرى قازى كردوو؟ بۆچى دەمن پۆ دى؟ گوتىم نەدايە، چوومهو مالى، بارگىنم داكيشا تەويلەى و تەفەنگم دا بە خورشيد و بردى بۆ ژوور. دەمانچەم بە قەدەو چوومه خيابان وەك لە من بەدەر كەس سەدرى پىو نىيە، ئەو نەندە غەرپە بىووم و شايىم بەخۆم دەهات نەبيتەو، كە چىم بە ئاڭاكان و رەئىسى ئەمىنيەى هيتاوه. دەگەلكوو چوومه ئاستى شارەوانى تەماشام كرد خۆ راستە، ئەو سەدرى قازى خۆى و چەند

نه فەر ئاغا و نوکەر لیکهالون و سرت و خورتیانه. دیسان گوتم نه دانت و چوومه دوکانی «بارون»^۱ ی تیرم عارهق خواردوهوه. پاش عارهقخواردنه وهیه کی خوش و تاویکی زور، لهوئ وهدهرکهوتم. ئهوجا تهماشام کرد هاتوونه ته چوارچرایه دهگهړن. پیاوکی سهدری نئیوی «بایز» بوو، ئهمن بهرهو سهرهوه دهپویشتم، ئهویش لهوبهری خیابانئ دهپویشتم. لهوبهری را چاوکی لیهته کاندم و به ئیشاره دهیکوت برؤ. منیش ئهوهنده سهرخوشم ناگام لهخوم نییه و وامزانی دهگهړ کهسیکی ترتی. ئهوهنده مهستم، بپهروا دهسووپمهوه. قازی کوری قازی کییه تا حیسابی بو بکه. ئهوه بهته نیاشم و هاواله کانیشم کهس بهدورهوه نییه، تاق و ته نیام. ئهوهندهم زانی، مه نسور کوری قازی فه تاحی که له جیاتی مامه غه نی کراوه به په نیسی شارهوانی و زوریش دهگهړم دوسته، هات دهستی ده دهستی نام، به قسه کردن ده قسانی گرتم و کاتیک بهخومم زانی ئهوه له شارهوانیم، له دیوی مه نسووری. ئاخر یه کجار زور دوستین. ناردی له چایخانهی «وههاب»-ی، چایان هینا، هیشتا چایه که له گوړئ بوو که یازده نه فەر وه ژوور کهوتم. له پیشهوه مه نسور پوویوه پیلیم و ئهوانی تریش سوارم بوون. ده مانچه یان لیکردمهوه و قوئیان بهستم. کوری قازی و بایز و ههمزه ئاغای کوری کهریم ئاغای هاتن و بهربوونه گیانم، لیم ددهدن و ده لئین: سه گباب، وات لیهاتووه پیشی میوانی ئیمه دهگری و تهماح له گیانی ده کهی؟ له ناکو سهدری قازی و ئاگانیش هاتن. پیشتر باسم کرد که بایزی پیاوی سهدری قازی به چاو ئیشاره ی دام که برؤم و خوم قوتار کهم به لام من گوتم نه دایه! تو مه لئ، سهدری قازی و ئاگان چاویان لیووه که ئیشاره ی کردووم. ده گهړ وه ژوور کهوتم، سهدری قازی بهردیکی له ده ستیدا بوو، وای له سهری بایزی راکیشا، یه کته خته کهوت، به و حاله ش لی نه بووه و چهند پیلقه شی به ورگیدا دا و به سهریدا قیراندی: سه گباب، مه گهر ئیمه ههموو کویر بووین، چاوت لیده ترووکاند که پروات. بایز که لاکی کهوت و به داره مهیت په کیشیان کرد بو هه یوانه که ی ئیداره ی، جا ئهوانیش کهوتنه سهرم. پاش تیهه لدانیکی باش ده ژووریان کردم و چوار تفهنگچیان له سهر دانام. ئهوه خهریکیشن بهریم کهن بو په زایه ی. ئهوه شهوه گیرام. بو به یانی چهند نه فەر هاوالانم هاتنه لام، «سه عید بابی»-شیان ده گهړ بوو. سه عید بابی ههم پووسی ده زانی و ههم ده لالی پووسانه، له مهیدان ولاغیان بو ده کریت. به وهستا برایمم گوت که بچیته ماله من و له ناو کیفی پارهیدا، کاخه زیکی چووی تیدایه^۲، بیدات به سه عید بابی

^۱ (بارون) ناوی پیاوکی ئه رمه نی بوو که له نزیک چوارچرای مه هاباد مه یخانه ی هه بوو.

^۲ دیار نییه ئهوه نامه به ناوهرۆکه کی چیه و کاپیتانیش له هیچ شویتیک ناماژه ی پینه داوه. لهوانه به ئهوه نامه به له لایه ن حیزبی توده له تهوړیز یان نامه یه ک بیت که له کونسوولی تهوړیز وهریگر تبت یان شتیکی لهو چه شنه که بتوانیت له سبهری ئهوه نامه به دا خوئ له داو و دهوئ دوژمنه کانی پزارزی و دهستی نه یاره کانی نه یانگانئ. پیشتریش خویندما نه وه که کاپیتان ده لئ: (دلَم خوشه بوومه ته به عه ی شوړه ی). په نگه ئهوه نامه به په یوه ست بن بهو باسه وه و بوو بیته ته به عه ی ئهوه ولاته.

تا بیدات بهو چهند عهرووسه‌ی که دتین بۆ مه‌یدانت بۆ ولّاغان. سه‌عید بابیش وه‌ک پیاوان گوتی

بۆم بینه تا بۆ مایوری به‌رم و
بۆخۆشم چاکی حالّی ده‌که‌م.

وه‌ستا برابیم و چهند له
هاوالانم کاخه‌زی له مالتی دتین
ده‌یده‌ن به سه‌عید بابی و نه‌ویش
ده‌ییات بۆ لای پرووسه‌کان. زۆری
نه‌کیشا کابرای پرووس هات بۆ
ئیداره‌ی. مه‌نسور له‌وی نه‌بوو،
«مسته‌فای زینه‌تی» هه‌مه‌کاره‌ی
بوو، له‌سه‌ر داوا‌ی کابرای پرووس،
مسته‌فا ناردی مه‌نسور هات. به
مه‌نسوری گوت:

— نه‌وه‌تان بۆ گرتووه‌؟

— قوربان من نه‌مگرتووه‌،
سه‌دری قازی و کوری ...
ئاغا گرتویانه.

— له‌سه‌ر چی؟ دزی کردووه‌؟ تالانی کردووه‌؟

— نه‌خێر قوربان! له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری یتشی به‌ میوانی قازی گرتووه‌.

— جا نه‌وه‌ بۆ وه‌ی ده‌بێ بیگری؟ زوو به‌ره‌للای که‌ زوو.

دیاربوو سه‌عید بابی له‌ ده‌ره‌وه‌ چاکی حالّی کابرای پرووس کردووه‌. که‌ ده‌ستووری به‌ره‌للاکردنی
منی دا نه‌وجار زۆر به‌ ناقایلی ئیداره‌ی به‌جیه‌شت و پۆیی. نه‌وه‌که‌ پهرت سه‌عید هات پیاوه‌کانی
هه‌مه‌ ئا‌غای تیر جێئێ کرد و ده‌رکه‌ی کرده‌وه‌ و له‌ گرتووخانه‌ ده‌رکه‌وتم.

لای خۆی ده‌ور ده‌وری کوردانه‌! حکومه‌ت له‌ شار نییه‌ که‌ زولم بکات! عه‌رووسه‌که‌ قوتاری
نه‌کردبامایه‌ بۆ ئیوارێ به‌ری ده‌کرام بۆ ره‌زایه‌ی چونکه‌ هه‌مه‌ ئا‌غا خۆی و سواره‌کانی له‌ جی‌گای
نه‌منیه‌ بوون. سواره‌کانی هه‌موو مووچه‌یان له‌ حکومه‌تی وه‌رده‌گرت.^۱ ده‌و ماوه‌ کورته‌یدا دوو هه‌م

^۱ پاش هاتنی پرووسه‌کان بۆ کوردستان و هه‌لاتنی پیاوه‌کانی حکومه‌تی تیران له‌ ناوچه‌که‌، ورده‌ورده‌ له‌سه‌ر ئیزنی
پرووسه‌کان دوو ئیداره‌ شاره‌بانی و فه‌رمانداری ناوه‌دان کرانه‌وه‌ و عه‌شیره‌ته‌کان به‌رتوه‌یان ده‌برد، به‌لام
تیج‌ووه‌کانی ده‌بوايه‌ حکومه‌تی ناوه‌ندی دابای. نه‌و پرووداوه‌ ده‌بێ له‌ ئیوان ساله‌کانی ۱۲۲۲ تا سالێ ۱۲۲۳
روویاندابێ که‌ عه‌شیره‌ته‌کان ئاسایشی مه‌هابادیان درابوو ده‌ستی.

که پره ته له سهر دهستی کورد، له سهر لټوی قهبری گه پراومه وه. جاري پيشوو «کورې فلانه ناغای» له سهر شپږې زگدپاوې، تېستاش «سهدري قازي». (سهدرولټيسلام)^۱ خوی بؤ نومايه ندهی مه جلیسې رینگای ئاواله ده کړد. قازیش دوو شووتی به ده ستیک هه لده گرت. له لایه ک ده بیهه ویست کوردوستان نازاد بیت و له لایه کیش له دواړوژ ده ترسا، نه یده ویست دلې حکومتی ئیران برهنجیتې. له دوایدا گوتیان له هه موو ئاکاریک ده بی. وه نه بی قازي حکومتی ئیرانی خوشبوې، رقی زور له حکومت بوو. زور جار لیم بیستوه ده یگوت:

— من باش ده زانم ئیران من ده کوژي.

کوژرانی په حماني برام

لیره دا نه وه شم وه بیر هاته وه. له سالی ۱۹۴۱ په حماني برام کوژرا. چهند چته له دولی «مهیدانه له کی» تووشی په حماني برام ده بن. نهو به باره وه له گهرمېن ده گه پرتنه وه بؤ سابلأغ. شهوی جیژنی په مه زانی چته کان ده پون به رهو لاجان^۲ و له مهیدانه له کی^۳ تووشی ده بن. هه ول ده دن پروتی که ن، ده ست نادا و ده گه لیان ده کاته شهر. تا فیشه کی قوتار ده بی شهریان ده گه ل ده کات. نهو جار به ۱۲ که سان پشتی لیده گرن و نهویش به تاقی ته نی چی پیناکریت و زور به ناپیاوانه ده یکوژن. پاشی چهند پوژ خه به ری کوژرانی په حماني زانی. به په له خوم گه یانده مهیدانه له کی، ته ماشام کرد مهی په حماني هه ره له ویتیه. منیش له وې قه برم بؤ هه لقه ند و ناشتم. به کوژرانی په حماني پستم به یه کجاری شکا. له ژیاغدا که لیتنی په حماني به هیچ پر نه ده بووه. با نه وه لیړه بوه ستی.

^۱ شهید (نه بولقاسم سهدري قازي) برابچووکي پيشهوا قازي محممهده بوو که به (سهدري قازي) و به (سهدرولټيسلام) یش بانگ ده کرا و له ریکه وتی ۱۰ ی خاکه لټوهی سالی ۱۳۲۶ هه تاوی هاوپې ده گه ل شهیدان پيشهوا قازي محممهده و همه حوسین خانی سہیفي قازي له چوارچرای مه هاباد له سیداره دران.

^۲ "لاجان" یا "کونه لاجان" گوندیکه له ۱۰ کیلومتری شاری خانې (پیرانشار) هه لکه وتووه و هه شت کیلومتری ش ده گه ل سنووری ده سترکد و خه یالی تیان تیران و عیراق دووره.

^۳ "مهیدان به له کی" یان "سهری مهیدانی" ناوچه یه کی سارد، سهرسهوز، جوان، زوزان، له یلاخ، شاخاوی و به رزه که له ۳۵ کیلومتری پوژ ناواي مه هاباد هه لکه وتووه. له پنده شته کانی گوندي خه لیفه را ده ست پنده کات تا ده گاته لکین.

سویند خواردنی دووهه م ده کومه له دا (ژ.ک)

ئوه سهره به هاره، پوژي جومعه يه، له چاپخانه ي دانشتووم، ده بينم حوسيني زيرينگه ران بانگم ده کات و بردمي بو گه راني. پاش که ميک سوورانه وه گوتي بو لاي نيوه پړويه وهره باغي حاجي داودي.

— خيره؟

— خيره خير.

لای نيوه پړويه چووم، ته ماشام کرد ئه وه بيچوو توجار و ده وله مهند، به شيكيان له و باغن. سلاوم کرد و دانشتم. له هه لسوکه وتيان را زانيم که به شي هره زوريان پتيان خوش نيه هاتوومه ته باغي. که منيان دي، به ربوونه سرته ست و فسه. چي به يه کتر ده ليتن؟ نازانم! ئه وه ندهم ليتالي بوو که من به لايانه وه ميوانيکي ره زاگرانم و پتيان خوش نيه له لايان دانشتووم. يه ک-دوو جار ته مام بوو هه ستم پرؤم، پاشگه ز بوومه وه، گوتم با بزائم ئه و کوپوونه وه يه چي به سهر ديت؟! له ناوياندا زورم چاو گيرا که سم نه دي تاي من بيت، له حوسيني زيرينگه ران به ولاره، هه مووي کوره ده وله مهند. ئه ویش وه کوو ده وله مهنده کاني ليتاتووه و که سویند ده خوات ده ليت (خودا شايه ده) چونکه ئه و ئه عيانانه ئاوا سویند دي ده خون، ئه وه ي نه شيناسن خودايه. دهن، شتيکي تريش ده ليتن (بيلئه خهره)، په ککوو که ليتان ناحه زه. يه ک-دوو سعات له وي بووم. ديتم دوودوو و سيسي ده پړونه نيو باغي. وا دياره داخيلي (کومه له) دهن به لام که س به من نالي. حوسين زيرينگه ران سهری له هه موويان قاتر بوو، ههر ده هات وچودا بوو. کاتيک که حوسين چهند نه فهرينکي هه لگرت که بيانباته ناو باغي، هه ستم پرؤم. ليتان پرسيم بو کوي ده چي؟ منيش سهرناوم به بيانوو هينايه وه. ئير هه ستان و پويشتنم يه ک بوو و هاتمه وه شار. ده دلي خومدا دلم زور له حوسيني هيشابوو. ئاخر بوچي بانگي کردم بو ئه و باغه؟ بوچي هه موو له و باغه ي پرويان ده گه ل من گرژ بوو؟ خو حوسين باش ده زاني که دانم ده گه ل داني ده وله مهند و ئاغيان ناکولي! حوسين له هه موو که س باشتر خده ي من ده ناسي! تاوپه ران چوومه وه مالي، خورشيد گوتي:

— ميرزا حوسين دوو که پرت هاتوته مالي و توي ده ويست.

شه و کاتي نان خواردن حوسين و «محه مده ي ياهوو» وه ژورور که وتن. زور به گهرمي و هيد ي

ده ستي کرد به قسان:

— نه ري ئه وه چيت ليتات؟ به کوي دا ون بووي؟ بوچي گه رايه وه؟

— حوسين گيان، و ابزانم ئه و جهامعه ته ي له وي بوون خوشيان له من نه ده هات و دلخورد بوون بويه گه رايه وه. گوتم با ليتان تيك نه ده م. بوخوت ده زاني من و ئه و جهامعه ته يان نه گووتووه.

— له و قسانه گه ري، راست به وه با پرؤين، کارمان زور پيته.

هه‌لیانگرتم به‌کسه‌ر بۆ ماله‌ حوسینی. که‌ چووم، سێ نه‌فه‌ری تریش له‌وێ بوون. هه‌ر سێکیشیان سه‌ید بوون. تاویک پامانیوار، پاشان حوسین راست بووه‌ چوو بۆ ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌ که‌ و به‌ که‌شه‌فیکه‌وه‌ که‌ سه‌ری داپۆشرا بوو هاته‌وه‌ ژوور. که‌شه‌فه‌که‌ی دانا عه‌رزێ و شیریکیشی له‌ته‌نیشتی دانا و په‌رۆکه‌ی له‌سه‌ر لا‌برد. له‌سه‌ر که‌شه‌فه‌که‌ قورئانیکی و ئالابه‌کی کوردستانی له‌سه‌ر بوو. گوێیان وه‌ره‌ پێشه‌وه‌ و سوێندیان دام به‌و ئالا و شیر و قورئانه. من سوێنده‌که‌م له‌

دله‌وه‌ خوارد و به‌ راستیشم بوو. سوێندم خوارد تا پوحم له‌به‌ر دایه، بۆ کورد و کوردستان به‌ گیان و مال چه‌ول بده‌م.^۱ به‌لام به‌شی هه‌ره‌ زۆری ئه‌و جه‌ماعه‌ ته‌ به‌ زۆلتی سوێندیان خوارد بوو.

ئه‌وه‌ دوو چه‌له‌ من شه‌ریک بووم ده‌ کۆبوونه‌وه‌ی کورداندا. به‌ گیان پیش پاگواستم بۆ شیراز بوو هه‌ر له‌و ماله‌، ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌ر له‌و ژووره‌ و له‌ ماله‌ حوسین زیرینگه‌ران.^۲ شه‌ریک بووم به‌دڵ و

دله‌وه‌ خوارد و به‌ راستیشم بوو. سوێندم خوارد تا پوحم له‌به‌ر دایه، بۆ کورد و کوردستان به‌ گیان و مال چه‌ول بده‌م.^۱ به‌لام به‌شی هه‌ره‌ زۆری ئه‌و جه‌ماعه‌ ته‌ به‌ زۆلتی سوێندیان خوارد بوو.

ئه‌وه‌ دوو چه‌له‌ من شه‌ریک بووم ده‌ کۆبوونه‌وه‌ی کورداندا. به‌ گیان پیش پاگواستم بۆ شیراز بوو هه‌ر له‌و ماله‌، ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌ر له‌و ژووره‌ و له‌ ماله‌ حوسین زیرینگه‌ران.^۲ شه‌ریک بووم به‌دڵ و

^۱ سه‌باره‌ت به‌و سوێندخواردنه‌ و پا‌ده‌ی وه‌فاداری کاک چه‌مه‌د به‌و سوێنده‌ ده‌توانن وتووێژی به‌ریز عه‌لی که‌ریمی ده‌که‌ل زیندوو یاد نه‌جه‌م ده‌دین ته‌وحیدی بخوێنه‌وه‌ له‌ لا‌به‌ره‌ی ۳۶۰

^۲ له‌پاش ئه‌و سوێندخواردنه‌ ژماره‌ی نه‌ندامیتی ۴۵ و ناوی نه‌یتی له‌ کۆمه‌له‌ی ژ.ک عدا (چکاوه‌ند)ی بۆ کاپیتان هه‌لده‌بژێرن.

^۳ مه‌به‌ستی کاپیتان کاتی دامه‌زراندنی (حیزی ئازادی کوردستان)ه. بروانه‌ بابه‌تیکێ پێوه‌نیدار به‌و حیزبه‌ له‌ لا‌به‌ره‌ی ۴۷۸

گیان و روحیکی پاک. هەر دوو که پەت سۆتندم بۆ کوردوستان خوارد. هەردوو که پەتیش تووشی قۆرتی یە کجار گەوره بووم بە لām دیسان لۆتم لێ هەلنە ئەنگاوت و پەژیان نەبوومەوه بگرە، جار دەگەڵ جار خۆم توندوتۆڵتر دەکرد. ئیستاش ئەوه پاشی ۲۶ سالان لە ولات دوور کهوتوومەوه، ۲۶ سالە مāl و مندālم نەدیوه و لەوانە یە ئیستا بیانبینم و بمبین، یە کتر نەناسینەوه. خۆداش دەزانێ چەند بە هەناسە ساردی گەوره بوون، سەرباقی ئەوانەش خۆم لە پێش چاو نەکهوتوو و خۆم لۆمە ناکەم و شانازی بە خۆم دەکەم و خۆم پرووسوور دەبینم لە ئاست کوردوستان و ئەو سۆتندە ی خواردوومە. پیمخۆشە مندālەکانیشم وەک من سەریان بەرز بێت و بشمبوورن که نەمتوانی بابێک بم وەک هەموو بابان. هیوادارم ئەوانیش بۆ کورد سۆتند بخۆن و بۆ کوردوستان گیانفیدا بن چونکه دەزانم ئەوانیش وەک من پەژیان نابنەوه، هەرچی بۆ کوردوستان بیکەن، ئیستا کەمە. ئاخر هیچ لەوه ناخۆشتر نییه ئەمنییە یەک و عەجەمێک بێتە سەر مālت و سووکابەتیت پێیکات یا دەنا، بەناحەق تێتھەڵبات. کورد دەبێ ئەوه قەبول نەکات. مردن خۆشترە لەو حالە.

یەکەم راسپاردە ی (کۆمەلە)

جا گۆتم داخیلی کۆمەلە بووم. سۆتندیش درابووم که هەر ئەمریکی پیم بسپێرن، پرووی لیوهرنەگیرم بە لām هەر لە پۆژی هەوێلەوه خۆشیم لە بەعزە کاریکیان نەدەهات. ئاخر ئەوهی دەو کۆمەلە یەدا بوو، سەتی نەوێد و پینجی ئاغاوەت و توجار و سەید بوون، ئەوانەش بێزیان لە خەلکی کاسب و زەحمەتکێش دەبۆوه هیچ، ئەوانە داخیلی هیچ شتێک نابن که قازانجی خۆیانی تیدا نەبێ. ئەوانە که زگیان بە خەلکی زەحمەتکێش و داماو نەسووتێ، چۆن زگیان بە کوردوستان دەسووتیت؟ ئەوانە دەبوو داخیلی ئەو حیزبە نەکرابان. لە هەر عەشیرەتە ی چەند ئاغا ... دەو حیزبە وەر دەدا. من چەند نەفەر لە هاوالەکانی خۆم نێو برد که لەخۆم دلسۆزتر بوو تا بیانھێنمە ناو (کۆمەلە) کهچی، پازی نەبوون. شەوێک لە (کۆمەلە) را لە دوویان ناردم بچمە مālە «عەلی ریحان» ی. که چووم، چەند نەفەر کۆ ببوونەوه. «پەحمانی زەبیحی» و «مستەفا سۆلتانی» گوتیان:

— دەرۆیه مالی «سەید عەلی چل سەیدان»^۱، وەزیری ک هاتوو (نێوە کەم لەبەر ئەماوە) ئەو کاخەزی بده بە دەستی خۆی. (وەبەرم هاتوو نێوی «فەهیمی»^۲ بوو) هەرکەس گوتی بیدە بە من بۆی دەبەم، مەیدەیه، خۆت بە دەستی خۆت دە مستی بنێ.

ئاخر سویندم بۆ خواردوون، مردن دە گۆریدا بێت، ئاور بێت، دەبێ خۆمی تێهاوێژم. کاخەزەم وەرگرت و ناشزانم چی دە نێو ئەو کاخەزە دایە یا چی تیدا نووسراوە! هەرچۆنیک بێت پڕویشتم بۆ لای مام وەزیر. دەرکە ی ماله سەید عەلی ئاوەڵە بوو و چوو مە حەساری. تەماشام کرد پڕە لە ئاغاوەت. کە چاویان بە من کەوت هەموو واق مان! گوتیان:

— بۆ کوێ؟

— کارم بە ئاغای وەزیرە.

هەموو عەجایب مان!

— چ کارێک؟

— کاخەزێکم پێتە و دەبێ بیدەم بە خۆی.

هەرچی کردیان کە ئەچمە لای وەزیر بەلام کەسم بە پیاو نەزانی و چوو مە ژوور پێشخانە کە ی. دیتم ئەوێش پڕە لە ئاغاوەت. دیسان کەسم بە پیاو نەزانی چووم بۆ ئەو وەتاغە ی وەزیری لێبوو. دیتم وەزیر لەسەر کورسی دانیشتوو و دەوری وەتاغە کەش هەمووی ئاغاوەت بە پێتە

^۱ سەید عەلی باوکی "بابا غای حوسەینی" بوو. بابا غایە ک لە مامۆستایانی مەدرەسە ی "سەعەدەت" بوو. ئەو وەزیرە کە سێک بوو بە ناوی "دکتور خلیل فەهیمی" کە لە زەمانی قاجارەکانەو پلە ی بەلای لە دەوڵەتە یە ک لە دوا ی بەکەکانی ئێراندا هەبوو. لە پارێزگاری را تا بەلۆیزی ئێران لە تورکیە و ئینگلیس؛ لە وەزیری دەرەوی ئێران را تا جیگری سەرۆک وەزیران؛ لە نوێنەرایەتی پارلەمان تا سەرۆک وەزیری ئێران بە وەکالەت پاشی تێپۆکردنی رەزمنارا. لە سالی ۱۳۳۲ هـ لە تاران کۆچیدوا یی کردوو. ئەو هاتنە ی فەهیمی بۆ سابلاغ لە پێکەوتی ۱۹۴۴/۰۱/۱۴ واتە پۆزی هەینی ۱۳۲۲/۱۰/۲۳ هەتاوی پووی داو. لە کتیی کۆمەلە ی ژباننەو ی کوردستان - نووسینی: حامید گەوھەری - ل: ۴۷ باسی ئەو سەفەرە ی فەهیمی دەکات، بەلام دەلێ کە کە سێک بە ناوی ئێرا هیمی ئێرا هیمیان (نەوجەوان) ئەو نامە یە ی داو بە فەهیمی. وەک لێرە دا دەرە کەوێت، کاپیتان گە یاندنی ئەو نامە یە بە فەهیمی وەک یە کە مین پاسپاردە حیزبی خۆ ی پێناسە دەکات و بە وردی باسی پووداوە کە دەکات. بە ئەگەری زۆر ئەو ئە یە ک لە سەرچاوە کە ی کاک حامید دا پووی داوە یان باس لە سەفەرێکی دیکە ی فەهیمی دەکات. هەرەو ها لە کتیی "پۆژەلانی کوردستان لە سەردەمی دوو م جەنگی جیهانی دا بە پێی بەلگە نامەکانی یەکیە تیی سۆفیەت لە نووسینی دوکتور ئە فراسیاو هەورامی و پێداچوونەو و نامادە کردنی سدیق سالی لاپەرە ی ۱۱۷ دا لە زمان راپۆرتی "حەسە نۆف" سەرکۆنسولی یەکیە تیی سۆفیەت لە تەو ریز باس لەو سەفەرە ی فەهیمی دەکات، بەلام ئەو دەلێ کە فەهیمی سەردانی ماله قازی محەممەد و مالی کە ریم ئاغا لە گوندی قومقەلای کردوو. لەو بەلگە نامە یە دا هێچ باسی لە مالی سەید عەلی چل سەیدان نە کردوو. یان سەردەانی ئەوێشی کردوو و حەسە نۆف نە یزانێو یان کاپیتان لێی تیکچوو. ئەگەرێکی تریش ئەو یە کە رەنگە لە حیات سەفەرێک چەند سەفەری کردبێ بۆ مەهاباد.

پاوه ستاون. «قاسم ئاغای ئیلخانیزاده» ش^۱ لای وه زیر به پیتوه پاوه ستابوو، ته نانه ت یه ک که سیشیان دانه نیشتبوون، هه موو وه ک به رچیغ چه قابوون. ده ست له سه ر سینگ چووم بۆ پیتش جه نابی وه زیر. کاخه زم بۆ له سه ر میزه که ی پیتشی دانا. نه و عالهمه ش وه ک من سینمه ما بم، چاویان بریوه ته من. جه نابی وه زیر گوتی: این چیه؟

— من نازانم چیه!

سه ری پا که ته که ی لابرده، ته ماشایه کی کاخه زه که ی کرد، دیار بوو به که یفتی نه بوو، هه مووی نه خوینده وه. کاخه زه که ی دانا سه ر میزه که ی و منیش سه رم بۆ دانواند و ده رکه وتم. چوومه وه لای هاوالانی کۆمه له م که هیتشتا بلاوه یان نه کردبوو. هه موو نه قلله که م بۆ گیرانه وه و تۆزیک ئافه رین و بژیم وه رگرت و چوومه وه مالتی. لام وایه وه زیره که نیوی «مهمی» بوو چونکه نه و شتانه ده میکه پروویانداوه و باش له بیرم نه ماوه. ئیستا که نه و شتانه ده نووسمه وه سالی ۱۹۷۲ یه. یانی ۳۱ سالی له مه و به ر بووه. زۆر شتم له بیر نه ماوه. نه وه ی دیتته وه بیرم، که م و کوریک ده ی نووسم. چه ند سالی له مه و به ر هه مووم به ریکووپیتی نووسیوو، کوریکی یه کجار باش بوو که زۆرم جامین ده ویست، رۆژی جاریک نه مدیا ئۆقره م نه بوو، کوریکی دلپاک و په وشت و خووی ته میز، نه وه ی نووسیوووم هه مووی برده لای خۆی گوتی من هه مووت بۆ له سه رپا ده نووسمه وه و ده گهل خۆم ده یبه مه وه بۆ عیراق. کاتیک خه به رم زانی که نه و کوره گه پاوه ته وه عیراق و نووسراوه کانم سه ری تیداچوو. پاشی دوو سالان کوریکی تر نیوی «که مال»^۲ بوو و هاوالی «عیزه ددین» بوو، بریکی له نووسراوه کانی بۆ هیتنامه وه. ده شیکوت عیزه ددین کاخه زی بۆ نووسیوم که نووسراوه کانم لای کت بووه و بۆم وه رگرتوته وه و دایمه وه به لام نه وه ی مابوو و ده ستم که وته وه که لکی نه مابوو و سه رله نوی نووسیمنه وه.

^۱ قاسم ئاغای ئیلخانیزاده نه ندای کۆمه لی ژ.ک بوو. به پیتی به لکه نامه کان وه زاپه تی ده ره وه ی سۆقیه ت نوینه رایه تی ژ.ک و کورده کانی کردوو بۆ وه ده سه تینانی پشتیوانی له کۆماری کوردستان. پروانه کتییی "رۆژه لاتی کوردستان له سه رده می دووم جهنگی جیهانیدا به پیتی به لکه نامه کانی یه کیه تی سۆقیه ت له نووسینی دوکتور نه فراسیاو هه ورامی و پیتداچوونه وه و ناماده کردنی سدیق صالح لاپه رهی ۱۱۳

^۲ مه به ستی دوکتور "عیزه ددین مسته فا ره سوول" له که له رینگای کاک نازاد بایزه وه وتووێژی کورتم سه به رت به کاپیتان و چۆنیه تی ناشابوونیان و دیداره کانیان ده گهل کردوو که له لاپه رهی ۴۰۰ یه ئهم کتییی به رده ستاندا ده توانن بیخویننه وه.

^۳ مه به ستی دوکتور "که مال مه زه هر" له. دوکتور که مال له کتییی: کورد و کوردستان له به لکه نامه نه تینیبه کانی حکومه تی به ریتانیدا به رگی یه که م و چاپی دووه م له سالی ۲۰۰۹ و لاپه رهی ۳۳۴ دا ئاوا باسی کاپیتان و دیداره کان و ناشایه تیان ده کات که ده توانن له لاپه رهی ۲۸۶ ئهم کتییی به رده ستاندا بیخویننه وه.

سەدرى قازى و خۆھەلېزاردنى وەك نومايەندە^۱

نەزىر نەبولقاسىم سەدرى قازى (۱۹۰۸ - ۱۹۴۷) ناسروا بە
(صدرالاسلام)

جا ئەو سەدرى قازى و بىراكەي لەسەر جەنابى
رەئىسى ئەمىنىيەي لىم تۆراون. رۆژىك سەدرى
قازى لە چوارچىرايە تووشم بوو. بەتەنى بوو و
دەستىكى بۆ پاداشتم و بانگى كردم، منىش بە
پىرىيەو چووم. سلاوم كرد و زۆر بە گەرمى
سلاوى ساندەمەو. بە قسەكردن دەرواوەو بۆ
لاي مالى و منىش بەدووويەو. زۆرم گلهيى
لەيدەكات كە بۆچى پىشتم بە ميوانى ئەو
گرتووە؟ و جارجارىش رووى خۆشم دەداتى.
پاش زۆر قسە كردن و گلهيان وادەكا:

— خەرىكم دەمە نومايەندە. ئەو كەسەي
ناسياو و دوستى تۆيە حالىيان بكە رەي
بۆ من دە سندوقى باوين.

منىش وەبازار و كۆلەنان كەوتم و تووشى
هەركەسىك بىام دەمگوت بۆ سەدرى قازى

دەنگ دە سندوقى باوين، ئەو باشترە لە «ئىلخانيزادە» كان. ئاخريش بوو بە نومايەندە و چوو بۆ
تاران. ئاخريش ئەو نومايەندە بوونە سەرى خوارد. هەر ئەو ميوانەي خۆي بوون بە جەللادى يان
هاوالى ئەو ميوانەي بوون كە پەتيان دە ملي كرد و بە شەوى تاريك خنكانديان.

ئاخر هەر ئەو سەدرى قازىيە بوو كە ئەوئەندە دلسۆزى دەنواند بۆ ميوانە عەجەمەكەي، بۆ
رەئىسى ئەمىنىيەكەي و خوشىدەويست. ئەو رۆژە كە منيان گرت و دەمانچەكەيان لىكردمەو،
دايان بە دەستى سەدرى قازى، ئەويش گەر نەيانگرتبا، بەتەما بوو لەسەر ميوانە عەجەمەكەي،
لەسەر ئەو رەئىسى ئەمىنىيە زالمەي، هەر بەو دەمانچەيەي خۆم، بىكوژييت. ئەوكاتەي كە پەتيان
دەملى كرد ميوانە خوشەويستەكەي لە هيچ كوئى ديار نەبوو پەجاي بۆ بكات تا نەيخنكىنن. بۆيە
قەت نابى پشت بە عەجەمان بىستى.

^۱ ئەبولقاسىم سەدرى قازى (۱۹۰۸ - ۱۹۴۷) ناسروا بە (صدرالاسلام)، كورى قازى عەلى و بىراچووكى پىشەوا قازى
محەممەد بوو. بەرپىزيان لە هەلېزاردەكانى خوولى چارەدەهەمى مەجلىسى شووراي مىللى تىران لە سالى
(۱۹۴۳/ز ۱۲۳۲هـ) بوو بە نوێنەرى خەلكى مەهاباد و دەوروپەرى لە تاران.

نیزیکبوونهوهی دووبارهه له قازی محهمهه

چهند رۆژیک پېچوو. رۆژیکیان دهستیک نهفسهري ئيران هاتن بو سابلاغ و له قازی میوان بوون. یهک له نهفسهرهکان سهرههنگ بوو. قازی دهگهلیان خهريک بوو و میوانداری لیدهکردن. بوچی هاتوون؟ نازانین! شهو داهات و بو نانخواردن «سمایل» و «فتهاح»ی هاوالم له ماله مه بوون، تهماشام کرد «حهمه شیت»ی پیاوی قازی هاته مالن و گوتی قازی توی دهوی. منیش سهرم سوورما! ناخر دهبن قازی بوچی منی بوئی؟! له حهمه شیتم پرسى:

— منی بوچییه قازی؟

— نازانم.

— دهی کهوايه پرۆ بلی حهمهه نایهت.

هاواله کانم گوتیان خهمت نهبنی نهو نهفسهرايه هیچیان بو ناکری و ئیمه زۆرین. ههسته باچین بزانی قازی دهلی چی؟! خورشیدی خیزانیشم کردبوويه بازاری خوئی و دهیگوت:

— دایکم مرئ و بابم مرئ ناهیلیم بچی، نهو نهفسهرايه هاتوون تا بتگرن. بوخوت نازانی که حکومهت به خوینی سهرت تینووه؟ حهمه شیت ههلیدایه:

— مهترس، هیچی بو نابن، لام وایه نهوشوکه نهو نهفسهرايه له شارن، حهمهه ناگای لیان دهبن تا بهیانی دهپۆن.

ههستاین چووین. له ریگا تووشی «پهحیمی عهبدی پهزا» بووین. که له خهبهرهکهی زانی، نهویش به خوئی و دوو له هاوالهکانی دهگهلمان هاتن. که نیزیکهی ماله قازی هاتین، لام وابوو نانیان خواردبوو. دیتم نهوه قازی و چهند نهفهر له خزم و تایفهکهی نهفسهرهکانیان لهژیللا دههینا بو خهوتن و ئیمهش له خیابان تووشیان بووین. سلاوم له قازی کرد و به پرویهکی زۆر خوشهوه وهلامی دامهوه و گوتی:

— نهوه هاتی؟ بهخیری. وهره با بچینه ژووری. لهوئی پییگوتم:

— لیتره به با نهو سهگانه دامهزیریم جا دیمهوه لات. بریکی پیچوو و نهوجار هاتهوه و گوتی:

— نهوشو دهبنی باش ناگاداری نهو نهفسهرايه بی، بهیانی فانی دهبن و دهپۆن. نهوه چهند نهفهری پیاوی خویم و قۆلسوورت دهگهلی بیت بهلام لهوان ئەمین نهبی بوخوت بهرپرسی و کس نابن له قسهت دههچیت.

نهوه ماوهیه که قازیش لهسهر کابرای پهئیسى ئەمنیهی دهگهلم نالیکه و بیزم لیدهکات و لیم لالووته، ئیستاش وای لیتهاتووه سهر و مالی خوئی و میوانهکانی به من دهسپیریت. ههر زۆرم پی سهر بوو! قازی و خزمهکانی رویشتن و من و چهند نهفهر قۆلسوور نهو شهوه تا بهیانی نۆبهچی بووین. بهیانی که تاو ههلات، منیش نامانهتهکانم [میوانهکان] به ساغ و سلامهتی تهسلیم به قازی

کرده‌وه و هه‌رکەسه و چووینه‌وه مالی خۆمان. لای ئێوارێ بوو، قازی دێسان له‌دوای ناردم و هه‌ستام چووم بۆ مه‌حکمه‌ی. له‌وتی چه‌ند نه‌قه‌ری لا بوو و زۆریش ده‌گه‌لم پوو‌خۆش و گه‌رم‌وگور بوو و گوتی:

— ده‌بێ پڕۆیه‌وه سه‌ر کاره‌که‌ت و ده‌گه‌ل هاواله‌کانت ئاگاتان له‌ گه‌ره‌کی بازار بێت. منیش که په‌نده‌که‌ی سه‌دری قازیم له‌بیر نه‌چوو بۆوه که له‌سه‌ر په‌نێسی ئه‌منیه‌یه‌کی عه‌جه‌م و زالم، چی به‌سه‌رم هه‌تا و گه‌ر عه‌رووس نه‌بان هه‌ر خودا ده‌زانی چییان به‌سه‌ر دێنام، بیانووم هه‌تایه‌وه و گوتم:

— هاواله‌کانم رازی نین و خۆشم بۆم ناگرێ. هه‌رچه‌ند فه‌رمووی من قه‌وم نه‌دایه. بیانووم هه‌تایه‌وه که که‌لوپه‌لمان کړیوه و ده‌بێ بیه‌ین

بۆ ره‌زایه‌ی بیانفرۆشین.

کاتی‌ک ها‌تمه‌وه به‌سه‌ر چاو، هه‌ر ئه‌مرێک ب‌قه‌رمووی له‌سه‌ر چاومی داده‌نێم. راستیه‌که‌ی زۆریش له‌به‌ر مه‌نسوور قازی پێم خۆش نه‌بوو هاوکاری بکه‌م چونکه‌، کاتی‌کی سه‌دری قازی خه‌ریک بوو ب‌مگرێ، مه‌نسوور به‌ ده‌هۆ منی برده‌ ئیداره‌که‌ی و منیان گرت و له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ که مه‌نسوور ده‌گه‌ل منی کرد نیتوانم ده‌گه‌لی زۆر ناخۆشه‌ و دلم زۆر لێهه‌تاشاوه. ئاخ‌ر ئێمه‌ زۆر دۆست بووین. ئه‌وه بوو که من بیانووم بۆ قازی محه‌مه‌دیش هه‌تایه‌وه.

پێشه‌وای موعه‌ززه‌می کوردستان، نه‌مر محه‌مه‌د هومامی قازی (قازی محه‌مه‌د)

پیلانگیرى حكومت و ئاڭاكان بۆ نانهوى ئازاوه له نىوان من و «كهريم جانگير»دا^۱

ئەو ئاڭاوهتى دەوروپەرى شار خەرىكى سەرتىداچووغن، دەگەرین بە چ جورىك بىت، لەنىوم بەرن. نە ئەوان جامىنى منيان دەوى نە من چاكەى ئەوان. تا ئەو جىيەى بۆيان لوابى، بۆ لەناوچوونم هەولیان داوه، بوغز و قىنىشان ئەوەندە زۆرە كە سىسەرەم لەسەر هەلناگرن. پوژىكيان بە سەرسوورمانەوه چاوم لىكرد پياوێكى «هەولئاڭاى مەنگور» ھاتە لام و گوتى: ئاڭا دەلى لاى نيوەپۆيە بىت بۆ لام كارم پىيەتى. ھەر زۆرم پى سەير بوو! دەمزانى كارى خىرى پىم نىيە، بەلام نەمدەزانى چى دەبن سەرى داہە؟! ناچار ھەستام چووم. چوونم باشتەر بوو تا نەچوونم. پاشى زۆر قسەكردن و بەسەردا ھەلگوتنم و شىر و پىوى ھىنانەوه، گوتى: دەبى «كهريم جانگير» بكوژى! گوتم: بۆچى بە نۆكەرەكانى خۆت نالىي؟ گوتى: ئەو كارە بە تۆ دەسپىرم.

ئەو پوژە زۆرى شووتى وەبن ھەنگلى نام كە من شانم وايە، بالەم وا، شەوكەتم وا. «كهريم جانگير» كوپىكى زۆر ئازا و وريا بوو. ئەو لە دەرهەوى شارى مياندوووا و «كەلبى رەزاخان»^۲ لە كوشتنى ئەمىنيە و پياوى حكومت رانەدەووستا. خۆيشى خەلكى زۆرى دەگەل نەبوو بەلام ئەو نىوہى چاك شىواندبوو. حكومتى ئىرانى ئەمرى بە ئاڭاكانى سەردار عاشىرەت كەردبوو كە من و كەريم بكوژن. «هەولئاڭا» لەولاشەو پياوى ناردبوو بۆ لاى كەرىمى و راپسپاردبوو تا من بكوژىت. ئاوا بەتەمايە بە مەقسودى خۆى بگات و سووك و ھاسان دە گيانى يەكرمان بەردات و من و كەريم جانگير بە يەكتر بەكوشتن بدات. چۆن بە منى گوت كە كەريم بكوژم، ئاواش بە كەرىمى گوتبوو. زۆرى پىنەچوو بەھەلكەووت لە ناو شار دەگەل كەرىمى يەكرمان چاوپىكەوت. ئەو ھەلى داہە و گوتى: ئاڭا پياوى بۆ لاى من نارد بۆ تۆ، وشىارى خۆت بە، لەوانە ئەمىن مەبە، نەكا پەندىكت بەسەر بىنن! منىش گوتم: دەنا بە منىشان گوتووہ بۆ تۆ!

جا ھەردووكرمان وشىار بووينەوہ و لىك حالى بووين و زانىمان كە ئەوانە بە فىتى حكومتى ئىرانى بەتەمان ھەردووكرمان بكوژن و ئەو سەر ئىشەيە لەكوژ حكومت و ئاڭاكانى بكەنەوہ. زۆر بە گەرمى لىك ھەلبراين و قەولمان دا ئەگەر خەبەرلىك بوو يەكتر ئاڭادار بكەينەوہ.

^۱ لە كىتبى (لە قەرەشلاخەوہ بۆ سوئىد) نووسىنى مامۇستا محەممەدى خەزى - بەرگى يەكەم و لە لاپەرەى ۱۶۷ باس لە كەسىك دەكرى بە ناوى (جانگير). بەداخەوہ پىشناوى (كهريم) دەگەل ناوہ كە نەھاتووہ تا مەرووف دنىا بى كە ئەوہ ھەمان كەريم جانگيرە كە كايتان باسى دەكات يا نا!

^۲ «كەلبە رەزاخان» گوندىكە لە سىسوجكەى مەھاباد، ميانداو و بۆكان ھەلكەوتووہ. ئەو ناوہ وىراى ناوى زۆر لە گوندەكانى موكرىان لە درىژەى شەرە درىژخايەنەكانى سەفەويەكان و عوسمانىيەكاندا تەترىك كراوہ دەنا ناوہ كوردى و ماكەكە خۆى (سەچنار). ھەلكەكەى كورد و لە ۲۲ كىلۆمىترى باشوورى شارى ميانداو ھەلكەوتووہ.

کۆمه‌له‌ی ده‌وله‌مه‌ندان و کۆمه‌له‌ی کاسب و زه‌حمه‌تکیشان

(کۆمه‌له‌) منی کردۆته دارده‌ست. ئه‌وه‌ی بۆخۆیان پێیان ناکرێ به‌ منی ده‌که‌ن. سویندیشم بۆ خواردون و هه‌ر ئه‌مریکیم پێده‌سپێرن به‌دڵ و به‌گیان بۆیان ده‌که‌م. هه‌رچه‌ندی ژن و مندالم هه‌یه به‌لام نه‌ له‌ مردن ده‌ترسم و نه‌ باکم ژن و مندالمه‌، ئاخ‌ر من سویندم به‌ کوردوستان و به‌ ئالای کوردوستان خواردوو، چۆن ده‌توانم له‌ ئه‌مریان لا بده‌م، که‌چی ته‌ماشای (کۆمه‌له‌) ده‌که‌م له‌ سه‌ید و ئاغا و توجا‌ر به‌ولاره‌، که‌س داخیلی ئه‌و حیزبه‌ ناکه‌ن. زۆر که‌سم نێو گو‌توو‌ه که‌ ئه‌وانه‌ پیاوی چاکن و کو‌ری ئازا و گیانه‌سه‌رده‌ستن به‌لام به‌ گو‌یم ناکه‌ن و پا‌زی نابن.

پو‌ژیک ده‌گه‌ڵ چه‌ند نه‌فه‌ر له‌ ها‌واله‌کانم له‌ مالی «په‌حیمی عه‌بدی په‌زای» کو‌بووینه‌وه‌ و زۆر له‌و حیزبه‌ دوا‌ین. ئاخ‌ری هاتینه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌و جه‌ماعه‌ته‌ بکیشینه‌وه‌ و خو‌مان هه‌ر ئه‌و حیزبه‌ ئیداره‌ بکه‌ین، عاله‌م داخیل بکه‌ین و گه‌وره‌ی که‌ینه‌وه‌. هه‌ر ئه‌و پو‌ژه له‌ هه‌موو گه‌ره‌کان شو‌عه‌مان دانا. هه‌ر گه‌ره‌که‌ی سه‌رو‌ک و نو‌وسه‌ری خو‌ی بۆ دیاری کرا.

- «سه‌ید محه‌مه‌دی عیسا‌قی»/ئیسحاقی] سه‌رو‌کی گه‌ره‌کی هه‌رمه‌نیان.
- «سه‌ید محه‌مه‌دی حاجی سه‌ید په‌حمانی»^۱ گه‌ره‌کی حاجی سه‌ه‌نیان.
- «حاجی سه‌ه‌نه‌ شه‌له‌» گه‌ره‌کی قوله‌قه‌بران.
- «مسته‌فای وسو‌و قه‌ساب»^۲ گه‌ره‌کی په‌زگه‌یان.
- «په‌حیمی گه‌رمینیان» گه‌ره‌کی با‌زاری.^۳

^۱ کورته‌ ژياننامه‌ی سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌ید په‌حمان یان سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌یدی له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۳۹ ئه‌و کتێبه‌دا بخو‌یننه‌وه‌.

^۲ ئیستا ناسناویان (داودی)یه‌

^۳ له‌ په‌رتو‌وکی (سێبه‌ری ئازادی)، نو‌وسینی به‌رێز (که‌مالی عه‌بدو‌للا‌هی) چاپی بنکه‌ی ژین، له‌ سلێمانی و سا‌لی ۲۰۰۸، لاپه‌ره‌ی ۲۵۲ و ۲۵۳ له‌ زمانی پ‌ژدار "عوبه‌یدیلا‌ ئه‌ییویان" ه‌وه‌ ده‌لێ: [له‌ سه‌رده‌می ژ.ک له‌ مه‌هاباد، ته‌نانه‌ت گه‌ره‌که‌کانیش ناوی په‌رمزیان هه‌بوو. بۆ ئمو‌ونه "ده‌سته‌ی هه‌لو" ناوی نه‌یتی "گه‌ره‌کی هه‌رمه‌نیان" و گه‌ره‌کی "حاجی سه‌ه‌ن" بوو. گه‌ره‌که‌کانی قو‌وله‌قه‌بران" و "شو‌انان" و "په‌زگه‌یان" و "م‌زگه‌وتی شاده‌رو‌نشی" ناوی نه‌یتیان "ده‌سته‌ی با‌ز" بووه‌. سه‌رو‌کی "ده‌سته‌ی با‌ز" (خاله‌مه‌لای داودی) و سه‌رو‌کی "ده‌سته‌ی هه‌لو" ش، (سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌یدی) بوو. دواتر ئه‌ندامانی ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ په‌ره‌یان ئه‌ستادن و گه‌ره‌که‌کان بو‌ونه‌ حه‌وت دانه‌. ده‌سته‌کانی دیکه‌م له‌بیر نه‌ماوه‌، به‌لام له‌بیرمه‌ که‌ گه‌ره‌کی "په‌زگه‌یان" جودا بو‌وه‌ و کاک "مسته‌فا خاته‌می" کرا به‌ سه‌رو‌کی گه‌ره‌که‌که‌. گه‌ره‌کی "هه‌رمه‌نیان"یش جو‌ بو‌وه‌ و کاک (عه‌زیزی کوردپو‌ور) کرا به‌ سه‌رو‌کی. گه‌ره‌که‌کانی لای "م‌زگه‌وتی سه‌ید نیزام" و "خانه‌قای شیخ عه‌لاو‌دین"یش بو‌ونه‌ ده‌سته‌یه‌کی سه‌ربه‌خو‌، به‌لام ناوی ده‌سته‌که‌یانم له‌بیر نه‌ماوه‌. کاک که‌مال عه‌بدو‌للا‌هی ئا‌وا پای خو‌ی ده‌نو‌وسێ: [پ‌نکه‌وتی دامه‌زراندنی ئه‌و په‌رمزانه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ سه‌رده‌می پ‌و‌وداوه‌کانی دوا‌ی خه‌رماتانی سا‌لی ۱۳۲۰ هه‌تا‌وی (مانگی ئو‌وت و سێپتامه‌ری ۱۹۴۱ ی زاینی)]

لهو پېنچ گهړه کانه شوّعبه مان کرده وه و من و «میرزا برایمی گهورک» شهوانه بهو گهړه کانه دا ده گهړاين و به سه رمان ده کرده وه. که خه لکه که نه وه یان ده زانې، ده سته ده سته داخل ده بوون و ده هاتنه ناو کۆمه له. ههر بهو مه پرامنامه یه ی (کۆمه له) سویند ده خورا و کاریان پیده سپێردرا و خه لکه که ش به دل و به گیان ناماده ی گیانفیدایي بوون. نهو خه لکه هه مووی خه لکی زه حمه تکیش و کاسب و فه قیره که بوون و هیچیان نه بوو که دلایي پښ خوښ کهن، به لام کابرای ده وله مه ند که م وا هه یه دلی به کوردوستان بسووتی، نهوان هوشیکیان ههر له سهر سامانه که یانه که چون زیادی بکه ن و لپی که م نه بیته وه، بۆیه که ده وله مه ند ه کانه نه وه یان دیت که پیر و جوان به کۆمه له داخلی (کۆمه له) ده بن، کیچیان ده که ولی که وت. تیمه به بی پرسی نهوان نهو گۆنگه له مان گیرا و زوریان پیناخوښ بوو، چهند که ږهت پینان گوتم که نه وه کاریکی باش نییه ئیوه کردووتانه، من جوابم نه وه بوو و گوتم:

— بۆ خه م نابې، ههر یه ک کۆمه له یه و یه ک مه پرامه و یه ک شتی تیدا هه یه، نه وه ی ئیوه ده وله مه ند و ناغای تیدایه و نه وه ی تیمه ش کاسب و زه حمه تکیشن، لای ئیوه نهو نوقسانه ی هه یه.

تیستا (کۆمه له) بوو ته دوو ده سته ی تیر و برسی. تیمه ی برسی و نه دار یه کجار لهوان زۆرتیرین، لهوان دلسوژتیرین، لهوان بیده عیتیرین، لهوان زیاتر زگمان به کوردوستان ده سووتیت، وه ک نهوان نین که بۆ پاراستنی مال و خوړانانې، له (کۆمه له) نیزیک بیینه وه و پاشان قسه ی زه لام زه لام بکه ن و خوښه لکیشن و له پوژي ته نگانه شدا پشتی (کۆمه له) به رده یین و کوردوستانمان له بیر بجیتته وه و به سمیلی نهو سوینده پیکه نین که خواردومانه.

پیموایه سالی ٤٢ [١٩٤٢] یان ٤٣ [١٩٤٣] یه که نهو شتانه پرووی دا. تیمه کۆمه له ی برسییان هه مووی مانگیک نییه هه یین، به لام نهوان لای که م دوو-ستی ساله هه ن که چی، تیمه چهند به رابه ری نهوانین. که نه وه یان دیت کیچیان ده که ولی که وت و نارام و قه راریان لیه له گیرا. خه به ریان نارد که ده یانه وه ی قسه مان ده گه ل بکه ن و داوای کۆبوونه وه یان لیکردین. بۆ شه وی ده-پازده نه فه ریان هاتن^١ وه کوو:

● عه لی ریحانی

^١ وا ویده چی که نهو کۆبوونه وه یه له مالی کاپیتان گیرابیت. مامه غه نی له بیره وه رییه کانی خویدا باسی ریکخراوی جهوانان ده کات و ده لی له مالی حه مه دی مه ولودی ده گه ل کۆمه له ی ژ.ک کۆبوونه وه و هیزه کاتمان تیکه ل کرده وه. کاپیتان حه مه د ده لی هه مان کۆمه له بوو به لام مامه غه نی ده لی ریکخراوی جهوانان بوو. گه ر وته کانی مامه غه نی و کاک حه مه د له کن یه ک دانتین نهو گریمانه یه ساز ده بن که په نگه مه به سستی کاپیتان هه مان ریکخراوی جهوانان بی که مامه غه نی لپی دواوه یا پیچه وانه که ی. له لایه کیش کاپیتان هه م له لایه په کانی داهاتوودا و هه م له ده ق و سه رچاوه کاندای باسی له دروستکردنی (حیزی توده) کردووه. پروانه کتیبی ناله کوک - بیره وه رییه کانی غه نی بلوریان - ل: ٣٣

• مسته‌فا سولتانی

• دوو سهیدی ماله چل سهیدان و ...

باقی ترم له‌بیر نه‌ماوه و کۆبوونه‌وه‌مان ده‌ستپێکرد. پاشی زۆر هه‌لسوو‌پاندن و بێنه و به‌ره، هه‌ردوو‌ک کومه‌له‌مان کرده‌وه به یه‌ک حیزب و ده‌ستی به کار کرد. له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌وله‌مه‌نده‌کان شه‌وانه‌ عالم بانگ ده‌که‌ن بۆ سویتند خواردن که هه‌موو به‌یه‌که‌وه بۆ براهه‌تی تیبکۆشن و عاشیره‌ت زولم و زۆریان لینه‌کات.

که‌سی دووهم له‌چه‌په‌وه: میرزا مه‌نافی که‌ریمی، میرزا مسته‌فا سولتانی یا سولتانیه. کاک کاوه سولتانیه له زمان کاک سوله‌یمان سولتانیه شیمانه ده‌کات که که‌سی سێهه‌م میرزا خه‌فووری مه‌حموودیان بێ و کاک حه‌سه‌نی قازیش هه‌ر له‌و بڕوایه‌ دایه.

کوشتنی په ئیسی ئازان و په ئیسی سجیلی^۱

شه ویک «میرزا برایم» هاته مالم و گوتی: له ماله حوسینی زیرینگه ران تویان دهوئی. که چووم، حوسین و «سه عیدی یوسفی» و «حه مه دهمین خاتمه ی» و چهند نه فهری دیکه له وئی بوون. لام وایه زه بیچی بوو گوتی:

— به یانی ده ستیک مه عمووری تیران دینه شار، په ئیسی ئازان و په ئیسی سجیلیان ده گه له. ده بی هه ردوو په ئیسی سجیل و ئازانی له تپو بچن، نه وانه بویه دین تا بنه ی حکومه تی داکوته وه و جن خوشکه نه وه، تیمه نابئ ئیزنی نه و کاره یان پییده ین.

په ئیسی سجیلی له گه ره کی «جوله کان» ده بی و په ئیسی ئازانیش له گه ره کی «حاجی حه سه نیان» ده بی. هه ردوو گه ره کیش «سه ید محه مده ی سه ید ره حمان» ی به سه ریان پاده گا که ده کومه له یدا نه بوو. شه وانه خوئی و پیاوه کانی نوبه چین. مامه غه نیش له سه ر کاره و په ئیسی شاره وانییه و چهند نه فهر قوئسووریش له ئیداره ن و به کاروباری شار پاده گه ن و قازی هه ر نه مرئی بکات، نه وان به جتی ده گه یینن. جا منیش نه ئیوانم ده گه ل مامه غه نی هه یه نه ده گه ل سه ید محه مده ی، نه و نه مره شم پیسپتردراوه و هه ر ده بی به جتی بگه یینم، عیلاج نییه. هاواله کانم کوکرده وه و له ناو خوماندا را و مه سله حه تمان کرد، چی بکه ین؟ چوون نه و کاره قورسه راپه رتینن؟ هاتینه سه ر نه وه ی دوو نه فهر بچنه سه ربازخانه. له وئی نه فهریک له پیاوه کانی مامه غه نی شه وانه نوبه چی سه ربازخانه یه، نه و شه وه نوبه ی «هاشمی خه لیل تالانی» یه. له وئی ژووړیکی لئییه دار و باریکی زوړی تیدایه، نه و دوو نه فهره ده بی بچن نه و ژووړه ناوړ تیبهرده ن تا مامه غه نی به هاواری سووتمانده وه بچیت و شار چوئ بییت و تیمه ش بتوانین کاری خوتمان بکه ین. به لام پیشت ده بوایه بچم ده گه ل سه ید محه مده ی ئاشت بیمه وه و پازی بکه م که هاوکارمان بیت ده و کاره دا تا به ئاسووده یی بچینه لای په ئیسه کان. جا نه وده م «یان گال دی یان په موغ»^۲.

نه و مانگه ش مانگی په مه زانه و ده بی تا کاتی پارشیو له هه موو کار ببینه وه. هه موو پئی و شوئینیکمان دانا و هه رکه سه و کاری خوئی ده زانی. شه وئی دوو نه فهر چوون بو سه ربازخانه و من و «میرزا برایم» و «وه ستا برایمی به ننا» چووینه ئیداره که ی^۳ سه ید محه مده ی. چهند پیاو له وئی بوون، به لام خوئی له وئی نه بوو. چوووو بو عاره ق خواردنه وه. گوتیان خوئی و دوو که سی دی له

^۱ نه م پرووداوه له شه وی ۲۴ په زبه ری سالی ۱۳۲۲/۱۹۴۳ ز پرووی داوه. پروانه به لگه ی ژماره ۱۱۲۰۰۱ - ۱۱۱ له ئارشوی سازمانی به لگه کانی نه ته وه یی تیران که به ریز محه مده ره زا سه یفی قازی له په رتووک (اسرار محاکمه قازی محه مده و یارانش) دا چاپی کردووه. هه روه ها به پیئ نه و ریکه وته کاپیتان ته مه نی ۳۵ ساله.

^۲ له موکریان نه م مه ته لاه به «په مو» بیستووه نه ک به «په موغ»، په نگه به و چه شنه ش هه بووبی و من نه مبیستبی.

^۳ مه به ستی ئیداره ی «دوخانیات - دخانیات» ه

ماله «ناستیری جوله که»-ن. منیش یه کسه ر چووم. نه وه ده میکه یه کتر نادوینین و شیر و تیر لیک ده سوین و وه ک کیرد و په نیر واین، که چی هه مووشی ئاغا و ده وله مهنده کان ئاژاوه یان له نیوان ناوینه وه و ئیمه یان وا کردوه به دوژمن که سهری یه کتر بخوین تا نه وان ئاسووده بن.

له مالی «ناستیر»-ی وه ژوور که وتین و ده گهل سلومان کرد، «سه ید محهممه د» یه کپی له بهرمان راست بووه و به رووخساری را دیار بوو که زوری پیخوش بوو که ئیمه چووینه لای. دانیشتین و تا دره نگیتی له کاتی خواردنه وه دا گله یه کاغان هه لپشت. نه و گله یی خوئی ده کات و منیش گازنده ی خوّم، جا بوّمان ده رکه وت که هه مووی به قسه ی دووژمنه کاغان که ده وله مهنده و ئاغا کان بوون لیمان بووه ته نه دواندن و دوژمنایه تی. پاشی راز و گله ییان، پیلیم گرت و گوتم هه سته با برۆینه ده ری. له ریگا تیمگه یاند که کارم به تویه و نه و دوو که سه ی ده گهلن، به رییان که با برۆنه وه بو شوینه که ی خوّیان. نه وانی به ری کرد و سهری قسه و باسه که ی خوّمانم ده گهل کرده وه. پیمگوت که ده بی نه و ره ئیسانه به و جوّره بن. رازی نه ده بوو، به لام هه رچوئیک بیت دلیم نهرم کرد. نه وه کات تا دیت نیزیک ده بیته وه، به دوو نه فهره که ی که نارووومن بو سهر بازخانه گوتومه که سه عات نه وه نده ئاوره که بکه نه وه که چی چاولیده که م ده و ده موده سته یدا سه ید محهممه د لیم په ژیوان بوته وه و ده لی:

— من به یانی چ جوابی قازی و مامه غه نی بده مه وه؟! —

— گوتم تازه زور دره نگه بیر له وه بکه یه وه. سه عات نه وه نده ئاور ده سهر بازخانه به رده دن و خوّت و پیاهه کانت به هاواری سووّمانه که وه برۆن، مامه غه نیش خوئی و قوّل سووره کانی هه موو له وئی ده بن، نه وده م تو تاوانبار نابی و که س لیت به شک نابن. به هه زار قیر و ناری عه لی، هینامه وه سهر ریگا و دلی نهرم بووه. بریک سووراپینه وه تا عاله م له چایخانه و کوّلانان بلاوه یان کرد. بریک له و کاته ی که دامان نابوو بو سووتاندنی سهر بازخانه، گری ئاوری بلیند بوو، نه وه ی نۆبه چی بوو به هاواری سهر بازخانه وه چوون. ئیتر ئیمه ش وه خو که وتین و چووینه ماله ره ئیسی سجیلی که نیوی «قازیزاده» بوو. زور سووراپینه وه به ده وری ماله که یدا تا ریگایه ک بدوزینه وه و بچینه ناو ماله که ی، به لام زور چه توون بوو. ناردم له ماله جووله کان نیردیوانیان دزی و هینایان و به په نجه ره وه مان نا و خوّم وه سهر که وتم. ولات گهرمه و دیتم په نجه ره یان ئاواله یه و چراکه یان خه فه کراوه. «قازیزاده» و خوئی و ژنه چوکه که ی به یه که وه له خه و شیرن دان و باقی مندا له کانی ده گهل ژنه گهره که ی له مهرته به ی خوارین. چهند ده قیقه یه ک خه ریک بووم بوّم نه کرا بیکوژم، ته قه م لیکردبا ژنه که شی ده گرتوه. میرزا برایمی که ورک ده پیشدا ئازان بوو، تیستا ئازانکوژه. وه سهر که وت و لیمهاته پیش و گوتی:

— نه وه بو راوه ستاوی؟ —

— ته ماشا که، گهر ته قه بکه م ژنه که شی وه بهر دی.

— به جهه نه، پښتگام که ټیستا خوم نهو سه گانه ده ټوټیتم.

پازی نه بووم و نه مه‌تشت. له نهردیوان هاتمه خوار و گوتم نهردیوانه که تان له کوټی هیتاوه، بهرنه وه جینگای خوټی و جا وهرن به دوومدا. له پشت ماله «قادر ئاغا» وه وه سهربانټی که وټم و سټی نه فهریشم به دواوه. بانه و بان چوومه ئاستی ماله په‌ئیسۍ. لهوټی نهوی بوو، چوومه خوار و ههر دوو برابیم گهورک و به‌نناش له دوومن. چوومه هه‌سار و له دالان دیونکی چوکه هه‌بوو، ده‌رکه‌م کرده‌وه، ته‌ماشام کرد ئازانیک ده شیرینخه‌و دایه چوټ! پرژه‌که‌ی به پښگاوه بووه و نه‌وه‌نده شه‌که‌ت و ماندوویه که ئاگای له‌و هه‌موو ته‌په‌ته‌پ و چوونی تیمه نه‌بوو و وشیار نه‌بووه. چوومه سهری راستم کرده‌وه و ده‌مانچه‌که‌م له‌ژیر سهری دهره‌تیا و وه‌پیش خوم دا تا ده‌رکه‌ی دیوی ره‌ئیسیم پیشان بدات. پرسیم:

— له‌و دیوه‌ی چرای خفه‌کراوه، کی‌ی لټیه؟

— مندا له‌کانی ده‌گه‌ل ژنه‌ گهوره‌که‌ی لیره‌ خه‌وتوون و خوټی له‌سهره‌وه ده‌گه‌ل ژنه‌ جحټله‌که‌ی نوستوون.

ژووره‌که‌ی پیشان دام که له‌سهر پلیکانان بوو. له‌و عانه‌شدا ده‌رکه‌ی ماله په‌ئیسۍ کراوه‌ته‌وه و هه‌موو هاواله‌کانم هاتوونه ژوور و له‌ دالانه‌که‌ی دان. له‌ پلیکانان وه‌سهر که‌وټم و ده‌ستم به‌ ده‌رکه‌ی ژووری په‌ئیس‌ه‌وه نا، به‌لام له‌و دیو گاله‌ درابوو. که‌په‌تی دواوه ده‌رکه‌م تووند کټشا کراوه. په‌ئیس که‌ منی دیت، راست بووه سهر قوون و ده‌ستی بو ژیر سهری برد. ده‌ست بردن بو ده‌مانچه‌که‌ی و ته‌قاندنی یه‌ک بوو. زوو خوم لانه‌دبا، کوشتبوو‌می. نه‌وجار هه‌ستاوه‌ته سهرپټی و ته‌قه‌مان لټده‌کات و ژنه‌که‌شی لټفه‌ی ده‌خوټی وه‌پټچاوه و ده‌زریکټیټی، چوټ! له‌په‌نا ده‌رکه‌ی را ده‌مانچه‌یه‌کم له‌ په‌ئیسۍ دا، ده‌مانچه‌که‌ی له‌ده‌ست به‌ربووه. دوو ده‌مانچه‌ی تریشم تټیه‌ل‌کرد، به‌لام نه‌که‌وت. له‌ولای را «وه‌ستا برابیم» تفه‌نگی‌کی لټدا و له‌سهر عهرزی درټزی کرد. ئیستا ژنه‌که‌ی ده‌پارټه‌وه و ده‌لټی:

— مرا دست نزن تو را به خدا. [بیکه‌ بو خاتری خودای ده‌ستم لټ مه‌ده]

— مه‌یکه‌ هه‌را، که‌س کاری به‌ تو نییه.

ته‌دی ژنه‌تو نه‌یده‌زانی بو ته‌وه‌ی ته‌وی وه‌به‌ر نه‌ده‌ین زور وه‌دره‌نگی که‌وتووین و ده‌بی به‌په‌له‌ برؤینه‌ گیانی په‌ئیسۍ ئازان. ته‌وه زوری نه‌ماوه بو پارشیو، به‌په‌له‌ین، ده‌بی برؤین، ته‌ماشام کرد «سه‌ید محه‌مه‌د» خوټی و دوو نه‌فه‌ر له‌ هه‌سار بوون ده‌گه‌ل هاواله‌کانی من. که‌ ته‌قه‌ کرا، وه‌سهر که‌وتن و هاتنه‌ ژووره‌که‌ی په‌ئیسۍ لای تیمه. له‌و نټوه‌دا ده‌مانچه‌ی په‌ئیسۍ ون بوو. لام وایه «سه‌ید محه‌مه‌د» هه‌لټگر تټوو، چونکه‌ هاواله‌کانم هیچکات ده‌گه‌ل من درؤیان نه‌ده‌کرد و لټیان نه‌رخه‌یان بووم. ئیستاشی ده‌گه‌ل بیت «سه‌ید محه‌مه‌د» نه‌چوو ژیری. زور به‌ تالوکه‌ گوتی: نه‌من ده‌بی برؤمه‌وه بو سهر‌بازخانه. تیمه‌ش بو لای ماله په‌ئیسۍ ئازانټی چووین تا کاری نه‌ویش ته‌واو که‌ین.

نەمر حوسینی زێڕینگەر (فروهر) ئەو وێنەیه لەسالی ١٣٣٠ له شاری شیراز گیراوه کاتیک دهگهڵ کاپیتان حەمەدی بۆ ئەو شارە تارێندراون. ئەم وێنەیه له ویلای وێنهکانی کۆماری کوردستان وهرگیراوه.

ئەو هات و رابرد، بەلام هەر نەمزانی
 کە رەئیس ئازان چۆنی زانیوو و کێ
 ئاگاداری کردبوو و بە لیاسی شەخسی
 رای کردبوو و چوو بوو ئێو باغان؟! دوايه
 بیستمانهوه که «عەلی رەحمەتی» ماشینی
 بۆ بردبوو و هەر ئەو شەو تا میانداوایی
 بەند نەکردبوو. ئەو دوو رەئیسە دەگهڵ
 سێ نەفەر ئازان هاتبوونە شارەکه مان تا
 جێگای خۆیان خۆش کەن و ئەو
 قۆڵسورانهی مامە غەنیش تا کاتی خۆی
 له جێی ئازان بن دەنا، لەسەر (کۆمهله) و
 خەڵکەکه بێنە سیخوڕ و ئەوێندە
 ئازادیه مان لێتیکده نەوه و دیسان ئازان و
 ئەمنیهی زالم لەسەرمان بێتەوه که له گا.
 مامە غەنی له پێشدا له فەرمانداری کاری
 ده کرد و داژدار و لاگیری ئێرانییه کان بوو.
 بوو به پارشیو، عاله م له مال هاتنه دەر بۆ
 مزگهوت و حەمام دەرپۆن و ئێمەش
 رەئیس ئازاغان دەستگیر نەبوو.
 هاواله کانم ناعیلاج هەرکه سه چوو یه وه
 ماله خۆی. منیش چوومه وه مال و زۆر
 شه کهت بووم و یه کسەر بۆی نووستم.

تاوێکی پێچوو ته ماشا ده کهم «خورشید» هاتوو و خه بهرم ده کاته وه به په شوکاوی ده لێ:

— ههسته، ئەو شو رەئیس کوزراوه. عاله میکی زۆر له خیابان کۆبوته وه، قازیش له نیویانه. راستیم
 پێلێ، ئەو کاری تۆیه یا نا؟

زوو لێ توو ره بووم و نه مه یشت جارێکی دی باسی بکاته وه. نان و چای به یانیم خوارد و
 چوومه خیابانی. ته ماشام کرد به رده رکی مالی «قازیزادهی» عاله میکی زۆری لێکۆبوته وه و
 «قازی» ش کورسییان بۆ داناوه و وه سه ری که وتوو و نوتهی^١ بۆ عاله می ده کات. چوومه ئێو

^١ قسه کردن بۆ ئاپۆرای خەڵک به دەنگی بهرز. رێشه ی ئەو وشەیه عەرەبییه و په ریه و ته زمانی کوردیه وه.

خه لکه که تا گوئی بۆ «قازی» هه لخم، که چی ده بینم هه موو خیتسه م لیده کهن، سوور ده زانن کاری منه. ئاغاوه تی مه نگور و مامهش و هه موو عاشیره ته کان هاتوونه ته ماشایه و له خه می «قازیزاده» دان و خیتسهش له من ده کهن. منیش گویم داوه به قازی و که سیش به پیاو نازانم. قازی ده لئ:

— ئه و «قازیزاده» یه له وه پیتش له شاری تیه تیه بووه، په نیسی ئه و شاره بووه، داخوا زولمی له کن کردووه که تیتسا به و ده رده چوووه.

زۆری تری له سه ر پۆیی و له عهینی قسانیشدا جار جار چاوێک له من ده کات. منیش له خۆرا دلم به و چاوانه ی قازی خۆش بوو. ئه و زه مانیش ده ور ده وری عه شایره، هه رکه سه هه رکه سه. سابلاغ له نێو ئاگا کانه وه به ش کراوه، به نۆبه هه ر پۆژه و ئاغا یه ک حکوماتی شاره. هه موو ئاغا وه تی عه شایر ده شاری خزاوون. له لایه ک ئێران کۆپین ده دات به ئاغا وه ته کان و قهند و شه کری پێوه رده گرن و سه ری عه شایر به و قهند و شه کره گهرم ده کهن تا به قسه ی ئه وان بکه ن و پیاوی ئه وان بمێنه وه، له ولاشه وه حوسینی زیرینگه ران که له گومرگ کار ده کات و خۆشی هه مه کاره ی کۆمه له یه، به کۆپین زۆر ئاغا ی داخیلی کۆمه له ی کردوون.^۱

داو و ده هو ی ئاغا وه تان بۆ له ناو بر دنم

ئه و پۆژه مه یی «قازیزاده» یان بر ده نێو قه بران و شاردیا نه وه. ئه و سه ردار عاشیره تانه هه ر ده تگوت بابیان کوژ راوه، ئه وه نده خه م بار بوون. ئیتر هینده ی دی له من به پقدا چوون و ناشوێرن به ئاشکرا له نیوم به رن. له من ناترسین، له و کاخه زه ی ده باخه لم دا یه ده ترسین. ئه و جا خه ریکن به جوړیکی دیکه ده گه لم ببزوونه وه. منیش به رم داوه ته بیعار ی و ئه وانیش وه خته شه ق به رن. ده و له مه نده کانی شار له ئاگا کان زیاتر ددانیان لئ ده چیره وه ده بر دم. پۆر نه بوو نه چنه لای قازی و درۆ هه لئه به ستن و بۆم تینه چینن. قازیش زۆریان گوئی بۆ شل ناکا.

له وه تا حکومه ت ده سه لاتی که م بۆ ته وه، کار و کاسبی منیش خۆش بووه و له عیراقی را باری قاچاغ هاسانتر و زۆتر ده گاتی و لیره ش را بۆ ئه و ی هه ر وایه. خه لکیکی زۆری برسی و بیکارم ده کاری وهر داوه و کارم بۆ ده کهن و بارم له عیراقی را بۆ دینن و منیش یا بۆخۆم ده یبه م یا به خه لکیدا ده ینیرم به عه جه مانی ده فروشمه وه. جیا له وه ی شه وان له قوما ر ده ی دۆرینم، دوو باغم کریوه و می شه یه کیشم له کوری «حاجی که ریم شیر ی» کریوه. که یفم باشه و نه باغه لم جیگای ئه و هه موو پووله ی ده یته وه، نه له مائی بۆم هه لئه گیر ی.

زیاتر له مانگیک به سه ر کوژ رانی «قازیزاده» یدا به سه ر چوو بوو. له ترسی تالانی عه شایران هه ر گه ره که و کیشکچی خۆی هه بوو. پۆژیکی «قازی» ناردی له دووم و هه ستام چووم. گو تی:

^۱ بر وانه کتیی: ئاله کۆک، نووسینی: غه نی بلوریان، کۆکردنه وه ی: حامید که وهه ری، لاپه ری ۲۹

— ټیستا «سهد محهمه دی سهدی» گهړه کی حاجی حهسه نیانی به دهسته، «سهد پیره» ش هم به گهړه کی ههرمه نیان راده گا و هم به گهړه کی بازای، ئاوا کورت دیتی، با نه و ههر به گهړه کی ههرمه نیان رابگات و توش دهنی به سر گهړه کی بازای رابگی.

من له داخی دهوله مند و ئاغانان نه مویت خو دهو به زمه ی وهردهم، زورم بیانوو هیناوه، سوودی نه بوو. گوتم چند نه فهر پیاوی باش راده گرم و من موچه یان دهده می تا له جیاتی من نه و کاره راپه رینن، دیسان لپی قه بول نه کردم. ناچار ودهر که وتم. له و هاوالانه ی خوّم شش نه فهرم هینایه کایه وه. هه مووی تفهنگی خو یان هه بوو و زور ئازا بوون. نه و گهړه که زور موهله که بوو چونکه دوکان و بازار و قه یسهری دهبا شه وانه له دهو روبه ری بگهړتی و بسوورپییه وه. ئاغاوت چاویان تیبریوو تالانی کهن.

رؤژیک خه بهر هات که له گهړه کی حاجی حهسه نیان دوکانی پارچه و کوتالی «دهرویشه جووله که یان» بریوه. نه وه هه مان گهړه که که «سهد محهمه د سهدی» به سهری راده گات. لای نیوه پوی نه و رؤژه بوو، له دوکانی «حاجی په حمانی چه لپی» بووم، نه ویش حاجی په حمان بوخوی بانگی کردم. دیار بوو فیر کرابوو. وای ده قسان گرم که سهری لیشتواندبووم. له و قسه ی کوتایی ده هات، بو لایه کی دی ده پوی، نه وه ندهم زانی «حه ولای بایز ئاغای» و «بایزی عه زیز ئاغای» و سن ئاغای دی هاتنه بهر دوکانی حاجی په حمانی. له وی به ربوونه قسه کردن ده گهل حاجی. نه وه چند ده قیقیه به ئیمه له دوکان دانیشوین، به لام نه وان دانیشن و به حه واره قسه ده گهل حاجی ده کهن. نه وه ناشزانم که داویان بو دانامه وه و حاجی نه وان فیران کردوه که من بانگ بکات و نه وانیش من له وی په چیک دهن. واشبوو، تفهنگم له تنیشت خوّم هه لپه ساردبوو، نه وه ندهم زانی رپوونه تفهنگم و نه وه ندهی بلتی یه ک و دوو، ده مانچه و خه نجه ریان لیکر دمه وه و چند نه فهر نوکهر که خو یان له قه یسهریدا مات کردبوو هاتن و قولیان به ستم و به نیو قه یسهریدا بو مزلی «بایزی عه زیز ئاغای» وه پیش خو یان دام.

له ریگادا یه ک به خو یان ده یانگورانده که نه وه دوکانی «دهرویشه جوی» بریوه. توجاره کانیش شایان ده دلیدا ده گهړا. گوتم لیبوو «مه جیدی که رباسی» گوتی:

— ده بیبه ن و نه و به لایه مان له کوّل که نه وه. به لپی، به و حاله و به و دهرده بردیانم و به ده سته سترای ده ژووریکیان کردم و چوار نه فهر کیشکچیشان به تفهنگه وه بو دانام. ههر نه و کاته ش ناردبوویان بو «په زایه»^۱ تا ماشین و نه منیه بین بو نه ویم راگوژن. هینده ی پینه چوو «هه باسه کورد» یشیان هینا و ده پال منیان کرد. «هه باس» ههر دؤعا له و که سه ده کا که نه و کاره ی ده گهل کردوه و نه و تووشی نه و به لایه

^۱ مه به ست شاری "ورمی یا نورمییه" یه که ۱۲۰ کیلومتر له باکووری مه هاباد هه لکه وتووه.

کردوو. جارجار وهخته بگری و منیش دلی ددهمهوه و هتوری دهکهمهوه. ئەوه ناشزانم که ئاغاگان «هه‌باسه کورد» و «مسته‌فای زینه‌تی» ده‌گه‌ل چەند نۆکه‌ری خۆیان ناردوو. ده‌رویشه جووی بپرن. ئەو داوه‌یان بۆ منە تا من ده‌گیر که‌وم، به‌لام حەق پێگای خۆی ون ناکات. «سەید محەممەدی حاجی سەید پەحمان» لەو گەرەکه ئاشنای ژنیکه. لای تێوه‌پۆ خۆی و «مەحمود» نێویک که پیاویتی، ده‌چیت بۆ لای ئەو ژنه. تەماشای ده‌کات ژنیک له‌وێه و ته‌لیسینکی به‌کۆله‌وه‌یه و بۆ کوپی ده‌با، که‌س نازانی!

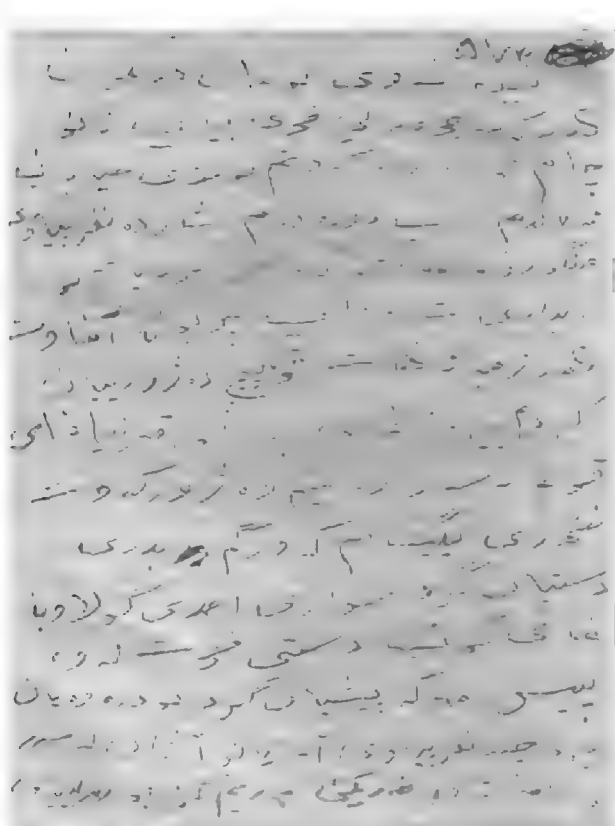
ژنه‌که‌ی پاده‌گری، کۆله‌که‌ی پێداده‌نی، زاری ته‌لیسه‌که‌ی ده‌کاته‌وه ده‌بینی هه‌مووی پارچه و کوتالی «ده‌رویشه جوو» یه که لێیان دزیوه و ژنه‌که‌ش ژنی «هه‌باسه کوردی» یه! ئەوه هه‌باسه کوردیش ده‌گه‌ل من گیراوه. ژنه‌ی وه‌پیش خۆیان ده‌ده‌ن و ده‌گه‌ل هاواله‌کانی من ده‌پۆنه لای «سەید بابی» که ده‌لآلی پروسه‌کانه. باش حالی ده‌که‌ن و ئەویش ده‌گه‌ل «سەید محەممەد» و هاواله‌کانم ده‌چته‌کن «عه‌بدو‌للا‌یوف» ی که کابرایه‌کی پروسه و ولاغان ده‌کری بۆ پروسه‌کان و بۆی باس ده‌که‌ن که ئەوه داوی ئاغا‌کانه بۆ منیان ناوه‌ته‌وه، ئەویش ده‌لآی: چەند جارێک ئاغا‌کان هاتوونه‌ته‌لام و گوتیانه که ئەو کابرایه‌ دزه و پیاوکۆزه با بیکوژین. به‌لام عه‌بدو‌للا‌یوف لێیان تووره بووه.

تێستا کوتاله‌که دۆزراوه‌ته‌وه و «سەید بابی» ش‌چۆته لای «عه‌بدو‌للا‌یوف» ی و تییگه‌یان‌دوووه که دنیا چ‌باسه. ئەوه‌نده‌م زانی «سەید محەممەدی سەیدی»، خۆی و چەند نه‌فه‌ر به‌ گۆره‌گۆر وه‌ژوور مزی «بایزی عه‌زیز ئاغای» که‌وتن و ژنه‌که‌ی هه‌باسه کوردیشیان ده‌گه‌له و کۆله کوتاله‌که‌ش به‌ کۆلی پیاویتی سەید محەممەده‌وه‌یه. ئەو‌جار قۆلیان کردمه‌وه. ئەگەر سه‌عاتیکی دی پێچووبا، ماشین و چەند نه‌فه‌ر له‌ په‌زایه‌ را هاتبوون بۆ من مبه‌ن بۆ په‌زایه‌ و له‌ناوم به‌رن، به‌لام له «باغی هه‌سه‌ن خانی» پیاوه‌کانی ئاغا‌کان گیرابووینته‌وه. ئەوه پاشان بۆیان گیرامه‌وه. «سەید بابی» که هات ئاغا‌کان له‌مال نه‌بوون. تفه‌نگ و ده‌مانچه‌که‌یان بۆ وه‌رگرمه‌وه و له‌خۆم به‌ست و فیشه‌کم ده‌به‌ر نا بۆ «هه‌باسه کورد» ی چووم تا بیکوژم، که‌چی «سەید محەممەد» پیلی گرتم و نه‌یه‌یتشت دهن، وه‌سه‌ر خودا‌که‌ییم ده‌کرده‌وه. ئاخ‌ر بۆخۆی ده‌نیو ئەو پیلانه‌دا بوو. له‌ولاش هه‌ر دۆعای له‌و که‌سه ده‌کرد که تووشی ئەو کاره‌ی کردوو. وا ده‌کرووزایه‌وه که له‌سه‌ر حالی خۆم را به‌زه‌ییم به‌و خوێریه ده‌هاته‌وه. تۆ مه‌لێ به‌ ساخته ده‌ پال منیان کردبوو و به‌خۆشییه‌وه هه‌ر له‌ خۆیشی ئاشکرا بوو.

ئەو ئاغا و ده‌وله‌مه‌ندانه‌ پیلانی وایان بۆ ده‌گیرام که هاواری سه‌ر و مال بوو، هیه‌چیش سه‌ری نه‌گرت بۆیان، هه‌موو پووچه‌ل بوو. نه‌ له‌ بوختانپێکردنم ده‌وه‌ستان، نه‌ به‌ ناو‌زپاندنم به‌ دز و تالانچی. خه‌لکیان ده‌ترساند که وێم نه‌که‌ون. داویان بۆ داده‌نامه‌وه که بکوژیم و له‌ناوم به‌رن. شارب‌ه‌ده‌ریان ده‌کردم. بۆیه منیش قه‌تم جامین نه‌ده‌ویست و ئەوه‌ی بۆم کرابا ده‌گه‌لێانم ده‌کرد.

نهوانه نه يانده زانی که له زياديان ده ژيم و چهند که رت ده گهل مردن ده سته ملان بووم سه رباقي نه وهش، سهرم بو که س دانه نواندووه. نه گهر بوشم نه لوابتي که له سهر ناحه قتي وه دهنگ بيم، نه وه رږږي خوئي تولهي خووم نه ستاندو ته وه و نه مه پشته وه له سهر دلتم بمپنپته وه. جا چ ده لپن با بلپن، چپيان بو ناچپته سهر. حه ق ريگاي خوئي ون ناکا.

داوئکي دیکه‌ی ناغايان بو له ناوبردنم

ههر دهو ساله دا ده ستیک ئازان و ره ئیس و ده سته و دايره ی ئيران له نه کاو هاتنه شار و جیگای خويان خوش کرد. ههر نهو رږږهش وه کوو پيشوو ده ستیان به کار کرد. نه مانه پشته جتي قوونيان خوش کهن، که شهو داها ت چوونه سهریان و کردمان به تهقه^۱ نهوان له ژوورپن و ئيمهش له دهو روبهري ئيداره‌ی. نوکه‌ری ناغاگانیش به کومه‌کی وانه وه هاتوون، به لأم شهوه و کهس کهس نابینیت، ههرچه نه دهولمان دا بۆمان ده‌رنه‌کران. به ناغاوه ت پشته ستوور بوون. تا لای نيوه شهوي ده‌گه‌لیان خه‌ریک بووین، بۆمان ده‌رنه‌کران. ناچار ههر که سه چۆوه مالی خوئي. به يانی نان و چام خوارد

و وه ده‌ره‌که وتم بو لای خيابانی. نه وه نه دم زانی ده‌وره درام. شازده نه‌فه‌ر پياوي مه‌نگور و مامه‌ش و گه‌ورک، برديانم بو شاره‌وانی. پر بوو له ناغاوه ت. قۆلپنج ده ژوورپيان کردم. نه وه قۆلم به ستراوه،

^۱ سه‌باره‌ت به‌و گوشاره‌ی که کاپيتان و هاواله‌کاني له مه‌هاباد هه‌تابوو يانه سهر پياواني حکومه‌ت تا له‌و شاره جتي خوش نه‌که‌ن، به‌لگه‌یه‌ک له لاپه‌ره‌ی ٤٧٦ داندراوه که تيبدا دله‌راوکی کار به‌ده‌ستانی ده‌وله‌ت پيشان ده‌دا و داوا له سه‌رۆک وه‌زیر ده‌که‌ن تا به هانايانه‌وه بچن.

تەماشە دەكەم «پىرۆت ئاغایى برازاى قەرەنى ئاغای» لىم وەژوورى كەوت و خەنجەرى لىكىشام كە وىرگم بىرې، دەستيان گرت. «سوارەى ئەحمەدى گولوى ئاغای» گوتى: دەستى خۆت لەوہ پىس مەكە! پىشيان گرت و بۆ دەرەوہيان بىر، بەلەم چەند نەفەر ئازان و پىاوى ئاغايان لەسەر دانام. ديسان ئەوہ خەرىكن بۆ «رەزايە» م بەرى بکەن و لەوئى لەناوم بەرن. كەمىك پىچوو ئاغە بلاءوہيان كىر، رەئىسى ئازانىش بە جوئى وەدەر كەوت. «مامە غەنى» ئەو ئىدارەيەى هەلەدەسوورپىنى و ئەویش ئەوہ لەوئىيە.

زۆرى نەكىشا، ئەوہەندەم زانى چوار نەفەر مەللىكە^۱ لە ئاسمان هاتنە خوار و يەكسەر بۆ ئىدارەى وەسەر كەوتن و بە نىوچاوانى گرژوہ چوون دە ديوى رەئىسىوہ. رەئىس بۆخۆى لەوئى نەبوو، بەلەم «مامە غەنى» لەوئىيە. ئەوہەندەم زانى «مامە غەنى» وەپىش ئەفسەرەكان كەوت و هاتن بۆ ئەو ژوورەى كە مەن لىي بەند بووم. بە پىاوى ئاگانايان گوت كە قۆلم بکەنەوہ و ئەوانىش كىرديانەوہ. ئەوجار چووينە ژوورى «مامە غەنى». ئىستا لە «مامە غەنى» دەپرسن:

— ئەوہت بۆ گرتوہ؟

ئەویش حاشاى دەكرد و دەيگوت: ئەمەن نەمگرتوہ، رەئىس و ئاگانان گرتوويانە.

— لەسەر چى گىراوہ؟

— شەو ئىدارەى داوہتە بەر تەفەنگ.

پاشى ئەوہى كە چەند پرسىارلىكى دىكەى لىكرى، لىي پرسى:

— كەنگى گرتووتانە؟

— شەو لە كاتى تەفە كىردندا گرتوومانە.

كابرە بە دەنگىكى بلىند هەلەدايە:

— نەخىر درۆ دەكەى، بەيانى تاوبان هەلاتوہ و لە چەقى خىابانئ پىاوى ئاغاوت گرتوويانە. ئىتر زۆر بەسەر «مامە غەنى» دا رۆيىشتن و قەسيان پىگوت. ئەوجار ئەفسەرەكان روويان دەمەن كىرد:

— دەگەلى ئاشت دەبىوہ؟ دەبىەخشى؟

منىش كە چاوسوورى خۆم ديوہ و پىشم ئەستورە، چاوم قوچاند و ...

كە وەخۆ هاتىنەوہ دىتمان لە ئىمە و «مامە غەنى» بەولاه، كەس لەو ئىدارەيەيدا نەماوہ، ئەوانەى نۆبەچىم بوون و پىاوى ئاگانان بوون، رايانكردوہ. پاشى قەسەكردنىكى زۆر بە منيان گوت تۆش بچۆوہ مالى و بچەسىوہ و جا لەوئى وەدەر كەوتىن. ئەوان سواری ماشىن بوون و رۆيىشتن. كە هاتە خىابانئ تەماشە دەكەم پەرە لە خەلك و هەموو هاتوون سەيرى مەكەن. بە ئەوہش

^۱ مەبەستى ئەفسەرى رووسەكانە.

بَلِّیم که ئەوکارە که کردوووە و شەوێ چووم دەگەڵ ھاوآلەکانم ئیدارەى ئاژانمان داووەتە بەر - تەفەنگان، (کۆمەڵە) هیچ خەبەرى نییە، لەخۆمانەووە ئەو کارەمان کردبوو. ئەماندەوپیست که حکومەت جێ خۆش بکاتەووە و ئاغاوەت بەهێز ببەووە و دیسان زۆلم و زۆری بکەن. گەلیک کار (کۆمەڵە) خەبەرى نەبوو که دەمانکرد چونکە سیخووری زۆر تێخزابوو.

گرتنى ئیدارەى پۆلیس و کوشتنى ئاژانەکان

ئەو «قازی» گەرەکی بازاری بە من ئەسپاردوووە و شەو تا بەیانى لەوێ کیشکێ دەکیشم و ئاگام لە بازارە. بە شەو لە بازارم و بە پۆزیش دەنووم. زۆری کیشا یان کەم، پۆژێک که هاتبوووەوە مآل و لە خەوێکی قورسدا بووم، خورشید هات راپیەپاندم و گوتی لەتێو شار تەقەیه. راست بوومەووە و چوومە خیابانی. لەوێ پرسیم و گوتیان که «عەزیز خانى کوپى گەنجالی بەگى» لە خیابان نوتقى کردوووە و بە فەرمانداری گوتوووە که دەبێ لە شار برۆی! عەلەم چوو بوون بۆ ئیدارەى شارەوانى و ئەو ئاژانى دەتێو ئیدارەى دابوون، هەموویان کوشتبوون. دەو نێوەدا «عەبدوللای کوپى

ئیدارەى پۆلیسى سابلاغ

مینە خالندى» کوژراوە و بە کوشتنى عەبدوللای، خەلکەکه هەموو ئاژانەکان دەکوژن و پەنسی ئاژانیش را دەکات.^۱ بۆ لای ئیدارەى چووم تا بزائەم چ بە چییە! تەماشام کرد ئیدارە دارى لەسەر بەردى نەماوە. لە ژووری ئیدارەى هەشت-نۆ

^۱ ئەو رووداوە بە بەربلای و بە وردەپیشالەووە لە سەرچاوە میژووپیەکاندا باسی لیکراوە. تێو بۆ وەدەستەینانى زانیاری زیاتر دەتوانن سەردانى ئەم سەرچاوانە بفرمون: کتییى (کورتە میژووی بنەمالەى قازى لەویلاپەتەى موکری - نووسینی: خەلیلی فەناحی قازى - وەرگیر و ئامادەکار: حەسەنى قازى ل: ۱۱۳ کتییى: جمهورى ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی ویلیام ئیکلتۆن - وەرگیرانی: سید محمد صمدى ل: ۵۰ کتییى: ئالەکووک، نووسینی: غەنى بلووریان، کوکردنەووەى و ئامادەکردنی: حامید گەوھەرى ل: ۲۴ کتییى: میژووی کورد لە سەدەى ۱۹ و ۲۰ دا، وەرگیرانی: محەممەد ریانی، چاپى یەکەم، ل: ۲۶

که لاکه ئاژان له گۆرڤی کهوتوو. میز و سهندهلی ئیداره‌ی تیکوویک شكاوه و له هه‌ساری فریدراون. پاشان چووم بۆ لای ماله‌ عه‌بدوللای. گوتیان مه‌یته‌که‌یان برده‌توه‌هه‌ مالت. دیتیم که عاله‌میک زۆر کۆبوته‌وه‌ و هه‌مووشی کاسب و کوسووبه‌. بۆ لای تاو په‌ران مه‌یتی عه‌بدوللیمان به‌ گۆل سپارد و گه‌راینه‌وه‌ شار. ته‌ماشام کرد ئه‌وه‌ چه‌ند ئه‌فسه‌ری پرووس له‌به‌ر ده‌رکی ئیداره‌ی راه‌ستاون و له‌ کوشتاری ئه‌و ئیداره‌یه‌ ده‌پرسن. بریک له‌ ده‌وروبه‌ری ئیداره‌ سووپانه‌وه‌ و سواری ماشین بوون و پویشتن. منیش بۆ لای مالت گه‌رامه‌وه‌. که چوومه‌وه‌ مالت ده‌بینم ئاژانیک له‌ ژووری دانیشتوو. خورشید گوتی:

— نه‌که‌ی عاجزی که‌ی، زیاد له‌ هه‌موو ماله‌کانی ئه‌و شاره‌ی، خۆی ده‌ماله‌ ئیمه‌ هاویشتوو. ئاژان نیوی «غولام حوسین» له‌پیشدا زۆر ده‌ترسا و منیش دلخۆشیم داوه‌ و ئه‌هوه‌ن بۆوه‌. گوتیم ترست نه‌بی، به‌ریت ده‌که‌م بۆ میانداو. دوو پۆژ رامگرت پاشان ماشینم بۆ گرت و تا چایخانه‌ی «گویتکه‌په‌»^۱ ده‌گه‌لی چووم و له‌ویش را په‌وانه‌م کرد.

کۆبوونه‌وه‌ی هه‌موو سه‌رداری عه‌شایری موکریان بۆ له‌ناوبردنم

چه‌ند پۆژ پینچوو، پۆژیک ته‌واوی ئاگاهوت له‌ هه‌موو تاییه‌ی عه‌شایر، ده‌سته‌ده‌سته‌ ده‌پۆن بۆ کۆنه‌ فه‌رمانداری. که‌س نازانی چ باسه‌ و ئه‌وه‌ی خه‌به‌ریشی هه‌یه‌ ده‌نگ ناکات و به‌ که‌س نالت! هه‌ر ئاگاهی و چه‌ند نۆکه‌ر و پیاوی به‌چه‌که‌وه‌ ده‌گه‌له‌، هه‌مووشی سه‌ردار عێلن که‌ له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ دان له‌ فه‌رمانداری. سابلآغ هه‌موو سه‌ری سووپ ماوه‌. منیش ئه‌وه‌ له‌ دوکانی «وه‌ستا محهممه‌دی تۆکه‌مچی»^۲م، تفه‌نگم چه‌خماخی کار ناکات، داومه‌ چاکی کات، دوو پۆژه‌ له‌کنیتی. تفه‌نگی «په‌حمانی کیانی»^۳م به‌ ئه‌مانه‌ت وه‌رگرتوو تا هینه‌که‌ی خۆم وه‌رده‌گره‌مه‌وه‌. ئه‌وه‌ هه‌ر ئاگاهوته‌ تیکداوین و ده‌پۆنه‌ لای «قه‌ره‌نی ئاگاهی مامه‌ش»^۴ و سه‌ردار عێله‌کانی تر. ئه‌وه‌نده‌م زانی «سلیمانی په‌سول ئاگاهی مه‌نگور» هاته‌ به‌ر دوکانی وه‌ستا محهممه‌د و به‌چاو ئیشاره‌ی کردم گوتی:

^۱ گوندیکه‌ له‌ ۱۴ کیلۆمێتری باکووری پۆژه‌ه‌لاتی مه‌هاباد و له‌سه‌ر پێگای میانداو هه‌لکه‌وتوو. له‌ سالی ۲۰۱۷ بوو به‌ شار.

^۲ کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر ژبانی خوالیخۆشبوو وه‌ستا محهممه‌دی تۆکه‌مچی له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۲۵ دا بخویننه‌وه‌.

^۳ قه‌ره‌نی ئاگاهی کوری محهممه‌د ئاگاهی مامه‌ش و گه‌وره‌ی عه‌شیره‌تی مامه‌ش بوو. به‌ هۆی هیز و پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیانه‌وه‌، نیوانی زۆر ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی ناوه‌ندی خۆش بوو. له‌ سه‌رده‌می پێش دامه‌زراندنی کۆمار که‌ ده‌وله‌ت بۆخۆی نه‌یده‌وێرا و نه‌یده‌توانی له‌ سابلآغ حکومه‌ت بکات، داوای له‌ قه‌ره‌نی ئاگاهی کرد که‌ ده‌گه‌ل چه‌ند که‌س له‌ سه‌رۆک عه‌شیره‌ته‌کانی دیکه‌ که‌ هه‌مووی چه‌کداریان هه‌بوون، ئاسایشی سابلآغ به‌ده‌سته‌وه‌ بکرن و قه‌ره‌نی ئاگاهی وه‌ک فه‌رماندار خۆی بناسین. فه‌رمانداری قه‌ره‌نی ئاگاهی چه‌ند مانگی زیاتری نه‌خایه‌ند و له‌زیر گوشاری پروسه‌کان گه‌راپه‌وه‌ بۆ گونده‌که‌ی خۆی له‌ نه‌لۆسن.

وهره. رهنگی تیکچوووو و پشووی سوار بوو، گوتی:

— برؤ خۆت قوتار که ئیستا دهگیرئ.

ئوهوندهی گوت و بهپهله گهراپهوه لای ئاگاکان. منیش چوومهوه مالتی. خورشید گوتی:

— بو وا تیکچوووی؟ دیسان چ باسه؟

— هیچ نییه و بیتخه م به.

تهواو قوونم دانه دا، ئه وهندهم زانی «حه مه دی وسوو کوتکه ی» به سواری له بهر دهرکی
حه ساری هه رام ده کا:

— حه مه د، کوره حه مه د، زوو وهره گیرای!

له په نجه ره وه ته ماشام کرد ئه وه له شکرک به ره و ماله من دین که لای که م ۲۰۰ نه فەر پیاوی
ئاغایان ده بوون. بیجگه له و له شکره، چهند ئه وهنده منداله ورکه به دوویانه وه. به په له هاتمه خوار
و حه مه د گوتی: سواری پاشته رکم به. سوار بووم و پفاند می بو ماله «حه مه دی غولامی
قه ساب» ی. من با له وئ بم!

له شکر پیاوه کانی ئاغاوت و عه شایری ده چنه بهر مالتی، له دووره وه هه را ده که ن: حه مه دی
مه ولوودی وهدهر که وه! خورشید ده لئ: له مال نییه. سوور ده زانن له مال نیم، به لام ۲۰ نه فەر
ده پۆنه ژوور و ته ماشا ده که ن من له مال نیم و به قوونی خویان داده ده ن و ده پۆن. له ولشه وه
ده ستیک له شکر ده پۆنه ماله «سه ید حه مه دی سه یدی»، ئه ویش راده کات بو «حه مامیان» مالتی
«حاجی بایز ئاغای دیبۆکری» که ئاشنای «حاجی سه ید په حمانی» باوکی بوون. ئه ویش با له
حه مامیان بئ!

ئیتستا که ئیمه ده گیران نه که وتووین، «قه ره نی ئاغای مامه ش» ئه مری کردوو که «ئه وانه له بن
هه وران بن بیاندۆزنه وه و به زیندووپی ده مه وه ئنه وه». وه ک دال لیمان ده گه رین. ئه وه به ته نیم
و هاواله کانیشم به ده وره وه نین. ئاخو نه مه ده زانی ئه وه هه موو عه شایره ته نیا بو من و «سه ید
حه مه دی سه یدی» له شکران کیشاوه! له ولشه وه خه می مال و منداله کانم بوو که نه کا شتیکیان
به سه ر بئین. ئه و پۆزه تا شه وم لیداها ت، شه قم برد. که تاریکی داها ت، «سه ید حه مه دی
ئیسحاقی» خوی و چهند نه فهری دی ها ت و گوتیان:

— ده بئ برؤی خۆت دهر باز که ی ده نا له ناو شار بمینتوه ده گیرئ!

— گه ر ئیتستا، لیره بگیریم له شار وه دهر ناکه وم. ئاخو برۆمه کوئ؟

- «شیخ لەتێف» لە عێراق رای کردوو و هاتۆته «سەردەشت»^۱. برۆ بۆ لای ئەو و ماوەیهک لەوێ به با بزانی ناهێری به کوێ دهگات.
- دوو پوژان خۆم خاقلاند و له جێگای خۆم نه‌بزووتم، لای نوێژی‌شێوان بوو که حوسینی زێڕینگهران خۆی و چهند هاوایی هاتن و گوتیان:
- بۆ هیچ کوێ مه‌پۆ، ئەوه چهند ئەفسەری عەرۆسان هاتوون و ده‌بانه‌وێ پرۆنه لای «شیخ لەتێف» له سەردەشتی، باسی تۆمان بۆ کردوون و گوتیانە چهند پوژان خۆی وه‌ده‌ر نه‌خات و خۆی راگرێ تا له‌و سه‌فه‌ره ده‌گه‌رێنه‌وه.
- ئەوه بابیشم هاتۆته لام و ده‌لێ:
- ده‌بن هەر ئیستا برۆی تا ده‌گیر ئاغاوه‌تان نه‌که‌وتوو، تا پووس ده‌چنه سەردەشت و ده‌گه‌رێنه‌وه، ئاغاوه‌ت کاری خۆیان ده‌که‌ن و ده‌تگرن و سه‌رت تێدا ده‌چێ و پشتم ده‌شکێ با وه‌ک «په‌حمان»ی نه‌تۆشم له‌کیس نه‌چێت. ئیستا ئارۆمه‌وه تا نه‌تۆ به‌رێ نه‌که‌م!
- به‌هه‌رحالێک بێ، باه‌مان لاوانده‌وه و هێورمان کرد‌وه‌وه جا نه‌ویان به‌رێکرد‌وه‌وه مانی. به‌ قسه‌ی

له راسته‌وه: که‌سی دووه‌م عه‌لی یاوه‌ر یا عه‌لی په‌هه‌ر که ده‌بیته ژن‌بای کاپتان - که‌سی پێنجه‌م که سمیلێکی که‌وره‌ی هه‌یه کاک حه‌مه‌دی و سوو کوته‌یه و که‌سی چه‌ته‌م کاک مه‌له‌یب ماملێیه و که‌سی ناخه‌ر کاک سه‌دیق په‌هه‌ر (مه‌لا په‌هه‌ر).

^۱ نه‌مر (شیخ لەتێف به‌رزنجی) کو‌ری نه‌مر (شیخ مه‌حموودی حه‌فید، پاشای کوردستان)، له مانگی (ئۆکتۆبری ساڵی ۱۹۴۳) هاتۆته سەردەشت و بۆ ماوه‌ی چه‌وت مانگان له‌و شاره‌ ماوه‌ته‌وه. به‌وێته ئەو پرۆدانانه‌ی کاپتان باسیان ده‌کات له مانگی که‌ل‌پێزانی ئەو ساڵه‌ پرویان داوه.

حوسپنی زېږينگه ران و هاوالانم کرد و ههرچونتيک بې شەش پوژى دیکەش تاقەتم هینا و نه بزووتم. سەرى شەش پوژى ته مەشام کرد «سەيد پیره» و «عەبدوللاى خالى» خەبەريان بۆ هينام که:

— دەرکەوه، پروسەکان لە سەردەشت گەراونەوه و یەکسەر چوونە مزلێ قەرەنى ئاغای مامەش، که لەوێ وەدەرکەوتن، بە ئیمەیان پاسپارد که بە تۆ بلیین وەدەرکەوی. جا مزلێ قەرەنى ئاغای دە ماله «جوسپنی حەمەى نالەند»یدا بوو. حوسپنی حەمەى نالەندى بۆيگتپرامەوه گوتی:

— کاتيک زانیم سێ نەفەر ئەفسەرى پروس هاتن و یەکسەر وەسەر کەوتن بۆ دیوی ئاغای. پێانگوت که تۆ چیت داوه لە حەمەدى؟ بۆچی خەریکی بیگری؟ ... ئەوجا وەدەرکەوتن. بەیانى زوو قەرەنى ئاغای لەشار وەدەر دەرکەوتى و دەچیتەوه مالى خۆی. لەوێ نەخۆش دەرکەوت و هەر ئەو نەخۆشییە بوو که پێیەوه نووسا و کوشتی^۱. ئەوه بوو که ئاغاوەت زراویان چوو و شاریان چۆل کرد. ئیتەر ئەو هەر و گیغەیان نەما. جاروبار ئاغای دەهاتنە تێو شار و وەک تۆبەکاران سەریان دادەخست و نەزەریان نەدەکرد.

ناکۆکی و ناتەبابی سیاسى دە (کۆمەلە)دا

لەو بەینەشدا ئەوه (کۆمەلە) شتواوه چۆن! ئەوەندەى سیخوورى تێخزاوه نەبیتەوه. «قازى تەها» ئیویک دەگەڵ «عەزیز زەندى» و چەند نەفەرتىكى دى بەربوونە گیرەشتواندن. لەلایەك «مەلا پەحمانى سەدرولعولەما» شەوانە لە مالان کۆبوونەوه دەکات و لەلایەكى دى «مەحمودیان»^۲ خەریكى جولانەوهیەكى دیکەیه. ئیمەى تەبەقەى هەرە خوارەوه یا بە قەولى دەولەمەندى سابلأغى که بە ئیمەیان دەگوت «پەجالە»، ئیمەى بیسەواد، دەو ئیوهدا سەرەگیرەمان گرتبوو. کامیان زوورپناى باش لێدایا وەدووى دەرکەوتین. «قازى محەممەد» تازە داخیلى (کۆمەلە)

^۱ لە پوژنامەى "کوردستان" ژمارە ۳۲ لاپەرەى ۴ لە قونچکچیکى بچووکدا هەوالى مەرگى قەرەنى ئاغای بۆلەو کراوەتەوه. که پوژى مردنەکەى نووسیه ۱۳۲۵/۰۱/۱۴ ساعەت ۱۲ نیوەرۆ. بەو پێیە ئەم رووداوهى کاپیتان دەيگيرتەوه (پەنگە) دوو- سێ پوژ بەر لە مەرگى قەرەنى ئاغای بوویت.

^۲ مەبەستى بەرپر "غەفور مەحمودیان" ئەو که ئەویش یەك لە دامەزرێنەرانی (حیزبى ئازادى كوردستان) بوو که پاشان دەگەڵ عەزیز زەندى (عەزیز ئالمانى) لەو حیزبە جیا بوونەوه. لە داهاوتوشدا دەگەڵ (کۆمەلەى ژ.ك) تیکەڵ نەبوو و کەوتنە پکەبەریان. کۆمەلەیک دەنگۆ لەسەر ھۆکارى کوشتنى بەرپر مەحمودیان ھەیه. ئەو قەتڵە یەك لە ھەرە پروداووه قسە لەسەرەکانى سەردەمى کۆمارە که لە لاپەرەکانى داهاوتودا، کاپیتان پەردەى لەسەر لادەدات. ھەرۆھا لە زۆر بەلگە و دەقى مێزووییدا و لە زمان ئەو کەسانەى که بەرپر سيارەتییان لە کۆماردا ھەبوو لەسەر ئەو باسە دواون. بۆ ھوومە پروانە: کتیبى ژيان و بەسەرھاتەکانى عەبدولپەرەحمانى زەبیحى (ماموستا عولەما) نووسینی عەلى کەرىمى - نامەى کاک یوسف پیزوانى لە لاپەرەى ۳۹۵. ھەرۆھا سەرچاوى پەراوێزى ژمارە ۲ که لە ژێرەوه داندراوه.

ببوو و ههركهسه ههول ديدات بو لای خوئی رایبکیتش.

تیمه ی بیسهواد که یه کجار زوریش بووین، له تیو خوماندا کوښوونه وهمان کرد و پامان هاته سهر نهوه که چهند نهفهر له لایهن تیمه وه بچیته پهزایه ی لای کونسوولی پروسان و پتیا بلتی که تیمه نهو کومه له یه مان ناوئی که نهو خه لکه خهراپه ی تیزخاوه و سهریان له خه لکیش شیواندوه، خو مان حیزبکی دی تهشکیل ددهین. نهوه ناشویرین له بهر عالمی ناوی «حیزبی توده» دهر برین چونکه نهوه ی ده کومه له دا بوو بهشی ههره زوری زراویان له «توده» چوو بوو. وایان بردبوونه میشکیوه که «توده» دین و ئیمانی نییه و خوا نانسئ و پروپانتیکی زور دهو حیزبه دا جیگیره.^۱

«حهسه نه شهل» و «باقی» ی برای و دوو نهفهری دی چوون بو پهزایه ی بو لای کونسوولی و لهوئی قسهیان دهگه ل کونسوولی کردبوو. کونسوول لئی پرسیبوون که:

— مهحموودیانو دهگه له؟

نهوانیش پتیا و ابوو گهر بلتین دهگه لمانه کاری باش دهکن و وهلامیان دابووه:

— به لئی به لئی، دهگه لمانه.

ههرچهند هیشتا «مهحموودیان» نه هاتوته کایه وه، به لām «حاجی» وایزانیوو «مهحموودیان» لای پروسان زور بهرینه، به باشی زانیوو که بلتی نهویشمان دهگه له تا بهشکوو پروسهکان پشتیوانیمان لئ بکهن. نه دی پاشی نهو قسهیه، کونسوول زور مبالات بهو وهفده [نونه رانه] نه دا بوو و گه پانه وه بو سابلانغی. خوئی خوئی که کونسوول گوتویه مهحموودیانو دهگه له، جا ههر نهو شهوه چهند نهفهر چوون بو لای «مهحموودیان» و هینایان بو کوښوونه وهی و ههر نهو شهوش «مهحموودیان» بوو به سهروکی نهو حیزبه و نهویش «مهحمه دی یا هوو» و «عهزیز زهندي» و «قازی سهید تهها» و هه موو نهو ... له دهووری خوئی کوکرده وه. تیمه ش هه موو له «قازی محهممه د» ی هه لکه راینه وه و زور باش پشتی «مهحموودیان» مان گرت.

چهند شهوی نه کیشا که حیزب بوو به دوو قوّل. لای «قازی محهممه د» ی هه موو نهوانه بوون که کومه له یان پیکه وه نابوو و دهسته ی «مهحموودیان» یش نهو ... بوون و تیمه ی بیسهواد و نه زانیش چونکه کونسوول گوتویه «مهحموودیان» و دهگه له، له پشتیان بووین. دهسته ی «مهحموودیان» زور له دهسته ی «قازی محهممه د» به هیتر بوو، چونکه په جاله هه موو دووی «مهحموودیان» بووین. زور شهوی و ابوو به یه ک هه لده پیراين.

شهوانه «مهحموودیان» به سهر هه موو گه په که کانداه سوپراوه. «مهحممه د یا هوو» خوئی

^۱ ماموستا محهممه دی سه مه دی له کتیبی تاریخ مه هاباد له زمان ماموستا مه لا قادر موده په سی له نامیلکه ی (ژ.ک چ بوو؟ چی دهو یست؟ و چی لئ به سه رهات؟) دا له لاپه په ی ۱۰۷ باسی نهو پرووداوانه و نهو حیزبه دهکات که وهک بهرینیان باسی دهکات له مانگی سه رماوه یزى سالی ۱۳۳۰ ی هه تاوی پروویان داوه.

ئېمەش پشتمان له «قازی کردوو و پالمان وه «مهموودیان» هوه ناوه. بهو جوړه چهند پوژتیکي کیشا له پر دېتم لای نیوه پړویه «سەید محەممەدی ئیسحاقی» هاته مالتی و گوتی: «قازی» ده لای بیت بۆ لام. هه ستام ده گه ل «سەید محەممەد» ی چووم بۆ مه حکه مه ی. که وه ژوور که وتم دېتم «قازی» خو ی و کچیکي چووکه ی له وه تاغی مه حکه مه ی دانیشبوون. سلاوم کرد و گوتی دانیشه. پاشی گله ییه کی زۆر گوتی:

— ئیستا نه وه وه دووی «مهموودیان» ی که وتووی؟ حیزبی توده تان پیکه وه ناوه؟ ئاخر چۆن نه تۆ نازانی «مهموودیان» به قسه ی ئینگلیسه کان نه و نازاوه به ی ناوه ته وه؟
زۆری له و قسانه ی پیکوتم و یه کجار زۆر به سهرم پۆی، به لام هیچ دلم به قسه کانی نه رم نه بوو و هه ستام و خواحافیزیم لیکرد و ده گه ل «سەید محەممەد» ی وه دهر که وتین. له رینگا هه ردوو کمان گومان قازی راست ناکا، «مهموودیان» خاوتنه. هه ر نه و شه وه له گه ره کی «مزگه وتی سوور» کوپوونه وه بوو و عاله میکی یه کجار زۆری لیبوو. «مهموودیان» پیشناری کرد که:

— کاتیک قازی بۆ نوتق کردن وه سهر کورسی که وت، پیلی بگرن و دایه زینن.
نه وهنده مان زانی، «عه لی»^۱ پیاوی حه مه ده مینی موعه ینی هات و به سرت ه به گوئی «مهموودیان» یدا شتیکي گوت و یه کپی «مهموودیان» راستبۆوه و ده گه ل «عه لی» پویشتن. ئېمەش سێ نه فەر وه دووی که وتین و چه لیش نازانین نه وه چ باسه! چوینه مالتی «حەممەدەمینی موعه ینی». ده گه لکوو وه ژوور که وتین ته ماشامان کرد چوار نه فەر نه فسه ری پروس له وین و ده ستیان له ده ستی «مهموودیان» ی نا و چوون بۆ وه تاغیکي دی. ئېمەش نه وه له وه تاغیکي دیکه چاوه پروانیانین بزانیان کوپوونه وه که یان به کوئی ده گا. پاشی زیاتر له سه عاتیک، له قسه کردن بوونه وه و «مهموودیان» به که یفخووشی و دمبه پیکه نینه وه له دیوه که هاته دهر و گوتی با پڕۆین. له رینگا که ده رپویشتن هه ر جیفرکی له خو ی ده دا و به خو شحالییه وه قسه ی بۆ ده گپراینه وه که چۆن نه و نه فسه رانه لای پازین و زۆر شتیان قه ول پێداوه. نه وهنده به ده ق و به ده ماخ بوو نه بیت ه وه. ده و عانه شدا که قسه ی بۆ ده کردین دیتمان نه فسه ره کان به سواری ماشین به لاماندا تیپه رین و ده ستیکیان بۆ «مهموودیان» ی هه لپنا و چوونه وه بۆ «میانداو» ی. شه و درهنگی کردبوو بۆیه «مهموودیان» مان تا به رده رکی مالتی برده وه و ئېمەش هه ر که سه و بۆ مالتی خو ی. جا له پاشی نه و کوپوونه وه یه را «مهموودیان» وه خو که وت و هه لده سوورا وه ک باده وه، هه دادانی نه بوو. چهند شه ویک دواتر له فه رمانداری «قازی» نوتقی بۆ عاله م ده کرد،

^۱ وه ک ئامین خانم و په ری خامی موعه ینی وه لأمیان دامه وه نه و کاک عه لی یه میرزا و قه لهم به ده ستی باوکیان بووه.

«مەحمودیان» ئەمری کرد که دەبێ برۆین بۆ ئەو کۆبوونەوهیە و گێرەشتۆتێ بکەین. رەجالە کۆبوو و چووین. ئەو شەو زۆری ئەمابوو کە پیکوهریین. «قازی» هێدی و لەسەرەخۆ بوو، دەرگەڵ ئەوانە لەدەرەوی بوون، لە شلییان دا و بلۆهیان کرد، دەرنا زۆر پیس دەشتا. ^۱ بۆ بەیانی لە چایخانە بووم و «حەبیبە زەرد» هات و گوتی:

— وەرە ئەو «نەماز عەلی یۆف» ^۲ تۆی دەوێ.

منیش «نەماز عەلی یۆف» ناناسم و زۆرم پێ سەیر بوو کە ئەفسەرێکی ڕووس ئەمنی بۆ چیه؟! پرسیم:

— چ کاری بە منە؟

— نازانم، هەستە وەرە.

دەرگەڵی چووم و دیتم «نەماز عەلی یۆف» لەبەر ماله «بارۆن»ی دەهات و دەچوو. سلاوم کرد و دەستی دەرناو دەستی نام و بە قسەکردن هەلکشاین بۆ لای گاراج [گەرچ - Garage - تیرمینال]. داوای لێکردم کە مەرنامەهێ حیزبەکە خۆمانی بۆ بەرم، بەلام بۆی تەرجومە بکەم بە زمانی ئازەربایجانی. چووم لە گەرەکی بازار ئەو جێگایە لێی کۆدەبوونەوه، «هاشمی گەرمینی» کاتبی ئەو گەرەکە بوو، پێمگوت و مەرنامەهێ بە زمانی ئازەربایجانی نووسی. مەرنامەهێ هەر ئەو مەرنامەهێ «کۆمەلەی ژێ - کاف» بوو، بەلام «یاھوو» چەند شتی لێ زیاد کردبوو. لەو چەند شتانە یەکیان ئەو بوو کە:

(ئیمە خیانت بە مەعمورەکانی سیاسی شۆڕەوی ناکەین) و چەند شتی تر. مەرنامەم دا بە ئەفسەرەکە و دەرناوێ نا و هات کە بڕوات، ڕووی تێکردم و ئەوەندە پێگوتم:

— تۆ لەو حیزبە بکێشەوه!

ئەوێ گوت و سوار ماشینی بوو و ڕۆیششت. منیش زوو چووم چەند هاواییکم خەبەردار کرد

^۱ دەقی ئەو ڕووداوێ بەرێز قادر مەحمودزادە ناسراو بە (دوکتور ئاسۆ) لە بیرەوهریه‌کانی خۆیان دا بە وردی باسی کردووه کە ڕیک بەو چەشنە دەگێرێتەوه کە کاپیتان باسی دەکات. ڕواننه خاطرات زندگی پرماجرایی دکتور آسو، نووسینی: دکتور قادر محمودزاده (آسو): ل: ۱۴۰

^۲ سەبارەت بەو ئەفسەرە ئازەرییە ئەرتەشی سووری شۆڕەوی زۆر گوتراوه و کەم ناسراوه. دوکتور ئاسۆ لە سەرچاوهی سەرەوه‌دا و لە لاپەرە ۱۲۸ ئاوا باسی دەکات: (سەروانیکی دەزگای (چکا) بوو، هەرچی ویستبای دەیکرد، دەستی لە هیچ جینایەتیک نەدەپاراست! هەرکات ویستبای کەسێکی بێسپەرە، دەتدیت کە جینایەتیک ڕووی دەدا. ترس لە نەماز عەلی یۆف دە لەشی هەموو کەسدا هەبوو. هەرکات سەروان تەواڕیش مۆرە لە کەسێک کردبای بە توندی دەرگەڵ کەسێک دوابا، ڕۆژی گەشی لێ پەش دەکرد). ئەو ئەفسەرە ۲۵ سالی تەمەن بووه. وەک لە بەلگەکاندا باس دەکری پیاویکی توندەخوو و کەمدۆی بووه. ئەو بەرپرسیارەتی ئارامی و ئاسایشی ناوچەیی مەهاباد و میانداوای بەدەستهوه بووه بەلام، بێکەیی سەرەکی و شۆینی ژبانی لە میانداوای بوو. ڕواننه کتیی: جمهوری ۱۹۴۱ کوردستان - نووسینی ویلیام نیگلتن - وەرگیرانی: سید محمد صمدی ل: ۱۲۰

که ئیش بهو جوړه‌یه. حه‌بیه زهره‌د گوتی:

— نه‌وشو قه‌راره له مزگه‌وتی هه‌باس‌ئاغای هه‌موو گه‌ره‌که‌کان کو بینه‌وه. جا گهر به باشی بزائن، کاتیک مه‌حموودیان یان هاواله‌کانی چوونه سهر کورسی بو نوتق کردن، په‌لپیان پنده‌گرین و لپیان ده‌شپوینین.

نه‌و شه‌وه وه‌ک شه‌وه‌کانی دی چووینه کو‌بوونه‌وه. له‌و کاته‌دا که «قازی ته‌ها» له‌سهر مینه‌هر گهرم داهاتبوو و نه‌وه‌ی ده‌یگوت نه‌یده‌گوتنه‌وه، چوومه پيشی و قولیم گرت و هینامه خواره‌وه. «حه‌بیه زهره‌د» چوو جیگای نه‌و و عاله‌می تیکه‌یانند. من و چهند هاوال لپیان وه‌خو که‌وتین و نه‌وه‌ی زانیمان داژداری مه‌حموودیان کومان کردنه‌وه، به‌لام مه‌حموودیان هیشتا نه‌هاتبوو. نه‌و شه‌وه زور به هاسانی لپمان شپواندن و چ گپره و کیشه نه‌قه‌وما و تیمه‌ش بلاوه‌مان کرد و ههرکه‌سه بو مال‌ه خوی. بو به‌یانن له‌سهر نان و چا خواردن بووم که «عه‌لی چاپچی» هات و گوتی «قازی محه‌ممه‌د» توی ده‌وی. زوو زانیم چ باسه! به‌خوم گوت: نه‌وه نه‌قله‌کانی شه‌وی بیستوه و بانگم ده‌کات و ده‌ستخوشیم لیده‌کات. هه‌ستام چووم، دیار بوو قازی به‌دهق و به‌ده‌ماخ بوو. دیسان پاشی هه‌ندی‌ک گله‌یی کردن و قسه و باس گوتی:

— هه‌سته خوت و شه‌ش که‌س له‌هاواله‌کانت پرؤنه شاره‌وانی [بنکه‌ی پولیس] و به‌سهر شار رابگه، به‌لام له‌خوته‌وه هیچ کاران مه‌که، نه‌وه‌ی من نه‌مرم پیکردی نه‌وه‌بی.

— مووجه‌ی نه‌و شه‌ش نه‌فهره و خوم له‌کوی ده‌گات؟

— خه‌مت نه‌بی نه‌ویشت بو دیاری ده‌که‌م.

هه‌ستام چووم، ده‌گه‌ل هاواله‌کانم شاره‌بانیمان ناوه‌دان کرده‌وه و ده‌ستمان کرد به‌کار و کیشه و گرفته‌کانی شارمان چاره‌سهر ده‌کرد. گهر که‌سیک شکایه‌تی ده‌بوو، ده‌چوو بو لای قازی، قازیش بو منی ده‌نووسی که نه‌وانه بنیره لای مه‌لا شه‌ریان بکات یان نه‌و ئیشه‌ی ناوا لپیکه. منیش بی نه‌مری قازی نه‌ده‌جولامه‌وه و سه‌ربه‌خو کارم نه‌ده‌کرد. زور باش به‌کاروباری شار پاده‌گه‌یشتم و خه‌لکیش و قازیش زور رازی بوون. ئیستا من بوومه دارؤغه‌ی شار و په‌ئیس‌ی نه‌و ئیداره‌یه‌م که له‌گرتووخانه‌که‌ی گیرابووم و نه‌شکه‌نجه‌یان دابووم و تا سه‌ره‌مه‌رگن تپیاننه‌لدا‌بووم. ئیستا من له‌وی په‌ئیس‌م، خه‌تاکاران ده‌گرم، له‌و ژووره‌یان ده‌که‌م و بیتاوانان به‌رده‌ده‌م.

زوری نه‌کیشا «قازی» نه‌مری کرد که «مه‌حموودیان» بگهر و ده‌گرتووخانه‌ی که. منیش ههر بلپی یه‌ک و دوو گرتم و ده‌ژووریم کرد. چهند گیرای دیکه‌ش گیرابوون. «سه‌عیدی کاکه‌لاچینی» پیایو کوشتبوو، ده‌گه‌ل «مه‌حموودیان» ده‌ژووریکیدا بوون. پاشان «قازی»، «مه‌حموودیان»‌ی شارب‌ه‌ده‌ر کرد و بو لای ورمی چوو. به‌داخه‌وه له‌ویش نه‌توار و ئاکاری باش نه‌بوو و ههر به‌قه‌سی ئینگلیسه‌کان ده‌بزوته‌وه.

هاتنی لهشکری سوور بۆ سابلاغ و گاوگەردوونی من له پێش لهشکری سوور^۱

لیره دا چەند شتم وەبیر هاتەوێ. لەمەوبەر لەشکری پروسان هاتن بۆ سابلاغ. چەند نەفەرێ (کۆمەلە) گوتیان بەیانی هوردوی شۆرەوی دێتە ناو شار، ئێمە گایەک دەکڕین، کاتیک لەشکر گەییە قەراغ شار، تۆ گایەکە لەپێش لەشکر سەر بېرە و گاوگەردوونیان بۆ بکە و منیش قەبوڵم کرد. دیار بوو ئەوان لە پاشەڕۆژی دەترسان و نەیان دەویست بە ئاشکرا گاوگەردوون بۆ لەشکری سوور بکەن، دواڕۆژیان لەپێش چاو بوو. بۆیە خۆیان نەیان دەوێرا ئەو کارە بکەن و هاتنە لای من تا بۆیان بکەم، منیش دواڕۆژ و موارۆژم تێدا نەهێشتبوو.

بەیانی زۆر زوو دەگەڵ «عەلی ریحانی» و «رەحمانی زەبیحی» بۆ مەیدانی ولغان چووین و گاجوو تیکمان کړی و ئەوانیش پاره کەیان دا. دەگەڵ چەند نەفەر لە هاوالەکانم چووینە قەراغ شار و چاوەرپی لەشکری سوورمان دەکرد تا بگاتێ و لەولاشەوێ «حەبیبە کەچەلی قەساب» م هیناوه تا گایەکە سەر بېرێ. لەو شارە گەورەیه کە زۆربەیهی دە کۆمەلەدا ئەندام بوون و خۆیان بە دە مانگای زاو نەدەگۆڕایەو، کەس نەهاتبوو بۆ پیشوازی لە لەشکری سوور، هەمووی ٤٠ یان ٥٠ کەس لە رەجالی بیسەواد نەبێ، کەسی وای دەنێودا نەبوو کە دمولەوسیکی پێوه بێت کە کاتیک سەری گایەکەمان سەر بێ، نووتیک یان چەند قسەیهی بەکەلک بکات. بە حەبیبە زەردم گوت:

- کاتیک لەشکر هات و گایەکەت سەر بێ، دمولەوسی وەت هەیه قسە بکە؟
- با لەشکر بیت بزانه چ بەزمیکی دەگێرم. هەر ئەتۆ و قسە کردن؟
- ئەو لەشکرە نازانن ئێمە بیسەواد و نەزانن، زمانی ئێمەش نازانن، تۆ ئەوەندەیهی کە گایەکەت سەر بێ دەست بە هەرا و بگرە بکە و بەس.
- بێخەم بە.

لای چێشتانی بوو کە لەشکر لە «کەلکی بەگزادان»^۲ شۆربۆو و هات گەییە ئاستی ئێمە. قەساب و هاوالەکان گایان لە عەرزی دا. گەورەیهی لەشکرە کە لەپێش لەشکر بوو، ئەسپی تاو دا و وەک گولمێخ لە ئاستی قەساب راوێستا. «حەبیب» زوو سەری گایەکەیهی بەدەستیکی لە حەوایه راگرت و کردی بە گۆرپە و هەرا و دەیگوت:

^۱ نەرتهشی سووری بەکەتێ سۆفیهت (شۆرەوی) لە رۆژی پێنشه ممو رێکەوتی ٦ی گەلاوێژی ساڵی ١٣٢٠ هەتاوی (١٩٤١/٨/٢٨ ز) مەهابادیان داگیر کرد.

^۲ (کەلکی بەگزادان) ناوی تەپۆلکە یا گردێکە لە ١٠ کیلۆمێتری باکووری مەهاباد و لەسەر رێگای مەهاباد میانداو هەلکەوتوو و هەراکات لە میانداوێ را دەگەیه سەر دووندی ئەو کەلکە، مەهاباد وەدیار دەکەوێ. ئەو گەردە نرخیکی میژوویی هەیه.

— سهری هیتلیر [مهبهستی ئادۆلف هیتلیر] وهک ئهو گایه به نووکی نێزهی سالتی شۆرهوی. بژی دهولهتی شۆرهوی.

قسهی وا جوان و باشی دهکرد نهبیتهوه، بهداخهوه ههمووم بۆ نانووسریت. ئهوه ژینتیرالعهکش وهک پێژ لهو خهڵکه و له قسهکانی «حهیب»ی دهستی له حهوایه. خۆ «حهیب» پرانهوی نهبوو، وردهورده گهرم داهات و ئهوجار بۆمان وهک خۆی لینهدههاتهوه. ئهوهی له دهوری بووین، تینمان بۆهات که بهجوریک بیدهنگی کهین. چهند دهقهیهک لهسهری پۆیی و پاشان ههرچۆنیک بیت بیدهنگ بوو جا «ژینتیرال»هکه دهستی دادایهوه و ئهوجار ئهو نوتقی کرد. ئیمهش هارهی له برهی ناکهینهوه که دهلی چی و باسی چ دهکات؟! ئهوهنده نهبی که له قسهکردن قوتار بوو گوتی: موسیقی کوردی لیدهن. ئهوه لهشکریش به سوار و ماشینسوارهوه ههمووی پراوهستاوه تا «حهیب» و «ژینتیرال» لیبوونهوه. ئهوجار دهستیان کرد به شهپوور و بالهبان لیدان تا چوونه سهربازخانهی. له شار زۆرکهس خۆشیان لهو گاوهگهردوونه هات که من لهپیش لهشکری سوور کردم، دهنگی باشی دایهوه. زۆر کهسیش کوێر بوون و چاویان بروای نهدا بۆ تهماشاکردن. ئهوه لهشکره چهند پوژ له سهربازخانه بوو و تهنا تهیهک نهفهریان نههاته ناو شار. پاشی چهند پوژان بۆ لای ورمی چوون. دیسان چهند پوژیکی تیهوهرسووپایهوه که دهستهیهکی دیکه پرووس هاتن و له جیگای پرووسهکانی پێشوو دابهزین و تا ماوهیهک مانهوه.

پوژیکی چهند نهفهڕ لهو هاواله کۆمهڵانهم لهدووایان ناردم بۆ دوکانی «سهید عهبدوڵلای سهید تهها»ی. گوتیان:

— ئهوه پرووسانه خهریکن بهیانی بار دهکهن، پرۆ بۆ لایان و میواندارییان بکه با بیته ماله «بارۆنی ههرمهنی».

— چۆنیان حالی کهم خۆ زمانیان نازانم؟!

— چهند نهفهڕ کوردی شۆرهوی سالداتن، ئهوان کوردی دهزانن.

منیش چوومه شوێنهکهیان دوو نهفهڕ سالدات هاتن کورد بوون. دهگهلیان بهربوومه قسان، نه ئهوان له من حالی بوون نه من. ههڵتهکهههڵتهکه لهوێر گهپامهوه. گهپام گهپام تا «سهعید بابی»م دیتهوه. ئهوه زمانی پرووسانی باش دهزانی و لای «عهبدوڵلایوف»ی دیلمانج [وهرگیر] بوو. سهعیدم برده شوێنی پرووسهکان و حالی کردن. ئهوان گوتیان ئیمه بۆ میوانداری نایهین. له خۆمهوه گوتم: رازی دهبن چهند سهر مهر بکرم و بۆیان بێنم؟ قهبولیان کرد. منیش چووم به «مستهفای سولتانی» و به «عهلی ریحانی»م گوت:

— بایم، ئهوانه دهلێن ئیمه میوان نابین، ئهگهر دلی نههیشیت یهک دوو سهر گیسک و بهرخ بکرن و بۆمان بێننه مژلهکهی خۆمان.

گوتیان بهیانی یان خۆت، یان دوو نهفهڕ له هاوالهکانت وهرنه مهیدان، بۆیان دهکڕین و تیهوش بۆیان بهرن.

ئەو دارۋغەي شاربم و قازى كىردوومى بە پەئىسى شاربانى و حاواندەنەوئى ئەو شاربە لە ئەستۆي مەنە. سەرم ئەوئەندە قالە نەبىتەوئە. لە قسەي قازى دەرناچم و ئەوئى ئەو بلى وا دەكەم. پرووسەكانىش دەزانن كە مەن دارۋغەي شاربم و دەمناسن بۆيە، ھاوالەكانم ھاتنە لام و وىستيان مەن ميوانداری پرووسەكان بكەم. پرووسەكان كە قایل نەبوون ميوانداریان بىم، بۆ بەيانی چەند سەر بزن و مەر كپان و دایان بە مەن و بۆم بىردن بۆ شوئەكەي خوئان كە لە تەنىشت ئىدارەكەي ئىمە بوو. كابراي قەرەول پىشى پىگرتەم و نەيدەھىشت بچمە ژوورەوئە. پىشم دەگرئ و ھەيوانەكان دەگىرئەوئە. نە مەن لە ئەو ھالى دەبووم نە ئەو لە مەن. ھاوالەكانم نارد تا «سەئىد بابى» م بۆ بدۆزنەوئە. ناردیان سەئىد ھات و دەگەل كابراي قەرەول كەوتنە قسان و كابرا گوتى:

— دەبى بىروا كاخەزىك بنووسى كە مەن بە مەيلى خۆم ئەو ھەيوانانەم ھىتاوئە بۆ ئىوئە. چوومەوئە ئىدارەي و كاخەزىكم بە «كازم»ى نووسى و دام بە نۆبەچىيەكە و ئەويش ھەراي كەد كابرايەكەي دەرەجەدار ھات و كاخەزەكەي دايە، بىرك قسەيان كەد ئەوچار، ھەيوانەكانيان داكردە ژوورى گاراجى و تىمەش گەراينەوئە. ھەر ئەو پۆزەش ئەوان باريان كەد و چۆنەوئە بۆ ئازەربايجان.

کاتیک که زانیم ئالای کوردوستان له چوارچرا هه‌لده‌کریت!

له و سه‌روبه‌نده‌دا بووین که پروسه‌کان ئالمانیان راو نا و بێرلین گیرا.^۱ «حوسین زێرینگه‌ران» و چه‌ند نه‌فه‌ر له (کۆمه‌له) هاتنه لام و گوتیان ئیستا که بێرلین گیراوه، ئیمه‌ش ده‌بی جێژن بگرین. پروویان ده‌من کرد و گوتیان تۆ ده‌بی سه‌ره‌رستی ئه‌و جێژنه‌ بکه‌ی. پاره‌یان بۆ هێنای و هه‌موو پێ و شوێنیکیان نیشان دام، ئه‌وه‌ بکه‌، ئه‌وه‌ وا لێکه، فلانه شت له‌بیر نه‌چی و چی و چی. ئه‌وان له‌ دوا‌پۆژی خۆیان ده‌ترسان و نه‌ده‌هاتنه‌ کایه‌وه‌ و خۆیان وه‌به‌ر چاوه‌ده‌دا. منیش خۆم و ئه‌و چه‌ند نه‌فه‌ری ده‌که‌لمه‌ ده‌ستمان به‌ کاره‌کانی جێژنی گیرانه‌وه‌ی بێرلین کرد.

چووم چه‌ند تۆپ خامی سوورم کړی و وه‌ستایه‌کی نه‌جبارم هینا، جا له‌ چوارچرایه‌ تاقیکم له‌ نیوه‌راستی خیابان دروست کرد که بلیندایه‌که‌ی ده‌گه‌یشه‌ چراکانی خیابان، پێک له‌سه‌ر بلیندایی چراکان ئالایه‌کی سوورم چه‌قاند. چه‌ند نه‌فه‌ر سابلاگی له‌ زه‌مانی ره‌زاشایه‌وه‌ مۆزیکه‌^۲ و باله‌بان لێده‌ر بوون، ئیستا سه‌رباز نین و له‌ناو شار کار و کاسبی ده‌که‌ن. ناردم خۆیان و موزیقا‌که‌یان هینان. پێنج شه‌و و پۆژ له‌سه‌ر ئه‌و تاقه‌ مۆزیکه‌ و باله‌بان، له‌ خوارووی تاقه‌که‌ش ده‌هۆل و زوورنا لێده‌را و شه‌و و پۆژ شای و زه‌ماوه‌ند بوو.

ئه‌وانه‌ی ده‌ کۆمه‌له‌یدا بوون و جارجار دینه‌ لام و شتم فیر ده‌که‌ن که‌ چ بکه‌م و چ نه‌که‌م و هه‌ر زووش خۆیان ون ده‌کرد، به‌لام من سه‌رم له‌و شتانه‌ ده‌رنه‌ده‌چوو، ئه‌وه‌ی بۆخۆم به‌ سه‌لاحم زانیای و ئه‌وه‌ی ئاهاوت و ده‌وله‌مه‌ند پێیان ناخۆش با، ئه‌وه‌م ده‌کرد. ده‌و ماوه‌یه‌دا که‌ من دارو‌غه‌ی شاریم، هه‌یچکات له‌ قسه‌ی «قازی» ده‌رنه‌چووم ئه‌و جاره‌ نه‌بی که‌ ئیجازه‌م لێنه‌خواست. «قازی»ش هه‌یچ ئالێ، نه‌ ده‌لێ باشت کردووه‌ نه‌ ده‌لێ خه‌راپت کردووه‌. ماله‌، له‌و پێنج شه‌و و پۆژه‌یدا ئه‌وانه‌ی ده‌ (کۆمه‌له‌ی ژێ.کاف) دا بوون و به‌ منیان ده‌گوت وابکه‌م و وانه‌که‌م تا جه‌ژن بۆ که‌وتنی ئالمان بگرین، له‌ترسان یه‌کیان بۆ لای ئه‌و شای و زه‌ماوه‌نده‌یدا نه‌ده‌هاتن، هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ سیله‌ی چاویان ده‌دايه‌ و تێپه‌ر ده‌بوون، تۆ مه‌لێ ئه‌وانیش به‌بی ئیزنی کۆمه‌له‌ی هاتبوون منیان فیر ده‌کرد که‌ جێژن بگریم، خۆ (کۆمه‌له‌) هه‌ر خه‌به‌ری نه‌بوو. ئه‌وانیش به‌ غیره‌تی منه‌وه‌

^۱ شاری بێرلین - Berlin پێته‌ختی ئالمان له‌ پۆژی ۱۹۴۵/۰۴/۳۰ (۲۲) خا‌که‌لی‌وه‌ی ۱۳۲۵ هه‌تاوی) له‌لایه‌ن هێزی هاو‌په‌یمانه‌که‌نه‌وه‌ گیرایه‌وه، ته‌نیا له‌ بالاخانه‌ی فه‌رمانده‌یی هه‌یتلیر به‌رگری به‌رده‌وام بوو تا پۆژی ۱۹۴۵/۰۵/۸.

^۲ "مۆزیکه" هه‌مان موزیک Music ه. خه‌لکی کۆنی موکریان به‌ ژه‌نباری ئامرازی موزیکیان ده‌گوت: "مۆزیکه‌چی". یه‌ک له‌ کۆنترین هونه‌رمه‌نده‌ مۆزیکه‌چییه‌کانی (ژه‌نباره‌کانی) ئه‌و سه‌رده‌م خوالێخۆشبووان هاشمی مۆزیکه‌چی (فه‌ره‌جی) و مسته‌فای مۆزیکه‌چی (جه‌ننه‌تی) بوون.

^۳ "مالته‌ یا مالته‌" له‌ موکریان به‌تایه‌ت له‌ مه‌هاباد زۆری به‌کار ده‌هێن. به‌ مانای (تۆمه‌ز، تۆ مه‌لێ) که‌ به‌ ده‌م کله‌یه‌وه‌ به‌کاری دێنن وه‌ک: "مالته‌" - "مالته‌نه‌"، ئه‌و ئاوێنه‌یه‌ت بۆ نه‌دامن.

ئەو وێنە بە لە فیلمیک هەلگیراوە کە ئی سەردەمی کۆماری کوردستانە. ئەو کەسە دەهۆلە کە لێدەدات کاک هاشم فەرەجی یە کە بە هاشمی موزیقەچی ناودێر بوو. وێنە بە کێ تریش لە کاک هاشم لە کۆتایی کتێبە کە دا داندراوە.

وێنەیان کێشاین. جا هەموومان بە لیباسی پەسەمی و بە چەکەوێ پراوە ستابووین کە وێنە کەیان گرتین، داوامان لێکردنەوێ کە بە کدانه لەو وێنە یەمان بدەنەوێ و بە لێنیشیان دا، بە لām درۆیان کرد و نەیاناردەوێ. پاشی پێنج شەو و پۆژان شایی و لۆغان و جێژن کۆتایی پێهات. ئەو خامە سوورەیی تاقە کەم هەموو دابەش کرد بە سەر ئەو کەسانەیی واجب بوون، بە لām ئەو ئالā سوورەیی کە بۆخۆم چەقاندبووم نەمپێنا خواری. هەرچەند گوتیان دایگرە و لایبە، گوتیم نەدانی و گوتم دەبێ ئەو ئالایە هەر لەوێ بیت با ئەوانەیی دەبێ چاویان پێی کۆتێر بیت و دلایان پێی بتۆقی، ببینن. بۆیە ۱۰ پۆژ دواتریش ئەو ئالā زەلامە لەو شوێنە لارەلاری بوو. فکری ئەوێم کرد کە نەکا دەهۆلەمەند و پیاوی ئاغاوەتان بچن دایگرن، بۆیە بە دزییەوێ کێشکچیم بۆ داناوو تا کەس تخوونی ئەبێ، باش بوو کەس نەترەیی نەبوو بەلایدا بروت.

سەری ۱۰ پۆژەیی لە مالتی لەسەر نانخواردن بووم دیتیم «وەستا بڕایم» کە یەکەمین هاوایی

ئەوکارانەیان دەکرد و دەیانزانی من گوتی نادەمە (کۆمەلە) و ئەوێ دەهۆلەمەند و ئاغاوەت پێیان ناخۆش با دەمکرد. شتی زۆر سەیر و سەمەرەم دەکرد، بە لām هەمووم بۆ ناوووسێ، دەست و پلێکی وام نییە تا بە تەواوی و بە پێکۆوپێکی بیانوووسم.

لێرەدا ئەوێشم بێر هاتەوێ، کاتیک کە ئەو تاقەمان لە چوارچرا رازاندبۆوێ و ئالā سوورە کە دەشە کایەوێ و شایی و هەلپەرکی دەگەرا و موزیقا و دەهۆلێدان بوو، چوار ئەفسەری پروس هاتن و ئێمەیان دیت کە خەریکی چین و زانییان بۆچی ئەو بەزەمان سازکردووە و ئالāی سوورمان هەلکردووە! زۆریان پێخۆشبوو و من و هەموو هاوآلە کانیان لەبەر ئالā سوورە کە ریز کرد و دەگەل ئالاکە

دلسۆزم بوو، هات و گوتی ئهوه پیاوی «حهمهدهمین موعیتی» هاتۆته ئیداره و دهلی ههر ئیستا بێته ماله «موعیتی». ههستام و چووم. وهژوور کهوتم و دیتم که دوو نهفه ره ئهفسهزی پرووس دانیشتوون. سلاوم کرد و گوتیان دانیشه. یهکیانم دهناسی و نیتی «نهماز عهلییۆف» بوو و ئهوهی تریش «مایۆر»^۱ یکی پرووس بوو که قهتم نهدیوو. له قسهکانیان را دیار بوو لهوهپیش چووبوونه لای «قازی» جا چیان گوتوو، من نازانم! که لهلای قازی دههچووبوون منیان گاز کردوو. پرێک لهولا و لهولا قسهمان کرد و ئاخری «مایۆر»^۲ که به پرووسی دهستی کرد به قسهکردن دهگهڵ «نهماز عهلییۆف»ی. پاشان نهمازیش پرووی ده من کرد و گوتی:

— ئه و ئالایه داگره!

— بۆچی؟ چ زهره دی ههیه؟ با ههر لهو ههوایه بێ.

تاویکی خۆش مشت و مرمان بوو لهسه ره ئه و ئالایه. ئه و دهیگوت بیهینه خوار و منیش پازی نهدهبووم.^۳ ئاخریکهی به زهرده خه نهوه گوتی:

— ئالاکه داگره، زۆری ناکیشی که ئالای کوردوستان هه لده کهن!

که ئه و قسهیان کرد له خۆشیان وهخته بوو هه لفرم و دلم نه رم بوو و ههر ئه و شه وه ئالای سوورم هینایه خوار و ئه وانیش رۆیشتن بۆ ئازهر بایجان.

^۱ پلهیهکی سهربازیه که له فارسیدا "سرگرد" و له ئینگلیسیدا "Major" ه.

^۲ مامه غه نی بلوریان له بیره وه ریه کانی خۆیدا که به رتیز برایمی فهرشی له کۆی کتیبیکدا به ناوی سه دهی کاره سات بِلای کردۆته وه، له لاپه ره ی ۱۶ ی دا ئه و رووداوه له ده لاقه ی بێ تراوه کانی خۆیدا باس ده کات که له گه ل قسه کانی کاپیتان تا رادهیه کی زۆر یه ک ده گر نه وه.

سینه‌های ئینگلیسه‌کان له مه‌هاباد

له راستهوه: سهید رهحیم جعفری، ژۆرژ ئادیسۆن یونانان (کۆری چه‌کیم یۆناتان) و منداله‌که‌ش سهید قادر جعفری‌یه که له پۆلی یه‌که‌م له مه‌دره‌سه‌ی سه‌عاده‌ت ده‌بخوێند. (ئهو وێنه‌یه له لایه‌ره‌ی فه‌یسبووکی "مه‌هاباد در آینه اسناد تاریخی" وه‌رگیراوه).

یه‌ک-دوو پۆژ به‌سه‌ر چوو. لای نیوه‌پۆ بوو که چه‌ند نه‌فه‌ر ئینگلیسی هاتنه‌ شاره‌که‌مان. هه‌وه‌ل چوونه‌ لای «قازی» و پاشان چوونه‌ لای چه‌کیم «وێنه‌تان»ی. لای تاو په‌ڕان بوو، هاتن گوتیان قازی تۆی ده‌وی. هه‌ستم چووم. دیتم قازی هاتۆته‌ سه‌ر چۆمی تا له‌وی به‌تایبه‌تی بمبینیت. گوتی:

- ده‌زانی بۆ بانگم کردووی؟ ئه‌وه ئینگلیسه‌کان سینه‌مایان هێناوه تا پێشانی شاره‌که‌ی ده‌ن، کارێکی وا بکه‌ سینه‌ماکه‌ بشیوتنی، نه‌یه‌تلی سینه‌ما کار بکات تا پڕۆن و فانی بن. بۆ به‌یانیش سه‌رێکی دوکانی کۆری «چه‌کیم وێنه‌تان»ی بده‌.

ئهو‌ی گوت و چۆوه‌ بۆ مه‌حه‌که‌مه‌ی. ئیوارێ لای تاو په‌ڕان ده‌گه‌ل هاوالان هه‌موو پێشوونێکمان جێگیر کرد و ئاماده‌بووین تا ئینگلیسی بێن و سینه‌ما دا بنێن بۆ خه‌لکی. شه‌و هاتن و سینه‌مایان وه‌کار خست. کۆره‌کان به‌ گه‌مه و به‌رده‌ورکه‌ سینه‌مایان

داگرت. دیار بوو ده‌ستی لێهه‌ن‌ئاگرن و دیسان سینه‌ما وه‌کار ده‌خه‌نه‌وه. نازانم «هاشمی گه‌رمینی» له‌کوێ مه‌هستی ته‌نه‌که‌سازی گیر که‌وتبوو، چوو سیمی سینه‌مای ب‌پ‌ری و له‌کاری خست. ئینگلیسی هه‌یج خۆیان شلوی نه‌کرد، به‌بێده‌نگی که‌لو په‌لیان کۆکرده‌وه و خۆیان و ماشین و سینه‌ما، به‌ قوونی

^۱ وه‌ک ده‌بینن پێشه‌وای مه‌زن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی کوردستان ناچار بووه‌ هه‌ندێک ب‌پ‌یار بدات که‌ په‌نگه‌ به‌ دلی ئه‌و نه‌بووین، به‌لام بۆ پاگرتنی دلی پروسه‌کان که‌ ده‌سته‌لاتداری ناوچه‌که‌ بوون، ناچار بووه‌ بیانکات. ئه‌و سه‌رده‌م سه‌ره‌تای شه‌ری ساردی تێوان شو‌ره‌وی و ولاتانی پۆژئاوایی بوو. پروسه‌کان به‌و که‌سانه‌ تێکده‌چوون که‌ له ئینگلیسه‌کان ن‌زیک بوون. لێره‌دا پێشه‌وا دوو ئه‌مر به‌ کاپیتان ده‌دات یه‌کیان تێکدانی سینه‌مای ئینگلیسه‌کانه‌ تا نه‌یه‌ نه‌وه‌ سابل‌اغ و یه‌کیشیان گوشار هێتانه‌ بۆ سه‌ر بنه‌ماله‌ی (چه‌کیم یۆناتان) که‌ ئینگلیسه‌کان لێیان میوان ده‌بن و به‌ دۆستی خۆیانی ده‌زانن. ئه‌وه‌ له‌ خۆیدا ده‌بیته‌ مه‌ترسی بۆ ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی پروسه‌کان ده‌سته‌لاتی ته‌واویان له‌و ناوچه‌دا هه‌یه‌ و ئه‌و که‌سانه‌ که‌ له ئینگلیسه‌کان ن‌زیکن ده‌که‌ونه‌ به‌ر ڕق و قینی پروسه‌کان و له‌ناویان ده‌بن. وه‌ک له‌ داها تووشدا ده‌بخوێنه‌وه‌ له‌ناو بردنی به‌پ‌رز خه‌ف‌ور مه‌حموودیان ده‌که‌وێته‌ ئه‌و بازنه‌یه‌وه‌. وێده‌چێ که‌ پێشه‌وا له‌و راستیه‌ی ئاگادار بووبی بۆیه‌ به‌ کاپیتان ده‌لی بچنه‌ سه‌ر دوکانه‌که‌ی تا به‌و شیوه‌یه‌ شار به‌جێهێلن و گیانیان ڕزگار ب‌یت له‌ چنگی پروسه‌کان. وریا

خوځياندا دا وړوځيشتن. بۇ به يانېش لای نيوه پړوځه چووڼه موغازه ي کورې «حه کيم وڼنه تان» نى که موغازه که ي مه شړووبات بوو. ټيمه چهند نه فهر بووڼ و چووڼ دانېشتين، ده ستمان کرد به خواردن و خواردنه وه تا تير بووڼ. «حوسڼنى خال ياغاي» (حوسڼنى خال ئاغاي) زور سهرخوش بوو، ده مانچه ي دهره ڼنا و هه موو فېشه که کاني له شووشه کاني سهر تاقه که ي به تال کرد و به و ته قه يه نه وه ي له و دوکانه دا بوو و نه وه ي کارېش ليده کرد، رايان کرد بۇ دهره وه. نه و جا که دوکان که سى تيدا نه ما، ره جاله وه سهرکه و تن و هو جوميان بۇ کرد، نه وه نده ي فوو له قه ننه ي بکه ي هه رچي مه شړوب و که لوپهل بوو برديان و دوکانتېکي چولوهول له جېي خو ي ما. کورې حه کيمي يه کړاست ده چيته لای قازي و شکايه تي له من ده کات. قازيش پياوي به دوودا ناردم و هه ستم چووم. برېک خو ي ليم تووره کرد و گوتي: نه وه بۇ واتان به سهر حه کيمزاده ي هڼناوه؟

— جه ناي قازي من چي بکه م؟ بۇ يه خه ي من ده گرن؟ ره جاله کردوويانه من بليم چي؟
برېک دلخوشي حه کيمزاده ي دايه وه و پروي ده من کرد و به توره ييه وه گوتي:

— برۇ له پيش چاوم.

من وه دهر که وتم، به لام حه کيمزاده له لای قازي مايه وه. نه دي نازانم پاش من قازي و حه کيمزاده چييان له نيوان رابرد. پاشي چهند پړوژيک ديتمان حه کيمزاده کوچ و باري تيکنا و به ره و نازره بياجان پړوي. 'نه وه هه ره له ئيداره شاره واني له سهرکارم و به کاروباري شار راده گم، به زياد بيت هم خه لکه که ليم رازين و هم قازي. هه رچي نه و بيليت من ده يکه م. له و به ينه دا ديتمان که کوردېکي زوري عيراقن رايان ناو و هاتوونه ته ناوچه ي شنو و نه غه ده ي، برېکيش هاتوونه ته سابلاغ. پړوانه زورترين کارم نه وه بوو که کومه گ و ناو مال و نارد له مالان کوکبه موه و دايامه زرينم.

۱ کوره که ي حه کيم يوناتان ناوي (ژورژ ئاديسون) بوو که تاقه کورې حه کيم يوناتان بوو. له پاش نه و پروداهه کوچ ده که ن بۇ ته ورئز. ماله که يان له لايه ن کومه له ي ژيکافه وه به کري ورده گرن و ده يکه ن به چاپخانه. گوڤاري نيشتمان و پړوانه ي کوردستان و زوربه ي بلاوکراوه کاني نه وسه رده ميان له و ماله چاپ ده کرد. هه لبت حه کيم يوناتان دوو کچيشي هه بوو به ناوه کاني (له يلي) و (ره جينا). ياي (له يلي) شوو به په رويزخاني عه ککاس (صياديان) که له وڼه گره مه سيحيه کاني نه وسه رده مې مه هاباد بوو ده کات. به ره مې ژيانان کچيک بوو به ناوي (ويلما) که ماموستاي خويندنگا بوو. نه وسه رده م له پړوانه ي کوردستان ژماره ۲۷ و لايه په ي ۲ کورته يه ک له قسه کاني نه و يايه بۇ پيرؤزيايکردني دامه زراندي کوماري کوردستان وهک موديري مه دره سه ي کچان، به زماني کوردي نووسيوه و بلاوي کردو ته وه. وهک دهره که وڼت ياي ويلما نه وه ي حه کيم يوناتان، دواي تيکچووني کومارېش له مه هاباد ماوه ته وه. سپاس بۇ ماموستا محه ممه دي سه ممه دي که نه و زانياريانه ي دامې. بۇ زياتر خويندنه وه له سهر نه و بڼه ماله يه ده توان سهرداني کتبي: (ضميمه کتاب: نگاهي به تاريخ مه اباد - نووسيني: سه يد محمد صمدي . سال ۱۳۸۰ - لايه په ي ۳۳ تا ۴۳) بکه ن. ليره دا ده بي ناماژه ي به و ديداره گرېنه گي پتسه وا و حه کيمزاده (ئاديسون) بکري و ره نگه پتسه وا قايلي کردې که باشتره نه و شاره جيپه ټلي له بهر ئاسايشي گياني خو ي. دياره نه وانه شيمانه و گرېمانه ي نووسه ري نه و ديرانه يه.

گرتنی پادگانی میانداو و یارمه تیدانی فیداییه کانی نازهربایجان

له لایه کی تریش ده مانیبسته وه که له لای نازهربایجانی ورده ورده شالو ده به نه سه ر پۆسته کانیا. هاواله کانم گوتیان برۆ بۆ لای قازی و پتی بلتی که تیمهش به چه کی خۆمانه وه حازرین برۆین به کۆمه کی نازهربایجانه وه. منیش چوومه لای قازی و پتیشیاری خۆم و هاواله کانم ده گه ل باس کرد. ده جوابدا قازی گوتی: جاری دهست راگرن، بۆخۆم پیتان ده تیمه وه.

چاوه پروانمان کرد تا قازی پیمان بلتیه وه، به لām قازی چ دهنگی نه بوو. چهند جاریکی دیکهش چوومه لای، که چی بیسوود بوو تا شه ویکی چهند ئه فسه ری شوپه وی هاتن و چوون بۆ لای قازی له مه حکه مه ی. هاواله کانم گوتیان ئیتسا کاتی چاکه برۆیه لای و له کن ئه و ئه فسه رانه داواکارییه که مانی پیتلی. من که پیشت چهند جاریک سه بارت به و باسه وه چووبوومه کنی شهرم ده کرد زووزوو برۆمه لای و سه ری بگرم. ناچار چووم قسه م ده گه ل «که ریم خوسره وی» کرد و ئه وم ناردنه کن قازی و تیمگه یاند که ده بی بلتی چی. ئه و که قسه که ی ده گه ل قازی باس ده کات، قازیش پرس به پروسه کان ده کات و ئه وانیش ده لێن زۆر باشه، هه رکه س مه یلی لته با پروات. که ریم هاته وه و خه به ره که ی داینی و گوتی: قازی ده لتی برۆن. منیش هه ر ئه و شه وه چوومه گاراجی دوو ماشینم هینا و ٤٥ نه فەر که زۆربه یان قاچاغ و قاچاغچی بوون و هه موویشی به چه کی خۆیه وه سواری ماشین بووین و به نیتو میانداو دا چووینه «ته غیابات»^١ که فیدایی نازهربایجان له وی بوون. «ئارامی هه رمه نی»^٢ ساخته چی، ره ئیسی ئه و فیدایانه بوو. به واریدبوونی تیمه زۆریان پتخۆش

^١ «ته غیابات» یا «تقی آباد» ئه وکات گوندیکی نزیک «میانداو» تی بووه که ٢ کیلۆمتر له و شاره دوور بوو و له باشووری رۆژه لاتی میانداو هه لکه وتبوو. ئیتسا ده گه ل شاری میانداو تیکه ل بۆته وه. «ته غیابات» ٧ کیلۆمتر له گوندی «که لبه ره زاخان» یا (سه رچنار) ی کوردنشین دووره.

^٢ سه بارت به و که سه زانیاری زۆر دهست ناکه وی. وه ک ده گوتری هه رمه نییه کی نازهربازان بووه. کوردیه کی باشی زانیوه. دوکتور ئاسۆ (قادر مه محمودزاده) له کتیه که یدا ده لتی: (که سیکي ده سترۆیشتوو بووه له ناو فیداییه کانی نازهربایجان و له «میانداو» پیاویکی ناسراو بووه. هه روه ها له ناو فیرقه ی دیموکراتدا له باکو به رپرسیاره تی به شی دارایی و ئه مانه تداري ئه و فیرقه ی له تارافگه له سه ر شان بووه. براهی کی هه بووه به ناوی «عیشق خان» که دواتر له باکو ده گیرسیته وه و له سییه ری فیرقه و حیزبی کومونیسته وه دهستی زۆر ده پروات. خوشکیکیشی هه بووه به ناوی «وانیا» که ئه ویش له نازهربایجانی شوپه وی ده گیرسیته وه و میرد به پیاویکی عه پهبی موسلاوی ده کات به ناوی «الحو» هه روه ها یه ک له و که سانه بووه که راسته وخۆ له بن دهستی ئه فسه ری تایه تی ئه رته شی سوور به ناوی «نه ماز عه لی یۆف» کاری کردوو و له شاری سابلأغیش که سیکي ناسراو بووه و ته نانه ت له گیره شیوتنییه کانی سابلأغ له رووداوه کانی دواي خه رمانانی سالی ١٣٢٠ ی هه تاوی (مانگی ئووت و سپتامبری ١٩٤١ ی زاینی) دهستی هه بووه. مامۆستا محهممه دی سه مه دی له کتیی تاریخ مه هاباد له زمان مامۆستا مه لا قادر موده پره سی له نامیلکه ی (ژک چ بوو؟ چی ده ویست؟ و چی لئ به سه رهات؟ له لاپه ره ی ١٠٧ باسی ئارامی هه رمه نی ده کات و به که سیکي ئاژاوه گیر ده یناسیتن.

بوو. نهو شهوه له «تهغیابات» جی و ریځان نیشان داین. بۆ بهیانی پاش نانخواردن «نارام» گوتی برؤن بۆ میانداواو. «قاره‌مان» تئوټیک که نهویش ههرمه‌نی بوو وه‌پیشمان کهوت بۆ میانداواو. له‌وتی، له‌چایخانه‌ی مه‌لا تئوټیک، کردمانه‌ مزل که له‌ته‌نیش پادگانی، به‌رامبه‌ر به‌ ئیداره‌ی دیژبان^۱، لای خواره‌وه‌شمان ئیداره‌ی نه‌منیه‌ بوو، بارکه و بنه‌مان به‌ عهرزى دادا و بۆی دانیشتن. چه‌ند پوژان له‌و چایخانه‌یه‌ بووین، به‌لام سه‌رباز و نه‌منیه‌ وه‌ده‌ر ناکه‌ون، شوټنه‌کانی خوځان ههموو سه‌نگه‌ربه‌ند کردوو. جارجار و که‌م‌وکوپر ناژان ده‌رده‌که‌ون. شه‌وټیک له‌دووځان ناردم بۆ «ته‌غیابات»ی، که‌ چووم، چه‌ند نه‌فه‌ر لای «نارام» بوون. یه‌کیان پټیاندغه‌وت «عه‌زیمی». پاش چاک و خوځی کردن ده‌گه‌ل من، پرووی ده‌ «نارام»ی کرد و به‌ سرت و خورت که‌میک دوان. نه‌وجار سى که‌سیان هه‌ستان و ده‌ستیان ده‌ ده‌ستی ههموځان نا و وه‌ده‌رکه‌وتن. نه‌وان که‌ پویشتن، نارام پرووی تیکردم و گوتی:

— ده‌زانی بوچی له‌دووی تو‌مان نارده‌وه؟ چوار نه‌فه‌ر پیاوی گه‌وره‌ هه‌ن، ده‌بی له‌تو بجن. نه‌و چوار که‌سه‌ ده‌ستپوون و پشتیوانی له‌ ده‌وله‌ت ده‌که‌ن و ناهیلن پادگان و ئیداره‌کانی ده‌وله‌ت له‌ میانداواو، ده‌ستی فیداییه‌کان بکه‌ون. ئیستاش له‌ تو به‌ولاه له‌ که‌سی تر رانابینن تا نه‌و کاره‌مان بۆ بکات.

— نه‌و که‌سانه‌ نانا‌سم یه‌ک، دووه‌م نه‌وه‌موو فیدایی نازه‌ربایجان هه‌یه‌ بوچ به‌وان ناسپیری؟ نه‌و فیدایانه‌ نه‌و که‌سانه‌ زور به‌باشی ده‌ناسن و پټو شوټنه‌که‌ش له‌ من باشت شاره‌زان. هه‌رچی گوتم و کراندم، بیانوو یه‌کی هینایه‌وه. نه‌و هه‌رمه‌نیه‌ ساخته‌چییه‌ زور زمانلووس و ته‌له‌که‌باز بوو و ناخری پیشاندمی و به‌لټنم پټدا. گوتم من نه‌و که‌سانه‌ نانا‌سم، ده‌بی که‌سیکم به‌ شاره‌زا ده‌گه‌ل خه‌ی. نه‌ویش هه‌مان کوپه‌ هه‌رمه‌نی که‌ ده‌گه‌لمان هات بۆ میانداواوی و ناوی قاره‌مان بوو، به‌ چاوساخ دایمی و ده‌گه‌لمان گه‌راپه‌وه‌ بۆ میانداواوی. هه‌ر نه‌و پوژه‌ ده‌گه‌ل هاواله‌کانم له‌ چایخانه‌که‌ دانیشتبووین. هه‌تیوی هه‌رمه‌نی وه‌ژووری چایخانه‌ که‌وت و چاوټیکی لټروکاندم و بانگی کردمه‌ ده‌ری. «مسته‌فا زینه‌تی» نه‌وه‌ی دیت و وه‌دووم که‌وته‌ ده‌ری. هه‌رمه‌نی گوتی:

— «مه‌شه‌دی سه‌لیم‌خان» وا له‌ژوللا دټ.

چوومه‌ نټو خیابان و «سه‌لیم‌خان»یش ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سان به‌ قسه‌کردن لټمان نیزیک ده‌بووه‌. نه‌وانه‌ی ده‌گه‌لی بوون چوون بۆ گاراج و خویشی چوو بۆ دیژبان. تاوټیکی خوځ له‌وی مایه‌وه، دیار بوو ته‌له‌فونی ده‌کرد. پاشان له‌ دیژبان هاته‌ خوار و سوالکه‌ریک له‌به‌ر ده‌رکی دیژبان ده‌ستی بۆ درټ کرد و ده‌ریه‌تیا پاره‌ی دا به‌ سوالکه‌ره‌که‌. له‌و ده‌مه‌شدا چه‌ند نه‌فه‌ر نوکه‌ری ناغا‌کانی

^۱ به‌رټوبه‌رایه‌تیه‌کی سه‌ربازیه‌ که‌ تابه‌ته‌ به‌ سه‌ربازان. وه‌ک پولیسیکن که‌ کاریان به‌ سه‌ربازانه. Military (MP) police

دیووکری تووشم ببون و ده قسه‌یان گرتبووم. بایی تووریکیان لی حالی نه‌ده‌بووم ناخر، هوشتیکم ههر له‌سەر «مه‌شەدی سه‌لیم‌خان» بوو خو نه‌مه‌زانی باسی چی ده‌که‌ن، هیچ گوتم نه‌ده‌دا به قسه‌کانیان! له‌و عانه‌یدا خان یه‌کسه‌ر به‌نیوه‌پراستی خیاباندا هات تا گه‌یه‌ ئاستی ئیمه. چاوم له‌ مسته‌فای تروکاند و گوتم زووبه. مسته‌فاش ده‌ریه‌تیا تفه‌نگیکی لیدا و کابرا که‌وت و که‌لاکی درێژ بوو.

ئه‌و پیاوانه‌ی له‌لام بوون، که‌ ئه‌وه‌یان چاوپێکه‌وت، ده‌خویان نووسان و رایانکرد. ههرچی بازار و دوکانی ئه‌و شاره‌ بوو تیکیان هاویشت و دایانخست و یه‌کسه‌ر بوو ماله‌وه. که‌س له‌و نیوه‌دا نه‌ما، کوچه‌ و کۆلان، بازار و خیابانی ئه‌و شاره‌ چۆلوهوول بوو. ئیمه‌ش بۆمان نه‌کرا بگه‌رێنه‌وه‌ بۆ لای هاواله‌کامان، له‌پراستیدا ئه‌وان خه‌به‌ری ئه‌و کاره‌یان نه‌بوو که‌ ئیمه‌ کردمان. که‌ وا ده‌زانی، ده‌چنه‌ سه‌ربانی چایخانه‌ و ده‌وروبه‌ری و پرووبه‌رووی پادگان و ئیداره‌ی ئه‌منیه‌ خویان قایم ده‌که‌ن و چاوه‌پروانی پێشهاته‌کان ده‌بن. من و مسته‌فاش پروومان له‌و چایخانه‌یه‌ کرد که‌ له‌لای کارخانه‌ی قه‌ندی بوو. پاشان چه‌ند سالداتیکی شوپه‌روی به‌ سواری دینه‌ نیو شار و که‌میک ده‌خولینه‌وه‌ و ده‌ست به‌سه‌ر دۆخه‌که‌دا ده‌گرن. که‌ ولات نه‌هوه‌ن بوویه‌وه‌ ئیمه‌ش هاتینه‌وه‌ لای هاواله‌کامان له‌ چایخانه‌که‌. دیار بوو هاواله‌کان لالووت بوون، ده‌یانگوت:

— بۆچی که‌ ئه‌و کاره‌تان ده‌کرد به‌ ئیمه‌شتان نه‌ده‌گوت! با هه‌موو به‌یه‌که‌وه‌ کردبامان. ئه‌دی گه‌ر کێشه‌یه‌ک بۆ ئیوه‌ ساز بووبا چیتان ده‌کرد؟

گوتم من ده‌مزانی که‌ «ههرمه‌نی» بۆ ئه‌وکاره‌ چاوی له‌من ترووکاند و بانگی کردم ده‌ر و منیش دووی که‌وتم تا ئیوه‌ به‌کاره‌که‌ نه‌زانی و کێشه‌تان بۆ ساز نه‌بیت و گه‌ر به‌لایه‌ک به‌سه‌رم هاتبا با ههر من تیداچووبام نه‌ک ئیوه‌. هه‌مووتان خه‌ریکی قومارکردن بوون و ته‌نیا «مسته‌فا» ئاگای لیبوو که‌ ههرمه‌نی چاوی له‌ من هه‌لترووکاند بۆیه‌ دوم که‌وت، ده‌نا ئه‌ویشم نه‌ده‌برد.

به‌و قسانه‌ ئه‌هوه‌نم کردنه‌وه‌ و له‌ دلایان هاته‌ ده‌ر. ئه‌وه‌ یه‌ک له‌و چوار که‌سه‌ له‌ناو چوو و مایه‌وه‌ «سه‌رگوردی^۱ ئه‌منیه‌» و خانیکی دیکه‌ به‌ناوی «سارم‌خان» و چواره‌مین که‌سیشم له‌بیر نه‌ماوه. ههر ئه‌و پۆژه‌ زۆر چاوه‌پرسی بووین که‌ «ئارامه‌ تپکه‌نی ههرمه‌نی» که‌سیک بنێری تا ده‌گه‌لمان بێته‌ به‌له‌دی و ئه‌و دووکه‌سه‌ی دیکه‌مان نیشان بدات، به‌لام که‌س نه‌هات و نه‌مانزانی له‌ ترسان له‌ چ کونیکدا خۆی شاردۆته‌وه‌. ئیمه‌ش سه‌رگوردی ئه‌منیه‌ باش ده‌ناسین. خۆمان له‌ کۆلان هه‌شار دا به‌شکوو به‌و شوینه‌دا بێت و بپروات. ئیمه‌ شه‌ش نه‌فه‌ر، تا لای نیوه‌شه‌و چاوه‌پروان بووین، که‌س به‌و ئارامانه‌دا نه‌هات و نه‌چوو، ناچار خه‌و هێرشی هیتا و چووینه‌وه‌ بۆ چایخانه‌ و لیبوووستین. به‌یانی خه‌به‌ریان پێداین که‌ پاشی کوژرانی ئه‌و خانه‌، ئیداره‌ی ئه‌منیه‌ به‌ شه‌و رایانکردوه‌وه‌.

^۱ پله‌یه‌کی بالای سه‌ربازی Major - به‌ فارسی ده‌بیته (سرگرد) و به‌ عاڕه‌بیش ده‌بیته (رائد)

دەستیک فیدایی نازەربایجان بە سەرۆکایەتی «ئیلخانی ھەرمەنی» لە کارخانەی قەندی بە ماشینی راوەستابوون، تێمەشیان گازکرد و سواری ماشین بووین و وەدووی ئەمنییەکان کەوتین بۆ ھەوشار و چارداوەروو تا گەییشتینە دژی «ئیفیتخاری چارداوەروو». لە پێگا دوو ئەمنییە تووش بووین و چەکمان کردن و سواری ماشینمان کردن. درکاندیان کە چەند نەفەر ئەمنییە لەو دێیە خۆیان ھەشار داوە. چووینە ئێو دی. «ئیفیتخار» خۆی و چەند نەفەر لە دژی بوون، ھەلمپێچان بۆ ئەمنییەکان، حاشای دەکرد و دەیکوت شتی وا ھەر نییە، ئەمنییەکی چی و شتی چی؟! خەریکبووم بیکوژم، کەچی «ئیلخانی ھەرمەنی»، سەرۆکی فیداییەکان پێشی گرت. بە ھاوڵەکانم گوت کە دێیەکە ھەموو بگەرێن. لە ماله ئاگای دوو بارگین کە وا دیار بوو بارگینی ئەمنییە بوون لە تەویلە دەریان کێشان. دیسان «ئیفیتخارم» ھەلپێچا، بەلام ھەرمەنی گاور پازی نەبوو. بەناچار دێمان بەجێھێشت و تا «مەحمود دج»^۱ شوێنیان کەوتین، بەلام ھیچمان دەستگیر نەبوو و گەڕاینەووە بۆ داوای. لە کارخانەی قەندی دەگەڵ فیداییەکان لێکھەڵپراین و ئەوان چوونەووە بۆ «تەغیابات» و تێمەش ھاتینەووە بۆ میانداو.

ئەو ئیداراتی دەوڵەت لە تەوریز و مەراغە تەسلیم بە خەڵک و فیداییەکان بوون، لە ھەموو شارەکانی نازەربایجان ھەر ئەمنییە و پیاوی دەوڵەتە چەک فرێدەدەن و ھەڵدێن، بەلام ئەو میانداو تەسلیم نابێ. بە کوشتنی سەلیمخان ھەوڵ شەو ئیدارەی ئەمنییە و ئەو خان و مانانەی میانداو کە لاگیری دەوڵەت بوون ھەمووی رایان کرد، ماوەتەو پادگانی میانداو کە بەک-دوو ھەزار سەربازی لێبوو. ئەویش وەک دەیانگوت ئەو «مەشەدی سەلیمخان»-ە پێشی پێگرتوو کە خۆ تەسلیم نەکەن، گوتبووی تەسلیم مەبن، من ئازوو قەھێ چەند سالتان دەدەم. ئێستا کە تەشریفی کوچیدوایی کردووە ئیدی پشت و پەنای سەربازخانە نەماوە و ورەیان دا بەزیو. ھەر ئەو شەو لەلایەن «عەزیمی»-یەو ئەمرم بۆ ھات کە دەبێ دەگەڵ ھاوڵەکانم پادگان دەورە بدەین دەنا پادەکەن. شەو لە دەوری سەربازخانە خۆمان ھەشار دا. سەربازەکان لە قۆلەکانەووە قسەمان دەگەڵ دەکەن. لای نیو شەو بوو سەربازێک لە قۆلەیکەووە گوتی ئەو نەفەرێک دەنێرینە لاتان بۆ قسەکردن، تەقە ی لێمەکەن. دێتمان نەفەرێک چرایەکی دەستی لەپێشەو دەسیست ھاتە لامان. گروبانیکێ^۲ جھێڵ بوو. دەورەمان دا و ھێنامانە لای خۆمان. گوتی تێمە تەسلیم دەبین. منیش چوار نەفەر دەگەڵ خەست و ناردم بۆ تەغیابات. تا ئەوان چوون و ھاتنەو، پوژ بۆو. چەند نەفەر ئەفسەری نازەربایجان دەگەڵ ژێنێرال عەزیمی ھاتن و دەستیان دەناو دەستی نام و

^۱ گوندی «مەحمود جج» یا «محمود جج» لە ۵ کیلۆمتری شاری «ساینتقەلا» یا «شاهین دژ» ھەلکەوتووە.

^۲ «گروھبان یان Sergeant» پلەیکەکی سەربازییە لە نەرتەشی تێراند. لە پاویژی خەڵکی بەتەمەن بە «گروبان» یا «گروبان» گۆراوە.

بريکيشيان شووتی وهبن ههنگلی دام و لهسەر بارودۆخی سهربازخانه لیپرسیم و منیش هه مووم بۆ باس کرد. دهو قسانهدا بووین، دیتمان ئەوه فیدایی نازەربایجان پێچکەیان بەستوو و دین لەژێللا. بریکیان دین و خۆیان لە عەرزى دەدەن یانی ها، ئیمە سەربازخانەمان دەورە داوه. وردەوردە سەربازخانە خۆی وەدەستەوه دا، عەزیمی خۆی و چەند نەفەر ئەفسەرەکه چوونە ناو سەربازخانە تا کەلوپەل لە سەربازەکان وەرگرن و لە سەربازخانە وەدەریان نین و پەوانەیان کەن بۆ نازەربایجان، بەلام ئیمە کە بووین بە باعیسی خۆبەدەستەوه دانی سەربازخانە، پێگایان نەدا تا بچینە ناو پادگانەکه تەنیا بۆ دەستخۆشانه دوو پەشاشی قوورس و چەند تەنگی بڕنو و هەر نەفەرەو قومقوومەیه کی ئاویان دا بە پێشمەرگەکان و گەڕاینەوه بۆ شار.^۱

لە شاری ئیدارەى نەزمییه دەستی لێنەدرابوو. «باقی حەسەنە شەل»ی خۆی و چەند پێشمەرگە چوون ئازانەکانیان چەک کرد. ئیدارەى ئەمنییەش کە پێشتر چۆلیان کردبوو، چووین تا لەوێ جێ بگرین ئەوه ندەمان زانی دەستیک سواری فیدایی نازەربایجان هاتن، بریک خۆیان توورە کرد و وەدەریان ناین. باقی حەسەنە شەلی خەریک بوو کێشە بکا، من نەمەیتشت و ئەهوه نم کردەوه. بە فیداییه کانم گوت:

— ئیوه شەو لەکوێ بوون کە ئیمە سەربازخانەى دەولەتمان بۆ خست؟ ئیستا شنگلتان لەخۆتان داوه و هاتوونە سەر حازری و بزری و ئیمە دەردەکەن؟

من لەو کاتەوه ئەو نازەربایجانانە باش دەناسم و دەزانم چ مالتیکن! ئەوانە جامینی کوردیان ناوی. ئیستا ئیویان لە خۆیان ناوه (نازەربایجانی)، لەوه پێش ئەوان بە ئیمەیان دەگوت کورد، ئیمەش بە واغان دەگوت (عەجەم). ئەو میانداوه سابلای گرتی، ریشەى کارەسات سابلای لەئێوی برد، دەنا ئەوه غیریەتی عەجەمان نەبوو تەخوونی خان و مان و ئەمنییە و نەزمییه و سەربازخانەى حکومەت بکەون. زۆرمان کۆمەگ بەو عەجەمانە کرد، وەنەبێ بە خەیاڵ بێت یان درۆ، شایەدی موختەبەر هەیه. هیچ ئەو پێشمەرگە و هاوالانەى لە میانداوه دەگەلم بوون، ئەفسەری شۆڕەوی کە لەو ناوچەیه بوون هەمووی ئاگادارن بەتایبەت، «نەماز عەلی یۆف» لە هەموویان ئاگادارترە کە

^۱ ئەو پروودانەى کاپیتان لێره دەیانگێرتەوه لە هیچ سەرچاوهیه کی کوردیدا نەکەوتە بەرچاوم، یا من نەمدیوه. تەنیا سەرچاوه کە باسی کردبێ پۆژنامەوانیکی پۆژنامەى دەولەتی "اطلاعات" بە ناوی "نجفقلی پسیان" لە پۆژنامەکه یاندا چاپی کردوو و هەموو پرووداوهکانی کردۆتە کتیییک بە ناوی (مرگ بود، بازگشت هم بود) بەلام باس لە پۆلی هیزی کوردەکان لە گرتەوهی ئەو پادگانەدا ناکات. لە لاپەرەى ۱۰۴ دا زۆر بە وردی باسی پرووداوهکانی ئەو پۆژانەى میانداوی کردوو کە هەمووی دەگەل قسەکانی کاپیتان یەک دەگرەوه، بگرە زۆر بە وردی پێکەوت و ناوهکانی نووسیوه. وەک لە کتیبەکه دا هاتوو، ئەو کەسە کە کاپیتان ناوی هیناوه، بە هەمان شیوه ناوی هاتوو و ئەوهش زیاد دەکات کە پرووداوهکە لە پێکەوتی ۱۹ى سەرماوهزی ۱۳۳۴ى هەتاوی پرووداوه و تەنانەت قسەکانی کاپیتانیش پشتراست دەکاتەوه کە ئەو کەسە سەر بە دەولەت بووه و نەیهیشتوو پادگانی میانداو بکەوی، بۆیه کوشتوو یانە.

من چیم بۆ ئو عهجهمانه کردوو و تهنا ته له داهاتووشدا ههر بۆم کردن که باسی دهکهه. نهوهندهم کرد بۆيان که لهلايهن نهفسه رانی شوپره وييه وه خهلات کرام. ههر خۆم دهزانم چ عازاييکم بۆ ئو تورکانه کيشاوه.

به لێ، بهو شپوهيه شانه شانی ئو نازه راي جانينه، مياندا و اومان له دهولهت پاک کرده وه ههتا دهگاته «مهحمود جغ» و «هموله سوو»^۱. جا «ئارامی ههرمه نی» سپه ی داکوتا له «هموله سوو» يه. ئاگاهه ی ئو ده ديه که ناوه که ييم له بير چۆته وه يه کجار دهوله مه ند بوو. ئو که ساحيب دێ بوو رايکردبوو و ئارامی ههرمه نی به ميراتی ئاغای شاد ببوو و هه موو ئو قه سر و قوسوره ی که ئاغای جيپه يشتبوو، کيشايه وه بۆ ته غيا باتی. کاتيک ژنه که ی ئارامی هات بۆ خاکی شوپره ی، دوو ماشینی که لوپه لی به قيمه تی ده گه ل خۆی هینابوو. ئارام له زه مانى په زاشای گاراجدار بوو. نه وه ی رۆژه رۆژ گیرى نه که وتبا نه يبوو بيخوات و هه ميشه مه حتل بوو. ئيتر بهو سه نه عاته ی ده ستی گیر بوو و خۆی ده وله مه ند کرد و هه تا ملان تییخزاند.

قه رار بوو له تاران بۆ کوردوستان بمرين و نه گه رينه وه

پاشان تيمه هاتينه وه ميانداو. له وێ گوتيان که قازى محه ممه د هاتۆته ميانداو و ده يه وه ی بچيته ته ورژى. داواى کردوو که پيش نه وه ی بپرواته ته ورژى، چاوى پيت بکه ویت. ئیستا له ئيداره ی لای «نهماز عه لی یوف» ه. که چووم، سلّوم کرد و نه ویش به گه رمی سلّوى هه ستانده وه و فه رموى کردم تا لای دانیشم. زۆر به پرووخوشی حال و نه حوالی پرسيم و تاوکی باش ده گه لم دوا. «نهماز عه لی یوف» له لای قازى زۆر هه لیدامه وه و تاري ف و په سنى منى کرد و هه روا به ده م پيهه لاگو تنمه وه له سه ر جیى خۆی راست بۆوه و دوو قوتوى ده ره ئينا و داى به من و گوتی:

— نه وه خه لاتى حکومه تی شوپره وييه بۆ پياوه ئازا و نه به رده کان، ده يدەم به تۆ، له به ره نه وه ی شایانته.

منیش زۆرم پيخۆش بوو که له کن قازى ئو خه لاته ی دامی، ئاخه هه ستم ده کرد که قازى خۆی به من پروو سوور ده زانی و منیش ههروه ها وامده زانی که هه م قازى و هه ميش کوردم سه ره رز کردوو. له کۆتایدا قازى گوتی:

— من ده رۆمه ته ورژى، تۆش بگه رتوه بۆ سابلاخ، ليره کاروبارت نه ماوه. نه و رۆژه هه موو هاوآله کان گه راي نه وه بۆ شارى، له وێ دیتم «سه يد پيره» له شو ئنه که ی من له

^۱ ئو گونده "هولاسو" شى پنده ئين و له ۶ کیلۆمىترى باشوورى رۆژه لاتى شارى سايى نه لا هه لکه وتوه. سايى نه لا و ميانداو ۶۰ کیلۆمىتر لیک دوورن.

ئىدارەى شارەوانىيە. ديار بوو كاروبارى شارى باش ھەلەدەسووراند. پاش چەند پۇژان قازى لە تەوريز ھاتەو. ئازەربايجان حەكومەتى مىللى خۇى دامەزراندوو، بەلام قازى ھەر لە ھاتوچۆ دايە و جارى حەكومەتى دا نەمزراندوو.

يا پۇژىك يا دوو پۇژ دەبى كە قازى لە تەوريزى ھاتۆتەو. گوتيان قازى بەپەلە تۆى دەوئ. كاتم بە فېرۆ نەدا و ھەستام چووم بۆ فەرماندارى^۱ كە ئىستا كراو بە ئىدارەى حيزبى ديموكراتى كوردوستان. دېتم قازى بەتاقى تەنئ لە ژوورېك دانىشتوو. پاشى سلاو و چاك و خۆشى گوتى:

— دەزانى بۆچى لە دووم ناردوو؟ كارىكى يەكجار گەورەم پېتە، پىنگاكەش پىنگاى ھات و نەھاتە، كردنى ئەو كارە بۆ داھاتوو كوردوستان زۆر گرېنگە، دەلئى چى؟ دەچى؟ دەيكەى؟

— ھەر كارېك ئەمرى ئىوھى لەسەر بېت من دەيكم و بۆ مردنېش ئامادەم، چونكە دەزانم ئىوھ خەمى كوردوستانانە و مردنېش لە رېتى كورددا بۆ من شانازىيە، بەلئى، حازرم و چ دەفەرمووى با وا بكەم.

— چەند نەفەر پووس لە مالاھەمە دەمىنى موئىنېن، دەرپۆيە لايان، ئەوان تۆ دەبەن بۆ تارانئ، لەوئ كەسېك بە تۆ نېشان دەدەن، تۆ دەيكوژى، ترسېشت نەبئ، خۆيان قوتارت دەكەن.

— عەزىم كردى قوربان من بۆ مردنېش بىنئى ئامادەم و سەرىشم دەپىيە دايە بۆ كوردوستان. كە وامگوت قازى ھەستا سەرپى و تووند دەئامىزى گرتەم و گوتى:

— بەلام بەتەنئ نەچى، ھاوائىكىشت دەگەل خۆت بەرە. ئەرى كام لە ھاوالەكانت دەگەل خۆت دەيكەى؟

— مېنىش گوتەم: «سمايل»ى دەگەل خۆم دەبەم.

— «وہستا برايم» باشە، ئەوى دەگەل خۆت بەرە و پىرۆن و خوداتان دەگەل بېت. قازى ھەموو ھاوالەكامى باش دەناسى و دەيزانى كە ھەموويان بۆ كوردوستان گيانلەسەردەستن و مەرگى بە دل و بەگيان دەكپنەو.

گەردن ئازايىم لە «قازى» خواست و خواحافىزىم لىكرد و وەدەرکەوتم. يەكسەر چووم بۆ مالاھە «وہستا برايمى». ھەموو نەقلەكەم حالى كرد. ئەويش زۆر كوردانە و مەردانە گوتى:

— زۆر باشە، مېنىش بۆ قازانجى كوردوستان لە گيانى خۆم درېغ ناكەم و حازرم لە پىناويدا بېرم.

— كە وايە، شەو وەرە مالى ئىمە، لەوئ نانومان دەخۆين، پاشان دەچىن بۆ لای ئەفسەرە پروسەكان.

ھەر واشمان كرد، شەو پاشى نان خواردن ھەردووكمان چەكمان ھەلگرت و چوويەنە مالاھە «ھەمەدەمىن موئىنى». كە وەژوور كەوتىن دېتم ھەوت-ھەشت ئەفسەرى زەلام لە دەورى

^۱ «قايم مەقامى». بالاترین بەرتۆبەرايەتى دەولەتى لە شارەكان.

میتزیک دانیشتوون، کوئیکیان کاغز و ماغز لهپیشه، یهک دینووسئ و یهکتر لئی دهروانی. ههمووی ههر خهریکی نووسین و خوئندنهوه بوون. دهمانچه رهشاشیکی چووکم پیو، لای وهستا برابم بهجیمهتشت و نهو لای موغینی مایهوه و منیش چوومه لایان و سلوم کرد. یهکیان گوتی:

— کوانئ نهسلهحهکته؟

— رهشاشهکهک لهودیوه.

نهوجار دهگهلم کهوتنه پرسیار و جوابان. له نیوی خوم را تا نیوی دایک و بابم ههمووی لیپرسیم. لهو نهفسهراکه یهکیان نیوی «بابایوف» بوو ههر نهوم وهبیر ماوه که زوری پرسیار لیدهکردم. پاشان دوو نهفهر له نهفسهراکهکان راست بوونهوه و گوتیان وهخوکهوه با پروین. لهبهر ماله موغینی ماشین حازر بوو، سواری ماشین بووین و پفاندیانین. یهک له نهفسهراکهکان فارسییهکی باشی دهزانی و بهفارسی قسهمان دهگهلم دهکات. له چاپخانهی «بهردهرهشان»^۱ گوتی:

— نهړئ نهوه هیچتان نازانن گورانی بلین؟

— من دهنگم ناخوشه، بهلام نهو هاوالهم یهکجار دهنگی خوشه.

ههر وامگوت، وهستا برابم تییهه لکرد:

● لیم یاغی، لیم یاغی، شیلانه و گهردن باغی

تا گهیشینه پردی «حاجی رهسوولی» لئی نهبرپوه. لهسهر پردی ماشین راوهستا. نهوهی ماشینهکهی لیدهخوری دابهزی و نهوهی فارسیشی دهگوت دهگهلم تیمه ده ماشینهکهیدا ما و گوتی:

— نیوه دهروونه کوئی؟

که وای گوت ههردووکهان واق ماین و ده یهکتر دهفکرین. گوتم:

— نیوه دهبن پیمان بلین که تیمه بو کوئی دهبن؟

— بو «قازی» به نیوهی چ گوتووه؟

له بنی بوم گیرایهوه که قازی به تیمهی گوتووه که نهو پرووسانه دهتابهنه تاران، لهوی کهسپکهان نیشان دهدهن و نهوکات تیمه خومان دهزانین چ دهکهین. له قاقای پیکهینینی دا و نهفسهراکهی تر له میزکردن بووه و هاتهوه سوار بوو. بهیهکهوه دهستیان کرد به قسان و تیمهش هیچیان لی تینهدهگهیشیتین. له قهراغ میانداوای ماشینهکهی راگرت و گوتی:

نیوه لیته ناسیاوتان ههیه؟

بو نهوشو لیته دهیین؟

^۱ گوندیکه له سهر ریگای مههاباد و میانداو هه لکهوتووه که ۲۷ کیلومتر له مههاباد دووره و ۲۷ کیلومتری شی دهمینن بو میانداو.

که یفی خۆتانه، هه زده کهن لیره بن دهنا پرۆنه وه سابلاخ.
 ئیستا پرۆنه وه لای قازی چی جواب بدهینه وه؟ بلێن چی؟ قازی شتیکی به ئیمه گوتوه و
 ئیوهش شتیکی دیمان پیده ئین!
 ئیوهم بۆیه هیناوه تا پرۆنه سه قز و بزنان له شکر له چ شوئینیکه؟ قۆرخانه و کهلوپه لیان له
 کوینه؟
 زۆر له میژ نییه که چهند ئازان له سابلاخ کوژران، په ئیسی ئهو ئازانانه ئیستا له سه قزه و من
 باش ده ناسی و نامهه وی بچمه وی.^۱
 دهی، با هاواله کهت پرواته ئه وی و تۆش له میانداو چاوه پرتی به.
 ئیستا من دهستی لی هه لئاگرم و ده لیم ئه وهی قازی گوتیه تی ده بی ههر وا بیت. ئاخری له
 قه راغ شاری دایبه زانیدن و گوتی:

— کاتیک هاواله کهت له سه قز گه رایه وه، ههر خه به ریک بوو پرۆنه لای «نهماز عه لی یۆف» ی و
 به ئه وی بلێن.
 ئه وان رۆیشتن و ئیمهش له میانداو له «خانم و سولتانی جووله که» میوان بووین.
 ئیستا ده گه ل «وهستا برایم» ی مشتومرمانه. من ده لیم پرۆ بو سه قز، به لām ئهو له من عاقلتر
 بوو گوتی:

ده زانی چی؟ ئهو ئه فسه رانه قازی تا قی ده که نه وه، ده یانهه وی بزنان که قازی که سی وای هه یه
 به گوئی بکات و خۆی بو به خت بکات؟!
 من ده مگوت وای نییه ده بی پرۆیه سه قز و خه به ران بو «نهماز عه لی یۆف» ی بێنیه و پاشان
 به یه که وه ده چینه وه بو سابلاخ.
 گوتی باشه من ده چم بو سه قز، به لām ئه گهر ئهو ئه فسه رانه راست ده کهن خۆیان له سه قز را
 هاتوونه سابلاخ، ئیستا بو ئیمه بو ئه وی ده نترن؟!
 هه رچۆنیک بوو ناردم بو سه قز و منیش له میانداو چاوه پرتی بووم. وهستا تا «زه مبیل» ی
 ده پروات و دوو شه و له وی پایده بو پرتی و سه ری سی رۆژه ی گه رایه وه بو لای من. چهند خه به ریکی
 به درۆی سه قزی بو هینام و منیش وه پیش خۆم دا بو لای «نهماز عه لی یۆف» و خه به ره کانم
 پینگه یاند. ئه ویش به سه ره ره کییه وه گوتی باشه پرۆن. هیچ موبالاتی به قسه کاغان نه دا. ئه ودهم
 زانیم «وهستا برایم» راست ده لی و ئهو پرووسانه قازی تا قی ده که نه وه. ئاخ «نهماز عه لی یۆف»
 من باش ده ناسیت، له میژ نییه لای قازی خه لاتی کردووم و دوو قوتووی داومه تی. کاتیک له مه نزل

^۱ ئاماژه ی کاپیتان به سه رۆکی شاره بانی ئه وکاتی مه هاباده که که سیک بوو به ناوی سه رگورد "قوربانی" که کوردیکی
 خه لکی کرماشان بوو و دوا ی رهوداوی گیرانی شاره بانی مه هاباد و کوژرانی زیاتر له ۵ ئازان و ههروه ها کوژرانی
 شارۆمه ندیکی مه هابادی به ناوی "عه بدوللای مینه خالندی" له مه هاباد رای کردبوو و له سه قز گیرسابۆوه.
^۲ "زه مبیل یا زه نبیل" گوندیکه له ۲۷ کیلۆمتری باشووری رۆژئاوا ی بۆکان وله ۴۹ کیلۆمتری باکووری رۆژئاوا ی
 سه قز هه لکه وتوووه. به مه لهند و ناوه ندی ئه ویندارانی ته ریه قه تی قادر/نه قشبه ندی ده ناسریت و خانه قای ئهو
 گونده مه کۆی مریدانی ئهو رێبازه یه.

قوتوووه کانم کرده وه، یه کیان ده مانچیکی کۆلت و قوتوووه کهی دیش هه مووی فیشه کی ده مانچه بوو. که نه و خه بهرمان بۆ برد هیچ گوئی نه دایه! پرسیاری نه کرد که چهند پۆژ له سه قز بووی؟! یان بۆ وا زوو چووی و گه پرایه وه؟!

سه ری خۆمان هه لگرت و گه پراینه وه بۆ سابلآغی. هه ر نه و پۆژه من له به ری چایخانه ی «ئه حمه دی» بووم که دیتمان قازی خۆی و چهند نه فهر له دوخانیات^۱ ده هاتنه خواره وه. چووینه پیشه وه، که چاوی به من کهوت عه جایب ما! سلاوم کرد و نه وانه ی ده گه لی بوون لایان دا و منیشی ده گه ل خۆی برد. چووینه شوینه که ی خۆی له حیزب و له ژووریک دانیشتین و گوئی:

— جا قسه م بۆ بکه، بۆ وا زوو گه پرایه وه؟ چۆن بوو؟ چیتان به سه ر هات؟ هه موویم بۆ بگپه وه. منیش له هه وه له وه هه موویم چهند که رت بۆ گپرایه وه. هه ر من قسه م بۆ ده کرد و نه ویش له خۆ ده بۆوه. هه تا دووپاتم ده کرده وه زیاتر پیده که نی. له سه عاتیک به ولاره، به سه رهاته که م بۆ گپرایه وه، به لام هینده ی پیخۆش بوو لی تیر نه ده بوو. ناخری من به قازیم گوت که پیموایی ده یانه وی تۆ تا قی بکه نه وه. که چی هه مووی حه وتوویه ک تیوه رنه سووپا که ئالای کوردستان له سابلآغ چه قیندرا و حکومه تی میلی دامه زرا.

^۱ نه و به رنوبه رایه تییه ی به کاری تووتن و سیغار راده گات.

کاپتان حەمەدی مەولودە چەرچی

«غه فوری مه حموودیان» چۆن کوژرا!

جا فتوای چهند نه فهر درا که ده بئ له نئو بچن. ئەو که سانه ئەو چهند ساله ی خه ریکی ئازاوه نانه وه بوون. پێتیکیان له تاران بوو پێتیکیان له کوردوستان. ئۆقره یان نه بوو تا کورد سه رنه که وئ. ئەوانه یه کیان «مه حموودیان»، «میرزا ره حمه ت شافعی» و چهند نه فهر ئاغای مه نگوپ و گهورک بوون. مه حموودیان له نئو شکاک و هه رکریان ده سووپایه وه، دیار نه بوو که ئینگلیسه کان چیان پێته سپاردبوو؟ دوو نه فهران نارد تا له هه ر شویتیک بیت بیکوژن. یه کیان «سه عیدی حه مه قاله ی» و ئەوه ی دیش «هاشمی کورد»^۱ بوو. ئەوانه زۆر ده سووپینه وه به شویتیدا، بۆیان نه کرا و گه رانه وه شار.

ئەو پۆژه له شار بۆ سه ربه خۆیی کوردوستان شای و لۆغان بوو. هه موو ئاغا و چهند شیخ له شاری بوون. قازی بوو به پێشه وا. «حه مه حوسین خان» ییش بوو به فه رمانده ی هیز و ئەسه له حه به سه ر پێشمه رگه دا دابه ش کرا. ئالای کوردوستان هه لکرا. نئوی ئەو چهند سیخوړانه گوترا و ئاشکرا بوو. هه ر ئەو پۆژه ش «مه حموودیان» هاتبووه سابلآغ و له حاجی باوه شیخی میوان بوو.

ئەویش پیاوی ئینگلیسه کانه و هاواله ده گه ل «مه حموودیان»^۲. ئەو ناردوویه و مه حموودیان ی هتیاوه ته وه سابلآغ. ئەو پۆژه هه ر ئەو دوو نه فهره دیاری کران تا «مه حموودیان» له هه رکوی بیت سه که تی که ن، بۆیان نه لوا. فه رمانم بۆ هات تا من یاریده یان بده م، منیش گوتم باشه.

دیار بوو، حاجی باوه شیخ به ری ده گرتن و نه یده هتیش ده ریکیشنه ده ری. پێمگوت که بۆ ئازه ربایجان شاره ده ر ده کری تا ده ست هه لگرئ. ئەو گوتی خۆم ده چمه لای قازی و نکای بۆ ده که م، گوتم من ده یبه مه گاراج تا ره وانه ی ئازه ربایجانی که م و تۆش پرۆ لای قازی. مه حموودیانم

^۱ له سه ر نه م هاشمی کورد کورته باسێک له لاپه ری ٤٥٢ بخوێننه وه.

^۲ خوالێخۆشبوو حاجی باوه شیخ (حاجی بابە شیخ) سه رۆکوه زیرانی ده وله تی موسته قیلی کوردستان بوو که له سه رده می کۆمار زۆر ده نگۆی خیانه ت و پیاوی ده وله ت و ئینگلیسه کان یان پێوه ده لکاند. له کتیی: جولانه وه ی نه ته وه یی کورد نووسینی پرۆفیسۆر د. وه دیع جوهدیه و وه رگیرانی له ئینگلیسییه وه پرۆفیسۆر ی. د یاسین سه رده شتی له لاپه ری ٥٤٢ دا ئەو شته باس کراوه. مامۆستا هێمن موکریانیش له سه ر ئەو باسه له کتیی "تاریک و روون" و له به شی "له کوێه بۆ کوێ" سه باره ت به حاجی باوه شیخ ئاوا ده فه رموئ: [لێره دا که باسی حاجی بابە شیخ هاته گۆرئ ده مه وئ شتیکی میژوویی روون بکه مه وه. له نووسراوی چهند پیاوی بێخه به ردا دیومه و له خه لکی ساکاریشم بیستوهه تاوانی خه یانه ت وه بال حاجی بابە شیخ ده دن. من حاجی بابە شیخم خۆش نه ده ویست. چونکه له گه ل ئەوه شدا ده یانگوت له علوومی دینیدا زۆر شاره زایه و رپازیاتی کۆن زۆر ده زانئ، پیاویکی زۆر کۆنه په رست و که له ره ق و خۆپه رست و ناشاره زا بوو. به لām زۆر راست و پاک و ئازا و به بیر و باوه ر بوو. به هێج باریک تاوانی خه یانه تی پێوه نانووسئ. له کاتی وتووێژ له گه ل نوێنه رانی ده وله تی مه رکه زیدا دوور نییه فریوی خواردبئ و به هه له چووئ. به لām له رێگای راست لابنه داوه.]

دەرکیشا و دام به «سه عیدی همه قاله‌ی» و «هاشمی کورد». گوتم بۆ گاراجی بهرن، به‌لام تا حاجی باوه‌شیخ ده‌پرواته لای قازی په‌وانه‌ی مه‌که‌ن. سه‌یدی‌ک که‌لوپه‌لی مه‌حموودیانی به‌شانه‌وه بوو، نه‌ویشم گپ‌راوه و که‌لوپه‌له‌که‌م دا به‌هاشمی. نه‌وانیش تا کووچه‌ی جووله‌کانی ده‌به‌ن. که گوتم له دوو تفه‌نگان بوو، زانیم مه‌حموودیان کوژرا.

چوومه حیزبی، پر بوو له عه‌شامات [حه‌شامات-ئاپۆرا] و قازی قسه‌ی بۆ ده‌کردن. ته‌شریفی حاجی باوه‌شیخ له‌ته‌نیش قازی دانیشتووه. له‌پیشدا چیان گوتووه به‌یه‌که‌وه، نازانم! چوومه ژوور به «حه‌مه‌حوسین خان»-م گوت که مه‌حموودیان کوژرا. قازی ده‌ستی به‌سه‌ری خۆیه‌وه گرت و سه‌ری له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا، یانی خه‌می مه‌حموودیانی بوو. له‌ولاشه‌وه دیار بوو ده‌نگی مامه‌شیخ ده‌هات.

(میرزا خه‌فور مه‌حموودیان)
سپاس بۆ کاک فاروق فه‌ره‌اد که نهم وینه‌یه‌ی دامن

تۆله کردنه وه له «... ئاغا»

ئیدی من وهدهر كهوتم و چوومه ناو شار. لهو جاده و خيابانانه يهك شايي و ههلهپهريه بوو نهبيتهوه. تهماشام كرد «... ئاغا» له مزلي سمایل ئاغای وهدهر دهكهوي و بو لای حيزب دهچيت. پيشتر دوست بووين و پاشان لهسهر شهپهكه ي زگدراوي ليم بوو به دوژمن و پياوهكاني به نيوهشه و منيان له مالت دهريهنا و لهپيش چاوي كومهليك ئاغا و گزير جنيو و بپيرزي پيدهكردم و به نوكهركهكاني بهتيه لدان دام و فهرمانی دا مبه نه نيو قهبران بكوژن تا «سهیدی قزلقوي» تكای بو كردبووم و نهيانكوشتم، ئاخريكهشی شاربهدهری كردم.

به لي، شوړشم بويه خوښدهوي كه ناهيلي هيچت لهسهر دلي مينيتهوه. له بهختي جهنابي ئاغا من له حيزب وهدهر كهوتم و نهويش له مزلي سمایل ئاغای هاته دهر تا بجيته حيزبن. له چهقی خيابانتي تووشي بووم كه دهگه ل چهند نهفهري ديكه بوو. كه چاوم پني كهوت، وهكوو گول كهشامهوه. چوومه پيشي و سهرم نيو گهز بو دانواند. نهوجا سهرم هه لينا و دهستم لهسهر سينگم دانا و سلاويكي شهقم كرد و گوتم:

— ياخوا بهخيپي ... ئاغا!

نهوه نيو سهعاتيش دهبن كه مھمووديان كوژراوه و ئاغاوهت به بيستني نهو خه بهره كنجيان دهكهولي كهوتوو، ههر تيكداوين و سهريان ليشيواوه. نهو چهند كهسه ي دهگه ليشي بوون وهك لال و كهړ، دميان هه لئاچكړي. قولي ... ئاغام گرت و گوتم:

— فهرموو ئاغا گيان.

پهنگي زهرده لگهړا و پشووي سوار بوو. نهوهنده زماني گهړا و گوتم:

— كاك همهده بو كوي؟

نه ي نه ي! خو پيشتر ناوم لهلای نهو (ههتيو) بوو، تيستا بو بووم به (كاك همهده)! ههر پيم سهير بوو! گوتم:

— مهترسي، من وهكوو تو ناكهم. ناتكوژم، بهلام هه لندهپهريتم و سه مات پيدهكه، هيچي تر ناكهم.

— به لي!

جا نهوه ي بوتان دهگيرمهوه بو درو و راستيان پرون له سابلآغياني بپرسن. لانيكه م ۲۰۰۰ نهفهړ ئاگايان لهو پرووداوه هه به. وهك باسم كرد له هه موو شاري ههلهپهريه و شاييگيران بوو. خيابان پر له ئاغاوهت، كهس نيه زار هه لچرپيت و تكايه كي بهخيپي بو بكات و قوتاري بكه. دهستی كه ههر وا به دهستمهوه بوو، رامكيشا و هينامه نيو ههلهپهريتي و ده دهستی «په مهزان» نيويكم هاويشت كه له مندالييهوه جيگاي توونخانه بووه. لات و شه رلاتاني وهك خو ي كه م بوو. نهو

لیاسانه‌ی ده‌به‌ری دایه، ئاوری تیبهرده‌ی بۆسۆ نایه، ئه‌وه‌نده چلکن و دژۆینه. ئه‌وه‌ی له‌ دووره‌وه وه‌ستابوون، پێیانناخۆشه‌ که‌ وا له‌ ... ئاغا ده‌که‌م و ئه‌وه‌ی له‌ پێشیش وه‌ستاوه پێیانخۆشه‌ و به‌ چه‌پله‌لێدان و «مه‌ملی‌مه‌مۆ» گوته‌وه‌ چاو له‌ ئاغای ده‌که‌ن که‌ چۆن هه‌لیده‌په‌رێنم. خۆشم له‌نیو داوه‌ته‌که‌ چه‌پله‌ لیده‌ده‌م و ده‌گه‌لی ده‌سووریمه‌وه‌ ناهێلم شلی کاته‌وه‌. تا شه‌که‌ت بوو هه‌لمپه‌راند. ئه‌وجا گوتم:

— ... ئاغا ئه‌و ده‌هۆل و زوورنالی‌ده‌رانه‌ شاباشیان ده‌وی.

به‌ نۆکه‌ره‌که‌ی گوتم و ۲۰۰ قه‌ه‌ن درا به‌ شاباش. جا گوتم:

— له‌وه‌ زیاتر کارم پێت نه‌ما، فهرموو برۆ، من وه‌ک تۆ ناکه‌م ده‌نا ده‌متوانی زۆر شت به‌سه‌ر بێنم.

سه‌ری خۆی داخست و له‌ شه‌رمی عاله‌مێ رۆیی و هه‌ر ئه‌و رۆینه‌ بوو ئه‌دی چاوم پێنه‌که‌وته‌وه‌. جا شۆرش شتیکی زۆر باشه‌. ناخ و داخ ناباته‌ ژێر گلی و پیاو به‌ ئاواتی خۆی ده‌گا. با ئه‌وه‌ش لێره‌ راوه‌ستی.

برپاری له ناوېردنی میرزا رحمتی شافعی!

میرزا رحمتی شافعی به من نه سپتردرايوو تا گهر له نيو هه واشدا بټټ، بيدۆز مه وه و شورت و گومی کهم. له راستیدا ده بوو له پټش مه حمووديانيش بکهوئ، به لام خوئ حه شار داوه و کهس نازانئ له کوټیه! چهند کهړهت له ده وروبه ری مالیان سوورم داوه، که چی وه بهر چاوم ناکه وئ. کاتیک له داوهت و هه لپه راندنی ... ئاغای قوتار بووم، گه پامه وه تا پرۆمه وه بو مالی و به بهر دالانی حیزبیدا هاتم، ته ماشام کرد میرزا رحمت هه لته که هه لته که وه سهر پلیکانه کانی حیزبی ده که وټ و ده بهه وئ بچټه لای قازی، مسته فای زینه تیشی به دووایه وه. له دالانی حیزب پټشه و بهرم لټدا، وا شیوا بوو نه بټته وه، که چاوی به من کهوت گوتی:

— قازی له ماله؟

له راسته وه: کهسی دووه هم میرزا نه حمه دی نه شعهری (شاره داری مه هاباد)، میرزا رحمتی شافعی و پټشه وا قازی محه مده.

وا زمانی شکابوو که ده یو یست بلئ: قازی له حیزبه؟ ده رکهی کرده وه و یه کسه ر چوو بو لای قازی. (...) قازی به پټوه پراوه ستا، چاو له میرزا رحمتی ده کا و هیچ قسان ناکات. منیش له ته ماشای نه و دیمه نهم. قازی پرووی دهن کرد و به ئاشکرا به منی گوت: حه مده، کارتان پټی نه بټ. نه و جار پرووی ده میرزا رحمتی کرد و گوتی: پرۆ نازادی. حه مده، به رټی که! وه پټش خوّم دا، هه ر ئاوړ ده داته وه دوواوه، منیش تا ده رکی ده رټی به رټم کرد، نه و رټی و گه پامه وه لای قازی. له ژوروو کهیدا به ته نن بوو، خه ریک بوو پرواته وه بو مال، گوتی:

— خه بهرم زانیوه ... ئاغات هه لپه راندوو، جارئ وه ختی نه و کارانه نییه.

تا بهر ده رکی مالی ده که لئ چوو مه وه و له وه زیاتر چی تری له بابته ... ئاغاهه نه گوت! منیش نه وه نده هه لسوړا بووم، ماندوو ببووم و چوو مه وه مالی.

به پله‌ی کاپیتان بووم به فرماندهی پۆلی هه‌وشار و چارداوه‌پوو

ئه‌وه پێشمه‌رگه و ئه‌فسه‌ر هه‌موو لیباسی په‌سمی له‌به‌ر دایه، به‌لام که‌س له‌من نا‌پرسێ!
«محهممه‌دی نانه‌وا»ی نه‌مر فه‌رمانده‌ی هه‌یزه. له‌میژشه‌ نیوانمان نییه. هه‌رچه‌ند خوێشی له‌من

کۆلتۆنیلی شه‌هید محهممه‌دی نانه‌وازاده

نه‌ده‌هات، به‌لام له‌تێو ئه‌و هه‌یزه‌ی کوردوستاندا، دوو یان
سێ ئه‌فسه‌ری وه‌کوو نانه‌وا هه‌بوو، کوردوستان ده‌ستی
زۆر درێژ ده‌بوو، به‌پاستی له‌و ئه‌فسه‌ر و ئه‌وانه‌ی له
حیزیدا بوون له‌هه‌موویان دڵسۆزتر بوو. حکومه‌تی ئێران
زوو فه‌وتانیدی، قازی به‌نومه‌یه‌نده‌ ناردبووی بۆ سه‌قز و
بانه. سواری فرۆکه‌ی بوو له‌ سه‌قز ده‌چوو بۆ بانه، فرۆکه
سووتا و فرۆکه‌وانه‌که به‌چه‌تر قوتار بوو. «په‌زمه‌نارا» به‌و
جوۆره‌ی کوشت. ئه‌گه‌ر ئه‌و مابا کوردوستان وای به‌سه‌ر
نه‌ده‌هات. هه‌رچی باسی محهممه‌دی نانه‌وا بکه‌م که‌مم
کو‌توو، ئه‌ونده‌ی ده‌لێم که‌ که‌س له‌ محهممه‌د دڵسۆزتر
نه‌بوو بۆ کوردوستان. با بێمه‌وه سه‌ر باسه‌کی خۆم.

جا زۆر له‌سه‌ر دلم گران بوو که‌ کو‌ری «تابانی»
لیباسی ئه‌فسه‌ری ده‌به‌ر بکات و چه‌ند ئه‌ستیره‌ی له‌سه‌ر
شانی بێت، که‌شیش له‌منی نه‌ده‌پرسی و قازیش
نه‌یده‌ویست من ده‌ستدرێژ بستم. شه‌و ده‌گه‌ڵ چنډ له
هاواله‌کانم له‌ میهمانه‌خانه‌ بووین. ئه‌وه‌نده‌مان زانی سێ
نه‌فه‌ر له‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی کوردوستان وه‌ژوور که‌وتن و به
ساحیب میهمانه‌خانه‌ که‌یان گو‌ت:

— ئه‌مشه‌و جێژنه‌مانه، هه‌موو ئه‌فسه‌ره‌کان لێره
ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه.

به‌ په‌حمه‌ت بێ «محهممه‌د نازمی» هاته‌ پێش
میه‌زکه‌ی تێمه و گو‌تی:

— په‌جا ده‌که‌م ئێوه‌ش زوو قوتار بن، ئیستا
ئه‌فسه‌ره‌کان دێن، جیگایان بۆ چۆل که‌ن.
به‌سه‌ر چاو!

له‌ لامان دانیه‌شت و بڕیک لاتاوی هاویشته‌ گۆیا من له‌ کاروبار ده‌ستگیر نیم، به‌لام هیچم

نه گوت، نه كه، نه زور! هه ستاين وه دهر كه وتين. ئه فسه ره كان ئه وشه وه جېژنه يان كرد، ئيمه ش به دلساردى بومان چول كردن. هاواله كانم بريت قسه يان كرد و لومه يان ده كردم گويا ئه وه مه موو شه پرده قه ي به سه رمان هاتوو به خوراى چوو. له بهر لومه ي خه لكى چهند پرژان وه دهر نه كه وتم. ده چوومه باغى و كاروبارى باغه كه مم ده كرد و شه و ده چوومه وه بۆ مال. لام وا بوو كه قازى چارى نه ده ويستم و نه شيده ويست بيمه كايه وه، سه رزاره كى زورم ده گه ل پرووخوش بوو. ئه وانه ي له ده وروبه رى قازى بوون هه موو ئاغا، شيوخ و مه لا بوون كه هيچى خوشيان له من نه ده هات. هه ر ئه وانه ش بوون چووبوون ده بن پىلى قازييه وه و دلى قازيان له من ره ش كردبوو. له پيشدا قازى زورى حورمه ت ده گرتم ئىستا، به و جوړه يه. هيچ شتيك ئه منى نه كوشتوو ئه وه نه بى كه چوومه وه بۆ مال، خورشيدى ژنم گالته ي پيده كردم. زورجار شه پرده گه ل ده كرد. له شه رمى هاواله كانيش سه رم هه لته ده هات. ئه و چهند نه فهره ي هاوالم ئه وانيش وه كوو من هه موو تفه نكيان دراوه تى، به لام وه كوو من بيكارن و زورم تانه ليده دن. منيش جوابيكم نيه بيانده مه وه، سه رم به رده دايه وه و بيده نگ ده بووم. تا بللى ناخوش بوو، هه ستم ده كرد به گه مژه يان زانيوم و وه ك ماشه پولوويان پيگرتووم. هه ستيكى يه كجار ناخوش بوو.

ئه و پرژه له باغ بووم خوم به كارانه وه گه رم كردبوو، داخ و قىنى خوم به باغى ده رده كرد. ته ماشام كرد دوو سوار ته قلعه كوت دين. يه كيان «حه بيب» له و ئه وه ي تريان «وه ستا برايم». به هه ناسه بركه هاتنه پيش و گوتيان:

— قازى تووى ده وى!

— قازى منى بۆ چيه؟

— نازانم!

به ته ما بووم نه چم، به لام فكرم كرده وه، ئىستا قازى ره ئيسى جمهوره، قسه له قسه ي بكه م خه راپ ده بى. وه پيش خويان دام بۆ لاي قازى. كه چووم، دىتم قازى له بهر هه يوانى حيزبى بوو و ده گه ل چهند نه فهران قسه ي ده كرد. له قسان كه قوتار بوو سلاوم كرد و پاشى سلاو ئه ستانده وه منى برده ژووره كه ي خوى و داينيشاندم و بريت حال و ئه حوالى پرسيم پاشان گوتى:

— چهند پرژ بوو ديار نه بووى؟ خه ريكي چى بووى؟

هه رچى گوتى جوابم داوه، ئاخىرى گوتى:

— تووم كردوو به فه رمانده ي پولى هه وشار و چارداوه پروو، ده ره جه شت كايتانه، پرۆ لاي هه مه حوسين خان.

هه ستام چووم بۆ شوينه كه ي هه مه حوسين خانى، چهند ئه فسه ر له لاي دانيشبوون، سلاوم كرد و ده ستمان كرد به قسان. له پيشه وه تاوانبارى كردم كه من چهند پرژه ديار نيم و له خزمه ت دوور كه وتوو مه ته وه و له و شتانه. به لام هه ردوو قازى به قه ستي خويان له من قه لس ده كرد. خه لك

چووبوونه لای قازی و گلهیان لیکردبوو که بۆچی همهده ده کایه‌دا نییه؟ له کوتیه؟ کیچیان ده‌که‌وَلی که‌وتبوو. به هه‌ره‌داوه^۱ له‌دووی منیان نارد و کردیانم به فهرماندهی پۆلی هه‌وشار و چارداه‌پروو. همه حوسین خان گوتی:

— به‌یانی وه‌ره به‌ر مزگه‌وتی شاده‌رویشی، «مه‌لا مسته‌فا بارزانی» خۆی و داروده‌سته‌که‌ی دین بۆ لای ئه‌فسه‌ره‌کان.

بۆ به‌یانی هه‌موو ئه‌فسه‌ره‌کان له‌ریز دران. مه‌لا مسته‌فا چه‌ند نه‌فه‌ری ده‌گه‌ل بوو. قازی خۆی له‌وێ بوو و له‌پیشدا ده‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فا ده‌ستیان له‌ ده‌ستی یه‌کتر نا، پاشان هات بۆ لای ئه‌فسه‌ره‌کان. محهممه‌د نانه‌وا فهرمانده‌ی هیز بوو و یه‌که‌یه‌ک ئه‌فسه‌ره‌کانی به‌ مه‌لا مسته‌فا ناساند. ئه‌وه‌ فلانه‌ که‌سه و فهرمانده‌ی فلانه‌ جه‌به‌یه‌ تا که‌یشتنه‌ ئاستی من و محهممه‌د گوتی: ئه‌وه‌ همه‌دی مه‌لولوودی، فهرمانده‌ی پۆلی هه‌وشار و چارداه‌پروو. ئه‌وجار قازی نوتقی کرد و مه‌لا مسته‌فاش دوا‌ی ئه‌و. پاشان قازی و مه‌لا پۆیشتن و تیمه‌ش هه‌ر که‌سه‌ چۆوه‌ سه‌ر ئیشی خۆی. به‌یانی قازی له‌دووی ناردم و چووم، گوتی:

— ده‌پۆیه‌ بۆکان و ناچی بۆ هه‌وشار.

یه‌کجار زۆرم پێخۆش بوو، به‌ خۆشی‌خۆشی چوومه‌وه‌ مالتی، به‌لام ئه‌وانه‌ی ده‌گه‌ل من زۆریان زه‌حمه‌ت دیوه، که‌سیان پێگا نه‌داوه، هه‌موو سه‌راسیمه‌ ده‌سوورپێنه‌وه. منیش یه‌کجار دوودلم که‌ ئه‌و کاره‌ بکه‌م یا نا! ئاخ‌ر چۆن ده‌بێ ئه‌و که‌سانه‌ له‌ پۆژه‌ سه‌خته‌کاندا ده‌گه‌لم بوون تا کوردوستا‌مان که‌یانده‌ ئه‌و پۆژه‌ و ئیستا وه‌لاوه‌یان بنین؟! هه‌رچی فکرم لێده‌کرده‌وه‌ نه‌مده‌توانی ئه‌وه‌ قه‌بوڵ بکه‌م. هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ هه‌ستام چوومه‌وه‌ لای قازی و ئه‌وه‌ی زانیم و ده‌ دلمدا بوو به‌ قازیم گوت. فه‌رمووی:

— نێوی هه‌موویان ده‌زانێ؟

— به‌لێ.

— هه‌موویان کۆ که‌وه‌ و ئیوارێ ییانه‌ ئیداره‌ی.

ئێستا چاوه‌پێم تا که‌ی قازی ئه‌مر بکات، پرۆمه‌ بۆکانی. بۆ پۆژیک دواتر قازی گوتی ساز به‌ برۆ بۆ «سایینقه‌لا»یه. بۆ بۆکان په‌شیمان ببۆوه. ئه‌و سه‌ید و شیخ و مه‌لا و ئا‌غاه‌تانه‌ی له‌ ده‌ور و پشتی قازی بوون، قازیان له‌ خشته‌ برد و له‌جیاتی من «محهممه‌دی نازمی» په‌وانه‌ی بۆکان کرا.

^۱ ئه‌م وشه‌یه‌ که‌میک نامۆ ده‌نوین. پێمابوو که‌ مه‌به‌ستی (هه‌له‌داوان) بووه، به‌لام نه‌متوانی خۆم قایلێ که‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر به‌ پروونی وشه‌که‌ به‌م شیوه‌یه‌ نووسراوه، بۆیه‌ منیش ده‌قاوده‌ق لێره‌ نووسیومه‌ته‌وه‌.

مەھاباد - سالى ۱۳۲۵ ھەتايى، سەردەمى كۆمارى كوردستان. لە راستەو شەھىد كۆلۆنىل محەممەد
نەنەوازادە، كاپىتان محەممەد خەلىل موفەقى و مىرزا پەھىم جەوانمەردى قازى.

دهفتەری ژماره (۴)

پرواڵەت و تایبەتمەندییەکانی دهفتەری ژماره (۴)

دهفتەری ژماره چوار هاوشیوهی دهفتەری ژماره یەك و سێ، ۱۷ سانتیمتر پاناییه‌تی و ۲۰،۲ سانتیمتر درێژایی. پرووبه‌رگیکی پێوه نییه. زۆر ئالۆز و هه‌لوه‌شاهویه و کاتیکی زۆری گرت تا پێکم کردوونه‌وه. دهفتەره‌که ۱۷۶ لاپه‌ریه که هه‌مووی په‌ش کردۆته‌وه. لاپه‌ره‌کان کاخه‌زی ناسکی بۆرن که به «کاهی» ناودێرن و خه‌ته‌کانی درێژاودرێژ و پانه‌ویانن به‌سه‌ر یه‌کتدا هاتوونه‌وه که چوارگۆشه‌ی ورد دروست ده‌که‌ن.

سایینقه لای^۱

مهلا مستهفا بارزانی و پیتشهوا قازی محهمهد

پیتشهوا کوتی ده بئی بچی بو
سایینقه لایه. «ئارامی ههرمه نی»
فهرمانده ی نازهریه کانه و تۆش به
به شی کوردان پاده گه ی. ههر زوو
وه پتیکه وتین. «ئیفتیخار» و
«عه لیره زاخانی چارداوه پروو» به درۆ
هاتبوونه لای پیتشهوا و وه فاداری
خۆیان پیشان دابوو و ههریه که
نیشانیککی کوردوستانیان له سهر
سینگیان قاییم کرا، وهک ئه وه ی
چه ند سالان ده ژیر ههر ددا کاریان
کردییت و ئیمه نه ماتزانیییت. به
فیزیکی یه کجار سهیره وه ده که لمان
هاتن بو «هه وشاری».

ئه و ئاغایانه ده بویه هاتبان بو
ئیداره کردنی من و ئه و چه ند که سه ی
ده که لم بوون. ده بویه وهک
ئه فسه ریکی کوردوستان ده ستیان بو

هه لیتابان و ئه وانیش به فیزیکی له پاده به دهر وه لمان ده دایه وه و وه ژووری ئیداره که مان
ده که وتن و ده ستیان ده کرد به قسه ی قۆرقۆر و وایان پیشان ده دا که سووتاون بو کوردوستان،
منیش وامده زانی به راستییانه.

گوتیان ئیمه ۱۰۰ پیتشمه رگه به خۆبه خش پیتشکه ش به ده ولته ی کوردوستان ده که ی. هه موو
خه رجیان له سهر ئیمه بییت. داوایان لیکردم که من ته نیا داوای تفهنگ و سیلاح و فیشه کیان بو له
سابلاغ بکه م. منیش نامه نووسی بو سابلاغ و قازیش ده ست وبرد ماشینیککی تفهنگ و فیشهک بو

^۱ سایینقه لای (شاهین دژ) له ناوچه ی هه وشاره. ئه و شاره ۸۵ کیلۆمیتر له باکووری رۆژئاوای "تیکاب"، ۵۵ کیلۆمیتر
له باشووری رۆژهه لاتی "میانداو" و ۴۵ کیلۆمیتر له رۆژهه لاتی "بۆکان" هه لکه وتوو.

نازهريه كان زور قهولى سهر و سه مهربان پنده دان، خولاسه كرديانن به شا و له سهر تهختيان دانان، تا به شكوو رازى بن بچن بو «هوله سوو»، هه موو هاتن به لام «ثيفتيخار» نه هات، كوپره كهى ده يگوت نه خو شه و نه يتوانيوه بيت. گوتمان نابى و ده بى نه ويشتان ده گهل بيت. دليان خوش بوو و ههر فيكهى سميليان ده هات و وه يانده زانى راسته! هه موويان به خوشى خوشى گه رانه وه بو ساينقه لايه. له و به ينهيدا من به «يوسف خان»ى كورى ثيفتخارم گوت كه گهر به يانى بابت چاك بووه وهر نه وه بو ساينقه لايه و به يه كه وه ده چين بو هوله سوو. نه و نه سلحه و شتانه تان ده ده ينى و وه ريگرن و بابيشت ده بى بنه كهى ئيمزا بكات. گوتى باشه و به سروود خو پندن و به نهى ره قيب گوتنه وه له شارى وه دهر كه وتن. بو به يانى ثيفتيخار و عه لپره زاخان ده گهل چهند نو كه ريان هاتنه ئيداره كه مان. گوتيان با پرؤين بو هوله سوو. من به بيانوى هه نديك كارى پتويست مامه وه و به لئيم دانى كه بو لاي چيشتانى ديمه وه لاتان. نه وانم به پى كرد. مه به ستيش نه و دوو كه سه بوون. كه ده چنه نه وى، دوو كاترميرى پيناچيت كه سهرى هه ردو وكيان به گو مي دا ده كه ن و به نه مانى نه و دوو كه سه، ولات نارام بووه.^۱ ده گهل نازره رايانجانيان وهك برايائمان لي هات. نه و قين و بوغزه ي پي شتر هه بوو، هيچى نه ما. بو هه رشتيك ده ماننارده لايان، نه يانده گوت نا. نه و دوژمن و ناحه زانه ي له ناو نازره ريه كانيشدا بوون، ده ستيان كيشايه وه و نه ماميان نه ده كرد. وهك ناو به ناو ر داكه ي وابوو و ولات دامركا.

به لى، چهند روژيك پيچوو من چوومه وه بو سابلاغى. ههر نه و پرؤزه قازى ناردى له دووم. گوتى هوردووى ئيران هاتوونه «تيكانته په»ى هه وشارى و ده گهل هي زى نازره رايان شه رپانه، ده بى بگه رپيه وه ساينقه لايه. نه وه «سه عيدزاده»^۲ ده گهل ده ستيك پيشمه رگه ده پرؤن بو يارمه تى نازره ريه كان و تو شه ده بى بگه رپيه وه و هاواله كانت هه لگري و به هانا يانه وه بچى. گوتم به سهر چاو. ئي تر بي نه وه ي له مال و مندالم مالئاوايى بكهم ههر له كن قازى ها تمه دهر ماشين ئاماده بوو، سوار بووم و يه كه سهر بو ساينقه لا. پيشمه رگه كانم ئاماده كرد و چووم بو هه وشار. «پيرزاده» ناويك، نه فسه رى نازره ريه كان بوو كه فه رمانده يى شه ره كهى ده كرد. له ولاشه وه سهره نك «موزه ففه رى» گه وره ي هي زى ئيرانيه كان بوو كه خهريك بوو هه وشار بگري ت. پاش شه ريكي كه م، هي زى ئيران تي كشكا و كشانه وه. ئيمه نه گه ييشتينه نه و شه ره. خه تاى سه عيدزاده ي بوو. له گونديك

^۱ سه فه رخان قه ره مانيان له كتي بي بيره وه ريه كانيدا به ناوى (خاطرات صفرخان) كه به پرز عه لى نه شه رف ده رويشيان بوى نووسيوه ته وه، له لايه رى ۱۳۶۵ به وردى ئاماژه به و پرودا وه ده كات و ده لى له گر تى نه و كه سانه دا به شدار بووه، به لام نه و بن نه وى ئاماژه به كا پيتان بكات، ده لى كه نه و ناغا يانه مان به خو يان و به ۷۰ كه سانه وه گر ت و ره وانه ي ته وري زمان كردن. له وى نه و دوو سى كه سه ئي عدم كران و نه وانه ي تريش زين داني دري زخايه نيان بو برينه وه. بو نه وى صفرخان قه رمانيان زياتر بناسن پروانه لايه رى ۱۳۴۰ عى نه م كتي به.

^۲ به نه گه رى زور مه به ستى له به پرز «محهممه دى سه عيدزاده» يه.

که ناوی (قرل قهر) ^۱ بوو، زوړی خو خافلاند و چهند جاریکیش دمه قاله مان لن په یدا بوو تا وای لپهات که نهو چوویه وه بو میاندواو و منیش گه پامه وه بو ساینقه لایه. «سه عیدزاده» کات به فیرۆ نادات و هر له رینگاه نامه یهک ده نووسیت له دژی من و به هه موو پیشمه رگه کانی نیمزا ده کات و له میاندواو ده یدات به «حه مه حوسین خان» ی که حه مه دی مه ولووده چرچی دهستی لیدامه ته ده مانچه ی و گهر پیشمه رگه کان نه یانگرتبا، سه عیدزاده کوژرابوو.

بو به یانی بو کاری پیویست ده بوايه چووبامه وه بو سابلآغی. له میاندواو لامدا بو ئیداره ی کوردان. ته ماشام کرد حه مه حوسین خان له ستاد بوو، ده ستم بو له حه وادا به لام زور به لالووتی وه لامی دامه وه و به ساردی پرووی تیکردم و گوتی: من چاوه پروانی نه وه م له تو نه بوو وا به سر سه عیدزاده بیئی؟! منیش له وه لامدا تفه نکه کم له خو م کرده وه و ده گه ل نهو حوکه ی دابوویم بوم فیریدایه وه بهر لاقی و بیته وه ی یهک وشهش له زارم بیته دهر له ژووره که ی وه دهر که وتم. چهندي هه رای کردم ههر وه لام نه دایه وه. نه و جار پیشمه رگه کانی بانگیان ده کردم، دیسان وه لام نه دانه وه و لیان دوور که وتمه وه. ملم لینا بو سابلآغی. له رینگایه چاوم لیکرد «سه ید محمد ئیسه قاقی» به ماشینی وه دوام که وتوو و هه رچی کردی و کراندی نه گه پامه وه. نه وه چهند روزه له سابلآغم به لام خو م پیشانی کهس نه داه، تا شه وکی له سر نانخواردن «وه ستا برایم» ده گه ل «سمایی» وه ژوور که وتن. گوتیان:

— قازی له حیزبیه و داوای کردووی و تو ی ده و، دهن ههستی و ده گه لمان بیی و له چاوه پروانیت دایه.

منیش گوتم کارم به کهس نییه و نایه م.

ده سته ردار نه بوون. زوریان هه ول دا و قسه کاغان زوری کیشا. به هه رچوونیک بی هه ستام ده گه لیان چووم. که چووینه حیزبی، قازی له و ی نه مابوو، گوتیان تازه چوو به بو مالی. دیسان نایه م له من و دهن بیی له وان. عیلاجم نه بوو، ری مالی قازیمان گرت. که چووین دیتم قازی محه ممه د له ژووره که ی خو ی دایه و حه مه حوسین خانیش ده گه ل نه فسه ریک به ناوی «کاکاغا» ^۲ له ژووری میوانان ته خته نه ردیان [یاری تاو له] ده کرد. سلاوم کرد. حه مه حوسین خان گوتی:

^۱ نهو گونده له باشووری روزه لاتنی شاری ساینقه لآ هه لکه وتوو که ۲۰ کیلومتر له و شاره دووره.

^۲ پودپولکوفنیک ("سرهنک دو، Podpolkovnik, Подполковник) Lieutenant colonel) "سه لاهه دین کازمو ف" یان "سه لاهه دین عیسا زاده کازمو ف" کوردیکی کوردستانی سوور و نه فسه ریکی نه رته شی سوور بوو. به هه ردو زمانی کوردی کرمانجی و تازه ری ده گه ل خه لکی سابلآغی قسه ی ده کرد و زور زوو له ناو دلی خه لکی نهو شاره دا جیی خو ی کرده وه و به (کاکاغا) بانگیان ده کرد. وهک له به لکه کانداس ده کر ی که سیکي لپهاتوو بووه و به قاره مانى نه ته وه یی سو فیت پتناسه ده کرا. ویلیام ئیگلتن له کتیه که یدا به ناوی (جمه وری ۱۹۴۶ کردستان)، له لاپه ری ۱۱۹، هه روه ها عه بدوللا نه حمه د ره سول پشه ری له کتیی: یادداشته کانم، ل: ۵۷ باسی نهو نه فسه ره کورده ده کهن.

— که چهل! نهوه چهند رۆژه له کویتی؟ ها؟ بۆ دیار نی و لیتمان ون بووی؟

— دیار بم چ بکهه؟

لهوه پرا سه ری قسان کرایه وه و تا درهنگایه کی بهدهم قسانه وه دانیشترین. پاشان پییگوتم که:

— قازی زۆری پتخۆش بوو قسه ت دهگه ل بکات. تیتستا ماندوویه و له زووره که ی خۆی دایه. به یانی برۆ لای بزانه چیت پنده لێ.

به یانی ههستام چووم بۆ لای قازی. دیتم چهند ئاگاهی که له لا بوو و وهزیره کانیش ده ور و پشتیان گرتوو و ههر ئه وانیش بوون به کوشتیان دا. بانگی کردم و گوتی:

— نهوه چهند رۆژه له کویتی؟ چهند که رهتم ناردۆت به شویتندا به لام دیار نی؟

نهمر همه حوسین خان سه یفی قازی و پۆدپۆلکۆفینیک سه لاهه دین کازمۆف" یان "سه لاهه دین عیسا زاده کازمۆف" (کاکاغا)

پاشی زۆر قسه کردن و گویتگرتن بۆ قسهکانی منیش، فهرمووی ده بێ بجیه وه بۆ ساینقه لایه سه ر نیش و کاری خۆت.

قازی باش منی ده ناسی و ده یزانی که من ههر کاریک بۆ کوردوستان نه بیت نایکهه. گهر من قسه له سه عیدزاده ی هه لبه زیوه ته وه له سه ر چوونه پیشی کاره کان بووه نه ک نیشی خۆم. بۆیه به قسه ی قازیم کرد و چوومه وه سه ر پۆسته که ی خۆم له ساینقه لایه. که چوومه وه بۆ ساینقه لایه دیتم «ئارام» له وێ نه مابوو، له جیگای «پیرزاده» دانرابوو. پیرزاده سه ره نهنگینکی زۆر له سه ره خۆ و تیکه ییشوو بوو، به ره چه له کیش فارس بوو. ده گه ل نه و زۆر باشم لیده گوزه را و زۆر شتی لێ فێر بووم که هیه چکات له یادی ناکهه.

تەمۇغە^۱ و ھەمەرەشىد خانى بانە^۲

پاش ماوھىيەك خەبەرم بۇ ھات كە «وھستا برايم» لە جەبھەى سەردەشتى شەھىد بوو. زۆرى پى تىكچووم. خۆم وەخۇ نەگرت. پۈستەكەم دا بە «يوسف خان»ى و لە جىگاي خۆم دانا و چەند رېنۆئىيەكم كرد كە پەيوەست بوو بە كارەكەو، پاشان چوومەو بۇ سابلاغى. يەكسەر چوومەو كەن قازى. داوام لىكرد كە بىنېرېتە جەبھەى. بۆم رازى نەدەبوو. ئەو پى واپوو كە لە سايىنقەلایە دەتوانم زياتر خزمەت بە كوردوستان بكەم، بەلام من دەمزانى كە لە جەبھە باشتر خزمەتم پىدەكرىت و لەلایەكى تریشەو پوخسارى وھستا برايم بەردەوام لەبەر چاوم بوو و خەم لىدەخوارد كە بە دەستى دوزمن شەھىد بوو. ھەرچۇنىك بىت قازىم رازى كرد و ئەمرم وەرگرت و ھامەو بۇ سايىنقەلایە. ئەو ھاوالانەى كە لەمىزبوو دەگەلم بوون، ھەلمگرتن و ئىدارەكەشم بە گشتى تەسلىمى يوسف خان كرد. ئەوجار دەگەل ھاوالەكانم رى سابلاغىمان گرت. لەوئىش دەستەيەك پىشمەرگەم وەرگرت و چووم بۇ «سەرايە». خىرى تىدا بىت، «ھەمەرەشىد خان» فەرماندەى جەبھەى سەقز بوو. يەكسەر چووم بۇ لای ھەمەرەشىد خان و ئەمرەكەم دايە دەستى. گوتى:

— برۇ بۇ «تەمۇغە»ى و لەوئى بە خۆت و ھىزەكەت پۈست بە و ھەر ئەمرىكم بۇ ناردى، بىكە. ھەر ماشىنىك ھات بىگەرې. گەر ئەسلەھەى تىدا بوو دەستى بە سەردا بگرە و گەر شەمەكى خواردنىش بوو، لىكەرې با پروات بۇ سەقز و بانە بۇ ئىرانىيەكان. چوومە تەمۇغە و ھەر ئەو پۇژە دەستىك ماشىن ھاتن، سەرھەنگ «غەفارى» و چەند سەرباز و ئەفسەرى دەگەل بوو. سى پىشمەرگەى ئىمەش وەك چاوەدېر دەگەلىان بوون. منىش ماشىنەكانم پراگرت و ھەموويانم بە باشى پشكنى. لە شتى خواردن بەدەر ھىچمان نەدۆزىيەو. چەند قوتوو نالى وەلاخانى تىدابوو، ئەوانم گىراپەو. ھەرچەند سەرھەنگ غەفارى ھات و ھاواری كرد نەمدايەو. گوتم:

— ئەمريان بە من كردوو كە لە خواردەمەنى زياتر ھىچ شتىك بۆى نىيە لەو سنوورە دەرباز بىت. لەو قسانەدا بووين كە يەك لەو پىشمەرگانەى چاودىريان بوون، ناوى «مەمەد» كورى «وھستا قادرى بەننا» بوو، ھاتە لام و گوتى:

— سەرھەنگ لە رېگايە دەمانچەكەى خۆى داوھتە من تا بۆى ھەلگرم و پاش ئەوھى لە پۈستى دەرباز بووين، بىدەمەو!

^۱ "تەمۇغە" گوندېكە كە لە ۱۷ كىلۆمېترى رۇژئاواى شارى "سەقز" ھەلکەوتووە كە دەكەوتە نيوان دوو شارى "سەقز" و "بانە".

^۲ كورتيەك لەسەر ھەمەرەشىد خانى بانە لە بەشى پەراويزەكان و لە لاپەرەى ۴۲۹ دا بخوتنەو.

گوتم کوا ده مانچه که؟

دهستی بۆ بهر پشیتندی برد و ده ریختنا و منیش لیموه رگرت. سهرهنگ غه فاری چاوی لیمان بوو و هاته پیشتی و گوتی:

— ره جا ده کهم مدهوه، ناخر تۆ ئیرانی و منیش ئیرانیم و کوا واده بی و... زۆری نه زیره بۆ هیئامهوه تا بیده مهوه، ئیتر نهیده زانی لهو پۆژه ده که پام تا په لپی پیگرم و حالی بکه م کئی ئیرانییه و کئی کورده. تا توانیم به سهریدا گوراندم و بریکم هه لسووراندم و نه زیه تم کرد، ئینجا لییان گه پام برۆن. سهرهنگ له سهرایه چو بوو بۆ لای هه مه پره شید خان و شکایه تی منی کرد بوو. زۆری پینه چوو دوو پیاوی خانی هاتن و گوتیان:

خان ده لێ ده بی ده مانچه و ناله کاغمان بۆ بنیترته وه. منیش نه مدانه وه و پیمگوتم که بۆخۆم دیم، دیار بوو پتیان لێ هه لدینا به لام هتدیم ده کردنه وه. به و حاله ئه وانم به ری کرده وه بۆ خانی. زۆری پینه چوو خامیرزا که ده که ل پیاویکی دی هاته لام و واده که ن:

— خان ده لێ من فهرانده ی ئه و جه به هیه م یان تۆ؟! منیش پیم گوتن: من تازه هاتوومه ئه و جه به هیه، من پره شید خان باش ناناسم به لام ئه و کاره هیچ له به ره وه ندی کوردوستاندا نییه. به و پریارانه ی که خان ده بدات پیاو نازانی که خان پیاویکی باشه یا خه پاره؟ به ناچار ده مانچه کهم دانێ و رۆیشتن. چه ندی پینه چوو که «مسته فا خوشناو»^۱ و «میرحاج»^۲ هاتنه لام و منیش هه موو نه قله که م بۆ باس کردن. ئه وانیش سهریان سوور مابوو و دیار بوو ئه وان پشتر له من خانیان به و پریاره سهر و سه مه رانه یه وه ده ناسی بۆیه، پتیان گوتم که له وه ودوا جوابی خانی مه ده وه و ههر ئه مریکی بۆی ناردی، تووری ده.

مالیان ئاوه دان بیت، چابوو ئه وان زوو حالییان کردم. له مه و پاش که س نه بوو حیسیب بۆ قسه ی خانی بکات. هه رچه ند شیره شیرهی ده کرد و خۆی ده برد ئاسمان و ده هاته وه عهرزی، که س نه بوو گوئی بۆ پاگریت، که زۆری هات و هاور ده کرد، ته نیا ئه و جوابه م ده دایه وه که:

— مسته فا خوشناو فهرانده ی ئیمه یه و تۆ ناناسم. خان له سه ر ئه و کارانه ی من رقی له هه رچی سابلای ده بۆوه. ئه وچه ل وای لیته اتوو «ئاغا» که میوانی ده هات پییده گوتن که حکومه تی کوردوستان ته نیا له مه هابادی هیه. جا سهر له وه دا بوو که میوانه کان ده هاتن ئه و قسانه یان بۆ میرحاج و مسته فا خوشناو ده گیرایه وه. خودا

^۱ له سه ر نه مر مسته فا خوشناو ده توانن سهردانی لاپه ره ی ژماره ۴۶۲ ئه م کتیه بکه ین.

^۲ له سه ر نه مر میرحاج ئاکره یی ده توانن سهردانی لاپه ره ی ژماره ۴۶۱ ئه م کتیه بکه ین.

بتانحه سیئیتتهوه هیندهی پینهچوو که همه رهشید خان بۆی دەرچوو^۱ و مستهفا خوشناو بوو به فرماندهی جهبههی سهقر و بانه، نهوکه رهتهی ههر نهمریکی نهوم بۆ دههات زوو بهجیمدههینا. من که له تهموغههی پۆست بووم، ئاغای تهموغه نیتوی «ئاغاخان» بوو. سێ برا و باوکیکی پیران ههبوو. ئاغاخان دهگهڵ باوکه پیرهکهی، زۆر زۆرداریان دهکرد بهلام دوو له براکانی ههر له تهموغه تیکهلی دیموکراتی بوون. باوکیان دهستهلاتی ههموو له بهردهستی ئاغاخان نابوو. براکان هیچکاره بوون. من که دهمدیت ئاغاخان و بابی زولم و زۆرداری دهکهن، چووم دهبن براکان و هانم دهدان، تا وایلهات ئاغاخانیان وهدهر نا و خویان بوون به ئاغای تهموغه. بهو جۆره تا نهو رۆژهی من لهو پۆسته بووم نهوان ئاغای نهو دێیه بوون.

پووداوهکانی «بهلهجهر»^۲

وهختیک، لهلای خوشناوی^۳ را نهمرم بۆ هات که دهبن برۆم بۆ «بهلهجهر»ی. منیش گورجوگۆل خۆم و هیزهکه م ساز کرد و پتی بهلهجهریم گرت بهر. لهجیاتی من «سهعیدی محهممهدهلی غابی» بهخۆی و چهند بارزانیانهوه هاتنه تهموغه و پۆست بوون. له بهلهجهری خهڵکی دێیهکه و ئاغاکان زۆر به حوورمهتهوه به پیرمانهوه هاتن. به گهوره و بچوکهوه ئالای کوردستانیان ماچ دهکرد و لهلایان زۆر پیروز بوو. دیوهخانیان بۆ پێشمهرگهکان چۆل کرد. زۆر دهگهڵمان بهریز و قهدهروه دهجوولانهوه. له پیر و پهککهوته را تا ژن و مندالی نهو دێیه دههاتن به چاوی بهگریانهوه ئالای کوردستانیان ماچ دهکرد و بۆی دادههاتنهوه. نهو پێشمهرگانهی دهگهڵم بوون، نهوانیش به دیتنی نهو دیمه نانه کۆلی گریان ده نهوکیاندا دهما و له گابۆریان دهدا. پیرهژنی وا ههبوو دههاتن و پێشمهرگهکانیان له نامیز دهگرت و ماچیان دهکردن. ههسانهوه و پهنجبه خهسار نهبوونم له رووخساری ههموو پێشمهرگهکاندا بهدی دهکرا. نهو تیکه لاییهی فرمیسک و بزه، که له رووخساری پێشمهرگه دا دهتدیت، خۆی داستانیک بوو به ههزاران لاپه رهوه. به داخهوه نازانم بینووسم. من تا مابم نهو رۆژه م لهبیر ناچیتتهوه و شانازی بهخۆمهوه دهکه م که توانیومه وهک پێشمهرگه یهک ده خزمهت گهلی لێقهوماوی خۆمدا بم و نهو

^۱ سهبارهت به چوونی همه رهشیدخان بۆ عێراق و بهجیهتشتنی کۆماری کوردستان، بهریز عهبدوڵلا نهحمه د رهسۆل پشدهری له کتیی: یادداشتهکانم، ل: ۷۷ کورتهباسیک دهورووژینیت.

^۲ «بهلهجهر» گوندیکه که له ۲۷ کیلۆمتری رۆژئاوای شاری «سهقر» و ۳۵ کیلۆمتری باکووری رۆژهلاتی شاری «بانه» هه لکهوتوه که دهکهوێته نیوان دوو شاری «سهقر» و «بانه».

^۳ مه بهستی پۆدپۆلکۆفینیک «مستهفا خوشناو» ه.

خه لکیش وهک نیشتمان په روه ریڅ ټهرکی
پیشمه رگه کانیان له پاپه راندنی کاره کانیاندا
هاسانتر ده کرده وه.

ټمن محمد، ولودی بخوم ویشمارگه کاندوه، کماوړه پلک پو
لگولدی بهلچر کلان یی تمسیر دراپو آغایانی بهلچر
پتیزی مانه آوار فارس آغو برایانی مانه آغاهیش به پونی
ییمخلو خوشحال بوون وهموو روژی یدنه تیان لی دگر دین
و دیانگوت یمه پوهی خومان له میج جوړه خوده بیتاوتیک
کوتای ناکین و آماده دین بهالوبه گیان دهری آزادی و
پاولتنی آلاهی مقدس و هودو مایه تی لوتجاع گیان بازی یسکین
دیان کروژی پیژنی رضان تملوی یشمارگه کانی بهلچر دین
لیدن کردو جیز پیژنوه لی کر دین لپدروانی ۹-۶-۲۵
لپهن جانی پوتو لگوتیک شمسی خوشاو بهیبره اگه بندرا
که پستی بهلچر بگوریندوه بوهرمدی آغایانی بهلچر
بگوریندوهی یمه ژور غمک بوون و تاملیردی ده گلطان
هانی وهریان کر دین .

که چوینه بوستی میریدی آغای رسول آغای جوانمردی
 هات بهیر ماگوه ول بوستی میردیش دینعلی کردین وله ماوهی
 چنده عاتان که گنگمان دانستن رسول آغا بهر آنی مسجد
 بویدی خوارد گشتن بنوهای خوم آمادم دوی آزادی
 وادارستی خاکی کوردستان و آرزوی دستوری پیشه‌وای
 محبوب دله هج جورم خوده پناوتایک روومنه گیرم پاشان
 دستي نهانودستی هه‌روان ناوور به‌دلخوشی و شادمانی
 بهی‌ی هیشتین .

سپاسنامەى كاپىتان ھەمەد لە ئاغاىانى گوندى بە لە ھەر و
مىردەى كە لە پۇرنامەى "كوردستان"ى ژمارە ۸۵ لاپەرى ۲
ئۆرگانى ھىزى دىموكراتى كوردستان چاپ كراو.

— ڪاڪه ٺهڻو چوار ماشينہ چ ليکڪهين؟

۲۲۸

من و غه فور بۆ لای ماشینه کان چووین که بیانگه پڕین، دیتم سن سهرهنگ ده گهل ماشینه کان بوون، ههر که دهستان کرد به گهپان، قۆلیان گرتم و گوتیان:

— پۆزمان لی درهنگ مه که و لیمانگه پری با پڕۆین. ئهوه تا ههمو ماشینه کانت گهراوه هیچی تیدا نهبووه ئهوانهش وهک ئهوانی ترن، تکایه ئیزغان بده پڕۆین. وایان لیکردم که سهریان له منیش شیواند و منیش فهروانم دا تا بهریان بهردهن تا پڕۆن. که گوتیان له فهروانه که ی من بوو به په له خۆیان ئاماده ده کرد که پڕۆن، له پڕ هوار له پشیمه رگه یه ک بلیند بوو و بانگی کردم:

— وه ره چاو لهو ماشینه که، پره له تۆپ و تفهنگ. که چووم چ ببینم؟ دوو تۆپ، قۆمپاره یه ک [خۆمپاره-هاوهن]، چوار بئسیم، ۱۲ کۆتری کاغه زه لگر [کۆتری نامه بهر] ی ئه مریکایی، دوو ره شاشی گه وره، تفهنگ و قۆرخانهش که له حیساب نه ده هات. «په حیم عه بدی پهزا»ش له ولای را هات و گوتی:

— کوپه حه مه ده به گه یه، لهو ماشینه ی دیشدا کللوریک زینی ولآخانی تیدایه. فهروانم دا که ئه و ماشینه نه به تال که ن و ئه فسه ر و سهر بازه کان ده سته سه ر بکه ن. جا ئه و جار که وتمه گیانی سهرهنگ و مه رهنگان. ده ردیکم دانی به سه گی نه درایی. ئه وه ی بپریزی بوو پیمکردن. ئابرووم بۆ نه هیشتن. تا پۆژ بوو، له بهر سووره تالوی رامگرتن و که شهویش داهات، له ماشینه کانی خۆیاندا حه پسیم کردن و پشیمه رگه م له سه ر دانان. به خه لکی دتیه که شم گوت که ههر که س چۆره ئاوێکیان بداتی، له به ره ی تيمه نییه.

لای گه رمای نیوه پڕۆیه سهرهنگیک که چوو بوو ده نیو ده وه نیکه وه سه ری هه لپنا و به پارانه وه یه کی زۆر حیزانه و سه رشۆرانه وه پارانه وه که وت بۆ قوومیک ئاو. منیش ئه وه م ده ویست که ئاوا سووک و پيسوایان بکه م. که ئه وه م بیانی به پشیمه رگه کانم گوت بیانبه ن بۆ نیو دتیی و له دیوه خانی که میکیان نان و ئاو بده نی تا نه تۆپن. جا چه ند جوان بوون که ئاوا به دیلی و سه رشۆری ده هاتن و ده چوون ده تگوت تازه له نیو قه بر هاتوونه ده ر.

ئاغا کان هاتن و گوتیان گه رازی بی لهو پلاوه ی بۆ پشیمه رگه مان لیئاوه له پشیمان دابننن؟ منیش بیریکم لیکرده وه و گوتم جا چۆن میوانی وا ئازیز ده بی پلاوی بیگۆشتیان بده م؟! قه ت دلم دیت ئه وانه وا به هاسانی پلاوه که یان له قوورگی بجیته خواری؟! په حیمی عه بدی پهزام بانگ کرد و پیمگوت که بجیت ئه و کۆتره نامه به رانه سه ر بپریت و ئاو پرووتیان بکات و له جیات گوشتی مریشکی بۆیان له بن پلاوه که ی بنی با بیخۆن. ئاخه ده مزانی که ئه و کۆترانه چه ند به نرخن و چه ند به که لکیان دیت و چه ندیان خۆشده ویستن.

ئەوان كۆترەكانيان بۇ كارى جاسووسى و سيخوورى كردن له دژى ئيمه به كار دهيتنا.^۱ ره حيميش نه يكرده نامردى هەر زوو به چه قۆ تيژەكەى سەرى هەلپاچين و ناردى بۇ ئاوپرووتكردن. لهولاشه وه ناردم به شوين فەرمانده كه مان [مستەفا خۆشناو] له «سەرا»^۲ يە تا بيت و له ميوانداريه كه دا به شدار بيت و ههم خەنى بيت به ديتنى ئەو ديمه نانه و ههميش با بزائين چ ته گيبريک لهو وه زعه ده كات داخه كه م، فەرمانده چووبوو بۇ سابلأغ.

هەر ئەو رۆژه «وه هابی بلوورى»^۳ كه وه زيره، هاتبوو بۇ سەرايه تا چاويك له جه بهه بخشيتيت. ديتم بۇ لاى نيوه رۆيه و كاتى نانخواردن مستەفا خۆشناو و ئاغای وه زير پهيدا بوون. وردە وردە سفره پاخرا و نان داندرا. ئەوانيش كه وه زير و فەرماندهيان ديت، دهستان كرد به شكايەت كردن له من. هەر ئەوان دهيانگوت كه حەمەد ئاواى ليكردووین و فيسارى ليكردووین، ئاوى نه داوینى و له بهر گه رمایه پايگرتووین، حەپسى [به ندی - زيندانى] کردووین و بپريزي پيكردووین، مستەفاش زياتر بزەى دههاتى و كهيفى سازتر ده بوو به لام ئاغای وه زير نيوچاوانى غه زه بى ليده بارى، ديار بوو زۆرى پتیاره حەت بوو كه ئەو ئەفسەرانه م ئاوا سزا داوه. وه هاب له كن ئەو عه جه مانه وه دهنگ هات و به قەلسى گوتى:

— ئەوه چ وه زعیکه پيكت هيتاوه؟ ئەتۆ چۆن بۆخۆت قانون داده تاشى؟ چۆن ئەو جه نابانهت نه زيهت داوه؟ تۆ چۆن له خۆته وه كاران ده كهى؟
ديار بوو زۆرى ده پريست و پتي ليته لدينا و برينه وهى نه بوو. منيش له كن ئەوان به توندى وه لام دايه وه و دمكۆتم كرد و بيدهنگ بوو. ئەفسەرەكان هەليان وه گیر كه وتبوو و زمانيان كرابوو وه و ده يانويست ئاژاوه مان له ناو بخەن، ئەوهى ده يانگوت نه يانده گوتە وه، منيش رقى ئاغای وه زيرم به ئەوان رشت و له جوقه ی شای را تا مه له كهى، له وه زيرى را تا گزيرى، له ئيران را تا تورانى، له ئالايان را تا ئايينيان و له خاكيان را تا خوليان هه مووييم بۆ داگرته وه ئەوجار نۆره گه ييشته خويان و كهس و كاريان، كه سم بۆ نه هيشتن ته نانهت مردوو و زيندوو شيانم به سەر كرده وه. ئەوه مستەفا

^۱ له سەر ئەو كۆتره نامه به رانه و به كار هيتانيان له لايەن دهوله تى ئيران بۆ جاسووسيكردن له سەر هيزى پيشمه رگه ی كوردستان، له رۆژنامه ی كوردستان ژماره ۲۱ - سالى يە كه م - شه ممو ۱۱ رەشە مه ۱۳۲۴ له لاپه رەى كۆتاييدا كورته هه واليكي له سەر نووسراوه،

^۲ "سەرا" گونديكه له ۱۹ كيلوميترى باكوورى شارى "سەقز" و ۱۸ كيلوميترى باشوورى شارى "بوكان" هه لكه وتوووه كه ده كه ويته نيوان ئەو دوو شاره. ئەو گونده به گوندى حەمەد ئاغای سەرايه (عه باسى) سەر به عه شيره تى دييوكرى ده ناسريت و لهو سەر ده مدا بنكه ی فەرمانده يى هيزى پيشمه رگه ی لييوو.

^۳ وينده چيت كه كاپيتان ناوه كهى به باشى نه زانييت يا له بيرى چووبيته وه، بۆيه له مه ودوا له برى بلوورى، بلووريان ده نووسم. به ئەگه رى زۆر مه به ستيان به ريز "وه هابی بلووريان" بيت كه له سەر ته تاوه ده گەل كۆمه له ی ژ.ك بوو و له به رنه وهى كه سيكى خوينده وار بوو دواتر پله ی به رز بوويه وه و بوو به ئەندامى كۆميته ی ناوه ندی حيزبى ديموكراتى كوردستان. ماوه يه كيش ئەندامى كۆميته ی شارى سابلأغ بووه.

خوښناوېش ده‌ټي پړوني سه‌ي له قالبي هه‌لده‌سووي، له‌ولاي دانيشتبوو هه‌ر بزه‌ي ده‌هاتي و زياتر ده‌گه‌شايه‌وه. نه‌و كه‌ فهرمانده‌م بوو، بوي هه‌بوو ليم‌ قه‌لس بيت و بیده‌نگم بکات و سزام بدات به‌لام نه‌ك نه‌وکاره‌ي نه‌کرد بگره‌ به‌ بزه و پیکه‌نینه‌کاني زياتري هانده‌دام. جه‌نابي وه‌زيريش پته‌ت لیدابا، ده‌قه‌لشا. مسته‌فا چه‌نده‌ي پيخوش بوو، جه‌نابي وه‌زير سه‌ته‌ينده‌ي پيناخوش بوو. هه‌ر وا كه‌ له‌ گهرمه‌ي قسان بووين كه‌لوپه‌لي سفره‌ش داده‌نران. مسته‌فا كه‌ زاني نيت‌ر نه‌وه‌ي ده‌بوا بگوتري گوتم، بوي نه‌وه‌ي باسه‌كه‌ بگوپريټ، وه‌ده‌نگ هات و گوتي:

— باشه‌ پيم بلې بزانه‌م نه‌مرو چيت بوي ساز کردوون؟
نه‌وه‌ ده‌شزاني كه‌ کوتره‌کانم چ لیکردوون! وه‌لامم دايه‌وه:

— پلاو گوشت.

— ده‌ي باشه‌ پړوژ دره‌نگه‌ با نايمان بخوين.

نان هات. كه‌ ته‌ماشايان کرد نه‌و گوشته، فرووج يا مريشك نيه‌! زوو زانيان كه‌ نه‌وه‌ کوتره‌کاني خويانن كه‌ بومان له‌ بن پلاوي هاويشتوون. نيت‌ر سه‌ره‌ه‌نگ و مه‌ره‌ه‌نگ وه‌ك شيتانيان لي‌هات. ده‌ستيان له‌ پلاو و نانه‌كه‌ كيشايه‌وه و گوتيان:

— جه‌نابي بللوري نه‌وه‌ چ كاريكه‌؟ نه‌و کوترانه‌ له‌ نه‌مريکايه‌ پرا ده‌نكي به‌ ۵۰۰ مهن کړاون. نه‌و کوترانه‌ ناسايي نين و نامه‌به‌رن. عاملاندني نه‌و کوترانه‌ كاريكي هاسان نيه‌.
ديسان وه‌هاب ده‌ستي کرده‌وه به‌ ريستن و له‌لای نه‌و عه‌جه‌مانه‌ خوي شيرن ده‌کرد. زانيم كه‌ کوتره‌کان كاري خوي کرده‌وه بويه، قسه‌م به‌ وه‌هابي پچراند و پرووم له‌ مه‌جليسه‌كه‌ کرد و به‌ ده‌نگي به‌رز گوتم:

— ده‌بن جه‌نابي سه‌ره‌ه‌نگه‌کان و نه‌فسه‌ره‌کان بيه‌خشن كه‌ تيره‌ جه‌به‌يه‌ و گوشت كه‌م ده‌ست ده‌كه‌ويت بويه‌ کوتره‌کانم بوي ناماده‌ کردن تا خوشتان لي‌رابويټري. له‌وه‌ ده‌ترسام پاشه‌مله‌ قسه‌مان پي‌لئين و بلئين كه‌ قه‌دريان نه‌گرتين و پريزيان لينه‌نارين.

نيت‌ر به‌و قسانه‌م هي‌نده‌ي دي ناوړم تيه‌ردان. جا سه‌ير نه‌وه‌ بوو كه‌ نه‌وه‌موو گوشت و پلاوه‌مان بوي دانابوو به‌لام دمیان له‌ هيچ نه‌دا جگه‌ نه‌ختي ماست و دوي. هه‌م دليان نه‌ده‌هات نه‌و کوترانه‌ بخون و هه‌ميش قسه‌کاني من زور له‌سه‌ر دليان كاري کردبوو. باوه‌رتان بيت نه‌وه‌ نيت‌شاش نه‌و پيشمه‌رگانه‌ي له‌وي بوون و نه‌و ديمه‌نانه‌يان ده‌ديت هه‌ر ماون ده‌توانن ليتان بپرسن، وه‌هابي بلووريان وه‌کوو نه‌فسه‌ره‌کان، دمي له‌ نان نه‌دا، له‌ نه‌فسه‌ره‌ ئيرانييه‌کان زياتر ته‌م دايگرتبوو، وه‌کوو نه‌وان ده‌سته‌وه‌نه‌ژنو دامابوو. وه‌هاب ده‌گه‌ل مسته‌فا خوښناوي كه‌ تازه‌ گه‌يشتبوونه‌ لامان، له‌پيشدا هاواري کرد نه‌ري چمان هه‌يه‌؟ زورم برسييه‌! سه‌ير نه‌وه‌ بوو كه‌ نه‌فسه‌ره‌کان نان و ماستيكيان تام کرد، به‌لام وه‌هاب له‌ دوو كه‌چك دوي به‌ده‌ر، هيچي دي نه‌خوارد. يه‌ك له‌ کوتره‌کان له‌ ده‌وريي [قاب] مسته‌فا خوښناوي‌دا بوو، نه‌ويش زوري برسي بوو، له‌مني‌كه‌وي هه‌ر مابوو

ئىسكەكانى بخوات تەنانەت قامكەكانىشى دەليستەو. داواى كۆتيركى دى كرد، چوون كه بۆى بىتن، بەلام پىشمەرگەكان ھەموويان خوارد بوو، ناچار بە ماست و دۆ خۆى تير كرد. باوهر بكن ئەو قسەى مستەفا بوو كه گوتى: بەخوا بەلەزەت بوو. بە عومرى خۆم نانى وا بەلەزەتم نەخواردوو. بەو قسانە وەھابى قەلس دەكرد و پىي رادەبوارد.

نان و مان خورا و وردەوردە دەستيان كرد بە سفرە كۆكردنەو. لە ناو دەوريە كدا ئىسكىكى چۆلەمەى كۆترەكانم كەوتە بەرچاو. تاوم داىە و پەحيمى عەبدى پەزام بانگ كرد و لەپىش چاوى ھەموو ئەفسەرە ئيرانيەكان و جەنابى وەزىر، لەسەر ميوانداریيەكى كە چووينەو بۆ سابلاغى، چۆلەمەشكىنەمان كرد. ھەر بۆيەش وام كرد تا زياتر داخ لەسەر دليان دانيم و قەلستريان بكەم و رقيان ھەستيم. مستەفا خۆشناویش لەوبەرى ئەو چاوى لە منە و پەش و شين ھەلگەراو ھيئەدى پىكەنى. ئەو پەندەى من بەو ئيرانيانەم دا، دەبى بە داستان باس بكرىت. جا من نازانم بەباشى بۆتان بگيرمەو، با ئاكانى بەلجەر و پىشمەرگەكان بۆتان بگيرنەو. ئىنجا پاشى ھەموو ھەيسوبەيسىك عەجەم پرويان لە وەھاب و مستەفا خۆشناو كرد كه پۆژ درەنگە و ئيزمان بدەن برۆين. ميرزا وەھاب ئەمرى دا كە ئازاديان بكەم تا برۆن.

— من گوتم: ناتوانم ئازاديان بكەم.

— وەھاب گوتى: من ئەمرت پىدەدەم كە ئازاديان بكە و تۆپ و ئەسلەھەكەشيان بدەو، ئيتەر توورە بووم لەخۆم دەرچووم و بە سەريدا گوراندم و گوتم:

— گەر قازيش بلى تۆپ و تفەنگ و بيسيم و ئەسلەھەكانيان نادەمەو. من تۆ ناناسم و بەرپرسى من نى. مستەفا خۆشناو فەرماندەى جەبھەى گەر ئەو بلى باشە من ھىچ نايم. مستەفاش وەك پياوان دەستورى دا ماشين و خۆراكەكانيان بدەنەو بەلام قۆرخانەكەيان بگيرنەو. مينيش قۆرخانەم گيرايەو و ئەوانەى ديم دانەو. قۆرخانەكەم لەوى پانەگرت و زوو ناردەم بۆ سابلاغى. بە واريديبوونى ئەو شتانە بۆ ناو شارى، بە راديۆ و بلىنگۆ،^۱ دەست كرابوو بە تارييف و پەسنى من كە ئەو فلانە كەس بە بىتەقەرەقە، ئەوئەندە ئەوئەندەى سيلاح و كەلوپەلى لە دوژمن گرتوو و واو و واى كردوو. كە ھاتىشمەو سابلاغى دەچوومە ھەر شوئيتىك ھەر تارييفى من بوو و خەلك بە ريز و خۆشەويستىيەو دەستخۆشى و سپاسيان ليدەكردم. ئەو پۆژە يەكسەر چووم بۆ لاى قازى. وىراى بەخيەتەكان و دەستخۆشەىكى گەرموگور، فەرمووى كە:

— نەدەبوايە ماشين و خۆراكەكەشت دابانەو بە ئيرانى.

— لە وەلامدا گوتم: قوربان جەنابى وەزىرەكەت لەكن ئەو ئيرانيانە دەگەلم بەشەر ھات و چاوى لىسوور و شين دەكردمەو، ئەو پىداگرى كرد كە بياندەمەو دەنا، سوئند بە كوردوستان ھەر بە پىيان

^۱ لە بەشى پەراويزەكاندا و لە لاپەرەى ۴۷۲ وردە زانياريەك لەسەر ئەم راديويە بخوئەنەو.

به پيژمده كرده وه و ده مكرده په ندى عالهمى، جا چوڼ من شت ده دمه وه به تيرانيان؟ چوڼ ده هيلم خيږم له ده ستى بيبين؟ نه وه كارى جه نابى وه زيره كهت بوو. باوه پتان يې، قازى هه ر ناخ و داخى بوو. نه و جار فهرمووى كه:

— نه ده بوايه نه و كوژانه ت سهربريا، ده بوايه نارد بانه وه بو سابلاغى.

— گوتم: قوربان ده مزانى كه ميرزا وه هاب نه وانيشى ده دانه وه، هه رچاك بوو كو شتمنه وه و لانيكه م پيشمه رگه كان خوارديان و عه جه ميش پي دران له داخان.

همه حوسين خان كه فهرمانده ي گشتى هيزى پيشمه رگه بوو به تاييه تى بانگى هيشتم و خه لاتى كردم. يه ك ميدالى نازره بيجان و ده ستيك جلى نه فسه رى و ۵۰۰ تمه نى كرده خه لاتم و فهرمووى كه بو سالى تازه ش دهره جه يه كت بو زياد ده كه م ده بى به «مايور».

چهنه رپوژيک له مالى وچانم دا و ده گهل مال و مندالم رامبارد. پاشان چوومه وه جه بهه ي. زورى تيوره نه سووړا خه بهريان دامى كه براكه ي قازى كه له تاراني نوينه ره، له تاراني را بو نه و توپ و قورخانه يه هاتوته وه سابلاغى له قازى وه رگرتوته وه و داويه ته وه به تيراني. ئيتر خو م بو رانه گيرا و به په له و به تالوو كه خو م گهيانده وه بو سابلاغى. يه كسه ر چووم بو لاي قازى و لومه م كرد كه:

— تو به منت ده گوت بوچى ماشينه كانيش دانه وه كه چى بوخوت هموو نه و قورخانه باشه دوايه ته وه به تيراني؟! تو ههمان كارى وه زيره كهت كرده وه، چوڼ شتى وا ده بيت؟! گوتم:

— پروسه كان گوشاريان هينابوو و ده يانگوت تيوره بوخوتان توپ و قورخانه ي باشان هه يه، نه كا به ته ما بن ده گهل نازره يه كان شه ر بكن؟ منيش له حه يفى نه وان داومه ته وه.

پاشى زور قسه و باسى ره ق و ناخوش كه له به ينماندا هات و چوو له ژووره كه ي وه دهر كه و تم و چووم بو لاي (نه سه دو ف) ي كه موسته شارى شوړه وي بوو له سابلاغى. پيمگوت كه:

— نه وه چ كار يكه كر دو ته؟ بوچى واتان به قازى گوتوه و نه و توپانه تان ليته ستان دوته وه و داواتانه ته وه به تيران؟ گوتم:

— ئيمه كارى وامان نه كر دو ت و ناگاشمان ليته بووه. براى قازى له تاراني را هاتوته وه بو نه و توپانه تا وه ريانگر يته وه بو تيرانيان.

نه سه دو ف كا براهه كي عه رووسى زه لامى له لا بوو و ديار بوو له نه و پله ي به رزتر بوو، هه رچى من ده مگوت به عه رووسى به و كا برا زه لامه ي ده گوت و قسه كانى نه ويشى بو من ته رجومه ده كرده وه. زورمان كي شه بوو و چاوم ليكرد ناگه ينه سه رته نجام له داخان وه دهر كه و تم. وه ك مار جينگلم ده دا، نه مده زانى پوو له كوئى بكه م، كه سه رم هه ليئا، ديتم كه چهنه كس له هاواله كانم چاوه پروانى منن و (نامينى كچيشم) ده گه ليانه. كچه كه م ده باوه ش كرد و نه و جا چوومه وه مالى. ئيستا نه حه سابوومه وه كه حه م حوسين خان نه مرى بو ناردم كه ده بى هه ر ئيستا بچيته وه بو جه بهه. منيش يه كسه ر ريگام برى و هاته سه رايه لاي مسته فا خوشناوى. هه موو شتيك بو باس كرد. گوتم كه:

- هه‌موو شتیکم زانیوه و ئاگادارم، به‌راستی کارێکی زۆر خه‌رایان کردووه.
- به‌شهره‌ف ئه‌وه‌ی ده‌یڵیم قسه‌ی ئه‌و بوو، گو‌تی:
- ئاخ‌رمان خێر بێ. قسه‌یه‌کی تری گو‌ت که‌ بۆ نووسین نابێ و من خۆی لێ‌ده‌بوێرم.

شه‌هیدی قاره‌مان و هه‌رگیز نه‌مر، پۆتبولکۆفنیک
مسته‌فا خوش‌ناو

حاجی باوه شیخ (حاجی بابە شیخ)

حاجی بابە شیخ ۱۸۸۴ - ۱۹۵۹ ز - ناوی
عەبدولپەحمان کۆری سەید عەبدولکەریمی
زەنبیلە و ناسناویان (سیادەت) ه.

پاشی ئەوێ که هەموو قسەکانم لەلای مستەفا خۆشناو
هەلپشت، چوومەوێ بۆ جەبەهە لای هاوالەکانم. چەند
پۆژیک تێپەری هیچ باس نەبوو تا پۆژیکیان دەستیک
ماشین هاتن. هەر ماشینەو ئەفسەریکی تێرانی تێدابوو.
جەنابی «حاجی باوه شیخ»یش لە ماشینیکدا دانیشیبوو و
چەند پێشمەرگەشی دەگەڵ بوو. ماشینەکان پڕ بوون لە
شت. هەر خودا دەزانی چی تێدابوو که دەپۆیی بۆ بانە و
سەردەشتی. خۆم گەوج کرد و وەسەر ماشینیک کهوتم تا
بیگەرێم، لە پڕ گازیان کردم که جەنابی حاجی باوه شیخ تۆی
دەوێ. منیش چووم و گوێ: پێویست ناکات ماشینەکان
بپشکنی. لە پڕوی ناعیلاجی بەقسەم کرد، ئەو سەرۆکەزیر
بوو و نەمدەتوانی لە قسە ی لادەم.

جەبەهە ی سەردەشت

پاشی چەند پۆژیک مستەفا خۆشناو لە سەرایە را ئەمریکی بۆ ناردم که لە سابلاغی را تۆیان
دەوێ. کاتیک چووم بۆ سەرایە گوێ منیشیان داوا کردوو، بوەستە با بەیەکەوێ بچینەوێ بۆ
سابلاغی. لەوێ مستەفا بوو بە فرماندە هیزی کوردوستان و بە ئەمری قازیش من چووم بۆ
جەبەهە ی سەردەشتی. قازی گوێ:

— پێشمەرگەکانت هەلگرە و بچۆ بۆ جەبەهە ی سەردەشتی. وەک دەلێن «بەکر»^۱،
فرماندە ی جەبەهە ی سەردەشتی تەفەنگ و فیشەک بەرێ دەکاتە عێراقی، پڕۆ
بزانە ئەوێ چ کاریکە؟

چوومەوێ بۆ جەبەهە ی بانە و هاوالەکانم هەلگرت و بەتێو گەورکاندا چوومە جەبەهە
سەردەشتی. بە تێو هەر دێیە کدا دەپۆیشترین لادێی بەپیرمانەوێ دەهاتن و بەخێریان دەهێناین.
ئالای کوردوستانیان ماچ دەکرد و کپنوشیان بۆ دەکرد. هەشبوو شکایەت و گازندەیان لە ئاغاکانیان
دەکرد. بەداخەوێ تێمە نەماندەتوانی بەبێ ئەمری حیزبی دیموکرات هیچیان دەگەڵ بکەین.

^۱ مەبەستیان (بەکر عەبدولکەریم حەویزی) که بە (پەنێس بەکر) ناودێرە. ئەو سەردەم کرا بە فرماندە ی جەبەهە
سەردەشت.

قاسم به می گوشت برود به جبهی سرده شتی
 ده لینی بکر فرماندی جبهی سرده شتی ده لینی
 تقه فیکشت ده ناله صراقی برود ناله ده جبهی
 لوتی برود به پیشمرکه ان که لکه نه دیار برود جبهی
 ده شتی جومه ده جبهی بانه که ان که نام که
 ده جبهی ده ناله جومه جبهی سرده شتی ده لینی
 که در بیکه ده در پیشمرکه لادیی پیروانه ده
 که ان که خیران ده کبابی آلاب کور دستایان
 مایج ده کرد شکایه تیان نه آلمان ده کرد ده شتی
 ناله تورانی بی اسری جبهی دی مولی است
 کجیک کاریکین از دشمنان برود ده ناله ده لینی
 نیرد برود چارخان به جبهی نایچا ده لینی
 تیان ده ناله ده ناله ده ناله ده لینی ده لینی
 ناله بشتی دیبیکه نیرای بانه سرده شتی لینی
 دیتیم نه بیرجونه ده کارایگی پیروزیک کپیک
 کنگ شکایتیان کرد پیروزیک که تو بیکه قور نه سر
 سرده شتی ده ناله کجیک ده ناله ده لینی

ناوریشمان بو نهو ههزار و
 پرووت و برسیبانه
 تیه رده بوو. داخه کهم، له
 دلخوشی دانه وه و
 دانبه جه رگداگرتن، چیرمان
 له ده ست نه ده هات.
 پیمانده گوتن که خه متان
 نه بن به دلی ئیوه ده بن، تا
 که پیشینه لادییه کی نیوانی
 بانه و سرده شتی، - ناوی
 دییه کهم له یاد چوته وه -
 کابرایک و پیره ژتیک و
 کچیکی گه نچ، شکایه تیان له
 ناغای نهو دییه هه بوو.
 پیره ژنه که تویتکی قوور
 له سر سهری داناوو و
 به ده م گریان و ناله وه

ده یگوت که ناغا کوره که ی لی بیسهر و شوتن کردوو. نازانین چی به سهر هیناوه! وه خته بوو شیت
 بم. گوتم با نهو شه وه لهو دییه پیتینه وه به شکوو دهستم بگاته ناغاگان. به داخه وه ناغاگان
 چوو بوونه به ره ی نهو ناغایانه ی که له دژی کوماری کوردوستان ده ستیان دابوو تفهنگ و یارمه تی
 ئیرانییه کانیاں ده کرد.

نهو شه وه من له مالی نهو ناغایانه بووم. له ترسان نه ناغاگان و نه کوره کانی نه هاتنه وه. گهر
 نهو شه وه هاتبانه وه، له داریان دابام، تۆله ی نهو دایک و کوره داماوهم ده ستانده وه. ئیتشاش له سهر
 دلمه که نه متوانی هیچیان بو بکه م. به یانی تا لای نیوه رۆبه به نانقه ست لهو دییه ماینه وه به شکوو
 سهر و گوتلاکی ناغاگان وه دهر بکه ویتنه وه به لām ناغاگان له کونی مشکیشدا دیار نه بوون.
 دییه که مان به جیهیشت و چووین بو «په به تی»^۱ له نزیك سهرده شتی. فه رمانده ی جه بهه که

^۱ «په به تی» که به فارسی «ربط» ده نووسری گوندیک بووه له سهر ینگی سهره کی نیوان مه هاباد و سهرده شت.
 ۱۵ کیلومتر له باکووری پۆژناوای سهرده شت و ۱۰۸ کیلومیتیش له باشووری مه هاباد هه لکه وتوو. ئیتسا
 بووه ته شارۆچکه یه کی که وه.

«به‌کر» له‌وێ پۆست بوو و له ژووره‌که‌ی خۆیدا بوو. ئێمه نه‌چووینه ژووره‌که‌ی و هه‌ر له‌ده‌رێ پاره‌ستان. چه‌ند کاتژمێرێکی تێوه‌رسووپا تا ته‌شریفی هاته‌ ده‌رێ و بزانی ئه‌و هیزه‌ بۆ هاتوون بۆ په‌به‌تی؟ دیار بوو زۆری پێناخۆشه‌ که‌ ئێمه‌ هاتووین. پاش چاک و خۆشی، به‌ریک‌کردین بۆ «مه‌کلای»^۱ که‌ ئه‌ویش هه‌ر له‌ نزیك سه‌رده‌شتی بوو.

ئاغای دێیه‌که‌ که‌پۆ و لووتی برابوو. کاتی خۆی «مه‌لا خه‌لیل»^۲ له‌ شه‌پیدا ده‌یگریت و لووتی ده‌برێ. مه‌کلای دێیه‌کی زۆر خۆش و دل‌رفین بوو. دوو-سێ پۆژان له‌وێ بووین. پۆژیک ئه‌مری فه‌رمانده‌م بۆهات که‌ به‌کر ئاغا بێت. نووسیویو:

— کاتژمێر ئه‌وه‌نده، چه‌ند ماشینیك به‌لای ئێوه‌دا دێن، بچن بۆ سه‌ر جاده‌ی و پیشیان پێنگرن، گه‌ر پێشمه‌رگه‌ی ئێمه‌یان ده‌گه‌ڵ نه‌بوو پراینگرن و نه‌هێلن برۆن.
به‌په‌له‌ چووین بۆ سه‌ر رێگایه‌ و خه‌نده‌قمان لێدا و تییاندا جێگیر بووین. زۆری نه‌کیشا ده‌نگی ماشینان هات. نزیکیکبوونه‌وه‌ و رامانگرتن. سه‌ربازه‌کان هه‌مووی ئه‌سه‌له‌حیه‌یان پێبوو، نه‌مانه‌یتشت له‌ ماشین بێنه‌ خوار. چوار ئه‌فسه‌ریان ده‌گه‌ڵ بوو، ئه‌وانم هێنا خوار و دام به‌ پێشمه‌رگه‌کان و گوتم بیانبه‌ن بۆ دی. ئه‌فسه‌ره‌کان کردیانه‌ قاز و قرووژ:

— بۆچی ده‌مانگری؟ ئه‌وه‌ سه‌ره‌نگ «ئایروم» دیت و بۆخۆت قسه‌ی ده‌گه‌ڵ بکه‌.
ده‌و قسانده‌دا بووین که‌ سه‌ره‌نگ ئایروم له‌ ماشینیک هاته‌ خوار. ئه‌و منی باش ده‌ناسی. چه‌ند جارێک ماشینه‌کانیم پشکنیوو. به‌ تووره‌یه‌وه‌ گوتی:

— مه‌ه‌لوودیان، دیسان چ باسه‌؟ بۆ وا ده‌که‌ی؟ بۆ پێشت به‌و ماشینانه‌ گرتووه‌؟
— گوتم: پێشمه‌رگه‌تان ده‌گه‌ڵ نییه‌ و نه‌هێلن برۆن.
— گوتی: تا چه‌ند ده‌قه‌ی دی رینگات به‌ردا باشه‌ ده‌نا، به‌زۆر ده‌پۆم.
من عه‌جایب مام؟! تا ئێستا چه‌ند که‌په‌ت پێشم به‌و سه‌ره‌نگ ئایرومه‌ گرتووه‌ هه‌ر له‌به‌رم پاراوه‌ته‌وه‌ و منه‌تبارم بووه‌ که‌ رێگای بده‌م! ئێستا بۆ وا له‌سه‌ره‌؟ نازانم! منیش لێ تووره‌ بووم و گوتم:

— گه‌ر پیاوی و له‌ پیاوان بووی ده‌پۆی. جا بزانه‌ چیت به‌سه‌ر دێنم.
له‌و قسانده‌دا بووین هاره‌ی تانکی هات. پێشمه‌رگه‌کان هه‌رایان لێ بلیند بوو که‌ کاکه‌ تانک گه‌یه‌ سه‌رمان. به‌په‌له‌ ویستمان خۆمان له‌ خه‌نده‌قان باوژێن بۆ چما نارنجۆکیکیان پێدانه‌دام؟!

^۱ ئه‌و گونده‌ ده‌که‌وێته‌ ۱۸ کیلۆمێتری رۆژه‌لاتی شاری سه‌رده‌شت که‌ له‌ نێوان رێگای سه‌رده‌شت بانه‌ هه‌لکه‌وتوو.

^۲ مه‌به‌ستی کاپیتان، "مه‌لا خه‌لیل گۆرمه‌پێ"یه‌ که‌ له‌ سالی ۱۳۰۷ه‌تاوی تا سالی ۱۳۰۸ هه‌تاوی (۱۹۲۸- ۱۹۲۹زایینی) له‌ دژی قانونی جل و به‌رگی زۆره‌ملی که‌ په‌زا شا داوای ده‌کرد و به‌ قانونی (کشف حجاب) به‌ناوبانگ بوو، شوێشی کرد.

له به ختی من نارنجوک نه توقی و «حوسینی عه بدوللای بیستانچی» هه لیگرتیه و له جانتاکه ی
هاویشته که ههر به قهرای سیونکی گه وره ده بوو. بهو حاله خوومان ده تیو ده وهن و خهنده قی
هاویشته و بوو به ته قه. سه رههنگ ئایروم له ناو قرمه ی فیشه کانداهواری ده کرد»

— کوره مهو لودیان ته قه مه که.

فه رمانم دا رۆحمیان پی مه کهن. ههر ئه وه ندهم زانی به په له خو ی له ناو ماشینیکی هاویشته.
جا گوتم دایگرنه و ماشینه ی. باوه رتان بیت بارانی فیشه کانم به سه ردا باراند. به داخه وه خو ی
وه بهر نه هات و بۆی ده رچوو به لام دوو ئه فسه ربی که له و ماشینه دا بوون، وه بهر هاتن و کوژران.
تانکه که شالو ی بردبوو بۆ سه ر ده سته یه ک پیشمه رگه. ئیستا مایوو بگاته ئیمه. ته ماشام کرد دوو
گروبان که هه ردووکیان ره شاشیان پیوو، زۆر بییه زه بیانه ده یان په شاند. ئامانیان به کهس نه ده دا.
له و خهنده قه دا من و دوو پیشمه رگه ی دی بووین. یه کیان ناوی «محیدین بارزانی» بوو و ئه وه ی
دی «حوسینی عه بدوللای بیستانچی» بوو. گو تیان:

— کاکه چی بکهین؟ ئه و دوو گروبان به ره شاش وچان به کهس نادهن! ئه و هتا له پیش ئیمه ن!

— گوتم: لیان ده ن.

محیدین و حوسین وه ک پیاوان له سه ر زگ لیان نیزیک بوونه وه و هه ردوو گروبان هکانیان
تۆپاندن و ره شاشه کانیان هه لگرت و هاتنه وه. ئه و جار تانکه که زۆری بۆ هینان و ریگای پی چۆل
کردین. ئه وان ده رچوون به لام ۱۲ کهسیان لی کوژرا. له و بهینه شدا کوژیکی بارزانی که عه مری ۱۳-
۱۴ سالان ده بوو، به ده نگ ته قه یه وه هاتبوو. ده گه رمه ی ته قه دا گروبانیکی ده کوژیته و ده چیت
که سیلاحه که ی هه لگرتیه وه، وه بهر دیت. ئیمه ش چووینه وه بۆ پۆسته که ی خوومان.

لای نوژی شیوان چاومان لی کرد که ئه وه ههر ماشینه و دینه خواری. هاتوچۆیه کی سه یریان
هه بوو. ئه وه ناشزانین که بۆ سه ر ئیمه دین. هینده جموجۆلیان زۆر بوو که ناچار بووم ته گبیرنکی
بکه م و سه نگه ران قاییم بکه ین. له سه ر هه موو ته په کانی ده وری دی پیشمه رگه ی نۆبه چیم دانان،
بوخۆشم ده گه ل چه ند نه فه ران له تیو دی بووم. ئه وشه وه تا به ره به یانی له جموجۆلدا بوون.
ئه وه ندهم زانی بوو به ته قه. که وه سه ر که وتم دیت «حوسینی خال ئاغای» شه هید ببو. حوسین
له بن داره گیوژیک هه لده ستیته سه ر پی تا گیوژان بخوات، تۆمه س تانکیک له بن ده وه نان خو ی
مات کردبوو. که حوسین راست ده بیته وه بۆ گیوژان، تانکه که به ره شاشی لینه دات و ده کوژری.
ئیمه له و ته پۆلکه یه ی که حوسینی لی کوژرا، جیگیر بووین. ئه و جار تانکه کان که زانیوویان
ناشکرا بوون، پیش ئه وه ی ئیمه هیرشی بکه ینه سه ریان، ئه وان هیرشیان کرد. ئیمه بووین به دوو
به ش. به شیکمان خوومان له ناو دی هاویشته و به شه که ی دیکه ش ریگای په به تی گرت. له شکری
ئیران وه یزانی هه موومان هه لاتووین و نه ماوین. به هه راکردن هجو میان کرده ناو دییه که. وه نه بن
زۆر ئازا بن، پیان وابوو که دییه که چۆل بووه و که سی تیدا نه ماوه. له هه رچوار لاه به هه راکردن

هیرشیان کرد. پرووم له پېشمه‌رگه‌کان کرد و گوتم: به‌بابه‌وه‌و ده‌به‌ر مرم، که‌س ته‌قه‌ نه‌کات تا ده‌گه‌نه ناو دئی. له‌پېش هه‌موو سهربازه‌کانه‌وه گروبانیک به‌ره‌شاه‌وه خۆی له‌نیو دئی هاویشته. پرووی له‌ده‌رکه‌ی ماله‌ سهدیکی کرد و به‌ره‌شاه‌که‌ی بیه‌زه‌بیانه‌ ره‌شاندی و زیقه‌ی له‌ژن و مندالی سهدی هه‌ستاند. له‌تاو مال و مندالی سهدی ئاورم گرت و فه‌رمانی ته‌قه‌م ده‌رکرد. له‌یه‌که‌م ده‌ستریژ، کابرای گروبان که‌لاکی که‌وت و ۹ گولله‌ی به‌رکه‌وتبوو. به‌داخه‌وه به‌ره‌شاهی کابرای دوو مندالی سهدی کوژرابوون و ژنه‌که‌ی و مندالیکشی بریندار بوون.

ئه‌وجار سهربازه‌کانیش له‌هه‌وای گروبان‌که‌ هیرشیان کرد و وه‌یانه‌زانی که‌سمان له‌دئی نه‌ماوین. له‌هه‌موولایه‌که‌وه‌ فیشه‌کمان به‌سه‌ردا باراندن. چاکمان داگرتن. سهریان باش لیشیوابوو. نه‌یانه‌زانی خۆیان له‌چ کوئیکی ڕاکهن. ئیمه‌ له‌قه‌لکه‌دا ۱۲ که‌س بووین، ئه‌وه‌نده‌مان زانی تانک به‌ری ده‌رکه‌ی لیگرتین. به‌پشتیوانی تانکه‌که‌ هه‌ر چوار ده‌ورمان گیرا. زوو سێ دانه‌ نارنجۆکم له‌شریتیک به‌ست و به‌تانکه‌که‌م دادا. به‌هۆی ئه‌وه‌ که‌ ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌ی نارنجۆکه‌کانم پێدا هاویشته زۆر چکۆله‌ بوو، به‌باشی تانکه‌که‌ی نه‌گرت، به‌لام ترستیکی سه‌یری خسته‌ ناو دلی دوژمن. له‌ولاشه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی پېشمه‌رگه‌ سه‌ربه‌رزیی و سه‌رکه‌وتنی کوردوستانی له‌دندا وه‌ک چرا دایسا و ئاماده‌بوون هه‌موو گیانفیدایه‌ک بکه‌ن، له‌تانک و فیشه‌ک نه‌ده‌ترسان، بۆیه‌ له‌شه‌رپکی قاره‌مانانه‌دا به‌خۆم و ۱۲ پېشمه‌رگان، ده‌ردنکمان دا به‌له‌شکری تیرانی که‌ تا ماون شه‌ری مه‌کلاوی له‌یاد نه‌که‌ن. ئه‌و سه‌رکه‌وته‌ له‌زیره‌کی ئیمه‌ نه‌بوو به‌لکوو له‌خۆشه‌ویستی خاک و نیشتمانان بوو، له‌خۆشه‌ویستی ده‌وله‌تی کوردوستان بوو.

له‌گه‌رمه‌ی هه‌لاته‌ه‌لاتی له‌شکری تیرانی، ته‌ماشام کرد کابرایه‌کی په‌سته‌ک سووری پشیتند سپی، له‌ناو له‌شکرده‌ خۆی هه‌لده‌سووراند و پاشه‌کشی ده‌کرد و پای ده‌کرد. پرووم له‌هاواله‌کانم کرد و گوتم په‌جائان لیده‌که‌م ته‌قه‌ مه‌که‌ن و ده‌ست ڕاگرن. من ئه‌و فیشه‌که‌ داویمه‌ په‌سته‌ک‌سووری و تێوه‌ش ته‌ماشای که‌ن. ته‌قه‌م لی‌کرد و وه‌رمگیرا. هه‌موو پېشمه‌رگه‌کان بۆیان له‌هه‌ورا دام. من به‌ره‌شاش زۆر چاکم ده‌نگواوت. ئیتر پېشمه‌رگه‌کانیش وایان لی‌هاتبوو که‌ به‌ئیشیا سیله‌یان له‌عه‌شیره‌تیک یا سهربازیک ده‌گرت و سلاریان ده‌کرده‌وه. ئه‌و له‌شکره‌ وه‌ها لی‌که‌ه‌لوه‌شابوو که‌ ئه‌وه‌ی هه‌لات، هه‌لات، ده‌نا زۆریان خۆیان ده‌ناو ده‌وه‌ن و که‌ند و دۆلندا هه‌شار دابوو تا نه‌کوژرین. به‌و جوړه‌ له‌شکری تیرانان به‌هه‌راکیشان شکاند و هه‌موو هه‌لاتن و دێیان به‌جیه‌تشت و که‌لاکیکی زۆریان له‌پاش به‌جیما. له‌پاشان زانیمانه‌وه‌ که‌ ئه‌و هیرشه‌ به‌هاوکاری له‌شکری بانه‌ و سه‌رده‌شت کرابوو و زیاتر له‌ ۲۰۰۰ که‌س ده‌بوون جیا له‌عه‌شایر. هه‌موو چه‌شنه‌ ئه‌سله‌حه‌یه‌کیان پێبوو. ته‌نیا شتیکی که‌ نه‌یانبوو غیره‌ت و ده‌مار بوو که‌عه‌جه‌م و تیرانی لی‌ی بیه‌رین. به‌داخه‌وه‌ هه‌ندیک‌عه‌شایری خۆفروش و خاکفروشیان ده‌گه‌ل بوو که‌ له‌بنه‌ره‌تدا له‌غیره‌ت به‌تال بوون، بۆیه‌ خۆیانفروشتبوو، ده‌ناعه‌شایر هه‌بوو به‌دل و به‌گیان ده‌گه‌ل کۆمار بوو. ئه‌و شه‌ره‌ ئه‌وه‌نده‌ی

له ئىران و كۆمارى كوردوستاندا ناوبانگى دەرکردبوو، دە ئەوەندەش لە كوردوستانى عێراقى ئىوى كوردبوو. ئەو پيشمەرگانەى دەگەل من بوون، بڕوا ناكەم لە شوپەویش شەركەرى وا ھەبى. بە ١٢ نەفەران دوو ھەزار سەرباز و عەشايرت وەسەر گەپى و بەو ھەموو سىلاحە قورس و قۆرخانەيەو، ئەوان بدۆرپن و ھەلپن ئيمەش بيبەينەو و لە ناو ديدا بىكەين بە ھەلپەركى و شايى. لە مێژوودا دبى باس بكرىت.^١ ئەوجار ھىچيان پينەمابوو، لەسەردەشتى را بە توپان، توپيارانيان دەكردين. سەير ئەو ھو بوو كە دەنكىكىش وە ئيمە نەدەكەوت. يا لە گيشانيان دەدا يا لە دەشت و دەوھەنان. دەورى ئەو قەلایەى كە ئيمەى لىوون ھەموويان داگرتبوو بە توپان بەلەم دەنكىك نەھاكە ناو قەلەكەى. ئەو پۆزە ھەر لە چىستانەو تەبەللىك لە شەو ھەر توپيان تېھەلكردين. بەكر ئاغا كە فەرماندەى جەبھە بوو، نەيدەتوانى يارمەتى و ھىزى پشتيوانى بۆ ئيمە بنيرىت، لەبەرئەوھى پرىگاكە ھەمووى بە تانك و سەربازى ئىرانى و عەشاير گىرابوون. ئەو ھووش بوو كە لەشكرى ئىرانىش نەيدەوترا تەخووغان بن، دەيانزانى كە ئيمەش «شووشە»^٢ مان پىيە. جارجار لە دوورەوھە را تەقەيەكيان دەكرد و ھىچى تر. درەنگايەكى شەو فەرماندە نامەيەكى بە چەند پيشمەرگەيەكدا بۆ ناردەم. لە كاخەزەكەدا نووسىبووى پۆستەكەتان چۆل كەن و وەرەنە پەبەتتى. فەرماندە ھووشى لە پەبەتتى دادەنىشت. بۆم نووسىيەوھە^٣:

— تاكوو سەرمان نەپەرپن ئەو دىيە چۆل ناكەم. جا چۆن دەھيئەم ئەو فەتھەى پيشمەرگەكان كوردوويانە بىيئەوھە ھىچ.
كاخەزم لە مستى پيشمەرگەكان نا و بەرپىمكردنەوھە بۆ فەرماندە.

وردەوردە تەقە نەما و ئيمەش دانىشتين بۆ نان و چا خواردن و ھەسانەوھە. پيشمەرگە ئەوھەندە ورەيان بەرز بوو كە بەو درەنگانەى شەوئى دەستيان كوردبوو بە ھەلپەركى و گۆرانى گوتن. بۆ لاى

^١ ئەو رووداوانە بە وردە ريشالەوھە "نجفلى پسيان" كە پۆزنامەوانىكى سەر بە دەولەت بوو، لە كتيبيك بە ناوى (مرگ بود، بازگشت هم بود) چاپى دووھەم لە لاپەرەى ١٦١ دا چاپى كوردوو و پزەيەكى باشى لە تواناكاني ھىزى دەولەتى و بە ناوھيتاني فەرماندەكانيان و چۆنيەتى شەپەكە و خەسار و ليكوژراوھەكاني نووسيوھە كە دەقاودەق دەگەل قسەكاني كايتان يەك دەگرنەوھە. ھەرەھا (بەكر عەبدولكەريم ھەويزى) كە زياتر بە (رەئيس بەكر) ناوديرە و فەرماندەى جەبھەى سەردەشت بوو لە كتيبەكەى خوياندا بە ناوى (گەشتيك بە كۆمارى مەھاباددا) بە وردى باسى ئەو رووداوانە دەكات.

^٢ "شووشە" ناوى چەشنە نارنجوكىكى دژە تانك بووھە كە ئاگرى لە تانك بەردەدا. ئەپتەشى سوور دابوو بە كوردەكان. بەرپز "عەبدوللا ئەحمەد رەسول پشدەرى" لە كتيبي "يادداشتەكانم" دا، بەشى يەكەم، لە لاپەرەى ٤٩ و ٨٦ باسى ئەو شووشەبە دەكات و دەلن: [دەولەتى شوپەوى بە ديارى پيشكەشى ھىزى پيشمەرگەى كوردستانى كوردوو لە ناوياندا چەند ھەزار دانە "شووشە" (تيزاب) كە بۆ سووتاندنى (دەبابە - تانك) بەكار دەھات. ئەویش دەبوابە پيشمەرگەى گيانفیدا لە نيزىكەوھە بىخاتە سەر دەبابەكە].

^٣ ئەوسەردەمە كايتان ھىچ خويئندەوارى نەبووھە. مامە غەنى لە بىرەوھەرييەكاني خويدا دەلن لە مەكلاوى بەرپز (سەدىق خاتەمى) ميرزاي دەستەى كايتانى بووھە و نامەكاني بۆ نووسيوھە، بڕوانە كتيبي ئالەكۆك لاپەرەى ٨٠

به يانتي «عه بدولپر حمان بارزاني» به خوئی و چه ند بارزانی هاتن و نووسراوه يه کی دیکه يان له
فه رمانده وه بۆ هیتام. نووسیوووی:

— من فه رمانده م یا نه تو؟ من نه مروت پتده که م وه رنه وه بۆ ره به تني و نه و پۆسته ی چۆل
که. گهر بۆ ره به تيش نايه ی بچۆ بۆ دنيه کی نيزیک پۆسته که ت.
نيوی دنيه که شي نووسیوو به داخه وه له يادم نه ماوه. عه بدولپر حمان و هاوالانی نه و شه وه
له لامان مانه وه. تاريک و پروونی به يانی له سه رده شتی را سه يدیک له لايه ن سه ره نه نگ ئايرومه وه
هاته لام و گوئی: سه ره نه نگ داوا ده کات که ئيزن بده ی تا که لاکه کانه يان کۆ بکه نه وه. منيش ئيزنم
دا. نه و سه يده فه قيره له سپايی به يانه وه تا به تلتيکی باش له شه و، ههر که لاکي کۆکردنه وه و
پيشمه رگه ش له دووره وه چاوه دپري ده کردن نه کا تيرانی په ل بيزتون. له گهرمه ی شه ره که دا چه ند
که سيکمان پشده ري ده گه ل بوون که هاتبوون بۆ ناو پرزه کانی پيشمه رگه ی کۆماری کوردوستان
وه ک «مسته فاي خامي» و «عه بدولئاغا»^۱ و چه ند که سيکی دی که ناوه کانم له ياد نه ماون زۆر
قاره مانانه ده ستیان ده کرده وه، ههروه ها چه ند که س له خه لکی دی زۆر مه ردانه ده گه لمان
له سه نگه ردا بوون و گيانفیداiane به ره نگاری دووژمن بوونه وه و شه رتيکی باشيان کرد بۆيه، که ته قه
نه ما به خه لکی دنيه که م گوت بچن تفه نگی نه و که لاکانه هه لگرنه وه بۆخوتانی به رن. دوو ره شاشی
۲۰ تيرم گلداه و باقیم دا به نه وان. که تفه نگه کانم دانتي، نه وه نده خو شحال ببون نه بيتنه وه.
له مه ودوا وایله اته ابوو که عه شيره ته کان خو یان بۆ لای من ده کوتا. ده يانزانی من تفه نگیان
لیناستينمه وه، ئيتير کتيرکتیان بوو که ليم نيزیک ببنه وه. تا نه و راده يه ی که عه شيره تي ده ورره ري
سه رده شتم هه موو تيها لآبوو. عه شيره ت تفه نگی ليمه ستينه وه، ئاماده يه خۆت بۆ به کوشت بدات.
گهر به کر ئاغا، که فه رمانده ی جه بهه بوو، له عه شيره ته کان تووره ده بوو، پيیده گوتن برۆنه لايه کی
تر، نه وانيش ده يانگوت ئيمه بۆلای حه مه دی مه ولوودی زياتر ناچين بۆ لای که س.^۲

^۱ ده بتي مه به ستیان "عه بدوللا نه حمه د ره سول پشده ري بيت که خه لکی پشده ر و له ئاغانی میراوده لی بووه.
بیره وه ريه کانی خویشی له مه ر نه و رۆژانه نووسیوه ته وه به ناوی "یادداشته کانم". عه ولئاغا تا دواسته کانی
پرووخانی کۆمار له جه بهه ده گه ل کاپتان بووه.

^۲ سه باره ت به شه ري مه کلآوی ره ئيس به کر له کتبه که ی خو یاندا له لاپه ره ی ۹۲ دا به وردی باسی هه موو شتيکی
کردوو که ئاراسته ی پروداوه کان وه ک نه وه ده چتي که کاپتان باسی ده کات، به لام گيترانه وه که بان جياوازه. ره ئيس
به کر بۆ لای خوئی و هيزه که ی خوئی که زۆرتر له هيزی بارزانيه کان پیکه اتوو به بايد ده اته وه و کاپتانی بۆ
پيشمه رگه کانی خوئی، به لام نه کاک حه مه د ده تواني حاشا له قاره مانه تي بارزانيه کان بکات و نه ره ئيس به کریش
ده تواني رۆلی سه ره کی کاک حه مه د و پيشمه رگه کانی بشارتيته وه. ته نيا شتيک که له و نيوانه دا پروونه نه وه يه که
نه کاپتان که يفی به ره ئيس به کر هاتوو و نه ره ئيس به کر به کاک حه مه د.

قاره‌مانی کۆماری کوردوستان

هه‌روه‌ک پێشتریش باسم کرد ئه‌و شه‌په‌ی مه‌کلاوێ هه‌م له‌ کوردوستانی ئێرانی و هه‌م له‌ کوردوستانی عێراقێ ناوبانگێکی زۆری ده‌رکرد. ئه‌و پێشمه‌رگانه‌ی ده‌گه‌ڵ من بوون، یه‌که‌و حوکمی ده‌ره‌جه‌یه‌کیان بۆ هات و منیش حوکمی میدالی قاره‌مانیم بۆ هات. له‌لایه‌ن ئازهربايجانیشه‌وه، ته‌قدیرنامه [نامه‌ی رێزلێنان] یکی زه‌لامم بۆ هات.

له‌ سابلاغی به‌ رادیۆ و به‌ بلینگۆی له‌ هه‌موو شاردا جاریان کێشان و دیسان تاریف و په‌سنی منیان کردبوو که‌ ئه‌مجاره‌ش کاپیتان هه‌مه‌دی مه‌ولوودی له‌ جه‌به‌ی ئاوا و ئاوا‌ی شه‌ر کردووه‌ و خاکی نیشتمانی پاراستووه‌ و ئاوا و ئاوا‌ی ده‌ستکه‌وت بووه‌. پاشی چه‌ند رۆژان که‌ زانیم جه‌به‌هه‌ ئه‌من و ئه‌مانه‌، بۆ چه‌ند کاریکی پێویست بۆ جه‌به‌هه‌، ده‌بوايه‌ بچمه‌وه‌ سابلاغی. که‌ چووومه‌وه‌ هه‌ر واقی مابوو. دنیا له‌پێش چاوم زۆر گۆرابوو. من هیچ گۆرانکارییه‌کم له‌ خۆمدا شک نه‌ده‌برد و هه‌مه‌ده‌که‌ی جارێ بووم. ئێستا له‌لای ئه‌و خه‌ڵکه‌ من شتێکی ترم. هه‌رکه‌س ده‌مگاتێ ده‌ستم ده‌ ده‌ستی ده‌نێت و «غه‌زا» پێرۆزیم لێده‌کات. ئه‌وه‌ی ناشمناسیت لێم دیته‌ پێش و ده‌ستیم ده‌ ده‌ستی ده‌نێت و ئه‌حوالم ده‌پرسیت.

به‌ واریده‌بوونم، قازی له‌دووی ناردم. که‌ چووومه‌ لای، دیتم خه‌ڵکیکی زۆری له‌لایه‌ و مه‌لا مسته‌فای بارزانی‌شی ده‌گه‌ڵه‌. له‌پێش چاوی ئه‌وه‌هه‌موو خه‌ڵکه‌ سه‌ت هێنده‌ی چه‌لان حوورمه‌تی گرتم و گوتی:

- من ئه‌وه‌ ده‌چمه‌ ته‌ورێز و میداله‌که‌ت بۆ به‌دروستکردن ده‌ده‌م. حوکمه‌که‌م بۆ ناردی بۆ جه‌به‌هه‌ی، وه‌رتگرتووه‌؟
- به‌ ئێ قوربان وه‌رم گرت.
- به‌ مه‌لا مسته‌فا بارزانی و خه‌ڵکه‌که‌ی گوت:
- میدالی قاره‌مانیم بۆ ناردووه‌.
- یه‌که‌مین که‌س بووم میدالی قاره‌مانیم وه‌رگرت.

۹۹
 اصرافیه بخونده پشده ریمان چند نه فیه ریک ده که ل
 بر وک سطلای خانمی صبد و لایضای چند نفر تر
 چند و تر پیچ چومه ده سابلانی که چومه ده
 ده که حه دی جاران نبرم ایست شنبی ترم
 گنر که سی ده مغایب دستم له دستیه ده تی
 نه ترا پیر و نیم لیله کاهوی نا شتم ناسی و دینی
 بر پیر و ربای دستم له دستیه ده تی احوال نه پر گری
 نه وارید بوشم قاری له دوی نارم که
 گیندی چه لای زیاد تر چومه تی کرتم
 کر تی نه ده ده روم بوشه و ریزی عیداله کت پر
 در و ست ده لم حو کمه که شتم بونا ر دو به جبهی
 وه رد کر تو وه گو شتم بلی ملا صطلای شیه ده که ل
 بر کر تی حو کی عیدالی قاره مانیم بونا ر دو ده
 نه خلله که گرت پر بونا ر عالم یکه بین که سی
 بوم ~~صطلای~~ عیدالی
 قاره مانیم و گرت پر دور و تر له مال بوم

شەپەكەى (مەلاشىخ)ى^۱

دوو پوژان لە مالى بووم بەلام دلم ئۆقرەى نەبوو. هەموو بىر و هۆشم هەر لە لاى جەبەه و هاوالەكانم بوو. ناچار خۆم تىكۆهريپىچا و چوومەوه جەبەه. كە چوومەوه دەبينم ئەوه شەپە. ئيرانيەكان هيرشيان هينابوو سەر پيشمەرگەكان. كاتىك كە پيشمەرگەكان لە دىي (مەلاشىخى) دەبن ئيرانيەكان زۆر بە خەستى دەورەى هەموو شاخەكانيان ليدەگرن و هوروزميان دەكەن. بەكر ئاغا لە دووى منى نارد. لەولاشەوه ناردبووى بەشويتن «سالىخ ئاغاى بارزانى»، براى «عيزەت»ى كە چەند كەسيشى بارزانى دەگەل خۆى هينا بوو. لە پەيامەكەيدا بەكر ئاغا بە من و بە سالىخ ئاغا گوتبوو كە:

— گەر بەپەلە خۆتان نەگەيتننە ئيمە و بە فريامان نەبەن، عەجەمان پەبەتى دەگرن. دەگەل سالىخ ئاغا گەيشتينە يەكتر. پاش ليكدانەوهى بارودۆخەكە سالىخ ئاغا بۆى دانام كە چوناوچۆن بە يارمەتى ئەو پيشمەرگانەوه بچين و لە گەمارۆى عەجەمان پرگاريان بكەين و بەو كارەش مەترسى كەوتنى پەبەت كەم بكەينهوه. بە منى گوت كە حەمەد، تۆ دەستەى خۆت هەلگرە و بەو باسكەيدا پرۆ و لە فلانە و فلانە شوين جىگير بن و منيش دەستەى خۆم هەلدەگرم و بەو دۆلەيدا تيهەلدەبم. سالىخ ئاغا لەسەرەخۆ و ژيرانە بريارى دەدا. كەم كەسم ئاوا ديتووه. تا ئيمە وەسەر كەوتين سالىخ ئاغا و بارزانىيەكانى هاوالى، عەجەمەكانيان لە سەنگەرەكانيان هەلكەند و دە سەردەشتى كردنەوه. ئەو پرۆزە سالىخ ئاغام وەك شير هاتە بەرچاوا. ئەو ئازايەتتەى بەو كابرايە و بە دەستتەكەيهوه ديتم، هيجكات نەمديتبوو. ئەو شەپەى ئەو قارەمانە بە خۆى و هاوالانى كرديان، باوەر ناكەم شتى ئاوا لە هيج حكومەتلكيدا هەبووبيت، گەر هەشيانيت بە قامكىكى سالىخ ئاغا نابن. دەلتن لە «لينيگراد»ى قارەمانى وا هەبووه، مە باوەرناكەم، چونكە ئەوان حكومەتيان هەيه كە باسيان بكات و پتيان هەلبلىن، خۆ ئيمەى كورد حكومەتمان نيه هيج، بگرە دەيان دوژمنيشمان هەيه و بيكەسيشين و هيج دوستان نيه دەنا، دەبوايە ئەو قارەمانەتتەى سالىخ ئاغا و بارزانىيەكان لەخويان پتيانمان دا، تا دونيا ماوه وەك ميژوو لە كتياندا بنووسرئەوه. لە ناو كوردى چارەپەشدا پياوى قارەمانى وەك سالىخ ئاغا شوينى ون دەبيت و ناوى دەشورئەوه. بەراستى من كە سالىخ ئاغام ئاوا بە قارەمانانە ديت، خۆم لەپيشچاوا كەوت. سەبارەت بەو قارەمانە هەرجى بلیم كەمم گوتووه. خۆزگە سەوادهكەم دەبيرى، جا ئەوكات دەمزانى چۆنى باس بكەم. چيروكى غيرەت و گيانفیدايى ئەو قارەمانە، پياوى بەدەست و قەلەمى باشى دەوئ.

ديارە لەو شەپەدا پشدەرى بەشداریيەكى زۆر باشيان كرد كە ناكړى باسيان نەكەم. بەراستى

^۱ گوندیکە لە ۱۵ کیلۆمەتری باکووری سەردەشت هەلکەوتووه.

گیانفیدایانه به گژ دوژمندا هاتنهوه، بهلام کهس توژی «سالحئاغا»ی پینهدهشکا. لهو شهپردها کورپهئاغایهکی «سوئسن» که ناوی «حهسنئاغا»^۱ بوو کوژرا. جوائیکی زۆر قۆز و شوخ بوو. دیسان سهرکهووتین و دیسان ناوی کوردوستان، کانگای ههموو گیانفیداییهک بوو. دیسان خوشهویستیمان بۆ کوردوستان پشتیوانان بوو. ئهمجارهش سهربهخویی کورد و پاککردنهوهی خاکی پیروزی کوردوستان له بیگانان، ههوینی هیژ و سهرچاوهی وزه و بناخهی ئیمانی پتهومان بوو. ئیتر که شهر کوژتایی پتهات، ههموومان به فهتح و خوژی، به ئهی رهقیب و سروود گوتهوه، کهپانهوه پههبتی.

رووداوهکانی «میرشێخحهیدەر»^۲

پاشی ههسانهوهیهکی کورت، بهکر ئاغا گوتی دهبن به خوژ و هاوالهکانت پۆستهکهت بهری بۆ «مهلاشیخ»ی چهند پوژیک له مهلاشیخی بووین. ههموو پوژیک ورده تهقه دهگهڵ ئێرانیان پرووی دهدا، بهلام پاشهکشان پیدهکردنهوه. پوژیکی ئهمرم بۆ هات لهلایهن فهرماندهی هیژی پێشمهرگه که مستهفا خوژناو بوو. دهباویه به زووترین کات بچمهوه بۆ سابلأغی. جهبههم به توکمهیی بهجیهیشت و چوومهوه بۆ لای فهرمانده هیژ له سابلأغی. به هوێ ئهوه که پێشتریش یهکترمان دهناسی و زۆرمان یهکتر خوژدهویست و ئهو له دل و دهرروونی من دهگهیشت و منیش ههروهها، بۆیه من زۆر دلَم به مستهفا دهکرایهوه که دلنایشم ئهویش ههر وا بوو. پاشی قسه و باسکی زۆر گوتی: دهبن پۆستهکهت بهری بۆ «میرشێخحهیدەر»ی.^۳ ههروهها له وهلاغهکانی

^۱ رهئیس بهکر له کتێبهکهی خویدا له لاپهڕهی ۸۶ به وردی باسی ئهو شهپه دهکات و به شهپه جێژنی قوربان ناوی دێنیت و ناوی ئهو شههیدهش به ههسن خانی بریاجی دهناسیت. ههروهها خوالێخوڤوو کهریم حیسامی له کتیبی (کاروانیک له شههیدانی کوردستانی ئێران) سالی ۱۹۷۱ لاپهڕهی ۱۶ سهربهت بهو شههیده دهنووسیت که ههسن خان کوپی برایم ئاغا بریاجی یهکیک له ئهفسهههکانی حکومهتی دیموکرات بوو له گوندی "نهیه" نزیکی سهردهشت له شهڕیکی دژی لهشکری حکومهتی تاران دا شههید کرا.

^۲ "میرشێخحهیدەر" دهکهوێته پێنج کیلۆمێتری پوژناوای شاری سهردهشت و لهسهر رێگای "سهردهشت" - "باساوی"یه. واته لای دهشتی کهپران.

^۳ له لاپهڕهی ۸۷ی کتیبی (یادداشتهکانم) به پێنووسی (عهبدوڵلا ئهمهده پشدهری) بهشی یهکهَم - بهغدا ۱۹۹۲ نووسهر سهربهت به شهڕ له گوندی (میر شێخحهیدەر) ئاوا دهنووسی: [داوی چهند شهو و پوژ شهر و لیکدان ئهوهبوو بهکر ئاغا خوژی هات بۆ بهرهکهمان وهکوو سهردان و پشکین (تفتیش) و زۆر پازی بوو ئیشوو کاری (بهره) و رێکخستنمان و لهسهر داوای ئیمه (همههی مهولود)یش له ناوچهی (رهبهت)هوه گوازتهوه لای ئیمه به خوژی و لقیکی سهربازییهوه چونکه بهرهی ئیمه کیلیی دهراگی سهرکهوتن بوو و ههموو گر و گهرمای ناگری شهر کهوتبوو سهر ئهو بهرهیه].

«حيساموشكرى»[ئەم وشەيە بەباشى ناخوئندىرتتەو، لەوانەيە حيسام و لەشكر بىت يا ...]^۱ مائىتىكى بە جاننوى خەلات كردم و بەلىنى دامى كە بۆ سالى دادى، دەرەجەيەكم بۆ زياد بكات و حوكمەكەشى بۆ نووسىم و دايە دەستم، ھەرۈەھا مانگى ۲۰۰ تەنى بۆ خەرجى سەفەرم بۆ بريمەو ھە و گوتى:

— لە جەبھەي ميوانت دەبى با پوولت ھەبى كە بۆيان خەرج بكەي.
ئىتر منىش ھەر بۆ بەياني خۆم ئامادە كرد و ھاتمەو ھە بۆ جەبھەي و ھاوالەكانم ھەلگرت و چوومە ميرشېخەيدەر. لەوئىش بەھەمان شتو، ھەموو پوژىك دەگەل عەجەمان قوونەشەرە.^۲ پوژىك ئەوان دىنە سەرمان و دەيانشكىنين، پوژىكىش ئىتمە بەسەريان دادەدەين و دەرياندەپەرينىن. «سالىح جوجكە»^۳ بە خۆي و پارتىزانىكى زۆرى سەردەشتى، لە سەردەشتى رايانكردبوو و ھاتبوونە ناو ديموكراتى و لە ميرشېخەيدەر گىرسابوونەو. سالىح جوجكە پياوئىكى زۆر ئازا و بەكار بوو. ئۇ و منداڵكەي لە سەردەشت مابوونەو. سەردەشتى و خەلكى دەورووبەرى ئەوشارەي زۆر دەگەل بوو، ھەمووشى زۆر ئازا و لەزەبر بوون.

پوژىكى شەپكى قورس كرا و عەجەم شكان و پىشمەرگەكان دوو پياوى «حەمەد ئاغاي» ميرشېخەيدەرى دەگەل مامى حەمەد ئاغايان، بە يەخسىر گرتن. ئەوانە لە راستىدا پىشمەرگەي كوردوستان بوون و ناويان لەو لىستەدا بوو كە مووچەي پىشمەرگەيان بۆ دەھات. حەمەدئاغا بۆخۆشى لە حكومەتى كوردوستان «پۆلكوئىك»^۴ بوو. ھەركات پارەي پىشمەرگە ھاتبا، ھەك پىشمەرگەي كۆمارى كوردوستان پارەي خۆيان وەردەگرت. كە مامىي و پياوھەكانى گىران، يەكسەر پەوانەم كردن، بەلام زۆرى پىتەچوو بەرەللا كران. ھەم خۆم و ھەم پىشمەرگەكان لەو كارە واق مابووين كە چۆن دەبى ئەوانە ناويان ھەك پىشمەرگە ھەبىت؟! پوولتى پىشمەرگەيەتى وەرگرن؟! ھاوكات بچن لە پىزى دوژمەو ھە و دەگەل ئەوان گوللە بە ئىمەو ھەبىت؟! لە ھەمووشى سەيرتر ئەو ھەبوو كە لە شەپدا بە يەخسىرمان گرتبوو، كەچى بەرەللابەرەللا بە بەرچاوماندا دەھاتن و دەچوون؟! كە پىشمەرگەكان لىيان دەپرسىم ئەو چ باسە؟ من ھىچ وەلەمىكم نەبوو بياندەمەو ھە جگە لە خۆخواردنەو.

بە ھەلەكەوت تووشى حەمەد ئاغاي بووم. بەخۆم گوت ھەلى چاكە بەشكەم بيانوويەكم بۆ ھەلەكەوت و بە دلى خۆميان دەگەل بكەم. ئەو پۆلكوئىك بوو و بەتەمەنىش لە من گەورەتر

^۱ كاك حەسەنى قازى يارمەتى دام و فەرموويان ئەو كەسە (حيسام داشكستان). ھ.

^۲ شەپى كەم و كورت، بەلام زوووزوو.

^۳ لە باشوورى كوردستان بە سالىحى مام پەحماني ئىدوئىرە. لە سەردەشت ناو و ناسناوى "سالىح پەحماني". يە. لە ناو خەلكدا بە "سالىح جوجكە" ناسراو.

^۴ پۆلكوئىك يا Полковник يا Colonel واتە، سەرھەنگ بە فارسي.

بوو، که هاته ئاستی من ده‌بوايه دهستی بۆ هه‌لێتم و پێزی سه‌ریازی بۆ دابنێم. ئینجا لیمپرسی که:

— «سامه»ی برات له‌تیو عه‌جه‌مان دایه و تۆش پۆلکلۆنیکێ کوردستانی، چۆن شتی وا ده‌بیت؟ ده‌کرێ بۆم باس بکه‌ی؟

ئه‌و له‌ من زیره‌کتر بوو، هه‌یج بیانووی نه‌دام. زۆر به‌ خۆشی و له‌سه‌رخۆ به‌لام زیاتر وه‌ک پارانه‌وه و خۆ په‌راندنه‌وه جوابی ده‌دامه‌وه و گوتی:

— چی بکه‌م؟ زۆرم ده‌گه‌ل گوت به‌لام به‌قه‌سه‌ی نه‌کردم، بۆم پازی نه‌ده‌بوو.

ئه‌و جوابه‌ منداڵیکیش پازی ناکا چ بگا به‌ من، ده‌زانن بۆ؟ ناخر ئه‌وه فێلی ئاغا و سه‌رۆک عه‌شیره‌تانه‌ که‌ دلی هه‌ردووک لا پارگرن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان. به‌ داخه‌وه له‌و به‌ینه‌دا که‌م نه‌بوون ئه‌و ئاغا قاچاغانه‌ی که‌ له‌ترسی دیموکراتی رایان کردبوو و چو‌بوونه‌ پال عه‌جه‌مان، شه‌ریان ده‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌ ده‌کرد و فیشه‌کیان پێوه‌ ده‌ناین. یه‌ک له‌وان «هه‌ولای بايز ئاغا»ی بوو که‌ تفه‌نگی به‌ ئیمه‌وه‌ ده‌نا. «حه‌مه‌د ئاغا»ی برای هه‌ولای، له‌ دیموکراتیدا مایۆر بوو. هه‌روه‌ها «بايزی عه‌زیز ئاغا» هه‌مه‌کاره‌ی قازی بوو به‌لام براکانی له‌ سه‌قز هه‌مووی له‌ناو عه‌جه‌ماندا بوون. له‌و ئه‌وانه‌ زۆر بوون و زۆرمان له‌و پۆزانه‌ بینی. مه‌نعم مه‌که‌ن که‌ وا ده‌لێم، باوه‌رتان بیت ئاغا و عه‌شیره‌ت که‌وره‌ترین غه‌دريان له‌ کوردوستان کرد.

شکانی نازه‌ریایه‌جان و گه‌رانه‌وه‌ به‌ره‌و سابلاغ

پۆزێک له‌ ئاخري پۆژه‌کان، خه‌به‌ریان هه‌تیا که‌ ئه‌وه ده‌ستیک سه‌رباز به‌ تێستری تۆپخانه‌ی، خواره‌مه‌نی و که‌لوپه‌لیان بۆ قولله‌کانی عه‌جه‌مان ده‌به‌ن. سālچ جوجکه‌ هات و گوتی کاکه‌ ئیزم بده‌ ئیستا ئه‌و ئیسترا نه‌ به‌ ئه‌رزاق و که‌لوپه‌له‌وه‌ هه‌مووی ده‌ست به‌سه‌ردا ده‌گرم و ديانه‌یتم. منیش ئیزم دا. سālچ به‌ خۆی و هاواله‌کانی پۆیشتن. هه‌ینده‌ی پێنه‌چوو په‌یدا‌بوونه‌وه. زۆر ئازایانه‌ و نه‌ترسانه‌ چو‌بوون ده‌ستیان به‌سه‌ر خواره‌مه‌نی و که‌لوپه‌له‌که‌دا گرت و یه‌که‌م ده‌ستپێژ، چه‌ند سه‌رباز ده‌ستده‌که‌نه‌وه، که‌ ئه‌وان ده‌کوژن ئیتر سه‌ربازه‌کانی دیش هه‌مووی هه‌لدین و ون ده‌بن. منیش که‌ ئاوا ئازا و ده‌ستکه‌ره‌وه‌م دیت، ئیستره‌کانم دا به‌خۆیان و لیمنه‌ستانده‌وه. هه‌ر ئه‌وپۆژه‌ بۆ لای نوێزی شێوان سه‌ره‌هنگ «ئایرۆم» به‌ کوپه‌که‌ی سālچ جوجکه‌یدا کاخه‌زێکی دوور و درێژی بۆ سālچ جوجکه‌ی نارد و تیی‌دا نووسیوی که‌:

— نه‌وه ټیوه خه‌ریکی چین؟ نازه‌ربایجان نه‌سله‌حه‌ی داناوه و «پیشه‌وه‌ری»^۱ هه‌لاتووه و ته‌وریز گپ‌راوه، ټیوه‌ش تا زوویه چاره‌ی خو‌تان بکه‌ن.

خوالیخو‌شبوو سالیج جوجکه

ټیمه‌ش نه‌وه خه‌به‌ری هیچمان نییه و ناگاداری هیچ نین. ناشزانین که فه‌رمانده‌که‌ی ټیمه که به‌کر ناغایه، بیته‌وه‌ی ټیمه ناگادر بکاته‌وه له ره‌به‌تی هه‌لاتووه و چوته‌وه سابلأغتی. هه‌رچی ده‌مکرد نه‌مده‌توانی باوهر بکه‌م که فه‌رمانده‌که‌مان جه‌به‌هی جیته‌یشتووه و هه‌لاتووه. ناخر زو‌ری پټ ټیکچوو‌م. که‌می‌کم وره دایه‌وه به هاواله‌کانم و له‌جیاتی به‌کر ناغای کاخه‌زیک‌ی که‌یلی جنیو و قسه‌ی سووکم بو‌ سهره‌نگ نایرو‌م نووسی و وه‌ کوره‌که‌ی سالیج جوجکه‌م دا، گوتم بو‌ی به‌ره‌وه بو‌ جه‌نابی سهره‌نگ. کوره‌که‌ی سالیجی که‌ پو‌یی نیتر دانیش‌تین و فکرمان لی‌کرده‌وه. هه‌ر ده‌هات زیاتر له‌ فکران پو‌ده‌چووین. ناخر نه‌وه چ بوو که سهره‌نگ نووسیویه‌تی؟ بلتی راست بکات؟ نه‌دی بو‌ ټیمه ناگاداری هیچ نین؟ که‌ر شتی ناوا پرووی دابا هه‌مه‌ن به‌کر ناغا

خه‌به‌ری به‌ ټیمه ده‌دا! درو‌یه. شتی وا ناب‌تی. به‌و قسانه دلخو‌شی خو‌ مان ده‌دایه‌وه. له‌ که‌رمه‌ی نه‌و قسانه‌دا بووین که «برایمی هه‌باسی» ده‌گه‌ل «مام جه‌سه‌نی کوری سه‌ید که‌ریمی» به‌تالوو‌که وه‌ژو‌ور که‌وتن و گو‌تیان:

— ټیوه خه‌ریکی چین لی‌ره؟ کوره نازه‌ربایجان گیرایه‌وه! هه‌ستن خرکه‌نه‌وه پرون!

^۱ سه‌ید جه‌عفر جه‌وادزاده ناسراو به‌ سه‌ید جه‌عفر پیشه‌وه‌ری سه‌رو‌کوه‌زیرانی ده‌وله‌تی نازه‌ربایجان و دامه‌زرینه‌ری فیرقه‌ی دیموکراتی نازه‌ربایجان بوو.

من باوەرم پێنه کردن و وه مزانی گالته ده کهن و پێیان پێکه نیم. که زانیان ئیمه زۆر بێخه به رین لێپرسیم:

— باوەرم پێناکهی؟

— نا!

— ده ها بگره ئه وهش کاخه زی پێشهوا که بۆ تۆی نووسیوه.

کاخه زم وه رگرت و دام به میرزا کهم بۆی خویندمه وه. قازی نووسیوو ی: زۆر به په له پۆسته کهت هه لده گری و دێیه وه بۆ سابلآغی.^۱

ئه و جار زانیان خه به ره کان راستن و زۆر به په له بار که و بنه مان تیکنا. که لێبووینه وه شه و دره نگایه ک بوو. کۆمه لێک پشده ریمان ده گه ل بوو. به هو ی ئه وه ی که ئیمه ناخرپۆست بووین و ده مانپروانییه عێراق، پشده ریه کان زۆریان تکا کرد که تازه نه چینه وه بۆ سابلآغی و ده گه لیان بچینه وه بۆ پشده ر. ده یانگوت تا ئیمه مابین کۆمه گ و یارمه تیت ده کهین و ده تپارێزین. زۆرم سپاس کردن و به و شه وه سه ری پێگایه م گرت به ره و سابلآغی.^۲ له سه ر پێگامان چه ند پۆستیکی پێشمه رگه ی لێوو، هه ر هه موویان چۆلیان کردبوو و چوو بوونه وه بۆ سابلآغی و ئیمه یان ناگادار نه کردبوو تا چووین بۆ «ره به ت» ئی که ناوه ندی فه رمانده که مان بوو و ده بوایه فه رمانده که مان به کر ئاغا له و ی بوایه که چی، بنکه که ی چۆل وه وۆل بوو. سو راغی فه رمانده مان له خه لکی دێیه که پرس ی، گو تیان:

— هه ی هوووو، ئه وه ده لێن چی؟ سێ رۆژه فه رمانده چوو ته وه بۆ سابلآغی و ئیستاش نه ها تۆ ته وه.

چه ند پێشمه رگه یه ک مابوون که نه یانده زانی چ بکه ن! له خۆرا ده خولانه وه! ئه وانی ش چوونه وه ماله کان یان و ئیمه ش درێژه مان به سه فه ره که ماندا و بۆ لای به یانی گه ییشتی نه له ش کری «زێر بیه گی»^۳ و پێشمه رگه کان. ته ماشام کرد «سه عیدزاده» هه موو پێشمه رگه کانی له خۆی

^۱ به رێز عه بدوللا ئه حمده ره سو ل پشده ری له کتێبه که ی خۆیدا به ناوی (یادداشته کانم)، به رگی یه که م به غدا ۱۹۹۲ لاپه ره ی ۹۴ ده قی نامه که ی پێشه وای نووسیوه ته وه که ده قاوده ق و بیده ستکاری له به شی په راویژه کان و لاپه ره ی ۳۴۲ نوو سرا وه ته وه

^۲ به رێز عه بدوللا ئه حمده ره سو ل پشده ری که خۆی خه لکی پشده ره له عه شیره تی میراوده لی، له ته مه نی ۲۲ سألیدا بۆ پشتیوانی کردن له کۆماری کوردستان تیکه ل هێزی پێشمه رگه ی کوردستان ده بی ت و له ناوچه ی سه رده شت خزمه ت ده کات. له نێزیکه وه ده گه ل (کاپیتان حه مه دی مه ولودی) له سه نگه ردا بووه. به ریز یان بیر هه ریه کانی خۆیان له کۆی په رتوو کیکدا که نووسیوه ته وه به ناوی (یادداشته کانم). له به رگی یه که می ئه و کتێبه و له لاپه ره ی ۹۲ به ولاره به وردی یاسی ئه و کات و ساتانه ده کات که کاپیتان دیانگێر پێته وه. له به ر گرینگی با سه که ده قی بیر هه ویه کانی به رێز عه بدوللا ئه حمده له لاپه ره ی ۳۴۰ داده ئیمه وه.

^۳ کورته یه ک له سه ر ژێنێر آل زێر بیه گی هه رگی له لاپه ره ی ۴۴۵ دا بخو ئنه وه.

خرپرکړدوټه وه و قسه یان بۆ ده کات. که ټیمه چووین زور خوشحال بوون. یه کهم قسم ده گه ل سعه دزاده پرسیاری فهرماندهم لیکرد و گوتم:

— فهرمانده چی به سهر هاتووه؟

— وه لّلا خه به ری به ټیمه ش نه داوه و چوټه وه بۆ سابلّاغی.

زور ماندوو بووین. بهو شه وه یه کببین پښگامان کوتابوو. باش بوو پښمه رگه کان که میک حه سانه وه و نان و مان خوران و سهرله نوئی وهری که وینه وه. بۆ لای تاوپه پان گه یتشتینه «کاوان»^۱ و لهوئی شه ومان پوژ کرده وه. چهند ټاغيه کی مه نگوران مایور و نه فسه ری جه بهی کوردوستان بوون، له وانه «حه مه دئاغای ...» و برای «قادی ...» و چهند که سی دی که هه ری که و فهرماندهی جه بهی کی بوون. نه وانه شهوئی له کاوانی خوئیان دزیه وه و چوونه پال له شکری مه نگوران و له «گوپچکه دهری» پښگه یان له ټیمه گرتوو و نه یانده هیشت دهر بازی سابلّاغی بین و دیانویست چه کمان کهن. نه وانه ههر له پوژی هه وه له وه به ده غه لی خوئیان وا نیشان ده دا که گویا ده یانه هوئی کوردوستان نازاد بکه و بۆ کورد شهر بکه. به یانی که له خه و راستبووینه وه زانیان که نه وانه هه لاتوون و خوئیان دزیه ته وه. خه به ریشیان دابوونیی که نه وه مه نگور له شکری کی یه کجار زوریان له سهر پښان ناماده کردوو تا پښگه مان پیگیر و چه کمان بکه. ټیمه ش هه موو شتی کمان به دل و به گیان قه بول کرد و خویمان ساز کرد و وهری که وتین. من له ناوه ندی له شکره که بووم و زیرپه گیش به سواری ماشین له دواوهی له شکر بوو، هیشتا زور نه پویشتبووین که له دوور را دیتم نه وه پښمه رگه کانی پښ ټیمه و لیکه لآبوون هه موو تکیان داویش، ههر ده تگوت شتی کی عه نتي که یان دوزیبتته وه. زوو سوار بووم و ته قله کوت خویم گه یان دنی. که پښمه رگه کان میان دی بانگیان کردم و گوئیان وهره بزانه نه و سنی که سه ده لّین چی؟ نه و سنی که سه دیار بوو میان ده ناسی. گوتم:

— چیه؟ چ بووه؟

— ټیمه راسپاردهین و چمان له سهر نییه. قاسیدین و ناردوو یانین بۆ لای ټیوه.

— دهی؟

— ټاگاکانی مه نگوران هه موو پښگاکانیان له ټیوه گرتوو و ده یانه هوئی چه کتان کهن.

— دهی؟

— ټاگاکان ده لّین «حه مه دی مه ولوودی» ده گه ل هه موو سابلّاغی کان پښگایان کراوه یه، ده توان بین برؤن به لام زیرپه گ و ده سته کهی ده بی تهنگان دابنن جا برؤن.

^۱ کاوان گوندیکه له سهر قه دی پښگای ټیوان سهرده شت و مه هاباد هه لکه ووتوو. ۵۷ کیلومتر له باکووری سهرده شت و ۶۲ کیلومتریش له باشووری مه هاباده وه دووره.

من ئەو كەسە نەبووم پىشتى پىشمەرگەى كوردوستان بەردەم. هەرچى ئاغى خائىنە دەكەم بەقوربانى پىتلای پىشمەرگەىك، بىئەوئەى لەسەر زىڤۆبەگى پراوەستم تا دەگاتى و تەگبىرى دەگەل بكەم، وەلەم ئاوا دانەو:

— كىشە نىيە تۆ برۆ پىتان بلى تىستا تىمە دىين بۆ «گوڤچكەدەرى»^۱ و لەوئى قسەى خۆمان دەكەين. بەلام ئەوئەشم پىلئىن بزانم حەمەدئاغا و ئەفسەرەكان لەوئىن؟

— بەلى، نىوئەشەوئى ھاتوونەو و كلاًو ئەفسەرىيەكانيان فرى دا و نىشانەكانيان لەخۆيان كردهو و گەپيان پىدەدان و قسەيان پىدەگوتن.

— دەى باشە كە وابىلھات برۆن پىتان بلىن تىمە لە قەراخ گوڤچكەدەرى خۆمان مەلەس دەدەين و لە حەمەدئاغا و ئەفسەرەكان زياتر كەس نەيەت، لەبەرئەوئەى تىمە ئەسلەحەكامان تەنيا دەدەينەو بە ئەوان كە ئەفسەرى كوردوستان بوون.

ئەوان وەرپىگا كەوتن و گەرانەو، تىمەش درىژمان بە پىگا دا، لەو شاخ و كوستانە سەختانە وەسەر كەوتىن و گەيشتىنە گوڤچكەدەرى. مير و لەشكرى مەنگوران هەرچى شاخ و پىگا بوو گرتبوويان. وچانىكمان گرت و كەمىك حەسايەو و لەسەر قەولى خۆشان پراوەستايان تا بەشكوو بىن چەكمان لىبستىن، كەچى نەھاتن. ئەوجار فەرمانى ھورووژم دا و پىشمەرگە خۆنەويستانە پەلامارى لەشكرى مەنگورانيان دا. شەر دەستپىكرد. ھەر دەھاتو گەرمتەر دەبوو. بە باشى نازانم خۆم تارىفى خۆم بكەم، بەلام من سوار بووم و لەمن بەدەر ھەموو پىادە بوون. زىڤۆ بەگ نەبى دە ماشىنەكەدا بوو كە لە دواى ھىزەكەمان بوو. ئەو پۆڤە پىشمەرگەى سابلأغى شەرپىكان كرد تا ئەورۆ شتى وا نەبىزاو. ھەر كادەروئىشى بوو ھەلەدەھات. تەرتوتوونا بوون. كەس نەيزانى بۆ كوئى ھەلاتن و لە چ كونيكدە خۆيان شارەدەو. براپەكى «كاكە پەحمانى گەنەدارى» كوژرا، كە ئەو كوژرا ئىتر خۆيان نەگرتەو. بەوجۆرە گوڤچكەدەرىمان گرت و خوا ھەلناگرئى پىاوەكانى زىڤۆبەگ شەرىكى مەردانەيان كرد. تىمەش تاوئىك وچامان گرت و كەمىك حەسايەو. «خانانى ھەرمىلەى» كە ئەفسەرىكى كوردوستان بوو، گوئى باشتەر واىە وەدووويان كەوين و پراويان بنىين نەكا خۆيان بگرنەو، تىمەش وەدووويان كەوتىن. ئەوشەو ھاتىنە «ھەمزاوا»^۲ (....) شەو لەنىو دئى تىر حەسايەو. بۆ بەيانى چووئەو سابلأغى. كەسوكارى پىشمەرگەكان ھەموو ھاتبوونە سەر پىگايە، زانىبوويان مەنگوران ھاتوونەتە سەر پىگامان. واينزانىبوو كە تىداچووئى ئىتر نەيانزانىبوو كە كورەكانيان شەرپىكان كردهو بىوتنە. شىن و واوئەيلايەكان بوو نەبىتەو. ھەر داىك و باوك بوو

^۱ گوڤچكەدەرى گوندىكە لەسەر قەدى پىگای تىوان سەردەشت و مەھاباد ھەلەكەوتو. ۷۹ كىلۆمىتر لە باكوورى سەردەشت و ۵۴ كىلۆمىترىش لە باشوورى مەھابادەو دۆرە.

^۲ ھەمزاوا گوندىكە لەسەر پىگای تىوان سەردەشت و مەھاباد ھەلەكەوتو. ۱۱۰ كىلۆمىتر لە باكوورى سەردەشت و ۲۰ كىلۆمىترىش لە باشوورى مەھابادەو دۆرە.

دهستی له ملی پوځی خوی گرتبوو و له خوځشیان ده‌گریان. ده‌گه‌لکوو هاتینه ناو شاری، سهرم سوور مابوو، نهو پوځه من سابلاغم قهت وا نه‌دیوو، له چهنده‌فهر خائین به‌دهر ههموو مات و ملکه‌چ، ههموو وهک مردوو یان لیمردیت و ابوو.

کهسانی وهک «میرزای بلووری»^۱ و هاوتاکانی فیکه‌ی سمیلان بوو، وهک باوکیان زیندوو بیتته‌وه و ابوو. کهس هیژ و وزه‌ی نه‌وه‌ی نه‌بوو له ده‌ری بیتته‌وه، ههر کهسه‌چوو ده‌ماله‌خوی، منیش چوومه‌وه مالتی. خه‌یالم بوو پرۆم بۆ لای قازی، به‌لام گوتیان لیره‌ نییه و چۆته میانداوای به‌پیر «سه‌رله‌شکر هوما یونی»-یه‌وه. بۆ به‌یانی خه‌به‌رم زانی که قازی هانتوته‌وه. هه‌ستام چووم. که چوومه مه‌حکه‌مه‌ی پر بوو له ناغا و توجار. وهک «میرزا په‌حمه‌تی شافعی» وهک «بایزی عه‌زیز ناغای»، پتی پنداری نه‌بوو، له قووژبنیکی جی خۆم کرده‌وه به‌لام وایان ته‌ماشا ده‌کردم، ماندوونه‌بوونیان به‌ته‌وسه‌وه لیده‌کردم.

زۆر به‌داخه‌وه لاپه‌ره‌ی ۷۱۴ تا لاپه‌ره‌ی ۷۱۷ له ده‌فته‌ره‌که‌دا نییه.

[خوینهری هیژا، نهو قوناغه له ژبانی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی گریدراوه به‌زۆر بریار و پروداوی چاره‌نووساز که به‌داخه‌وه فه‌وتاون. لهو ویتسه‌گه‌یه له ژبانی کاپیتان، گهر نه‌فه‌وتابا و ده‌ستمان که‌وتبا، به‌دلنیا یه‌وه نهو کات و ساتانه‌ی باس ده‌کرد که سه‌روکه‌کانی کۆمار و ژک. ده‌بوابه‌ بریاری خوین بدهن. کاپیتان ههمووی له‌وی بووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فه‌رمانده‌یه‌کی له‌زه‌بر و به‌توانا بووه، به‌رده‌وام ته‌گیران پیکردوو. ئاگاداری ههموو دۆخه‌کان بووه. ئیستا که به‌داخه‌وه نهو به‌شه‌فه‌وتاو و له‌نووسینه‌کانی کاپیتان بیهیواین، ناچارین له‌لاپه‌ره‌کانی بیره‌وه‌ریه‌کاندا بگه‌رپین به‌شکوو شتیک بدۆزینه‌وه. ده‌قی هه‌ندیک ورده‌باسم دۆزیوه‌ته‌وه و لیره‌ وهک خوی

^۱ میرزا مسته‌فا بلووری ناسراو به‌"میرزای بلووری" (۱۲۹۲ - ۱۳۷۲ هه‌تاوی). ناوی بابی "خه‌لیل"ه و سێ برای هه‌بووه به‌ناوه‌کانی قادر، په‌سول، نه‌حمه‌د که له‌کۆنه‌وه مەلکدار و سه‌رقالی باغداری بوون. ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی شای نیوانی خۆش بووه و له‌سالی ۱۳۴۶ خوی کرده‌کاندیدی مه‌جلیسی شوپای میلی و ته‌نیا ۹۰۰ ده‌نگی هینابوو. بیه‌ماله‌ی بلووری به‌گشتی به‌بیه‌ماله‌یه‌کی شه‌هید په‌روه‌ر و نیشتمان خۆشه‌ویست به‌ناویانگن، به‌لام دیار نییه که میرزای بلووری بۆ هه‌لویتسه‌کانی دژ به‌کۆماری کوردستان بووه؟ ته‌نانه‌ت له‌به‌لگه‌نامه‌کانیشدا به‌روونی هه‌لویتسی میرزای بلووری به‌لگه‌مه‌ند کراوه. بۆ وینه‌ده‌توانن بروانه‌کتی (اسرار محاکمه‌قازی محمد و یارانش - نوشته‌دکتر رحیم سیف قازی - ته‌یه و ترجمه‌محمد رضا سیف قازی - چاپ سوم - سال ۱۳۸۵ - ل: ۱۳۲ تا ۱۳۶). سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی میرزای بلووری نه‌وه هه‌لویتسی بووه به‌رانبه‌ر به‌کۆمار، به‌لام دوو کوری خوینده‌وار و قاره‌مانی بۆ کوردستان و نیشتمانه‌که‌ی بوون به‌قوربانی به‌ناوه‌کانی "خه‌لیل" و "عه‌لی". خه‌لیل له‌ریکه‌وتی ۱۳۶۰/۹/۲۵ و عه‌لی له‌ریکه‌وتی ۱۳۶۰/۱۰/۹ به‌مه‌ودای ۲ هه‌وتوو له‌یه‌کتر له‌لایه‌ن کۆماری ئیسلامی تیرانه‌وه له‌ورمێ له‌سیداره‌دران. سپاس بۆ کاک مه‌نسور بلووری که یارمه‌تی دام بۆ نهو کورته‌نووسینه.

دایانده نېمه وه، گهر هه له یه کی تایپی یا پښمانی هه بی هیچ پښوهندی به کوکهره وه نییه و مافی
نهو نییه دهستیان تپوه رېدات.

بزووتنه وهی پښگاریی نه ته وایه تی گه لی کورد و قازی محهمه د ۱۹۶۱ - ۱۹۴۷
نووسینی په حیمی قازی - دهزگای چاپ و بلاو کړدنه وهی ناراس - هه ولتر لاپه پهی ۲۹۳. دوکتور
په حیمی قازی ده نووسیت:

(... ههر نهو شه وه که قازی و هاوړنکائی گیران ۱۱۵۰ کهس له تیکو شه رانی حېزب و
پیشمه رگه کانی کوردستان له مه هاباد بوون به سه روکایه تی نه فسه ری هیزی پیشمه رگه «
محهمه دی مه ولوودیان» به چه که وه له شاری وه دهر ده که ون و تیکه لاو ده بن به هیزی
پیشمه رگه به سه روکایه تی مه لا مسته فا بارزانی که له مه لبه ندی تیوانی نه غه ده و شنو جیگیر
بوو بوو. به تیکه لاوی نه م هیزه ژماره ی هوردووی ژیر فهرمانی بارزانی گه شته ۷ هه زار کهس و
دهستیان کړد به خوئاماده کړدن بو په لامار بردن بو سه ر گوردووی تیران له مه هاباد. ژماره یه کیش
له فیداییه کان و نه فسه ره کانی نازه ربایجان تیکه لاوی هیزی بارزانی بوون....) ههروه ها له

له کتیبی: ژیان و به سه ره اته کانی عه بولر ه حمانی زه بیحی (ماموستا عوله ما)

نووسینی: عه لی که ریمی - نامه ی کاک یوسف ریزوانی له لاپه پهی ۳۹۷ دا نهو بیره وه ییه هه یه
که جیی خو یه تی لیره جی بگری. خوالیخو شبوو کاک یوسف ریزوانی بو کاک عه لی ده نووسن:
(۳- به چاوی خوم دیتم که قازی محمد خه لکی له مزگه وتی مه هاباد کو کړده وه و فهرمووی
نه وه حکومه تی نازه ربایجان ته سلیم بوو، من تا ئیستا که سه روک کو مار بووم و ئیستا
پیشمه رگه یه کی ساکارم و تفهنگ به دست، پشتیوانیم بکه ن، واجبی نیشتمانیه ده بی کومار
بپاریزین. له ناو ته واوی خه لکی شاری مه هاباد «حاجی حسن زیبری» که له ده وله مه نده کانی مه هاباد
بوو ده نگی هه لپری و وتی قازی ده ته وئی شاره که مان ویران بکه ی؟ ئیمه حازر نین له به رانه ر
حکومه تی تاران بوه ستین و خیانه ت به نیشتمان بکه ین!! خه لکی ترساند به لأم قازی ده رگای
سه ربازخانه ی کړده وه هه رچی چه ک و ئاله تی دیفاع بوو ته سلیمی خه لکی مه هابادی کړد و وتی
کی پیاوه با دیفاع بکات. له و کاته دا (حه مه ی مه ولوود) به خوی و پیشمه رگه کانی هاته گوږه پانی
کو بوونه که وه و به و له هجه یه وتی ژنو ... سابلای، نه وه بو پیاو تان تیدا نه ماوه؟ چون سه ر شوړ
ده که ن؟ هه رچی چه کی قورس بوو بردی و وتی نه وه من ده چم بو میانداو پرده که ی ده روختیم،
با شا پیاو بی و بتوانی پی بنیته مه هاباده وه. ته واوی میشه و باغه کانی مه هاباد و ئیندرقاشی داگیر
کړد و مه لسه له کانی دامه زراند و چند جنیوی توندی به حاجی حسن دا و له مه یدان ده رچوو

و ده گهل بارزانیه کان ده رچوون. ئه وهی زۆر به رچاو بوو هه رچی پێچ و شه ده و بالتۆ و کهوشی تازه بوو، به زۆری له خه لکیان هه ستاند و له شار ده رچوون. شه ر له لای نه غه ده دهستی پێکرد و به عێراق و ئێران و تورکیا، بارزانیه کان و دهسته ی هه مه ی مه ولوودیان به [ناخویندریته وه] چه کی قورس داگرت، تا کوو و جارێکی تر هیزی ئیرتیجاع کوردستانیان داگیر کرد و به سه دان ئینسان شه هید کران.

پایه کی دی

کۆکه ره وه و ساغکه ره وه ی ئه م کتیه، له زمان بابی خۆیه وه "محهممه دی ماملی"، ئه و سات و ئانانه ی به ده یانجار بیستوه. هه رکات باسی کاپیتانیان ده کرد وه ک که سێکی نه ترس و به غیره ت ناوی ده هینا که منه تی به که س نه بووه. نه له مه رگ ترساوه و نه ژیا نی خۆی بۆ گرینگ بووه. تا سه ر ئیسقان کورد و نیشتمانپه ره ر بووه. باو کم وه ک غموونه ئه و پروودا وه ی ده گیرایه وه و ده یگوت که: (بۆخۆم له مزگه وتی بووم که پێشه وا خه لکی کۆ کرده وه و ته گبیری ده گه ل کردن. پێشه وا که زانی خه لکه که مه یلیان نییه بۆ شه ر، ئه ویش پرسی بۆ پای خه لک دانا و شه ری نه کرد، به لām کاک هه مه د له خه لکه که وه ده نگ هات و زۆری قسه به خه لکه که گوت. ته نانه ت یه ک که س ده نگ ی له به ر نه هاته ده ر. جا ئه و جار کاپیتان گوتی که به خۆی و به پێشمه رگه کانییه وه تا دوا یین فیشه ک شه ر ده که ن و نا هیلن جارێکی تر ئه منیه و ئازان پێ له خاکی سابلاغ بنینه وه).

له لاپه ره ی ۷۱۸ را کاپیتان ئاوا ده ستپێده کاته وه

زۆر نا په حه ت بوو. پیا وه که ی قازی (ته رو کرد) [دیار نییه چ نوو سرا وه] گوتی:

— به قازی بلێ شتی وام ده قازی رانه ده دی. تا دوینی په به ری کوردوستان بوو، ئیستا پێگا بۆ ئێرانیان ئاوه له ده کات! زۆر حه یف بۆ قازی.
ئه و جار له به ر خۆیه وه چوو ده فکه ره وه و که وته گله یی کردن له خۆی. هه روا به ده م بۆ له بۆل و پرته پرته وه لیم دوور که وته وه و پۆیشت. منیش به ده م فکر و خه مانه وه هاو پێ ده گه ل پێشمه رگه کان وه پێگا که وتین.

ماموستا قانع

له رڼگا شتیکی سه یرم چاو پڼکهوت. پیاوڼک دوو مندالی ده گه ل بوو، منداله کانی دهو به فر و کړیوه و سه رما سه خته دا به که و کاله شپه یه کیان ده پڼدا بوو. وهک نه وه و ابوو که پتلاویان له بهر نه بن. که چاوم بهو دوو منداله کهوت، له تاوانیان ناوړم گرت. پشمه رگه کان هاتن و گوتیان نه وه «قانع» ه. من نڼوی قانع م بیستبوو، به لام نه وه یه که مین جاره که چاوم پڼی ده کهوت. یه کراست چوو مه لایان و سلاوم کرد. له ولاغه که م هاته خواره وه و گوتم:

— کاکه قانع تکا ده که م منداله کانت با سوار بن.

— گوتی نابن سوار بن. با فیری کوزره وهری بن.

چه ندی من گوتم، فایده ی نه بوو و نه یه یشته نه و مندا لانه سوار که م. هه رچی کردم و کراندم هه رچی پارامه وه چی لن شین نه بوو. پاشان منیش به پڼیان و به قسه کردن ده گه لی که و مه رڼگا. زور قسه خو ش بوو و زورم خو ش ویست. ده مویست لیتی جودا نه مه وه نه و روزه. تا که یه شتینه نه غه ده ی به یه که وه بووین، به داخه وه له وئی لیکه ه لیراین.

محمد مهدي كابولي (۱۸۹۸-۱۹۶۵) ناسراو به ماموستا قانع، شاعیری چه وساو هکان زانای گه وره و پایه به رزی نه ته وه ی کورده.

١ نهغه ده و داواکردنه وهم له لايه نه ده ولته تي تيرانه وه

نهمر همه دناغای میرکه سووری

«همه دناغای میرکه سووری» فرماندهی نهو
جه به بهی بو. نیمه سابلأغیه کانی نارد بو
«خنخنه»ی که دینه که دوو ساعات له نهغه دهی
دووره و بارزانییه کانیشی بلأو کرده وه، هر دهسته بهی
نارده پوستانی. پاشان «مامه ندی شیروانی» به خوی و
دهسته که ی هاتنه خنخنه ی. زوری نه کیشا «ملا
مسته فا» ده گهل نه فسه ره عیراقیه کان چوونه تارانی.
له پیش چوونی ملا مسته فا بو تارانی قهول وابوو خو
ده سابلأغی هاوین، به لام به چوونی ملا مسته فا
قه راره که یان گؤرا. ملا مسته فا له تاران تیرانییه کانی
فریو دابوو. گوتیوی نه سلهحه کانو ته سلیم ده که م،
به و جوړه ده گهل «سرهه نگ غه فاری» که پرایه وه
«شنو»یه. له وی ملا مسته فا جوابی نه دایه و
سرهه نگ غه فاریش به قوونی خوی دادا و چوو بو

سابلأغی. نه وه ده ولته هه رجاره و به بیانوییه ک و په یتاپه یتا داوای من و نه فسه ره کان له «شیخ
نه حمده ملا»^١ ده کرد تا مانداته وه به تیران و نه وانش هه ر جوابیشیان نه دانه وه. هه موو
جاریک که داوایان ده کردینه وه شیخ نه حمده ده یگوت که نه و نیوانه له لای نیمه نین. کاتیک
تیرانییه کان خواره مه نیان ده دا به بارزانییه کان دیسان داوای نه و چهند که سه یان لیکردن. روژیک
«شیخ سوله یمان» گوتی:

— حمده مه به بو نیو نهغه دهی. داوای تو یان لیکردوین با بیانویان نه دینه ده ست. نه وانه
ده زانن تو ده گهل نیمه ی بویه زووزوو داوات ده که ن، باشت وایه خوت وه بهرچاو نه ده ی.
منیش هه رچونیک بیت ددانم به جهرگم داگرت و چهند روژیک نه چووم بو نهغه دهی. خوم
وهک به خسیر ده هاته پیش چاوان. پاش ماوه یه ک خوم وه خو نه گرت. له رکیقیم دا و چوومه نیو
شاری. ته ماشام کرد عاله میکی زور خربوونه وه. که من چووم و لیان نیزیک بوومه وه، دیم شیخ

^١ ده بن مه بهستی کاپتان خوالیخوشوو «شیخ نه حمده ی بارزانی» براکه وری مه لا مسته فا بارزانی. نه وکات
سه روکی عه شیرته ی بارزانی بوو و به «خودانی بارزان» ناویان ده برد. شیخ نه حمده له نهغه ده و سندوسی
داده نیش و مه لا مسته فاش له مه هاباد.

ئهحمەد دەرگەل ئاغا قەرەپە پاغەکان گەرمی قسانن. ئاغاكان كه منینان دیت دەنگیان سەبر کردەو و به سەبرا دەرگەل شیخ ئهحمەدی دەرەوان و دمیان له گوێچکەهێ نزیك دەرکەرەو و تا من لێیان تینهگەم. پاش ماوهیهک سرت و خورت، شیخ ئهحمەد پرووی دەرەوان کرد و گوتی:

— حەمەد، گەر خۆت پیتخۆش بیت دەرەوانی برۆیهو و بۆ سابلانغی، دەرەوانت عەفووت دەرکات. دەرەوانی چی؟

لهولاه «عیزەت» و به چاوان ئیشارەم دەرکا. ئیتر زانییم كه شیخ لهبەر ئاغا قەرەپە پاغەکان و دەرەوانی! منیش تێگەیشتم كه ئهوه قەسە ئاغاكانه و به شیخان گوتوو و تا وابلێت، جا زارم کردەرەو، له شای را پێداهاتم تا گهیمه تهبهقهی ههره خواری. دیار بوو شیخ زۆری كهیف پێهات، ههر بزهێ دەرەوانی. پروم تیکرد و گوتم:

— یا شیخ، ئهگەر ئێوه پیتان ناخۆشه لهلاتان بمر ئهوه ههر ئیتسا به خۆم و ههواله کانهو دەرەوانی. كه وام گوت ئهفسەرەکان و دەرەوان هاتن.

— ئهوه شیخ لهبەر ئاغاكان و دەرەوانی، چونكه ئێرانیهکان زۆر حەول دەرەوان تۆ وەرگرنهوه، بهلام شه کریان خوارد. پۆژ نییه به ماشیتان خۆراکمان بۆ نههێتن و لهولاشهوه ههموو پۆژی داوای ئهفسەرەکانی دیموکراتی وەرکوو «تهفریشیان»^۱ و ههواله کانی دەرەوان. تۆ ههول بده كه مێک رهچاوی دۆخه كه بکه و خۆت وهرهچاوه و مهیه ناو شاری نهغهده با بزانی چ پروو دەرەوان؟!

^۱ سالی ۱۳۲۴ی ههتاوی هیندیک له ئهفسهرانی ئهپهتشی ئێران كه ئهندام و لایهنگرانی حیزبی تووده بوون له پارێزگای خۆراسان. له دژی داگیرکردنی ئێران لهلایهناوه هاوپیهمانهوه، هاتنه سهر ئهوه باوهره كه دهبن بۆ پروخاندنی حکومهتی شا له خۆراسانهوه شهپری چهکداری دهست پێیکهن. شهوی ۲۵ی گهلاوێژ شۆرشه که دهستی پێکرد، بهلام به هۆی کوژرانی چهند بهرپرسي خۆيان له سهرهتای شۆرشه که دا و له ۲۹ی گهلاوێژی ههمان سالدا، کوتابی به شۆرشه که یان هات. ئهوانهێ مانهوه، ههلاتن و له سنووری خۆراسانهوه چوون بۆ شۆرپوی. پاشان كه فرقهی ئازهربايجان حکومهتی دانا، شۆرپویهکان ئهوه ئهفسهرانهیان بۆ یارمهتیدانی فیرقهی ئازدهوه بۆ تهوڕیژی. تاقمیک لهو ئهفسهرانه ده سهروبهندی پروخانی فیرقهی ئازهربايجان و پاش ئهوهی فیرقه زانی شهپکه توونده به چهند چهکیکی قورسهوه ئێردرانه بهرپی سهقز، بهلام تازه زۆر درنگ بوو، چونكه سهرانی فیرقه زۆربهیان ههلاتن و فیرقهش تیکچوو ده ئاکامدا ئهوه ئهفسهرانهی تازه هاتبوونه بهرپی سهقز وێرپی چهند هاوایی دیکهێ خۆیان دەرگەل پێشمههرگهکانی کۆمار و بارزانییهکانی بهرپی سهقز بهرپوه مههاباد پاشهکشهیان کرد. له رێگای بۆکان - مههاباد چهند ئاگاهوتیک پێشيان پێدهگرن و دهیانتهوێ چهکیان بکهن، بهلام به ههر چۆنیک بن خۆیان دهر باز دهرکن و به رێگای "بورهان" دا دهچنه مههابادی. كه کۆماری کوردستانیش تیکدهچن، وێرپی پاشماوهی پێشمههرگهکانی کۆمار (کاپیتان و پێشمههرگهکانی) و بهتایهتی پێشمههرگهکانی مهلامستهفا بارزانی ههتا توانیان بهرهنگاری هێرشهکانی ئهپهتشی حکومهتی شا بوونهوه. ده دواییدا كه بارزانییهکان بریاریان دا بهرپوه سنوورهکانی شۆرپوی پرۆن ئهوه ئهفسهره فارسانه و ییک لهوان تهفرهشیان وێرپی کاپیتان و چهند پێشمههرگهێ ئهودیو خۆیان پادهستی حکومهتی عێراق کرد. پاش ماوهییک عێراق ئهوه ئهفسهره ئێرانیهانی پادهستی ئێران کردهوه و له ئێرانیش دوای زیاتر له ۱۶ سال مانهوه له زیندان ئازاد کران. (ابوالحسن تفرشیان) كه کاپیتان لێره دا باسی دهرکات کتییکی به ناوی (قیام افسران خراسان) نووسیهوه كه زۆر زانیاری وردی لهسهر ئهوه پۆزانهی کاپیتان نووسیونی تیدا باس کراوه.

نېتر زۆريان لهو قسانه دهگه‌ل كردم. ماوه‌يەك ديسان هەر نه‌چوومه‌وه بۆ نه‌غه‌ده، به‌لام
رۆژيک بيتاقه‌ت بووم و چوومه نه‌غه‌ده‌ی و له‌پر «سيمانبه‌گ» تووشم بوو و گوتی:

— بۆ هاتوويه نه‌غه‌ده‌ی؟

— بۆچی؟ بۆ ده‌نا من چه‌پسم؟ نه‌گه‌ر بزاتم من لێره چه‌پسم ده‌چمه‌وه سابلاغی و له‌گرتووخانه
داده‌نیشم.

چوونم به‌ هانای زېږوبه‌گی له‌ گوندی «کوگی»^۱ و «محالی مه‌رگه‌وه‌ری»

نېتر له‌وکات را جوابی که‌سم نه‌ده‌دايه‌وه و هه‌موو رۆژيک ده‌چووم بۆ ناو شار تا رۆژيکی
له‌لايه‌ن شېخ نه‌حه‌مه‌ده‌وه نه‌مریکم بۆ هات که به‌ خۆم و هاواله‌کانه‌وه برۆم به‌ هانای زېږوبه‌گی
له‌ «کوگی». بۆ لای شه‌و گه‌يشتين بۆ نه‌وی. هه‌رچۆتيک بيت شه‌ومان به‌رێکرد. بۆ تاريک و پروونی
به‌يانی بۆ چما ته‌قه‌ ده‌ستی پېنه‌کرد! به‌ تانک و تۆپ دايانگرتين نه‌مما داگرتن! تيمه و چه‌ند خزم
و پياوی زېږوبه‌گی له‌ قه‌راغ دي ده‌ سه‌نگه‌ردا بووين. نه‌وجار له‌شکر هێرشى بۆ کردین و له‌و
هێرشه‌دا دوو که‌س له‌ خزمه‌کانی زېږوبه‌گ کوژران. له‌و به‌ينه‌دا تانک هاتۆته‌ سه‌ر له‌شکری تيمه
و شکاوين و نه‌مانزانیوه. پياوه‌کانی زېږوبه‌گی دوو کوژراوه‌کانيان پفاند و سه‌نگه‌ره‌کان چۆل کران.
نه‌وه تيمه‌ش ئاگامان له‌و پاشه‌کشييه و له‌و شکانه نيه‌يه و به‌گه‌رمى شه‌ری خۆمان ده‌که‌ين. نه‌و
رۆژه رشاشه‌که‌م کاریکى باشی کرد و له‌ گه‌رمه‌ی ته‌قه‌دا بووم که «حه‌بيبه زه‌رد» هه‌رای کردم:

— کورپه‌ نه‌وه چ ده‌که‌ی مردووت نه‌مری، خۆ که‌س نه‌ماوه له‌ سه‌نگه‌ره‌کاندا له‌ تيمه‌ زياتر.
که‌ سه‌رم هه‌لينا و ئاوړيکم له‌ولا و له‌ملای خۆم دايه‌وه، له‌ سابلاغيه‌کان و چه‌ند نه‌فه‌ر له
بارزانيه‌کان زياتر که‌س نه‌ماوون. کابرايه‌کی هه‌رمه‌نیشمان ده‌گه‌ل بوو ناوی «سندوق» بوو،
نه‌ويش ماوو ده‌نا، هه‌رچی سه‌نگه‌ر بوو چۆله‌هۆل بوو. که به‌ دووربينه‌که‌ چاوم لێکرد، کورپه‌ خۆ
شاخه‌کان هه‌موو گيرابوون. تانک وه‌سه‌ر «دمدمی»^۲ که‌وتبوو. له‌شکر گه‌يشتبوو «به‌روژ»^۳ به‌رۆژه
دييه‌کی چووکه‌يه. هه‌يچ چارمان نه‌بوو تيمه‌ش له‌سه‌نگه‌ر وه‌ده‌ر که‌وتين. بۆ هه‌ر لایه‌ک ده‌چووين
رینگايان لێگرتبووين. ته‌ماشام کرد ده‌سته‌يه‌ک سه‌رباز که‌ هه‌شت که‌س ده‌بوون پيشيان لێگرتبووين،

^۱ «کوگی - کوگی» يان «کوکيا» گوندیکه‌ که له‌ دۆلی قامسلوو و له‌ نێوانی دوو شاری شنۆ - ورمی هه‌لکه‌وتووه.
ده‌که‌ويته‌ ۴۶ کيلۆمېترى باکووری شنۆ و ۳۰ کيلۆمېترى باشووری ورمی.

^۲ مه‌به‌ستيان کيوى «دمدم»-ه که «قه‌لای دمدم»-ی له‌سه‌ره. نه‌و کيو و قه‌لایه‌ ده‌که‌ويته‌ ۱۸ کيلۆمېترى باشووری
ورمى و له‌ نێوان ده‌ريای ورمى و دۆلی قامسلوو هه‌لکه‌وتووه.

^۳ «به‌روژ» گوندیکه‌ که له‌ دۆلی قامسلوو و له‌ نێوانی دوو شاری شنۆ - ورمى هه‌لکه‌وتووه. ده‌که‌ويته‌ ۴۵
كيلۆمېترى باکووری شنۆ و ۳۱ کيلۆمېترى باشووری ورمی.

ئىمە لەبەر پالين و ئەوانىش لە دەشتايە پاكشاۋن. ئاخىر ئىمەيان شېرزە كرد، ھەراسيان بە رۆحى ھەلگرتين. لەو عانەشدا پەشاشەكەم بە «حوسين لاسوور»^۱ى بوو. ھاوارم كرد تا پەشاشەكەم بۆ بهيتيت. پەشاشەم ۋەرگرتوو و سيلەم تىگرتن و يەكسەر دوو دەراغم لى تەققاندن كە دەيكردە ۴۰ فيشەك. چونكە ئەوان لە گۆرايى بوون و زۆرىش لىمان نىزىك بوون، ھەوتيان لىكوژرا. ئەوچار رىگەمان بۆ كرايەو ۋە ھاتينە سەر رىگايە، بەلام ديسان لە كىوكان را دايانگرتين. ناچار خۆمان دە جۆگەى ھاويشت و بە نيو جۆگەيدا پويىشتين تا گەيشتىنە گوندى «شيره»^۲ى. با ئەوئەندەش بلىم كە ئەو رۆژە لە «بەرۆژ»ى ھەشت پيشمەرگە محاسەرە [دەورپىچ - ئابلۆقە] كرابوون كە زۆر ئازايانە خويان دەر باز كردبوو. كە ھاتينە ناو دىي «شيره» دىتمان ئەو ۋە لەشكرى زىرۆبەگى لەوئىن، باش بوو ئاھىكمان ھاتى. چووم بۆ لاي زىرۆبەگ تا تەگبىرىك لە ۋەزەكە بكەين دىتم نانى بە قاۋرمەى دەخوات. ۋەختا بوو سوئم بچى بۆ تۆزىك قاۋرمە. مالتە بە كەسى نەگوت فەرموون. لە ناھىلاجيان لەناو دى نان و دۆيەكمان ۋەرگرت و خواردمان و ديسان ۋەرى كەوتىنەو ۋە چووينە شاخەكانى بەرۆژى و خۆمان قايىم كرد. زۆر جىگايەكى سەخت بوو، ھەرچۆتىك بى چەند پۆزىك لەوئى ماینەو ۋە شاخەكان ھەموو بەدەست ئىمەو ۋە بوون. پۆز نەبوو ھىزى عەجەمان ھىرتمان نەكەنە سەر. ئىمەش لىيان دەھاتينە دەست و دەمانگىرانەو ۋە دوايە.

چوونم بۆ يارمەتيدانى مەلا مستەفا بارزانى

پۆزىك لاي شىخ ئەحمەدى ئەرمم بۆ ھات كە دەبوو بۆمە «دۆلى پىستان»^۳. ئەو محالەى كە ئەو دىيەى لىبوو «مەرگەوەر» بوو. ئاغاي ئەو دىيە، حاجىيەكى پىر بوو. زۆر پياۋى چاك بوو. زۆرى رىز دەگرتين و نان و خواردنىكى باشى دەداينى و تا لەوئى بووين ھەموومان تىر بووين. چەند پۆزىك لەوئى ماینەو ۋە تا ديسان ئەرمم بۆ ھات كە دەبى دەگەل ھەوالەكانم بۆيىنە دىيىك كە لەسەر چۆمى بوو، بەداخەو ۋە ناوئەكەيىم لەبىر چۆتەو. دوو-سە پۆزائىش لەوئى ماینەو ۋە تا خەبەر ھات كە مەلا مستەفا دەگەل چەند نەفەر لە ئەفسەرە عىراقىيەكان بەتەمان بۆنە ناو شاككان تا قسە دەگەل ئاگاكانى شاكاك بكات، بەشكوو رىگايان بۆ چۆل بكەن و بۆن بۆ خاكى شۆرەوى.

^۱ "حوسين لاسوور" باوكى ھونەرمەند "مستەفا دادار" كە بە پيشمەرگەيەكى زۆر بەغىرەت و شەركەر بوو ۋە يەك لە ھاوالە خۆشەويستەكانى كاپىتان بوو. ئەويش چەشنى ھەموو ھاوالەكانى كاپىتان لە چىنى نەدار و دەستكورتى سابلانغ بوو. لە لاپەرەى ۴۳۱ ژياننامەكەى بخويىنەو.

^۲ "شيره" يان "شيرهكان" گوندىكە كە لە دۆلى قاسملوو ۋە لە نىوانى دوو شارى شىو - ورمى ھەلگەوتوو. دەكەوتىتە ۳۸ كىلۆمىترى باكوورى شىو ۋە ۳۴ كىلۆمىترى باشوورى ورمى.

^۳ "دۆلە پىسان" ناو ۋە دروستەكەيەتى.

شهو له دتيكي چووکه دهبن. بۆ لای بهیانی به گزاده کان دینه سهریان. مهلا مستهفا دوازده نهفهري
 نهفسهر و سهروکه کان دهگه ل بوو وهک «نهسعه د خو شهوی»، «نه نوهر دلسوز»، «بکر ئاغا» و
 چهند نهفهري دی. ههر چوار دهوریان گیرابوو. له پشت دتیه که شاختیک بوو لهوئی شهریان دهکرد.
 نهوهندهمان زانی بوو به تهفه. نهو چهند نهفهري ئیمهش که هه موومان سابلأغی بووین، که
 زانیمان، چووین به کومه گیانه وه. با تاریفی سابلأغیان نه کهم، له بهرنه وهی خو م سابلأغیم، به لام
 نهو پۆژه که شهر خه لاس بوو نهسعه دی خو شهوی چهند که ره تی گوت هه موو (....) به قوریانی

خوالتخوشوو نه نوهر هه سه ن عوسمان نه بو به کر
 ناسروا به (نه نوهر دلسوز)

ژنه که ی تئوه بیت. به راستی سابلأغیه کان لهو
 شهره دا هو یان دایه وه و مهلا مستهفا و
 نهفسهره کاغان ده رباز کرد. بۆ لای شهوئی هتیزی
 ئیرانی، ههرکی، شکاک و «نوری بهگ» به جارنک
 هتیشیان هیتا. ئیمه یان گیراوه بۆ دوايه و پاش
 شهریکی قورس و گران توانیمان به سهریاندا
 سهر بکهوین و چهند که سیان لئ به دیل بگرین که
 له ناویاندا کوپی «سهرله شکر جه هانبان» ی دهگه ل
 چهند نهفسهر و سهر باز هه بوون. له مهیدانی
 [شهرکه] لای شنویهش بارزانییه کان دهگه ل
 نهفسهره کانی دیموکراتی وه کوو «تهفریشیان» و
 هاواله کانی هوردووی ئیرانیان شکاند و چهند سهت
 کهس نهفسهر و سهر بازیان لیکوشتن و چنده
 تۆپیان لیگرتن.

به داخه وه عه شایری کوردی ئیرانی خائین بوون و له شکریان لیکردبووین و شهریان دهگه ل ئیمه
 ده کرد. پۆژنیک دهسته بهک مهنگور له «سوفیان»^۱ هتیش ده به نه سه ر چهند نهفه ر بارزانی.
 نهوانیش لیان وه خو ده که ون و چهند ئاغا ی مهنگور یان لیده کوژن و باقی تر خو یان به چۆم دادا
 و ده رچوون. نهو بارزانیانه زۆر شهرکه رن. له مردن ناترسن. نه که ر زگیان تیر بیت، کیویش بیت
 ده پروو خینن. جا نهو هه موو گیره و کیشه یه به من ناوو سرت. «نه نوهر دلسوز»^۲ له هه موو
 شهره کان دهگه لمان بووه، له نهو بهرسن. نهوه هه لی ده بو ترم لیره.

^۱ «صوفیان» یان «سوفیان» گوندیکه که له نیوانی دوو شاری شنۆ - خانئ هه لکه وتوووه. ده که وئته ۱۹ کیلۆمتری
 باشووری شنۆ و ۲۸ کیلۆمتری باکووری خانئ.

^۲ له لایه ره ی ۴۶۵ دا خوالتخوشوو نه نوهر دلسوز باشتربناسه.

به ره و سنووری کوردوستانی عێراق (باشووری کوردستان)

ئێرانییه‌کان ده‌ستبه‌ردار نه‌بوون. له‌ولای ده‌مانشکاندن له‌ لایه‌کی دی بۆمان ده‌هاتنه‌وه. من و ئه‌و چه‌ند پێشمه‌رگه‌یه‌ی ده‌گه‌لم بوون حاڵمان زۆر شر بوو. هه‌موو کاله‌ دراو و پێخواس، بێبه‌رگ و لیباس، به‌فر و سه‌رماش له‌وێ پاره‌ستنی، له‌ دۆخیکێ زۆر دژواردا بووین. به‌و حاڵه‌شه‌وه به‌په‌وپه‌ووی دووژمن ده‌بووینه‌وه تا چاومان لێکرد له‌ «دۆلی گاده‌ر»یان په‌ستاوتووین. له‌وێ پوژیکێ له‌سه‌ر نانخواردن بووین که ته‌قه‌یه‌ک کرا و کورپیکێ باشیان لێ بریندار کردین. که‌س نه‌یزانی کێ ته‌قه‌ی کرد و له‌ کوێ را ئه‌و ته‌قه‌یه‌ کرا؟! «به‌کر ئاغا» پاشی ئه‌و ته‌قه‌یه‌ خه‌وفی پێکه‌وت و ده‌ترسا ئه‌ویش بکوژن، بۆیه‌ ئێمه‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی هه‌موو خر کرده‌وه.¹ پاشی قسه‌ و باسیکی زۆر و لێکدانه‌وه‌ی دۆخه‌که‌، ئه‌فسه‌ره‌کان بریاریان دا و گوتیان:

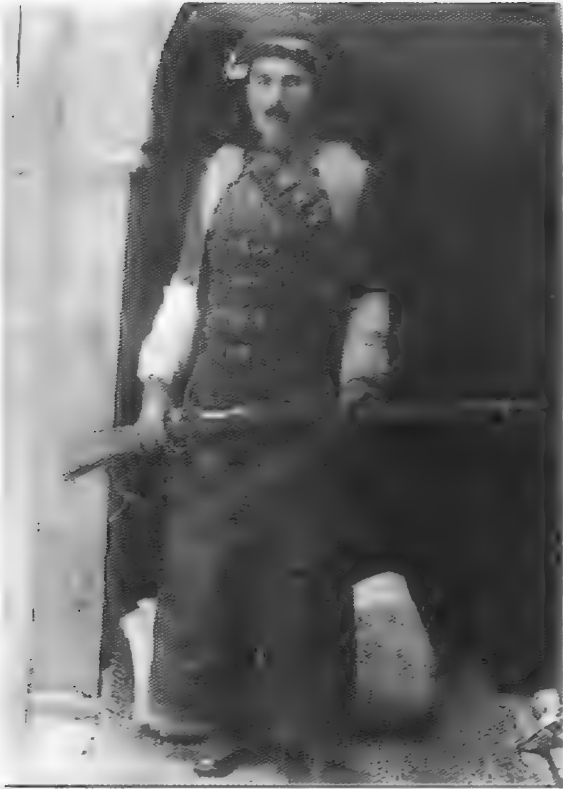
— ئێمه‌ ده‌پۆینه‌ لای شیخ له‌تیف و ته‌سلیم نابین.
به‌کر ئاغا ش گوتی من کاکه‌ زیاد خزمه‌ و ده‌چمه‌ لای ئه‌و و ته‌سلیم نابم.
منیش گوتم ده‌گه‌ل سابلاغیه‌کان و ئه‌فسه‌ره‌ عێراقیه‌کان ده‌چمه‌ لای شیخ له‌تیفی، ئه‌و باشم ده‌ناسیت.
له‌ولاش ئه‌فسه‌ره‌کانی دیموکراتی، فارسه‌کان گوتیان ئێمه‌ ته‌سلیم به‌ عێراق ده‌بین و تۆش ده‌گه‌لمان وه‌ره‌ خۆت ته‌سلیم بکه‌، به‌لام قه‌بولم نه‌کرد.
ئه‌وان ناردیانه‌ لای «ئه‌میر قوا» که «سه‌ید عه‌لی حه‌جازی»² بوو. ئه‌ویش وه‌لامی ناردبووه‌ که وه‌رن خۆتان ته‌سلیم بکه‌ن ناهێلم که‌س له‌ گوڵ کالترتان پێبێت و وه‌ک گوڵ پاتاندیه‌گرم.³ له‌و به‌ینه‌شدا شیخ ئه‌حمه‌دی بارزانی له‌دووی منی نارد و لێی پرسیم:

— ده‌لێی چی؟ ته‌سلیم به‌ عێراق ده‌بی یان ده‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فای وه‌شاخی ده‌که‌وی؟

¹ به‌کر ئاغا له‌ کتێبی خۆیدا به‌ ناوی گه‌شتیک به‌ناوی کۆماری کوردستاندا - بیره‌وه‌ریه‌یه‌کانی - ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم هه‌وێزی) - (١٩٤٤ - ١٩٤٧) - بڵاوکراوه‌ی: ئاراس - چاپی دووه‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده - هه‌ولێر - ٢٠٠١ - لاپه‌ره‌ی ١٣٧ ئاماژه‌یه‌ک به‌ رووداوه‌ ده‌کات و ده‌لێ: «... کاک محه‌ممهد سالح ژاژه‌یی و ژماره‌یه‌کی دیکه‌ش له‌وێ بوون، له‌ناکا و گولله‌ی تفه‌نگیک له‌ ده‌ستی یه‌کیک ده‌رده‌چیت و به‌ر باسکی محه‌ممهد سالح ده‌که‌وت و برینداری ده‌کات...»

² بۆ زانیاری زیاتری له‌سه‌ر ئه‌و کوردکوژه «سه‌ید عه‌لی حه‌جازی»، لاپه‌ره‌ی ٤٥٦ ئهم کتێبه‌ هه‌لده‌نه‌وه.

³ ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌م ده‌ست خستوه‌ که له‌لایه‌ن مه‌لا مسته‌فا بارزانییه‌وه‌ نووسراوه‌ بۆ سه‌ید عه‌لی حه‌جازی، گه‌ر هه‌له‌م نه‌کردبێ یه‌که‌مجاره‌ له‌و کتێبه‌ی به‌رده‌ستماندا (کوردبوون) بڵاو ده‌کرێته‌وه‌. یان بڵاو کراوه‌ته‌وه‌ و من نه‌مدیه‌وه‌. بڕواننه
لاپه‌ره‌ ٤٥٩

شیخ ئەحمەد بارزانی (خودانی بارزان)

گوتم ئەزەنی، ئەو شاخ دەکەوم، ئە
تەسلیم بە عێراق دەبم، من و
هاوڕێکانم دەگەڵ ئەفسەرە
عێراقییەکان دەبین و بۆ هەر
جینگایەک چوون، ئێمەش دەچین بە
شین و شادیمان بەیەکەوە بێت.
دۆخەکە تا دەهات دژوارتر دەبوو.
جموجۆڵ بە زەحمەت دەکرا. تا دەهات
لە هەموو لایەکەوە گەمارۆمان لێ
تووند دەکرا. هەرکەس دەبۆیە خۆی
ساغ کاتەوه. یان دەگەڵ مەلا مستەفا
رۆیشتبا، یان خۆی تەسلیم بە ئێران یا
عێراق کردبایە، یان بە قاچاغ ژیا و لەو
گوند بۆ ئەو گوند و لەو شاخ بۆ ئەو
شاخی کردبا. ئێتر دانیشتین دەگەڵ
«محەممەد مەحموود»^٢ و «جەلالی

^١ "گەمارۆ" وشەیەکێ پێشەوێکی کوردییە کە تاییەتە بە دنیای ناژەلانی بەگشتی و لە نەڕیتی راوکردندا بەتاییەتی بەکاری دێنن. ئەم وشەیە ئەوکاتە بەکار دەبردەرت کە ناژەلی وەک سەگ و گورگ یان ناژەلانی دێ، گوندێک، مەزراوەک، مێگەلێک یان ئیچیرێکی خۆیان دەورە دەدەن، یان راوی راوێکەر لەلایەن سەگ و تاجییەکانەوه دەورە دەدرێت. لەوکاتەدا نالێن: گوندەکە دەورە دراوه، نالێن تازیەکان کەروێشکەکیان دەروپیچ کردووه، دەلێن: گەمارۆ دراوه. وەک چۆن ناتوانین ئەم وشانە بۆ مرووف بەکار بینین (وەرکەوتن، کاوژ، جووتە، حەپە، لوورە و ... (گەمارۆ)ش دەگەڵ ئەو چەشنە وشانە پۆلێن دەکرێت. بە واتایەکی تر، ئەم وشەیە تەنیا دەبی لە دنیای ناژەلانی کەلکی لێوەربگیرێت نەک بۆ مرووفەکان. بەلام کاتیەک دەمانههوی دوژمنەکانمان وەک ناژەل پێناسە بکەین، دەکرێ ئەو وشەیە بەکاری بکەین. گەر سەرچ بەدەن کاپیتان باس لە دوژمنەکان دەکات و دەلێ: "گەمارۆ"مان لێ تووند دەکرا. نالێ دەورەمان گیرا. لەبەرئەوهی ویستوویەتی بێرێزی بە دوژمن بکات و وەک سەگ و ناژەلی دێ بیانشووبێت. بەداخەوه ئەمڕۆکە بە هەراو لەلایەن میدیا و نووسەرە کوردەکانەوه تەنانهت بۆ پێشمەرگە و گەریلاش کەلکی لێوەردەگرن و دەلێن پێشمەرگە فلانە شوینی گەمارۆ داوه. ئەوه هەلەپە. لەبری ئەم وشەیە دەتوانین بلێن (دەروپیچ یان دەورەدان). زۆر جارمان ببڕاوه کە (ئابلۆقە)ش بەکار دێن، بەلام ئەم وشەیەش کوردی نییە و تورکییە (Ablöke) هەروەها ئەوانیش لە وشە (Blockade) ی ئینگلیسی وەریانگرتووه.

^٢ مەبەستی دەبێ ئەفسەری شەهید «محەممەد مەحموود قودسی» بووبێت. کە دەتوانن لە لاپەرە ٤٦٠ دا کورتەپەک لەسەر ئەم شەهیدە قارەمانە بخوێننەوه.

ئامین بەگ»^۱ی و چەند نەفەری دی تەگبیریگمان لیکردەووە و پریارمان دا کە بچین بۆ لای «شیخ لەتیف».

بۆ بەیانی وەرپاگە کەوتین. بارزانییەکان تەسلیم بوون و مەلا مستەفا وەشاخی کەوت. ئیمە سابلایغیەکان و ئەفسەرە عێراقییەکان، بە شاخاندای پێگەیی عێراقمان گرتە بەر بۆ لای شیخ لەتیف. تازە وەرپاگە و تەبویین کە «میرحاج» جانتاکەیی لەبەر چوو بوو و گەرایەووە تا بیهێنیت، ئیتر نەهاتەووە لامان. بەفر کەپۆیە دەکات چۆن! سەرمايە کە بێتامان، جەرگ دەسووتیت چ بگا بە تیسقان! یەکنوا بەفر دەباریت و لێناکاتەووە! نە کالەمان کالەیی و نە بەرگمان بەرگی کە بەرگەیی ئەو سەرما و سۆلە بگرێ. کەسمان نانی پێ نییە، ئیمە نەبێ بیریگمان نوک پێبوو. لە پێگا هەرکەسە و لەوچیکم دانێ تا لە برسان و لە سەرمان نەمرن. لەو کۆتستانە سەختانە هەر دەروێن و ناگەینە هیچ شونێک. پێمواییت یان دوو شەو و پۆژ، یان زیاتر بە پێگاوە بووین.

لەو ماوەیەدا چاو چاوی نەدەدیت. ئیمە و محەممەد محمود و ئەفسەرەکان زۆر شپۆزە بووین. هەموومان لە ماندوو بوونیان و لە برسان، بپرستان لێ پرابوو، کەچی دیتم ئەو «بەکر ئاغا» نانی پێیە و بەدزی ئیمە دەیخوا! لە ئاخر پۆژدا «حەمەدەمین» یی برام^۲ لە برسان کەوت. بە هەر جۆریک بێ پرەکیشمان کرد بۆ سەر شاخی. ئەو نەشازانین کە پێگامان لێگۆردراو. وەختیک وەسەر کەوتین تەماشامان کرد لە خوارووە هەموو چادری پۆلیس و عەسکەرێیە. چەند وەختە ئیمە کەوتووینە پێگا، کەچی هاتووینە شاخەکانی «لوان» یی دێی «شیخ پەشید» یی. لەکنەخۆ کابرایەکی بەلەدمان دەگەڵ بوو چونکە بەفر و کەپۆیە بوو، پێگای هەڵە کردبوو. ئیتر بەیە کجاری هەموومان سارد بووینەووە و ئەژنۆمان شکا. حەمەدەمین یی برام ئەژنۆی هیچ، زمانیشی شکا بوو. هیچمان هێزی ئەو هەمان نەبوو تەنانەت یەک ساعەتیش برۆین، لە بەکر ئاغای زیاتر کە نە سەرما یی لێ دیار بوو، نە بێبەرگی و برستی. پروم لە محەممەد محموودی کرد و گوتم:

— برام، ئەو حەمەدەمین کەلاکی کەوتوووە و ناتوانم بەجێ بهێنم. چارمان چییە؟ جەلال و محەممەد محموود گوتیان با شۆر بێنەووە و تەسلیم بین.

لە بەکر ئاغای زیاتر هەموومان پریارمان دا تەسلیم بین. بەکر ئاغا تێر بوو. نانیشی شارەدبوو. کورپێکی کەلەگەت و قەوی دەگەڵ بوو کە کۆلێکی تەفەنگ و فیشەک لە کۆلی قایم کردبوو. ئەو دەگەڵ کورپە کە لێمان جیا بوونەووە و درێژەیان بە پێگای خۆیان دا. وەک پاشان زانیان، لە پێگا

^۱ دەبێ مەبەستی کاپیتان "جەلالی ئەمین بەگ" بووبێت کە یەک لە ئەفسەرەکانی کوردی ئەرتهشی عێراق بوو و هاورێ و نیزیکی شەهید "محەممەد محمود قودسی" بوو.

^۲ "حەمەدەمین پاتب" یا حەمەدەمین سۆفی مەلولووە چرچی" دایکرا و کورەپووری کاپیتانە. دایکی ناوی "زینەت" بوو. بروانە لاپەرە ۳۲۵. کاپیتان خوشکیکیشی لە دایە زینەت هەبە ناوی "خەجیج" کە لە وێنەکانی کۆتایی کتیبە کەدا وێنەیی ئەو شیرەژنە دلۆقان و خوشەویست و خوشینەدیو، دانراو.

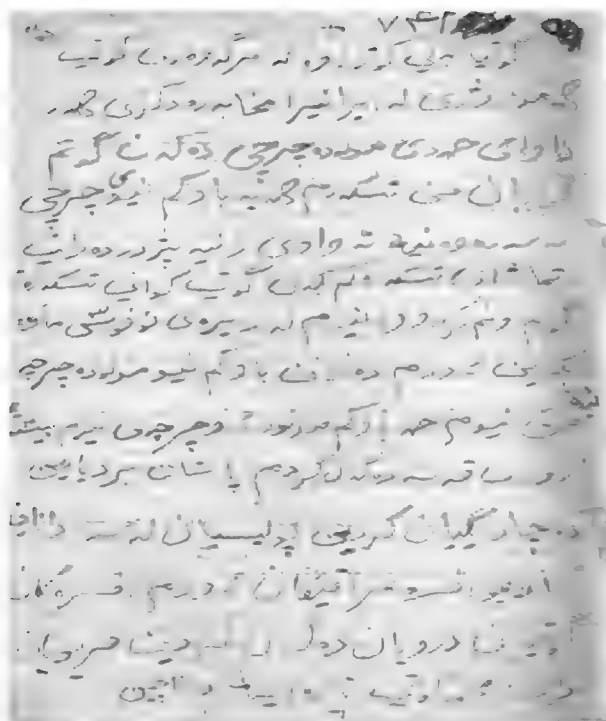
نانی نادات بهو کوره داماو و له برسان گیان دهدات. من وهختیک که قاچاخ بووم و هاتبه «ماشکان»ی،^۱ نهو کابرایه‌ی که به‌کر ئاغا چوو بوو مالی نهو شتانه‌ی بو باس کردم و ده‌یگوت:

— وهختیک به‌کر ئاغا هات شهو بوو. کوټیکی پیبوو. له سه‌رمان که‌سیره پیوو. به‌کر گوتی پیاوټیکم ده‌گه‌ل بووه و له ریځایه‌ی مرد. وهختیک پشټینه‌ده‌که‌ی کرده‌وه لاوچټکی ورتکه نان لی که‌وته خواره‌وه. بوټیه ده‌زانم نهو کوره باش و به‌خووه‌ی که ده‌گه‌ل به‌کر ئاغا بوو له برسان مردووه. ناخر نهو باره‌ی نهو له کوټی نهو کوره داماو نابوو باری دوو که‌سان بوو. نانیشی پټینه‌بوو. بوخوم لاوچټیکم نوک دایه تا که‌رمی بټته‌وه و نه‌مری له سه‌رمان. دلنیم که‌ر نانی دابایه نهو کوره نه‌ده‌مرد. نه‌دی بوچی بوخوی نه‌مرد؟ خو کوره‌که زور به‌خووه‌تر و جټلتر بوو له به‌کر ئاغا. به‌هر پیودانټیک لیکی بده‌ینه‌وه، که‌ر قه‌رار بوو له‌و ریځایه‌دا که‌سیک یمری، ده‌بوايه به‌کر ئاغا یمری نه‌ک نهو کوره.^۲ به‌هر حال. محهممه‌د مه‌حمود بریاری دا بټته‌ خواره‌وه و ده‌گه‌ل سه‌ید عه‌لی حیجازی قسه‌ بکات به‌شکوو وه‌خیر که‌ری! ټیمه‌ش له‌و سه‌ر کیوه و به‌و سه‌رما و سوټله و به‌ برسټی دانیش‌تووین و چاوه‌ری پیوین. هه‌ر که‌ محهممه‌د چوو بو خواره‌وه، بوو به‌ به‌هاریک نه‌بټته‌وه. تاو سه‌ری وه‌ده‌ر نا و که‌رمای تیگه‌ران‌دین. حه‌مه‌ده‌مینى برام که‌ که‌رمای تاوه‌که‌ی وټکه‌وت ئیتر زمانى کرایه‌وه و وه‌قسه‌ هات و گوتی:

^۱ ماشکان گوندیکه له ۲۳ کیلومتری باکووری خانئ (پیرانشار) هه‌لکه‌وتوو و ۱۱ کیلومتری له سنووری ده‌ستکرد و بټ بنه‌مای ئیتران و عیراق دووره.

^۲ به‌کر ئاغا له کټی پی خوټیدا به‌ ناوی که‌شتیک به‌ناوی کوټی کورستاندا - بیره‌وه‌ریه‌کانی - ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم هه‌ویری) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) - بلاوکراوه‌ی: ئاراس - چاپی دووه‌هم - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده - هه‌ولټر - ۲۰۰۱ - لاپه‌ری ۱۳۷ به‌ه‌لاوه‌ ئاماژه‌یه‌ک به‌ رووداو ده‌کات و ده‌لی: [...] پاش رۆیشتنیک (۳) شه‌و و رۆژی به‌نیو نهو هه‌موو به‌فره‌ی چیاکانی سنوردا بټ هیچ خوټیک کابرای ری پشانده‌ر و شاره‌زا، ری لی تیک چوو. هه‌ر هینده به‌ خوټان زانی که‌ گه‌یشتووینه‌ته سه‌ر شاخه‌کانی نیوچه‌ی لولان که‌ سه‌ربازخانه‌ی عیراقی تیدا بوو. له وه‌زعیک گه‌لیک شه‌رزه و بټ هټز و برسیدا بووین. له‌وئ کاک محهممه‌د قودسی و کاک جه‌لال نه‌مین و چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ ووټیان که: "ئیدی هټزی رۆیشتنمان نه‌ماوه و هه‌ر ده‌مرین، له‌به‌ر نه‌وه ته‌سلیمی له‌شکری عیراقی ده‌بین". من و (۶) که‌سی دیکه‌ ماینه‌وه و به‌سه‌ر لوتکه‌ی چیاکه‌وه به‌ره‌وه رۆژه‌ه‌لات رۆیشتین. (۴) که‌س (ئیه‌راهیم خوټناو، سه‌یده په‌واندووزی، عومه‌ر کاولوکانی) که‌ ئیواره‌ی به‌سه‌ردا هات له ټیمه‌ داترازان، چونکه‌ گه‌لیک له‌پټش ټیمه‌وه ده‌رۆیشتن. من و واحیدی مام په‌زا کوټی و عه‌زیزی قاله‌په‌شی کوټی (به‌ناوبانگ به‌ عه‌زیز له‌لی) شه‌و له‌سه‌ر چیاکان ماینه‌وه و تا به‌یانی له‌ نیو نهو به‌فره‌دا هاتوو چۆمان ده‌کرد و ناو به‌ناویش پشتمان به‌یه‌کته‌وه دهن‌ا و میزه‌ره‌کانی سه‌رمان به‌خو دادهدا تا رۆژ ده‌بووه، نه‌و رۆژه‌ش به‌ نیو نهو چیا و به‌فره‌دا رۆیشتین و کاتی نیوه‌پو بوو واحیدی مام په‌زا هټزی له‌به‌ر براو له برسان گیانی پاکى ده‌رجوو. به‌ناچاری خو‌ی و چه‌که‌که‌یمان به‌جټه‌شت. من و کاک عه‌زیز تا نیزیکی ئیواره هه‌ر رۆیشتین، نه‌و ده‌مه‌ گه‌یشتینه سه‌ر ناقاری ده‌شتی شنو. [له‌ درټزه‌دا ده‌لی:] به‌ره‌و گوندیک که‌ له‌ ده‌شتایه بوو که‌وتینه ری، له‌ ده‌ره‌وه‌ی گونده‌که‌ چه‌کداریک به‌ پیرمانه‌وه هات و که‌وته په‌رسپار کردن لټمان که‌ ووټمان ټیمه‌ گه‌لیک ماندووین و برسین، جارێ بمانگه‌یټنه نیو گوند تا که‌میک پشوو بده‌ین نه‌و ده‌مه‌ به‌سه‌ره‌تمان باس ده‌کین. له‌گه‌ل چه‌کداره‌که‌ به‌ره‌و مالی کوټخای گوند (سو‌فی شوکر) رۆیشتین.]

- کاکه به جیم ده هیل؟
- نا، جا چۆن به جیت ده هیل؟ ئه وه محهمه د چۆته خواره وه و تیتستا ده گهریتته وه و نانیشمان ده گه ل خوی بۆ دینیت.
- کاکه تۆ بۆ نارۆی؟ خه می من مه خو. من مندا لم، ده رۆم خۆم ته سلیم ده که م ئه وان خو ده من ناگه به نین.
- که وای گوت ئاورم تیه ربوو.
- باشه، با محهمه د بیتته وه بزاین چۆن ده بی.
- سه عاتیک زیاتر کیشا و محهمه د به خوی و ده ستیک شوو پته، هاتن بۆ لامان. گه و ره که یان نئی «عه لی به گه خره» بوو. خه لکی سولیمانی بوو. محهمه د گوتی:
- سه ید عه لی حجازی قه ولی شه ره فی پیدوم که زۆر باش په نای ئیه سابلانیه کان بدات و ئیمه ش [ئه فسه ره کورده عێراقیه کان] عه فوو کراوین.
- خیرا پۆلیسه کان چه کیان کردین. من دووربینکم پیبوو زۆرم خوش ده وسیت و پۆلیشی ده کرد. به گه و ره ی پۆلیسه کانم گوت:
- ئیمه هیچ پاره مان پێ نییه، ئه و دووربینم لێ مه ستین. با بیفرۆشم و به شکوو که لیتیکمان بۆ بگریت.
- گوتی حکومه ت هه رچی بتانه وه ی بۆتان حازر ده کات. خه می هیچ مه خو ن.
- به و حاله ش هه ر نه مدانی. له رینگا دام به پۆلیسیکی به ٦ دیناران.
- بردیانی بۆ نێو چادره کان. ئه وه نده مان دیت که سه ید عه لی حجازی له چادره که ی هاته ده ره وه و چه ند نه فهر ئه فسه ری عێراقیش له پشتته وه ده رپویشتن. ده گه ل محهمه د مه حموود و باقی ئه و ئه فسه ره عێراقیه نه ی ده گه لمان بوون به عه ره بی ده ستیان کرد به قسان. پاشان پرووی ده ئیمه کرد و نئی هه موانی پرسى ده گه ل ئه وه ی که خه لکی چ جیگایه کی ئیرانین. گه یشه من گوتی:
- نیتوت چییه؟
- حه مه دی مه ولووده چرچی.
- کابرای معاوینی که کوردیش بوو و ناوی «فازل» بوو، ده تگوت گه نجی دیوه ته وه، هاواری کرد:
- ئه وه تا، بۆخۆیه تی، ئه وه حه مه دی مه ولووده چرچییه.
- جا به عه ره بی ده ستیان کرد به قسان. خوشخۆشیش چاویان له من ده کرد. ئیتر ئه و عاله مه یان هه موو له بیر چوویه وه و باس باسی من بوو. من له عه ره بیم نه ده زانی، به لām به ده یان جار ناوی خۆم گوێ لیده بووه که ناویان ده هیتام. ئیتر ورده ورده خۆم لێ نیشته. ده مزانی ئه و چرکه ساتانه بۆ من گرینگ و چاره نووسم ده نووسنه وه. پاش تاوێکی معاوینه که پرووی تیکردم و دیسان لێی پرسیمه وه:

- یانی تۆ همه‌دی مه‌ولووده
چرچی؟

من که خه‌وفم لینیشتبوو گوتم
با حاشای لیکه‌م زوو وه‌بیرم
هاته‌وه که چهند سال پیشتر کاتیک
له «سه‌نگه‌سه‌ر» ده‌گه‌ل چهند
سابلاغیه‌ک قاچاچیتیم ده‌کرد و
گیراین. یه‌ک له‌و سابلاغیانه «مام
برایمی حاجی نه‌للا» بوو. نه‌وده‌م
به‌قولبه‌ستراوی بردیانی بۆ «رانیه».
قایم مه‌قامی رانیه زنه‌که‌ی
سابلاغی بوو. پتاوئیکی زۆر باش و
نوژکه‌ر بوو. شه‌و هاتبووه
ژووهره‌که‌ی خۆی له‌ قایم مه‌قامه‌تی.
هاتن تیمه‌یان برده‌ لای نه‌و. که

زانی سابلاغین، ههر نه‌و شه‌وه به‌ره‌لای کردین و گوتیشی که به‌یانی وه‌رنه ئیداره‌ی تا ته‌سکه‌ره و
نفوستان بده‌من. به‌یانی که چووینه‌وه هیچ ته‌سکه‌ره‌ی بۆ ده‌رکردین و بووین به‌ ساحتب
ته‌سکه‌ره‌ی عیراقی، ته‌نانه‌ت پاسی تفه‌نگه‌کانیشی بۆ ده‌رکردین و نه‌وجار به‌ نازادی تفه‌نگمان
ده‌شانی کرد و چۆینه «کویه». ئیتر که نه‌و نه‌قله‌م هاته‌وه بیر بن نه‌وه‌ی خۆم بخه‌جلیتم وه‌لامی
«فازل»-سیم تاوا دایه‌وه:

- نه‌و همه‌ده‌ی تۆ باسی ده‌که‌ی من نیم. نه‌و همه‌ده‌ی تۆ ده‌بلیتی له‌ مهرکه‌وه‌ری کوژرا. من
بابم ناوی مه‌ولوود نییه. من عیراقیم و له‌ ساله‌کانی گرانیه‌ چووم بۆ ئیتراتی و تیتستاش هاتوومه‌ته‌وه بۆ
عیراق و دوو تفه‌نگیشم هیتاوه بۆ فروشتن، به‌لام ئیوه لیتانه‌ه‌ستاندم، ئیستا نازانم چ به‌رمه‌وه بۆ
منداله‌کانم.

ئینجا فازل پرووی ده‌ نه‌فسه‌ره عه‌ره‌به عیراقیه‌که کرد و گوتی:

- نه‌وه ده‌نی همه‌دی مه‌ولووده چرچی کوژراوه.
نه‌وجار فازل هاته‌ نئوانی من و نه‌فسه‌ره عیراقیه‌که‌وه.

- نه‌فسه‌ری عیراقی گوتی لیتی بېرسه که دلنیا به‌ همه‌دی مه‌ولوودی کوژراوه؟

۱ «مام برایمی حاجی نه‌للا» ناسناوی (فه‌می) به‌ و برای مام «نه‌حه‌دی ئیلاهی» به‌ که وه‌زیری ئابووری کۆماری
کوردستان بوو. نه‌و بنه‌ماله‌یه به‌ ماله «حاجی نه‌للا» ناوبانگیان هه‌بوو.

- به لێ دنیام و هه‌موو که‌سیش ئه‌وه ده‌زانن. ئه‌فسه‌ری عێراقی گوتی پۆژ نییه له‌لایه‌ن ئێرانیه‌وه مخابه‌ره نه‌کری‌ت که داوای «حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی» ده‌که‌ن.
- قوربان من ته‌سکه‌ره‌م هه‌یه. با‌بم ئێوی «چرچی» به‌ سه‌ره‌وه نییه. ته‌واوی رانیه و پشده‌ر ئه‌وه‌ی ده‌زانن. ئێوه ده‌توانن ته‌ماشای ته‌سکه‌ره‌که‌م بکه‌ن جا بۆتان ده‌رده‌که‌وێت.
- کوانی ته‌سکه‌ره‌که‌ت؟
- ونم کردووه. ئێوم له‌ دايره‌ی نفوس ماوه، بگه‌ڕێن و بیدۆزنه‌وه ئه‌ودهم ده‌زانن که با‌بم ئێوی «مه‌ولووده چرچ» نییه. من ئێوم «حه‌مه‌د» و با‌بم ئێوی «مه‌ولوود» ه و ئه‌و «چرچ»-ه‌شم ئه‌وه لێره بیست.
- زۆری قسه ده‌که‌ڵ کردم و پاشان ده‌ستووری دا به‌ ساب‌لاغیه‌کان و به‌ ئه‌فسه‌ره‌ عێراقیه‌کانی که ده‌که‌ڵمان بوون، له‌ چادری‌کیان کردین و پۆلیسیان له‌سه‌ر داناین. ئه‌فسه‌ره‌کان گوتیان که درۆیان ده‌که‌ڵ کردوین و فریویان دا‌ین، ته‌نانه‌ت محه‌مه‌د مه‌حموود گوتی:
- تازه ئێمه ده‌رناچین.

گرتوو‌خانه‌کانی عێراق

به‌یانی زوو راستیان کردینه‌وه. به‌ چه‌ند پۆژان چووینه «دیانا» له‌وێ له‌ ده‌شتی، سیمیان ڕائه‌نگاو‌ت‌بوو. ده‌نیو سیمه‌که‌یان کرد‌ین. هه‌وه‌ڵ که‌ره‌ت ئێمه و ئه‌فسه‌ره‌کان چووین ده‌نیو سیمه‌که‌یه‌وه، پاشان بارزانییه‌کان ده‌سته‌ده‌سته به‌ ژن و پیاوه‌وه ده‌نیو سیمه‌که‌یان کرد‌ن. ئه‌و شه‌وه ده‌نیو سیمه‌کاندا بووین و بۆ به‌یانی بردیان‌ین بۆ «هه‌ولێر»-ی. له‌ ڕێگایه‌ محه‌مه‌د مه‌حموود گوتی:

- له‌ هه‌ولێری لێکمان هه‌ڵده‌برن. هانی، ئه‌و ١٠ دیناره‌ی بگه‌ با پێتی‌ت.
- تۆ ئه‌و پاره زۆره‌ت له‌ کوێ بوو؟ من نامه‌ه‌وێ. ئه‌دی بۆخۆت؟
- من له‌ ڕێگایه‌ ئه‌فسه‌ری دۆستم هه‌بوو و ده‌مانچه‌که‌یان بۆ فرۆشتم و تۆ خه‌می من مه‌خۆ. تۆ پاره‌ت پێویست ده‌بی.
- که‌ گه‌یشتی‌نه هه‌ولێری منیان هێنا خواره‌وه ئێر زانیمان که لێکمان هه‌ڵده‌برن. ده‌که‌ڵ کو‌ره‌کان ده‌سته‌ملان بووین و به‌ ماچکردن مالتا‌وا‌یه‌کی تالمان له‌یه‌ک‌تر کرد و ئه‌وانیان برده «که‌رکوک»-ی و له‌وێش محه‌مه‌د مه‌حموود و عێراقیه‌کانیان برد بۆ «به‌غدا»-یه. له‌ هه‌ولێر منیان برده گرتوو‌خانه و له‌ ژووری‌کیان کردم. ته‌ماشام کرد یه‌کی‌ک له‌ کوونی ده‌رکه‌ ڕا هه‌را ده‌کا:

— حه‌مه‌د ئا‌غا، حه‌مه‌د ئا‌غا!

منیش ئه‌وه نازانم که هه‌را له‌ من ده‌کات، خو من ئا‌غا نه‌بووم له‌ کوێ ڕا بزانی‌م که ده‌که‌ڵ منی‌ت؟

خۆ لېبرېنەو ەشى نەبوو، ھەر دەتگوت نېوم لېدەنى. تا كابرايەك گوتى:

— كاكە ئەو ە دەگەل تۆيانە.

محەممەد توفىق وردى

كە لىي ورد بوومەو ە چاو لېدەكەم ئەو ە
«فارس» ە. ئەو فارسە خەلكى لاي ھەولېرى
بوو. كاتى خۆي كە لە جەبەھى سەردەشتى
بووم، فارس دەگەل بارزانيەكان بوو. پاش
ماو ەيەك كۆلېكى تەفەنگ پفاندبوو و
ھەلەتبوو و چووبۆو ە بۆ عېراقى. ئېستە ئەو ە
لە گرتووخانە يەكترمان ناسېو ەتەو ە. ئەو جار
فارس چووبۆ لاي كابراي «چاوش» و ەرەجاي
لېكر و منى بىردە ھۆدەكەي خۆي، جا
دانېشتېن كاي كۆغان بەبا كرد.

ھېندە لە مانەو ەم لەو گرتووخانەيە
پېنەچوو كە دەستەدەستە بارزانيەكان و
باقى عېراقىيەكانيان ھېنان بۆ گرتووخانە.
تەنانەت «محەممەد وردى» شيان ھېنا.

لەوئى چەند نەفەر «دزەيى» گېرابوون كە زۆريان حووپمەت گرتم و زۆريان سپاس دەكەم و
ھېچكات لەيادم ناچېت. سەيرم دەھات كە خۆم نەمدەزاني ناوبانگم پەريو ەي ئەوديو بوو ە و
زۆركەس دەيزاني كە پېشمەرگەي دېموكرات بووم و تەنانەت باسى شەرەكانى منيان ھەموو
بېستبوو ھەر بۆيەش زۆريان رېز دەگرتم بەتايەت ئەو دزەييانە ساعەت دەگەل ساعەتى، دەگەل
باشتر بوون. تەنانەت ئەو پوژو ەي كە لەو گرتووخانەيە بەرپان كردم بۆ گرتووخانەي كۆيە، ئەو
دزەييانە چەند دېناريان پارە دامى كە ھيوادارم لە ژياناندا كاريان راست بېت و بەردى سارد و
گەرم نەيەتە بەر پېيان.

بەيانىيەكى من و محەممەد وردىيان قۆلبەست كرد و برديانين بۆ كۆيە. من لە قسەكانمدا
گوتومە كە خەلكى رانييەم و محەممەد وردىش گوتويە كە خەلكى كۆيە. كە لە كۆيە نيزىك
دەبووينەو ە، لە قەراغ شارى، خەلك ھاتبوون بەپېر محەممەد وردىيەو ە و منىش قۆلم دەگەل قۆلى
ئەو بە ھاوبەشى بەسترايوو. گەر ئەو بۆ ھەر لايەك سوورا با، منىش بەناچار دەبوو بۆ لاي ئەو
سوورابام يان پېچەوانەكەي. يانى دوو مروؤف بووين و بەيەكەو ە نووسابووين. جا خزم و ئاشناكانى

^۱ «كورتەيەك لەسەر ژيانى نەمر محەممەد توفىق وردى لە لاپەرەي ٤٤٧ى ئەم كىتەبەدا بخوێنەو ە.

که محهمه ديان دیت، هه و مه نیا^۱ هیتا تا ماچی بکه و به خیرهاتنی بکه نه وه. لهو بهینه شدا
چهند ماچیان له محهمه د وردی کردیت، نه وه نده شیان نه من ماچ کرد! نازانم نه وه هه موو خه لکه
له کوئی پهیدا بوون! ئاخو هه خه لک بوو له ژیللا ده هاتن بو لای محهمه دی!
به هه ر جوړیک بیت بردیانین بو گرتووخانه ی کویه. له وئی دوو کهس هاتن و گوتیان که ئیمه
محامین. گه ر مه حکمه کرای، تو ناوی ئیمه بلئی و کارت به هیچ نه بئی. وه ردی نیوه کانی بو نووسیم
و دایه ده ستم. چهند پوژ له وئی بووم چ باس نه بوو.

به ره و گرتووخانه ی رانیه

پوژیکیان سن پوئیس به سواری ئیستر هاتن و زنجیریکی درژیان هیتا ده ده ستیان کردم و
سه ری زنجیره کهش به ده ست پوئیسکیان بوو و رایانکیشام به دوا ی خو یان دا. چو ن لوئی مه یمونی
را ده کیش به دووی خو ی دا، منیش خو م ئاوا ها ته پیش چاو. به راستی هه سستیکی ناخو شم هه بوو،
په ککوو که زگم به خو م ده سووتا، چ بکه م که به و که چه سه واده مه وه ناتوانم هه سستی خو م له و پوژه
بنووسم. به و حا له وه که له ریگایه ده یان بردم، چهند که سیک که نه مده ناسین و ئه وانیش منیان
نه ده ناسی، به لام دیار بوو زو ر ئینسانن و به زه ییان به حا لی مندا ها تبوو، ها تنه سه ر ریگایه و
خواییشیان له پوئیسه کان کرد که زنجیره که م له ده سستی ده ره یتن. پوئیسه کان گوتیان با له شار
وه ده رکه وین جا ئه وکات وا ده که یین. که له شار چو وینه ده ری، ئینجا زنجیره که یان له قو لم ده ره یتن.
بو لای ئیواری گه ییشینه «رانیه» و یه که سه ر له گرتووخانه ی نه و شاره یان کردم. له وئی نار دیان
له چایخانه یه کی نه و شاره را بو گیراوه کان چا ها ت. پیم سه ی ر بوو که چا بو منیش ها تبوو. پاشی
خو اردنه وه ی چایه که هه موو گیراوه کان ده ریانه یتن و پاره ی چایه که یان دانا، منیش پاره ی خو م دانا،
به لام کوړیکی مندالکار پاره که ی دامه وه و گوتی پاره ی تو گه یوه. منیش نه مپرسی کئ داویه؟ شه و
بر دیانم بو پرسیار لیکردن. کابرای مه رکه ز، مه عموریکی تو وړه و ته وسنی تورکمان بوو. لئیبرسیم:

- کونده ری؟
- عیراقیم.
- خه لکی کام شاری؟
- رانیه یم.
- بو چو و بووی بو ئیرانی؟
- چهند له وه پیش لیتره گرانی بوو، چووم بو ئیرانی تا به شکوو بزئوی ژیان پهیدا بکه م.

^۱ نه م وشه یه له "هه و" را دیت. "هه و" به مانای شالو، په لامار، هتیش.

ئىتر زۆرى لەو قسانەى لىپرسىم و منىش جوابم دەدايەو و چ كىشەم نەبوو دەگەلى. لەپر پرسى:

— لە «دىموكرات» چكارە بووى؟

— چۆن! دە «حىزب» دا بووم!

كە وام گوت، دوو ئەفسەرى گەنج كە لەوئى دانىشتبوون، هەردووکیان لیویان لیقرماندم و بە چاو تیانگەیاندم كە نەدەبوو ئەو قسەيەى بكەم. منىش زانیم كە دۆراندم. ئىتر نەمدەزانى چ بكەم؟! ئەوجار پرسى:

— پىتم بلى بزنام، حىزب چىيە؟

— بەگم، چۆن نازانى حىزب چىيە؟ حىزب حەساسە.

— حەساس چىيە؟

— قوربان، ئیو كەسىك كە ناگای لە دوكان و بازار بىت و قەرەول بىت چى پىدەلین؟
دوو ئەفسەرە گەنجەكە لە تریقەى پىكەننیا دا و لە خو بیوونەو بە پىكەننى. دیسان درىژەى بە پرسیاران دا و گوتى:

— حەرەس بووى؟

— بەلى، بەلى، حەرەس بووم حەرەس. چونكە لەمىژە چوومە ئىرانى زۆر شتم لەبىر چۆتەو.
ئەوجار مەعمورە توركمانيیەكە لە حەیفان دەستى كرد بە پىكەنن و لەبەنەخۆيەو بە توركى گوتى: «مەممەد پىغەمبەر، قوربان ئۆلايىم، نە جوور ئوممەتى وار!» [ئەو پەستەيە يانى: قوربانى حەزەرەتى مەممەدى پىغەمبەر بىم كە چ جوورە ئوممەتتىكى هەيە!] ئىنجا دەستى كردەو بە پرسیاران:

— بۆ هاتوویەو بۆ عىراقى؟

— قوربان چەند تەنگم هیتابوو بیانفرۆشم كە ئەوانىستان لىنەستاندم. هەرچى ئەو ماوہیە پەیدام كردبوو دابووم بەو تەنگانە. سەت برىا تەنگەكانم دە ئاوى هاویشتبان و نەهاتبامەو بۆ عىراقى، ئاخىر مستەپوولنىكم پىدابوون و خىرم لىنەدیت.

ئىتر وام خو لى نەفام كرد، لىم ماندوو بوو و فەرمانى دا بمەنەو بۆ گرتووخانەى. جىبى خۆيەتى لىرە زۆر سپاسى ئەو دوو ئەفسەرە گەنجە بكەم، گەر ئەوان نەبوونايە هەتا بنپىلان پىو ببووم و تىدادەچووم و دەياندامەو بە ئىرانى. ئەوان لىويان قرماند و منیان حالى كرد.

هەرەك باس كرد، كورپىكى مندالكارە هەموو پۆژىك لە دەرەوہى گرووخانەكەو چای دىنىت بۆ گرتووەكان. هەموو جارێك پارەى بۆ دەرەهەيىم، بەلام وەرى ناگرى و دەلى پارەى تۆ گەشتوو. پۆژىك كە لەسەر نانخواردن بووین چایان بۆ هیتاين، بەلام كورپە مندالكارەكە نەبوو، ئەوجارە كورپىك بوو لە ئەو كەمىك بەتەمەنتر بوو. وا دیار بوو كە ئەو خاوەنى چایخانەكەيە. كاتىك كەشەفە چایەكەى دانا، پىمگوت:

— برام، من چەند پوژنیک دەبێ لەو گرتووخانەیم و شاگردەکی تۆ هەموو پوژنیک چا و سیگارم بۆ دیتنی و پارەى دەدەم و لێم وەرناگرێ و دەلێ پارەى تۆ گەیه. ناخر ئەو چۆن دەبێ و من ئاوا بۆم قەبول ناکرێ.

— ئەو بەرامە، بە بەردەست گرتوومە و یارمەتیم دەدات، تا تۆ لێرە بێ، نەک سیگار و چا، بگرە هەرچیەک کە پێویستت بێت شەرم مەکە و بلێ با پۆتانی ئامادە بکەم.

زۆر بەپەلە ئەو قسەیهى کرد و پۆی. پاشان لە گرتووکانى دیم پرسىار کرد کە ئەو کێیه گوتیان کە ئەو نێوى «محەممەد» و کورە مندالکارەکش برايهتى. لەو گرتووخانەیهى رانیه، پوژانە زۆر کەس دێنە لام و من نایانناسم. زۆریان حورمەتى من لەبەرە و هیچکات لە یادبان ناکەم. هەول دەدەم لەو ماوه کەمەى دا، لانیکەم ناوهکانیان بپرسم و بیانزانم. ئەو ناوانەى لەیادم ماوان ئەوانە بوون «توفیقی مەلا سەدیقى»^۱، «وەستا بێهجهت»، «وەستا نەسروللا». بەداخهوه ئەو ئینسانە باشانە ئەوەندە زۆر بوون کە پێم خۆش بوو ناوهکانیانم لێرە نووسىیا، بەلام ناوهکانم لەبیر چۆتەوه. هەر زوو بە توفیقی مەلا سەدیقىم گوتبوو کە من فلان سالى تەسکەرەى عێراقیم وەرگرتوو لە «رانیه»، کارێکى وا بکەن نێوم ببینەوه لە دايرهى نفوس دەنا تووشى گۆنگەلى دەبم. ئەویش دەيگوت کە ئەو کارێکى هاسانە و چ نیه، کارێکى وا دەکەین کە هەرچی زوو لێرە نهجانت بێت. هەموو پوژنیک وەخت و بێوخت دەمبەن بۆ پرسىارلێکردنم. منیش هەر دەلێم خەلکى رانیه. بەداخهوه لە ئىدارەى نفوسیش نێوهکەم نادۆزنەوه، بۆیه شک و گومانیان لەسەرم لاناچیت. ئەوێ دڵخۆشکەر بوو بۆ من ئەو بوو کە شایەدم زۆر بوون. ئەوێ قەتم نەدیوه و نەمناسیوه، ئەمرۆ وەک پیاوان وەبالم بۆ لە ئەستۆ دەدەن و دەلێن ئەوێ دەناسین و رانیهیه. منیش تەنیا دڵخۆشیم ئەو شایەدانە بوون و مەعمورەکانیش لەبەر ئەو شایەدانە نایاندەتوانى بریارم لەسەر بدەن. ئێر چۆن چاکەى ئەو مروفانە دەتوانم لەیاد بکەم. ئەوێ ئەوانە دەگەل منیان کرد، نەبووه و نەبیراوه.

هەر لەو گرتووخانەیه کورەئاغایهکى گەنج، نازانم لەسەر چى گیرابوو، زۆرى عەزىهت دەکردم. بەردەوام گالتهم پێدەکات. کە بانگم دەکات، بە گەپ یان دەلێ «قازى محەممەد» یان دەلێ «پێشەوا»! منیش زۆرى پێ تیکدەچم. چەند نەفەر لەو گرتووخانەیه زۆرى سەرزنیش دەکەن و خۆشم زۆرى قسە دەگەل دەکەم و بە نەرمى تێدەگەییتم کە کاکى برا دەست هەلگرە، بەلام هیچ فایدهى نیه، ئەوێ دهیکا، هەر دهیکا.

شەویکیان هەموومان نووستبووین. لەناکاو پۆلیسهکان لێمان وەرژوور کەوتن و لە غورپابى خەوێ راستیان کردینهوه و بژاردیانین. پاش ئەوێکە پۆلیسهکان لە ژوورهکەمان چوونه دەرى، کورەئاغا

^۱ لە لاپەرەى ۴۰۰ دا زیاتر لەسەر خوالێخۆشبوو توفیقی مەلا سەدیقى بخوینەوه.

به گهپ و به پیکه نینتیکى سووک و به دهنگتیکى بهرز واده کات:

— پتسهوا؟ ئه‌رى قازى محهممه‌د؟ باش نووستبووى؟ هيچ خه‌ونى خوشته‌دى؟
ئىنجا له قاقاي پیکه نینتییى دا! ئه‌دى هاته سهر تيسکانم و گوتم تا كهنگى لى قه‌بول بکه‌م؟ يانى
وام لىهاتوووه كه له‌به‌ر ئه‌و هه‌تيوه ده‌نگم ده‌رنه‌يه‌ت؟ گورجىكى لى راست بوومه‌وه و سواری
بووم. جا وه‌ره لىیده. خو ده‌ره‌قه‌تیشم نه‌ده‌هات و زورى به‌من نه‌ده‌شکا. تا ده‌ستى هه‌لدينایه‌وه
چوار مستم تیده‌سره‌واند. هات‌وهاواری ئه‌و گرتووخانه‌يه‌ى هه‌لگرتبوو هینده‌ى بلّى ئه‌ى هاوار
بگه‌نّ، ئه‌ى هاوار کوشتمى. ئه‌و شه‌وه زور باشم لیدا و گىراوه‌کانیش ده‌ستیان وه‌به‌ر نه‌ده‌هینام
و پىناخۆش بوو كه لىیده‌ده‌م، چونكه زورى بيتام کردبوو. تا پۆلیسه‌کان به‌فریای هاتن و ده‌ستیان
گرتم و له‌چنگیان دره‌ینام. ئىنجا هه‌ردوو کمانیان برد بۆ پرسىار لى‌کردن كه له‌سهر چى شه‌رمان بووه
و ئه‌و شتانه. پاشان هیناينينه‌وه بۆ ژووره‌كه‌ى خو‌مان. ئه‌وجار زیندانییه‌کان به‌سهرى پ‌ویشتن و
پىيان ده‌گوت كه حه‌مه‌د غه‌ریبه و لى قه‌وماوه و چ کارت پى داوه و له‌و قسانه. بۆ به‌يانى
چاپچیه‌كه به‌تالووكه هات و گوتى:

— ئه‌وه چى بووه؟ پۆلیسه‌کان هاتوونه‌ته چاپخانه و باسیان کردوووه كه شه‌رتان کردوووه. حالیم
كه‌ن بزائم چ‌ پرووى داوه؟
چاپچیه‌كه‌شیان تىگه‌ياند و ئه‌ویش زورى ئاموژگارى كوپه‌ئاغا کرد و پ‌ویشتن. ئىنجا
كه‌سوكاره‌كه‌ى هاتن، خوداهه‌لناگرى ئه‌وانیش زورىان لۆمه‌کرد و له‌ولاشه‌وه توفیق و چه‌ند
كه‌ستىكى تر هاتن و ئه‌وانیش باش به‌سهرى پ‌ویشتن. خودا بتانه‌سه‌نیتته‌وه، كوپه‌ئاغا عاقل بوو و
ده‌ستى لىهه‌لگرتم. چه‌ند پ‌وژ به‌سهر چوو. پ‌وژىك ته‌ماشام کرد كورپىكى گه‌نج برپىكى خواردمه‌نى
پىبوو و هاته به‌ر ده‌ركى حه‌پسخانه‌كه‌مان و ده‌گه‌ل پۆلیستىكى قسه‌ى ده‌کرد و له‌منى ده‌پرسى.
پۆلیسه‌كه‌هات و منى هینا ده‌رى. واديار بوو پۆلیسه‌كه‌ دۆستى ئه‌و كوپه‌بوو. تيمه‌له‌سهر
سه‌كوپه‌كى دانیشتن و پۆلیسه‌كه‌ش به‌جى هیشتن و پ‌ویشتن. هه‌رچى له‌سهر و سه‌كوپى ئه‌و
كوپه‌ده‌پروانم، نايناسم! وه‌ قسه‌هات و گوتى:

— من ناوم «زاهير»^١ ه و خه‌ياتم، ده‌زانى بۆ هاتوومه‌لات؟

— ناوه‌للا.

— وه‌كى لىيحالين تۆ لىره‌به‌ره‌للا ناكريت چونكه، له‌دايره‌ى نفوس زور گه‌راون ته‌سكه‌ره‌ى تۆ
نايننه‌وه. ئىستا تۆ ده‌بى بلّى من خه‌لكى «قه‌لادزى»^٢م و خه‌لكى ئه‌و دىيهم، (ئىوى دىيه‌كه‌ى پىگوتم،

^١ «زاهيرى په‌سام» كورته ژياننامه‌يه‌ك له‌و مروّفه كوردپه‌روه‌ره‌م ئاماده‌کردوووه تا هه‌م تپوه خوتنه‌رى هيزا زياتر
به‌رچا‌وروونيان هه‌بيت و هه‌ميش يادىك بيت له‌كاك زاهير و هه‌روه‌ها يادىك بيت له‌هه‌موو ئه‌و مروّفه
كوردپه‌روه‌رانه. بروانه‌لاپه‌رى ٤٤٨.

به لّام له يادم نه ماوه) تو کارت نه بئ و ټيمه خه لّاست ده كه ين. گهر گوتيشيان له وئ كئ ده ناسئ؟ نه و ناوانه بلئ.

ټيوه كانيشئ پئگوتم به داخه وه سه وادم نه بوو بيانووسم، بويه هه موويم له بيرچوونه وه. پاشئ قسه و باسئكي زور كه به يه كه وه كردمان نه و پويشت و پويسه كه ش هات و بردميوه بو زووره كه. بو لاي ټيواري ديسان بردياغمه وه بو زووري پرسياران. ته ماشام كرد كابران توركمانه كه نيبه و كه سئكي كورده كه پرسيارانم ليده كا. زماني زور وهك «كويي» يان ده چيټ. پياوئكي له سه رخو و هيمنه. زور به پشوودريزي پرسيارانم ليده كات. وهك كابران توركمان نه بوو كه به سه رمدا بقيرټيټيټ. له پيشدا گوتي:

- خه لكئ كويئ؟

منيش له سه ر حيسابي قسه ي زاهيري گوتم:

- خه لكئ قه لادزيم.

كه وامگوت كابران واقئكي برده وه و زور به سه يري رووي تيكردم و گوتي:

- نهئ نهئ؟ جا چون وا

ده بئ؟ تو پيشتر گوتته خه لكئ رانيهم

و ټيستاش ده لئي خه لكئ قه لادزيم؟

ههركه وايگوت، زمانم تيكه ل بوو.

ده لئن قسه ي درو بوخوي هاوار

ده كات، هه ر پئك وابوو. هه رچي

ده مگوت بوم راست نه ده بووه.

هه ته ران په ته رانيكم ده گوت

نه بيته وه. بروا بكه ن گهر كابران

توركمان مابا و نه و قسانه مي بيستبا،

شه ويلكه ي ده شكاندم، به لّام نه وه

هه رچي من ده مگوت ده ينووسي و

نه وه ي من نه مده زاني بوخوي

ده ينووسي. بيتووسينيش زوري

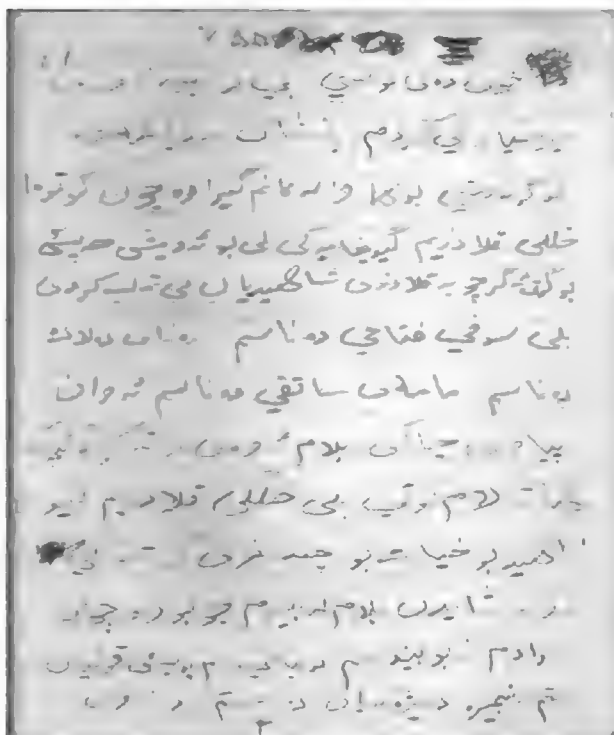
پرسيار ليكردم و پاشان بردياغمه وه

كونه پره شئ. له وئ بو هاواله كانم گپرايه وه كه چون گوتومه خه لكئ قه لادزيم. كونخايه كي لټيوو

نه ويش ده كه لمان زينداني بوو، فيري كردم كه، گهر چووم بو قه لادزي و شاهيديان لن ته له ب

كردم، بلّيم كه «سوئي فه تاج»، «په زاي ده لاك» و مامه ي ساتق» [مه به ستي سادقه - صادق].

ده ناسم. نه وانه هه مووي پياوي چاكن.

ده ناسم. نه وانه هه مووي پياوي چاكن.

گرتوو خانەى قەلادزى

بۆ بەيانى سى پۇلىس قۇلىان بەستم و سەرىكى زەنجىرە درىژە كەيان دە دەستم كرد و سەرەكەى دى بە دەست پۇلىستىكەو بوو. ئەوان سوار منىش پىادە، لە دووى خۇيان پاكىشام. بۇلای ئىتوارى بردىانم بۆ قەلادزى. لەوئى لە بەردەرەكى قشلهى، چەند نەفەر ئاغای پشدهرى دەگەل «مەرکەزمە عمورى» راوہستابوون و بە عەرەبى قسەيان دەکرد. پاشان برديانم دە ژوورتيان کردم. دە ژوورەكەدا چەند كەسى بەندى لىبوو كە منيان دیت، هەموو لىم خړبوونەو و باس و خواسیان لیدەپرسم و حەزىان دەکرد مەناسن.

قەول بوو زاهیر بىت لە قەلادزى مەبىنىت، بەلام بەختى من چووبۆو بۆ كۆيە و لە مال نەبوو. بىتەوہى زاهیر بىنم و دۆخەكە لىكبدەينەوہ، شەو دووبارە برديانم بۆ لای مەرکەزمە عمورى بۆ پرسىاران. ئەویش تورکمان بوو، بەلام پیاوێكى باش بوو. دەستى كرد بە پرسىاران و منىش وەك چۆن دەگەل زاهیری قسەمان برابۆوہ گوتم قەلادزەيىم و لەو دىيە دادەنىشم و فلانە كەس و فیسارە كەس و «سۆفى فەتاح» و ئاغای دىيەكە دەمناسن. هەرچەند قەت هيجيانم نەديبوو و نەناسىبوو لە فەتاحى براى رەزا زياتر. پۆژ بۆو و پۇلىستىك دەرکەى کردەو و هەراى کرد:

— «حەمە مەولوود مستەفا!»

لە تەسكەرەى عىراقىيەكەمدا ناوى بابم «مستەفا» بوو^۱ و منىش خۆم بەو ناوہ ناساندبوو. هاتن و برديانم بۆ لای كابراى گەورەى مەرکەز. لە ژوورەكەى كە وەژوور كەوتم، دىتم پڕ بوو لە ئاغا و پیاوى كۆك و پۆشتە. منىش ئەوہ نازانم ئەو جەماعەتەيان لەبەر من هیناوە. حەيف كە نىوى ئاگاكە و دىيەكەم لەبىر چۆتەوہ، بەلام لە زاهیری بىرسن ئەو دەزانىت. كابراى گەورەى مەرکەز لەكن هەموو ئەو جەماعەتە پرووى تىكردم و گوتى:

— كابرا، بۆ راستى نالتي؟ تۆ كىي؟ خەلكى كوئي؟

— تاكەى بلىم، من «حەمە مەولوود مستەفا»م و خەلكى پشدهرىم و ئى فلانە دىم؟

— زۆر باشە، دەكرى پىتم بلىتى كى تۆ دەناسى؟

نىوى هەموو ئەو كەسانەم هەلدا كە فىريان کردبووم. ئەوہ ناشزانم كە ئەو جەماعەتەى لەوئىن هەمووى ئەو كەسانەن كە من نىوم بردوون.

— گەر ئەو كەسانە بىنى دەيانناسىيەوہ؟

^۱ كاپىتان لىرە دەلتى ناوى باوكم مستەفا بوو، بەلام دەبى هەلەيكە پروى دابى. ئەو لە شوئىك پىشتر دەلتى كە ناوم حەمەيە و ناوى باوكم مەولوودە و ئەو «چرچى»يەم بە دواوہ نىيە. كەواتە دەبى ناوى بابى باوكى واتە باپىرى لە تەسكەرەى عىراق، مستەفا بووبى.

— چوَن نایانناسمه وه؟ چاوم بیه ستن دهیانناسمه وه.
— له وانه که لیره دانیشتوون کتیه یان «سوَفی فه تاح» ه؟

ئای هاوار چیم لیقه ووماوه! جا ئیستا لهو جه ماعه ته کامه یان بلّیم؟ جا ئه من چوو زانم نه وانه
له بهر من هاتوون، دهنه قسه ی ئاوا گه وره م نه ده کردن. لهو فکرانه دا بووم که یه ک له ئاگا کان به
چاو ئیشاره ی کردم و به چاو ترووکاندن حالی کردم که ئه و که سه ی له په نای ئه و دانیشتووه، سوَفی
فه تاحه. سه رباقی ئه وه ش وه ها په شوکا بووم که لئی حالی نه ده بووم و نه مده زانی ده لئی چی! له
وه لّامی مه رکه زمه عموریدا گوتم:

— قوربان ئه وانه هیچیان هه و نین.
تیکرا ده ستیان کرد به پیکه نین. ژووره که یان گه رمه ی پیکه نینی کرد. هه مان ئاغا که به چاو
ئیشاره تی دام، به پیکه نینیکی زیره کانه وه وه ده نگ هات و گوتی:

— نه وه یه سوَفی فه تاح مالخراب. خو ئه ونده شیان چه رمه سه ری داوی خوشت ناناسی.
دیسان جه ماعه ت له قاقایان دا و هه ولیان ده دا به و شیویه هه له که م بو راست بکه نه وه.
هه مان ئاغا نه یه یشت کابرای مه رکه زمه عمور وه ده نگ بِن و پرسیری زیاترم لّیکات، هه ر زوو
جله وی قسانی گرتوه ده ست و گوتی:

— مالو تران، ئاغای دّیه که تم.
ئه و جار یه که یه که خه لکه که ی پِن نیشاندام و پیناساندم. خوش خوش درّزه ی به قسان
ده دایه وه و نۆره ی که سی نه ده دا تا نه کا که س قسه یه کی نه کات که بو مان راست نه کرّیته وه.
ئه و جار پرووی ده کابرای گه وره کرد و گوتی:

— به گم، به و سویند و به و قورئانه ی ئه و کابرا داماه وه کی نوکه ری یتیمه وایوو. قه بری
باب و باپیری ئیستاش له دّیه که ی منه. بیته قورئانی له سه ری هه لده په رم. ئه و
مالو ترانه ش ئه وکات که من ئیستا ژنم نه هیتابوو، گرانی بوو و خه لک له برسان ده مردن،
هه ر وه مانزانیه مردووه. ئیستا که لیره به زیندوویی ده بیینم پتی گه شامه ته وه.
به و قسانه ی کابرای ئاغا، سوکناییه کم به دلدا هات و دلّه کوته م نه ما و زه ریف ها تمه وه سه رخو.
جه ماعه که ته وه ها ده ستیان کرد به قسه کردن و ورته ورت ده گه ل کابرای گه وره، که که س ئاگای له
من نه ما. پاشی کیشمه کیشیکی زور، کابرای گه وره لئی پرسیم:

— نه وکاته ی که گرانی بوو، به چ خه تیکدا چووی بو ئیرانی؟
قه دیمی ده لّین: (گه ر زمان لیگه ری سه ر سّلامه ته)! رّیک وایه. نازانم بو هاته سه ر زارم و گوتم:

— قوربان به خه تی رواند زّیدا چووم بو ئیرانی.
برپکی دیشی پرسیر لیکردم و پاشان دوو پوّلوسی بانگ کرد و ده ستووری دا ده کونه که یان
کردمه وه. له وّی هه موو باسه که م بو به ندیه کان باس کرد و هه موویان به دلّ بوو تا گه یمه ئه و

ناسته ی که گوتومه به رواندزیدا چووم بۆ ئیرانی، ئیتر هه موویان به سه رمدا هاتن:

— نه ده بوو باسی رواندزم کردبایه، ئیستا ده تنیره وه بۆ رواندز و له وی مه حکه مه ده کری. گهر گوتبات له خه تی په شده ری ئاودیو بوومه، نه وکات ههر لیره مه حکه مه ده کرای و کارت هاسان ده بوو.

ئه وه زاهیریش هاتۆته وه و دوو رۆژیکه له مالتی را خواردنم بۆ ده هیئتیه ناو گرتووخانه که. ئه ویش ههر رۆژی یه کهم که بۆم باسی قسه کانم کرد، گوتی که کاریکی خه راپت کردووه و نه ده با باسی رواندزیت کردبایه. ههر وه ک باسم کرد، قسه که به زارمدا هات و نه گه راپه وه. گهر ئه و قسه شم گوڕیابایه ئیتر به یه کجاری لیم ده که و تنه گومان و دردۆنگی.

به ره و گرتووخانه ی رانیه و هه ولیر

ئه و رۆژه م لێ ئاوا بوو و به یانی هات. چاوم لیکرد سێ پۆلیس به زنجیره درێژه که یانه وه لیم په یدا بوون. به سه ریکی زنجیره که قۆلیان گۆله کردم و سه ره که ی تریشیان دا به ده ست یه ک له پۆلیسه کان. دیسان وه ک مه یمونی له دوا ی خۆیان راییان کیشام. به ناو بازاری قه لادزیدا که ده یان بردم، چه ند نه فهر قه لادزه یی که نه مه ناسین، به لام دیار بوو ئه وان منیان ده ناسی، هاتنه پێشمان و داوا یان له پۆلیسه کان کرد که زنجیره که له قۆلم بکه نه وه، له وه لامدا پۆلیسه کان گوتیان با له شار وه ده ر که وین جا ئه و جار. «زاهیر» ی دلسۆز و خه مخۆر بیستبووی که رامده گوێزن بۆیه، ده گه ل خۆی نان و سیغار و هه ندیک که لوپه لی پێویستی بۆ هینابووم. ته نانته که میکیشی پاره دا به پۆلیسه کان تا ده گه لم باش بن. له ولاشه وه «مامه ی سادقی» ش هاتبوو و به په رۆشه وه دلخۆشی ده دامه وه و به و حاله که وتینه ری. ماوه یه ک که به ریوه بووین گه ییشینه چۆمی «ژاراوی»^۱. له وی پۆلیسه کان گوتیان گهر پێتخۆش بیت، ده توانی له و چۆمه دا مه له بکه ی. کورد ده لێ: کویر چیت ده وی، دوو چاوی ساغ!

قۆلیان کردمه وه و خۆم ده چۆم هاویشته و وه ک گۆلی خۆم شووت و هه رچی چلکی کۆن بوو له خۆم کرده وه. ئه وانیش ئیستهره کانیا ن به ره لالا کرد تا تیریان خوارد. پاشی حه سانه وه یه کی باش ئه وان سوار بوون منیش به بی زنجیر وه پێشیان که وتم هه تا ناو رانیه. له وی بر دیانم ده ژووریکیان کردم. هینده ی پێنه چوو، ته ماشام کرد «توفیقی مه لا سه دیقی» ده گه ل «وه ستا بیه جه ت» ی هاتنه لام. منیش هه موو نه قل و باسی خۆم بۆ گیرانه وه. زۆریان دلخۆشی دامه وه

^۱ ژاراوی، ژاراوا، ژاراوه ناوی گوندیکه که له ۸ کیلۆمێتری باشووری قه لادزی به ره و رانیه یه هه لکه وتوو. ئیستا شاره دییه. مه به ستی کاپیتان چۆمه که ی ئه و گونده یه.

و گوتيان كه ئېمە وچان نادەين تا لەو وەزەت خەڵاسى دەكەين.

شەوئى لەوئى نووستم و بۆ بەيانى دوو پۆلىسم لى وەرژوور كەوتن و ديسان زنجيرە درېژەيان لە دەستم گۆلە كرد و وەك مەيمونى وەپېش خۆيان دام. لە قەراغ شارى تۆفيقى مەلاى بە خۆى و دوو نەفەرى دى پەيدا بوون. پەجاي لە پۆلىسەكان كرد تا چەند دەقەيەك پراوەستين. گوتى ناردوومە تا پياوئىك و ئىستىرك بىن بۆ حەمەدى با سوارى بىت و بە پىيان ئەو پىگايە نەپرېت. سووكىكى پېچوو كە كابرەيەكى سەيد بە خۆى و دوو ئىستىرانەو وەديار كەوت. منى سوارى يەكيان كرد و بۆخۆشى سوارى ئەوئى دى بوو. خواحافيزيم لىكردن و كەوتينە پىگا. پېش ئەوئى وەرپى بكەوين، مەلا سەديق و وەستا بېجەت داوايان لە پۆلىسەكان كرد تا لە پىگايە ئەو زنجيرانەم لە دەستى دەرېهين، بەلام لە بەختى پەشم مەرکەزمەعمورېك بە چەند پۆلىسەو لىمان پەيدا بوون. بۆ كوئى دەچوون؟ نازانم! ئەو نەبى كە تا «سەرخمەي»^۱ دەگەلمان هاتن و لەوئى لايان دا. پاشى ئەوئى كە برېك پۆلىشتين پۆلىسەكان ئەرخەيان بوون كە مەرکەزمەعمور ناياينىت، هاتن و زنجيرەكەيان لە جومگەي كەرمەو. تا لاى تاو پەرائى گەيشتىنە كۆيە. لە قەراغ شارى زنجيرەكەيان لى قايم كەرمەو و سەرىكى بە پۆلىسىك و سەرەكەي ترى لە دەستەكانى من دا، ئەوان سوار و منىش پيادە، بەو حالە بە ناو شاردا كە دەرپۆلىشتين تا مېن بۆ سەرايە، خەلك هەمووى بەدەرەو بوو. زۆريان پەرۆشم و زگيان پىم دەسووتيت. كە گەينە سەرايە لەوئى يەكراست دە ژوورئيان كردم تا بەيانى.

بەيانى لەخەويان راست كەرمەو و دە ماشىنيكيان هاويشتم بەرەو هەولير. لەوئى دەژوورپىكيان كردم كە بەنديەكانى زۆر بەرپىز بوون و زۆريان حوورمەت گرتم. شەو لە هەولير نووستم و بيانى ئەوندەم زانى هاتن كەلەپچەيان بە هاوبەشى لەدەستى من و «ئەنوەر دلسۆز» كرد تا مەن بەن بۆ گاراجى. ئاواتەخوازم ئەوئى من ئەو پۆزى دىتم، كەس نەيىنىت. مەرگى خۆم بە ئاوات خواست. دەزانن بۆ؟ ئاخىر من كورته بالا و ئەنوەر دلسۆزىش بالا بەرز. دەستيشمان بەيەكەو. كەلەپچە كراو. ئەو خزم و كەسىكى زۆرى هاتبوون بۆ گاراجى تا مائىناوایى لىبەكەن و بەرپى بكەن. بوو بە ماچومووچ كردن و دەست لە مل كەردىك نەبىتەو! نە يەك و نە دوو و نە دە! ئەنوەر دلسۆز كە ئەوئى دىت، گەرم داهاات چۆن! هەرکەسىكى دىيا، دەستى دەملى دەكرد. ئاگای لە من هەر نەما! كاتىك دەستى دەملى دەكردن، دەستى منىشى دەگەل دەستى خۆى هەلدەهتايەو! ئىتر باسكم هيندەي نەما بوو لىبىتەو. ئەو دەستەم هەر بە حەواو بوو. هەرچەند جارېك دەستى

^۱ "سەرخمە" ناوى گوندىكى گەورە بوو سەر بە پانیە كە بنكەبەكى گەورەي پۆلىسى لىبوو. كاتىك كە بەنداوى "دوكان" دروست دەكرىت، ئەو گوندە بە تەواوى دەكەوتە ژىر ناو، بە چەشتىك كە ئەم گوندە تىستا هېچ ئاسەوارىكى لى نەماو تەو.

هه‌لده‌هه‌تياوه ده‌ستی منيشی وا هه‌لده‌هه‌تياوه که ده‌يه‌تنامه سهر په‌نجه‌ی لاقانم! سه‌یر نه‌وه بوو که‌س ناگای له من نه‌بوو تا وشياری بکاته‌وه و به نه‌وه‌ری بلّی کاکه پيلي نه‌و داماو‌ت ده‌ره‌تيا، بۆ وا ده‌که‌ی؟ نه‌و رۆژه سه‌گ به حالّم بێت. ههر خۆم ده‌زانم چی به‌سه‌ر هه‌تيا. به‌جاریک لایه‌کی شاره‌که که‌وتبوو سه‌رمان. خۆ نه‌وه نه‌بوو یه‌که‌یک و دانه‌به‌دانه بێن و ده‌ستی ده‌ ملی که‌ن، پۆل پۆل ده‌هاتن! منی سه‌ربه‌قوریش له تيوياندا نه‌و پيله‌م هه‌نده‌ی نه‌ماوه لیبیته‌وه. هه‌رچی هاوار ده‌که‌م و ده‌گورپنم که نه‌ی هاوار قۆلم پچکرا، بۆ خاتری خوا نه‌وه‌ر پيلم هاته‌ ده‌ر، هه‌یچ، ههر گوئشی لیم نه‌بوو! ههر وه‌کوو ده‌گه‌ل نه‌ویشم نه‌بێ! وا گهرم داها‌تبوو که له‌بیری چوو‌بووه که‌له‌پچه له‌ده‌ستی من و نه‌و دایه.

پاشی ماوه‌یه‌کی زۆر پۆلیس هاتن و ده‌ ماشینیان ناین. خۆ ده‌ستیان له‌یه‌خه‌مان نه‌ده‌کرده‌وه. جاری نه‌وه‌ر دایکیکی قه‌له‌وی هه‌بوو ده‌ستی هه‌لده‌ده‌گرت. ده‌ ماشینی‌شدا هه‌دای نه‌ده‌دا. وه‌ک سو‌الکه‌ران له‌به‌ر پۆلیسه‌کان ده‌پارامه‌وه که ده‌رگا‌که‌ی داخه‌ن و نه‌جایم بێت له‌و حالّه. «به‌هه‌زار (قیلی سه‌قیل)^۱ ماشین که‌وته‌ رێ و خۆمان گه‌یانه‌ گاراجێ و نه‌جایم هات له‌چنگ هه‌ولتیریان. له‌ ماشینی‌دا که سارد ببومه‌وه، نه‌وجار ژانی ده‌ستم ئامانی پیه‌لگرتبووم. نه‌وه‌ندی ته‌کان دابووم، هه‌موو ده‌ستم دا‌رووشابوو هه‌یچ، ژانکی بیتامانی‌شی تیگه‌رابوو که ته‌نگی پیه‌لچنیبووم. دیسانیش شووکرانه‌ بژێرم که زیندووم. تا ئه‌من بم، نه‌و رۆژه‌م له‌بیر ناچیته‌وه.

گرتووخانه‌ی پرواندز

هه‌رچۆنیک بێت نه‌ورۆژه چووین بۆ پرواندز و له‌ویش راست ده‌ ژوو‌رێکی گرتووخانه‌یان کردین که پر بوو له‌ بارزانییه‌کانی که له‌ سابلāغ بوون و ده‌گه‌ل شیخ نه‌حمه‌د هاتبوونه‌وه بۆ عێراق. زۆریانم ده‌ناسی و یه‌ک له‌وان «فایق برای محهممه‌د مه‌حموود» بوو و «سعدی محهممه‌د علی ئاغا»^۲ ده‌گه‌ل پرواندزییه‌کان له‌وتی بوو، که ئیمه‌یان دیت، هه‌موو هاتن و لی‌مان وه‌کو‌بوون. هه‌موومان نه‌وه‌نده به دیداری یه‌کتر شاد ببوینه‌وه که ژانی شان و پيلم له‌ یاد چوو‌بووه و ده‌ستم ده‌ ملی هه‌موویان ده‌کرد و یه‌ک‌ترمان ماچ ده‌کرد. له‌ ماله‌ نه‌وه‌ری، ژنێکیان له‌ پرواندزی ده‌ژیا و خوارده‌مه‌نییه‌کی زۆری بۆ نه‌وه‌ری ده‌نارد هه‌روه‌ها له‌ ماله‌ پرواندزییه‌کانیش را خواردنتیکی زۆر ده‌هات بۆ گیراوه‌ پرواندزییه‌کان و هه‌موو گیراوه‌کان به‌یه‌که‌وه داده‌نیشتین و ههر

^۱ له موکریان نه‌و ده‌سته‌واژه‌یه به‌کار دێنن. پێده‌چێ که سه‌رچاوه‌کانی عاره‌بی بێ، به‌لام مانای هه‌زار به‌ده‌بختی، هه‌زار ماندوو‌بوون، هه‌زار فێل و گزی ده‌دات.

^۲ دیار نییه چی نووسیوه. یا سعید محمد علی ئاغا‌یه یا سه‌عیدی محمد سه‌ه‌ن ئاغا‌یه.

خوالینخویشوو مسته‌فای ره‌ه‌بر

که نه‌وهم زانی، عه‌یه‌ت دایگرتم و ترسم لن نیشت.
به کوره‌کانم گوت بئی و نه‌بی نه‌و سه‌ره‌ه‌نگه بۆ من
دیته پرواندز تا من وه‌رگریته‌وه و بماته‌وه بۆ نئیران.
نه‌نوه‌ر و هاواله‌کان زانیان زۆر تیکچووم بۆیه ده‌ستیان
کرد به دل‌دانه‌وهم و جارێک ده‌یانگوت:

— نه‌وه له‌به‌ر تو نایه‌ن و نه‌وانه ئیشی حکومه‌تیان
هه‌یه و چ ئیشیان به‌تۆیه.
جارێکی‌ش ده‌یانگوت:

— جا چکارێکیان به‌تۆیه؟ نه‌وه نییه پیاوی وه‌ک
زێڕۆه‌گ و کئی و کئی هه‌یه، بۆ دین بۆ لای تو؟ و له‌و شتانه‌!
به‌لام من ده‌مزانی و به‌ دل‌مدا هاتبوو که بۆ من دین.
دل‌م وه‌ک گونی هه‌لاجی لێیده‌دا. وه‌ک نه‌وه وابوو که
پتم بلێن گۆری خووت هه‌لقه‌نه، نه‌وه سه‌ره‌ه‌نگت
ده‌گاته سه‌ر، هه‌ستیکی ئاوام هه‌بوو که
دل‌خویشیدانه‌وه‌ی کوره‌کانیش هێوه‌ری نه‌ده‌کردمه‌وه.
نه‌و شه‌وه هه‌ر فکرم له‌خۆم ده‌کرده‌وه و نه‌مه‌زانی
چاره‌نووس به‌ره‌و کویم هه‌ل‌ده‌دی‌رت. هه‌رچی ده‌م‌کرد
خه‌و به‌چاواغدا نه‌ده‌هات. بۆ به‌یانی کاتیک تاو
هه‌لات، بیستم که جه‌نابی سه‌ره‌ه‌نگ و قولی خان
هاتوون بۆ پرواندز. ئیتر دل‌م وه‌ کوته‌کووت که‌وت، وه‌ها
لێیده‌دا وه‌خته بوو له‌ سینگم بێته‌ ده‌ر. ده‌و عانه‌شدا،
ته‌ماشام کرد «مسته‌فای ژن‌برام»^۱ هاتۆته به‌ر ده‌رکی

گرتوو‌خانه‌که‌ی و داوای من ده‌کات. که چوومه‌ لای، پاشی چاک و خو‌شیه‌کی زۆر گوتی:

— چووم بۆ رانییه و له‌وێ به‌مینان گوت که دراوی به‌ گرتوو‌خانه‌ی پرواندز، بۆیه به‌په‌له‌ هاتومه
تێره تا بتبینم. ها نه‌وه ته‌سکه‌ره‌که‌ت. نه‌وه «توفیقی مه‌لا سه‌دیقی» له‌ رانییه‌ دایم و گوتی زوو بۆی
به‌ره‌!

باوه‌رم نه‌ده‌کرد! نه‌مه‌زانی له‌ خو‌شیاان چ بکه‌م! پروو‌حیکم هاته‌وه به‌ر و به‌خۆم گوت جا
نه‌وجار سه‌ره‌ه‌نگ با هه‌ر له‌ نه‌ژنۆی خو‌ی بدات. هه‌ر باسی من بکات رێک ته‌سکه‌ره‌ی به‌ دم
داده‌ده‌م. ده‌گه‌ل مسته‌فا وه‌ده‌ر که‌وت بۆلیسه‌کان ده‌رکه‌ی ژووره‌که‌یان کرده‌وه و گوتیان:

^۱ مه‌به‌ستی خوالینخویشوو "مسته‌فای ره‌ه‌بر" بووه.

— فەرموو جەناب سەرھەنگ تۆی گەرەكە!

رووم دە كۆرەكان كرد و گوتم:

— ها! نەمگوت سەرھەنگ لەبەر من دیت بۆ تێرە تا بمرگیت و بەداتەووە بۆ ئێران!

پۆلیس وەپیشخۆیان دام. لە دوورەووە چاوم لێكرد ئەووە سەرھەنگ و قوڵی خان لە ژووری قایم مەقام، لە تەنیشەت یەكتر، لەسەر سەكۆیەك ھەلتۆتەكاون و بە چاوی مشتەری لێمەپروانن و ھەلمدەسەنگینن. تەنانەت چاوان تارووكینن و لەبنەووە بە سەبرا دەگەڵ یەكتر دەدوین. قایم مەقامیش بەرانبەریان لە شوێنی خۆی دانیشتوووە. دیارە كە تەسكەرەم وەرگرتوووە و تا پادەيەكی زۆر ترسم لێ پەویووەتەووە، بەلام پیاو نازانی لەپشتەووە ئەو حكومەتانی چۆناوچۆن پێكھاتوون، بۆیە مەترسی بردنەووەم بۆ ئێران ھەر لەسەرم بوو و دەمزانی كە مەدەنەووە بە ئێرانی گرتن و كوشتن یەكە. ئێر بەخۆم گوت لە مردن واووەترمان نییە و چاوی من كالتەر نییە لەو ھەموو شەھیدانە ی لە پێی كوردوستان گیانیان دانا. با لێیان بێمنەت بم خۆم داماو نیشان نەدەم. باوەر بكەن وا لە ژوورەكە وەژوور كەوتەم وەك سەریان پێووەنەبۆ. رووم لە قایم مەقام و پشتم دە وان كرد و سەر بڵێند و دەنگ دلێر، قیت چەقیم. قایم مەقام كوردە و خزمی «مەمەدی شیروانی» یە و ژنەكە ی بارزانییە. رووی تێكردم و گوتی:

— تۆ بۆچی راستی نالێی؟ خەلكی كویتی؟

— بەگم، چەند كەرەتم گوتوووە، عێراقیم و خەلكی رانییەم.

— كوانی تەسكەرەت؟

— فەرموو.

دەرمهینا و دامی. تێر چاوی لێكرد و جوان سەر و ژووری دەكرد. وەرگەراییەووە و گوتی:

— ئەو تەسكەرە یە ساختە یە.

— گەرەم، گەر ساختە یە بۆ داویانە بە من؟

رووی لە قوڵیخانە كرد و پرسى:

— كوێندەرییە؟ باوكی ئێوی چییە؟

— سابلأغییە و ئێوی باوكی نازانم. ئەوێندە دەزانم پێدەلێن «مەمەدی مەولودى»

— لە دیموكرات چكارە بوو؟

لە وەلامدا قوڵیخان وەكوو ماری ژەھراوی دەرشاییەووە و بوختان و درۆی وای دەكرد بە دژی من كە بە خەونیش شتی وام نەدیوو. وای بۆ سەری لێدەدام كە دەتگوت بە دژی ئەو چەكەم ھەلگرتوووە و دەییھەوێ تۆلەم لێبكاتەووە. شتی وای دەگوت كە دە قوتووێ ھیچ عەتاریكیدا نەدیتراووە.

تا ئێرەتان لەبیر بیت پاشان دەگەریمەووە سەر ئەو باسە. لێرەدا دەبێ باسی ئەووە بكەم كە كاتی

خۆی که له زیندانی کۆیه بووم، به «میرزا حه‌مه‌ده‌مینى کۆیه»^١م گوتوو که ته‌سکه‌ره‌ی عێراقیم هه‌یه و باش له ده‌ردى من حالى ببوو و دلخۆشى ده‌دامه‌وه و ده‌یگوت:

— ترست نه‌بێ هه‌موو هه‌ولێ خۆم ده‌ده‌م تا پرزگارێ بکه‌م و ده‌چمه‌ لای «کاکه‌ زیاد»^٢ی و داواى لێده‌که‌م که کارێک بکات تا ته‌سلیم به‌ ئێرانته‌ نه‌که‌نه‌وه‌.
تۆ مه‌لێ که حه‌مه‌ده‌مین ده‌گه‌ل کاکه‌ زیاد قسه‌ی کردوو و کاکه‌ زیادیش ده‌گه‌ل «موته‌سه‌ریفی هه‌ولێر» قسه‌ی کردوو تا به‌ جوورێک له‌ به‌ندم خه‌ڵاس بکه‌ن. ئه‌وه‌ من تا ئه‌و ساته‌ کاکه‌ زیاد ناناسم، هه‌ر ناوم بیستوو. میرزا حه‌مه‌ده‌مینیش خۆی له‌ ئه‌سلدا سابلایه‌یه‌. له‌ولاشه‌وه‌ رۆژێک پێش هاتنى سه‌ره‌هنگ شوکری و قولیخان، دیتم «شیخ عه‌لاه‌دین»^٣ هاتۆته‌ به‌ر ده‌رکه‌ی گرتوو‌خانه‌که‌ی. هاتبوو تا «سه‌ید موسلیح» به‌ره‌لا بکات که‌ ئه‌ویش له‌و گرتوو‌خانه‌یه‌ گیرابوو. که‌مێک هاته‌ ژوورێ و ئه‌حوالێ گیراوه‌کانی پرسى. ئه‌و که‌ پێشتریش منى باش ده‌ناسى، ده‌ستم له‌ کونى شیشه‌ ئاسنه‌کاندا ده‌ره‌ینا و گوتم:

— قوربان ده‌ستت بێته‌ پێش با زیاره‌تى که‌م.
ده‌ستى ده‌کونى ئاسنه‌کان نا و ماچم کرد. گیراوه‌کانیش یه‌که‌یه‌که‌ ده‌ستیان ماچ کرد و پاشان گوتی:

— حه‌مه‌د، مه‌راق مه‌خۆ به‌ سه‌ید عه‌لى حىجازى ده‌لێم به‌ره‌للالت بکات.
— قوربان ته‌سکه‌ره‌ی عێراقیشم هه‌یه‌.
— چاتر. ئه‌وه‌ش به‌ سه‌ید عه‌لى ده‌لێم.
ئه‌وه‌نده‌ قسه‌یه‌ له‌ ناوماندا تێپه‌رى و مالێ ناوه‌دان بێ پاشان چووبو به‌ سه‌ید عه‌لى گوتبوو. ئێتر من له‌و کونه‌ره‌شه‌یدا ئاگام له‌ هه‌یج نیه‌ که‌ ئه‌و خه‌لکه‌ باشه‌ به‌شوین کارى منه‌وه‌ بوون تا پرزگارم بکه‌ن له‌و دۆستاخه‌. خودا هه‌لناگرێ کوردی عێراقی وه‌ک کوردی ئێرانى نین. کوردی ئێرانى دوو به‌شن. به‌شیکیان پیاوه‌ گه‌وره‌کانیان که‌ زۆر خۆبه‌که‌مزان و ترسه‌نۆکن. هه‌زارى وه‌کوو من ده‌که‌ن به‌ قوربانى ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌فسه‌ریکی ئێرانى پێیان بلێ مه‌رحه‌با. جا له‌مه‌ر ئه‌وانه‌ شتى عه‌جایبتان بۆ ده‌نووسم که‌ چه‌ند ترسه‌نۆک و بێکیفایه‌تن، بۆ هه‌یج نابن و بۆ ئه‌وه‌ نابن که‌ پشتیان پێ بیه‌ستى. به‌شه‌که‌ی دى، کاسب و هه‌ژار و نه‌خوێنده‌وارن که‌ زۆر باش و به‌ریزن، به‌لام هه‌یچیان له‌ده‌ست نایه‌ت و بێده‌سته‌للتن، به‌رده‌وام غه‌دریان لێده‌کریت. کوردی عێراقی وا نین. ئه‌وه‌ی من

^١ بۆ زانیاری زیاتری له‌سه‌ر "میرزا حه‌مه‌ده‌مینى کۆیه"، لاپه‌ره‌ی ٤٥١ی ئهم کتێبه‌ هه‌لده‌نه‌وه‌.

^٢ بۆ زانیاری زیاتری له‌سه‌ر "کاکه‌ زیاد"، لاپه‌ره‌ی ٤٢٦ی ئهم کتێبه‌ هه‌لده‌نه‌وه‌.

^٣ مه‌به‌ستیان "حه‌زهره‌تى شیخ عه‌لاه‌دینى حوسێنى نه‌قشبه‌ندى"یه‌ که‌ هه‌لده‌ده‌م له‌مه‌ولا ناوه‌که‌یان به‌ شیوه‌ی دروستى خۆی بنووسمه‌وه‌. هه‌روه‌ها ده‌توانن بۆ زانیاری زیاتر له‌سه‌ر ئه‌و گه‌وره‌پیاوه‌ کوردپه‌روه‌ره‌، لاپه‌ره‌ی ٤٦٦ی ئهم کتێبه‌ هه‌لده‌نه‌وه‌.

دیتم و دهگه‌ل منیان کرد، ده‌بن ده میژوودا بنووسریته‌وه. گه‌وره و بچووکی، کاسبکار و سه‌پانی، دارا و نه‌داری هه‌مووی پیام هاتنه به‌رچاوی. تا توانیان هه‌ولیان بو دام نه‌دریمه‌وه به ئیران و نه‌کوژریم. نه‌وان ده‌یانزانی درانه‌وه‌م به ئیران و هه‌لاوه‌سینم به قه‌ناره‌وه یه‌که.

جا با بيمه‌وه سهر باسه‌که‌ی سهره‌نگ و قولیخانی. وه‌ک گوتم، قايم مه‌قام نه‌و پوژه زوری خو لئ تووره‌کردم. ده‌یگوت که تو راستی نالئی و درو ده‌که‌ی. منیش ته‌سکه‌ره‌که‌م وه‌ک که‌ر ده‌زه‌پرئنی. نیوی باوکیشم مسته‌فایه نه‌ک مه‌ولوود. جا سه‌یر نه‌وه‌بوو که سهره‌نگ وه‌ک زمانی به‌ده‌رزی دوریایی وا بوو، مه‌قی لیوه نه‌ده‌هات. پیموایی زمانی نه‌ده‌زانی، به‌لام نه‌و قولیخانه نه‌وه‌ی ده‌یگوت نه‌یده‌گوته‌وه. هه‌تا بوی کرا بو سه‌رمی لیده‌دا. شتی وای ده‌گوت که بوخوم پیم سه‌یر بوو. نه‌و شتانه‌ی ده‌یگوت هیچی نه‌سل و نه‌ساسی نه‌بوو، ده‌نا بوخوم ده‌زانم، نه‌وه‌نده به‌رانبه‌ر ده‌وله‌تی ئیرانی ته‌قه‌م کردوو و زه‌برم لیداون، که به‌خوینی سه‌رم تینوون. له‌لای نه‌وان گرتن و کوشتنم یه‌که، ئیت پئویستی نه‌ده‌کرد که قولیخان ئاوا بیتامی بکات و نه‌و هه‌موو درویانه وه‌سه‌ر یه‌ک بنی، بویه وای ده‌کرد تا خوئی شیرین بکات له‌لای نه‌و سهره‌نگه. نه‌و پوژه سه‌عاتیک زیادتر مرخیش مرخیشیان ده‌گه‌ل کردم و پاشان ده‌ژووریان کردمه‌وه. نه‌نوه‌ر و هاواله‌کان که منیان دیت هه‌موو هاتن و ده‌وره‌یان دام. دیار بوو له‌خوم زیاتر ده‌خه‌مدا بوون. منیش هه‌موو هه‌یسوبه‌یسه‌که‌م بو گنپانه‌وه. ده‌بنی نه‌وه‌ش بلیم که نه‌وه‌ی عه‌یه‌ت و دل‌پراوکی بوو له‌به‌ده‌مدا، نه‌ما‌بوو. نه‌و شه‌وه زور به‌خوئی پامانبوارد و بو به‌یانی پاش خواردنی نانی به‌یانی له‌په‌را پو‌لیسه‌کان تیکیان هاویشته و بوو به‌پوژی قه‌روه‌یسی کوژراو. هاواله‌کان له‌کونی شیشه‌کانی هه‌پسخانه‌پرسیان:

— نه‌وه چ قه‌وماوه؟

— گو‌تیان: ئیتسا سهره‌نگ بو ئیره‌دیت.

دیسان ترسه‌که‌م لینیشته‌وه و دل‌ه‌کوته‌دایگرتم. به‌خوم گوت که تازه ته‌واو، نه‌ورو ده‌مده‌نه‌وه به‌ئیرانی و هه‌زار فکر و خه‌یالم ده‌کردن. له‌دووره‌وه چاوم لی‌کرد نه‌وه «سهره‌نگ شوکری» به‌خوئی و «قولی خان» هه‌وه ده‌گه‌ل «فازل» ی که جیگری «سه‌ید عه‌لی حیجازی» بوو و هه‌روه‌ها ده‌گه‌ل چه‌ند نه‌فسه‌ر و پی‌اوی پوشته وه‌ژووری سه‌رایه که‌وتن چوون بو سه‌ری. ته‌واو دانه‌نیشتبوون که دوو پو‌لیس هاتن و بردیانم بو سه‌ری. له‌مه‌ودای ژووره‌که‌م پا تا گه‌یمه سه‌ری بو ژووری نه‌وان، ترسه‌که‌م هه‌ر ده‌هاتوو زیادی ده‌کرد، تفم له‌زاریدا ویشک ببوو. که سه‌رم ده‌ژووری نا، فازلئ که پیتشر هه‌ر به‌توو‌په‌یی و به‌ناخوئی ده‌یدواندم و لی‌پرسینه‌وه‌ی ده‌گه‌ل ده‌کردم، زور به‌ئارامی و به‌پوو‌خوئی هه‌رای کردم و گوتی: هه‌مه، پو‌له وه‌ره ژووری.

که نه‌وه‌م بیست ئه‌هیکم هاته‌وه به‌ری و پشوویه‌کم خوارده‌وه و گوتم نه‌وه له‌بز و شیوه دوانده‌ی فازلئ بيمو نییه! چوومه ژووری و سلوم کرد و پووم ده‌وان و پشتم ده‌سهره‌نگ و

قوئىخانى كرد. قايم مهقام پرووى تىكردم و ديسان ههمان پرسىارى پيشووى ليكردمهوه، بهلام نهختيك به توندتر گوتى:

— كابرا بلئى بزنام، نه تو بؤ راستى نالئى؟ تو كئى؟ كوئندهرى و چ كه سئكى؟
— به گم، ههر نهوهيه كه گوتومه، پشدهريم، عئراقيم، تيوم همهده، بام مستهفايه، لهوه زياتر چئر نازانم بلئم.
ههر كه وامگوت، تووره بوو چاوى ليدهرپه راندم و دهنگى به سهرمدا هه لئنا و وهك مار دهرشايه وه. زورى وه ره وه ر كرد و پاشان فازل هه لئى دايه گوتى:

— به گم نهوه عئراقيه، بهلام له ميژه چوته ئيرانى.
ههر نهوه ندهى گوت، له برينى خوّم حالى بووم. زوو زانيم نهوه كارى شئخ عه لائه دينيه، وهى دايكم به قوربانى بئ. جا ههر واش بوو. شئخ له گرتوو خانه گوتى ده چمه لاي سهد عه لى حىجازى خه لست ده كه م. فازلئش كه معاوينى سهد عه لى حىجازى به ناوا له سهرم وه جوابه، زوو زانيم كارى شئخى بووه. ئير نهو ترس و سامه ي رئم نيشتبوو، به جاريك نه ما. نهوجار زمانم كرايه وه و هه ژده ره ژده ر ده ستم كرد به قسان و گوتم:

— قوربان، جه نابى قايم مهقام، نهوه ته سكه ره كه م له خزمهت دايه، چه ندهى شايديش تو ده لئى، من همه. لهوه زياتر چى ديت ده وئى؟

— نهوه ده لئى چى؟ تو ئيرانى و نهو ته سكه ره به ش ساخته يه.
— قوربان گهر من ئيرانى بام وهك نهوانه ده بووم، (پرووم ده سهرهنگ و هاواله كه ي كرد) ئيرانى نهوانه. ته ماشاى رهنگ و پرووخساريان بكه و ته ماشاى رهنگ و پرووخسارى مينش بكه. نهوانه چونكه ترياك كئيشن وهك ده مه نجه لئا پيشابن ناوان، ديوته چه ند لاوازن.
نهوجار پرووم ده پؤليسه كان كرد و گوتم:

— تو خوا كاكي پؤليس راستى بلئن، نهوه من ماويه كه ليره له لاتان گيراوم، ديتووتانه من ترياك بكئشم يان ترياك بخؤم؟
پؤليسه كان له قه ژمه ي^۱ بيكه نينئيان دا و نه يانتوانى وه لامم بده نهوه و به دم قاقاوه له ژووره كه چوونه پيشخانه ي. قايم مهقام توژيك زهرده ي هاتئ، بهلام شهرمى ده كرد له بهر سهرهنگى ده رى

^۱ نهو وشه به بهوجؤره ي كه نووسراوه، نووسيومه ته وه. ويده چيئت كه نهو وشه به "قه ژمه - قه شمه" بيت كه له "قه شمه" نهوه ديت. قه شمه به دوو مانا ده دات. يه كيان به چكه مه يمون، نهوه ي تريان به ماناى گالته پئىكردن و تيز هاويشتن. مه به ست نهو بيكه نينه يه كه له دواى گالته پئىكردنيك ده كرد ريت. نهوده م (ته نانه ت ئيستاش) باوه بووه بؤ پاره بهيدا كردن به چكه مه يمونيان ده هئتانه ناو بازار و گالته جاريان پئده كردن و خه لئيان پئ وه بيكه نين ده خست. لئردا مه به ستى كاپيتان نهوه يه كه پؤليسه كان چه شنى نهو بيكه نينه ي كه خه لك به قه شمه رى ده كه نن، ناواش پؤليسه كان بهو ئيرانيانا به بيكه نيون. مه به ستى كاپيتان له به كار هئتاني نهو وشه به سووكايه تى پئىكردن بهو دوو پاسپارده يه ده ولته تى ئيران بووه. وهك قه شمه ر شوپهان دوونى و بيكه نينى پؤليسه كانيشى به بيكه نينى خه لكانيك شوپهان دووه كه به قه شمه ر پئده كه نن.

بېرى. هەر له بهر خوږه وه زه ردهى ده هاتى. فازلېش بېپه رده ټوهنده پټكهنى پړهش و شين بېووه. قايم مه قام يهك دوو جاران زمانى خوږى ده گه ست و چاوى لى زهق ده كرده وه بهو ماناييه كه به سه لى بېپه وه و چتر مه لى. قولېخان و سهره نكېش چاوه پروانيان نه بوو كه ناوا بيان شكنمه وه. پته ت لېدبان ده قه لسان، ټوهنده قه لس بېون نه بېته وه. زور باشېش ده مزانى گهر مېه نه وه بو ټيرانى هەر له رپوه كه ولم له حاجه ت ده خه ن. گوتم ههرچى ده بى با بېت به ...رى قه له نده ر. من كه ى ټه وانه م پى پياو بووه تا ټيستا بويان دابنوېنم. ټه وانه كه ناوى منيان ده بېست، ده چوون له باوه شى ژنه كانايانه وه جا چوون ده هيلم له سهره مهرگېشما ټه وانه پيم خوږ بن. بهو جوړه مه جليسه كه م وا خوږ كرده بو نه بېته وه. نيزيك به پانزده ده قان له سهر ټه و ټيرانيه ترياك كيشانه روښېستم. ټه گهر قايم مه قام وسكى نه كرده ام، وا زوو ليم نه ده پرېوه، به لام ليم تووړه بوو و گوتى:

— وست به سه گېاب، هەر كه ساني وهك ټيوه بوون كه هينده ى نه مابوو ټيمپراتوريكى وهك ټيران ټيك بده ن و لټكى هه لوه شينن. دمت داخه به سه ټيدى.

فازلېش له ولا را هه لى دايه:

— هەر وهكى ټيكيښ درا.

ديسان قايم مه قام به سهرمدا پشايه وه و ده ستېكرده به جنيودان، وهك به پرووى خوارده بى و وسكى كرده م. ماوه يهك بېده نك بووم و قايم مه قامېش چاوى له ته سكه ره كه ده كرده و لټكېده دايه وه تا بزاني چهندي به چهندييه. كه وته پرسياران له «قولى خان»، ټه وېش له وه لاهدا ده يگوت كه:

— ټه وه من ده يناسم و سه تجارم ديوه و من سى ساعات له سابلاغ دوورم، به لام هه موو كه س ده ناسم و لهو شتانه. منېش هه لاهدايه و گوتم:

— قوربان، به گم، بزانه ټه وه ى ټه وه ده لى هه مووى دروږه. چوون سى ساعات له سابلاغ دووره و هه موو پروژېش له سابلاغه؟ ناخر با منېش هيچ نه ليم خوتان بزانت ټه وه ده گه ل عه قل ده گونجى؟ ته ماشا چوون ټه وه هه موو درويانه پټكه وه ده نيت. ټيو باوكېشم نازانيت و ته مايه تى له جى كه سىكى تر مقه بلنيت. ټه دى نازانى كه ټيره عېراقه و ټيره هه موو شتېك به ته سكه ره يه. قوربان من بېسه وادم، به لام ټيوه سه وادتان هه يه، ناك ټيوه ش فريوى ټه وه درويانه بخون؟

كه ټه وه قسانه م پيگوت، دوو پوليسه كه ى بانگ كرده و گوتى ټه وه ى لابه ن، ده ژوورې كه نه وه. له پښتيا به كه ده گه ل پوليسه كان ده چوومه وه بو ژووره كه م، چهنده كه رته پوليسه كان دايكى خويان به قوربان كرده م. كه وا له دى هه موويانم دايه وه. لهو پروژه وه پوليسه كانېش خوشيانده ويستم. كه چووينه وه لاي هاواله كان، من هيچم نه گوت، پوليسه كان به تام و چيزه وه ټه وه ى من به قايم مه قام و سهره نك و قولى خانم گوتبوو، بو هاواله كانيان گيرايه وه.

پاشى ټه وه قسانه كه كرده م له ژوورى قايم مه قامى، ټير هيچ ترس و دلته كوته م نه مابوو بگره و ره يه كى سه يرم گرتبوو، به لام دوو دلېش بووم. له لايه ك فازلم ناوا بېنى كه كارچا كيم ده كات و زانيم

که شیخ رایسپاردووه، له لایه کیش نهو میرغه زه بانه له ئیرانه وه بو من هاتوون، نه کا گونگه لیک بیننه وه و دلی عیراق رازی بکه و مده نه وه به ئیران؟ هه چهنه نه وه وخته ی بریک پاش من نهوانیش له ژووری قایم مه قام وه دهر کهوتن، به لام نهوانه نه وهنده قیلّه زان و دلرهن، بویه که میکم دلراوکی هه هه بوو که به خوشیه وه هیچ پیمه وه دیار نه بوو. نهوان که له ژووره که وه دهر کهوتن، پولیسیک خه بهری هیئا که نه وه به ته مان بچنه وه بو ئیرانی. هاواله کانم که زیاتر له خوم په رووشم بوون نهوان له پولیسه که یان پرسى که:

— کاری همه ی چی لیتهاته وه؟

— به سه رهه نگیان گوتوه که تیه هیچ به لگه به کتان پی نییه. بچنه وه ئیران سچیل و مه دره کی بینن تا بزانی ئیرانییه یا عیراقیه؟ نهوانیش چوونه وه تا سچیلی بینن. که پولیسه که نه وه ی گوت، له نه ژنوی خوم دا. هاواله کانم گوتیان نه وه چیه بو وا ده که ی؟ گوتم تیه نازان. گه ر بیتوو نهوانه سچیل و به لگه ی بینن، سه ت روحم پیییت، روحنیکم پیناهیتان. هاواله کانیش به تیکرا دلداریان ده دامه وه که کار نییه خودا چاکی نه کا و له و قسانه. به لی، نه وه سه رهه نگ رویشته وه و بوخوم به خوم گوت که چهل له و پله یه نه جاتیم بوو. به نه ستوی شکوایان فانی بوون و هیوادارم نه یانبینمه وه، که چی دوو روژ له رویشته وه سه رهه نگی تیه پریوو که له پرا پولیسیک له ده رگای دا و هه رای کرد:

— همه مه ولود مسته فا، وهره ده ری.

منیش وامزانی نه وه هاتوو که به یکجاری مده نه وه به ئیرانی. هاتم که ده ست ده نه ستوی هاواله کانم بکه م تا گه ردنی خومیان پی نازاد و مالئاوایان لیکه م، که چی پولیسه که هه لیدایه:

— مالخرپ نه وه چ ده که ی؟ هه سه ته زووبه خوت کوکه وه به ره لا ده کری. ده بی بچی که فیلی بوخوت په یدا که ی.

ئیر هاواله کانم کردیانه هه رای خوشی و له لایه ک منیان ده باوه ش ده گرت و له لایه کیش په لاماریان بو پولیسه که ده برد و زیاتریان زانیاری لیده ستاند. له میژبوو که له رانییه و له کویه رایانه سپاردبووم که گه ر داوای که فیلیان کرد ناوی نه و چوار که سه بده. یه کیان «حاجی ته های به زاز» نه وه یتریان «مه لا قادری نانه وه» و نهوانه یترم له یاد نه ماون.

به آن، پولیسه که بردمی بۆ لای مەرکه زمه عمه وری که نئیوی «یوچه ننا» بوو. کابرایه کی چاو
چه پوراست و گروئی و زوریش ناشیرن بوو. که چووم، له پیشدا داوای پاره ی لیکردم. منیش که تازه

زنبراکه م پاره یه کی بۆ
هینابووم، پینج دینارم دایه و
جا نه و جار هاته قسه و
داوای زامنی لیکردم. منیش
ناوی قادری نانه وام دا و
پولیسه کهش گورجیکی چوو
قادری نانه وای هینا. نه وه
من قهت قادری نانه وام
نه دیوه. کابرای
مەرکه زمه عمه وری له قادری
پرسی:
- ده بی به که فیلی
۲۰۰ دیناری؟
- ده به که فیلی ۲۰۰۰
دیناریش.
له دلی خۆمدا گوتم
وهی به باباه وه ده به ر
گونانت مرم غیراق که پیای وه ک قادری نانه وات تیدایه. تاخر نه دی و نه ناسیو، کن نه و کاره
ده که ل من ده کات، نه منیکی ده و له تی تیرانی به دوایه وه و هه موو سه ر و سه کوتی گونگه له. زور
پی اوانه زه مانه تنامه ی له پیش دانا و نه ویش ئیمزای کرد. له حه ساری دینارنکم دا به پولیستیک تا
بۆم بجیت «مه لا قادر» م بۆ بهینیت. تا مه لا قادر هات من چوومه وه لای هاواله کانم و خواحافیزیم
لیکردن و گهردن ئازاییم لینه ستاندن. بپروا بکه ن که نه وان به به ره لالا کردنم، له خۆم زیاتر شاد و
شوکور بوون، شایان بۆ ده گیرام.

هەر که ئازاد بووم...

مهلا قادر هات و بهیه کهوه له گرتوو خانە وەدەر کهوتین. یه کراست بر دمیوه بۆ ماله خوێان. ئەو رۆژه و بۆ شهویش هەر له ماله ئەوان بووم و زۆریان قەدر و حوورمەت گرتم که له بیرم ناچیت. به راستی ماله و دان و ماله کراوه بوو. بۆ بهیانی خوا حافی زیم لیکردن و دەستی یه کترمان ماچ کرد و چووم سواری ماشین بووم به رهو ههولێر.

له ههولێر که دابه زیم توشی «جهر دیس» ی بووم. ئەو کۆنه هاواییکم بوو که زهمانیکی بهیه کهوه قاچا خچیتیمان ده کرد و مالهان له عێراق ده کړی و ده مانبرده ته ورێز ده مانفرۆشت. له پێشدا ئەو منی دیوو، به لām من نه مدیتوو. چاوم لیکرد که سیک بانگم ده کات! که ئاوێم دایه وه جهر دیسه! تیر یه کترمان ماچ کرد و پاش چاک و چۆنییه کی گهرم و گوێر بر دمیوه بۆ ماله خوێان. شهو و رۆژێک له ماله ئەوانیش بووم و پاشان ده گه لām هات بۆ گاراجی و سواری ماشینێ کردم بۆ کۆیه. له کۆیه شه رمم کرد بچمه ماله میرزا حه مه ده مینی، چوومه «خانیی مه لای گه وره». که دوور و نیزیکی ئەو ئی بووم، دیتم کاروانیکی سابلایانی لیبوو. ئەو شه وه تا بهیانی له لایان بووم و بۆ بهیانی هەر ده گه ل ئەو کاروانه چووم بۆ قه لادزی بۆ ماله زاهیری خه یات. که زاهیر منی دیت یه کجار زۆری پێخۆش بوو. ماوه ی مانگی که له ماله ئەوان بووم. رۆژ له دوا ی رۆژ چاتری ریز و حوورمەت ده گرتم. هیه کات ناتوانم چاکه کانیان فه رامۆش بکه م. خۆم به قه رزداریان ده زانم. شه وه شه وه ش که زاهیر له مال نه ده بوو، ده چووم بۆ ماله «حاجی عه بدوللا» ی که خۆیشی سابلای بوو. رۆژێک له «چایخانه ی که ریم» ی بووم، ته ماشام کرد «باشچا ووشیک»^۱ و دوو پۆلیس گوتیان وه ره با برۆین. خه لکه که پرسایریان کرد که ئەوه ی بۆ کوێی ده بن؟ چی کردوو؟ و له و شتانه. گوتی من هیه نازانم، مه رکه زمه عمور ده یه وێ. خودا هه لئاگرێ خه لکه که چه ند نه فه ریان تا به رده رکه ی سه رایه ده گه لām هاتن. ته نانه ت زاهیر ده گه لām هات بۆ لای کابرای گه وره. دلیان نه ده هات به ته نیا جیم به یێن. له وه ده ترسان که به مگرن و یه کراست به مه نه وه به ئێران. بۆخۆشم هەر ئەو ترسه م هه بوو. زاهیر له کابرای گه وره ی پرسى:

— بۆچیتانه دیسان؟

— من نازانم بۆ چییانه، به لām له رواندزه وه داوایان کردوو.

^۱ ئەوسا دوو چایخانه ی کریم هه بوو. ۱- چایخانه ی که ریم ئەسه د ۲ - چایخانه ی که ریم هه شاش. ده بی کریم حشاش بیت، چونکه جیرانی وه ستا زاهر بوو. تیتستاش ماوه. (مامۆستا ستار حه مه تایه ر)

^۲ ئەم وشه یه "Başçavuş" ترکییه و پله یه کی سه ربازییه به رامبه ر به "گروه بان یکم" ده فارسیدا و "رقیب اول" ده عاره بیدا و "Sergeant major" ده ئینگلیسیدا که به جیماوه له حکومه تی عوسمانیه کان له عێراق.

که وای گوت، له نهژنۆ به ژیرم مرد! زانیم چ باسه! گوتم بڼ و نه بڼ مام سه رههنگ سچیل و کاخهزی هیناوه، جا هه ر واش بوو. زاهیر بریک به زمانی عه ره بی کابرای مه رکه زی دواند و پاشان کردیانه وه به کوردی. زاهیر گوتی:

— چار چیه؟

— ده بڼ پۆلیسی ده گه ل بنیرم.

— ناخر زمانی داوه و گه ر ویستبای بۆی ده رباز بیت له میژ بوو نه وکاره ی ده کرد! چ پتویست به پۆلیس ده کات. کاکه من زمانی ده بم با بوخوی بجیت بو پرواندز و خوی بناسیتیت.

— نابڼ شتی وا.

ناخر زاهیر زۆری خوا بیش لیکرد و هیچ فایده ی نه بوو. پتموابڼ ناخری زاهیر سه ت دیناری ده زاری گووشی جا پازی بوو. گوتیشی با زامنیکیش بیتیت جا پاشان پروات. زاهیریش هه ر له وی بوو به زامن و له سه رایه وه ده رکه وتین. چه ند هه نگاوێک له سه رایه دوور نه که وتبووینه وه که زاهیر گوتی:

— پامه وهسته و هه لڼ و خۆت خه لاس که!

— ناخر تۆ بوو یته که فیلم؟ چۆن شتی وا ده بیت؟ من کاری وا ناکه م و هه لئایه م.

— تۆ کارت به من نه بڼ! خۆ من نا کوژن، زۆر زۆر سه ت دیناریکی تر ده ده م. تۆ برۆ خۆت خه لاس که ده نا، نه و جار بتگر نه وه ده دیوی تیرانیت ده که نه وه و رۆحت لڼده ستین.

ده ریبه نا هه شت دیناری دامڼ و گوتیشی که له هه رجیگایه ک بووی کاخه زم بو بنووسه پاره ت بو ده نیرم تۆ خه می پاره مه خۆ. که نه و قسانه ی پڼگوتم، ده سه رکه ی ده رهینا و به چاویه وه گرت و فرمیسکی به ردانه وه. من که نه وه م دیت، کو لی گریانم هه ستا و ده ستان له نه ستۆی یه کتر کرد و ده خۆماندا ده کو لاین و به چاوانیش فرمیسکمان ده باراند، به لām چونکه کو لی گریان له نه وکماندا وه ستاوه، قسه مان بو ناکرڼ. نه و پۆژه زۆر ماته م گرعی چونکه، زاهیر گریا و منیش گریام. چه ند نه فه ر قه لآدزه یی هاتن و گوتیان چ بوو؟ چیتان کرده وه؟ زاهیریش بۆی باس کردن که له پرواندزی ویستوو یانم.

په نابردن بۆ شیخ له تیف

من به ته ما بووم بچمه «خه لان» ئی لای شیخ عه لائه دینی. گوتیان مه چۆ ئه و خه تی، برۆ بۆ لای «شیخ له تیف». پاشان چووینه چایخانه ی و چایه کمان خوارده وه و ئینجا چوون که میکیان نان و سیگار و شره و بره یان بۆ ده چاره که یه کی نام. بریک ده گه لم هاتن تا له شار دوور که و تمه وه و له ویش یه کترمان ماچ کرد و چاره که م به کۆلی دادا و که و تمه ریگا. به ئیو پشده ردا به پیتیان پری سولیمانیتم گرت و به چهند رۆژان لای چیشتانئ بوو که چوومه ماله شیخ له تیفی. ته ماشام کرد پر بوو له قاچاغی سابلای و عیراقی. که وه ژوور که وتم و سلّوم کرد ئیتر هه موو ناسیاغمه وه و هه موو به جاریک ده وره یان دام. به ربووینه ئامیز و ماچوموچی یه کتر تا ماندوو بووین. ئه وانیه ی له وئ بوون: حه سه نی قزّلی، زه بیحی، ره حمان ئیمامی، سه یده گوّله ی سه مه دی، محه ممه د سمیل و چهند نه فهری دی. هه ژاریش چوو بوو بۆ به غدایه. خه به ریان دا به شیخ له تیف و هات. زۆری به خیر هیتام و دانیشتن حیکایه تی خۆم و ئه وه ی به سه رم هاتبوو، هه مووم بۆ گپرانه وه. له ماله شیخ له تیفی سّ جه مه پلاو گوشت بوو که که لی تیدا ده خنکا. نیوه رۆیه نان هات ئه وه هه وه لجارمه ده گه لیان نان ده خۆم. به کوره کانم گوت:

- تۆ خوا هه موو رۆژ ئه و پلاو خۆریشته هه یه؟
- گوتیان: ئیوه رۆ و شه و پلاو گوشته و به یانیش رۆن و ماست و شتی تره.
- گوتم: ده ی، که وایه پالّه و په ستۆم ده ن، لیره بۆ هیچکۆیه ک نارۆم، ئه وه جینگامه تا ده مرّم.
- دوو مانگ زیاتر له و ماله بووم، له و ماوه یه دا شیخ له تیف رۆژ ده گه ل رۆژ خولقی خوشت بوو، به لّام پیاوه کانی ده یانبوغزاندین. هه رچه ند له بهر شیخی نه یانده وێرا به ئاشکرایه هیچ قسه یه ک بکه ن. ئیتر بۆ وایان ده کرد؟ نازانم! به لّام وا دیار بوو له میژّه ئه وان کوره کان ده بوغزینن. وا هه لکه وت که شیخ له تیف قاچاغ بوو. ئیمه قاچاغه کانیش هه موومان وه دووی که وتین. چوو بۆ شارباژێری و له دییه ک به ئیوی «سیتکه»^۱ قوومان داکوتا. رۆژی دوو مه ر ده کوژرایه وه و ده رخوارد ئه و جه ماعه ته ی ده درا که ده گه لی بوون. نه پۆلیس ده هاتنه سه ری و نه ئه ویش بزێوی ده کرد.
- رۆژیک شیخ میوانی هه بوو. هه مووی پیاوی گه وره بوون. سه ری ده گه ل میوانه کان قāl بوو هۆشی له ئیمه نه ما. نانی نیوه رۆیه خورا، به لّام ئیمه قاچاغه کان که هه موومان له دیوکی بووین، نانیان بۆ نه هیتانین. پیاوه کانی شیخی زانیان که شیخ سه ری قālّه بۆیه نانیان بۆ نه هیتانین. له و عانه یدا من چوو بووم بۆ سه ر ئاوئ، که هاتمه وه له بهر ده رکی چیشخانه که دیتم که میوانه کان هه موو نانیان خواردوو و نوکه ره کانی شیخیش ئه وه خه ریکن نان ده خۆن. هیچیان منیان نه دیوو. یه کیان گوتی

^۱ سیتکه گوندیکه له باکووری رۆژه لاتی سلیمانی هه لکه وتوه و ۲۳ کیلۆمتر له و شاره دووره.

ئەرى ئەوۋە نانى نابەن بۇ ئەو دېموكراتانە؟ يەكى ترىان ھەلى دايا و چەند قسەيەكى خەراپى گوت. زۆر لەسەر دلم گران ھات، بەلام ھېچ وەسەر خۆم نەھيتا. كە ئەوۋەم بېست، لامدا كە بچمەوۋە دېوۋەكەى خۆمان، نۆكەرەكان ھەستيان بە من كرد. چوومەوۋە نېو كورەكان و بە دواى مندا نۆكەرېك ھات و بانگى كردين بۇ نان خواردن. زەبىحى ھەلدايە و گوتى: ئەرى ئەوۋە بۇ ئەورۇ ناغان بۇ ناھيتن؟ گوتيان: وەرن دەگەل تيمە بخۆن. كە واى گوت، ئيتەر كورەكان توورە بوون و داوايان كرد كە نانيان بۇ بېتە دېوۋەكە و ناچن بۇ ئەوۋى نانى بخۆن. من زۆرم پېگوتن كە ئەورۇ شېخ مېوانى ھەيە و سەرى قالە و پياوۋەكانىش ھەرۋەھا، قەيدى چىيە با تيمە بچين بۇ ئەوۋى نانى بخۆن، بەلام پېيان داگرت كە ناچين بۇ ئەوۋى نانى بخۆن. كە وام بېنى، زانېم ئېسكمان لېرە گران بووۋە وردەوردە لېمان ماندوو بوون با شېخىش ھېچ نەللى و ئاگاي لە ھېچ نەبى، بەلام پياو دەتوانى لە ناوچاوان و ئاكارى پياوۋەكانى شېخ ئەوۋە بېنىت. بۆيە پريارم دا فكرېك بە ھالى خۆم بگەمەوۋە. ھەستام چووم لە چىشتخانەى دەگەل پياوۋەكان تېر و پېم خوارد. پاشان داوام لە پياوۋەكان كرد دوو-سى نانم دەنى پلا و گۆشتى دەنىو دەكەم. گوتيان: بۆچيتە؟ وەللا ئەوانە زيز بوون، زەبىحىش زۆرخۆرە، بۆى دەبەم بەشكوو بېخوا. نېگەرەن مەبن نايەم بۇ دېوۋەكەيان و ناشلېم كە ئېوۋە زانىوتانە. دەى باشە، ھەرچەندى دەتھەوۋى بېيە. منېش چەند نانم پېر كرد لە گۆشت و كراسېكى كۆنم ھەبوو، دەنىو وېم نا و وەبن پېلى خۆم دا و وەدەرەكەوتم. ھەرايان كرد:

— ئەوۋە بۇ كوۋى دەچى؟ ئاخىر نەتگوت بۇ زەبىحى دەبەم؟ ئەدى بۇ واوۋە دەرۇى؟

— ئاخىر زەبىحى شەرم دەكات، دەزانم لېرە ناىخوات، دەيەم بۇ سەر كانى و پاشان دېم زەبىحى دەبەم بۇ ئەوۋى تا بېخوات.

— راست دەكەى، برۇ بېيە.

كانىيەكە لە قەراغ دېى بوو، چوومە ئەوۋى و تۆزېك دانېشتم دېتم كەس ديار نىيە. بە ھەم زانى و بەبى ھېچ قسە و باسېك شېخ لەتېف و سېتەكم بەجېھېشت و پويېشتم. زۆر نەپويېشتبووم كە شەو داھات و لە بەختانم تووشى دېيەكى چووكە بووم. لام دا مالېك و شەوم لەوۋى پۆزۇ كردهوۋە. بۇ بەيانى مىلى پېگام گرت بەلام نەمدەزانى بەرەو كوۋى بچم؟! لەخۆرا سەرى خۆم ھەلگرت و بە چەند شەو و پۆزان ھاتمە «رايەت»^۱ شەو درەنگە و سەگان بە ھەپەھەپى دەورەيان دام. مالېك لە پېشەوۋى دېيەكە بوو، لە ترسى سەگان و بۇ ئەوۋى خەلكى دى لە خەو خەبەر نەكەمەوۋە، خۆم دەمالەكەى ھاوېشت كە پاشان زانېم مالى «عەلى ئاغا»ى بوو. كە چوومە ژوورۇى، پېر بوو لە ژن. ھەر كە سەر و سەكوتى چلكتى منيان ديت، دەورەيان دام و بە پېرسياران ھوروژمېان بۇ ھېتام.

— تۆ چ كەسى؟ كېى؟ بەو شەوۋە درەنگەى بۇ ھاوۋىيە ئېرە؟ چېت دەوۋى؟ تۆ نازانى ئېرە مالە كىيە؟

^۱ «رايەت» گوندېكە لە بالەكايەتى و ۲۱۷ كېلۆمېتر لە «سلىمانى» و ۷ كېلۆمېترى لە «حاجى عومەرەن» دوورە.

— کچی دایکی دایکم بۆ وا ده کهن؟ من له ترسی سه گان خۆم لێره کوتاوه، وه لآ پیاوێکی خهراپ نیم و پێواوم و ینگام ون کردوو و ... ده کرێ پیمبلێن لێره مآلی کییه؟ لێره مآلی «مینهی عهلی ئاغا»یه. له ههراکام لهو ژنانهم پرسی تۆ چی ئهو مآلهی؟ گوتیان من ژنی مینهم. پیموایی پینج ژن گوتیان که ژنی مینهم. ده دلی خۆمدا گوتم ده بێ ئهو مینهیه چ لاوچاکیک بێت؟ زۆرم ههز ده کرد ببینم به لآم له مآل نه بوو. چوو بوو بۆ کوێ؟ نازانم! دهو قسانه دا بووین کابرایهک وه ژوور کهوت و لێپرسیم: ئهوه لێره چ ده کهی؟ ژنه کان نه یانه ئیشت من جوابی بدهمه وه و گوتیان: ئهوه له ترسی سه گان خۆی دێره کوتاوه. کابرا دیسان روی ده من کرد و گوتی:

— راست بهوه بزاتم، ههسته وه پێشم کهوه دهی، با برۆینه دیوه خانی، لێره جیگای تۆ نییه. دیسان ژنه کان وه جواب هاتن و گوتیان:

— لێگه ری با نایکی بخوات، برسی دیاره پاشان بییه دیوه خانی.

— نایه وهی، راست بهوه دهی.

وه پێش خۆی دام یه که راست بۆ دیوه خانی. که وه ژوور کهوتم پر بوو له خه لک. سلاوم کرد و کهس نه بوو سلاوم بستی نیتته وه و ته نانهت کهس نه یگوت دانیشه. منیش له سه ره خۆ پێلاوه کانم دا که ند و له جێوه دانیشتم. ئه وه ماوه یه ک تپیه ریوه به لآم کهس لێمان پرسی چ کهسی و چ ده کهی لێره؟ هه ر ته ماشام ده کهن و هه لآمه سه نگین. به یینکی باش تپیه ری، له پر عه لی ئاغا لێپرسیم:

— تۆ چ کهسی؟ له چی ده که ری؟ بۆ چووی ده دیوی ژنانه وه؟

— قوربان له ترسی سه گان. وایان هه لێچام نه بیته وه. چاوم لێکرد ده رکه ئاوه له بوو و منیش خۆم ده وی کوتا، لێر من چوو زانم ئه وی دیوی ژنانه؟!

— باشه بلێ بزاتم، بهو نیوه شه وهی و بهو سه ر و گوناکه ته وه له چی ده که ری؟ ئه گه ر پیاوێکی چاک، بۆچی به رۆژ نارۆی؟

زۆری لهو پرسیاران ه لێکردم و منیش له بهر ئه وهی پر بوو له عاله م نه مده وی را ناوی خۆم بلیم و ئاشکرا بم، له نا عیلاجیان ه ئنده م درۆ بۆ کرد و قسه ی درۆش بۆخۆی هاوار ده کات هیچ، له ولا شه وه من له درۆ کردن زۆر ئازا نیم، هه ر زوو له دم و چاوم را دیار ده کات که درۆ ده که م. عه لی ئاغا که زانی درۆی ده که ل ده که م گوتی: راست به وه. راست بوومه وه. پێلاوه کانت ده پی که بزاتم. پێلاوه کانم ده پی کرد. پرووی ده پیاوێکی خۆی کرد و ئه مری پێکرد تا له دیم وه ده ر بنیت. کابراش قو لی گرتم و وه پێشخۆی دام. کابرا پیاوێکی باش بوو. بهو دره نگانه ی شه وی، ئه و رێگایه ی ده که لم هات و له و رێگایه دا هه زار جار جێوی به ئاغا یان دا. ئه و جار هه ندیک چرا له تاریکایی شه ودا وه دیار که و تن. جا کابرا گوتی: ئه و چرایانه ت دیوه؟ ئه وه «خه لان»^۱.

^۱ نێوانی "خه لان" و "رایه ت" ۴ کیلۆمێتره. ئه و گونده شوینی نیشته جێبوونی هه زره تی شیخ عه لانه دینی نه قشه ندیه.

گیرسانه وه م له خه لانی

به و جوړه کابرا تا خه لانی ده گه لم هات و به وشه وه و به تاقی ته نئ گه رایه وه. منیش ورده ورده چوومه ناو خه لانی. نه وه دره نکایی شه وه، هه موو عالم نوو ستوون، له پیرا وه بیرم هاته وه که «مسته فای زینه تی» به ماله وه هه لاتوو و هاتوته خه لانی. هه رچه ند نه و جاره یان ترسم لئیشتبوو که به نیوه شه وه له ده رکه ی ماله کان بده م، به لام خو م به پیوه پانه ده گرت، بویه وره م دا به خو م و له ده رگایه کم دا. ژنیک وه ده نگ هات و گوتی: نه تو کئی؟ ده لئی چی؟ خوشکئ ماله «مسته فای زینه تی» کیه هیه؟ بریک پراوه ستام چ ده نگ نه بوو. نه وه نده م زانی ده رکه کرایه وه، تو مه لئ له به ختی باشم من ریک له ده رکه ی مالی مسته فام داوه. مسته فا ده نگ ناسیوومه وه و گوتبوی نامه ردان! نه وه ده نگ حه مه یه! ئیر به هه له داوان هاتوو ده رگای کرده وه. هه ر له به ر ده رکئ یه کترمان ده باوه شئ گرت و به ماچان وه رگه راینه یه کتر. نه و جار ژنه که ی و که که ی قو لیان ماچ کردم و ده ستیان کرد به گریان و شینیک ی گهرم. شه و که زوری نه مابوو نه وانیش نان و چایان حازر کرد و به یه که وه نانی به یانیمان خوارد و نه و جار مه لا بانگی دا. چه ند سه عاتیک هه ر من به سه رهاتی خو م بو نه وه ده گیرایه وه و نه ویش بو من. من که نه متوانی دریزه به به سه رهاته کان بده م و خه و و شه که تی هی رشی بو هینام و نووستم. بو لای ئیوارئ ده گه ل مسته فای چوومه خانه قایه، شیخ له مالی بوو. کوپه کانی له وئ بوون و زوریان به خیر هینام. ته ماشام کرد «حه مه دی کا خدری»^۱ له وئ بوو. نه ویش قاچاغ ببوو و له وئ خو ی دالده دابوو. زوری پینه چوو شیخ وه ده ر کهوت و هاته خانه قایه. چوومه پی ش و ده ستیم ماچ کرد و لئیرسیم: تو حه مه دی مه ولوودی نی؟ به لئ بوخو م. زوری به خیر هینام و له په نا خو ی داینام و لیم کهوته پرسیاری به سه رهاتم. منیش له سه ر پرا هه مووم بو گیرایه وه تا نه و جیه ی که هاتوومه ته مالی «عه لی ئاغای رایه تی» که چوونی به نیوه شه وه له ماله خو ی وه ده ری ناوم. که نه وانهم بو شیخی گیرایه وه، زور له عه لی ئاغای قه لئس بوو و گوتی:

— لیره دانیشه و مه ترسئ، ئاسمان پرووخی نایه لم چیت به سه ر بیت. تو ئاگات لی نییه که من چه نده م حه ول بو داوی لای سه ید عه لی حیجازی!

— قوریان چاک ده زانم.

له سیبه ری شیخی له خه لانی دانیشتم. من و «حه مه دی قادری» له خانه قایه ده نووستین و نه وه ی له ماله شیخی ده خورا، ئیمه ش ده مانخوارد. من ده گه ل کوپه کانی شیخی نانم بو ده هات و ده گه ل نه وان ده مخوارد. له خانه قایه هه موو پوژیک پر ده بوو له میوان. پلاو و گوشت وه ک خو لئ بوو. زور باش بو م لوا بوو. ده و په ری قه در و ریزدا بووم. بوچی ئیرانییه کان زانیان که له خه لانیتم!

^۱ حه مه ی کا خدری یا حه مه مه دی قادری. بو ناسینی نه و تیکۆشه ره بروانه لاپه ری ۴۵۴ نه م کتیه.

دهسەر حكومهتی عیراقییان كرد بۆ گیانی من به لām پۆلیسهكان كه هه موو كورد بوون و ده یانزانى من كیم و بۆ له خه لانیم، خۆیان تینه ده گه یاندم. «مه لا حه سه ن» باشچاووش بوو، له حاجی ئۆمه ران مه ئور بوو. ئه و منى نه ده ناسی. رۆژێكى من له خانه قایه له خزمهت شیخیدا دانیشتبوووم و هاته لای شیخی و گوتی:

— یا شیخ رۆژ نییه له ئێرانه وه مخابه ره مان بۆ نه یه، داواى حه مه دى مه ولوودى ده كه ن. ده لێن لێره له خه لانیه. پێی بلێ با ئاگای له خۆی بێت و ئه گه ر مه فره زه هات، خۆی وه دیار نه خات.

— شیخ گوتی: ئه وه تا حه مه دى مه ولوودى، نه قهت چاوم پێی كه وتوو و نه ئه ویش منى دیوه. كه شیخ منى پێ نیشان دا و منى پێناساند، لیم هاته پێش و ده ستى ده ده ستى نام و زۆرى به رووخۆشى ئه حوالی پرسیم و گوتی:

— خه مت نه بێ، شیخ سلا مه ت بێ هیچ بۆتۆ نایه ته پێش و زۆرى ئامانه تی شیخی دام. ئیتر له وه وه بووینه دۆست و تا خه به ر ده هات له ئێرانه وه، ده هاته خه لانێ و شیخی ئاگا دار ده كرده وه. ماوه یه ك به سه ر چوو، رۆژێك من له خانه قایه ده گه ل كۆپه كانى شیخی و «حه مه دى كا خدری» گالته مان ده كرد، له ناكاو خه به ریان هێنا كه ئه وه مه فره زه یه ك هاته ناو دێی. پۆلیسیكیان له پێشه وه هاته ناو دێی و واى كرد تا من خه به رم بێ و له خۆم حا لى بم كه ئه و مه فره زه یه بۆ من هاتوون تا من خۆم ون كه م. هه ر له دووره وه به تووندى گوتی:

— ئاخه ر من ده گه ل حه مه دى مه ولوودى نان و پیاو زم خوار دووه؟ له كوێ من ئه و ده ناسم؟ من چووزانم حه مه دى مه ولوودى چكاره یه؟

زۆر زوو كۆپه كانى شیخی وه خو كه وتن و گوتیان برۆ ئیو باغی و خۆت حه شار ده تا پۆلیسه كان ده پۆن. ده خۆم نووسام چوومه باغی. له باغیش تاقه تم نه هێنا ملی شاخیم گرت و وه شاخى كه وتم. پۆلیسه كان كه نۆ كه س ده بوون له خانه قایه له حه مه دى مه ولوودیان پرسى بوو، كه هیه چیان گیر نه كه وتبوو گه رانه وه. منیش له كێوه كه ها مه خوارى. بۆ لای ئیوارى مه لا حوسین باشچاووش هاته لای شیخی و گوتی:

— به گرمه^۱ هه موو رۆژى كا خه زێك دێ كه تێیدا داواى حه مه دى ده كه ن. هه راسانیان كرده وین. پێم باشه حه مه د بروات بۆ شوینێكى دى. ئه وان ئه خباریان هه یه كه لێره یه و ده ترسم بۆی خه راپ بێت.

— شیخ: نا با نه روا ته هیچ شوینێك. با لێره له لای خۆمان بێت چاكه ر. ئیتر له و رۆژه وه مه فره زه به و دێیه ی فێر ببوون. به شه و و رۆژ به سه ریان داده داین و داواى منیان ده كرد. رۆژى هه ر پێم ده كرا له و باغ و له و كه ند، له و مدبه ق و له و مه زرا خۆم حه شار ده م. ببومه كیشه بۆ ما له شیخیش.

^۱ پێده چنى كه كاپیتان مه به ستى "بروسكه" واته "په یام" بوو بێت كه به نامه، تیلیگراف یا بێته ل له نێوان دوو شوین ره وانه ده كرت.

حه مه دی مه ولووده مه نگوری

پوژئیکی له رواندز را هاتن و به شیخیان گوت که ده زانین حه مه د له لای تو دالده دراوه و لای تویه. ده بی بمانده یه وه. شیخیش حاشای لیکرد و گوتی شتی وا نییه و نه بووه. نه وان به وه لامی شیخ باوه پریان نه کرد و چوون بو «زینوی». له وی شیخ عوبه یدوللایان به تووندی هه لپتچابوو که ده زانین حه مه د لیره یه و ده مانه ه ویتیه وه دهن، وا ده که ین تا وا بچی. شیخیش ده لی راسته لیره یه، په له م لیمه که ن تا چهند سه عاتی دی ته سلیمتان ده که م. له زینوی «حه مه ده مه نگوریک» سی لیبوو که باوکی نیوی «مه ولوود» بوو، شیخ گورجیکی کوره که ی ده نیترته لای حه مه دی مه ولووده مه نگوری و هه ره شه ی لیده کات و پییده لن:

— ئیستا ته سلیم به پۆلیسانت ده که م، به لام بیتوو نیوی حه مه دی مه ولوودی بینی، زمانت ده برم. نه کا هیچ بلتی! گهر له داریشته بدن نیوی حه مه دیت به زاری دا نه یه ت! ههر جیگایه ک بته بن هیچت بو نابئ و ده گهرتیه وه چون، نه وان ده زانن که تو نه وه حه مه ده نی که نه وان داوی ده که ن. سه رتان نه ئیشتم، حه مه دی مه ولوودیان وه پیش خویان دا و بردیان بو رواندزی. له وی پۆلیسه کان هه موو ده یناسن و ده زانن که نه وه حه مه ده مه ولووده که نییه که لیده گهرتن، به لام دیسان هیچیان ده نگئ ناکه ن. که مالی شیخیش زانیان حکومت هیرشی هیناوه تا بمرن، گوتیان وا باشر ته گیریکیش له تو بکه ین. منیان ده ماله پیره ژنتیکی کرد. دیوئیکی چووکه بوو ده ژیر عهرزی دا. جه ده که ل جه می نان و خواردنم بو ده هات. به پوژ دهرنه ده که وتم شه وانه نه بی که دی چۆل ده بوو ده چوومه سه ر ناو. لیره دا به جیتی ده زانم که نه وه بلیم، ناوه دان بیت کوردوستانی عیراقی. گهر له دونیادا پیاوه تی هه بیت له کوردوستانی عیراقی هه یه، له هیچ جیگای تر نییه. نه وه ی من به چاوی خۆم له عیراقیم دیوه ده تاریف نایه ت. وه ختی زۆر ده ویت بو باسکردنی. کوره جا پیاوه گهره کانیان چهند به ته آسوفن^۱.

به لن، پیره حه مه ده مه ولوودیان دوو مانگان له و گرتوو خانه بو نه و گرتوو خانه یه هه لده داشت. پاشان هینایان بو حدودی و ته سلیمی ئیرانیان کرد. جا سه یر نه وه بوو که سه ره هه نگ شوکری ده که ل ناغاهو تی پیران و مامه شی هاتبوو بو پۆستی «گه رووی شینکی» بو پیشوازی حه مه دی مه ولووده مه نگوری. سه ره هه نگ من باش ده ناسیت و دوو جاران له گرتوو خانه ی رواندزی منی دیوو، که چاوی به پیره حه مه دی ده که وی، تووره دبیت و به پۆلیسه کان ده لن:

^۱ پیده چیت مه به سستی کاپیتان "ته عه سوب" که هه مان وشه ی "تعصب" ه که له عه ره بییه وه په ریوه ته ناو زمانی فارسی. کوردی پوژه لاتیش له زمان فارسانه وه نه و وشه یه به کار دیتن. بو وینه ده لئن: کابرا له سه ر میله ته خوی چهند به ته عه سوبه، واته کابرا چهند هه سستی نه ته وه یی توند و پته وه.

— عجب حمدي مولودي براي من آوردی؟! این چیه؟ این چه حقه‌بازیه؟ [یانی: نه‌وه چ همه‌دی مه‌لولودی‌که بۆتان هی‌ناوم؟! نه‌وه چیه؟ نه‌وه چ ساخته‌کاریه‌که؟]

— پۆلیسه‌کان ده‌لێن: قوربان له زینوۆ و خه‌لانی له‌و همه‌دی مه‌لولوده‌ی زیاتری لی نییه. سه‌رباقی نه‌وه‌ی باش ده‌زانن که نه‌وه همه‌ده هه‌مان همه‌د نییه که نه‌وان به‌شونیدا عه‌ودالێ، دیسان نه‌وه داماوه‌ی به‌په‌للا ناکه‌ن و له‌خانی و نه‌غه‌ده و په‌زایه و چه‌ند جیگای تر ده‌یگرن. جا وه‌ره همه‌دی مه‌لولودی وه‌به‌ر ده‌ستی نه‌منیان بکه‌وی. جا بۆ که‌ولی ناکه‌ن؟ وه‌ک بۆخۆی ده‌یگێرپه‌وه له‌هه‌موو شاره‌کان له‌گرتوو‌خانه‌یان هاویشتوو و تا بۆیان ده‌رکه‌وتوو که نه‌وه هه‌مان همه‌د نییه که لی ده‌گه‌پێن، که‌ولی‌ان له‌حاجه‌ت خستوو هینده‌ی ئالوو و جه‌زه‌به و ئازاری بده‌ن. جا با بۆخۆی بۆتان بگێرێته‌وه. هه‌ر باس نا‌کرێ که چی‌یان به‌سه‌ر نه‌وه داماو هیناوه. پاشی نه‌وه‌ی که یه‌ک دوو مانگ ده‌یگرن، نه‌وجار ته‌سلیم به‌عێراقیی ده‌که‌نه‌وه. من نه‌وه هه‌ر ده‌کونه‌که‌ی ماله «پوو‌ره په‌ری‌زاد»‌ی دام. شه‌و بوو له‌په‌ر خه‌به‌ریان دامی که نه‌وه همه‌د مه‌نگو‌پ هاته‌وه. منیش خۆم پێنه‌گیرا و به‌و شه‌وه وه‌ده‌رکه‌وتم یه‌کسه‌ر بۆ زینوۆ. شه‌و دره‌نگ بوو که گه‌یشتمه‌ زینوۆ. یه‌که‌راست چوومه‌ ماله همه‌دی تا بزانی چ باسه‌! که چووم دیتم چه‌ند که‌سیک له‌خه‌لکی دێی پێیه‌وه هاتوون و گه‌رمی قسانن. که وه‌ژوو‌ر که‌وتم و چاوی به‌من که‌وت، ده‌ه‌ری بوو، نه‌وه‌ی ده‌یگوت نه‌یده‌گوته‌وه.

— په‌ببی مالت خه‌را بێ وه‌کی خه‌را بووه. نه‌وه چ کارێک بوو ده‌گه‌ل منت کرد هه‌ی ... منیش سه‌رم داخستوو و مه‌قم لێنایه‌ت و ناوێرم بلیتم له‌ل، هه‌ر که ده‌مه‌هوێ زار هه‌په‌چم، برینی ده‌کولێته‌وه و به‌ده‌نگی به‌رزه‌وه تووک و دۆعام لێده‌کات و قسه‌م پێده‌لی. مالی خه‌لکه‌که ئاوه‌دان بیت، که‌میکیان هیتو‌ه کرده‌وه به‌لام نه‌وه هه‌ر به‌پێوه‌م و نه‌که‌س ده‌وێری خو‌لقم بکات تا دانیشم و نه‌خۆم ده‌وێرم جو‌وله‌ بکه‌م. باش بوو خه‌لکه‌که که‌میکی تر دلێان داوه و هاته‌وه سه‌ر خو‌جا نه‌وکات دایانی‌شاندم. که ته‌ماشای همه‌دیشم ده‌کرد نه‌وه‌نده لاواز بووه که وه‌ک داری په‌قی لیها‌توو، به‌زه‌ییم بۆی پێدا ده‌هاته‌وه. همه‌د وه‌رده‌ورده زاری قسانی کرانه‌وه و ده‌ستی کرد به‌پاز و گله‌یی. بۆی گێرپه‌نه‌وه که چی به‌سه‌ر هاتوو و چۆنیان به‌ده‌ست به‌ستراوی ئازار داوه. بپوا بکه‌ن نه‌وه ده‌یگێرپه‌وه من ده‌ترسام. قسه‌کانی تا دره‌نگایه‌کی شه‌وی خایاند و پاشان خه‌لکه‌که بڵاوه‌یان کرد و منیش چوومه‌وه بۆ خه‌لانی بۆ ژوو‌ره‌که‌ی خۆم.

بۆ به‌یانی شیخ عه‌للاه‌دین ناردی له‌دووی همه‌ده مه‌نگو‌پ و هات. له‌ولاشه‌وه شیخ کو‌په‌کانی به‌دوای مندا نارد و هاتن منیان ده‌گه‌ل خو‌یان برد بۆ لای شیخی. که چووم، شیخ له‌سابات بوو و چه‌ند نه‌فه‌ری سو‌فی له‌لا بوو که ده‌سته و نه‌زه‌ر پاوه‌ستابوون. همه‌ده مه‌نگو‌پیشی دانا‌بوو قسه‌ی بۆ ده‌گێرپه‌وه که چی به‌سه‌ر هاتوو و له‌تیران و عێراق چی‌یان لێ‌کردوو و چۆن به‌ده‌ست به‌ستراوی زه‌حمه‌ت و ئازاریان داوه. منیش که وه‌ژوو‌ر که‌وتم و سلاوم کرد، گوتی:

— نهو هتا كه له گاكهم، هه ی په بی به خیر نه ی.

شیخ زه رده یه کی هات و منیش ناوێرم هیچ بلیم. هه ر ئه و به سه رهات ی خوی ده گپراهه وه و شیخیش پنده که نی. حه مه ده مه نگور ئه وه نده داخ و رقی له من بوو که به سه رهاته که ی خوی ده گپراهه وه بۆ شیخی، سیله یه کی چاوی هه ر له سه ر من بوو به لام له به ر شیخه کان نه یده وێرا له بز ی بگه ری. پاش تاوێکی که له وی گوێمان بۆ به سه رهاته کا نی حه مه ده ده لخصت ئه و جار شیخ گو تی: برۆوه بۆ ژووره که ی نه وه کوو پۆلیس یا که سیک بیت و بزانی لیره ی. عه بدولقادر کو ری ده گه ل ناردم و چوومه وه بۆ ژووره که ی خۆم^۱. قه ت ناوانم چاکه ی شیخی زینویم له بیر بجیت. ئاخ ر پیک پاشی هاتنه وه ی حه مه ده ده مه نگو ری، حکومه تی تیران زانی که کلای چۆته سه ری بۆیه، به تووندی ده سه ر حکومه تی عیراقی کرد که مگرن و ته سلیم بکه نه وه. حکومه تی عیراق باش ده یزانی که حه مه ده ده مه نگوریان له باتی من گرتوه و ته سلیم به تیرانیان کردۆته وه ئیتر ئه و جار ئاوی بۆ ناچته سه ر و ده بی مگرت و ئه و کیشه یه له کو ل خوی بکاته وه. به قوربانی شیخی زینو ی بم، وای بال به سه رمدا کیشابوو که که س نه یده وێرا بۆ لام بیت. ته نانه ت هه ره شه ی له حه مه ده ده مه نگو ری کردبوو که بیتو زمانی هه لخلیسکی، زمانی له پشت سه ری را ده رده هینتی. هه رچی لیتان پرسی تو، هه ر بلی ناوم حه مه ده ده و با بم مه ولو ده. گه ر وا بلتی هیچیت بۆ ناب و له کو ل ده بنه وه. با بم به قوربانت بی شیخ، ئاخ ر ک ئه و کاره ده کات که گیان و ژیا نی خوی و مریده کا نی بۆ کو ردی کی ئاواره ی وه ک من ده مه ترسی بهاو یت. ئه وه ی شیخ ده یکرد پشمه رگایه تی بوو، کو ردایه تی بوو. ئه و کاته که من له عیراقی بووم، شیخ کو ری کی هه بوو نیوی «مسته فا» بوو. حه یف که ده حیزبی شیوعیدا بوو. زۆر کو ری چاک بوو. ئیستا که قوتابی عیراقی دین بۆ شو په وی و له زمان ئه وان ده بیسم که مسته فا زۆر گو راوه به داخه وه.

ئه وه چه ند مانگه له و ژووره ته سه که دا خۆم هه شار داوه. وه ک دیل و زیندانی وام. هه ر به دره نگایی شه و ئه ویش بۆ سه رئاوی ده ها تمه ده ر. له ولا شه وه پۆلیس وه ک دال لیمده گه رین تا مگرن و ته سلیم به تیرانم بکه نه وه. زۆر ده ترسام به شو ینم بزانی و به سه رم داده ن و مگرن.

^۱ سه بارت به به سه رهاته که ی ئه و "حه مه دی مه لو ده مه نگور"ه ی، به ریز "سه ید عه بدوله حمانی حوسینی نه قشه بندی"، له کتبی (سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ) وه رگێرانی محمد بانه ای، چاپی "ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی" له لاپه ره ی ۱۵۲۰۵ ئاماژه ی پێداوه که له به ر گرینگی با سه که، ده قه کو ردیه که یم له لاپه ره ی ۲۵۶ داناوه.

غەنى بلووریان

شەویك بەفریكى زۆر باریوو. ولات سارد و بەستەلەك بوو. كۆرەكانى شیخ عەلەدینی هاتنه ژوورەكەم و ئاگاداریان كۆرمەووە كە چەند مریدیكى سابلاغی هاتوون و لە خانەقایەن تا بچم بۆ ئەوئ و بیانینم. دلم خۆش بوو و دە دلی خۆمدا گۆتم باشە دەگەل ئەو سابلاغییانە چەند كاتیک بەسەر دەبم و كەمیک خەبەریان لی وەرەدەگرم. هەستام چووم. ئەو شەووە تا درەنگانیكى لەلایان بووم. پاشان هەستام كە بچمەووە بۆ ژوورەكەم، كەچی كۆرەكانى شیخی گوتیان لیڕە بنوو، تازە شەو درەنگە و كەس نایەت، بەیانى نەكەت بخۆ و پرۆو ژوورەكەت. منیش لەخودام تەلەب بوو كەمیک زیاتر لەوئ بۆمێمەووە. شەومان درەنگ كرد و بۆی نووستین. دەشیرین خەو دابووم وەختیک بەخۆم زانی زەلامیک سواری سەرم بوو. زەندەقم چوو و زۆر ترسام، دە دلی خۆمدا گۆتم كارم تەواووە تازە، گیرام. كە خۆم پاتەكاند، تەماشام كرد كایرا پێدەكەنت. بە دەنگی را ناسیمەووە كە «غەنى بلووریان»^۱. رابووومەووە و دەستمان كۆردە ملی یەكترى. لە خۆشییان بە هیچ لیكنەدەبووینەووە. ئەو شەووە تا مەلابانگدانئى هەر قەسەمان كرد و بەسەرھاتەكانمان بۆ یەكتر باس دەكرد. غەنىش پرایكردبوو. كۆرەكى دى دەگەل بوو ئیوى «مەمەد شاپەسەندى» بوو بەلام ئەو شەكەت بوو و بۆی كەوت و نووست. ناحەقیشى نەبوو ئەو داماو، لەقسان دە بەفرى حاجى ئۆمەراندە بەجێدەمێنیت و بە زەحمەت گەپوویە خەلانئى. خەلك خەبەر بوونەووە بۆ نوێژكردن و منیش «غەنى»م هەلگرت بۆردمەووە ژوورەكەى خۆم، گۆتم با خەلك لە نوێژان ببنەووە و نەمانبێن پاشان دەچینەووە بۆ خانەقایە. غەنىش وەك خۆم تەمبەل بوو لە نوێژكردن دا. حەزى لە نوێژ نەدەكرد. پێشتر كە لە خانەقا دەنووستم، بەیانى زوو سۆفییەكان راستیان دەكۆردمەووە. دەبا بەو سەرمایەى پرۆم لەسەر حەوزئى دەستنوێژان بشۆم. ئەوچار بۆمەووە خانەقایە و نوێژ بكەم ئەویش بە جەماعەت. پاشان سۆفییەكان چەند نوێژىكى دیکەیان دەكۆرد و منى سەربەقووڕیش ناچار بووم تا لیدەبوونەووە نوێژم كۆردبايە. ئەوئەندەى لە خەلان بووم، ئەوئەندەم نوێژ كرد كە گەر پەنجا سال نوێژ نەكەم، قەرزدار نابم هیچ، قەرزى پێشووشم داوئەتەو. تا بەهار داھات غەنى دەگەلم لە خەلانئى بوو پاشان ئەو پۆیى بۆ «سۆلیمانى». ئەو سابلاغییانەى دەگەلێشم بوون و كاتى خۆى پێشمەرگە بوون ئەوانیش دەیانھەوئى بچن بۆ شارەكانى تر و لەرێگا كە دەیانگرن دەلێن ئێرانین، ھەمویان گرتبوون و لە كەركوك پايانگرتبوون و حكومەت پارەشى دەدانئى. منیش بەخێر عێراقیم و تەسكەرەم ھەيە و ئەو دەرەدەم دەدەنئى. ناوێرم تاو بینم. شەو و پۆژ لە ژوورىكى تەسك و ناخۆش دام كە ھىوادارم بەنسێب دۆژمنیشم نەبئى. لە ترس و دلەپاوكەيەكدا دەژیم نەبێتەووە. پۆژ بەدواى پۆژ ژيانم زیاتر پئى تال دەبوو.

^۱ مامە غەنى بلووریان لە كىتیبى بېرەوھەرییەكانى خۆیدا بە ناوى ئالەكۆك و لە لاپەرەى ۸۰ باسى ئەو سەفەرى دەكات و دەلئى كە لە كۆتایى مانگى رەشەمەى سالئى (۱۳۳۶ھ/ ۱۹۴۸ز) پرووى داوہ.

گهړانه وهی بۆ ناوچهی مه هاباد

نه وکات همه ده مینی برام له که رکوک گیرابوو. کاخه زم بۆ نووسی که کاریکی واکه له گرتووخانه رابکهی و بییه لام. به کومه گی «کوری شیخ نه همه دی خانه قایه» له گرتووخانه رابکرد و خوی گه یانده من له خه لانی. چهند نه فەر ئازهر بایجانیش که کاتی خوی دیموکرات بوون له ته ورزی ده گه لم له خه لانی بوون. دوو که سیان برا بوون به ناوه کانی «پولاد» و «بولود»^۱ نه وانیش کاتیک که شیخی زینوی ده چیته هه ولیری، پولاد ده چیته لای شیخی و داوای لیده کات که شیخ کاریکی واکت نه وان بین بۆ زینوی. شیخی هه ر پینجیان دینیت بۆ زینوی. ئیتر نه و جه ماعه ته هه موومان له زینوی و خه لانی خر بووینه وه و ئاگامان له به کتر هه بوو. رۆژنیک شیخ عه لانه دین پینگوتم:

— همه د، نه وه ده چم بۆ به غدا به کارم هه به. بۆتوش ده چمه لای سه ید عه لی حجازی، دهستی لیته لئانگرم تا تۆ ئازاد نه کات.

— به بابیه وت به قوربان بم، له دنیا و قیامت تۆ شک ده به م.

شیخ چوو بۆ به غدا به و پاشی چهند رۆژنیک گه رابه وه. عاله مه که هه مووی چوون به پیری وه من نه بی که له ترسی پۆلیسان نه مده ویرا خۆم وه دیار خه م. که خه لکه که هه موو ده گه ل شیخی هاتنه وه بۆ ناو دی، کاتیک که ده وره ی چۆل بوو و ته ماشام کرد پۆلیس له وی دیار نین، چوومه خزمه تی و زیاره تم کرد. فه رمووی:

— همه د وه ده رکه وه، بۆ هه رجیگایه ک ده رۆی ئازادی.

^۱ سه فەر خان قه ره مانیان له کتییی بیره وریه کانی خۆیدا به ناوی خاطرات صفر خان - سی و دو سال مقاومت در زندانهای شاه - در گفتگو با علی اشرف درویشیان - ل ۸۳ سه بارهت به و دوو که سه ئاوا ده نووسن: (نه و دوو که سه (پولاد و بولوت) له کاتی شۆرش بۆلشویکیه کانی دژی تزاری پروس له سالی ۱۹۱۹ هه لدین و دین بۆ لای ئیران و ده گیرسینه وه. هه لبه ت زۆر مندا ل بوون که هاتن بۆ ئیران. زۆر له زه بر و به غیره ت و شه رکه ر بوون. له دوا ی گه لاوژی سالی ۱۳۲۰ نه و دووانه له ناوچه ی مه راغه ی بۆخویان ده سه لاتدار بوون. هه وه له کان ده گه ل ئیمه بوون. نه وانه له ناوچه ی مه راغه دوو یا سێ مانگان ده گه ل ده وله ت شه ریان کرد. پاشان دۆران و هه لاتن بۆ کوردستان تا ئاخری ته مه نیشیان له کوردستان مانه وه). مامۆستا هه ژار موکریانی له کتییی چیشتی مجیوردا له زمان کاپیتان همه دی مه ولوده وه ده لی (بلوت قه ده ریکیش چه ته ی مسته فا خانی خوئریاوا بوو). هه لبه ت به و مانایه ی که چه کداری مسته فا خانی خوئریاوا بووه، ده نا مسته فا خان، ئاغا و ملکدار بووه نه ک چه ته. به و به دوا داچوونه ی که بۆم کردووه نه و دوو که سه له گوندی "قه ره داغ" له ناوچه ی شامات نیشته جی بوون. دوو نه فسه ری فیرقه ی دیموکراتی ئازهر بایجان بوون که پاش تیکچوونی کۆماره که یان له ته ورز، هاوړی ده گه ل کۆمه لیک له نه فسه ره فارس و ئازهریه کانی تر ئاواره ی کۆماری کوردستان بوون و پاش رووخانی کۆماری کوردستانیش په نایان برده باشووری کوردستان (عیراق). ماوه یه ک له زیندانه کانی نه و ولاته ده گیرن. پاشان ده گه ل "صفر خان قهرمانیان" له زیندان راده که ن و له سیبه ری شیخ عه لانه ددینی نه قشبه ندی (که مالیزه ده) له زینوی و خه لانی، خۆ حه شار ده دن.

له جیوه داهامهوه و قوندهرهکانیم ماچ کرد. ئیتر لهوړۆژهوه ترسم له پۆلیسان نهما و نهوانیش کاریان به من نهبوو. نهوکهپهت به ناشکرا دهچوومه زینوئ و رایهتن. رۆژانه دهئبو خه لکیدا بووم و بهبئ ترس و دلهپراوکئ دهخولامهوه. بهوجۆرهی پامدهبوارد و تامم له نازادی دهکرد. پێشتر له بهر برینی خۆم ناگام له مال و مندالم نهبوو. تێستا که نازادم و دهتوانم له عیراق به نازادی بژیم، خه می مندالان خهوی لهچاوان هه لگرتووم. زۆریان ئارهزوو دهکهه. نه مه ده زانی چۆنیان ببینم. له لایه کیش پێمخۆش بوو کونه دۆست و هاوالان له ناوهوه ببینمهوه و بیاندوینم تا به شکوو بتوانین دیموکرات ساز بکهینهوه و سه ره له نوئ ده ستیپ بکهینهوه. «پولاد» و «بولوت» زۆریان هه ز ده کرد بچنهوه بۆ عه جه مستانئ و سه ردانی مال و مندالانی خۆیان بکه نهوه، به لام هیچ ده ره تانیان نه بوو. نه رێگا به له د بوون نه ده یانوئرا. ده بوايه هه موو رێگا که به له دیکیان ده گه ل بوايه. رۆژیک باسه کهم له کن کردنهوه گوتم با بزانه هه ر وا تامه زرۆن بۆ چوونهوه، پێمگوتن:

— من زۆر ئارهزووی مال و منداله کانم ده کهه، نه دی ئیوه؟ هه ز نا کهن سه ردانیکی ولات بکه نهوه؟ دلتان نایهه وی بچنهوه ناو خه لکی خۆتان؟

— به رێوه لالا له خۆداشمان ته له به به لام چۆن؟ خۆ له سنوور ئاودیو بین ده گیرین.

— خه متان نه بئ، من هه موو رێگا که به له ده م و خه لکه که هه موو ده مناسن و تا لای میانداوویتان ده به م و له ویش را بوخۆتان به له دن و به هاسانی ده توانن بچنهوه بۆ ناو خه لکی خۆتان و پاشانیش به کده گرینهوه و دینهوه بۆ ئیتره. نایه تیلن کهس پێزانئ.

— نه دی نه گه ر گیراین؟

— تفهنگان پهیدا ده کهین و له رێگا هه رکهس پێشمان پێگرئ ته قه ی لیده کهین. گه ر تفهنگمان پێیت کارمان هاسانتره.

— نه دی چۆن تفهنگ پهیدا کهین؟

— هاسانه، من نهوه ده مانچه به کی بر نه وی درێژم هه یه و بۆ ئیوه ش شتیکی پهیدا هه ر ده کهه.

که زانیم نهوان رازین، گورجیکی چوومه لای شیخی و گوتم:

— یا شیخ گه ر رات له سه ر بیت، من و نهو عه جه مانه زۆر ئارهزووی منداله کاغان ده کهین و ده مانهه وی برۆین بۆ لایان و بیانبینین.

— ده ی زۆر باشه به لام ده بئ ناگاتان له خۆتان بیت.

— به سه رچاو هه ر واده کهین به لام گه ر تفهنگمان پێیت کارمان هاسان ده کاتهوه. نه گه ر جه نابت کومه گمان بکه ی و له خه لکی دئییه که پێنج تفهنگی خه راپۆکه مان بۆ وه رگری زۆر باش ده بئ.

— ناخر ناتانگرن؟

— قوریان گه ر ئیوه هیممهت بکهن و دوعای ئیوه مان له پشت بیت ناگیرین. من له خۆم پاده بینم.

— ده ی زۆر باشه، با بزانه.

قەت چاكەى ئەو شىخە ناتوانم لەياد بكەم. ھىندەى پىنەچوو ٣ تەنگى پىنچ تىر و سى تىرى لە رەغىيە تەكان ھەستاند و دايمى. تىستا دوومان بىتفەنگ مابووینەو.^١ چوو مە لای «مىنەى عەلى ئاغای» رايەتى و دوو تەنگم لەویش وەرگرت و بۆ لای شەوئى خۆمان ساز کرد بۆ رۆيشتنەو. شەو کە تارىک داھات، وەرکەوتىن و حدودمان تىپەراند. شەوانە شەو رەومان دەکرد و بە رۆزىش خۆمان ھەشار دەدا تا چووینە «شامات»-ى.^٢ مە لەوئى بەلەد نەبووم پولات زۆر باش بەلەد بوو. لەوئى چووینە مائىكى کابرا دۆستى پولاتى بوو.^٣ تىوى «کەرىمى زارايە» بوو. نازانم «سولتان ئاغای شىخ ئاغای»^٤ لەکوئى زانیبووى تىمە لەو مائەلەين، پىاوئىكى خۆى ناردبوو بەدواماندا کە دەبى بىن بۆ مائەلە تىمە. تىمەش ھەستايىن چووین. تەماشام کرد بۆخۆى لە قەرەغ دىي چاوەرمانە و ھەموومانى برد بۆ مائەلە خۆى و زۆرى حورمەت لىتايىن و سى شەو و پۆزان نەيھىشت بپۆين و دەپلاو و گۆشتى گرتىن. ئەو ماوەيەى کە لە مائەلە سولتان ئاغای بووین زۆرمان قسە لەسەر خۆمان کرد کە چ بکەين و چ نەکەين؟ ئەو فەرمان ھاتە سەر کە بپۆين بۆ نازەربايجانى شۆرەوى و ھەموومان لەسەر ئەو بپرايە کۆک بووین. سولتان ئاغای کە زۆرى پىباش بوو ئەو کارە بکەين گوتى دەتيرمە لای «سەيدى زەمبىلى»،^٥ ئەگەر گوتى بپۆن، باشە دەنا. مەپۆن. چەندى ھاوارم کرد کە شىخ و شتى پىتاوئى، چکارمان داوہ بە شىخ؟ لەولای را پولات ھەلەدايە:

— مە بە قسەى شىخ دەکەم، مە دەزانم چ سەيدىكى گەرەيە.

— گوتم ئاخىر ئۆى عەجەم چکارت داوہ بە سەيدى زەنبىلى مائەلە خراب؟

— دەنا دايکەم مەرى و بابەم مەرى، بى ئىزنى شىخ لە جىي خۆم نابزووم.

ئەوچار وای لىھاتبوو کە سولتان ئاغای دەستى ھەلگرتبوو و دەيگوت کە پىويست ناکا پرس بە شىخى بکەن بەلەم پولات پىي چەقاندبوو کە ھەر دەبى پرسى پىيکەين! بەو شەوئى سولتان ئاغای پىاوئىكى نارد بۆ لای سەيدى زەمبىلى و پرسى پىکردبوو، شىخىش گوتبووى نەکەن بپۆن. لەسەر قسەى شىخى پەکمان کەوت و ئەو فەرمان لەبەر خۆمان بردەو. شەوئىکە بۆ خەوتنان چووینەو مائەلە کەرىمى زارايە، بىرمان لەو دەکردەو کە تىمە ئاوا بە پىيان ئەولائەوئەولا بکەين تىدادەچىن، باش وایە سەرەو ئەسپىک بۆخۆمان پەيدا بکەين. پولات گوتى:

^١ کاپيتان پرونى ناکاتەو کە دەو سەفەرەياندا کى و کى دەگەلەيتى. لە قسەکانى کاپيتان ھەمەد راوا دەردەکەوى کە ٥ کەس بوون. ١- "بولوت"، ٢- "پولات"، ٣- کاک ھەمەد، ٤- "عيسا" کورئىکى سەيى ٥- "صفرخان قەرمانيان"

^٢ محالى شامات ناوچەيە کە لە رۆژئاواى شارى ميانداو و لە باشورى گۆمى ورمى و رۆژھەلاتى محالى شاروپران و باکوروى محالى چۆمى مەجىدان ھەلکەوتوو. چەند گوندیک لەخۆ دەگریت کە زۆربەيان کوردنشین.

^٣ بە پىي گىرمانەوى کاپيتانى کە لە داھاتوودا دەيخوئىنەو ئەو گوندە ناوى تالو بوو.

^٤ بۆ ناسىنى ئەو تىکۆشەرە بروانە لایەرەى ٤٦٩ى ئەم کتیبە.

^٥ لە زاراوہى موکرياندا زۆرجاران جىگای دوو پىتى "ن" و "م" دەگۆردى وەک ئەنبار بۆ ئەمبار. ھەمبەل ھەنبال. لىرەش زەنبىل کراوہ بە زەمبىل. نووسەر ھەول دەدات کە وشەکە لەوہا وەک ماکی خۆى بنووسیتەو.

— من ټو ټیوهی هه موو به له دم. خه لکه که ی هه موو ده ناسم و ده مناسن. «سارم ټاغا» یه که هه یه زور زالمه ده گه ل خه لک، ټه سپی چاکیشی هه یه، بو نه چین خو یه که به ته ویله که ی داده ی و ټه سپی خو مان ده رکیشین و بروین؟

هه موومان له سهری ریک که وتین و شه ویک چووین سن بارگینی باشمان له ته ویله که ی ده رکیشا. ټیمه پینچ که س بووین، دوو ټه سپی دیکه مان پووست بوو. پولاد گوتی:

— تازه که وای لیهات، له فلانه دتی، (که ټیوه که م له بیر نه ماوه)، کو تخابه کی لیه له ټاغا که ی به دغه پرتو، با بچین سهری ټو چاکه ی نه وه به شکوو له ته ویله ی ټو دا ټو دوو که سه شمان بکه ین به سوار. دیه که نیزیک بوو. من و پولاد چووینه ته ویله ی کابرای و هاواله کانی تریشمان له قه راغ دتی ټه سپه کانیان راگرتوو. من و پولاد یه که و جلوه ی بارگینیکمان به ده سته وه گرت تا بیکیشین ده ری. ده گه ل له ته ویله ی ده ده ره که وتین، کابرا پییزانی. من له دواوه بووم و کوو توپر پامالی دا من. منیش ده ستیکم به جلوه ی بارگینه که وه بوو ده ستیکشم به تفهنگه که مه وه. کابرا رو بوویه تفهنگه که م. ټیوه ده ی تفهنگه که به ده سته ی من بوو قونداغیش به ده سته ی ټو. کابرا تفهنگه که را ده کیشت و منیش نایده م. هاوکات کردی به قیره قیزیک نه بیته وه. پیم شوو ره یی بوو تفهنگم له ده ست ده ری ټیت و بکه ومه بهر تیزان، بویه هه رچو ټیک بیت جلوه ی بارگینم ده ورک له ده ستم ها لاند و هه ر به و ده سته شم ده ستم برد بو ده مانچه که م تا فیشه کیکی تیسره وینم، چاک بوو پولاد به فریای هات و تفهنگیکی ده بهر پی کرد و کابرا تفهنگی منی به ردا و به هات و هاوار کردنه وه هه لات. ټیمه ش سوار بووین و بو مان ته قاند. ټو شه وه تا توانیمان دوور که وتینه وه و هاتینه شاخه کانی «توتتا غاجی»^۱. روژ له ووی خو مان هه شار دا. بیرمان کرده وه که ټیستا ټو کابرایه ټیمه ی دیوه و کردی به و به زمه، له وانه یه ټه منییه ی ټو ناوچانه وه دوامان که ون، باشر وایه ماوه یه که بروینه وه بو عیراقی بو ټیو عیلق، پاشان دیسان دینه وه. هه ر واشمان کرد و به بارگینه وه چووینه وه بو عیراقی به لام له بهر شیخی نه چووینه وه بو زینوی، گوتمان تفهنگه کاتمان لیده ستی ټیته وه. ماوه یه که له ناو عیلق بووین و دوا ی چهند روژیک دیسان گه راینه وه بو تیرانی. من به هاواله کانم گوت که جاری پیشتی له بهر ټیوه نه متوانی منداله کانم بینم، ټه و جار ده بی چاوم پیان بکه و ټته وه. بویه ده بی ټه و جار کاریکی وا نه که یین بیینه بهر چاوان. ټه و که په ته ش ده گه لیان چوومه وه بو لای «تالو»^۲ سی^۲ ماله ټاشنا که ی پولادی. خاوه ن مال گوتی له وکاته یه وه ټیوه بارگینه کانتان له سارمی ده رکیشاوه، وه ک سه گی هاری لیها تووه و پیاوه کانی له گیان ټو خه لکه بهر بوون. ده ست له که س ناپارین. که ټه وه مان بیست ټاورمان گرت و گوتمان ده بی عاقلیان که یین. هه ستاین چووین له سهر ریگای پیاوه کانی سارمی، سیله مان دا کوتا. ماشینیک هات و پامانگرت. چهند نه فهر سابلای ناسیاو و چهند ټاشنایه کی پولاد و ټه فسه ریکیش ده گه ل ژنه که ی ده ماشینه که یدا بوون. ټه فسه ر و ژنه که ییمان هیتانه خواری له ماشینه که و پولاد

^۱ «توت ټاغا» گوندیکی کوردنشینه که له ۱۵ کیلومیتری باکووری مه هاباد هه لکه وتوه.

^۲ «تالو» گوندیکه له محالی شامات و له ۲۴ کیلومیتری روژتاوای میانداو هه لکه وتوه.

نه فسه‌ری داگرت. ژنه‌ک‌ی ده‌ستی کرد به گریان. که ژنه ده‌گ‌ریا زگم زور پئی سووتا. هه‌چه‌ند نه‌وانه زگیان به ژن و مندالی ئیمه ناسووتیت. سه‌رباقی نه‌وش داوام له پولادی کرد که به‌سیه‌تی و له‌وه زیاتر دایمه‌گره. کورپکی س‌نه‌ییمان ده‌گ‌ل بوو تئوی «عیسا» بوو، نه‌ویش خوی لیخ‌وش‌کردبوو که هه‌ر ده‌یکوژم به‌لام نه‌مه‌یشت. که‌می‌کمان قسه ده‌گ‌ل نه‌فسه‌ره‌که کرد و هه‌ره‌شه‌مان لی‌کرد که خه‌لکی زه‌حمه‌ت نه‌دات. ته‌گ‌ری ماشینه‌که‌مان له کار خست و به‌جیمان هیشتی به‌لام کابرای نه‌فسه‌ر بارگه و بنه‌یه‌کی زوری پی‌بوو هه‌موومان لی‌نه‌ستاند و بارمان کرد و دوور که‌وتینه‌وه.

یه‌ک‌راست چووین بو لای سندووسی^۱ (تئوی دئیه‌که‌م له‌بیر نه‌ماوه) و له‌لای ناشنایه‌کی «سه‌فه‌رخان»^۲ ماینه‌وه. کابرا نه‌و بارگه و بنه‌یه‌ی نه‌فسه‌ره‌که‌ی که پی‌مانبوو، بردی له ده‌شتی تاقه‌تی کرد و ئیمه‌شی برده تئو بیستانیکی که هه‌مووی گوله‌پی‌نغه‌مبه‌ره بوو. ده تئو گوله‌پی‌نغه‌مبه‌ره‌یدا خو‌مان هه‌شار دا، ژن و مندالی کابرای، نان و چایان بو‌هینان و پاشان له‌بهر شه‌که‌تی ته‌خت بو‌ی نووستین تا لای نیوه‌پوویه.

که هه‌ستاین له خه‌وی، کابرا به خوی و ژنه‌که‌یه‌وه مریشکیکی زوری ساز کردبوو. پاش نان خواردن به خاوه‌ن مالم‌ان گوت که نه‌و که‌لوپه‌له‌مان بو‌ بفروشه و پووله‌که‌مان بو‌ بی‌نه‌وه. من پی‌مگوت: ده‌پووه‌وه بو‌ لای سابل‌اغی و ناتوانم له‌سه‌ر فروشتنی نه‌و شتانه‌پاوه‌ستم، گهر بو‌ت مومکین ده‌بی‌ت تو ۲۰۰ تمه‌نم بده‌یه با بو‌ منداله‌کامی به‌رمه‌وه. کابرا پاره‌که‌ی بو‌ هینام و گوتی نه‌گهر فروشتم باقی پووله‌که‌شت ده‌ده‌می، به‌لام له‌و ۲۰۰ تمه‌نه زیاتر چاوم به‌پاره‌ی تر نه‌که‌وته‌وه. پولاد بپاری خوی دا و گوتی من ده‌چمه‌وه بو‌ «قه‌ره‌داغ»^۳ ی و سه‌رپکی منداله‌کانم ده‌ده‌مه‌وه. سه‌فه‌رخان و هاواله‌که‌شی گوتیان ئیمه‌ش ده‌چینه‌وه بو‌ «شووشه‌وانی»^۴ و سه‌رپک له‌ منداله‌کاغان ده‌ده‌ینه‌وه. گیره و کیشه زوره و لی‌ره باس نا‌کری.^۵ خولاسه نه‌وان رویشتی و تفه‌نگه‌کانیان به‌سه‌ردا به‌جیه‌یشتم. من و عیسا ماینه‌وه به‌ نه‌و هه‌موو تفه‌نگانه‌وه. ویستمان له‌بهر تفه‌نگه‌کان بچینه‌وه عیراقی به‌لام نه‌وکات دیسان من نه‌مده‌توانی منداله‌کانم بی‌نمه‌وه.

^۱ "سندوس" ناوی کۆنی محالی "نه‌غه‌ده" یه. که ئیستاش به‌گوند و دێهاته‌کانی نه‌وشاره که ده‌که‌ویته‌ نێوان سی گۆشه‌ی باشووری گۆلی ورمی و شاری نه‌غه‌ده و سنووری باکووری مه‌هاباد، ده‌گوتری سندوس.

^۲ نه‌و که‌سه صفرخان قهرمانیان ناوتی. بو‌ زانیاری زیاتر ب‌روانه‌ لاپه‌ره‌ی ۴۳۰ ی ئهم کتێبه.

^۳ قه‌ره‌داغ گوندیکه له‌ ناوچه‌ی شامات و له‌ لای رۆژه‌لاته‌وه ۳۹ کیلۆمێتر له‌ "تالاو" و ۴۱ کیلۆمێتر له‌ میانداو دووره و ده‌که‌ویته ۳۲ کیلۆمێتری باکووری مه‌هاباد.

^۴ نه‌و گونده‌یه که سه‌فه‌رخان لێی له‌دایک بووه و لێی گه‌وره‌ بووه و خاو و خێزانه‌که‌ی له‌وی ژیاون و له‌ ۳ کیلۆمێتری شاری "عه‌جه‌بشیر" هه‌لکه‌وتوه‌وه.

^۵ سه‌رم به‌سه‌ر هه‌ردووک کتیبی بیره‌وه‌ریه‌کانی سه‌فه‌رخانیدا کرد (خاطرات صفرخان - سی و دو سال مقاومت در زندانهای شاه - در گفتگو با علی اشرف درویشیان. هه‌روه‌ها لحظاتی از زندگی صفرخان قهرمانیان نووسینی: به‌روز حق) تا به‌شکوو باسیک له‌ کاپیتانی تیدا بدۆزمه‌وه، به‌داخه‌وه ته‌نانه‌ت بو‌ یه‌ک وشه‌ش باسی کاک حه‌مه‌دی نه‌کردوه. نه‌وه بو‌مان ده‌رده‌خات که به‌ دل‌ه‌تیشاوی لیک هه‌ل‌پراون و سه‌فه‌رخان نه‌ویستوه‌وه باسی کاپیتان بکات.

دیتنه وهی منداله کانم

به ناقایلی ده گهل عهجه مه کان لیکه لبراین. نهوان پویشتن و نیمه ش تفهنگ و فیشکه دانی نهوانیشمان له خومان قایم کرد و وه پری کهوتین. له ئاستی «قه ره قه ساب»^۱ تووشی ده ستیک دهرویش بووین که له بازاری «قه باکه ندی»^۲ وه لاغیان کرپیوو و دهیانرد بو عیراقی بو فروشتن. من دهرویشه کانم باش ده ناسی. یه کیان «سهید نه حمده» بوو که زور هاوال بووین. پاشی چاک و خووشی گوتیان وهرن سوار بن با بهیه که وه برۆینه وه بو عیراق. من به عیسام گوت:

— من ده پوومه وه بو لای سابلانغی و سه ریک له منداله کانم ده ده مه وه و تووش له وانه باشرت ده ست ناکه وی، ساز به ده گهلان برۆوه بو عیراقی و نهو تفهنگانه ش بده وه به شیخی و پاشانیش من خوم دیمه وه.

عیسام ده گهل دهرویشه کان خست و ههر دهرویشه و تفهنگیکیان ده شانی کرد و خواحافیزیمان له یه کتر کرد. نهوان پویشتن بو عیراق و منیش ورده ورده به ریکای «مه حمه شه»یدا ملی ریکام گرت بو سابلانغی. بو لای به یانی گهیمه باغی «قازی محه مه مه»^۳ که چوومه قوناغی، باغه وانه که له خهویکی قوولدا بوو، که راستم کرده وه و سه ری هه لیتنا و منی بینی به تفهنگه وه له سه ر سه ری پاوه ستاوم، له ترسان قسه ی بو نه ده هات. من نهوم زوو ناسیه وه که «مسته فای کوری مرادی به فرفرۆش» بوو. مسته فا خووی پیشتی پیشمه رگه ی کوردوستان بوو. به هیدی و هیمنی دواندم و پیمگوت که مه ترسه و من حه مه دم. که ناسیمیه وه، راست بووه و شالوی بو هینام و دهستی هاویشته نه ستوم و یه کترمان وه بهر ماچان دا. نهوجار زوو خووی خر کرده وه و ژنه که شی نان و چای حازر کرد. پاشی نان خواردن بیخه وی و شه که تی هیزشی بو هینام. نهوانیش له ناو بیستانی جیگاهه کیان نیشان دام و گوتیان لیتره بنوو، تیتره نه مینه. پیش نووستم به مسته فام گوت که چووی بو ناو شار، به خورشیدی ژنم بلتی حه مه د له باغیه. کاریکی وا بکه منداله کان بیئیت و بیئت. منیش چووم که بنووم به لام لهو شوینه نه نووستم که نیشانی دام، چووم بو باغی «حاجی کاکه مینی» که لهو باغه دوورتر بوو. هه رچه ند له بهر مه ترسی خوم و له خووشی دیتنه وه ی منداله کانم له سه ر هه ست نووستم و نه مه یشت شه که تی به سه رمدا زال بیئت، به و حاله ش سه رخه ویکم شکاند. پاشی خهویکی کورت و خووش، ههر وا که پاکشا بووم، چاوم له ئاسمانی بری

^۱ نهوگونده ئیستا سه ر به شاری نهغه دهیه و له ۱۱ کیلۆمتری باشووری "محمدیار" و له ۳۴ کیلۆمتری باکووری شاری "مه هاباد" هه لکه وتوووه.

^۲ نهو گونده له ۱۰ کیلۆمتری باشووری میاندواو هه لکه وتوووه و له کۆنه وه بازاریکی وه رزانه ی بهر و بوومی گوندنشینانی لیته و له ناوچه دوور و نیزیکه کان پا ده ستردی لادیی و مه ر و مالاتی لیده فرۆشریت.

^۳ نهو باغه به (باغی ساوا) به ناویانگ بوو که باغی پیشه و قازی محه مه د بووه.

که چهند بَلیند و تهرزه! هه زار ئاوات و ئاره زوو به بهرچاومدا ده هاتن و ده چوون! ده یان خۆزگه و بریام به سهر کردنهوه! هیوام ده خواست منیش ژیا نیتیکی ته رازم هه بووایه و وهک بابی خه لکی، مندا له کانم له باوه شی خۆمدا بان و ناگام لیتان بوایه. به لām چ بکه م؟ کوردم و زۆر لیکراو. به وه دلخۆشی خۆم ده دایه وه که مندا له کانم له وانه یه ئیستا لیم تینه گهن به لām که گه وه بوون و زولمی عه جه مانیان دیت، ده زانن که باوکیان بۆ نه و ژیا نه ی هه لێژاردوه؟! نه وکات ده زانن کورد بوون یانی چی! چاوه کانم که وا له ئاسمانی سامال پریوو فکر و خه یال وهک بنیتشت له بهر یهک ده کیشرایه وه. بیرم له وه ی ده کرده وه که مندا له کانم ببینم چۆن ده توانم خۆم راگرم و وره به رنه ده م تا به چه مام نه بینن؟! تا کات زیاتر تیده په ری، زیاتر ئۆقره م لته ه لده گیرا و دلّه کوته م هه لده کشا و هه ناسه م قورستر ده بوو.

شه یتانم به نه حله ت کرد و هه ستام چوومه وه نێو بیستانی و خۆم ده نێو گوله پیغه مبه راندا مات کرد. لای چیشتانن بوو و مسته فا هه ر وه دیار نه که وت. نه و جار ژنه که ی نان و خواردنی بۆ هیتانم، که له خواردنی بوومه وه، ئیدی که م که م نیگه ران ده بووم. له پڕ ته ماشام کرد نه وه خورشید مندا له کانی وه پیشخۆی داوه و ده هات چۆن! له ترسانیش زووزوو ئاورپکی له دواوه ده دایه وه که نه کا که س ببینیت. دیار بوو که خورشید به مندا له کانی نه گوته وو ده وه مه کن بابتان. نه به یشته وو که مسته فاش له کنیان باس بکات. که هاته نێو بیستانی و چاوی به من که وت، له گابۆرپی دا، ده گریا چۆن! وهک بارانی به هاری ئاوی به چاواندا ده هاته خوار. ئامینی کچم ته مه نی ببوو به ۱۲ سالان، خانه ی کوڕم ۶ ساله یه و فامیشم نه وه نده چکۆله یه که نافامی. ئامین منی ناسیه وه و ئامبازم بوو ده ستی ده نه ستۆم کرد. بۆ نه وه ی مندا له کانم تفه نگ و فیشه کم پینه بینن و نه کا له لای مندا لی گه ره کتی باسی بکه ن، پێشتر تفه نگ و فیشه کدانه که م ده نێو دیراوێکیدا دانا و گیام به سهر دادان و خۆشم له وی دانیشتم. له وه لاوه خانه ی کوڕم که منی دیت له ناو گوله به رپۆژاندا دانیشتووم، پرووی تیکردم و وه ده نگهات و گوته:

— مامه، رازی گوله پیغه مبه ره یه کی لیکه مه وه؟
 — هه ز ده که ی ستیان لیکه وه به قوربانته بم. وه ره ماچیکم ده به.
 که وا به گه رمی جوابم دایه وه، ته ماشایه کی سه یری کردم. دلخۆش ببوو که نيزنم داوه گوله شامی لیکاته وه. نه و ئیستا منی نه ده ناسی. هه ر وه یده زانی من باغه وانم. که ته ماشای دایکی و ئامینی کرد که ده گرین و منیش ده ستیکم ده ملی ئامین و ده ستیکیشم ده ده ستی دایکی دایه و خۆش خۆش ماچیان ده که م و دلخۆشیان ده ده مه وه و فرمیسکیان بۆ ده سڤمه وه، گوله شامیه که ی دانا عه رزی و هاته پێشه وه و به خورشیدی گوته:

— دایه نه وه کتیه؟
 نه ویش به ده م گریان و هه نیسکه وه جوابی دایه وه:

— باوكتە پۆلە گيان!

پىلى خانەم گرت و ھىنامە پىشەوۈ و بەخۆمەوۈ گوشى و ماچم كرد و بۆنيم ھەلمزى. ديار بوو باوهرى نەدەكرد. ديسان دايكى دلىاي كردهوۈ، جا دەگەلم پاهات. ماوہى سەعاتىك پىكەوۈ بووين. وردەوردە ترسم لى پەيدا بوو كە نەكا سەرباز بىنە سەرم؟ خۆ ئەوانەم لەلا بىت ھىچم پىناكرى و دەگىرىم. رازىم كردن كە برونەوۈ و بىرىك پارەم پىبوو، دامنى و بەرىمكردنەوۈ. ئەوانم كە بەرىكردەوۈ، ماينەوۈ من و مستەفا. ئەویش دەستىكرد بە پرتە و بۆلە:

— تۆ زۆر دلرەقى و ھىچ نەگىراي، واى لەو دلەي ئەتۆ ھەتە و...

سەرچەم سى رۆژان لەو باغە بووم. رۆژىكيان مستەفام نارد بۆ لای كورى قازى تا بىت بىيىنم. كورى رەش لای ئىوارىكى پەيدا بوو. تا درەنگانىكى بە سىقۆلى گەرمى قسان بووين و پاشان پۆيى.^۱ بۆ بەيانى ھاوالە كانم زانىيان كە لە باغىم، دياربوو مستەفا پىيگوتبوون. ئەو رۆژە زياتر لە ۲۰ نەفەر ھاتنە لام. ھەمووى وەختى خۆي پىشمەرگەم بوون.

^۱ سەبارەت بەو دىدارە، وتووێژىكم دەگەل بەرپز "عەلى قازى" كورى پىشەواي نەمر پىكەتپاوە كە دەتوانن لە لاپەرەي ۴۰۸ ئەم وتووێژە بخوێننەوۈ.

قاوه خانەى «قازىياوا»^۱ يە

پاشان دەگەل «هاشمە كۆيرى» وەرپى كەوتىم كە بېرۆمەوہ بۆ عېراقى. هاشم پىيخۆشبوو تا لاجانن دەگەلم بىت. ئەو شەوہ ھاتمە «قازىياوايە» كە دىيىكە يەك سەعات لە سابلاغى دوورە. لە رىيە رووم دە هاشم كەرد و پىمگوت كە ئەوشۆ ھەوسەلەى رۆيىشتنم نىيە. دەمەھوئى ئەوشۆ لادەمە قازىياوايە. كە رۆژ بۆوہ تا لای شەوئى دەچمە ناو مېشەى و تۆش بېرۆ لە چايخانەى قازىياوايە نان ومانم بۆ بىنە ناو مېشەى. گوتى:

- خۆ چايچىيە كە كۆرى «مىنە كرمانجى» يە!
- جا خۆ پىشمەرگەى خۆم بووہ و باشى دەناسم، با بېرۆينە وئ.
- من لە نىو مېشەى راوہستام تا هاشم بزائى كى لە چايخانەيە. پاش تاويكى ھاتەوہ گوتى:
- دوو قاچاغچى لىيە، يەكيان «رەحيم» ە و ئەويتريان «سولتان پىشتەگورگ» ە. تىستا نان دەخۆن، كە خەلاس بوون دەرۆنەوہ ناو شار.
- ئىمەش تا ئەوان لە نانى بوونەوہ لە مېشە خۆمان خاflاند و پاشان چووينە ژوورى چايخانەكە.
- كە «محەممەدى مىنە كرمانجى» چاوى بە من كەوت، لە خۆشيان خۆى دەباوہشى ھاويشتم و دەستى كەرد بە نووكەنووكى! پاشان دانىشتين و ملمان دەبەر قسان نا. لە پال قساندا لىم پرسى:
- دەمەھوئى ئەوشۆ لىرە مېتمەوہ، دەلىتى چى و نالىتى چى؟
- زۆر باشە. دوو مانگىش دەبى نە ئەمىنيە و نە سەرباز بەو رىگايەدا نەھاتوون. ھەز دەكەى چەند رۆژان لىرە مېتمەوہ. بە رۆژ بچۆ بۆ ناو مېشە يان بۆ شاخ و بە شەويش وەرەوہ تىرە بنوو.
- زۆر باشە.
- كە لە قسان بووينەوہ ئەو زوو چۆوہ بۆ مالى لەناو دى و ھىلكە و پۆنى بۆ ھىتاين و خواردمان. پاشى نانخواردن پوولم دا بە هاشمى تا بچىتە شارى و پەستەكىكم بۆ بكريت، ھاوكات خەويكى قورس داىگرتم. بە محەممەدىم گوت: لەكوئى بنووم؟ بردمى لەدەرەوہى چايخانە جىگاي بۆ راختم. محەممەدىم وشيار كەردەوہ كە نەكا شتىك روو بدات، زوو راستم كاتەوہ. گوتى ئەرخەيان بە و بەراحتى بنوو. تفەنگ و دەمانچەكەم دەبن سەرم نا بەلام فېشەكدانەكەم پىوہبوو، لىم نەكەردەوہ. كراسىكى رەشى عەجەمىم لەسەرەوہ دەبەر كەردبوو فېشەكدانەكانى داپۆشبوو، ديارنەدەكرا كە لەبن كراسەكە چىم پىوہيە. بەو حالەوہ بۆى چووم لە خەويكى قوولەوہ. لەپەر دىتم بىككىك رايئلەكاندم. بە ترسەوہ گوتى:

^۱ «قازىناوا - قازىاوا» گوندىك بوو لە ۸ كىلۆمىترى رۆژناواى مەھاباد كە تىستا وەبن بەنداوى ئەو شارە كەوتووە. پاشان ئەو گوندەيان راگواست بۆ قەراغ ئاوەكەى ئەو بەنداوە كە تىستا لە ۱۰ كىلۆمىترى رۆژناواى مەھابادە. ئەو كوندە ملكى بنەمالەى قازى بوو.

— راست بهوه. زووبه خۆت پزگار که. سهرباز و «گروبان» وهسهرت گهړان. منیش زوو پاپهړیم. ته ماشام کرد تاو هه لاتوو و براکه‌ی محهممه‌د چایچییه و خۆی گه‌یاندوته من تا قوتارم کات. به‌په‌له دهستم برد بو تفه‌نگه‌کانم که‌چی، له‌وئی نه‌مابوون. له‌تاوان هه‌واکه‌وتم و ته‌ماشام کرد ۳ نه‌فهر گروبان هاتنه به‌رده‌رکی چایخانه‌ی. منیش نه‌وه له‌بهر دمیانم. نه‌وه‌نده به‌خته‌وهر بووم که خه‌به‌ری منیان نه‌دابوو، ته‌نیا خه‌به‌ری قاچاغچییان دابوو. هاتبوون قاچاغچییان بگرن. نه‌وه که‌سه‌ی که خه‌به‌ره‌که‌شی دابوو ده‌گه‌ل گروبان‌ه‌کان بوو. که چاوم به‌وی که‌وت، له‌نه‌ژنۆ به‌ژیرم مرد. هیزم لیبرا. نه‌وه که‌سه‌ نیوی «محهممه‌د» بوو، زور چاک منی ده‌ناسی. وه‌ختی خۆی به‌یه‌که‌وه له‌ریگای پرواندز فعه‌له‌ بووین. من به‌ملکه‌چی ته‌ماشاییم کرد تا نه‌مناسیتیت و به‌گرتم نه‌دات. نه‌ویش به‌چاو تییگه‌یاندیم که مه‌ترسی. گروبان‌ه‌کان پروویان ده‌من کرد و لییان پرسیم که:

— سوڤی قاترت نه‌دیوه به‌و پینگایه‌دا؟
گوتم نا!

محهممه‌دی جاسووس نه‌یه‌یشت گروبان پرسپاری دیکه‌م لیتیکات و هاته‌ ناوقسان و پییگوتم:

— سوڤی هه‌سه‌ن ماندوو نه‌بی! نه‌وه ده‌پووی بو شاری؟

— به‌لئ نه‌پووه‌لا ده‌چم بو شاری.

— ئیستا سوڤی بوچی باره‌گه‌مه‌که‌م بو نانیری به‌س نییه؟
گروبان‌ه‌کان پرسپان: نه‌وه کییه؟

— نه‌وه خه‌لکی «سه‌رووکانی» یه، ۳ مانگه‌ باریکم گه‌نم پین قه‌رزداره و بووم نانیرته‌وه.
گروبان‌ه‌که‌ پرووی تیکردم و که‌میک به‌گرزی گوتی: سوڤی بوچی قه‌رزه‌که‌ی ناده‌یه‌وه؟
گوتم قوربان با پرۆمه‌وه به‌سه‌رچاو بووی ده‌تیرم.

گروبان‌ه‌کان ته‌ماشای چایخانه‌یان کرد و به‌چایچییه‌که‌یان گوت که قاترمان رای کردووه، نه‌دی نه‌یانگوت که له‌قاچاغچییان ده‌گه‌پیین. پاشان محهممه‌دی جاسووس به‌گروبان‌ه‌کانی گوت ئیوه برۆن بو ئیو دئی و منیش ته‌ماشایه‌کی نه‌وه‌ده‌ور و به‌ره‌ی ده‌که‌م و دیمه‌وه لاتان. به‌و شیوه‌یه نه‌وانی به‌پری کرد و خۆی له‌چایخانه‌که‌مایه‌وه. که گروبان‌ه‌کان ون بوون، پرووم ده‌چایچی کرد و نقورچیکم لی‌دا و گوتم:

— سه‌گباب کوا تفه‌نگه‌کانم؟

— نه‌وه‌تانئ!

له‌بهر ده‌رگای چایخانه‌که هه‌ندیک گول چه‌قینداربوون، نه‌وه چایچییه که ده‌زانی گروبان دین بو چایخانه‌که، یه‌که‌م شت چاوی به‌و تفه‌نگانه ده‌که‌وئ و یه‌که‌راست له‌بن سه‌رم ده‌ریان دیتیت له‌و چاره‌گوله‌یان داوئیت. هه‌ر چاک بوو گروبان‌ه‌کان نه‌یان‌روانیبوو نه‌وه گولانه، ده‌نا قونداغه‌که‌ی جوان به‌ده‌ره‌وه‌بوو. نه‌وه پرۆه نه‌وه «محهممه‌د یوسف» ه، زور پیاوانه‌ پوچی منی که‌پیه‌وه. قه‌ت له‌بیری ناکه‌م. گوتی:

— خۆت كۆكەۋە، من خەبەرى قاچاغچىيانم داۋە، ئىستا لە شارى را ئەمىيە دېن، ساز بە با پرۆينە ناو مېشەى.

تا گروبانەكان چوونە ناو دى بگەرېن، ئىمەش بەرەو مېشە ۋەرىكەۋىتىن. لە رېگايە تىرمان قسە كرد. گوتى:

— لە سابلاغى من بە شوۋىر دەزانن. يىتمەلەين جاسووسى، ئەگەر جاسووس بام ئىستا تۆم بەگرتن دەدا و كۆلىكم پارە ۋەردەگرت. من بۆ نان خۆم دەتتو ئەو گىزاۋە ھاۋىشتوۋە. ئىستاش زوو كاخەزىكم بۆ بنووسە ۋەمدەيە.

گوتم بەچاۋان. ھەر زوو قەلەم ۋە كاخەزم لە گىرفانم دەرھىتا ۋە نووسىم:
ئەو كۆرە پۇخى منى كېتەۋە.

دامە دەستى، گرتم ۋە ھەردوو لاچاۋىم ماچ كرد ۋە گوتم تا ماۋم چوۋكەى تۆم. ئىنجا دەبوايە بېروائەۋە بۆ ئىتو دى. رېنۋىنى كردم كە لە مېشەى خۆم تاقەت كەم ۋە كاتىك ئەۋان گەرانەۋە مېش بېرۇم ۋە لەۋ ئارامانە نەمىنمەۋە. بېتو پىت بزانن، خراپ دەبى. لەۋ قسانەدا بوۋىن، غەلبەغەللى گروبانەكان ھات كە لە چۆمى دەپەرانەۋە. بۆ ئەۋەى لاق ۋە قوليان تەر نەبى، سۈارى كۆلى سۆفییەكى پىر دەبوۋن ۋە ئەۋ داماوەش دەپەراندنەۋە. محەممەد گوتى:

— من دەپۆم ۋە نايەلم ۋاۋە بىن، تۆش خۆت ۋەدەر مەخە، ئىستا دەيانەمەۋە بۆ شارى. محەممەد منى بەجېھىشت ۋە چۆۋە بۆ لاي گروبانەكان لە چايخانە. من گيانى خۆم بەۋە محەممەدە قەرزدارم. زۆر ئاۋاتم بوۋ كە پۆژىك بېتەۋە چاكەى بدەمەۋە، بەلام پۆژگار ۋاى فېرېداۋم كە ۋا ۋىدەجىت بە ئاۋات نەگەم. ۋەختىك دايكى ئەۋ محەممەدە ھاتە زىنۋى. كورېكى ترى لە بەغدايە بوۋ ۋە دەيوست بچىت بۆ لاي ئەۋ كورەى. من مالم لە خەلانئ بوۋ. مندالەكانم ھىتابوۋ خەلانئ ۋە زۆر نەدار ۋە پروت بوۋم.^۱ دايكى لە خەلانئ ھاتە مالم. لال بىم، ئىستاش لەسەر دلمە كە ھىچم نەبوۋ بىدەمى.

ئەۋان كە چوونە چايخانەكە، مېش بەتتو مېشەيدا چوۋمە ئەۋبەرى قازىياۋايە. كە تەماشاي رېگايەم كرد، پىنچ نەفەر ئەمىيە لەژىللا دېن بۆ چايخانەكە. لەۋى بېرىك راۋەستان ۋە تەماشايەكى دەۋرۋەرى چايخانەكەيان كرد ۋە پاشان چوونەۋە بۆ شارى. مېش تۆزىك لەنئو مېشەكە خۆم خاڧلاند ۋە تەفەنگەكەم لەنئو مېشەى تاقەت كرد ۋە چوۋمەۋە چايخانە زگ چاپچىيەكە. گوتم:

— ئاخىر كابر! تۆ بۆچى تەفەنگەكەم لەن سەرم دەرھىتا؟ بەشكۋو گرتبايانم؟! ئەۋدەم چىم كىرەبايە؟ گوتى كاكە، من ھەموو پۆژى زۆر درەنگ راست دەبوۋمەۋە. بەختى تۆ ئەۋرۆ زووتر راست بوۋمەۋە تا چاۋ ۋە نانت بۆ حازر بىكم. لە رېگا تەماشام كرد ئەۋ گروبانانەى بەرەۋ چايخانەكە دېن، گوتم با تا ئەۋانە نەگەيونە سەرى بچم لانىكەم تەفەنگەكە لەژىر سەرى دەرھىتم. تەفەنگەكەم دەبردە ئىتو مېشەى

^۱ بەداخەۋە لەناۋ دەفەتەرەكانى كاپىتاندا ئەۋ بەشە كە مالم ۋە مندالەكانى دەبات بۆ "خەلان" ئى تىدا نىيە.

به لآم گرووبانه كان زوو گهينه دهركى چايخانهى و چارم نهما و ده نيو گوله كانم نا. ههر چاك بوو نه يانروانييه ناو گوله كان دهنآ، منيش و دتیه كهش و توش تيدا ده چووین. برتیک به سه رى روييستم، باش بوو له و به لايهش به سلامت ده رچووین. نه و جار ناهيكمان هاته وه و نان و چايكمان خوارد و جا چوومه وه نيو ميتشه ي و تفهنگم هه لگرت و ههر به نيو ميتشه يدا چوومه بهر «ديبؤكر»^۱ و له و تشرا به شاخيدا داگه پامه «سه رى مه يدانئ». له وئى چايخانه يه كى ليئوو و چايچيه كه كوئنه دؤستم بوو نيوى «تهها» بوو. نه و پوژه تا شه وئى لاي تهها پامبوراد، شه و قاچاغچى هاتن و ده چوونه وه بؤ زينوئى. «مسته فای زينه تي» شيان ده گهل بوو. ره گه ليان كه و تم و بؤ لاي شه وئى گه ييشينه وه بؤ زينوئى. له وئى يهك-دوو مانگ پامبوراد به لآم خه مى مندالآن حه جميني پينه هيتشبووم. ديسان هه وای چوونه وه بؤ لاي مندالآن كه و ته وه سه رى. ده گهل عه بدوللا كوره كه ي شيخى قسه م كرد و تيمگه ياند كه به تهماي چيم! پيمگوت كه بؤ تفهنگ به كهس ناليم و تكام ليكرد كه ده مانچه كه ي خويم بداتي و منيش ده مانچه به كم هه يه، دوو ده مانچان ده باخه لم ده نيتم و به پوژيش برؤم قه يدي ناكات. مالى ناوه دان بيت به ليئنى دامئ و گوتى: كه ي ساز بووى وه ره لام ده مانچه كه ت ده مئ. كوره كانى شيخى زوريان جامين ده ويستم، شيخ بوخوشى زورى حورمه ت ده گرتم. شه ويك چوومه لاي شيخى و له برياره كه ي خؤم ناگدارم كرده وه و گوتم:

— ئاره زووى منداله كانم ده كه م، ئيزنم بده سه ريكيان بده م.

— گوتى برؤ به لآم وشيارى خؤت به.

هينده ي بلئى يهك و دوو خؤم تيكنآ، ده مانچه ي كورى شيخيم وه رگرت و ده گهل چهند نانتيك ده ناو توربينتيك نا و له كوئى خؤم قايم كرد. ده مانچه كه ي خؤشم ده بهر پشتينديم نا و وه شاخى كه و تم. به پوژيش ههر ده روييستم تا گه يمه لاجانئ و له و تشرا هاتمه وه ده وره يه رى سابلآغئ. له وئيش چوومه باغى^۲ و ناردم خورشيد هات به لآم منداله كانى نه هيتابوو. ليتمپرسى:

— بؤ منداله كانت نه هيتاوه؟

گوتى ئامين له قوتابخانه يه و خانهش نه موئرا ده گهل خؤم بيهيتم. ئاخ، جارى پيش كه هاتبوويه وه به هه موو كه سى گوتبوو كه ده گهل دايكم چووينه لاي بابم، بؤيه نه موئرا نه و جاره بيهيتم. تاويك لام بوو و به قسان گهرم داهاتين و به دهم گريانه وه ده يگوت:

— بؤ هاتووويه وه؟ ئاخ ده گيريئ! نه و دهم قورئى كوتى به سه رماندا كه ين؟

^۱ "ديبؤكر" له ۷ كيلؤميتري رؤژناواى گوندى "قازياوا" و له ۱۷ كيلؤميتري رؤژناواى "مه هاباد" هه لكه و توه و به ناوچه ي مه نگورايه تي هه ژمار ده كريئ.

^۲ به روونى ديار نيه كه مه به سى كامه باغه؟ رهنگه ديسان چووبيته باغى پيشه وا قازى محهمه د (باغى ساوا) يا به نه گهرى زور مه به سى باغه كه ي خويه تي كه ئيستاكه شوينه وارى نهماوه و خانوبه رى لن سازكراوه و به كه ره كى "باغى سمایل ناغا" به ناوبانگه.

منیش که می‌کم وره دایه‌وه و هه‌وَلَم دا ترسه‌که‌ی له دَل بره‌وینمه‌وه و هی‌وه‌ری بکه‌مه‌وه. پاشان گوتی: نه‌گهر ده‌ته‌ه‌و‌ی ده‌چم ئیستا مندا‌له‌کانت بۆ دینم؟

— نا تازه قه‌یدی نا‌کا به‌لام بۆ به‌یانی وه‌ره‌وه و مندا‌له‌کانیش ده‌گه‌ل خۆت بیتنه. به‌نا‌قایی باشه‌یه‌کی له‌زاری هاته‌ ده‌ر و به‌جییه‌شتم.

شه‌و له‌ با‌گی نه‌مامه‌وه و چووم بۆ «ئیندرقاش»‌ی ماله‌ برای «عه‌زیز به‌گی». یه‌کجار زۆری حوورمه‌ت گرتم. ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی به‌ته‌نیم و یه‌ک شاییم پینه‌بوو. گوتم ده‌رۆمه‌ لای ئا‌غایان بۆ سو‌ال کردن. شه‌و خانه‌خو‌تیه‌که‌م نارد له‌ لای کو‌ری «که‌ریم ئا‌غای» تا به‌شکوو بۆی ممکین بیت و پاره‌یه‌کم بۆ بنی‌ری‌ت؟ «عومه‌ر ئا‌غا» ۵۰ مهنی به‌ نو‌که‌ره‌که‌یدا بۆ ناردم که‌ نی‌وی «مارف» بوو. مارف گوتی: عومه‌ر ئا‌غا ده‌لتی پروا له‌ دێیه‌که‌ تا «که‌ریم ئا‌غا» نه‌یزانیوه، ئه‌گهر بزانی خه‌راپ ده‌بی بۆ ئه‌و. مارف که‌ زۆرم بۆ به‌په‌رۆش بوو، گوتی «باشتر وایه‌ پرۆی تا ئه‌و نه‌یزانیوه.

چوومه‌وه مالی خانه‌خو‌تیه‌که‌م و هه‌ر قوونم دادا، دوو نه‌فه‌ر پیاوی که‌ریم ئا‌غای وه‌ژوور که‌وتن و گوتیان: ئا‌غا ده‌لتی زوو پروا له‌ دێی. خانه‌خو‌ی گوتی: با نا‌نومانیکی بخوات پاشان پروات. نو‌که‌ره‌که‌ به‌ توو‌په‌یه‌یه‌وه وه‌ده‌نگه‌ات و گوتی ئاخ‌ر تو‌ نازانی نا، با پروات باشتره. ده‌گه‌ل‌کوو وای گوت، ترسم ئینیش و گوتم با په‌ندی‌کیان به‌سه‌ر نه‌هینن، راست بوومه‌وه و خودا‌حافیزیم کرد و چه‌ند نا‌تیک و بره‌ په‌نیریکم وه‌رگرت و وه‌ده‌ر که‌وتم. پیاوه‌کان تا سه‌ر چۆمی دوا‌به‌دوام هاتن، که‌ ئه‌رخه‌یان بوون له‌ چۆمی لامداوه ئینجا گه‌رانه‌وه. منیش له‌وبه‌ری چۆمی له‌ په‌سیو‌یکی تو‌زیک نووستم. که‌ خه‌به‌رم بۆوه و دیتم شه‌و دره‌نگه، ئه‌وجار ورده‌ورده‌ هاته‌وه با‌گی. هیشتا شه‌وی ماوه، چوومه‌ نی‌و دێ‌راو‌یکی دیسان نووستم، وه‌ختیک خه‌به‌رم بۆوه دیتم رۆژ ب‌لینده. هه‌ستام نان و په‌نرم ده‌ره‌تیا و ملم له‌ خو‌اردنی نا. له‌ دوو‌ر پا ته‌ماشام کرد خو‌رشید مندا‌له‌کانی ده‌گه‌له‌ و زه‌لام‌یکشی له‌پیش ده‌پروات، که‌ تو‌زیک هاته‌نه‌ پێشه‌وه دیتم «سه‌ید مه‌حموودی جندۆکه‌»‌یه. هه‌ر نی‌وه‌که‌ی وایه. بریک ده‌گه‌ل جندۆکه‌ی یه‌ک‌ترمان به‌خۆمانه‌وه گو‌شی و چاو و د‌لمان پیک پروون بوونه‌وه، به‌لام ده‌گه‌ل خو‌رشیدی ده‌ستیان کرد به‌ گریان‌یکی نه‌بیته‌وه. هه‌ر پتمده‌کرا د‌ل‌خو‌شیان بده‌مه‌وه. به‌ حال‌یکی هی‌وه‌رم کردنه‌وه. ئینجا دانیش‌تین ده‌گه‌ل مندا‌له‌کان خه‌ریکی قسه‌کردن بووین و پامده‌مۆسین و بۆنم ده‌کردن. خانه‌ی کو‌رم ئه‌وجار ده‌مناسیته‌وه و خۆم ده‌باوه‌شی ده‌هاو‌یت و پێیده‌گوتم:

— باب‌ه ئه‌دی بۆ نایه‌وه مالتی؟ عه‌جه‌مان ده‌تگرن؟

زۆریان ده‌گه‌ل دانیشتم و ل‌ت‌یان ت‌یر نه‌ده‌بووم. ئه‌و ۵۰ مهنه‌ی پیمبوو دام به‌ خو‌رشیدی و به‌ریم‌کردنه‌وه به‌لام نه‌مگوت له‌و ده‌وره ده‌سو‌رپتمه‌وه، گوتم ده‌رۆمه‌وه بۆ عێراقی. هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ گریان‌ی، گریان‌یک که‌ به‌ردی ده‌توانده‌وه. به‌و حاله‌ به‌جیان هیشتم. منیان به‌یه‌ک‌جاری پرووخاند. حال‌م زۆر خه‌راپ بوو، وه‌ک مار جینگ‌لم ده‌دا. فرمی‌سکی مندا‌له‌کانم و

هه نسیکه کانیا، به هیچ له بهر چاوه کانم لانه ده چوون. ئەو پوڤه فکری پیس پیسم به سهریدا ده هات. هیچکات خوڤم وا زه لیل و بیده ره تان نه دیوو. هه چوڤتیک بیت دلخویشی خوڤم ده دایه وه و ئەو نه هاهمه تیانه شم به به شیک له کوردایه تی ده زانی و ناله و فرمیسکی مندا له کانیشم به داره داره یه ک بۆیان داده نا تا بزانی پتی کوردایه تی تووش و سه خته و ده بی خووی بو حازر بکه. به و قسانه که میک هاهمه وه سه حال و به دلته نگه ملی پیکام گرت و به تیو باغی دا چوومه سه چومی و هه به جله وه خوڤم به چومی دادا و تاویکی زور له ناوه که دا مامه وه. ئینجا هه به ته پری چوومه نیو میشه ی «حه سه ن خانی» و له سه ر پوو بوی که وتم. وه ختیک راست بوومه وه لای تاوپه رانه و شانسم هینا گه رما بوو، ده نا نه خووش ده که وتم.

توژیک خوڤم خافلاند و که شه و نیشت، ملی پیکام گرت و چووم بو «له ج»^۱ و لام دا بو ماله «حه مه دی». ئەوانه چهند بران و حه مه د برای چوو که یانه و به داخه وه تیوی براکانی دیکه م له بیر چوته وه. له ده رکیم دا و ده رکه یان لیکر ده مه وه له پێشدا نه یانناسیم و هیچ موبالاتیان پی نه دام تا له پر برا گه وه ره که ی ناسیمی، ئەوه که ره ته ی لیم هالان. ژنه کانیا له دیویکی دی بوون که بیستیان، هه موو به ورد و درشت لیم وه خر بوون و زورم بو به په رووش بوون. دایکه که یان هه ره و پوڤم ده گریا. زوو سه ماوه ریان ساز کرد، هیلکه و پوڤیان بو دانام، خواردم و چام به سه ردا کرد. له قساندا گه رم ببوین تا پوڤ بووه. براگه وه ره که ی به سه لاهی نه زانی له ناو دی بمینمه وه، بر دیا نم بو چاداران تا له وی بنووم. چادره کان له وه ره ی چومی بوون، له وی چیغیان گرتبووه، چووین بو ئەوی و جیگایان بو چاک کردم. ئەو جیگایه ی من لیده نووستم، که س شکی نه ده کرد. ئەوه نده کفت بووم که نه مزانی چوڤم خه و لیکه وت. با زوری له سه ر نه پوڤم، ئەو برایانه ۳ پوڤان به تیر و ته سه لی، به پیز و حوو پمه ت، رایانگرتم. شه و حه مه د که برا چوو که بوو و نوکه ری «حه مه لان» ییش بوو، هاته لام و ته گبیرم پیکرد که ده لپی چی بنیرمه لای حه مه لانی بو پاره؟ گوتی:

— زور باشه به لام من ده چم پیده لیم. ئەگه ر تووی ویست، ده ته بم بو لای، ئەگه ر ییش لیبیرسی به ته تی، بلن چهند نه فهرم ده که له و ئەوان له شاخین و چاوه پروانی منن. گوتم باشه!

ئهو چوو بو لای حه مه لانی که ئاغای دی بوو. له جی دوو به شه و دوو ئاغاشی هه یه. یه کیان حه مه لان بوو یه کیشیان «سمایل ئاغای کوری سلهمان ئاغای ئیندرقاشی». به حه مه لانی ده لی:

— ئەوه حه مه دی مه ولوودی له قه راغ دتیه. من ده چوومه وه مالتی، ته ماشام کرد په شایه ک دیاره، که چوومه پتشی گوتم چ که سی؟ لیم هاته پتشی و گوتی من ناناسی؟ ته ماشا ده که م ده مانچه ی پرووتی به ده سه ته وه یه. روانیم ناسیم حه مه ده. گوتی پرو به ئاغا بلن پارهم بو بنیری!

^۱ گوندیکی میژوویه که له ۲۵ کیلۆمتری باکووری مه هاباد و له سه ر پتی میانداو - داره له ک - ورمی هه لکه تووه.

وای به ئاغا گوتبوو که نهیتوانیبوو بهتهنیا قه‌رار بدات. ناردبووی به دوای سمایل ئاغای تا بهیه‌که‌وه ته‌گبیرتک بکه‌ن. له دیوه‌خانێ بهیه‌که‌وه گردببوونه‌وه و به حه‌مه‌دی پیاویان گوتبوو برۆ حه‌مه‌دی مه‌ولوودی بانگ که با بێته ئێره. حه‌مه‌د به هه‌له‌داوان هات و منی برد بۆ لایان. که چووین هه‌رتک ئاغا له‌بهر ده‌رکێ پراوه‌ستابوون. سلّوم کرد و چاک و چۆنیان ده‌گه‌ل کردم و بریکمان قسه کرد و ده‌ریانته‌نا هه‌ریه‌که و ۱۰۰ ته‌نیان دامی و سوتندیان خوارد به قه‌بری باوکیان که له‌وه زیاتریان ده‌ مائدا نییه. به حه‌مه‌دیشیان گوت بچۆ له‌مالێ کۆلێکی نان و پیخۆر بۆ داگره بۆ هاواله‌کانی. گوتم نا‌مان زۆر پییه و نه‌مویست. نه‌وه‌نده‌شیان په‌جا لیکردم که له‌ ملکی نه‌واندا هیچ کارێکی نه‌که‌م که ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی کیشه‌یان بۆ ساز بێت. حه‌مه‌دیشیان پاسپارد تا به‌رێم کات. ده‌گه‌ل حه‌مه‌دی هاتینه‌وه بۆ چاداران و له‌وێ خۆم تیکه‌ورپێچا که برۆم به‌لام حه‌مه‌د گوتی:

— به‌قسه‌م ده‌که‌ی بچۆ بۆ «داره‌له‌کی»^۱، له‌وێش پوو‌لێکی له‌ ئاغانی نه‌وێ وه‌رگره و پاشان بۆ کوێ ده‌چی بچۆ!

له‌وێ که‌س نانا‌سم. بچمه‌ ماله‌ کێ که بێتێرمه‌ لای ئاگان و جێی مه‌‌مانه‌ بێت؟
 «مرادی ئاشه‌ خالی» پیاوی «حه‌سه‌ن ئاغا»یه. وه‌پێشم که‌وه ده‌گه‌لت دێم، ماله‌که‌ت نیشان ده‌ده‌م و بو‌خۆم ده‌گه‌رپێمه‌وه. پێم خۆش نییه‌ من بێنی‌ت و تۆش با‌سی من لای نه‌و مه‌که.
 گوتم زۆر باشه‌!

چادره‌کان له‌ داره‌له‌کی نزی‌ک بوون. حه‌مه‌د ده‌گه‌لم هات و ماله‌ مرادی نیشان دام و گه‌رایه‌وه. شه‌و پاکش‌ابوو و ولّات تاریک و تنۆک بوو. چووم له‌ ده‌رکێم دا و ده‌رگا کرایه‌وه. ئه‌گه‌ر ده‌بینم خۆ نه‌و موراده‌ ده‌ناسم، هاوال قاجاغچیمه‌ و زۆر دۆستین! نه‌و له‌و تاریکاییه‌دا منی باش نه‌ده‌دی. گوتی تۆ کێی؟ گوتم حه‌مه‌دی مه‌ولوودیم. هێشتا قاجم له‌ دیوی ده‌رێ بوو که ئانبازم بوو و ده‌ستی هاویشه‌ ملّم و به‌ربووه‌ ماچکردنم و هه‌له‌پێنام و ده‌ دیوی ژوورێی هاویشتم. نه‌و له‌ من خۆش‌حالت‌ر بوو. باوه‌ری نه‌ده‌کرد نه‌من بم که له‌ ده‌رگای ماله‌که‌ی ده‌ده‌م. مراد ۳ ژنی هه‌بوو. گوراندی به‌ سه‌ریاندا، راست بته‌وه. ماله‌ هه‌مووی خوودار^۲ کردن! نه‌و به‌سته‌زمانانه‌ عه‌به‌سابوون!^۳ وای کرد به‌ گوپه‌ و هه‌را، که به‌کپێ راستبوونه‌وه، ده‌ستووری دا: زووبن نانومان حازر که‌ن. نه‌مگوت که له‌لای حه‌مه‌دی نانم خواردوووه‌ و هه‌ر گوتم که نان و پیخۆرم پێبووه‌ و خواردوووه‌ و برسیم نییه‌. موراد بریک شیتۆکه‌یه، له‌ حه‌یفی نه‌وه‌ی گوتومه‌ نانم خواردوووه‌، ده‌هری بوو و ژنه‌کانی داگرت به‌ جێ‌وان. ده‌ستوپێی پێ ون کردن، هه‌ر تیکیان داویشتم، نه‌یاندانه‌زانی چ بکه‌ن، من نه‌مویرا چ بلێم، بێده‌نگ بووم و خۆم گیل کرد. به‌و شه‌وه‌ دره‌نگه‌ی پلاوی پێ سازکردن و مریشکی کوشته‌وه

^۱ گوندیکه له ۲۳ کیلۆمێتری باکووری مه‌هاباد و له‌سه‌ر رێی میانداو - داره‌له‌ک - ورمیی هه‌لکه‌تووه.

^۲ له "خێدار" یان "فێدار" هه‌واتووه. به‌ عه‌ره‌بی نه‌خۆشی "صرع" ه. له‌ موکریان به‌ "خوودار" ش ده‌یلتین.

^۳ "حه‌په‌سان"، "واقمان"، "وېمان"

و ناڤمان خوارد و تا نيزيك به يانی دانيشتين و ملمان له قسه كردن نا. ښه شوه خهوی له چاوی ښه ژن و مندالانه حه رام كړد. ښه وانيش ده گه لمان تا به يانی قوت ببوونه وه و خه و نووچكه ده يردنه وه و نه يانده وړا بنوون. پاشان منداله ورده كانی ترساند كه نه كهن لای كه س باس بكهن كه كه سمان له مانيه! جا كه هيلاك بووین جیگایان بو له ژووړیكي بو چاك كړدم و لتي نووستم.

(ښه به شه له ناوه پراستی ده فته ری چواره مدا هاتووه كه له بهر په چاوكړنی كاتی پرووداوه كان و هه روه ها پيوهنديان ده گه ل دريژه ی باسه كان گواستوومه ته وه بو ټيره له كوټايی بيره وه رييه كانی كاپيتان - وریا).

سووتانم له نيوان شهري مه لا مسته فا بارزانی و په حيمي قازيدا

جا ليړه دا ښه وهم وه بير هاته وه كه وه ختيك ښه من چووم بو خاكي شوپړه وی، «قادری مه حمودزاده»^۱ چوبو لای مه لا مسته فا باسی منی كړدبوو مه لاش له جوابدا گوتبووی:

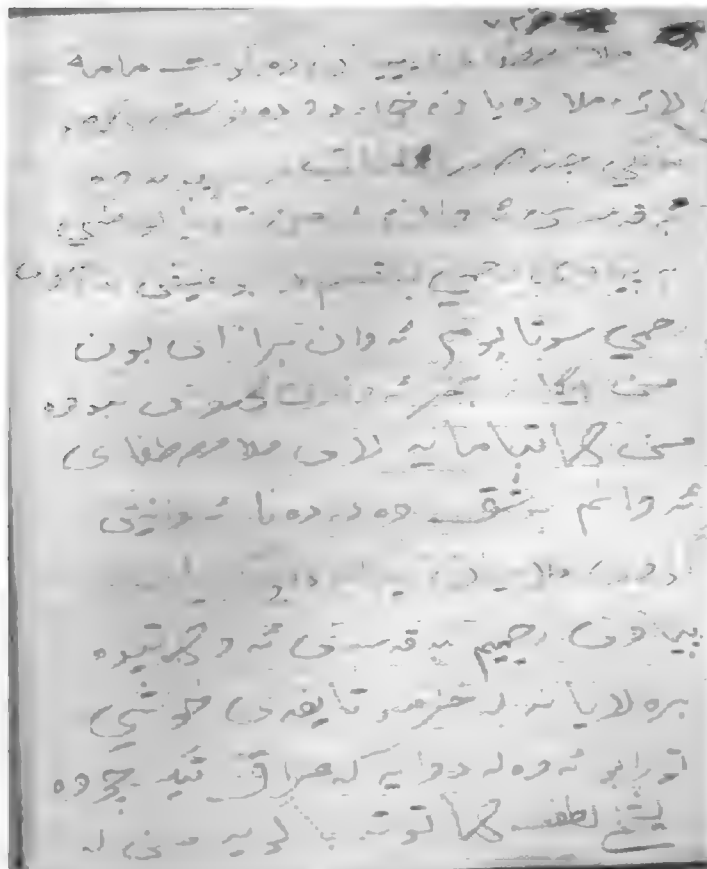
— ښه ری ښه چييه هينده باسی هه مه دی ده كه ی؟ ښه خو پړپړيه چييه؟ باسی ښه مه كه لای من، به سه.

جاریكي له شه په كانی ته رگه وه پ و مه رگه وه پ چووم بو شنويه، له وی شېخ ښه حمه د زوری هه ول دا له لای مېنمه وه و نه چمه وه بو ته رگه وه پ و مه رگه وه پړی. ښه ده یزانی شه پكر و له زه برم و ښه هاوالانه شم له خوم باشتړن، به لام ويژدانم قه بولی نه كړد. ده مزانی مه لا مسته فا و هاواله كانی له مه ترسی دان، بويه هاته وه محالی مه رگه وه پ. كه هاته وه، مه لا مسته فا توژيک له من توريو بوو، واده كا:

— تو بو له لای من پويشتووی و منت به جيپه شتووه و چويته وه بو شنويه؟

^۱ خوالخوشبوو "قادر مه حمودزاده" يان "دوكتور ناسو" يه ك له دامه زرينه رانی پټكخراوی لاوان بوو كه ده گه ل "غه نی بلووریان" له سه رده می كو ماردا پټكيانه ټينا و پاشان ټيكله به حيزی ديموكرات بوونه وه. ناوبراو يه ك له خوښكارانه بوو كه له به هاری ۱۳۴۶ هه تاوی له لایه ن ده ولته ی كوردستانه وه په وانه ی باكو كرا تا له وی بخوښن به لام، پاش تيکچوونی كو مار هاته وه سا بلاغ. ښه وچار پاشی چهنه ساليكي تر په زيوان ده بېته وه ديسان ده چپته وه باكو و له وی پاشی چه رمه سه رييه کی زور ده توانی پروانامه ی پزشي وه ريگريټ. دوكتور ناسو له "باكو" و له "كوبا" ده ټيا و ده گه ل كاپيتان هه مه د دیداری ده كړد و زوری لن نيزيك بوو. به پړیزي بيره وه رييه كانی خوی نوو سيوه ته وه به ناوی (خاطرات پرماجرای قادر محمودزاده "دكتر آسو")

تکایه پرسپاری لیبکهن که بۆ ئەودەم من خوێری نەبووم و باش بووم؟ ئەدی ئەوکاتە کە چواردەوریان گیرابوو و چووم بە خۆی و بە دوازدە ئەفسەرەکانییەوه لە مردن پزگام کردن، بۆ ئەودەم خوێری نەبووم و باش بووم؟ تێستا ئەوه لە خاکی شۆڕەوی دەگەڵ «پەحیمی قازی»^۱ و

«هەلی گەلاوێژ»^۲ی
لەسەر میراتی کوردوستان
کێشە و ھەرایان بوو و
یەک گوتیوەتی من لەسەر
تەختی کوردوستان
داده‌نیشم و تاجی
کوردوستان لەسەر دەنیم
و مەلا مستەفاش
گوتیوەتی من
رەئیس جمھوری
کوردوستانم و بەو
شیوہیە لە سەر میراتی
کوردوستان کەوتووئەتە
گیانی یەکتەر.

^۱ لە لاپەرەیی ۱۹۷۱ دا زیاتر لەسەر دوکتور پەحیمی قازی بخوێننەوه.

^۲ بەرێژ «هەلی گەلاوێژ» (ناگری) لە ساڵی ۱۹۲۳ لە گوندی "ساروو قامیش" لەدایک دەبێت. خوێندنی سەرەتایی لە تەوریز دەخوێنێت و لە سەر دەمی کۆماردا بە پلەی کاپیتانی دەگات. لەلایەن دەولەتی کوردستانەوه دەگەڵ ۶۰ کەس خوێندکاری تر لە ناوڕیلی ساڵی ۱۹۴۶ دا بۆ خوێندن نێردرا بۆ مەدرەسەی نێزیمی باکو. پاشی تێکچوونی کۆمار دەگەڵ چەند خوێندکاریکی تر لە نازەربایجان مایەوه. لەوی درێژەی بە خوێندن دا و پڕوانامەی دوکتۆرای لە بەشی ئابووری وەر دەگرێ. بەرێزی ھەم دەستی نووسینی ھەبوو و ھەم لە ساڵی ۱۹۴۷ ز بێژەری رادیۆ "کۆمەل" لە باکو بوو کە لە موکریان بە رادیۆ "دزە" مەنشووڕ بوو. ماوہیەکیش بێژەری رادیۆ "پیک ایران" بوو لە بولغارستان. پاشی سەرکەوتنی شۆڕشی گەلانی ئێران وەک ئەندامیکی حیزبی نوودە گەراپەوه بۆ ئێران و دواتر لە ساڵی ۱۹۸۳ بە تاوانی ئەندامیتی ئەو حیزبە گیرا و لە ساڵی ۱۹۸۸ لە تاران لەسێدارە درا.

خوالیخویشوو دوکتور رهحیمی سهیفی قازی

من پینج سالان به تاقیتهنیا له شاریکی
بچوکی نازهربایجان بهناوی «کوبا»^۱ دهژیام و
ناگام له کاری تهوان نهبووه و تهناهنه نه
مهلا مستهفام دیوه و نه نهحوالی پرسیم نه
نامهیهکی بو ناردووم تا تییدا بنووسیت ملت
شکی بو نهو کوّله خزمهتهی به منت کردن و
گردهپانت ورد بن بو نهو چاکانهی دهگهل
منت کردن. سهرهرای تهووش بهمن دهلی
خویری؟ یا نهو کوردانهی دی، له ماوهی نهو
پینج سالهدا بهکیان نهوهنده دهمارهیان نهبوو
بلین با حال و نهحوالیکی نهو کابرایه
بپرسین ناخر پوژیک له پوژان ناسیومانه و
خهلکی شاریکی و هاوزمانین و لهسهر کورد
و لهسهر کوردوستان مال و مندالی
بهجیهشتووه و ناوارة و دهر بهدەر بووه. له

ماوی نهو پینج سالهدا من دوو کهرته هاتوومهته باکوّه و ههر کهرتهی دوو پوژانی لیووم،
ئینجا لهوێ چاویم بهو کوردانهی دی کهوتوو. نهوهدم نهمزانیوو که مهلا مستهفا ههر لهکوژشه.
چهند نهفهر سابلایگی که خویان کردبوو به برازای مهلا مستهفا و پینان دهگوت «مامه» و لای مهلا
دهیانخوارد و دهنووستن و ههموو مانگی چهندسهت «مهنا»^۲ ی بو پریوونهوه و به قسهی تهوان
له من توریابوو. منی به پیای رهحیم قازی لهقهلهم دابوو. منیش به ناوری رهحیم قازییهوه
سووتابوو. جا نهوانه برازای بوون و من بیگانه! ناخر مهلا مستهفا نهوهندهی هوش نهبووه که
دهبوایه زانیای که گهر من هاتبامه لای، نهوانهم ههر به شەقان له دهوهری مهلا وهدهر دهنه. ههر

^۱ کوبا یان قوبا (Kuba - Quba) شاریکه له ۱۶۸ کیلۆمتری باکووری "باکو یان بادکوبه" پشتهختی ولاتی نازهربایجان ههلکهوتوو.

^۲ دراوی فهرمی ولاتی نازهربایجان، "مهنا" ی ناوه و دراوه وهردهکشی (گپیک - qəpik). وشه ی مهنا به رهچهلهک پرووسیه "мошета" (مۆشیتا). پیش تیکهلاوی ولاتی نازهربایجان دهگهل پهکیهتی سؤفیهت، ناوی دراوهکهی ههر "مهنا" بوو. له سالی ۱۹۲۳ که نهو ولاته به فهرمی تیکهل به سؤفیهت بووه و بانکی ناوهندی سؤفیهت له باکو نوینهرایهتی دهکاتهوه، نابووری نازهربایجان به فهرمی گریدهدریت به نابووری شۆرهوی و دراوهکهیان دهکریت به "روبل" که روبلیک پهکسان بوو دهگهل پهک "مهنا". لهلایهن خهلکی نهو ولاته ههم وهک مهنا و مهیش وهک روبل حیسابی بو دهکرا و ناوی دههات.

ئەوانە گوئی مەلایان پڕ کردبوو کە گۆیا مەن پیاوی پەحیمم. بە قسە ی ئەو هەتیو بەرەلایانە لە خزم و تایفە ی خویشی تۆرابوو.

ئەو لە دواوە کە عێراق تیکچوو و «شیخ لەتیف» هاتۆتە باکوێ و منی تەلەب کردوو. منیش لە کوبایە را هاتوو مە باکوێ و ئیتەر پاشی شیخ لەتیفی نەیانھێشت بچمەو و بۆ کوبایە و کوتیان لە باکوێ دانیشە و لێرە بژی. ئەودەم کە هاتوو مەتە باکوێ ئەو قسانە دەبیس و بۆم دەگێرێنەو کە مەلا مستەفا و ئەو تاقمە، چۆنیان دێم دە جەرگی یەکر ناو دەنا، ئاگام لە هیچ نەبوو. ئەو چەند وەختە ی ئەو هەموو حەیسوبەیسە پرووی داو و منیش بێخەبەر لە هەموو شتیک. پاشەملە چۆنیان کوتاوم؟ بە کیان فروشتووم و بە چەندیان مەزەندە کردووم؟ هەر بۆخۆیان دەزانن! مەن ئاگاداری هیچ نەبووم. لە راستیشدا لەو زیاتر چ چاوەروانییە کیشم لە ئەوانە نییە. دەگەڵ ویزدان ی خۆم پاکم و لە هەموو کەسیش بێیەکم. نە بە نانی ئەوان بووم و نە قەرزی ئەوانم لەسەرە. مەن لە مندالییەو و بار هاتووم کە لە هەموو عەلەم بێمەت بێم و کەس بە گەرە ی خۆم دانەنێم، جگە لە نیشتمانم. کەسیش بە دوژمنی خۆم نازانم، جاش و پیاوی دەولەت نەبێ. ئیتەر ئەو تاقمەش چ دەلێن با بلێن. ئەو جەماعەتە داخ و دەردیان زۆرە، بەلام کۆلەسەوادەکم چاک کار ناکات هەمووی بنووسم. جا وەرە قوپی هەموو دونیایە وەسەری خۆت مەکە کە لەبەر میرات بەشکردنی کوردوستان و خۆکردن بە کوێخای کوردوستان، هۆشی ئەوەیان نییە وەدوای خۆنێدن و سەنعەتیک بکەون! ئاخەر لە ولاتی شۆرەوی خۆنێدن زۆر هاسان و بەلاشە، لە قوتابخانە لیاس و خەرجی، هەمووی لەسەر دەولەتە. مەلا و پەحیمیش لەسەر پیاوێتی کردنی لەسەر ئاوی حەمام و خۆ بەسەر یەکتر پانان و تەخشان و پەخشان کردنی خاکی کوردوستان سەریان لەو لاو و جەیلانە ی بارزانیش شیواندبوو و نەیانھێشت فێری سەنعەت و خۆنێدن بن. هەمووی بە کوێری گەرانەو و بۆ کوردوستان. ئەگەر ئەو گەنجانە هەر کامە و شتیکیان خۆنێدبا، زۆری کۆمەگ بە کوردوستان دەکرد بەلام هەر کامە و شۆفاریکیان چوو بوو دەبن هەنگلیو، هۆشیان لێرا بوو. چ نەما بوو بە یەکتری نەلێن.

پەحیم کوپێکی ئاسایی بوو، ئیتەش کەس ئەو نانا سێت، تال و سوێری نەدیوو، مندال بوو، ناردبوویان بۆ خۆنێدن. لەبەر خاتری گۆری قازی حورمەتیان بۆ دادەنا، کەچی دەگەڵ مەلای دابەستبوو. ئەودەم دەوری «باقروڤ» ی بوو. باقروڤ پیاوی وەک پەحیمی خۆش دەویست. بە قسە ی کەسانی وەک پەحیمی قازی زۆر کەسی ئازار دا و تووشی بەلایە ی کرد، یەکیان مەن. کە هاتە خاکی شۆرەوی هەر ناوی مەلام دەهێنا و دەمگوت مەلامستەفا مەن دەناسیت. ئەو مەنیش نازانم کە پەحیم لەلای باقروڤ و دەولەتی ئازەربایجانەو وەک مار بە مەلا مستەفایەو داو و وای بۆ تێچاندوو نەبێتەو. مەن داماو و لە هەموو شتیک بێخەبەریش هەر دەمگوت مەلامستەفا دەناسم. هەر لە یەکەم رۆژەو کە واریدی خاکی شۆرەوی بووم لەسەر ئەو قسە یە گرتیانم و

یه کسەر له زیندانیان کردم. زۆریان ئه زیهت و ئازار دام. ده میك ده یانگوت تۆ جاسووسی و ده میكیش ده یانگوت «شیخ»^۱ ئه تۆی ناردوو به بۆ لای «سهید عه زیزی»^۲. خولاسه منیان دانا بوو به خائین و جاسووس. هه رچی باسی خۆمم بۆ ده کردن و ده مگوت برۆن له و کوردانه ی ئیره بپرسن، ئه وان هه موو ئه من ده ناسن، که چی که س نه بوو باوه رم پێیکات و که سیش نه بوو به فریام بگات. به ئێ، له ولا مه لا به پیاوی په حیم قازیم ده ناسیت و خۆم لێنادات و به خۆپیریم ناو دیتیت، له ولاشه وه په حیم که زانیبووی ناوی مه لا مسته فام هی ناوه، لێم به رق دا که وتوو و خۆم لێنه ناس ده کات. خواش کاریکی وای کرد که باقرۆف و ده سته و دایره که ی به خائین ده رچوون و هه موو به جه زای خۆیان که یشتن و ته رت وتو نایان کردن. ئینجا من به رللا کرام و حورمه تیان گرتیم. که هاتمه ده ری به په حیم گوت ئاخه ر پیاوی چاک ئه وه نده ی من له گرتوو خانه بووم بۆ تاقه جارێک له منت نه پرسی؟ جوابه که ی ئه وه بوو: نه مزانیوه. درۆی ده کرد، ئه و ماشه ی باقرۆفی بوو. ته نانه ت پڕۆژیکه هاته ئه و گرتوو خانه یه ی که منی لێ گیرابووم. له دالانه که ی به رانه رم تپه پری و له ئاستی من پرووی ده ولای کرد.^۲

^۱ ده بێ مه به سته ی کاپیتان خوالیخۆشبوو "حاجی سهید عهبدوڵلا ئهفه ندی" (شه مزینی - گه یلانیزاده) کۆری "شیخ عهبدولقادر" ی ساداتی نه هری بوو پیت که ده پیت به باوکی "سهید عهبدولعه زیزی" شه مزینی.

^۲ ده بێ مه به سته ی کاپیتان سهید "عهبدولعه زیزی شه مزینی" بوو پیت که کۆری حاجی سهید "عهبدوڵلا ئهفه ندی" کۆری "شیخ عهبدولقادر" له سادات و خانه دانی نه هری. ئه ویش یه ک له و ئه فسه رانه بوو که ریزه کانی ئه پته شی عێراقیان به جیه پیت و ده گه ل پێشمه رگه کانی بارزانی تیکه ل به هیزی پێشمه رگه ی کوردستان بوون. ههروه ها یه ک له ئه ندامانی حیزبی "هیوا" بوو. وه ک خۆپێندکار له به هاری ۱۹۴۶ ی زاینی ده گه ل ۶۰ لاوی تر نارد رایه باکو و هه ر له وێ مایه وه. سهید عهبدولعه زیز گه یلانیزاده پڕۆژی پێنج شه ممۆ ۱۳۷۷/۱۲/۲۷ ی هه تاوی له شاری ورمێ مالتا وایی له ژبان کرد.

^۳ له سه ر ئه و ناکوکیه ی که کاپیتان باسی ده کات له وێلاگی روانگه بابه تیکه ته سه لی له سه ر نووسراوه به ناوی (ناکوکی نێوان ناوه ندی کورده موهاجیره سیاسیه کانی مه سکه و و باکو- جه میل هه سه نلی) که بۆ زانیاری زیاتر ده توانن سه ر دانی بکه ن. ههروه ها به ریز "په حمان حه له وی" له کتیی (از مه باباد تا بایکانور) له لاپه په ی ۸۹ نامازه ی به و ناکوکیانه کردوو.

وټنډه پک له دانشتنيک له کاتي سه ففري ماموستا هه ژار موکرياني يو نازره رايچان - پاکو سالي ۱۹۶۲ز دانيسټوان له راسته وه: ټوه ي سري
 دياره نه ناسراوه ټوه. په جيم سه يفي قازي، ماموستا هه ژار، ساري ويلي (هونه رمنديکي نازره ي)، نه ناسراو، راوه ستاو له راسته وه:
 عه بدولقادر مه حمودوزاده (دوکټور ناسرا)، محه ممد ي مه ولودي (کاپيتان محه ممد مه ولوديان)، جه عفه رپور (هونه رمندي نازره رايه جان)،
 نه ناسراو

«کاپیتان همه‌دی مه‌لوده چرچی»

له‌ناو

دهق و سه‌رچاوه‌کاندا

نووسراوه کانی دوکتور ناسۆ

کتیپی: (خاطرات زندگی پرماجرای دکتر آسو)، نووسینی: دکتر قادر محمودزاده (آسو)
(لهو به شه دا دوکتور ناسۆ (قادر مه محمودزاده) باس لهو سهردمه ده کات که له زیندانه کانی
سیبیریا گیراون. ئیستا که ستالین مردوو هیناویانن بۆ زیندانیکی تر ههر له سیبیریا و که میک
دۆخیان باشته) وهرگیرانی له فارسییه وه: وریا ماملی.

دیتنه وهی محهمه دی مه ولودی له زیندانه کانی شۆره وهی - لاپه ره ی ۲۶۰
له پاش دوو رۆژ مانه وه له [ازبورنی پونکت- ئیزبۆرنی پونکت، (ئهو ناوچه یه ی که
زیندانییه کانیان لئ کۆکردبوونه وه)] به یانی زوو عه زیزی هاوړیم (مه بهستی عه زیز فهرهاد) له به
شادی و که یفخووشیه کی زۆره وه له حه وشه گه وره که ی «لاگیر» هاته ژووره وهی «براک» و گوتی:

— خه به ریکی خوشم پێیه!

— گوتم: چی بووه؟

وه مزانی به په للامان ده کهن.

— گوتی: حهمه دی مه ولودی (محهمه دی مه ولودی) م دیت!

سهرم سوور ما!

— گوتم: ئاخر حهمه دی مه ولودی له کوێ و ئێره له کوێ؟ ئهو له ئێرانه و به دژی رژیمی پاشایه تی
شۆرش ده کات.

— گوتی: ههسته با بچین به چاوی خۆت ببینه! به هیمنی گازی که نه کا له خوشیان ببوریتنه وه.
من ده گه ل عه زیزی له ژووری براک وه ده رکه وتین و له دووره وه دیتمان ئه وه حهمه دی
مه ولودی، ئهو سهره نکه ی (مایۆر) زهمانی قازی محهمه دی و ئهو قاره مانه نه ته وه ییه، سهرقالی
کۆکردنه وهی قونیچه که سیغارانه که له حه وشه ی زیندانه که فری دراون. هه موویانی کۆ ده کرده وه
و بره تووتنه کانی ده پال په ره رۆژنامه یه ک یا ههر کاغه زیکی تر ده کرد و سیغاریکی لئ ساز ده کرد
مژی لێده دا تا خهم و ناسۆری ناخیی به دوکه لی ئهو سیغاره وه ده رهاوێت. ئهو دیمه نه دزیوه
را بچله کاندیم.

— عه زیز گوتی: ئیستێ بگره، من ئیستا به جه فه نگان ده یدوینم و لێده که م به گالته.

عه زیز خۆی له سووچیکی شارده وه و بانگی کاک حهمه دی کرد:

— حهمه! حهمه! ئاغای مه ولودی!

کاک حهمه دی مه ولودی که داها تبه ووه بۆ قونیچه که سیغاران قووشقی بوو و به کپن له جیبی خۆی

راست بۆۈە چاۋى لە دەۋرۈبەرى خۆى دەگىرا، گۈنچەكى خوراند و قامكە گچكەكەى جوان لە گۈنچەكى پاكرد و شلەقاندی، وەیزانى گۈتى زرينگاۋەتەۋە يان بە ھەلە گۈتى لى بۈۈە. كە دىتى دەنگەكە نەما ديسان داھاتەۋە و خەرىكى قونىچكە سىغار كۆكردنەۋە بۆۈە. ئەۋجارە عەزىز بە دەنگىكى بەرزتر و شەقتەر ھاۋارى كەرد:

— ھەمەدى مەلودى! كاك ھەمەد!

مەلوديان ئەۋجارە ۋەك شىتانی لىھات و چاۋى لەملاولەۋە دەگىرا تا عەزىز خۆى لى ئاشكرا كەرد و بۆ لامان ھات. كاك ھەمەدى داماو كە تىمەى دىت، زوو تىمەى ناسىيەۋە و بە ھەلەداۋان

دوكتور ناسۆ (قادر مەحمودزادە) و كاك ھەمەدى مەلودە چرچى

لىمان نىزىك بۆۈە رامالى كەردىن. مالتانە، ۋەك مندالان لە گابۆرتى دەدا و دەنامىزى ۋەردىنانىن.

تىمە ئەۋمان ھىتا لای خۆمان و دەگەلمان بو بە ھاۋسەفەرمان. مەن و عەزىز لە ئۆردوگای بىگارى، بە كاركەردن پارىكە كى باشمان ۋەكۆ كەردبۈۈ. بەۋ ھۆيەۋە لە ناۋ ھاۋرىيان و

زىندانىيەكاندا بە چىنى دەۋلەمەند دەناسراين. قسەمان دەپۆيى بۆيە، بە بۆنەى دىتنەۋەى قارەمانى نەتەۋەيى كورد و دوژمنى شىلگىرىي پڑىمى پاشايەتى، لە لاروك (دوكان)ى ئۆردوگاكە، گۆشت و برىنج و پۆن و باقى كەلۈپەلمان كرى و بە ھاۋكارى دۆستان پلۆيىكى باش و خۆشمان لىنا و لىدا. بۆ فراۋىن دەۋرى ۱۰ كەسمان بانگەشتى سەر سفرەكەمان كەردبۈۈ. لە دەۋرى يەكتر كۆبۈيىنەۋە و دەمانخوارد بە شىۋەى دۆزىنەۋەى كاك ھەمەدى پىندەكەنەن كە چلۆن ۋاق مابۈۈ. ئىتر ئەۋ پرووداۋە ببو بە ھەۋىنى فشە و گالتەمان. كاك ھەمەد ماۋەيەكى دوور و درىژ بوو كە ۋەھا سفرەيەكى گەرمى نەدىۋو ھىچ، پىخۆلەكانىشى ۋەھا چىشتىكى چەۋريان نەھارپىۋو.

قورقەمان لە پلۆ و گۆشتەكە برى و دەنكمان لى نەھىشتەۋە كە لەسەر شەپەرەفى كاك ھەمەد خواردمان. كاك ھەمەد ھەر دەردى دايە. لای خەۋتەنان دىتمان كە كاك ھەمەد ھالى تىكچۈۋە! لە مەبالى نايەتە دەر. بەداخەۋە قوۋنەفېرەى خۆنى (ئىسحالى خۆنى) گرت و ژانە زگىكى تۈۋند و ژگچۈۋن، بەجارتىك تىكى دا. ۋەدەۋرەدە پەنگ و پرووى مردوۋانى گرت و دەستمان لى شوۋشتەۋە. بەپەلە چۈۋىن لە ژۋورى پزىشكى زىندان دەرمانغان بۆ ۋەرگرت و بە قسان دلخۆشيمان دەدايەۋە

به لّام کاک همه ده جه جمنی لّیه لگیرابوو.

کاتیک که خه لکه که بلاوه یان کرد و من و عزیز له بان سه ری بووین، پرووی ده من کرد و وه سیه تی بو ده کردم. گوتی:

— میرزا قادر، نه من دهرم و چاوم به ولّتی خو مان ناکه ویته وه، وه سیتان بیت نه وه ی پیتان ده لّیم بو م به دی بهینن.

— گوتم: کاک همه ده ینشاللا چیتان لّینایه ت و سلامت ده بن. شتی واهه فرموو. به لّام چیت ده دل دایه بیفه رموو و له سه ر چاومی داده نیم.

— کاک همه ده فرمووی: له سابلّاغی باغیکم هه یه، نیوه ی ئی خو مه و نیوه شی ئی «عه لی تووتنچی» یه، کوری «حاجی که ریم شیری»، تاجر و بازرگانی به ناوبانگی تووتن له سابلّاغ. له ناوه راستی باغه که ماند، داریکی قه یسی تّیدایه و ئی منه. گهر که رایه وه بو ولّات چوو یه وه بو سابلّاغ، نه هیلّی عه لی تووتنچی نه وه داره قه یسییه داگیر بکات. کاریکی واکه که نه وه داره به مندالّه کانی من بکات به کوره که م «خانه» و که که م «نامین».

من و عزیز له فرقه ی پیکه نینمان دا به لّام کاک همه ده گوتی به جه فه نگی مه گرن و زور به پرژدی باسی نه وه داره ی ده کرد.

نه وه ش وینه یه کی به رچاو له دلّپاکی و ساکاری پیاویک که پرژگاریک فه رمانده ی کو مه لّیک له گیانفیدایانی خو نه ویستی نیشتمان بوو.

لایه ره ی ۲۶۳

تیمه له و زیندانه کارمان نه ده کرد، چاوه پروانی چاره نووسمان بووین. ده یانویست له پاش مردنی ستالین کاری تیمه ش راست بیتن و به لایه کمان داده ن. زوربه ی به ندرکراوه کان خوازیا ر بوون بگه رینه وه بو تیران. بو نه وان گرنگ نه وه بوو که له و جه هه ننه مه ی ده رباز بن نه گینا، چ به خه یالّیان نه ده هات که له تیران کامه پرژیم له سه ر کاره؟ پرژیمی پاشایه تیه؟ فاشیستییه؟ یان نه ته وه ییه. چوون هه مو نه و پرژمانه یان پّی له و جه هه ننه مه ی ستالین و شو ره وی پیاشر بوو و به گیان و دلّ ناماده بوون بگه رینه وه ولّتی خو یان به بی له به رچاو گرنتی ته نگ و چه له مه کانی. له و نیوه نه ده دا چاره نووسی من و عزیز و نه حمده قه ره چه مه نی و سه عید خانیان و محه ممه دی و حه مه دی مه ولودی (محمد مولودیان) جیاواز بوو.

حه مه دی مه ولودی حوکی له سیداره دانی هه بوو و هه ر پیتی له خاکی تیران دانابا، له سیداره یان ده دا...

لایه ره ی ۲۶۸

... پاشی چه ند پرژان من و عزیز فه رهاد و حه مه دی مه ولودی یان بو ژیان و کارکردن په وانیه ی شاری «قوبا» کرد که شاریکی سرووشت جوان بوو. باغه سیوه زور و زه به نده کانی ناوباگی هه بوون. دیاره چوونی تیمه بو نه و شاره له سه ر رینوینی هه ندیک له دوسته کان بوو نه گینا تیمه هیه

شوئیتیکمان پینه ده زانی.

لهوئ زوو له سوڅوژی ژماره ۱۲ له نيزیک شاری «قوبا» حه مه دی مه ولوودی کرا به پاسه وانی باغی سیوان و ههر لهوئ مالیان دایه و نه سیپکی باشیان خسته ژیر پی و تاپریکی پراویشیان له مستی نا...

لاپه رهی ۳۰۴

... حه مه دی مه ولوودی له سوڅوژی ژماره ۱۲ ژنی هینا و بوو به بنه ماله و کچی بوو که ناوی نا «پرووناک»...

لاپه رهی ۳۷۹

... شیخ له تیف پتاوئیکی قسه خوڅ و خوڅ مه شره ب بوو. قه له و و که مجووله بوو. کاتی خوئی له عیراق ده گه ل کاک حه مه دی مه ولوودی له کوردستان دوور ده خرینه وه و به یه که وه له زیندانا ده بن. به یه که وه زوریان شوخی و جه فه نگ ده کرد.

شیخ له تیف به نه قلی بزنه که ی حه مه دی مه ولوودی زور پیده که نی و به زمی ساز ده بوو. نه قلی نه و بزنه تا ماوه یه کی ویردی زمانی کوردان بوو. وهک ده گیرنه وه حه مه دی مه ولوودی له سوڅوزه که ی کاری لیده کرد له نيزیکه ی شاری «قوبا»، بزتیک ده کری و تا که لک له شیره که ی وه رگری. ئیرانییه ک قوشمه به پیکه نینی خوئی دیت و به کاک حه مه دی ده لی که مندالیک به ره لا بزنه که تی ... وه. کاک حه مه دی ساده و ساکار وه ده زانی نه و کوره به راستیه تی، تو وه ره بزنه ی بگره و چه قوی وه بهر ملی بنی و که ولی بکه و گوشته که شی باوی بهر دمی سه گان.

له نیتوان ئیمه هاوشارییاندا، نه و کاره ی کاک حه مه دی ده گه ل پرووداوئیکی دیکه پیکمان ده گرت و هینده ی دیکه زیاتر پیده که نین. یه ک له هاوشاریه کامان ژنه که ی چاوی له ده ری بوو. پتاوه که شی وهک نه وه ی وابوو که هیچ پرووی نه داوه، نه بای پیداهاتووه و نه باران. نه وه نده بیده مار و پشتملپان بوو که ببوو به ویردی زمانی خه لک. جا ئیمه ش بزنه که ی کاک حه مه دیمان له به رامبه ری ژنی نه و کابرایه ی داده نا و ده مانگوت جا وه ره حه مه دی مه ولوودی بزنه که ی له سه ر کاریکی که له سه ر ویستی بزنه که نه بووه و نه کراوه، ئاوا سزا ده دات و لئی خوڅ نابن به لام، کابرا ژنه که ی ئاوی له ئاوه رپویه ده رکردووه که چی، ئیستاش خوئی پی پیاوه و سمیلئیکی قنجی داناوه و خاوه ن پله و پایه یه و به سه ر چهنده خه لکیکی داماو و نه داردا فیز لیده دا و خوئی راده نی و فه رمان ده دا. نیتر بزانی یان نه زانی ژنه که ی دلی که س ناشکینئ و شه ره فی بو نه هیتشتوته وه...

لاپه رهی ۴۵۲ تا ۴۵۵

(باسی کاک حه مه ده مین راتب | راتبی برا و پوورزای کاپیتان)

... له هاوینی نه و ساله دا نامه یه ک هاته مالم که له لایه ن ئیداره ی ئاسایشی شوپره وه ی به ناوی

(تیم، گن، بن) وه نووسرابوو و داوای منیان کردبوو. نهو ئیداره توقینه ره نامه ی بانگه‌یشت بو هه‌رکس بنیژیت، به‌دلتیاییه‌وه خیر نییه و گۆنگه‌لی به‌دواوه‌یه. کورد و کرمانجی ده‌بن دست له‌خۆت بشۆیه‌وه. من ده‌گه‌ل په‌عنای هاوسهرم لیکمان دایه‌وه که بچم. وه‌سیتم کرد و په‌عناش روو به‌قوبله دوو ده‌ستی له‌حه‌وا کردن و به‌چاوی به‌گریانه‌وه له‌خودای ده‌پارایه‌وه تا یارمه‌تیمان بدات. یای فاقی جیرانیشمان له‌باسه‌که ئاگادار کرده‌وه.

له‌کاتژمیری دیاریکراو چوومه ئیداره‌ی پۆلیسی نه‌ینی شو‌په‌وی، پێک له‌و شو‌پنه‌ی که هه‌شت مانگان گیرابووم. ترس و دله‌راوکه هه‌موو جه‌سته‌می داگرتبوو. نه‌مه‌زانی چ باسه و بو بانگیان کردووم؟ هه‌تنده‌م دۆعا کردبوو و نزام بردبوو که خوداش له‌ده‌ستم وه‌ئامان هاتبوو. له‌به‌ر ده‌رگای چاوه‌پروانی، به‌پێوه راوه‌ستام. پاش نیو کاتژمیر بانگ کرام بو ژووری نه‌ولاتر. نه‌فسه‌رتکی پله‌دار، بالابه‌رز، موو په‌ش و سمیل قه‌یتانی له‌پشت میزه‌که‌ی دانیشتیوو. زۆر به‌مرچ و مۆنی و ویشک و

برینگ وه‌لامی سلاوه‌که‌ی دامه‌وه و به‌هه‌ما تێیگه‌یاندم که دانیشم. کاتیک له‌سه‌ر نه‌سکه‌مله‌که‌ی دانیشتم، پرسیی:

— (حه‌مه‌ده‌مین تۆرابی) ده‌ناسی؟

— گوتم: هه‌چ زانیاریم له‌سه‌ری نییه. وینه‌یه‌کی له‌ناو پاژۆ (هه‌فئقیس، فایل، دۆسیه، پرونده)یه‌کی نه‌ستوو ده‌ره‌ینا و پێشانی دام. هه‌رچی لێ ورد بوومه‌وه، نه‌متوانی بیناسمه‌وه. نه‌و که‌سه‌ی له‌وینه‌که‌دا دیار بوو که‌سێکی کز و برۆتاشراو و چاو له‌قووله‌وه‌چوو. بوو که‌ پیاو به‌دیتنی زنده‌قی ده‌چوو. سه‌رتان نه‌هه‌یشینم، هه‌رچی کردم و کراندم نه‌مناسیه‌وه. به‌کابرام گوت که نایناسمه‌وه و نه‌و که‌سه‌م قه‌ت نه‌دیوه.

کابرا گوتی:

کاک هه‌مه‌ده‌مین را‌تب. نه‌و وینه‌یه له‌باکو گیراوه.

— نه‌وه که‌سه‌برایه‌کی هه‌یه له‌«قوبا» به‌ناوی محه‌مه‌د مه‌ولودیان (حه‌مه‌دی مه‌ولودی)! که‌وای گوت، زوو زانیم که‌ نه‌وه هه‌مه‌ده‌می‌نه، کۆری سو‌فی مه‌ولودی. بیستبووم که‌ له‌سه‌ر سنووری عێراق نه‌می‌نه‌کانی شای ده‌یگرن و له‌زیندانداندا نه‌وه‌نده‌ی نه‌شکه‌نجه و ئازار ده‌ده‌ن که‌ شیت ده‌بیت و تازه‌نابیته‌وه مرو‌فیکی ناسایی. به‌کابرای نه‌فسه‌رم گوت که:

— گەر ئهوه ههمان حهمدهمىن يېت؟! له ژېر جهزبهه ساواک و جهللادهکانى پړېتمى
پاشايهتيدا نهيتوانيوه زياتر بهرگه بگريټ و تېکهلى کردوو.
تهواريش نهفسه ره ئازهرىيه که به زمانى پرووسى و تورکى تتيگه ياندم که:

— دوکتور له زيندانى (پسخولوژ) پشکينى بۆ کردوو و نووسيوهتې که ساغ و سه ليمه. ئېستا
ئهو له تېوان نهو کهسانه ي که دهيانناسيت و ناوى داوه، په کيان نهتوى و دهلى که قادر
دهمناسيت!

— گوتم: تهواريش سهروان، نهوه پياوېکى يېزهړ و نهخوشه، له چوار گوشه ي جيهان پاونراوه، نه
له عېراق و نه له ئيران نه يانهيتووه بړى بويه، په ناي بۆ ولاتى سوقيهت هېناوه. جېى خويهتې
که به دلوفانيه کى سوسياليستى لېى پروان و بيهنه لاي براکى حهمه دى مهولودى له شارى
«قوبا» تا لهوى ژيانکى شايانى مروفانه بۆخوى بونيات بېت.

پاشى نهو قسه و باسه و نهو پرسىار و وهلامانه من ئيزن درام که بگهريتمه وه ماله خوم. لهو
پرووداوه مانگىک تېپهړى. پوژيک له دهراگى مالىان دا. دېتم که نهوه حهمه ده مينه به سه ر و
سه کتېکى زور ويران و چلکن. جلهکانى کون و دراو، تا بلېى کولهار په ناي بۆ من هېناوه. زوو
ناردمه حهمام و دهستېک جلى تازه و خاوينم دايه دهگه ل کلاوېکى شاپوى بهنرخ، کهوشى تازه و
چاويلکه ي رهش و کپراوات و کاتزميرېکى دهستى و يه کى گيرفانېش، کاميرايه کى وينه گرتن و له
کورته بېريتمه وه، ههړچى بۆ پياوېکى که شخه و پهرداخ پيويست بوو پيشکه شم کرد و پوولېکى
باشيشم ده گيرفانى نا. پاشى دوو پوژ ميواندارى کردنى کاک حهمه ده مين له ماله خوم، چوو بۆ
لاى ره حيم ئاغاي قازى. نهو يش له لايه ن فيرقه ي ديموکراته وه کولېکى دهست و ديارى و يارمه تى
به رچاو بۆ کوکرده وه و پييدا. «عشق خان» براى ئارامى ههرمه نى گاراجدار، پياوېکى وېچوو و
وهنيوکه وتووى شارى ميانداو و فيرقه ي ديموکرات بوو. نهو پيشنيارى کرد که حهمه ده مين به ريته
لاى خوى و نهو باغه ي که به دهسته وه يه تى به حهمه ده مينى بسپريټ و مانگانه ۵۰ پوبلى وه ک
مه عاش بداتى و که ره سه ي ژيانى بۆ دابېن بکات و خواردنېشى بداتى. ته نانه ت گهر حه زېشى
ليبيټ، ژنى بۆ بخوازيټ و شهوانه ش بيني ريته خوئندنگا. خوالېخوشبوو عشق خان زورى چاکه بۆ
کاک حهمه ده مين هه بوو.

حهمه ده مين به رده وام سهردانى کاکى ده کرد و هه موو جارېش ليتان ده بوو به دمه قاله و جنيو
و بۆله بولې برايانه، وه ها که جېى ساغى کاکى نه ده ما که جنيوى پېته دات، ئينجا ده گه پرايه وه بۆ
باکو. له وېش که هاوريگان و دوستانى لومه يان ده کرد و به سه رى ده پويشتن، ديسان ده چووه لاي
عشق خان کن مال و حالېى خوى.

شهړ و هه للاى حهمه ده مين ببوو به بنېشته خوشکه ي زارى خه لک و ئيتر هه موو کهس له وه
تېگه يبوون و دلنيا ببوون که حهمه ده مين تېکه لى کردوو و ئاکاره کانى و ناخه فتنه کانى ناسايى
نييه.

عیشق خان تاپړیکی دابوو به کاک حه‌مه‌ده‌مین تا شه‌وانه پاسه‌وانی باغه‌که‌ی پښ بدات و که چاوی به گورگ، به‌راز، چه‌قال و نازهلې در که‌وې، به تاپړه‌که تټیان‌گرې. پوژنیک کاک حه‌مه‌ده‌مین ده‌گه‌ل کابرایه‌کی نازهری لی ده‌بیته دمه‌قاله و په‌پټی ده‌نن. کابرای نازهری هه‌ل‌دټ. کاک حه‌مه‌ده‌مینیش به تاپړه‌که‌ی له پشته‌وه‌را فیشه‌کی پټوه‌ده‌نن و هه‌موو ساچه‌کانی له سمته‌کانی کابرا نازهری به‌تال ده‌کات. هات و هاوار ده‌ست پټده‌کات که حه‌مه‌ده‌مین نه‌و پیاوه بیته‌نوايه‌ی کوشت. حه‌مه‌ده‌مین که نه‌و هه‌را و بگره ده‌بیست، له‌ترسان راده‌کات و له تاریکی شه‌ودا ده‌چټه مالی کاک عه‌لی گه‌لاوېژ. هه‌ر له ده‌رگا ده‌دات به کاک عه‌لی ده‌لن که پیام کوشتووه و خوم ده‌مالت هاویش‌تووه. کاک عه‌لیش که باش له قانون و دوخی شوپړه‌وی ناگاداره و هه‌روه‌ها نه‌ندامی کویمته‌ی ناوه‌ندی حیزی دیموکراتی نازهریابجانه وه‌رده‌گه‌پټه‌وه و پټیده‌لن:

«بو کاک حه‌مه‌ده‌مین پټنوايه تیره کوردستانه که هه‌رکه‌س که‌سیکی بکوژي بچټه‌ماله شیخ و ناغایه‌کی و خو‌ی حه‌شار بدات؟ مه‌گین نازانی تیره خاکی شوپړه‌وییه و که‌ل به موو به‌نده؟ ئیستاش دانیشه با چاره‌یه‌کت بو بدوژمه‌وه».

هاوکات که کاک حه‌مه‌ده‌مین له دالانه‌که‌ی ماله کاک عه‌لی گه‌لاوېژ به په‌شو‌کاوی دټ و ده‌چټ تا به‌لکوو کاک عه‌لی ده‌راوټکی پرونی بو بدوژته‌وه، کاک عه‌لی ته‌له‌فون ده‌کات بو ئیداره‌ی ئاسایش - پولیس و (میلیسیا) شوپړه‌وی. پاش تاوټکی که‌م، دټن کاک حه‌مه‌ده‌مین داماو تیکوهرده‌پټچن و ده‌یگرن.

که ماوه‌یه‌ک له‌و رووداوه تټپه‌ری، بیستمانه‌وه که کاک حه‌مه‌ده‌مینیان به پټنچ سال زیندانی و بټگاری له (لاگیر)ه‌کانی سیبیریا حوکم داوه. به‌داخه‌وه کاک حه‌مه‌ده‌مین له‌وټش هه‌دای نه‌ده‌دا و پټشی به دمی خو‌ی نه‌ده‌گرت و ده‌گه‌ل خه‌لکی به‌شه‌ر ده‌هات و جنټوی پټده‌دان و زیندینه‌کانیش تټیانپه‌ل‌ده‌دا. نه‌و کارانه‌ی وای کردبوو که ماوه‌ی زیندانییه‌که‌ی بو درټز بکه‌ونه‌وه.

به هه‌لکه‌وت ده‌که‌وټه‌هه‌مان (لاگیر) که دوکتور مسته‌فا شه‌لماشې له‌وټ به‌ند کراوه. ده‌گه‌ل نه‌و ده‌بیته هاومه‌نزل. دوکتور مسته‌فا که ئاکار و کرده‌وه ناب‌ه‌جټیه‌کانی کاک حه‌مه‌ده‌مین ده‌بینټ، به‌سه‌ری ده‌چټ و نه‌سیحه‌تی ده‌کات تا نه‌یانکاته‌وه به‌لام، حه‌مه‌ده‌مین قه‌لس ده‌بیټ و په‌لاماری دوکتور مسته‌فا ده‌دات تا لټیبدات که به‌ندیه‌کانی تر وه‌سه‌ر ده‌گه‌پټن و دوکتور مسته‌فا له چنکی کاک حه‌مه‌ده‌مین پرزگار ده‌که‌ن.

حه‌مه‌ده‌مین پټش نه‌وه‌ی ده‌زیندانی که‌وټ، ده‌گه‌ل کاک حه‌مه‌دی مه‌لودی برا گه‌وره‌ی، به‌رده‌وام شه‌ری ده‌کرد و نه‌ده‌حاواوه. حه‌مه‌ده‌مین به کاکي ده‌گوت که: «کاکه گیان من هاتووم خزمه‌ت پټیکه‌م و نوکریټ بکه‌م». ناغای مه‌لودیانیش (حه‌مه‌دی مه‌لودی)، له وه‌لامدا ده‌یگوت: «من له چنکی تټوه له عټراق هه‌ل‌اتم هاته‌م شوپړه‌وی، ئیستا نازانم له داخ تټوه لټروه به‌ره‌و کوټی هه‌ل‌تم؟

حه‌مه‌ده‌مین چه‌ندجاریک ویستبووی که له زیندان هه‌لبێت و هه‌موو جارێش ده‌گیر که‌وتبووه و هه‌موو جارێش ماوه‌ی زیندانییه‌که‌یان بۆ درێژ ده‌کرده‌وه. تا ئه‌وکاته‌ی که‌ رژیمی سوسیالیستی شۆپه‌وی تیک‌پروخا (١٩٩١ز) و ئالۆزی و بشیوی په‌یدا بوو و سنوره‌کان کرانه‌وه و حه‌مه‌ده‌مین توانی بگه‌رێته‌وه بۆ ئێران و له‌ ده‌وری به‌نداوی سابلاغی که‌پریکی دروست کرد و تێیدا ده‌ژیا. حه‌مه‌ده‌مین که‌ هاتیشه‌وه سابلاغی ده‌گه‌ڵ خزم و که‌سه‌کانی دانووی نه‌ده‌کو‌لا و به‌رده‌وام ده‌گه‌لیان به‌شه‌ر ده‌هات و نا‌کو‌ک بوو. خودا وه‌خیری گێری.^١

لاپه‌په‌ی ٤٧٨ تا ٤٧٩

کاک حه‌مه‌دی مه‌ولودی که‌ له‌ ئیمه‌ به‌ته‌مه‌نتر و به‌سالا‌چووتر بوو، پیاوێکی دڵناسک بوو. زووزوو لێمان ده‌په‌نجا و زیر ده‌بوو. دوو مائی هه‌بوو، یه‌ک له‌ «قوبا» ئه‌وه‌بێریش له‌ «باکو». له‌ باکو به‌ یادی رۆژانی پێشمه‌رگایه‌تی، پارتیزانی، قاچاغچیی و هه‌روه‌ها هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی له‌ ده‌وله‌تی ئێران، دیواری ماله‌که‌ی کون کون کردبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بپێتکن و له‌ ژێر

^١ مام حه‌مه‌ده‌مین یان مام حه‌مه‌مین (وامان بانگ ده‌کرد) هه‌ر وه‌کوو دوکتور ئاسۆ ئاماژه‌ی پێداوه، زه‌برای نه‌مر کاپیتان بوو. چالاکیکی سیاسی بوو که‌ ده‌گه‌ڵ نه‌مر سوله‌یمان موعه‌بنی، مامه‌ غه‌نی بلوریان و کاک جه‌لیل گادانی و کۆمه‌لیکی تر له‌ تیک‌شهرانی گه‌ل، به‌ تاوانی ئه‌ندامبوون له‌ حیزبی دیموکراتی کوردستان له‌ زیندانی ته‌وریز و زیندانی قه‌سر له‌ تاران بۆ ماوه‌ی ١٠ سالان ئه‌شکه‌نجه‌ی زۆر درا و به‌ وه‌ی کاک جه‌لیل گادانی له‌ ژێر ئه‌شکه‌نجه‌دا باری ده‌روونی تیک‌چوو و خۆی نه‌گرت‌وه که‌ کاک جه‌لیل شاهیدی هه‌موو به‌سه‌رهاته‌که‌ی ناو زیندان بوو که‌ چۆن مام حه‌مه‌مین له‌ پاش ئه‌شکه‌نجه‌دانی، کتوپر باری ده‌روونی تیک‌چوو. مامۆستا محه‌مه‌دی خزیش له‌ په‌رتووکی (له‌ قه‌ره‌سلاخه‌وه بۆ سوێد ل ٢٣٨) له‌سه‌ر کاک حه‌مه‌ده‌مین دواوه و به‌ هه‌مان شیوه‌ی کاک جه‌لیل گادانی باسی ده‌کات. دوا‌ی کۆپه‌ره‌وه‌ی، ئه‌شکه‌نجه‌، ئازار، مالتوێرانی و ده‌ربه‌ده‌ریه‌کی زۆر له‌ سالی ١٩٩١ گه‌پایه‌وه‌ سابلاخ، به‌لام به‌داخه‌وه‌ باری ده‌روونی ناسه‌قامگیر بوو. خزم‌و‌کس زۆریان حه‌ول ده‌گه‌ڵدا که‌ له‌ مائی ئه‌وان مێنێته‌وه‌ یان ئیزنیان بدات مائی بۆ بگرن. به‌لام هه‌راهه‌را و گرمه‌گرمی ناو شار، ئه‌وی ئازار ده‌دا. له‌کن جه‌زیره‌ی مه‌هاباد که‌پریکی له‌ چه‌له‌نگ و مه‌قه‌با و شپروشالآت ساز کردبوو و له‌وێدا ده‌ژیا. خه‌لکی به‌ ئه‌مه‌گی سابلاخ و ده‌ورووبه‌ر زۆر چاکیان ئاگا لێبوو. مرقۆچکی یه‌کجار نیشتمانپه‌روه‌ر بوو و هه‌تا ئیسقان باوه‌ری به‌ کوردایه‌تی و ئازادی و یه‌کسانی هه‌نبوو و کوردستانی به‌ قیله‌ی خۆی ده‌زانی، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ ناو خه‌لکدا زۆر خۆشه‌ویست بوو. له‌ یادمه‌ که‌ سوێندی ده‌خوارد دیگوت: (به‌ خاکم، به‌ نیشتمانم، به‌ کوردستانم، به‌ ئالام، به‌ زمانم). له‌سه‌ر راویژی مام حه‌مه‌مین هه‌موو مندالی بنه‌ماله‌ش لێی فێر ببوون و ئه‌وانیش هه‌روا سوێندیان ده‌خوارد. یه‌کیک له‌ منداله‌کان (پامیار) که‌ له‌ هه‌مووان گه‌چکه‌تر بوو و له‌ مانای "زمان"، وه‌کوو زمانی دایکی (که‌ مه‌به‌ستی سوێنده‌که‌ی مام حه‌مه‌مین بوو) تێنه‌ده‌گه‌یشت و پیتی وابوو مه‌به‌ستی مام حه‌مه‌مین زمانی ناو زاره‌. که‌ سوێندی ده‌خوارد، کاتیک ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و به‌شه‌ی که‌ ده‌یگوت سوێند به‌ زمانم، ددانیشی ده‌گه‌ڵ ده‌خست و ده‌یگوت: (به‌ خاکم، به‌ نیشتمانم، به‌ کوردستانم، به‌ ئالام، به‌ زمانم، به‌ ددانم....) ئه‌و به‌ ددانه‌ تا ماوه‌یه‌کی زۆر ببوو به‌ جێگای جه‌فه‌نگ و پێکه‌نینی کۆبوونه‌وه‌کانی شه‌وانه‌مان. به‌داخه‌وه‌ له‌سه‌ر رێگای جه‌زیره‌ش نه‌یتوانی هه‌لبێکات له‌به‌رئه‌وه‌ی هاتوچۆی زۆر به‌سه‌روه‌ه‌ بوو، بۆیه‌ له‌ دۆلی مه‌عه‌دن له‌ سه‌ره‌وه‌ی باخی مکائیل کۆنه‌ ژوورێکی بێده‌رک و په‌نجه‌ره‌ی لێوو و ئه‌وێی کرده‌ مرلی خۆی. ئه‌وی شوێنێکی ئارام و بێده‌نگ بوو. مخاین که‌ له‌ کۆتایه‌که‌ی سالی ٢٠٠٠ی زاینی به‌ هۆی راوه‌ستانی دڵ ته‌رمی بێگیا‌نی ئه‌و دلسۆزه‌ی نیشتمان له‌و ژووره‌دا ده‌دۆزێته‌وه‌. رۆحیان شاد و یادیان هه‌رمان.

کاک حەممەدەمین پاتب - پاتبی. ئەو وێنەیە لە مەهاباد و کاتی گەڕانەوەیان لە دوای ڕووخانی شۆڤەوی گیراوه. سیاس بۆ وەستا عەبدولای خەیات و هاوڕێکەیی که ئەم وێنەیە بۆ ناردەم.

چاوه‌دێری دابێت، جا چ له ناو ماله‌که‌یدا یان له ده‌روهه‌ ڕا. وای له‌و دار و دیواره‌ کردبوو که بتوانی چاوی له‌ هه‌موو که‌لێن و قووژبەنی ماله‌که‌ ببیت تا به‌ خه‌یالی نه‌کا بێن ده‌وره‌ی بده‌ن با ده‌رفه‌تی نه‌وه‌ی هه‌بیت که‌ بۆی ده‌رچیت و هه‌لت.

کاک حەممەد بۆ هه‌موومان چه‌شنی مه‌لا نه‌سه‌رەدینیک بوو. پیاویک بوو خو‌شمه‌شرب و قسه‌خو‌ش. قه‌ت لێی ماندوو نه‌ده‌بووی. به‌داخه‌وه‌ جاروبار به‌بی هیچ هو‌کاریک قه‌لس ده‌بوو و ده‌غه‌زرا و پاش تاویکی تر ده‌یزانی که‌ له‌خو‌را غه‌زراوه‌ و هه‌له‌ی کردووه‌، جا دیسان ده‌هاته‌وه‌ لامان.

کاک محەممەدی مه‌ولودیان (حه‌ممەدی مه‌ولودی، به‌ محەممەدی پاتبی‌ش ده‌ناسری) له‌ زه‌مه‌نی نه‌مر قازی محەممەد، پله‌ی «کاپیتان»ی هه‌بوو. پاشان پله‌که‌ی به‌رز

بۆوه‌ بوو به‌ سه‌ره‌هنگ. فه‌رمانده‌یه‌کی چالاک و له‌زه‌بری هیزی پێشمه‌رگه‌ بوو. ئەو له‌ پابردووی خو‌ی زۆر شتی خو‌شخو‌شی بۆ باس ده‌کردین. ده‌یگوت:

کاتیک پێشم به‌ له‌شکری سه‌ربازانی شای گرت که‌ ده‌یانویست له‌ سه‌قه‌زه‌وه‌ بچنه‌ سه‌رده‌شت، دوو سه‌ره‌هنگیان ده‌گه‌ڵ بوو که‌ به‌دیلم گرتن. چاوم به‌ قه‌فه‌ستیکی که‌وت که‌ دوو کو‌تری تێدا‌بوو. که‌ کو‌تره‌کانم له‌ قه‌فه‌سه‌که‌یان ده‌ره‌تیا، سه‌ره‌هنگ هاواری لێ به‌رز بۆوه‌ که‌: نه‌وه‌ چ ده‌که‌ی؟ نه‌وانه‌ کو‌تری نامه‌به‌رن. کاک حەممەدیش له‌ وه‌لامی سه‌ره‌هنگی شاهه‌نشاهیدا سه‌ری هه‌رتک کو‌تران هه‌لده‌قه‌تی و ده‌لت: نه‌وه‌ ده‌یانکه‌م به‌ که‌باب تا جاریکی دی نامه‌ی ئێوه‌ بۆ دام و ده‌زگای سه‌لته‌نه‌تی نه‌گوازیته‌وه‌.

کاک حەممەد پێش ده‌رکه‌وتنی له‌ ئێران و هاتنی بۆ شۆڤه‌وی، (پاش ڕووخانی کو‌ماری کوردستان) ماوه‌یه‌ک له‌ ناوچه‌کانی مەهاباد و بوکان و سه‌رده‌شت ده‌گه‌ڵ هیزه‌کانی ده‌وله‌ت شه‌ری چریکی ده‌کرد. له‌ سا‌له‌کانی ١٣٢٨ و ١٣٣٠ هه‌ر ڕووداوێک ڕوویدا‌با یان گوزی‌ک له‌ هیزه‌کانی ده‌وله‌تی درابا یان له‌ سه‌ربازه‌کانی ده‌وله‌ت کو‌ژرابان، یه‌کسه‌ر به‌سه‌ر کاک حەممەدیان داده‌هێنا و ده‌وله‌ت ده‌یگوت کاری (محەممەد مه‌ولودیان)ه‌. بۆ به‌زیندوویی گرتنی ئەو له‌ لایان ده‌وله‌تی

شاهه نشاهییه وه خه لاتیکی گرینگ و بهرچاو تهرخان کرابوو تا بیدهن بهو کهسهی کاک حهمه دیان بو بگری.

له کو تایی سالی ۱۳۳۰ له پښگای کیوه کانی باکووری پوژناوای ئیرانه وه، یانی ههمان پښگای که مهلا مستهفا بارزانی و خه باتگپره کانی پیتدا هاتبوونه شوپوهی، کاک حهمه دش هات بو خاکی شوپوهی و داوای په نابهریتی کرد. یه که وه به دوو دهیگرن و سئ سالان ده زیندانی ده کهن و بو (لاگیر) له کانی سیبیریان نارد و بښکاریان پیده کرد. وهک له پتیشووتریش باسم لیوه کرد، له دؤخیکی دلته زیندا کاک حهمه دم دوزییه وه و له خو مانم نیزیک کرده وه. محهمه ده مهلودیان ده یگوت له تپروپی قازیزاده دا تیدابووم به لام نه و نه یکوشتووه. ته نانهت حه سره تی ده خوارد که بو ده گه ل نه و شه پر نه نگیزانه هپرسی کردو ته سهر ماله که سیکي تر و کوشتیان و مال و داراییه که یان به تالان برد. نه و بهرده وام ئاواتی وا بوو که خیزانه که ی ده گه ل تاقه کوره که ی به ناوی «خانه» (له بنه پرتدا ناوی عه بدولپرهمانه به لام، له خو شه ویستیان پیان گوتووه «خانه» - نووسهر) بپن بو لای له شوپوهی و ده گه ل نه و بژین. نه و نیگهرانی نه وه بوو که کوره که ی پریازی بابی نه گریته بهر و خو بدو پرتی و ببیته جاش و پیاوی ساواک و ده ولت. له باکو یه ده گه ل په حیم ئاغای قازی بهرده وام شهر و کیشه ی هه بوو. ده گه ل یه کتر نه ده سازان. کاتیک ههستی به وه ده کرد که په حیم ئاغا له مال نییه، ده چوو بو مالیان و ههرچی دل ویستبای هه لیده گرت و ده بیرد وهک رادیو، تیلیفیزوون و هتد. ژنه که ی په حیم ئاغاش دهستی وه بهر نه ده هیتا و هیچی پینه ده گوت. ته نانهت په حیم ئاغاش قهت هیچی پینه ده گوت و خویشی لی تووره نه ده کرد. به پیچه وانه وه ده یگوت که چ ناکری ده گه ل کاک حهمه دی، نه و سهرپشکه و ئیختیاری مالی منی هه یه.

پوژتیکی کاک حهمه ده هاته مالمان و له بهر ده رگای مالمانه وه به پیکه نین و خوشحالییه وه به ره عناخامی هاوسهرمی گوت: مزگینیم ده یه، په حیم ئاغا به ردی گورچیلای هه یه و له نه خوشخانه که وتووه. ده زانی نه و بهرده چییه؟ نه وه ههمان زهرده چیتو یه یه که له ئیرانه وه بویان نارد بووم و په حیم ئاغا لی خواردم و نه یدامه وه. ئیستا لی بووه ته به ردی گورچیلای.

بهو قسه یه ده یویست پیمان بلن که ههر کهس زولمی لیبکات، خودا ئاوای به سهر دپن. نه وه له حالیک دابوو که بوخوی له و ژیا نه پر په مز و پازه ی خویدا زورداری ده گه ل سهدان کهس کرد بوو. که واته باش وایه کهس له زاکونی وه گهر خو گیل نه کات، له بهر نه وه ی پوژیک دیت که پوژی وهر گه پتی. ده لپن له پاش شوپرسی گهلانی ئیران له سالی ۱۹۷۹ ئیزیان دابوو به کاک حهمه که بگه پرتیه وه زیدی خوی، له خوشیان جه لته لییده دات و گیان ده دات و له گورستانی باکو ده ییژن.

لاپه ره ی ۵۲۲

ده و لاپه ره یه دا ده ل: کاک حهمه ده که بوخوی چه ند سالان له عیراق ژیا بوو زوری حه ول دا تا من نه چمه وه بو عیراق.

پۆزنامەى «كوردستان»ى ژمارە ۸۵ لاپەرەى ۲

ئۆرگانى حیزبى دیموکراتى كوردستان
(پېنجشەممۆ ۲۱ى خەرمانانى ۱۳۲۵)

[لە میرەدئۆه]

سوپاس

ئەمن محمد مولودى بەخۆم و پېشمەرگەكانمەوه كە ماوئەك بوو لە گوندى بەلەجەر كارمان پى ئەسپەردابوو ئاغيانى بەلەجەر بە ئىوى مامەند ئاغا و فارس ئاغا و برايانى مامەند ئاغا ھەمىشە بە بوونى ئىمە شاد و خۆشحال بوون و ھەموو پۆزى دىدەنيان لى دەكردين و دەيانگوت ئىمە بە بۆنەى خۆمان لە ھىچ جۆرە خۆدەپىناونائىك كۆتايى ناكەين و ئامادەين بە مالى و بە گيان دە رپى ئازادى و پاراستنى ئالاي موقەدەس و بە دوژمنايەتى ئىرتىجاع گيانبازى بكەين. ديسان پۆزى جەژنى رەمەزان تەواوى پېشمەرگەكانى بەلەجەريان دىدەن كرد و جێژنەپىرۆزەيان لى كرىن. لە بەروارى ۹-۶-۲۵ لە لايان جەنابى پۆتپۆلكۆنىك مستەفا خۆشناو بە ئىمە راگەيەندرا كە پۆستى بەلەجەر بگۆزىنەوه بۆ «میرەدئۆ». ئاغيانى بەلەجەر بە گۆزىنەوهى ئىمە زۆر غەمناك بوون و تا میرەدئۆ دەگەلمان ھاتن و بەرپيان كرىن.

كە چووينە پۆستى میرەدئۆ، ئاغاى رەسول ئاغاى جەواغەردى ھات بە پىرمانەوه و لە پۆستى میرەدئۆ دىدەنى لى كرىن و لە ماوئەى چەند ساعاتان كە لەكنمان دانىشتن رەسول ئاغا بە قورئانى مەجىد سۆپىندى خوارد كە: (ئەمن بە نۆبەى خۆم ئامادەم دە رپى ئازادى و پاراستنى خاكى كوردستان و ئازىنى دەستوورى پېشەواى مەحبوبدا لە ھىچ جۆرە خۆدەپىناونائىك پروو وەرئەگىرم). پاشان دەستى لەناو دەستى ھەمووان نا و زۆر بە دلخۆشى و شادمانى بەجىتى ھىشتىن، ئىمە ئەو ئاغيانە: رەسول ئاغا، مامەن ئاغا، فارس و سايرى بە كوردئۆكى نىشتمانپەرور دەزانين و زۆريان سوپاس و قەدرزانى لىدەكەين.

كاپىتان محمد مولودى [

سو پاس

ئەمێن محمدە ولودی بەخۆم و بەشمار گەکانمەوه . کەماو بەکەبوو
 لە گوندی بەلەجەر کارمان یی ئەسیر دراپوو آغا یانی بەلەجەر
 بەتیری مامند آغا و فارس آغا و برابانی مامند آغا هەمیشە بەبونی
 ئەمێنادو خوشحال بوون و هەموو روژی دیدەنیان لی دەکردین
 و دەیانگوت ئەمە بەنبوێی خومان لەهیچ جورە خودە پست و تانیک
 کوتایی ناکەین و آمادەین بەمال و بەگیان دەریی آزادی و
 پاراستنی آلائی مقدس و بەدوژمنایەتی و تەجاع گیانازی بکەین
 دیسان روژی چیرۆنی رمضان تەواوی پێشەوەر گەکانی بەلەجریان
 دیدەن کرد و جێزە پیروزیان لی کردین . لەبەر واری ۹-۶-۲۵
 لەلایەن جنایی پوت پۆلگونی کە مەسکەنی خوشناو بەئێمە راگەیاندرا
 کە پۆستی بەلەجەر بگۆڕێنەوه . بۆ میره دی آغا یانی بەلەجەر
 بە گۆڕێنەوهی ئەمە زور و غەمناک بوون و تا میره دی دەگەلمان
 هاتن و بەریان . کردین .

کە چوینە پۆستی میره دی آغا ی رسول آغا ی جوانمردی
 هات بە پیرمانەوه و لە پۆستی میره دیش دیدەنی لی کردین و لە ماوهی
 چەند سەعاتان کە لە گەلمان دانێشتن رسول آغا بە قرآنی مەجید
 سۆیندی خوارد کە ئەمە بەنبوێی خۆم آمادەم دەریی آزادی
 و پاراستنی خاکی کوردستان و آژینی دەستوری پێشەوای
 مەحبوب دالەهیچ جورە خودە پینا و تانیک روو ورنە گیرم پاشان
 دەستی لە ناو دەستی هەمووان ناو زور بە دلخۆشی و شادمانی
 بە جێی هێشتین .

ئێمە ئەو آغا پانە : رسول آغا . مامند آغا فارس و سابیری
 بە کوردی بگئی نیشتمان پەرور دەزانین و زوریان سوپاس و قدردان
 زانی لێ دەگەین

پۆژنامەی " کوردستان " ی ژمارە ۸۵ لاپەرەی ۲

نۆرگانی حیزبی دیموکراتی کوردستان

(پێنجشەممۆ ۲۱ ی خەرمانانی ۱۳۲۵)

نووسراوه کانی دوکتۆر کهمال مه زهەر

دوکتۆر کهمال مه زهەر له کتیی «کورد و کوردستان له به لگه نامه نهینیه کانی حکومه تی بهریتانیدا» بهرگی یه کهم و چاپی دووهه م که له سالی ۲۰۰۹ چاپ کراوه وه زێکی تهرخان کردووه به پرووداوه کانی کۆماری کوردستان له به لگه نهینیه کانی دهوله تی ئینگیلیدا. له به شیکدا باس له وه سیه تنامه ی پشه وای نه مری کوردستان ده کات که به خه تی مامۆستا مه لا «سه دیقی سیدقی» نووسراوه. جا مامۆستا کهمال مه زهەر هه ولیداوه که تیشک بهاوتته سه ر وه سیه تنامه که ی پشه وای و له روانگه جوراوجۆره کانه وه هه لسه نکینیت تا بهر په رچی نه و وه سیه تنامانه بداته وه که به درۆ هه لبه ستراون بۆ پشه وای. له درێژه دا باسیکی کاپیتان ده گیریتته وه له و پتوه ندییه دا که ده قاوده ق لیڤه دایده نیتمه وه.

داستانه که ی محهممه دی مه ولود

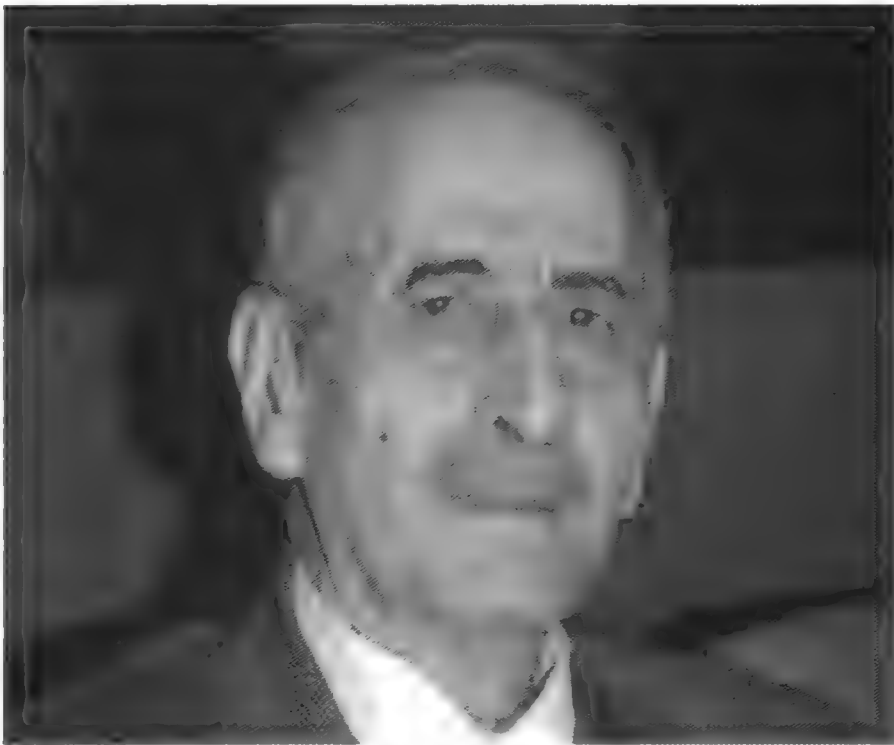
حه ز ده کهم کۆتایی ته م بابته به کورته باسیکی یه کتیک له رۆله هه ره دلسۆز و ساکاره کانی مه هاباد بهینم که ناوی محهممه دی مه ولوده، له سالی ۱۹۶۱ وه دکتۆره نه سرین فه خری و دوکتۆر عیزه ددین مسته فا په سول و من له نیزیکه وه نه و زاته مان ناسی و به دل خوشمان ویست و پزیزکی تایبه تیمان لی ده نا.

خوالێخۆشبوو محهممه دی مه ولود پیره کوردیکی ساکار و په شید و به جه وه ره ر و لای خه لک خوشه ویست و پزیزدار بووه، هه ر زوو هه سته کوردایه تی په سه ن پالی پتوه ناوه ببیته پیشمه رگه یه کی دلسۆزی کۆماری مه هاباد (کوردستان) و نیزیکی خودی قازی محهممه د. ئاوا بوونی خۆری نه و کۆماره و له سیداره دانی پشه وای و هاوه له کانی و کرداره چه په له کانی دوژمن ناخی ده روونی خاوتنی ده هه ژینن، خۆی ده گه ل خۆیدا بریار ده دات تۆله یه ک بستینیت، بیرى ساکاری ته م نه خشه یه ی بۆ داده پزیزیت - نه و مه لایه ی به ر له سیداره دانی ته لقینی قازی محهممه دی داوه خۆل و دۆی به سه ردا بکات و به سواری که ریک چه ند بۆی بلویت هتند شاربه ده ری بکات (۱۳۵)، نه نجام محهممه دی مه ولود په نا ده باته به ر ولاتی سوڤیه ت و له شاری باکووی پایه ته ختی نازه ربايجان تا کۆچیدوایی له کۆتایی هه فتا کانی سه ده ی رابردوودا به قه دره وه ژیا.

دوکتۆر کهمال مه زهەر له په راویزیکدا به ژماره (۱۳۵) که دایناوه ئاوا ده نووسیت:

(۱۳۵) شایانی باسه محهممه دی مه ولود بۆخۆی زۆر ده گمه ن توخنی نه و باسه ده کهوت، به لام که لیک جار دوکتۆر په حیمی قازی و دوکتۆر عه لی گه لاویژ و کاک عه بدوللای برار دوکتۆر موراد و

ژماره یەک نازەریی وهک دوکتۆر پۆئیندیژ ئەم باسەیان بۆ گێڕاوه تەوه، ههروهها به بۆنه‌ی ساڵ یادی مه‌هاباده‌وه پوخته‌یم له وتاریکمه‌دا نووسی که پێم وایه له پۆژنامه‌ی (کوردستان) ب‌لاو کرایه‌وه، به‌و بۆنه‌یه‌وه به‌رای به‌ریژ مامۆستا عه‌بدوللای حه‌سه‌ن‌زاده ناگاداری کردم که ئەو مه‌لایه ناوی مه‌لا سدیق بووه و پیاویکی خه‌راپ نه‌بووه، پیتی وابوو به‌و کاره‌ی ئەرکیکی ئایینی به‌جێ ده‌گه‌یه‌نیت، به‌رای به‌ریژ مامۆستا هاشمی که‌ریمیش له‌م پۆژانه‌دا له‌لنده‌ن ئەمه‌ی دوویات کرده‌وه و به‌پیتی گێڕانه‌وه‌ی دیموکراته‌کانی ئەودیه‌و سافاک^١، به‌ زۆر هه‌ره‌شه‌ی کوشتن، گه‌لیک له‌ پیاوه ئاینیه‌کانی مه‌هاباد و ده‌وروبه‌ریان ناچار کردووه قسه‌ی ناشیرین دژی کۆماری مه‌هاباد (کوردستان) و پێشه‌وا بکه‌ن و ته‌نها مه‌لایه‌ک زاتی کردووه به‌رپه‌رچیان بداته‌وه و له‌سه‌ر ئەوه شه‌هیدیان کردووه.

دوکتۆر که‌مال مه‌زه‌هر

^١ (سازمان اطلاعات و امنیت کشور) به کورنکراوه‌یی (ساواک)، له کۆتایی ساڵی ١٣٣٥ی هه‌تاوی (١٩٥٦ز) دامه‌زرا. به‌ د‌نیاپیه‌وه ساواک نه‌بووه، په‌نگه دوکتۆر که‌مال مه‌به‌ستی (روکنی ٢)ی ئەزته‌ش بووین که هه‌مان کاری ساواکی ده‌کرد.

بیره وه ریه کانی ره ئیس به کر

ره ئیس به کر

(عه قید عه بدولکه ریم جه ویزی)

گه شتیک به ناوی کۆماری کوردستاندا

۱۹۴۴ - ۱۹۴۷

بلاو کراوه ی: ئاراس

چاپی دوو هه م

چاپخانه ی وه زاریتی پهروه رده

هه ولیر - ۲۰۰۱

(به کر عه بدولکه ریم جه ویزی) که زیاتر به

(ره ئیس به کر) ناودێره، یه ک لهو ئه فسه رانه ی

عێراق و خه لکی باشووری کوردستان بوو که

پله و پایه ی سهربازی خۆی له ده ولته ی عێراق

به جیه ئیشت و تیکه ل به هیزی پيشمه رگه ی

کۆماری کوردستان بوو. له لایه ن وه زیری شه یری

کۆماره وه، به یریز همه حوسین خان سه یفی قازی، کرا به فه رمانده ی جه بهه ی سه رده شت.

لا په ره ی ۷۸

(لێره باس له وه رگرتنی ماموریه ت ده کات له لایه ن پيشه واوه تا بجیه ته ره به ت و بیه ته فه رمانده ی

ناوچه ی سه رده شت و بانه چوون له وێ جگه له همه دی مه ولودی که سی تری لێنییه - نووسه ر)

پۆژی دوا ی نه وه که گه یشتمه مه هاباد چوومه سه ردانی جه زره تی پيشه وا که له وێ کۆمه لێک

له سه روک عه شیرته کانی له خزمه تدا بوون. که چاوی پێمکه وت فه رموو ی: « بۆچی وا دره نگ

هاتی، نه وا چه ند پۆژێک ده بیته که ناردوو مه به شوینتا و چاوه ریت ده که م». پیموت که هیچ

فه رمانێکی به و جوهره م بۆ نه هاتوو ه، ئیسته ش که لێره م به هۆی پشوودانی خۆمه وه هاتووم. نه و جار

فه رموو ی: «هه رچه ند نه ورۆ فریا ناکه وی، به لām هه ر ئیستی به دواوه هه رچی سهربازیکی بارزانی

له نیو مه هاباددا، دی و ده ست ده که ون، کۆیان بکه ره وه سه به نی ده چیت بۆ ره به ت.

هه رچی ئازوو قه و پتو یستییه ک هه بیته بۆت ده تیرین چونکه نیوچه ی گه ورک زۆر شله ژاوه و

عه شیرته کانی بانه لایه نگری حکومه تی تاران ده که ن. جا له و نیوچه یه جگه له همه دی مه ولود

و (۲۸) کەس زیتەر هیژی دیکه مانی لی نییه. ئەو عەشیرە تانەش ئەمەیان بە هەل زانیو و هیترشیان بردۆتە سەر نێوچە کە. لەبەر ئەوە عەشیرەتی گەورک نەیان توانیو بەرهنگاریان بنهوه و هەلاتوون و خۆیان گەیانندۆتە پەبەت و زۆربە ی دێهاتە کانیشتیان سووتیندراوه. بۆیە دهنههوی که به زووترین کات بگهیتێ ئەووی و هیندی پیت دهکرتی بارزانی کۆ بکه رهوه. دهسته لاتشت دهدهمی که تیییک لهوان و له عەشیرەتەکان و دانیشتوانی نێوچە کە و خەلکی دیکە پێک بێنە و چە کداریان بکە و هەر یە کەشیان مانگانه (۱۲۰) مەنیان دەدریت، دهگەل ئازوو قەهی پتویستی خۆیان و مال و مندالیان.

شەری مه کلاوی لاپه‌ری ۹۲

مه کلاوه گوندیکه، کهوتۆته سەر پێگای نێوان سەردهشت و بانه. لهووی پۆستیکي ئیمه به سەرکردایهتی کاک حەمەد مه‌لود، بۆ چاوه‌دیری ئەو پێگه‌یه داندرا بوو. مانگی تیری کردبوو به‌سەر کۆبوونه‌وه‌که‌ماندا، ده‌گەل سەرله‌شکر ئایرووم، چوار بارزانی بۆ کرینی هه‌ندیک شتومه‌کی پتویست بۆ مه‌کلاوه ده‌چوون ده‌بینن که ستونیکي (رتل) سەربازی ئێرانی، (۴) تانک و زرێوشیان ده‌گەل و ماشینه‌کانیشیان به‌ سەرباز و چه‌ک ته‌نراوه و نیازیان هه‌یه له مه‌کلاوه به‌ره‌و سەردهشت تێپه‌رن. سەرله‌شکر ئایروومیشیان ده‌گەل ده‌بیت.

بارزانییه‌کان ده‌ست‌بردانه داده‌مه‌زێن و ئیشاره‌ت ده‌دنه ماشینه‌که‌ی سەرله‌شکر که رابوه‌ست. له‌و کاته‌دا که ماشینه‌که‌ی سەر له‌شکر ده‌یه‌ه‌ووی دوور بکه‌وته‌وه نارنج‌وکی تیده‌سره‌وین، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌چیان ناته‌قینه‌وه، له‌م هه‌نانه و بردنه‌دا شەر به‌ گه‌رمی ده‌ستپێده‌کات، جه‌ماعه‌تی حەمەدی مه‌لودیش که له‌ نێو گوند ده‌بن ده‌که‌ونه نێو شەپه‌که‌وه، مه‌کلاوه‌ش زۆر له‌ پەبەته‌وه دوور نییه و ده‌گەل به‌ده‌نگهاتنی ته‌قه‌کان ده‌ست‌بردانه چەند بارزانییه‌کم ئاماده‌ کرد، له‌ هه‌مانکاتیشدا (۱۰۰) سواری گه‌ورک که ده‌گەل کاکه‌للا ئاغا له‌ پەبەت بوون پێکه‌وه به‌ره‌و مه‌کلاوه‌ پۆیشتن، ویستمان له‌ دوو لاوه ئابلقه‌ی شەپه‌که‌ به‌دەین، پیش ئەوه‌ی بگه‌ینه ناو شەپه‌که‌ دوژمن چاوی به‌ هه‌زه‌که‌مان که‌وت که به‌هاوکاری کاک حەمەد مه‌لود و هه‌زه‌که‌ی ده‌چین، هه‌نده‌یان پێکرا، که به‌ره‌و سەردهشت هه‌لبێن، که گه‌یه‌شتینه مه‌کلاوه دیتمان، چواره‌ که‌س له‌ دانیشتوانی گوند به‌ ده‌ستی دوژمن شه‌هید و بریندار کران، سەربازیکی [پیشمه‌رگه] کاک حەمەد مه‌لودیش شه‌هید کرابوون، زۆر به‌په‌له‌ برینداره‌کانم په‌وانه‌ی مه‌هاباد کرد، که له‌ویشه‌وه بنێردرێن بۆ نه‌خۆشخانه‌ی ته‌هریز، چوار مندالی بێباوک له‌ یه‌ک مالدا خه‌راپ بریندار کرابوون.

سه‌باره‌ت به‌و پروداوه‌ پاپۆرتیکمان بۆ مه‌هاباد نووسی و ئەوانیش تارانیاں ئاگادار کرد له‌ چۆنییه‌تی شکاندنی په‌یمان و پێکه‌وتنه‌مه‌ی هه‌ردوو لا، له‌ لایان سەرله‌شکر ئایروومه‌وه داوايان له‌

تاران کرد که زۆر به توندی ئایرووم سزا بدریت. پاشان فهرمانیکم له لایان پێشه‌وای به‌رێز بۆ هات
(ئه‌و هیزه‌ی من پێوه‌ندی ته‌نێ به‌ شه‌خسی پێشه‌وا هه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ فه‌رمانم له‌ هیچکەسیکی
دیكه‌ وه‌رنه‌ده‌گره‌ت) که جاری ئێمه‌ هیچ هێرشێک نه‌که‌ینه‌ سه‌ریان، به‌لکوو لیژنه‌یه‌ک له
نوێنه‌رانی تاران - مه‌هاباد بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ساته‌ پێک به‌یت تا تاوانباری هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی
پێکه‌وتنه‌وه‌ که سزا بدریت.

نووسینه کانی که ریم حیسامی

کتیبتی (له بیره وه ریه کانم، بهرگی - یه کهم، له مندالیه وه تا سالی ۱۹۷۵، نووسینی: که ریمی حسامی، لاپه رهی ۱۹۹).

پتویسته بگوتری که ئەم رووداوهی که کاک که ریمی حیسامی دیگتریتته وه له سالی (۱۳۳۱ هـ - ۱۹۵۲ ز) رووی داوه. پروانه لاپه رهی ۱۹۸
حه مه دی مه ولودی

پوژیک له دوکان دانیشتبووم، براده ریکی حیزی له شنۆیه را گه یشتی و په شوکاو بوو، گوتی: «ژاندارمه ی «ده شته بیل» حه مه دی مه ولود و محه مه دی عه ولآ چه په و هاشمیان گرتوه و ئیستا هینایان بۆ نه غه ده و له ژاندارمه ری هه پسن. هه ساتم و چوو مه ژاندارمه ری. به ئاجودانم گوت: «بیستوومه چهند دز له شنۆ گیراون، هاتووم بزنام کین و چۆن گیراون؟ تا بۆ روژنامه بنووسم». ئاجودان گوتی: دز نین، خه لکی مه هابان زه مانى دیموکرات هه لاتوون، تاوانی قه تلیان له سه ره.

— ده کری بیانیتم؟ په نگه بیاناسم!
— بچۆ، نه وه له زیندان دان.
که چوو مه زیندان راست بوو، کا حه مه دی مه ولودی و محه مه دی عه ولآ چه په و هاشم بوون.
لیم پرسین:

— چتان گوتوه؟ له کوێ گیراون؟
— گوتیان: له پاسگای (کانی سپی) له ده شته بیل گیراوین و گوتومانه هاتووین خووری بکپین. عیلاجمان نه کهی، نه جاتیمان نایه.
چوو مه لای ئاجودان. گوتم: ده یانناسم. به خوڤایی بۆ خه لک تووشی زه حمه ت ده کهن. نه وانه کاریان خووری کپینه و هیچیان له سه ر نییه.

— باشه، ئیمه ده یاننیرنه مه هاباد، له وێ بهریان ده ده ن.
— بۆ ده یاننیرنه مه هاباد؟ لێره من ده مه ده سه بهریان، ئازادیان که.
— نه دی من لێره کا بخۆم؟
— باشه شیرنی تۆ من ده یده م.

— بچۆ له نێو بازار شاهیدنامه یه ک به ره، چهند کهس ئیمزای بکه ن که نه وانه بیتاوانن.
هاقه وه بازار و شاهیدنامه م به ده کهس ئیمزا کرد و برده وه لای ئاجودان. پینج ته نه م دایه و هه رسیکم هینا ده ر و ده گه ل براده ریک ناردمنه بالغچی مالى خویمان. له بازار سه ت ته نه م کۆ کرده وه، لیباسم بۆ کپین، سێ روژ له بالغچی حه سانه وه و رویشتن. به داخه وه کا حه مه دم نه دیتته وه به لام، پاش چهند سال هاشم و محه مه دم له عێراق دیتته وه.

نووسینه کانی عهبدوڤلا نه حمه د ره سول پشده ری

(عهبدوڤلا ئاغای پشده ر)

کتیبی: (یادداشته کانم) به پینووسی (عهبدوڤلا نه حمه د ره سول پشده ری) به شی یه کهم - به غدا

۱۹۹۲

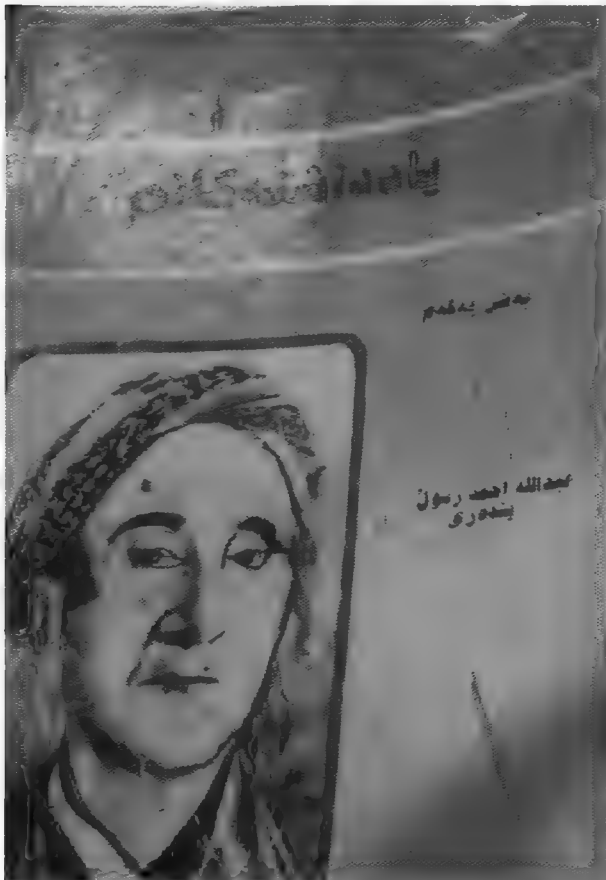
له لاپه رهی ۴۲

(لیره دا نووسه ر ده
یادداشته کانی خویدا بو باسکردن
له سه ر دوخی کوماری کوردستان
پشت ده به ستی به بیزاو ه کانی
خوی و وته کان چهند که سایه تیبه
به رپرس له ناو کوماردا که یه کیان
کاپیتان حه مه دی مه ولوده - وریا)

له لاپه رهی ۸۵

سه باره ت به شه ری قاره مانانه ی
کاک حه مه دی مه ولوده چرچی له
گوندی (بناویلن) ی ناوچه ی
سه رده شت ناوا ده نووسی:
حکومه تی تاران یه که مجار له
ناوچه کانی سه قز و بوکان ده ستیان
کرده جم و جوّل و هاتنه پیشه وه و
بپیارنامه ی شهروه ستاندونیان

خسته ژیر پی خویان. له خه تی (بانه) شه وه به ره وه سه رده شت هاتن و له گوندی (بناویلن) که
ده که ویتته مابهینی (بانه) و (سه رده شت) پیش به سوپای تیران گیرا و به سه رکر دایه تی (حهمه ی
مه ولود) سه رلقیکی سه ربازی کوماری مه هاباد که له و پښگایه واجبی پیسپیرابوو به توندی له سوپای
تیرانیان دا و زیانیکی زوریان پیگه یاند و نه یانه یشت بگاته سه رده شت.

له لاپه‌ره‌ی ۸۷

نووسەر سه‌باره‌ت به شه‌ر له گوندی (میر شیخ حه‌یده‌ر) ئاوا ده‌نووسی:
دوا‌ی چه‌ند شه‌و و پوژ شه‌ر و لی‌کدان ئه‌وه‌بوو به‌کر ئاغا خو‌شی هات بو به‌ره‌که‌مان وه‌کوو
سه‌ردان و پشکنین (تفتیش) و زو‌ر رازی بوو ئیشوو کاری (به‌ره) و پێ‌کخستنه‌مان و له‌سه‌ر داوا‌ی
ئیمه (حه‌مه‌ی مه‌ولود)یش له‌ ناوچه‌ی (په‌به‌ت)ه‌وه گوازته‌وه لای ئیمه به‌ خو‌ی و لقیک
سه‌ربازییه‌وه چونکه به‌ره‌ی ئیمه کللی ده‌رگای سه‌رکه‌وتن بوو و هه‌موو گ‌ر و گه‌رمای ئاگری شه‌ر
که‌وتبوو سه‌ر ئه‌و به‌ره‌یه.

له لاپه‌ره‌ی ۹۲

نووسەر باسی پاشه‌کشی حه‌مه‌دی مه‌ولودی ده‌کات پاش بیستنی خه‌به‌ری پروو‌خانی کو‌مار و
ده‌لی: له‌ پوژی ۱۷ ی کانونی یه‌که‌م (سه‌رماوه‌ز-آذر) وه‌کوو له‌بیرمه‌ زو‌ر سه‌رکه‌وتنه‌مان وه‌ده‌ست
هه‌ینابوو و زو‌ر خو‌مان له‌ سه‌ربازگه‌ی سو‌پا نیزیک ک‌ردبو‌وه هه‌ر بو شه‌وی داها‌توو واته شه‌وی ۱۷-
۱۸ کانونی یه‌که‌م له‌ کاتیکدا که به‌و سه‌رکه‌وتنه‌ زو‌ر دل‌خو‌ش بووین و من خو‌م به‌ هو‌ی ماندوو‌بوون
و هیلاکی گه‌رامه‌وه باره‌گا چونکه دوو شه‌و بوو نه‌خه‌وتبووم و چه‌ند خ‌زمیکه‌شمان له‌ ئالانه‌وه
ها‌تبوون به‌ چه‌ند چه‌ک‌داریکه‌وه بو ئه‌وه خو‌یان به‌شداری داگیرکردنی سو‌پای ئاب‌لو‌قه‌دراوی
سه‌رده‌شت بکه‌ن و ئه‌و شه‌وه میوانی ئیمه بوون تا‌کوو به‌ره‌یان بو ده‌ستنی‌شان بکه‌ین. ئه‌وه‌بوو
سه‌عات ۱۲ ی نیوه‌شه‌ خه‌وتم و له‌ سه‌عات یه‌کی پاش نیوه‌شه‌وا یه‌کیک به‌ ده‌نگیک (ب‌ز‌پ‌کاوه)وه
بانگی ک‌ردم وتی: کاک عه‌بدو‌ل‌لا هه‌سته له‌ خه‌و، خه‌به‌ریکی زو‌ر ناخو‌شم هه‌یناوه (یاخوا ملم
بشکیت). منیش هه‌ل‌سام و وتم چییه؟ چی قه‌وماوه؟ دیتم (سه‌ید حه‌سه‌ن) خه‌لکی مه‌هاباد که
ناسیاوی خو‌مان بوو ئه‌گریا و له‌ پ‌ی‌گاو به‌ په‌له‌ ها‌توو وتم چییه؟ بو‌چی ئه‌گری؟ وتی: قوو‌ر ک‌راوه
به‌سه‌رماندا و پستی هه‌موومان شکا. کو‌ماری مه‌هاباد پروو‌خا. منیش واقم و‌ر ما و نه‌متوانی قسه
بکه‌م و هه‌رچی بیرم ک‌رده‌وه بزانه‌م ئه‌مه‌ خه‌ونه یا نا؟ بو‌م ساغ نه‌ئ‌ه‌بو‌وه چونکه سه‌ید حه‌سه‌ن
خو‌ی هه‌یندی درو و شتی هه‌بوون و له‌وانه‌شه‌ گالته‌مان پ‌ی بکات. ناوبراو جانتاکه‌ی خو‌ی پاک‌یشا
و چه‌ند به‌یانیکه‌ی له‌و به‌یانانه‌ی که قازی محه‌مم‌ه‌د مۆری ک‌ردبوون هه‌ینا ده‌ره‌وه و دایه ده‌ستم.
کاتی خو‌یند مه‌وه وام هه‌ست ک‌رد که وا گرانیی و قورسایه‌ی ئه‌م شاخ و ک‌یوانه‌ی کوردستان
که‌وتوو ته‌ سه‌ر شانم. راستی بو ماوه‌ی چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک نه‌متوانی قسه بکه‌م له‌به‌ر گریان.

له‌دوا‌یدا ناردم به‌ شو‌ین حه‌مه‌ی مه‌ولودا. که ئه‌ویش به‌ پ‌یکه‌وت ئه‌و شه‌وه ها‌توو باره‌گای
خو‌ی. به‌یاننامه‌که‌م دایه ده‌ستی. کاتیک خو‌یندیه‌وه هه‌ر شیت بوو. خه‌ریک بوو له‌ هو‌شی خو‌ی
ب‌چیت. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک گریان وتی تکام وایه چه‌ند چه‌ک‌داریکی خو‌تانه‌م ده‌گه‌لدا بنیره هه‌تا‌کوو
ئه‌گه‌مه گوندی (هه‌مران) لای زی‌رو به‌گ چونکوو ئه‌ترسم عه‌شایر له‌م سه‌ر پ‌ی‌گایانه شه‌رمان

پیتفرۆشن بۆ خاتری چهكه كاغان و نهگەر گه‌یشتمه لای زېږۆ بهگ له‌وێوه هه‌موومان ڤوو نه‌كه‌ینه‌وه لای مه‌هاباد. هه‌رچه‌ند كه‌ ناشزانین داخوا وه‌زعی مه‌هاباد چۆنه و سوپای ئێران گه‌یه‌شتۆته مه‌هاباد یا نا؟ چونكه‌ سه‌ید حه‌سه‌ن ڤۆژی ۱۷ له‌ مه‌هاباد ده‌رچوو‌بوو و نه‌و ڤۆژه سوپای ئێران نه‌گه‌یشتبوو مه‌هاباد. ئیتر من سێ چوار چه‌كداری خۆمم ده‌گه‌ل حه‌مه‌ی مه‌لودا ڤه‌وان كرد چونكه‌ خه‌لكی ناوچه‌ كه‌ هه‌موو كه‌سی منی نه‌ناسی و كه‌ی نه‌یوترا بیر له‌ ڤووتكردنی ناوبراو بكه‌نه‌وه به‌ هۆی چه‌كداری ئیمه‌ كه‌ ده‌گه‌ل‌یا بوو. به‌لام ناوبراو له‌ هه‌مران فریای زېږۆ بوگ نه‌كه‌وتبوو چونكه‌ ئه‌ویش وه‌كوو ئیمه‌ ئاگادار كرابوو و به‌یاننامه‌كانی پێگه‌یشتبوون و هه‌ر به‌ په‌له له‌ ترسی عه‌شایری گه‌وره‌ك و مه‌نگوڤ ده‌رچوو‌بوو بۆ لای مه‌هاباد. له‌ دوایدا زانیمان كه‌ زېږۆ به‌گیش و حه‌مه‌ی مه‌لودیش هه‌ردووکیان تووشی هه‌ندی پیاو خراپ و ڤنگران هاتبوون به‌لام خوا ڤزگاری كردبوون و به‌ سه‌لامه‌تی گه‌یشتبوونه ده‌وروبه‌ری مه‌هاباد و له‌و گوندانه‌ی ئه‌وێ چه‌ند ڤۆژ مابوونه‌وه. به‌یاننامه‌كه‌ی قازی محه‌ممهد بریتی بوون له‌و چه‌ند ڤێرانه‌ی خواره‌وه:

(برایانی به‌ڤێزی به‌ره‌ی....)

وێڤرای ڤێز و سلّو. ئاگادارتان ده‌كه‌م كه‌وا سوپای ئێران گه‌یه‌شته ته‌ورێز و حكومه‌تی (جه‌عفه‌ر پیشه‌وه‌ری) ڤروخا به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچ به‌رگری له‌ خۆی بكات. بۆ ئیمه‌ له‌پاش هه‌لسه‌نگاندن و لێكدانه‌وه‌یه‌کی زۆری كێشه‌كاغان له‌ هه‌موو ڤوویئکی سیاسی و عه‌سكه‌رییه‌وه، ڤریارمان دا كه‌ وا به‌ره‌كاني جه‌به‌هه‌كاني شه‌رمان چۆل بكه‌ین و به‌ره‌و پیری سوپای ئێران بۆ به‌خێره‌یتانیان. ئینجا تكام وایه‌ كه‌ ئه‌وانه‌ی عێراقین بگه‌ڤێنه‌وه عێراق و ئه‌وانه‌ی ئێرانیشن خۆیان بده‌ن به‌ ده‌سته‌وه له‌ نزیكترین شوێنی سوپای ئێران.

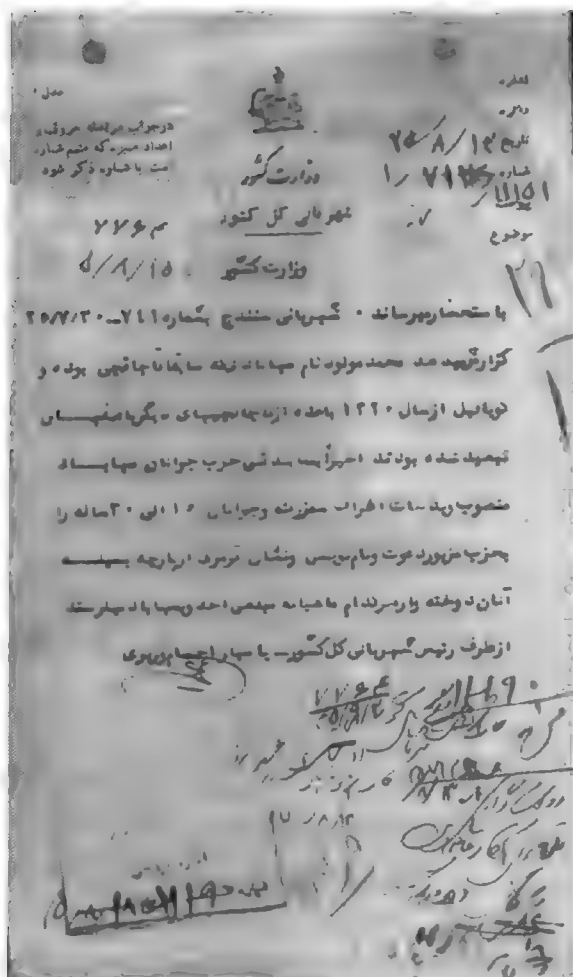
براتان محه‌ممهدی قازی)

له‌ لاپه‌ڤه‌ی ۱۰۵

سه‌باره‌ت به‌ په‌نا‌بردنی حه‌مه‌دی مه‌لودی بۆ عێراق ئاوا ده‌نووسیت:

... ئه‌وكاته سه‌رۆك عه‌شیره‌ته‌كان ئه‌وه‌نده نفوز و ده‌سته‌لاتیان هه‌بوو كه‌ وا خه‌لكی لێقه‌وماو و ده‌ربه‌ده‌ر لای خۆیان په‌نا بده‌ن و تا چه‌ند كه‌سیكی خه‌لكی مه‌هاباد هاتنه‌ لای مه‌حموود ئاغای هێڤۆ له‌وانه‌ یێكێکیان سه‌ید مسته‌فای سیدی و ئه‌وێتریان حه‌مه‌دی مه‌لود بوو. مه‌حموودئاغا زۆر ڤێزی لێگرتن و له‌دوایدا سه‌ید مسته‌فا فه‌رمانی به‌خشینی (عه‌فو) بۆ ده‌رچوو و گه‌رایه‌وه مه‌هاباد و حه‌مه‌ی مه‌لودیش ماوه‌یه‌ك هاته‌ قه‌لادزی تا ده‌فته‌ر نفوسی عێراقیشی بۆ وه‌رگیرا به‌لام له‌ دوایدا ڤووییشت بۆ ڤووسیا له‌ ڤێگای قاچاغه‌وه و له‌وێ به‌ په‌نا‌هه‌نده وه‌رگیرا.

کتیبي: اسناد احزاب سياسي ايران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به كوشش بهروز طيراني

اوه زارېتى ناوخو - سه روکى گشتي
 شاره بانى تيران - ژماره ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-
 ۱، ريکھوتى ۱۳-۸-۱۳۲۵ (نهيلى)
 بو وه زارېتى ناوخو
 ئيداره ي پو ليسى شارى سنه به
 ژماره ي (۷۴۲) - ۲۵-۷-۳۰ پيتان
 راده گه يتيى كه كه سيك به ناوى
 محه ممه دى مه ولود خه لكى مه هاباد
 كه پيشتر قاچاغچى بووه، وهك ده ليتن
 له سالى ۱۳۲۰ ده گه ل كه سانيكى تر له
 قاچاغچيه كلان بو شارى نيسفه هان
 دوور خراوه ته وه، ماوه يه كه به نوينهرى
 جهيزى جهوانان مه هاباد هه ليزير دراوه
 و به دى و ديتهائى ناوچه ي سه قزدا
 ده گه پى و نه و لاوانه ي كه له ته مه نى
 ۱۵ تا ۳۰ ساله دان راده كيشيته ناو
 حيز به كه يان و ناو نووسيان دهكات و
 هيمايه كى سوور كه له پارچه دروست
 كراوه له سينگيان ده دات و له
 ههركاميان مانگانه بره پاره يه ك
 وهرده گريت و ده يني ريته وه بو مه هاباد.

له لايان سه روکى گشتي شاره بانى تيران - پاسيار يه كه م حيسام وه زي رى - واژقا^۱

^۱ نه و به لگه يه له كتيبي اسناد احزاب سياسي ايران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به كوشش بهروز طيراني - انتشارات اسناد ملي ايران - ۱۳۷۶ - لاپه رى ۳۷۷ بلاو كراوه ته وه و ههروه ها له ناوه ندى ئارشيو ي (اسناد ملي ايران) هه يه.

ل. ۱۶. سینه‌های سه‌یار و ئینگلیسیه‌کان

- که رێکخراوی لاوانی کوردمان دامه‌زراند و چالاک بووین و کارمان ده‌ست پێکرد، رۆژێک ماسینیکی ئینگلیسی هات سینه‌های سه‌یاری هێتابوو بۆ چوارچرای مه‌هاباد، له‌وێ جه‌نگی به‌ینی ئالمان و ئینگلیستانیان نیشان ده‌دا. که ئیمه هاتینه ده‌ری چووین، وه‌کوو وا ته‌بلیغ کرابوو ئه‌و ئه‌فکاره‌ی که هاتبوو ده‌میشکمانه‌وه و امان هه‌ست کردبوو، و امان به‌ گوێدا خوێندرا بوو له‌ولا و له‌ولا، مشه‌خه‌س {دیار} نییه ئینسانێکی مشه‌خه‌س ته‌بلیغی کردووین. له‌ جێگایان که داده‌نیشتین به‌عه‌زه که سێک زیاتر ئیمه ئینگلیسی مان به‌ دوژمنی کورد ده‌ناسی، چوونکوو وا و باس ده‌کرا که ئینگلیس بوو که ته‌قسیمی کوردستانیان کردوه. نه‌یانهیشت کورد بێته‌شت و به‌ حکومه‌ت بگا. زۆرتر ئیحساساتی ئیمه دژی ئینگلیسی زۆر شه‌دید {توند} بوو به‌و بۆنه‌وه ئه‌وه‌ش که گوێیان ئینگلیسیه‌ و هاتوو نه‌مایش ده‌دا و ئه‌وانه معاوینی کونسوولی ته‌وریزن، ئیمه هاتین به‌ دژی ئه‌وانه ده‌مونستراسیونیکمان ساز کرد.

عه‌کسی ئیستالینمان هێنا و له‌سه‌ر ماسینمان دانا و هاتین به‌ ده‌وری چوارچراکه‌دا گه‌رپاین و به‌ ده‌وری ئه‌و کابرایه‌دا. سینه‌ماکه‌مان قه‌تعی {بری} کرد و په‌رده‌کامان ده‌دپاند و په‌رده‌ی سینه‌مامان سه‌نگباران کرد. خه‌به‌ریان به‌ قازی محهممه‌د دا که جه‌ریانێکی وا هه‌یه قازی محهممه‌د هات و نه‌سیحه‌تی ئیمه‌ی کرد و گوێی ئه‌وه شه‌خسیه‌تیکی خاریجیه‌ و هاتۆته‌ ولاتی ئیمه، ده‌بێ ئیمه به‌رخوردیکی عاقلانه و نه‌جیهانه بکه‌ین و نابێ ئه‌و جووره‌ هه‌ره‌که‌تانه بکه‌ین و ئه‌و فیلمه ده‌دری، کێ پێنخۆشه ته‌ماشای بکا و کێ پێنخۆشه ته‌ماشای نه‌کا، به‌رخوردی توند مه‌که‌ن. ئه‌مه‌ی ئارام کردوه به‌لام ته‌زاهوراته‌که‌مان کردبوو. کاره‌که‌ی خۆمان کردبوو پاشان ئه‌و کابرایه چووبوو له‌ لای مه‌قاماتی شۆره‌وی شکایه‌تی کردبوو که مه‌نته‌قه‌ی ئیوه شلوقه‌ و عه‌ناسورێک به‌ ته‌حریکاتی شۆره‌وی وای ته‌وجیه کردبوو، هاتوون ئه‌و کاره‌یان کردوو و ئیه‌انه‌یان به‌ مه‌موری سیاسی ئینگلیس کردوو. تعدادیک ئه‌فسه‌ری پروس هاتن بۆ ته‌حقیق {لێکۆڵینه‌وه} کردن. ئه‌لبه‌ته ئه‌من ئه‌وانه ده‌لیم ئه‌وانه قابیلی هه‌زفن. ئه‌وانه بۆ ئیتلاعی. هاتن ته‌حقیقاتیان له‌ ئیمه کرد که ئه‌و کاره بۆ کردووتانه و ئه‌و ئالا سووره چییه هه‌ل‌وداوه له‌سه‌ر چوارچرایه، ئیمه‌ش ئالایه‌کی سوورمان له‌وێ دابوو. بۆ ئه‌و سازمانی جه‌وانانه‌ی که دروستمان کردبوو، ئالایه‌کی سوورمان دابوو له‌سه‌ر به‌رده‌که و ئه‌و جێگایه‌ی که مجه‌سه‌مه دروستکرابوو له‌ چوارچرا.

کێ به‌ ئیوه‌ی کوتوه ئه‌و ئالایه هه‌ل‌که‌ن و کێ به‌ ئیوه‌ی کوتوه که موزاحیمی خه‌لک بن؟ کێ به‌ گوتوو ئیوه‌ی بکه‌ن بچن ته‌زاهورات بکه‌ن و کێ به‌ ئیوه‌ی کوتوه عه‌کسی ئیستالین بینن و ئه‌و ئالا سووره ئی ئیمه‌یه و به‌ ئیوه مه‌رپوت نییه. منیش جوابم داوه ئه‌و ئالا سووره ئالای شۆرشێ کردوه و هیه‌چ مه‌رپوت به‌ ئیوه نییه، چه‌کوچ و داسی ئیوه‌ی پتیه نییه ئه‌گه‌ر چه‌کوچ و داسی

ئىۋەى پىۋە بايە، ئىمە لىمان نەدەدا. ئەۋە ئالاي شۆرشى خۆمانە. من بە زىبانى ساكارى خۆم دىفاعم كرد. منيان هىنا گرت و حوسىن فروهەر و محەممەدى مەولود و تىعدادىكى دىكەشيان گرتن. بۆ ئەۋە نىشان بەدن كە پەسىدەگىمان كرد و تەننىمان كردن و فلاغان كردن. گوزارشىكى بەدەنەۋە بە مەقاماتى خۆيان. هەشت، نۆ، دە، پۆژان ئەۋانيان لە قاۋەخانەيەكى پۆژانە پادەگرت و شەۋانە دەچوونەۋە مالى و پۆژانە دەهاتنەۋە قاۋەخانەكە. منىش سەرھەنگىكى پووس بوو بېرىكى گوى كىشام و گوتى تۆ دەبى دەرس بخوینى و دەست لەو كارانە ھەلگرە پۆ دەرس بخوینە و ئەۋە ئالايەش بىنە خوارى لەۋى.

ل. ۱۷. دانىشتنى پىنخراۋە لاۋان دەگەل كۆمەلەى ژ.ك

موزاكەرەى ئىمە دەگەل كۆمەلەى ژ.ك لە مالى ھەممەدى مەولودى كرا. نوینەرانى كۆمەلەى ژ.ك سەدىق ھەيدەرى و دلشادى پەسولى و زەبىحى بوون. من و كورپىكى تر بە ئىۋى عەزىز فەرھادى نوینەرانى سازمانى جەۋانانى كورد بووين. پىشتەر لەلايەن جەمەى خۆمانەۋە لەتىۋ باغى ھەلپىزدراين كە بچىن قسە دەگەل ئەۋانە بكەين. ئەۋانى مەسائىليان مەتپەح كرد كە ئىۋە چىتان دەۋى؟ دەرخواستو {داۋا} چىيە؟ ئىمەش بە شكلىكى ساكار كوتمان ئىمە خواستمان ئەۋەيە كوردستانى ئازاد بكەين. كۆمەلەى ژ.ك كىش ئەۋدەمى شوعارى كوردستانى گەۋرەى ھەبوو. دەگەل حىزبى ھىۋا لە عىراق پەيۋەندىيان ھەبوو. پىشتىش لە سنوور زەبىحى و ئەۋان دانىشتىيان دەگەل مىرحاج و ئەۋان ھەبوو. ئىمە كوتمان خواستەكەمان ئەۋەيە موبارەزە دەكەين بۆ كوردستان و ئىتىھادى شۆرەۋىش بە دۆستى مىللەتى كورد دەزانين و دژى ئىنگلىسين و ئىنگلىس دوزمىنى مىللەتى كوردە.

ل. ۲۷. سارق موسەلەح ، قاچاغچى و مەسەلەى نەتەۋايەتى

لە كوردستانى ئەۋدەمى دا قاچاغچى ھىپۆئىن و تىراك نەبوو، عناسورىك بوون مالىۋتجارەيان ۋارىد دەكرد و ئەۋانە ئىرتباتى حىزبىشيان بەرقەرار دەكرد. نەشرىياتى كە لە عىراقەۋە دەھات بە ۋەسىلەى ئەۋە قاچاغچىيانەۋە دەھات. حوسىنى زىپىنگەران، ھەسەن فروهەر بۆخۆى يەككىك لەۋ قاچاغچىيانە بوو كە بۆخۆى لە موئەسسەسىنى كۆمەلەى ژ.ك بوو و تەفەككورى مىللى لە عىراقى دەرك كرد، لە قاچاغچىگەرىدا. ئەۋە ئەفكارەى ھىناۋە لە سابلاغى عىددەيەكى لە خۆى كۆكردەۋە. كۆمەلەى ژ.ك يان تەشكىل كرد. ھەممەدى مەولودى يەككىك لەۋ قاچاغچىيانە بوو. بەنابەرىن قاچاغچى بەۋە مەفھومى نەبوو. قاچاغچى لە بازارى مەھابادى ئىعتىباريان ھەبوو. قاچاغچى لە مەرزى عىراقى را ھەتا ۋارىدى پىرانشار دەبوون، ۋارىدى مەھاباد دەبوون. دەۋە

مهسیره دا ده دوازه مالیان ده ژيانده، بيجگه له شاری. نه سپيان ده نارد مالوتجاره يان موته فهرق ده کړد. له مالی موخته لږ له دتي موخته لږ په خشان ده کړد بو نه وهی گمرک نه يانگرې. ژاندارمه ری نه يانگرې. ده هاتنه وه مه هابادي ٦.٧ پوژان له مه هابادي ده بوون، خو يان به مه موره کان نيشان ده دا و له بازاري ده گه پران و شه وانه به قاچاخ ده ياننارد، بوخويان نه ده چوون، ده ستیان هه بوو، نه ده ستانه يان ده نارد نه مالوتجاره يان ديناوه، واريدي شاريان ده کړد.

به نابه رئين قاچاغچي تاجيرېک بوون که مال و جنسي غه يري گومرگيان له عيراق واريدي تيران ده کړد و ده يان فروشت به قيمه تېک. هه ر قاچاغچي ده ددي نه قتل له ده وري ٨٩، ده مال له ده وريان زيندي ده کړد. ساريق موسه له حيش له نيو کوردستانيدا، له عورفي کوردستانيدا نه وه بووه، موسه له ح چوونکوو ده گه ل ژاندارمي به شه ر هاتووه، چوون موخاليقي حکومه تي مه رکزي بووه، خه لک حيمايه تي ليکړدوون.

نه مه ر پاشای ساريق موسه له ح يان حه مه تالی مه شه وور، يان مام روسته می مه شه وور که نه وانه سارق موسه له ح بوون. نه وانه له زه مانی په زاشا سارق موسه له ح بوون له سو سنايه تي و ناو مه نگوپان و گه ورکايه تي نه ترافي سه رده شت نه وانه نفوزيان هه بوو له نيو جه ننگه لدا. ديهقانان کو مه گيان پنده کړدن. چاويان بوون، نيتيلاعاتيان پي ده گوتن. ژاندارم هاتبان خه به يان پنده دان. نه وانه ده گه ل خه لک خه راپه يان نه ده کړد. خه لکيان پروت نه ده کړد، نه وان پيگايان به ژاندارمه ي ده گرت نه يان ده هيت ژاندارم نه منيه تي هه بي له مه نته قه دا. جلوگيريان ده کړد. نه و سارق موسه له حانه ته فوکوري ناسيوناليستي و پروحي ميليان هه بوو، به لام به و شکله ي عه رزي نه ندامي ده کړد. پروحي ميلييه. به و عيلله ته ش نه و سارق موسه له حانه وه ختيک تفه گيکيان نه ستاندايه يان نه سپي ماليکيکيان پفانديايه کو مه کيان ده کړد به و ديهقانه فه قيرانه که يه تيم ماوه ته وه، باب و که س و کاری نه ماوه. يه تيمه کاني ئيداره ده کړد، يا «عه شه هي مي زي»^١ له نه ترافي سنه ي که يه کيک له سارق موسه له حه کاني گه وري نه ترافي سنه يي بوو. مه شه ووره عه شه هي مي زي. هه شه مي زي ديه که له نه ترافي سنه ي، نه ترافي مه نته قه ي به يني سنه و مه ريوان، نه و شه خسه ئينسانتيک بوو ١٥،١٤ سالان سارق موسه له ح بوو. زه مانی په زاشا سارق موسه له ح بوو. زه مانی محمد په زاشا سارق موسه له ح بوو. کابرايه کی به حوره مت و ساحيب ئيحتيرام بوو. نه مه ئيستيفاده مان له وانه ده کړد. نه وانه له نيو پرووستاياندا نفوزيان هه بوو. نفووزي که لاميان هه بوو...

^١ (هه شه مي زي) گونديکه که له ٥٣ کيلوميترې باشووري پوژناواي شاری سنه و له ناوچه ي هه ورامان هه لکه وتووه.

بیره وه ریه کانی مامه «غهنی بلوریان» ئاله کۆک

به سه رهاته کانی سیاسی ژیانم - ستۆکهۆلم - ۱۹۹۷ - کۆکردنه وه و ئاماده کردنی حامید گه وهه ری

کاکه مین باسی «چهته» کانی سه رده می پاشایه تی ره زاشای بۆ ده کردم و ده یگوت «چهته» کان بیاو خه راپ نه بوون، واته دزی و رتگریان نه ده کرد و له حکومهت و ژاندارم عاسی بوون. له سه رده می ده سه لاتداریه تی ره زاشادا ژاندارم خه لکی گونده کانی کوردستانی هه راسان کردبوو. ته شقه له یان پیده کردن و بیانوویان پیده گرتن و دایانده پلۆسین. به رتیلیان لیده ستاندن و له ژیان جاپزیان کردبوون. له بهر نه وه له نیو گونده کاندایا مروقی ئاوا هه لده کهوت که ده ست له ژیان به ردا و له قینی ژاندارم وه چیا کهوێ و ببی به چهته. نه وان پێیان به ژاندارمه ده گرت و ده یانکوشتن و چه کیان ده کردن و جاروباره ش نه سپ و ولاخی سه رۆک عه شیرته ده وه له تخوازه کانیان ده برد. هه ر نه و چه تانه ش بوون که داکوکیان له گوندیه کان ده کرد و ده ستی فه قیر و هه ژار و ژنی هه تیوباری گونده کانیان ده گرت و یارمه تییان پیده کردن، خه لکی لادی چاو و گوێیان بوون و هاتووچوو کرده و هی ژاندارم و ئاغا مله ویره کانیان پێرا ده گه یاندن و یارمه تییان ده دان. جل و لیبا سیان بۆ ده شوشتن و قهند و چای خوێان له زاری منداله کانیان ده گیراوه و بۆ چه ته کانیان ده برد. کاکه مین می شکی پر بوو له و زیانیاریانه وه هه می شه لیده کۆلیشه وه تا پتر سه ریان لیده ره پنی، نه و رۆژانه هه ر گوێی به رادیۆ وه بوو. هه رچه نده نه وکات خه لک که متر رادیۆی هه بوو، به لام ئیمه رادیۆیه کی Blupunkt ی باتریداری ئالمانیمان هه بوو، که کاکه مین قهت لێی جیا نه ده بووه و هه موو هه وه له کانی ده گرت.

نه و هه روه ها له مه ر قاچاغچییه کانی سه رده می ره زاشاش ده دوا و ده یگوت وا بیر نه که یشه وه قاچاغچی نه و سه رده می شار مروقی خوێری و تریاک و هه شیش فروش بوون. نه وان که سانی ک بوون بۆ نه وه ی گومرگ به ده وه له تی ئێران نه دهن و شتومه ک به هه رزان له گه رمین بێنن، به نه پنی سه فه ریان ده کرد و دۆل و چیاکانی کوردستانیان ده پری و زۆرجاریش تووشی مه ترسی ده بوون، نه وان به گشتی کوتال، په ره سیغار، عه تر، سابوون، چایی و شتی له و بابته یان ده ینا و خه لکیکی زۆر له شار و گونده گان به هوێ مامه له ده گه ل نه وان ژیا نی خوێان دا بین ده کرد. نه وان به کۆمه ل و پرچه ک هاتووچوی گه رمینیان ده کرد و جار جاره ش ده گه ل ژاندارمه پتکه ه لده پرژان و به کوشتنی ژاندارمه یه ک ده بوونه نو قلی مه جلیسان و خه لکی شار و دییان شاد و دلخۆش ده کرد. نه و قاچاغچیانه مروقی به هه ست و کورد دۆست و نیشتمان په روه ریان تیدا بوو که له گه رمینه وه گو فار و رۆژنامه ی کوردیان ده گه ل خوێان ده ینا و ده یانگه بانه ده ست دۆست و هه وه لانی پروونا کبیریان. له بهر نه مه لای خه لک به حورمهت بوون و پزیزان لیده گیرا...

نه وسا جموجۆلی سیاسی بواری نه بوو، هه ر چه شنه بزافیککی سیاسی له ئێران و به تایبه تی له

کوردستان دا به توندی سهرکوت دهکرا. لهو ههل و مهرجه دا ژماره یه ک رووناکیبری مه هاباذ بۆ ئه وهی پۆلیس دهستان پینه گا دهستان ساز کردبوو، و ههر شه وهی له مالتیک کۆ ده بوونه وه و جورابینیان ده کرد، شه وچه له یان ده خوارد و گوئیان ده دایه قه وانی سهید «عهلی ئه سغه ر» و باسی کوردا به تیان ده کرد. له نۆو ئه و گروپ و دهستانه ی شه وانه دا ژماره یه ک رووناکیبری چالاک و به کرده وه، دامه زرانندی کۆمه له ی ژیا نه وه ی کوردیان هینا وه ته بهر باس، ئه وان شه ویک له شه وانی په مه زانی ۱۳۱۷-۱۹۳۸ باسی دامه زرانندی کۆمه له ی ژیا نه وه ی کوردیان کردوه. کاکه مین ده یگوت ئه و دیارده یه ی له زمانی هه فالتیکی هاوگه په کی به ناوی «په حمان» بیستبوو، ئه و به راشکاوی نهیده گوت پرحمان کتیه، به لām له توپی قسه کانی دا که له ناوی تیکوشه ران ده دوا ده رکه وت که په حمان کتیه؟

... پاشان خۆی قیت کرده وه و دهستی له باخه لی نا و له سه ره خۆ کوته کاغه زیکی چرووکی و چریشاوی و دووله تی ده رهینا و به هیمنی و به دهنگیکی نزم گوتی: دا وه یخوئنه وه ئه وه هه مان به یاننامه یه که خه لک باسیان لیده کرد و به دیواری مزگه وت و بازاره کانی شاریان لکاندبوو.

هه رچۆتیک بوو دهقی به یاننامه - دهست نووس- کهم خوئنده وه. له ودا داوا له جه ماوه ری کورد کرابو، که به هانای ئه و لاوانه وه بچن که بو کوردستانیکی سه ره خۆ خه بات ده که ن. کاکه مین ده یگوت: پۆلیس به تاوانی ئه و بلاو کراوه یه گه نجینکی به ناوی «حاجی خوسره وی» گرتووه و چهند که سیشی له و پتوه ندیه دا بو هه ری می ژوو رووی ئیران یانی «شیراز» و «کرمان» دوور خستوته وه. ئه وانه ی که من شاره زایانم «حوسینی زیرینگه ران» و «محهمه دی راتبی» (حه مه دی مه ولودی) ن که دور خراونه ته وه. ئه و له درێژه ی گوتنه که یدا رایگه یاند دهنگو ده شار که وتبوو که «حاجی» یان شکه نهجه کرده و ته نانه ت ده یانگوت لوتیان بریوه، به لām هیچی نه درکاندوه.

شه ویکێ تر، کاکه مین سه ری باسه که ی کرده وه و گوتی ده لێن له په وتی ئه و گفتوگۆ یانه دا که هه فالان بۆ دامه زرانندی ریک خراوینکی سیاسی کردو یانه، ژماره یه ک گه نجی خورت، به لām کهم نه زموون رایان وابوو که دامه زرانندی هه ر ریک خراوه یه ک بۆ پاکیشانی سه رنجی جه ماوه ر بۆ لای ژ-ک پشتگیری کردیان له و، بانگه وازیک به نه هینی بلآو بکریته وه به لām زۆربه ی هه فالان ده گه ل ئه و بیر نه که وتوون و ئه و هه نگاوه یان به کرده وه یه کی ناوه خت زانیوه، که چی ئه و چهند که سه به بئ ئیزنی لایه نه که ی تر بۆخویان ئه و کاره یان ئه نجام داوه و بوون به هۆی وشیار کردنه وه ی پۆلیس و گیرانی هه فالان یان، له نۆو ئه و به شه دا ناوی «عه زیزی زهند» ی (عه زیز ئالمانی) و «عه بدولپه حمانی زه بیحی» له سه ر زاران بو.

کاکه مین به گویره ی گوتی دۆستانی، ناوی گروپینکی ده برد که له دهسته ی شه وانه دا به شدار بوون، به لām پاشان بۆم ده رکه وت، که ئه و بۆ خویشی یه کیک له و که سانه بووه، که له گروپی ئه و هاو پێ یانه دا به شدار ی کرده. ناوبراو، ناوی ئه و که سایه تیانه ی به مجوره ریز ده کرد: قاسمی قادری

ماموستای قوتابخانه، سه عیدی یۆسفی کارمه‌ند، محهمه‌دئه‌مینی خاتهمی کارمه‌ند، محهمه‌دی نه‌سحابی ماموستای قوتابخانه، عه‌لی مه‌حموودی ماموستای قوتابخانه، په‌حیمی له‌شکری کارمه‌ند، په‌حممانی که‌یانی دوکاندار، قادری موده‌پرسی کارمه‌ند، په‌حممانی سه‌دیقی پرووناکبیر، په‌حممانی زه‌بیحی گه‌نج، حاجی خوسره‌وی گه‌نج، محهمه‌دی پاتبی (حه‌مه‌دی مه‌ولودی)، حوسینی فروه‌هر (حوسینی زیرینگه‌ران)، محهمه‌د په‌سوولی وه‌ته‌میشی ناسراو به (سه‌رسوور)، عه‌بدولی که‌رباسی، محهمه‌دی قاسمی (مه‌له‌ک) به‌رگدرو، په‌حممانی ئیمامی کارمه‌ند. محهمه‌دی نانه‌وازاده رووناکبیر، محهمه‌دی بابانزاده رووناکبیر، نه‌جمه‌دینی ته‌وحیدی کارمه‌ند، محهمه‌دی علمی کارمه‌ند. محهمه‌دی یاهو کارمه‌ند، په‌حممانی عه‌له‌وی خوتندکار، عه‌زیزی زه‌ندی (عه‌زیز ئالمانی) رووناکبیر، مه‌لا عه‌بدوللای داودی (مه‌لای حه‌جۆکی) رووناکبیر، محهمه‌دئه‌مینی شه‌په‌فی دوکاندار و حه‌بییی سابوونچی (میره‌که‌ری). دواجار ده‌رکه‌وت ژماره‌یه‌ک له‌و تیکوشه‌رانه له‌ سالی ۱۳۱۷- ۱۹۳۸ دا راسته‌وخو ده‌ستیان هه‌بووه له‌ دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی «ژ- ک» دا و بۆ منیش ده‌رکه‌وت که‌ کاکه‌ مین نه‌ندامی ژ- ک بوو.

لایه‌په‌ی ۳۳

کۆبوونه‌وه‌یه‌کی دوولایانه له‌ نێوان ئیمه و سێ نوێنه‌ری کۆمه‌له‌ی ژ. ک به‌ ناوه‌کانی دلشاد په‌سوولی، «سه‌دیقی حه‌یده‌ری» و «عه‌بدولپه‌حممانی زه‌بیحی» له‌ مائی «محهمه‌دی پاتبی» (حه‌مه‌دی مولودی) له‌ گه‌ره‌کی خپری پێکها. دلشاد په‌سوولی درووشمی سه‌رکه‌وتی خه‌باتی ژ. ک بۆ پزگار کردنی کوردستانی گه‌وره و دامه‌زراندنی ده‌ولته‌ی کورد کۆبوونه‌وه‌که‌ی کرده‌وه. ده‌رباره‌ی پێبازی کۆمه‌له‌ و بزووتنه‌وه‌کانی پێشوی کورد قسه‌ی کرد و گوتی: لاوان ده‌بی پشتی خه‌باتی کۆمه‌له‌ی ژ. ک بگرن. ئینجا سه‌دیقی حه‌یده‌ری و په‌حممانی زه‌بیحی هه‌ر کامه‌یان له‌مه‌ر چۆنیته‌ی نه‌ندام بوونی ئیمه له‌ کۆمه‌له‌دا قسه‌یان کرد و ئامانجی کۆمه‌له‌یان ده‌رباره‌ی یه‌کیه‌تی و هاوخه‌باتی کورد شی کرده‌وه....

لایه‌په‌ی ۳۸

... بابه‌کامان به‌ تیکرای به‌ره‌و گاراژ هاتن، که‌ ئیمه به‌رنه‌وه و به‌رگری له‌ کاره‌که‌مان بکه‌ن و نه‌هێن له‌ دایکی نیشتماندا یاری بکه‌ین. له‌ لایه‌ن رێبه‌رایه‌تی کۆمه‌له‌ی ژ. ک هه‌وه حه‌مه‌دی مه‌ولودی «بۆ چاوه‌دێری کردن له‌ ئیمه دیاری کرابوو. ئیمه به‌ومان گوت بچێ پیشیان بگری و بیانگیرێته‌وه. کاک حه‌مه‌د به‌ره‌ و پیریان چوو بوو و گوتبووی:

من له‌ لایه‌ن سه‌رکردایه‌تی ژ. ک هه‌وه بۆ چاوه‌دێری کردنی نه‌و کۆپه‌ی نومایش داندراوم و له‌ ترسی نه‌وه‌ی نه‌کا به‌ چوونی ئیوه بو نێو گاراژ کاره‌ساتیک بقه‌ومێ، ناتوانم رێگه‌تان بده‌م بچنه‌ نێو گاراژ، تکتان لێده‌که‌م بگه‌رێته‌وه». ئه‌وان گه‌رابوونه‌وه به‌ ئام و یێکرا چووبوون بۆ مه‌حه‌که‌مه‌ی قازی» و رووداوه‌که‌یان بو قازی محهمه‌د گیرابۆوه. قازی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه پێشوازی گه‌رمی، نه‌وانی هێدی

و نارام کړدېووه و گوتېووی:

— پراوه ستې پړوژې نومایش خوم لیتان ده گیرمه وه تا بزائن پړوله کاغمان چه نده مه ردن...

لایه پړه ی ۵۴

دوو سې پړوژې پاش گه پانه وهی قازی له ته ورېز، زانیم که میرحاج و مسته فا خوشناو خویان کو

کړدو ته وه و له باره گای ژک برؤن. پرسیارم لیکردن

— نو غر بې؟

— هیندیک گیر و گرفت هه یه ده مانه هوې بچینه باغی «سه عیدی حه مه قاله ی» باخه که ی به باغی «مه عاریف» ده ناسراو له و بهری کاک سه عید لایه نگرانی کومه له باغی «عه زیز ناغا» ی هه لکه وتېوو، که تېستا نه خوشخانه ی «سیل» ی لې دروست کراوه. گوتم:

— ناکرې میوانی پړیکخواوی لاوانی ژک بن و تېمه پتر له یارمه تیتان که لک وهرگرین؟

— له بهرزه وه ندی هیچ لایه نیکدا نیه که تېمه لیره بین. تېمه ده پړوین، به لأم داوات لیده که بین جارچاره و هره باغی کاک سه عید و سه زمان لې بده.

شه ویک بو چاوپیکه وتیان چوومه باغی کاک سه عید، دیتم میرحاج و مسته فا خوشناو ده گهل «حه مه دی مه ولوودی»، «حه مه دی سه لیموکه ی»، «سمایلی پیروژی»، «باقی حه سه نه شه لی»، حاجی حه سه نه شه لی»، «مارفی پوورزه ریفی» و «هاشمی کورد» له ژیر شوقی فانووسیک دانیشتون و نامیلکه یه کیان به ده سته وه. جیا له هاشم نه وانی تر نه خوینده وار بوون. منیش چووم له لایان دانیشتم. میرحاج نامیلکه که ی دامی و گوتی: نه وه به فارسی نوو سراوه، ده کړی بومان بخویننیه وه بزاین چی تیدایه؟» نامیلکه که م لې وهرگرت. ده فته رچه به کی بجوکی چرچ و چول بوو. له سه ری نوو سراوو «حزب توده چه میگوید و چه می خواهد» واته حیزبی توده چه ده لې و چ ده خوازی. نوو سراوه که م بو خویندنه وه، به لأم شتیکی نه وتوم لې به دی نه کرد که بونی «چه پی تیدا بې، هیچ باسیکی دهرباره ی سوسیالیزم و مارکس و لنینی تیدا نه بو. گشت داواکان له چوارچیوه ی یاسای بنه رته تی ئیراندا زه ق کړدېووه. بوم پروون نه بوو نه و نامیلکه یه یان چون وه ده ست هینابوو، به لأم پاشان زانیم «عه زیزی زهند» (عه زیز ئالمانی) و «غه فوری مه حموودیان» خه ریکن به لایه نگرې کردن له و نامیلکه یه شه وانه له گه رکه کی مزگه وتی (سور) کو ده بنه وه و گفتوگوی له سه ر ده که ن. نه و کړدوه یه بوو به هو ی ناره زامه ندی گروپیک له تيو کومه له ی ژک دا. پښه رایه تی ژک زور یه کی له چوارچرای شاری مه هاباد پیک هینا، که خه لکتیکی زور به شداریان تیدا کرد. له و زور یه دا «قازی» له مهر شیوه ی هه لاسورانی سیاسی وتاری ده دا. له وکاته دا که قازی قسه ی ده کرد، له نيو جه ماوهره که دا ده نگو داکه وت، که ساتیک ده یاننه هو ی هیرش بکه نه سه ر کو بوونه وه که و تیکی ده ن. من له نيو خه لکه که دا بووم که دیتم گروپیکي چه کداری دوازه که سی له هاوړپنیانی «حاجی

حه سەنە شەلی» هاتتە نێو خەڵکەکه، خەڵکەکهش به ناپه زامه ندى ته ماشای ئه وانیان ده کردن و ئه وانیش له نێو خۆیاندا ههر بۆله یان بوو، به لām ده ستیان نه بزوت. چەند رۆژ دواى ئه و کۆبوونه وه یه، غه فوری مه حمودیان له كوچه ی جوله كان کوژرا. ژماره یهك ده یانگوت ناوبراو دژی کۆمه له په یوه ندى به تارانه وه هه بووه و هیندیکیش ده یانگوت ئه و مروفتیکى سیاسى و دژ به ژ.ک بووه، به لām زۆربه ی شاره زایان له و باوه رده ا بووون كه غه فوری مه حمودیان سهر به «هاشم ئوف» له یه کێک له کاربه ده ستانى سۆفیه ت له «ورمى» بووه. هه رچی بوو کوژرانه که ی غه فوری مه حمودیان رهنگ و بۆنى سیاسى هه بوو، و ئیستاش به دروستی روون نه بۆوه بۆچی کوژرا؟ به دواى ئه و رووداوه دا، «عه زیزی زهند» مه هابادی به جى هیشت و چۆوه ته ورژ و له وى نیشه جى بوو. ناوبراو ده گەل چەند هاو فکری سیاسى خۆی لقى حیزبى توده ی له ئازهربايجان دامه زرانده، به لām به دواى دروست بووتى «فیرقه ی ديموکراتى ئازهربايجان» له ته ورژ، عه زیزی زهند و هه قālانى نێوى پێکخراوه که یان گوپى و تیکه لى فیرقه ی ديموکراتى ئازهربايجان بوون، ئیتر ئه وسا عه زیزی زهند کارى نه ما و چوو تاران و له وى مایه وه. ئه و په وته پێشان ده دا كه غه فوری مه حمودیان و «عه زیزی زهند» سهر به و بیره سیاسیه بوون كه هاشم ئوف ویستویه تی. یانى دامه زراندى پێکخراویکى چه پى سهر به رێباز و بیروبوچوونى کاربه ده ستانى سۆفیه ت له کوردستان و ئازهربايجاندا. ئه گه ر ئه و بوچوونه راست بێ، مه حمودیان له و رێگایه دا سهرى دانا نه ک له رێگای پیوه ندى ده گەل تاراندا.

لاپه ره ی ٨٠

... سه دىقى خاته مى ئه ندامى کۆنى حیزب بوو. له سه رده مى کۆماردا، پێشمه رگه و نووسه رى بنکه ی پێشمه رگه ی کۆمارى کوردستان له گوندى «مه کلآوى» له نزیک سه رده شت بوو. کاپیتان «حه مه دى مه ولودى» فه رمانده ی ئه و بنکه یه بوو. ئه وکات، سه رده شت به ده ست ئه پرتشى ئێرانه وه بوو و (سه روان که شاهه رز) فه رمانده ی سه ربازخانه ی سه رده شت بوو. کاتیک هێزه کانى سۆفیه ت پژانه نێو خاکی ئێران، خۆیان له سه رده شت نه دا و ئه وى وه ک خۆى مابۆوه. شارى سه رده شت سهر به کۆمار نه بووه به لām گونده کانى ده وره بهرى ده گەل کۆمارى کوردستان بوون. چونکه (کاپیتان مه ولودى) خۆنده وارى نه بوو، سه دىقى خاته مى ئه رکی نووسینه کانى ئه وى به رتوه ده برد. رۆژێک ئه رته ش هه ول ده دا ئه و بنکه یه بگرێ. پیرۆژنێک له نێو دارستانه کانى نزیک بنکه ی مه کلآوى خه ریکى دار کۆکردنه وه ده بێ، ههر که چاوى به سه ربازان ده که وى، به په له خۆ ده گه یه نیتته پێشمه رگه کان و ئه وان ئاگادار ده کا، چونکه دوژمن گه مارۆى گونده که ی له پێشمه رگه کان ته نگ کردبۆوه، ئه وان نه یان توانى بوو له مقه ره که یان بینه ده ر و به ناچار دیوارى مقه ره که یان کون کردبوو، و له به رامبه ر تانک و توپى دوژمن راوه ستابوون و ده ستیان کردبۆوه.

دوژمن ده گاته سهریان و دیواری مه قه پره که یان به سهردا ده پوختن یه کیک له پشمه رگه کان به (کوکتول مولوتوف) هیرشی کردبووه سهر تانکی دوژمن که به داخه وه کوژرابوو. سهر نه نجام پشمه رگه کان له تاریکی شهو که لکیان وه رگرتبوو و توانیبوو یان خو ده رباز بکه ن و بچن بو نئو دارستانه که. سه دیق خاته می یه که لهو پشمه رگانه بوو که لهو شه پهدا نازایانه دهستی کردبووه. له کوتایی مانگی ره شه مه می سالی ۱۳۲۶ - ۱۹۴۸، حکومت ناوی مه شموله کانی هه لاهه سی و ههر وه کو چاوه پروان ده کرا، من و شاپه سه ند له پیزی نه واندا بووین. به م پتیه مه هابادمان به جیهیشت و به رۆژناوای مه هاباد و ریگای «مهیدان» دا پرسان پرسان خو مان گه یانده ناوچه ی پیرانشار و چووینه گوندی که (گه سگه سک)، سهید «ته ها» کوری شیخ (عه لائه دین) نه وکات له گه سگه سک نیشته جی بوو. شهو له گه سگه سک ماینه وه و به یانی زۆر ده گه ل سو فیکی مریدی شیخ «عه لائه دین» به ره و گوندی «خه لان» وه پی که وتین. (کو نه لاجان) مان وه پشت سهر نا و به «دۆله نئ» دا خو مان گه یانده مالی شیخ عه لائه دین له گوندی خه لان.

لایه پره ی ۱۱۷

من به رپرسی پتیه ندی ده گه ل شاره کانی سهر دهشت و سه نه بووم، عزیز به رپرسی سه قز و بوکان بوو. ره حیمی سولتانیان به رپرسی نه غه ده و پیرانشار بوو. هاشمی حوسینزاده که کادریکی لئوه شاهوی حیزب بوو، نیردرا بو سه قز تا به نهینی له وی بژی و هاریکاری کو میته ی سه قز بکات. ههروه ها هاشمی حوسین زاده و سه دیقی خاته می نه ندای کو میته ی جوتیاران بوون، هاشم به کاروباری ناوچه کانی «چۆمی مه جید خان» و «شامات» و «محال» راده گه یشت و سه دیقی خاته می ناوچه کانی گهورک و مه نگوری سهر په ره شتی ده کرد.

ئیمه بو نه وه ی جوتیاران به ره و حیزب پاکیشین، ده گه راین سه روکی تیره ی عه شیر ته کا ئمان ده دۆزییه وه. نه گه ر توانیامان نه و بو لای حیزب پاکیشین، ته وای که سانی سهر به تیره ی نه ومان له حیزبدا کو ده کرده وه. ههروه ها، ئیمه به شوین که سانی وهک (هۆمه ر پاشای جه نگه ل) و (مام رۆسته م) دا ده گه راین. هۆمه ر پاشای جه نگه ل و مام رۆسته م له عه شیر ته ی سو یسنی چه ته ی سهر ده می ره زاشا بوون، نه وان له ناوچه کانی مه نگور، مامه ش، گهورک و سو یسنایه تیدا ناسراو و ناودار بوون و جوتیاران یارمه تیان پیده کردن و له به رامبه ر حکومتدا ده مانپاراستن. ئیمه، نه ومان ره گه ل خو مان ده خست و به مجۆره جوتیاره کان پشتی حیزبیان ده گرت. نه و چه تانه دژی خه لک نه بوون و خه لکیان پروت نه ده کرد، به لکو ئاسایشی ژاندارمه یان تیک ده دا و نه یانده هیشت نازار به خه لک بگه یه نن. به گشتی نه وان خاوه نی بیر ی ناسیۆنالیستی و کوردایه تی بوون و رۆحی نه ته وه بیان هه بوو و به مجوره ههستی خو یان ده رده بری نه وان نه گه ر چه کیکیان وه چنگ که وتبا، یان نه سپی مالکیکیان رفاندبا، له جیاتی یارمه تیان به جوتیاره هه ژاره کان ده کرد.

خه‌لک به چاوی پَژ و حورمه‌ته‌وه ته‌ماشای ده‌کردن و به ئینسانی باشی نیو کۆمه‌لیان ده‌ناسین و له کاره‌کانیادا پرسیان پێده‌کردن. به گشتی، له ژبانی کورده‌واری ئه‌و سه‌رده‌مدا، دیارده‌ی چه‌ته‌گه‌ری ئه‌و مانا و مه‌فه‌وومه‌ی نه‌ده‌به‌خشی، که له نێو فه‌ره‌ه‌نگی فارس و عه‌ره‌ب و تورکه‌کاندا هه‌یه‌بوو. چه‌ته‌گه‌ری له نێو کورداندا به دیارده‌یه‌کی گ‌رنگ ده‌ژمێردرا هه‌ر وه‌کوو قاچاغچی کوردیش ئه‌و مانایه‌ی نه‌بوو، که له نێو نه‌ته‌وه‌کانی تردا مانایان ده‌کرده‌وه، دیاره ئه‌مرۆ ئه‌و دیارده‌یه‌ له نێو خه‌لکی کوردیش وه‌ک پێشوو نه‌ماوه. ئه‌وکات، له کوردستاندا کوردان قاچاغچیه‌تی تریاک و هێرۆئینیان نه‌ده‌کرد. قاچاغچیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌م سه‌ره‌رای هینانی کووتال، چا، په‌ره سیغار، عه‌تر و شتی تری له‌م باب‌ه‌تانه، ئه‌رکی گ‌رنگی پێوه‌ندی حیزبیان به‌مله‌وه‌بوو، و نامه، کتیب و پۆژنامه‌یان له باشووری کوردستانه‌وه ده‌هینا. حوسینی زێڕینگه‌ران و حه‌مه‌دی مه‌ولودی، دوو ئه‌ندامی دامه‌زرێنه‌ری کۆمه‌له‌ی ژ.ک، یه‌ک له‌و قاچاغچیه‌نه‌بوون، که هه‌ستی کوردایه‌تیان له نێو خه‌لکدا به‌هێز ده‌کرد.

هه‌رکام له قاچاغچیه‌کان به لانیکه‌مه‌وه ۱۰-۱۲ بنه‌ماله‌یان له‌سه‌ر پێگای هاتووچۆی خۆیان له نێوان باشوور و پۆژه‌لاتی کوردستاندا ده‌ژيان و له نێو شاره‌کانیشدا خه‌لکیکی زۆر سو‌دیان لێده‌بردن، به گشتی ده‌کرێ ب‌لێن ئه‌وان بازرگانیک بوون که گومرگیان به ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان نه‌ده‌دا.

جیا له‌وانه‌ چه‌ند که‌سیکی تریش هه‌بوون به‌ ناوه‌کانی «به‌حرالعلوم»، «قاسمی ئه‌حه‌مه‌دی» و «عه‌لی عه‌جه‌م» که پێشتر ئه‌فسه‌ری «فیرقه‌ی دیموکراتی ئازه‌ربایجان بوون و له سه‌رده‌می «پیشه‌وه‌ری» دا پایان کردبوو و هاتبوون له کوردستان گیرسابونه‌وه. ئاگا‌کان ئه‌وانه‌یان پراگرتبوو، و بو خۆپێنده‌وار کردنی منداله‌کانیان که‌لکیان لێوه‌رده‌گرتن. ئه‌وانیش بۆ خۆیان فیره‌ کوردی ببوون و ژنی کوردیان هینابوو. ئه‌وانه تیکه‌لاویکی زۆریان ده‌گه‌ل خه‌لک هه‌بوو، چونکه یارمه‌تی خه‌لکیان ده‌دا خه‌لک پ‌ژێری لێده‌گرتن، به‌لام پاشناوی عه‌جه‌میان هه‌ر له‌سه‌ر بوو.

ئه‌وان نامه‌یان بۆ خه‌لک ده‌نووسی و پینه‌چیتیان ده‌کرد. به‌حرالعلوم، گوند به‌ گوندی ناوچه‌کانی گه‌ورک، مه‌نگور، شامات و محال ده‌گه‌را و به‌بی وه‌رگرتنی پاره پێلاوی خه‌لکی چاک ده‌کرده‌وه. ئیمه ئه‌وانه‌مان کرد به ئه‌ندامی حیزب و به‌هۆی ئه‌وانه‌وه ژماره‌یه‌کی زۆرمان بۆ نێو حیزب پراکیشا. ئه‌وکات، حیزب له گونده‌کاندا شانه و کۆمیته‌ی هه‌بوو، و خه‌لک به‌ تیکرایشی باش بوون و که‌س سیخو‌ری بو دوژمن نه‌ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ش که ئیمه له مه‌هاباد پ‌امان کردبوو و له گونده‌کاندا ما‌بووینه‌وه و کاری حیزبیمان ده‌کرد، ئاگا‌کانی سه‌ر به (روکنی ۲)ش گیروگرتیان بۆ نه‌ده‌خو‌لقان‌دین.

(حه‌مه‌دی کیسه‌لان) بۆ خۆی ده‌یگوت بۆ «روکنی ۲» کار ده‌کات، به‌لام ته‌گه‌ر ئیمه پ‌وژیک به‌ نزیکه‌ی دێیه‌که‌یدا تپه‌ر ب‌باین و لامان نه‌دایا و نا‌تینکمان ده‌گه‌ل نه‌خواردب‌ا، ده‌هات و گله‌یی

لیده کردین. ناغاگان دههاتن بۆ لای یتیمه و دهیانگوت: «تیمه‌ش مالین و پیاوه‌تیمان له دهست دیت، پیمانخوشه خزمه‌تتان پتی بکه‌ین. تیمه‌ش هه‌رجاره‌ی ۴ - ۵ کهس ده‌چووینه لایان و له مالبان ده‌ماینه‌وه و له په‌ناوه‌ش کاره‌کاغان ده‌کرد و ئه‌وانیش خزمه‌تیان پینده‌کردین. به‌دوای ته‌واو بوونی کاره‌کاغان، خانه‌خوینیه‌کاغان ده‌یانگوت: «ئیه‌و برون و منیش ده‌چم راپۆرتیک ده‌نووسم بۆ «پروکنی ۲» و ده‌لیم فلان که‌سیکم دیتوه‌ه.

چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول لایه‌ره‌ی ۳۲

[پێکه‌وت: ۱۹-۹-۳۷]

ژماره: ۵۹۲-۴ب

یه‌کیک له ئەندامانی حیزبی کۆمه‌له‌ مه‌به‌ستی کۆمه‌له‌ی ژێ. کافه‌] که‌ ده‌ ساڵی ۲۵ [۱۳۲۵ه‌] هه‌لاتۆته‌ عێراقی تێستاش له‌ نێوان تێران و باکو قاسیده‌ و پێیه‌کی له‌ ئێران و پێیه‌کی له‌ باکو و وینه‌کانیشمان هه‌نه.

یه‌کیک له ئەندامانی کۆمه‌له‌ مه‌به‌ستی کۆمه‌له‌ی ژێ. کافه‌] له‌ ده‌رفه‌ت که‌لکی وه‌رگرتوه‌ و هه‌لاتۆته‌ عێراق و ماوه‌یه‌کی زۆره‌ له‌وێ ده‌ژی. وا دیاره‌ که‌ ئه‌و ماوه‌یه‌ به‌ شیوه‌ی قاچاخ هاتۆته‌وه‌ ناوچه‌ی مه‌هاباد - شنۆ - سه‌رده‌شت و بوکان. به‌رده‌وام له‌ تێوان کورده‌کان و ئەندامانی کۆمه‌له‌ له‌ پێوه‌ندی دایه‌....

• عه‌بدوڵڵا بارزانی

• محه‌مه‌د مه‌ولود خه‌لکی مه‌هاباده‌. یه‌کیک له‌ له‌زه‌برترین و به‌تواناترین ئەندامانی کۆمه‌له‌ی ژ.ک.ه‌. ناوبراو به‌رده‌وام له‌ تێوان عێراق - تورکیه‌ - ئێران و باکو له‌ هام‌وشۆ دایه‌. ناوبراو له‌ چالاکترین و شاره‌زاترین که‌سه‌کانی ناو کۆمه‌له‌ی ژ.ک. بووه‌ که‌ ساڵی ۱۳۲۵ هه‌لاتۆته‌ عێراق.

• دڵشاد په‌سوولی ...

سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ

نووسینی «سهید عهبدولپرهمانی حوسینی نهقشبهندی»، وهرگيرانی محمد بانه‌ای، چاپی

«ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی» له لاپه‌ره‌ی ۲۰۵ - ۲۰۷

(وه‌رگير له فارسییه‌وه بۆ کوردی: وریا ماملن)

(و - ۵) کاک حه‌مه‌دی مه‌لولوده چرچی

کاک حه‌مه‌د پیاویکی به‌غیره‌ت و شوڤرشیگپر بوو. فیلّه‌زان و ساخته‌چی نه‌بوو. پیش ئه‌وه‌ی شه‌هید قازی محه‌مه‌د له سالی ۱۹۴۶ بیته سه‌روک کۆماری کوردستان، کاک حه‌مه‌دی وه‌ک یه‌ک له دۆسته‌ی نیزیکه‌کانی خۆی به‌ ئه‌ژمار ده‌هینا. چونکه یه‌کجار به‌غیره‌ت و دلیر و نه‌ترس بوو و هه‌روه‌ها له به‌رانبه‌ر دوژمناندا که‌سیکی به‌هیز بوو. کۆماری کوردستانی له ناخی دلّه‌وه خۆشده‌ویست و له هه‌مانکاتیشدا که‌سیکی ئه‌مه‌گناس و په‌یماندار و چاکه‌له‌بیر بوو. هه‌ربۆیه له سه‌رده‌می کۆماری کوردستاندا به‌ یه‌ک له که‌سه هه‌ره نیزیکه‌کانی پیشه‌وا قازی محه‌مه‌د ده‌ناسرا. ناوبراو دۆستی گیانی‌گیا‌نی که‌سیک بوو به‌ ناوی (مسته‌فا زینه‌ت)^۱ که به‌رده‌وام ده‌گه‌ل یه‌کر بوون و له هه‌موو کار و چالاکییه‌کانیدا کاک مسته‌فا هاوکاری بوو. جگه له‌وه‌ی هه‌ردووکیان له‌سه‌ره‌تاوه و به‌ باب و به‌ باپیریانه‌وه له موریدانی مالباتی به‌ریزی ساداتی نه‌قشبه‌ندی بوون، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌و هۆکارگه‌له‌ش که حه‌زهرتی شیخ عه‌لاوه‌دین گشت په‌نابه‌ره‌کان و ئه‌و که‌سانه‌ی له ده‌ست زوڵم و بیدادی ده‌سته‌لاتدارانی به‌دکار و زۆردار رایانده‌کرد، به‌ باوه‌شی گه‌رمیان وه‌ریده‌گرتن و، هه‌مه‌لایه‌نه یارمه‌تی ده‌دان و ماله‌که‌ی بۆ کردبوون به‌ ئه‌نوا و حه‌شارگه و دالته‌مالیان. ده‌گه‌لکوو داو و ده‌هۆکان له دژی کۆماری مه‌هاباد^۲ سه‌رکه‌وت و ئه‌و کۆماره له زستانی سالی ۱۳۴۷ هه‌تاوی تیکچوو، کاک حه‌مه‌د و کاک مسته‌فا په‌نایان بۆ گوندی «خه‌لان» هینا. حه‌زهرتی شیخ فه‌رمانی دا یه‌که‌و مالتیکی گونجاویان بۆ ئاماده‌ بکه‌ن و چه‌ند که‌سیکیشی نارد هه‌هاباد تا مال و منداله‌کانیان بۆ بینه‌ خه‌لانی. براکه‌ی کاک حه‌مه‌دی، به‌ریز «حه‌مه‌ده‌مین» ی مه‌لولوده چرچی یه‌ک له ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌که‌ی بوو^۳ که بۆ ماوه‌ی چه‌ند سالان

^۱ مه‌به‌ستیان خوالیخۆشبوو "مسته‌فا زینه‌تی" یه.

^۲ کۆماری کوردستان دروسته نه‌ک مه‌هاباد. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له کتێبه‌که‌دا وا نووسراوه بۆیه منیش لی‌ره ده‌قاده‌ق نووسیومه‌ته‌وه.

^۳ په‌نگه به‌ریز کاک سه‌ید عه‌بدولپرهمانی نه‌قشبه‌ندی به‌باشی رووداوه‌کانی نه‌ها‌تیبته‌وه زه‌ینی به‌لام وه‌ک له نووسینه‌کانی کاک حه‌مه‌د را ده‌رده‌که‌وی پیشتر مالی مسته‌فا زینه‌تی له خه‌لانی بووه که کاک حه‌مه‌د ده‌چینه خه‌لانی. پاشان که کاک حه‌مه‌د له خه‌لانی داده‌مه‌زری، به شوین حه‌مه‌ده‌مینی بریدا ده‌نیریته‌ زیندانی که‌رکوک، تا له‌وی پابکات و بیت بۆ خه‌لان. هه‌روه‌ها بنه‌ماله‌ی کاک حه‌مه‌دی که‌میک زیاتر له سالتیک و پیش سه‌فه‌ره‌که‌ی کاپیتان بۆ شوڤه‌وی له سالی ۱۳۳۰ چوون بۆ خه‌لانی.

له ژیر سیبهری حهزهرتی شیخ عهلاوه‌دین ده‌ژیان و گشت بژیوی ژیانیان له‌لایه‌ن جه‌نابی شیخه‌وه دابین ده‌کرا.

لیره‌دا دوو رووداوم له‌بیر ماوه که بۆتانی ده‌گیرمه‌وه:

• نێوانی حکومه‌تی عێراق و ده‌وله‌تی ئێران خۆش ببوو. ده‌وله‌تی ئێران داوای له حکومه‌تی عێراق کرد که ده‌بێ به زووترین کات و بێ‌دواکه‌وتن حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچی بده‌نه‌وه به ئێران تا به تاوانی داگیرکردنی چه‌کوچۆلی شه‌ری ده‌وله‌تی ئێران، دادگایی بکری‌ت. وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئێران بۆ چه‌نده‌مینجار و له‌وه‌په‌ری پێداگری و مکو‌ریدا، داوای کاک حه‌مه‌دی ده‌کرده‌وه و ده‌ستی هه‌له‌ده‌گرت. به‌ ویستی خوا، له‌ گوندی خه‌لانی په‌نابه‌ریکی دیکه‌ی لێبوو به‌ ناوی «حه‌مه‌دی مه‌ولود». له‌ به‌ر ته‌وه‌ی که تێوانی دوو ده‌وله‌تی ئێران و عێراق له‌ سه‌ر کاک حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچی تێکنه‌چێت و له‌لایه‌کی تریشه‌وه داواکراوه‌که‌ش (کاک حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچی) پارێزراو بێ، حه‌زهرتی شیخ داوای له‌و که‌سه کرد که ناوی (حه‌مه‌د مه‌ولود مه‌نگور) بوو خۆی به‌ پۆلیسی عێراق بناسێنێ تا ته‌و بده‌نه‌وه به‌ ئێران. به‌ لێنیشی پێدا پاشی چه‌ند پڕۆژان له‌ زیندان پرزگاری بکات و بیه‌گه‌ریتیه‌وه ناو مائۆمندا‌لی خۆی.

جێگری ناوه‌ندی پۆلیس (ئیسماعیل ته‌فه‌ندی) حه‌مه‌ده مه‌ولوده مه‌نگوری وه‌رگرت و له‌ سنووری حاجی ئۆمه‌ران دایه‌وه به‌ ته‌فسه‌ره‌کانی ته‌رته‌شی ئێران. ته‌وانیش بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر برده‌بووانه نه‌غه‌ده‌ی. زیاتر له‌ چه‌ند کوردی مه‌هابادی که سه‌ر به‌ ده‌وله‌ت بوون و پێشتر کاک حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچییان ده‌ناسی و ته‌نانه‌ت هاموش‌شیان ده‌گه‌ڵ یه‌کتر هه‌بوو، بانگ ده‌که‌ن تا بزانن ته‌وه هه‌مان حه‌مه‌دی مه‌ولوده که به‌شونیدا وێلن؟ پاشی لیکۆلینه‌وه و بینه‌وبه‌ره‌ی زۆر، بۆ به‌رپرسیانی ئێرانی ناشکرا ده‌بێ که ته‌و که‌سه به‌ هه‌له‌ گیراوه و ته‌و که‌سه نییه که لێی ده‌گه‌رێن! له‌ ئاکامدا ده‌بێ‌ترنه‌وه خه‌لانی. زۆریان داوای لێبو‌ردن له‌ حه‌زهرتی شیخ کرد و گو‌تیان:

— به‌داخه‌وه ته‌و خه‌به‌ره‌ی له‌لایه‌ن ولاته‌فرۆشان و نه‌مامه‌که‌نه‌وه له‌ گونده‌کانی

سه‌رسنوور گه‌یبوو ده‌ستمان، هه‌له‌ و درۆ بووه.

ته‌و نیشتمان‌فرۆشانه ئامانجیان له‌و خه‌به‌ره هه‌له‌ و نه‌مامییانه ته‌وه بوو تا گوشار بۆ حه‌زهرتی شیخ بینن تا دا‌لده‌ی ته‌و په‌نابه‌ر و لێقه‌وماوانه‌ی له‌ ده‌ست بێ‌داده‌ی حکومه‌تی محه‌مه‌د په‌زا شا هه‌ل‌دین، نه‌دات. به‌ خۆشییه‌وه ته‌و جاره‌ش سه‌ریان وه‌ به‌رد که‌وت و سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون. به‌و شیوه‌یه له‌ سیبهری ب‌ریاری ژیرانه و به‌جیتی حه‌زهرتی شیخ عه‌لاوه‌دین، کاک حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچی له‌و داوه‌ش پرزگاری بوو. (سپاس بۆ خودا)

• له‌ سا‌لی ١٩٤٧ز نامه‌یه‌ک له‌لایه‌ن حاج سه‌ید بابه‌شیخ (سه‌رۆک وه‌زیرانی کۆماری مه‌هاباد له‌ سا‌لی ١٩٤٦ز) گه‌ی‌شته ده‌ستی حه‌زهرتی شیخ عه‌لاوه‌دین. ناوه‌رۆکه‌که‌ی به‌و شیوه‌یه بوو: [به‌ نیاز بووم بۆ یه‌ک له‌ مندا‌له‌کانم زه‌ماوه‌ند بکه‌م. بۆ کری‌نی که‌ره‌سه‌ی پێ‌ویست چه‌ند که‌سێکم نارده‌ سا‌بل‌اخ. له‌ گه‌رانه‌وه‌دا کاروانه‌که‌یان له‌ قاوه‌خانه‌ی «گرده‌به‌ردان» له‌لایه‌ن حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچ و هاو‌پێ‌کانی که هه‌موویان چه‌کدار بوون پێ‌شیان پێ‌ده‌گرن و پرو‌تیان ده‌که‌ن و ته‌واوی جلکی بووک و گیاز و خواره‌مه‌نییه‌که‌یان به‌ نه‌پیتی و دوور له‌ چاوی تێوه هه‌تاوه‌ته خه‌لانی. سه‌ره‌پای ته‌وه‌ی باره‌که‌ی ده‌ست به‌سه‌ردا‌گرتوه‌وه، به‌ یه‌ک له‌

باوه پيټکراوه کانی من که ده گهل کاروانه که ی بووه گوتووه که به حاج سهد بابشه شېخ بلین: من همه دی مه ولوده چرچیم، نهو کاره م بویه کرد له توله ی قلانه پروداو. نهو پروداوه خوی (حاجی سهد بابشه شېخ) لتي خه به رداره. به ریز حاجی سهد بابشه شېخ له نامه که داواي له هزرتی شېخ علاوه دین کردبوو که نهو ماله ی له همه دی مه ولوده چرچی وه رگریته وه و بوی بنی ریتته وه مه هاباد.

هزرتی شېخ، همه دی بانگ ده کات و نامه که ی بو ده خوئنتته وه و به کاک همه د ده لتي: (گهر کاری ئیوه یه، به بتي قهر و به بتي هيچ دوو دليیه ک ماله که ده بتي بده نه وه به حاجی سهد بابشه شېخ و نابتي ده نکی که م بتي. دهمه وئي ههر نه مړو بيانده مه وه به نوئنه ره که ی حاجی سهد بابشه شېخ تا بوي به ریتته وه.) همه دی مه ولوده چرچی له ریز نهو کاره ی نه دا و راشکاوانه هه موو راستییه که ی به شېخ گوت و گشت ماله که ی دایه وه به هزرتی شېخ علاوه دین و نه ویش بو حاجی سهد بابشه شېخی نارد وه. کاتيک کاک همه د ماله که ی ده دایه وه به هزرتی شېخ علاوه دین، له بنه خویه وه ده یگوت: (له ته واوی ته مه غذا نه وه یه که مجاره ده بینم که شېخیک له سهر شېخیک بکاته وه). دیسانیش ههر بوخوی وه لامی خوی ده دایه وه و ده یگوت: (نهو کاره له خه لاني جتي سه رسو وړمان نییه، له به رنه وه ی هزرتی شېخ علاوه دین کاری نه شیاو له هيچ که س و له دزي هيچ که س قه بول ناکات.)

پاش ماوه یه ک به ریز شېخ له تیفی هفید بو چاوپيکه ورتي هزرتی شېخ علاوه دین هاته گوندي «خه لان» تي. له وئي کاک همه دمان به شېخ له تیف ناساند.^۱ کاتيک ده یويست به گه ریتته وه داواي له هزرتی شېخ علاوه دین کرد تا ئیزن بدات کاک همه دی مه ولوده چرچی ده گهل خوی به ریتته لای خویان له گوندي (نه ورتي). هزرتی شېخ علاوه دین رازی بوو و کاک همه د بو ماوه یه ک له لای شېخ له تیف مایه وه.^۲ پاش ماوه یه ک بو جاری دوو هه م گه رابه وه بو خه لاني. نهو جاره یان ئیزنی له هزرتی شېخ علاوه دین وه رگرت و به نه يتي رنکای ولاتي شوړه وي گرت به ر (سو فیه ت) و ئیتر له وکاته وه هيچ هه واليک و زانیاریه کمان لتي نییه.

پاش نه وه ی له تیران لیبوردي گشتی درا، برای کاک همه دی به ناوی همه دهمین ده گهل باقي نه ندامانی بنه ماله که ی گه رانه وه بو مه هاباد.

^۱ وه ک له بیره وه ریه کانی کاپيتان همه ددا خوئندمانه وه یه که مجار کاپيتان ده گهل کومه ليک له هاوریکانی خوی له کومه لای ژ.ک. له مالی شېخ له تیف ده گیرسیتته وه. به وپیته کاپيتان و شېخ له تیف پيشتريه کریان ناسیوه.

^۲ له و سه فهرده کاپيتان به مال و منداله وه چوو بوو بو نه ورتي لای نهر شېخ له تیف.

مامۆستا مه لا «عهبدوڤللا حهسه نزاده» (حه ياكى)

تۆرى مېديايى «پرووداو» له بهرنامه يه كى خويدا « به ناوى «په نجه مۆر»، ميواندارى له بهرېز مامۆستا مه لا «عهبدوڤللا حهسه نزاده» كه به مامۆستا مه لا «عهبدوڤللا حه ياكى» ش مه نشووره كرد و له سهر مېژووى خه باتى بهرېزيان دوان.^۱ له خوله كى ۰۰:۰۵:۰۵ ي بهرنامه كه دا باس له ژيانى منداڤي مامۆستا كرا، و تپيدا مامۆستا ده فهرموى كه من له سه دهرمى كۆمارى كوردستاندا منداڤي كى ۶ - ۷ سالانه بووم له گونديكى ناوچه ي سه رده شتى. له راستيدا زۆر شتم له ياد نيه، به لام بنكه يه كى پيشمه رگه ي كۆمار له گوندى «هه مران» بوو و بهو هويه وه نه خبرى كۆمارمان زۆر بۆ ده هات و ده مانبيستن.

پيشكه شكارى بهرنامه كه له مامۆستا ده پرسى:

- مامۆستا وهك له بيرتان مابى كى له فهرمانده كانى نه و كاته لهو ناوچه يه دا ناوبانگى هه بوو؟
- مامۆستا: نه وه ي زۆر مه شهوور بوو له وى، پياويك هه بوو به ناوى «حه مه دى مه ولوودى». خه لكى مه هابادى بوو. دوايه ش كه كۆمار تېكچوو چۆ بۆ ئيتيحادى سؤفيه ت و له سالانى نه خيردا نه مرى خوداى كرد. نهو به كايتان ده ناسرا، كايتان حه مه دى مه ولوودى. نه وه يه ك - دوو جار هاته گونده كه ي ئيمه. له پاشان ناوى «زېرۆ» هه بوو، «زېرۆى ههركى»، نه وانه ناويان ده هات.
- پيشكه شكار: نه وانه له ئازابه تيدا ناوبانگان هه بوو يا له چيدا بوو؟
- نه وانه وهك فهرمانده ي نيزامى بوون. به تاييه ت حه مه دى مه ولوودى وه كوو نه فسه رېك ته له قى ده كرا چوونكى يه ك لهو پيشمه رگانه بوو كه ته دريب و پرايتنانى سه ربازى ديتبوو. له بهر نه وه به نيوبانگ بوو. دياره ناوى خه لكى ديكه ش له نهو گه و ره تر هه بوو وه كى قازى حه مه د و سه يفى قازى و حاجى بابيه شېخ و مه لا مسته فائى بارزانى به لام له مه نته فه كه ي ئيمه ناوى نه وانه هه بوو.

وتووژی بهریز عهلی کهریمی دهگه له نهجمه ددین تهو حیدی^۱

بهریز نهجمه ددین تهو حیدی بهک له خوینده وارهکانی زهمه نی خوڤان و نه دنامانی کۆمه لهی ژ.ک بووه. بهریز عهلی کهریمی له ریکه وتی ۱۹۹۹/۰۵/۲۲ کانژمیر ۱۸:۱۲، کاتیک که بهریز تهو حیدی له تیرانه وه به سه فهر ده چیت بو ولاتی سوئید، هه له ده قۆزیته وه و سهردانی ده کات و وتووژیکی گرینگی ده که لیان پیکدینتی و سه بارهت به پرو دوا وهکانی سه رده می کۆمار و به تایهت نه و باسانه ی که په یوه ست بوون به نه مر مامۆستا عوله ما (عه بدولپه حمانی زه بیحی) ده که لیان دینته بهر باس. له ناوئاخنی وتووژیکی ۵۶:۴۰ خوله کیدا و له خوله کی ۰۰:۱۲:۱۳ دا له وه لامي نه و پرسیاره ی کاک عه لیدا که لیتی ده پرس: ده نیتو کۆمه لهیدا (مه به ستیان کۆمه لهی ژ.ک له)، رابیته ی نه دنامه کان له بواری پاک ی و سه داقه ته وه چۆن بوو؟

نهجمه ددین تهو حیدی: نه وکاته موقه ده سات زۆری حوکمی ده کرد. خه لک زۆر به بیر و باوه ر بوو له پرو ی مه زه به وه. یانی پێیان وابوو که گهر کاریک ی ده گه له یه کتیک له په فیه کهانی خوڤان بکه ن، نه وه خه یانه تیک ی گه وره یان کردوو و چاویان کویر ده بی. ته نانه ت جاریک ی حه مه دی مه ولوودی که پیاویکی بیسه واد و نه خوینده وار بوو؛ خو ناوتان بیستوو؟

عه لی کهریمی: به لئ.

نهجمه ددین تهو حیدی: جا حه مه دی مه ولوودی زۆر به شه هامهت بوو، پیاویکی حیسابی بوو. رۆژیک ی به پرتاو هاته ئیداره ی بو لام و گو تی بو خاتری خودای چیم لیده که ی؟ گوتم: چ بووه؟ چ قه و ماوه؟ گو تی: چاوم کویر ده بی. گوتم: بو؟ چیت کردوو؟ بو کویر ده بی؟ گو تی: به بهر ده رک ی «حه مام ی پووتی» دا پاده بر دم. دیتم ژن له حه مام ده هاته نه ده ری و به له چکه که یان خوڤان باوه شین ده کرد و عاره قه ی حه مام تیان لیده کردوه. له ناویاندا ژنی «حامیدی مازووچی» تیدابوو، پاشان زانیم که نه وه ژنی حامیدی «مازووچی» یه. منیش چاوم پیکه وتوو. تازه دلنیم که هه ر کویر ده بم. چیم لیده که ی؟ چی بکه م تیتستا؟^۲ نه و هم بویه بو گیرانه وه تا بزانی ناوا پاک بوون

۱ <https://youtu.be/Jrfqh09XZjc?t=713>

۲ کاتیک که کۆمه لهی ژ.ک نه دنامیک ی وهر ده گرت، پیتشر سویندیان پێ ده خوارد جا شه ره فی نه دنامیتیان پیده به خشی. مامۆستا هه ژار موکریان ی له چیشتی مجتور و له لاپه ره ی ۱۵۷ ناوا باسی سوینده که ده کات: سویندنامه که حه وت به ند بوو. به داخه وه به ته وای له بیرم نه ماوه، به لام تیدابوو که: «به قورعان و نالای کوردستان و شه ره فم سویند ده خۆم له مرۆوه به دل و گیان بو نازادی کوردستان تیده کۆشم و تا مردن قوسوور ناکه م؛ هیچ به رژه وه ندیه ک وه پیتش به رژه وه ندی خزمهت به ولاته که م ناخه م؛ برای حیزیم به قه د خۆم خوش ده وئ؛ هه تا مردن به زمان، به قه له م، به ئیشه ره و به هیچ جوړی خه یانه ت به حیزب ناکه م و راستی لئ نالیم و ناوی نه یینی نه دنامان لای که س نادر کینم» مه به ستی کاپیتان نه وه بووه که له بهر نه وه ی سویندی بو کۆمه له خواردوو که قهت خیهانه ت به کۆمه له و هاوړیکانی نه کات و تیتستا که چاوی به ژنی حامید مازووچی که وتوو وه ده زانی نه و کاره خیهانه ت و چاوی کویر ده بی.

پێکهوه. ئهريوه ئالا! خودا شاهیده عهینی قسه کانی همه دی مهولوودی ئاوا بوو. دهیگوت فلان کهس، تازه من کوێر ده بم.

روژێکی همه دی مهولوودی چوو بوو ۱۲ نه فهر ئه فسه ری ده رجه یه کی ئیرانی له «میره دێ» ی را به ئه سیری هینابوونه وه. جا من روژیک دیم ئه وه جه ماعه تیک ئه فسه ر له لای قازی محه ممه د راوه ستاون، پرسیم ئه وانه کین؟ بو له لای قازی راوه ستاون؟ گوتیان ئه وانه همه دی مهولوودی له جه به ی میره دێی را به یه خسیر گرتوونی. جا په یمانیان ده گهل ئیرانی هه بوو که هه رچی ده ی نیرن ده بی مه ئموورینی مه هابادی کو ئتروولی که ن نه بادا چه ک و ئه سله حه ی بنیرن بو بانه و سه رده شت. ته نیا خوارد مه نیان ئیزن دابوو که ده ربازی بی. همه دی مهولوودیش ته ماشای کرد بوو که ئه و ئه فسه رانه ئه سله حه یه کی زوریان شاردو ته وه تا ییبه ن ده ربازی که ن. وه ئلاهی، به سه ری تو، ئه و شه وه ی په زیراییه کیان لی کرد، نه بیته وه. هه ر «کونیاک» یان دانی.

خوێنه ری هیژ! پێش ئه وه ی لاپه ره ی بیره وه رییه کانی مامۆستای گه وه ری کورد مامۆستا
هه ژار هه لده ی نه وه، با پێشتر سه رنجیکی ئه و کورته باسانه بده ی ن

پێشمه رگه

کتیبی رۆمانی پێشمه رگه - نووسینی د. په حیمی قازی یه که م رۆمانی کوردیه به زاراوه ی سۆرانی و له سه ر قاره مانیتی و له زه ربوونی پێشمه رگه نووسراوه.^۱ له پێشه کی ئه م کتیبه دا و له لاپه ره ی ۸، نووسه ر باسیکی کورت له سه ر دۆزینه وه ی وشه ی (پێشمه رگه) ده ورووژینی و بۆمان باس ده کات که ئه م وشه یه چۆناوچۆن بوو که ساز کرا و دۆزرایه وه؟ تیدا ئاوا ده لی:

[... وشه ی پێشمه رگه، دیاری و بیره وه رییه کی به نرخ و خۆشه ویست و به پرێزه که له یه که مین کۆماری نه ته وایه تی خودموختاری کوردستانه وه، بۆمان ماوه ته وه]. پاشان نووسه ر کورته یه ک له رووداوه که باس ده کات به لام له لاپه ره ی ۱۰۹ و ۱۱۰ ی هه مان کتیبا راستی رووداوه که ئاوا ده گێرته وه:

^۱ به باوه ری ساخکه ره وه ی (کوردبوون) و زۆر که سیریش، له رۆمانی (پێشمه رگه) دا، که پێشمه رگه به ک به ناوی (پیرۆت) پۆل ده گێرێ، ده بی کاپیتان همه دی مهولوودی بووی. به و پێیه ی که کاک همه د له باکو ده گهل د. په حیم قازی به یه که وه ئاواره بوون و به رده وام ده گهل یه کتر بوون، دوور نییه که له به شیکی زۆر له رۆمانه که دا، زیان و به سه رهاتی کاپیتانی کردیته هه وینی ئه و رۆمانه. چون پۆلی پیرۆت له و رۆمانه دا زۆر ده گهل که سایه تی کاک همه د و قاره مانه تییه کانی یه ک ده گرته وه.

[جا کاک بینایی^۱ به (هیمن)ی^۲ ئەسپاردبوو که بۆ گەلێک وشەى فارسی و عەرەبى که له رێزەوى خەباتى سیاسیدا بەکار دەهێترێن وشەى کوردی پەتەى بدۆزنەوه و له کارى بێن. هیمن به سەرۆکی کۆمیسۆنتیک که بۆ ئەم کارەى دیارى کرابوو داندراوو. هیمن له وهلامى کاک بیناییدا گوتی:

— قوربان وه لّاهى قسهیهكى هینده خوشم پێیه که نه گەر بۆت بگێرمه وه پهنکه باوه پرم پێ نه کهى. ئەوه دوو رۆژ بوو ژومارهیهک له براده رانی خوێندهوار و هونه رمه ند و پسپۆر و زمانناسم وه کۆ کردبوو که بزانی له زمانى کوردیدا له جياتى وشەى سەرباز و نیزامى و عهسکەر و مجاهید و فیدایى، چ وشهیهک له کار بێنین، زۆرمان قسه و باس له سەر کرد، کێشه و هه رایه کی گه ره په یدا بوو، به لām نه تیجه وه گیر نه که وت. هه موو ماندوو و شه که ت بووین و داواى چامان کرد. پیره پیاوێکی دنیادی توو^۳ چای بۆ هیناین و به پێکه نینه وه گوتى با نه خوێنده واریش بم، خو کافر نابم بلیم کێشه ی مامۆستا کان له سەر چیه؟ له وه لāmدا پێمانگوت که به پێچه وانه، پهنکه بتوانی یارمه تیشمان بدهى. جا بلی بزانی له باتى سەرباز له کوردیدا چیت پێ شک دێ؟ پیره دیسان پێکه نى و گوتی: بێیه لā بن، بۆ هینده خو تان ماندوو ده که ن. مه گەر نه تانبستوو ه له رابردوو دا له نێو کورده وارى به پیاوی له خو بوردوو یان ده گوت (پێشمه رگه).

جا ئەوه ها توومه ته خزمه ت ئەو خه به رەت پێبده م چونکه ده زانم خه به رى وات زۆر پێخۆشه. کاک بینایی ئەو وشه یه ی زۆر به دل بوو. له خو شیان چاوى پر بوو له ئاو و له وه لامى هیمندا گوتی:

— بێهەشى و زولم و زۆرداری له حه دبە ده ر، هه موو کوردی کی خاوه ن شه په فى کردۆته نیشتمان په ره ر و ئەو هه سته نیشتمان په ره ریه پش تیا وائی کی به هێز و دانه وا وه بۆ وه ده سه تھێنانى ئازادى و سه ره بخۆی گه له که مان. جا بزانه ئەو پیره نه خوێنده واره تا چ راده یه ک خاوه نى هه ستى نیشتمان په ره ریه که ئەو وشه جوان و پرمانایه ی له سەر قامووسى زمانى نه ته وه که مان زیاد کردوو ه. به راستى پیاو که ئەو وشه یه ده بیستى خو به خو کوردی کی کۆلنه ده ر و ئازا و به کار و نه ترس و کارچاکی دێته پێش چاو و هه ویا و هومیدی پتر و قایمتر ده بێ].

^۱ (بینایی) ناوی نه نێى پێشه وازى محهممه د بوو له کۆمه له ی (ژ.ک.د).

^۲ (هیمن) له راستیدا ناوی نه نێى مامۆستا محهممه د نه مینى شه یخو لئیسلا مى (مامۆستا هیمن) بوو له سه رده مى کۆمه له ی ژ.ک، که پاشان وه ک ناوی نه ده بى که لکی لێوه رگرت.

^۳ له دیمانه یه کی تێلێفیز یۆنیدا، به رێز کاک هاشمى کورد یه ک له پێشمه رگه کانى کۆمار، ناوی ئەو پیاوه دنیادی تووه دێدرکینى و ده لێ که سێک بووه به ناوی (ئه حمده ده سمال).

کاک پەحیم قازی ھەم ئەندامێکی بنەماڵەی سەر بەرزێ قازییە، ھەم یەک لە ئەفسەرەکان بوو کە نێردراوەتە باکو، ھەمیش لە نزیکی ھەموو پرووداوێکان بوو و گەر بۆخۆشی لە ناخی پرووداوێکان نەبوو، ئەو سەرچاوەی باوەرپێکراو وردەپیشالی پرووداوێکانیان بۆ باس کردوو. خۆزگە زیاتر باسی ئەو دەکرد کە دەوڵەتی کوردستان بۆ پێویستییان بەم وشەیە ھەبوو؟ کێ بوو ئەو وشەیە پێشنیار کردوو؟ یان جیا لە مامۆستا ھێمن، ئەو کەسانە کێ بوون کە ھەڵبژێردراون تا ناوێک بدۆزنەوە و زۆر پرسیاری تریش.

ھەر لەو پێوەندییەدا میژووناس و گەرێدە کورد خوالێخۆشبوو مامۆستا «کەریم زەند» کە خۆی لەسەردەمی کۆماری کوردستان لەوێ بوو پرووداوێک کەمێک زیندووتر لە دیمانیەکی تێلێفیزیۆنیدا دەگێڕێتەوە و دەڵێ:

[لە سەردەمی کۆماری کوردستاندا، بە فەرمانی پێشەوا قازی محەممەد لێژنەیەک دانرا بە مەبەستی دۆزینەوەی ناویەک بۆ ھیزی کوردیی، لێژنەکە بریتی لە ھەژار موکریان، ھێمن موکریان، محەممەد توفیق وەردی و کەریم زەند بوو. ئەم لێژنەیە لە دانیشتیکی تایبەتدا، گەلیک ناویان تاونوی کرد. لێژنەکە ھەر لە مشتومردا بوون کە لە ناکاو خزمەتگوزاریک کە لەوێ بوو و بەردەستی دەکردن و ناوی میرزای پەشیدی بوو گوتی: ئاغایان دەبینم تێو چەند کاتێکێکە خەریکن کە ناویکی شیاو بدۆزنەوە، لە کاتێکدا ئێمە ناوی پێشمەرگەمان ھەیە، لەمێژە بەکار براو. لێژنەکە ناوێکیان بە شادومانییەو وەرگرت و ناوی پێشمەرگەیان پێشکەشی پێشەواي مەزن کرد، ئەویش زۆر لای پەسەند بوو و ناوی پێشمەرگە بە فەرمیی ناسرا.]

چەتە و قاچاغچی

ئەو دوو پرووداوێک کە پێشتر باس کران، تا پادەییەکی زۆر یەک ناوەرۆکیان ھەیە و تێیاندا دەردەکەوێ کە پێشتر ناویک بۆ ھیزی چەکداری کوردەکان بوونی نەبوو، بۆیە ویستووینە ناویک بۆ ئەو ھێزانە بدۆزنەوە. لێرەدا پرسیار دێتە گۆر کە ئاخۆ پێش دروستبوونی کۆمار، کورد دژی حکومەتەکان شەپیان کردوو؟ گەر شەپیان کردوو چەکدارە کوردەکان ناویان چ بوو؟ خەڵک چۆنیان ناو لێناون؟ ئەدی حکومەتەکان یا پیاوانی حکومەت بە چ ناویک ناویان بردوون؟ ئەو چەکدارە کوردانە چ پێگەیەکیان لە ناو دلی کۆمەڵگای کوردیدا ھەبوو؟

بۆ ھەڵسەنگاندن و شۆڤە لەسەر ھەر بابەتێکی کۆن و میژوویی، مرقوف دەبێ خۆی لە کات و زەمانی ئەو سەردەمدا ببینێتەوە و کۆمەڵگای ئەوکات ببینێت پێش چاوەکانی خۆی و لەمپەر و خالە بەھێزەکانی ئەودەم ببینێت دەنا، شۆڤەکان و پای بە لاپێدا دەپروات.

شاراوو نییە کە سەردەمانی کۆن پێگە و دەستەلاتی عەشیرەتەکان وەک ھێز و ھەروەھا پیاوانی ئایینی لە بواری ئایینی، یەکلاییکەرەو بوون و قسە یەکەمیان کردوو لە داوین کردنی ئاسایش

له کۆمه‌لگای کوردەواری. له‌و نێوه‌دا ته‌نیا عه‌شیره‌ته‌کان بوون که هێزی چه‌کداریان هه‌بووه که پێیان گوتراوه چه‌کدارانی فلانه عه‌شیره‌ت (ده‌گمه‌ن شێخیکیش چه‌کداریان هه‌بووه). حکومه‌ته‌کان له‌ رێگای نه‌و دوو دیاردیه‌دا توانیویانه ده‌سته‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر کورددا بسه‌پێتن.

له‌ ده‌قه‌ می‌ژوویه‌کاندا به‌ ده‌یان شوێنی بچوو که له‌ ناوچه‌ جیاوازه‌کانی کوردستان پرویانداوه و هه‌ک یاخیبونه‌کانی «حه‌مه‌هه‌تیو»، «حه‌مه‌تال»، «خه‌لیل قه‌ننه‌ کون»، «هۆمه‌ر پاشای جه‌نگه‌ل»، «مام رۆسته‌م» و ... که زۆربه‌یان یاخیبوونیکه له‌ ده‌ست ئاغاکانی عه‌شیره‌ت و نه‌منیه‌کانی حکومه‌ت. پروو و ئاشکرایه که له‌ لایه‌ن حکومه‌ت و عه‌شیره‌ته‌کانه‌وه نه‌و که‌سانه به‌ ناشیرینترین شیوه پێشانی خه‌لک ده‌درێن و هه‌زاران ناو و نرته‌که و بوختانیان بۆ هه‌ڵده‌به‌ستن و وه‌ک دز و رێگر و چه‌ته و ... باسیان ده‌که‌ن. وه‌ک چۆن ئێستا له‌ ئێران به‌ پێشمه‌رگه و قاره‌مانه‌کانی کورد ده‌لێن تیرۆریست و پیاو کووژ و یا له‌ تورکیه به‌ گه‌ریلا و خه‌باتگێڕانی کورد ده‌لێن تیرۆریست و «چه‌ته». شاراوه‌ش نییه که پێشمه‌رگه و گه‌ریلاکانی کورد له‌ ناو دلی هه‌ر کوردیکی به‌ شه‌ره‌فدا جێیان هه‌یه و وه‌ک رهمزی کوردابه‌تی چاویان لێ ده‌کری.

به‌ دنیاییه‌وه که‌سانیک که زۆرداری ده‌یانگه‌ییته‌ سه‌ر ئێسکانیان و له‌ نه‌جمادا یاخی ده‌بن، شوێن هه‌ڵده‌گیرسێن و ئاماده‌ ده‌بن گیانی خۆیان بۆ ئامانج و مه‌به‌سته‌که‌یان دابنێن، بۆ داکۆکی له‌ خۆیان له‌ به‌رانبه‌ر دوژمنه‌کانیاندا زمانی شه‌ر و تیکه‌هه‌ڵچوون به‌کار دێن. له‌و گرژییانه‌دا رهنگه ده‌سته‌که‌وتی وه‌ک چه‌کوچۆل، ئه‌سب، یا هه‌ر چه‌شنه که‌ره‌سه‌یه‌ک ده‌ستیان بکه‌وی که بۆخۆیان ناوی لێده‌نێن «ده‌سته‌که‌وت» و دوژمنیش پێیان ده‌لی «تالانکردن» و به‌ نه‌جماده‌رانیش ده‌لێن «چه‌ته و تالانچی و دز» یا هه‌ر چه‌شنه ناویکی نه‌شیوا، که تا ئێستاش نه‌و ره‌وته به‌و شیوه‌یه‌یه. له‌خۆرا نه‌بوو که له‌ سه‌رده‌می کۆماری کوردستاندا به‌رپرسان وه‌خۆ که‌وتن تا ناویک بۆ هێزی چه‌کداری کۆمار بدۆزنه‌وه که له‌ ئاکامدا وشه‌ی پیرو و پرفه‌ری (پێشمه‌رگه‌)یان دۆزییه‌وه.

مامه‌ غه‌نی بلوریان له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیاندا به‌ ناوی «ئاله‌کۆک» که کاک حامید گه‌وه‌ری بڵاوی کردۆته‌وه و هه‌روه‌ها له‌ کتییکی تردا به‌ ناوی (سه‌ده‌ی کاره‌سات) که به‌ریز برایمی فه‌رش بڵاوی کردۆته‌وه و له‌ لاپه‌ره‌کانی پێشتر به‌ ته‌سه‌لی خوێندمانه‌وه؛ له‌ زمان «کاکه‌ مین» هه‌وه به‌ جوانی پێناسه‌ی به‌ره‌ی گه‌ل و به‌ره‌ی دوژمنانی بۆ کردین. بۆی باس کردین که زۆربه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی به‌ دز و رێگر ناویان ده‌هێنان، هێزی داکۆکی‌کار له‌ گه‌ل یان شوێنگیرانیک بوون که به‌ دژی ده‌سته‌لاتی زāl و زālما تیکۆشانیان ده‌کرد. هه‌ر له‌و پێوه‌ندییه‌دا خوالێخۆشبوو (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم هه‌وێزی ناسراو به‌ ره‌ئیس به‌کر) له‌ کتییی بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیاندا به‌ ناوی گه‌شتیک به‌ ناوی کۆماری کورستاندا له‌ لاپه‌ره‌ی ۸۰ دا نه‌و باسه‌ ده‌ورووژیتیت و ئاوا له‌سه‌ری ده‌دوی:

[... هه‌ڵبه‌ته به‌رده‌وام داگیرکه‌رانی کوردستان مه‌سه‌له‌ی ئاین و ئاینزانییه‌تیان کردۆته چه‌کیکی خۆرت دژ به‌ کورد و خواسته‌کانی و هه‌میشه‌ کۆمه‌لگای کورده‌واریان به‌و چه‌که

تۆقاندووه و سهرپاکی بزووتنه وهی ئازادیخوازه کانی کوردیان به چهته و پرێگر پێشان داوه و سه دان پروپالانتهی هه رزانیشتیان بۆ هه لبه ستووه که گویا نه و بزووتنه وانه دژ به دهسته لاتێ پاکێ ئیسلامه، نهک ههر نه وه به لکوو وێرانکردنی کوردستان و کوشتنی گچکه و گه وهری کوردیان به هه لال داناهه. به نێوی ئاینی ئیسلامه وه بیر و ههستی نیشتمانیان له نیو کۆمه لگهی کورده واریدا کپ کردووه و سووتاندووه....]

له وه رگێرانێکی ماموستا شیرکو هه ژاردا به ناوی «مانۆ، چیرۆکی نه زانراو» نووسینی جونگ چانگ و جۆن هه لیدای - به شی دوو، نووسهر باس له نسکو، سه رکه و تنه کان و پرووداوه نه بیستراوه کانی (مانۆتسی - تونگ)، رێبه ری ته فسانه یی گه لی چین ده کات. له به شیکدا باس له وه ده کات که مانۆ له سه ره تای شۆرشه کۆمۆنیستییه که وه هێزی چه کداری پێکه ئناوه و بۆ گه یشتن به ئامانجه کۆمۆنیستییه کانی به ره و چیاکان هه لکشاوه و چه ته یی کردووه. واته مالی ده وله مه ند و زۆردارانی تالان کردووه. له لاپه ره ی ۸۰ را باس له یه که م پۆژه کان ده کات که مانۆ توانیویتی ده ست به سه ر هێزێکی چه کداردا بگریت که ۱۵۰۰ پیاو ده بوون. بۆ نیشه جیبوونی نه و هێزه له شوێنیک، پرووی له زنجیره چیا ی «جینگگانگ» (Jinggang) کرد که ده وری ۱۷۰ کیلۆمێتریک له باشووری «وینجیاشی» (Jiangxi) دووره که ههر له میژه وه مه لبه ندی «چه تان»^۱ بوو. مانۆ بریاری دا که نه وی بکاته بنکه ی کاری. مانۆ نێوانی ده گه ل چه ته یه کی سه رکه و تووی نه و مه لبه ند ه دا هه بوو که نه ویش ۵۰۰ که سی هه بوو. نه وانه به ئیجاره ی زه وی و باج نه ستاندن له خه لکه که ده ژیان. ... له درێژه دا کتێبه که ده لێ:

[...کاتیک که مانۆ به سه ربازه کانی گوت که نه وان خه ریکن ده بن به «ئاغای شاخ» - چه ته -، ئینگجار زۆر چه په سان، چونکه نه وان بۆ بوونه چه ته نه بوو که چووبوونه ریزی شۆرشێ کۆمۆنیسته وه، به لام، که به ناوی پارته که وه ده داو دلنای کردنه وه که نه وان ده بوونه چه ته ی تایه تی - به شیک له شۆرشیکێ نێونه ته وابه تی. مانۆ پێی گوتن که چه ته یی باشتین هه لیک بوو له به ر ده میان چونکه: «قه ت هیچ ئاغایه کی شاخ له ناو نه دراوه، چ جای به ئیمه ده گات»....]

نه و نمونانه و ده یان نمونه ی تریش باس له وه ده که ن که له ههر شوێنیک زۆلم و زۆرداری هه بێ، ده نگی ناپازیش هه یه و هه رجار به شیوه یه ک خو ده نویتی. نه وه مافی ههر مروؤفیکه که به رانه ر به زۆردار دژکرده وه پێشان بدات. چاوه پروانیش له نه یارانیان ناکرێ که به فریشه و په ری ناویان بێنن به دلناییه وه به ناحه زترین شیوه نێویان لێ ده نێن.

^۱ نه و شوێنه (Jinggang Mountains / 井冈山 / Jinggangshan) له به ر شۆرشێ مانۆ به شوێنی له دا یکیوونی سوپای سووری چینی و (بیشکه ی شۆرشێ گه لی چین) دێته نه ژماردن و لایان پیرۆزه و سالانه به میلیۆنان که س سه ردانی نه و زنجیره چیا به ده که ن. ته نانه ت به زمانێ چینی ش نه و ناوچه یه به کوێستانێ (چه تان) ناودێره.

چېشتی مجبور - بیره وهرییه کانی مامۆستا هه ژار موکریانی

کتیبی: چېشتی مجبور، نووسینی: عهبدوهره حمان شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار)، ئاماده‌کردن و سه‌ربه‌رشتی چاپ: خانی شه‌ره‌فکه‌ندی، چاپی یه‌که‌م، سالی ۱۹۹۷

نهمر مامۆستا هه‌ژار موکریانی له کتیبی چېشتی مجبوردا سه‌باره‌ت به کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی له لاپه‌ره‌ی ۳۳۰ را ئاوا ده‌نووسیت:

له‌ نیوه‌پۆیه‌کدا له‌ فرگه‌ی باکو دابه‌زیم. هه‌شامه‌تیک زۆر به‌ گوله‌وه‌ هاتبوونه به‌ خیره‌تینانم. وه‌ تاغ‌تیکیان له‌ ئۆتیل توریه‌ست دامی. کورده‌کانی ولاتی خۆمان له‌ باکو: دوکتۆر ره‌حیم قازی، عه‌لی گه‌لاوێژ، دوکتۆر قادری مه‌حمودزاده و ژنه‌ سابلآغیه‌که‌ی، عه‌بدووللا (برازی دوکتۆر مرادی ره‌زماوه‌ری کرماشانی)، همه‌دی مه‌ولووده‌ چرچ - که‌ کۆنه‌ هه‌والی زه‌مانی کۆمه‌له‌م بوو - یه‌ کجار زۆری ئازهریابجانی هه‌والیشم دیتنه‌وه‌ که‌ له‌ ته‌وریز ئاشنا بووین...

... دلم به‌ دیداری نه‌و هه‌موو دۆست و ئاشنایانه‌ گه‌شایه‌وه‌. شه‌وانه‌ تا سه‌عات یه‌ک و دووی شه‌و ده‌ورم چۆل نه‌ده‌بوو. که‌ خه‌لک بلآوه‌یان ده‌کرد، تازه‌ همه‌دی مه‌ولوود سه‌ریکی قسانی فت ده‌کرد و قه‌ت نه‌بده‌هیشت تا ولات پرووناک ده‌بوو چۆرتیک بده‌م. قسه‌ی رابردووی خۆی بو ده‌کردم: ده‌شیکوت: >> نه‌وه‌ک هه‌رم، تۆ له‌بیرت نه‌چت، بینوسه‌...<<. وا بیست و چوار سال له‌و ده‌مه‌ رابردووه‌؛ همه‌ مه‌ردووه‌؛ منیش زۆرم سه‌رگوروشته‌ی نه‌و له‌بیر نه‌ماوه‌. به‌لام هه‌رچۆتیک بێ سه‌رچل بۆت ده‌گیرمه‌وه‌. جاری با بزاین همه‌م له‌ که‌یه‌وه‌ ناسیوه‌: همه‌ی مه‌ولوود، پیاوێکی نه‌خوێنده‌وار، دز، زۆر سه‌رشیت و شه‌پروۆش بوو. سابلآغی وه‌زاله‌ هه‌تنبوو. دزی به‌ ئاشکرای ده‌کرد. جاریک ده‌چینه‌ ژوو له‌ ماله‌ جووله‌که‌یه‌ک. جووله‌که‌ ده‌گه‌ل ژنه‌که‌ی نوستوون. همه‌د ده‌سته‌نۆتیک هه‌لده‌گرێ، پانه‌ویان له‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچت، جووله‌که‌ بانگ ده‌کا: کاکه‌ هه‌مه‌د گیان، تیلاویتل! ئاوا بۆت ده‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچی!

له‌ دامه‌زراندنی «ژی-کاف» دا هاته‌ حیزبه‌وه‌. پیاوێکی به‌پرشت و موخلیس بوو. «ژی-کاف» که‌ ده‌ پێشدا خه‌لکی ده‌ترساند، تفه‌نگه‌اویشتن و ترساندن له‌ عۆده‌ی همه‌د بوو. ده‌گه‌ل هیزی چه‌کداری کۆمه‌له‌ له‌ هاوکاره‌ هه‌ره‌ ئازا و به‌ کاره‌کان، له‌ شه‌ری مه‌کلاویتی ده‌وری سه‌رده‌شت، له‌ ته‌ترافی سه‌قر، ناوی ده‌رکرد. پلینگیک بوو له‌ به‌ر هه‌زار که‌س نه‌ده‌پرینگاوه‌. هه‌موو زۆرمان خۆش ده‌ویست.

عاره‌ق خۆریکی بیۆینه‌ بوو. پیره‌ پێشمه‌رگه‌یه‌ک بۆی گیرامه‌وه‌ که‌ همه‌د له‌ مه‌کلاویتی ده‌ناو مالتیکدا قه‌تیس ما‌بوو؛ دووژمن ده‌وری دا‌بوو؛ ئاگریان به‌ ماله‌که‌وه‌ نابوو. چه‌ند که‌سیکی گیان‌باز خۆمان گه‌یاندی. دیوارمان بری:

— همه‌د وه‌ره‌ خۆت خه‌لک که‌.

— عاره‌قتان بۆ هه‌تاوم؟ ته‌گه‌ر نه‌تانه‌تاوه‌ برۆن، من هه‌لنایه‌م!

دوا‌ی نه‌وه‌ قازی خۆی ته‌سلیم کرد و بارزانی به‌ره‌و شنۆ کشانه‌وه‌، همه‌د ره‌گه‌لیان که‌وت و له‌ هه‌موو شه‌ره‌کانی ده‌وری قارنی و ده‌شتی شنۆدا زۆر به‌ ئازا ناوی ده‌رکرد. نه‌ویش وێرای شیخ نه‌حه‌مه‌د و بارزانییه‌کانی که‌ چوونه‌وه‌ عێراق، خۆی ته‌سلیمی عێراق کرد و دوو سال له‌ که‌رکووک گیرا. پاش چه‌پس ماوه‌یه‌کی زۆر سه‌رگه‌ردان مایه‌وه‌. بیستبووی که‌ شیخ له‌تیف بۆ ناسریه‌ لای به‌سرا دوور خراوه‌ته‌وه‌، خۆی گه‌یاندبوویه‌. به‌ خیری ناسلامه‌تی ببوه‌ چیشته‌لینه‌ر و پیاوی بازاری شیخ. شیخ له‌تیف ده‌یگوت ده‌ مالی

کولی کردبووم و نهمدهوئرا هیچ متهق بکهه. زۆرم شێخه عه‌رهب و پیاوی گه‌وره‌ی کورد لێ میوان ده‌بوو. چیشت یان زۆر سوئره، یان زۆر بێ خوێ؟

— کاکه‌ همه‌د بۆ وات کردوو؟

— ئه‌و میوانانه‌م پێی خوێنتال بوون!

کاله‌کی ده‌کړی، هه‌مووی قاش ده‌کردن. کامی بێتنامه له‌به‌ر من و میوانانی داده‌نا! رۆژێک ئیشتیای گۆنه‌ به‌رانم کرد. همه‌ رۆیشت پری بوغچه‌یه‌کی هێنا.

— ئه‌و هه‌موو چییه‌؟

— کو‌ره‌ هه‌ر لێی گه‌ړی! چووم به‌ قه‌سابه‌که‌م گوت: «گۆن!» تێم نه‌گه‌یشت. هه‌ردوو ده‌ستم کرده‌ گۆی باراندم و ده‌ستم بۆ گۆنی کابرای برد! چه‌ندین قه‌سابی بانگ کرد و بۆی گێرانه‌وه. هه‌ر که‌سیان چه‌ندی گۆن له‌ لا‌بوو هێنایان و قه‌راره‌ هه‌موو رۆژ بۆم کۆ که‌نه‌وه‌ و پوولیش نه‌ستین! له‌ به‌غدا شاگرد عه‌کاس بووم؛ رۆژێک له‌به‌ر ده‌رگای دوکان وێستابووم؛ همه‌ په‌یدا بوو:

— هه‌زار دینت وا لێده‌که‌م! دینیات بۆ گه‌ڕام. وازم له‌ شێخ هێنا!

بردمه‌وه‌ مه‌نزله‌کی که‌ ده‌گه‌ڵ هه‌مه‌ی ره‌شادی پێکه‌وه‌ بووین. شه‌ویک هه‌مه‌ی ره‌شادی چوار براده‌ری تری له‌ سه‌ر شه‌ره‌فی هه‌مه‌ی مه‌ولوود ده‌وه‌ت کردبوو. سه‌ره‌ی عاره‌قیان ساز دا.

— کا همه‌د فه‌رموو.

— کاکه‌ ئه‌و جیقنه‌-جیقنه‌ عاره‌ق خواردنه‌وه‌م به‌ که‌یفی نییه‌. تێوه‌ بخۆنه‌وه‌، تا نۆره‌م هات بۆم ده‌و قاپه‌ قووله‌ بکه‌ن!

پتر له‌ نیو بوتل عاره‌قی بۆ کۆ ببۆوه. به‌ یه‌ک بین به‌ سه‌ریه‌وه‌ نا و یه‌ک جێ ته‌خت لێی که‌وت و تا به‌یانی دره‌نگ وه‌هۆش نه‌هاته‌وه‌!

چه‌ند رۆژێکی زۆر خوشمان پێکه‌وه‌ رابوارد. تێواره‌یه‌کی سه‌رما که‌ چوومه‌وه‌، همه‌د خۆی ساز کردوو ده‌روا. ره‌شادی گوتی: ده‌ترسم دلی له‌ تێمه‌ هێشابت. گۆتم: نا، همه‌د چه‌ند ساڵه‌ دزی و چه‌ته‌یی نه‌کردوو، فیل که‌وتۆته‌وه‌ یادی هیندوستان! همه‌د گوتی: ئای ره‌حمه‌ت له‌ بابت. به‌خودای بۆیه‌ ده‌رۆم!

له‌ گوندی خه‌لان، له‌ نیزیکی سنووری ئێران بیوه‌ میوانی شێخ عه‌لانه‌ددین. وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئێران چه‌ند جارێک له‌ عێراقی خواستوو که‌ همه‌دی مه‌ولووده‌ چرچ زۆری سه‌رباز و پۆلیسی تێمه‌ کوشتوو و ده‌گه‌ڵ بارزانیان هاتۆته‌ عێراق، به‌مانده‌نه‌وه‌، فایده‌ی نه‌بوو. که‌ زانراوه‌ وا له‌ خه‌لانه‌، قوڵیخانی قه‌ره‌به‌باغ و سه‌ره‌نگیک ده‌نێرنه‌ ره‌واندز، ده‌نێرن همه‌د ده‌گرن. حاکم له‌ ره‌واندز کوردێکه‌.

— کو‌ره‌ تۆ ئێرانیت؟

— نه‌خێر قوربان خه‌لکی خه‌لانم و عێراقیم. ئه‌و قوڵیخانه‌ ده‌لی ده‌یناسم و هاوسه‌نگه‌رم بووه‌.

— قوربان هه‌رسێک ته‌لاقم که‌وتبێ، به‌ حه‌یاتم نه‌فه‌سم له‌ تریاک نه‌داوه‌!

— یانی چی؟

— یانی نه‌گه‌ر ئێرانی بام وه‌ک جه‌نابی سه‌ره‌هنگ ئاو به‌ لووه‌دا ده‌هاته‌ خوار و ملم چرچ و باریک و په‌نگ تولخ ده‌بووم!

حاکم ده‌لی: برۆ، تۆ عێراقیت، ناتگرم!

کابرایه کی زینوهی ناوی همه‌ی مه‌لود، ده‌چیته دیوی تیران چا بفروشن؛ ده‌یگرن:

— ناوت چیه؟

— همه‌ی مه‌لود!

بیبه ورمی و پژوی دوو جار دارکاری بکه تا دوو مانگ.

— راستی بلن!

— نازانم

قولخان ده‌بن که: نه‌وه کوشتومانه له‌بن داراندا؛ ده‌لن نه‌وه نیم که تیه ده‌لن. قولخان کابرا ده‌بینن، ده‌لن: خوا هه‌لناگری نه‌وه به‌دبه‌خته‌تان بو گرتووه؟ نازادیان کرد و هاته‌وه زینوی. منیش وه‌ک خه‌لکی تر پیته‌وه چووم.

— ده‌ی کاکه همه‌ی چوون گیرای؟

— کوره ههر لینگه‌ری، نازانم چ سه‌گبایک ناوی وه‌ک ناوی منه، ده‌لن زوری پولیس و نه‌فسه‌ر کوشتووه. دواي دوو مانگ لیدان و تیه‌ل‌دان به‌ره‌لا کرام. ناخ نه‌وه سه‌گابه‌م گیر بینایه و خوینیم بخواردایته‌وه!

— جیم ده‌ده‌یه‌ی پیت بلنم؟

— ههرچی تو بلنی.

— بوغچه جغاره‌یه‌ک پینه!

— ها به‌قوربان!

— کاکه نه‌م برابه‌ی خوت بوو! منم نه‌وه همه‌دی مه‌لوده‌ی توین له‌باتیان گرت!

— ده‌ک مالت به‌سی چه‌پی قوری گیر! جا ئیستا بلنم جی؟!

— هیچ مه‌لن، توژیکیش تووتنم بده‌یه و چایه‌ک‌ش بلنم ده‌م که‌نه‌وه!

له‌که‌رکووک شاگرد عه‌کاس بووم. همه‌م لن په‌یدا بوو:

— کاکه له‌که‌رکووک کاسبیه‌ک ده‌که‌م ...

ماوه‌یه‌ک فیشه‌کی به‌قاچاغ ده‌برده سوله‌یمانی. به‌هوی مه‌جیدی کاکه‌وه کاریکم له‌بیمارستانی گه‌وره‌ی که‌رکووک بو دوزیه‌وه، شه‌وانه پاسدار بی و به‌پوژ نازاد. حقووقیش مانگن ده‌دینار. زور زوو خوی خوشه‌ویست کرد. دوکتور عه‌بدولپه‌زاق (سه‌روکی بیمارستان) گوتبووی: شه‌هاده جنسیه‌ت بو وه‌رده‌گرم تا بتوانم حقووقت بو زیاد که‌م.

پوژنک گوتی: قه‌رزیکم له‌سه‌ر عه‌بدولخالقی حاجی نه‌لایه - که‌سابلاغیه‌کی قاچاغچی بوو - قه‌رار بووه ده‌مانچه‌م بو بکری، پووله‌که‌ی خواردوو. ئیستا به‌قه‌تار له‌به‌غداوه دیت. ده‌لنی چی؟

— همه‌د شهر و هه‌را ساز مه‌که! تو بوخوت قاچاغی.

پویشته. هاته‌وه گوتی: له‌قه‌تار هیتنامه خوار پووله‌که‌م لن ساندوه‌وه.

جاریکی تر هات گوتی: من ده چمه پرووسیا، تۆ نایه ی؟

— نه خیر.

ههر نهو شهوه تهنهنگی دابووه به بیمارستان و رۆیشتبوو. ئیتر لهو سالهوه که ههزار و نۆسه د و پهینجا و یهک بوو، نه مزانی چی به سهر هات. له سالی شیتست سه فهره که ی بۆ گێرامه وه:

« له کهرکوکه وه هاته ده زیزی کورم بزانی. کابرا سهیدیکی تووتن فروش بوو. باریک تووتنی قاچاگی هینا و رۆیشتن. له رپی نسحه تی کردم: تۆ شکاکی نازانی لیت دردۆنگ ده بن؛ خۆت لال و کهر که ی باشه. ده چووینه ههر مالتیک ببومه به زمی ژنان! ئاویان پێ ده کیشام؛ ده ستیان بۆ قوونم ده برد! بهو حاله به ناو جه لالیاندا که یشتینه نیزیک سنوو. خانه خوێکه مان ده مانچه یه کی لێ ساندین که شاره زابی سهر ئاراسمان بکا. ده گهل سهد خۆمان له ناو گیشه گیادا شارده وه که به رۆژ تیرانی نه مانینن. شهو که خه بهرم بۆوه عاسمانی پر له نه ستیره، نازانم چ وه خته:

— سهید! سهید!

نه خیر خه بهر نییه. به ته نیا هاته سهر چۆمی ئاراز. جله کانم نایه تپو پانکه که م، قوتووی تووتن و په یم ده که ناری سهر کلاره چه قاند. خۆم به چۆمدا دا. له تیرینه ی چۆم ماندوو بووم، پفاندمی، بیهۆش بووم. به ره به یانیکی تاریک چاوم هه لێنا: پرووت، نه پانک نه کلارو، له پان به ره ژوورم له سهر ره لم و لاقم له ئاو دایه. چرا دیارن. خواجه ئیره تیرانه یا پرووسیا به؟ سه گبایک جاریک فیری دوو که لیمه پرووسی کردبووم، ملم لێ نا:

— ئیدی سودا! (وه ره تیره)

له پر شهش سهر بازی پرووس پرووی تهنهنگیان تی کردم و ده ستیان به ستم. ده له رزیم، یه کیان پالتۆکه ی خوی به شانم دادا. هاوارم ده کرد سیغار! سیغار! چه ند نه فه سیکیان به ده مه وه کردم. بر دیاغه باکو، ده چه پستیکی تاریکدا خۆم دیته وه. تاقه یهک نه فهری تیدا بوو؛ له سووچیک کروشمه ی کردبوو. سیغار! سیغار! کابرا پا که تیکی تووتنی ماخۆرکا که هه مووی قسل و زه رپنخه، بۆ هینام. یهک مژ کیشام. ههر راست بوومه وه و ملم ده ملی کابرا نا، یه کتمان وه بهر شه قان دا! پاسه وان له فیته ی دا، هاتن:

— خه بهر چییه؟

— هیچ قوربان گالته مان ده کرد!

کابرای هاو زیندانم جووله که بوو؛ گوتی: به تۆمه تی دزی له بانک گیراوم، نه دی تۆ؟

— جاری نازانم...

بردیانم بهر له هه موو شتیک به زه ره بیینی درێژۆکه له قووغه وه ته ماشای ناو ریخۆله یان ده کردم که وه ره قه م نه خوار دبێ.

— چکاره ی؟

نه قلی خۆم گێراوه.

— ده ی بۆ ده لئی پرووسی نازانم؟ نه دی بۆ له سهر چۆم به پرووسی ده دوا ی؟

— ههر نهو دوو که لیمه م ده زانی، نه گهر نهو کابرایه ی فیری کردووم تووشی بم ده بێ بیکۆژم!

— نه خیر تۆ جاسووسی ئینگلیسانی، شتخ عه بدوللا تۆی نار دووه.

— ده تپوه ده ته یاریکم تپن، یومبام بدهنن؛ تا بچم به سهد عه بدوللای دادهم!

— نه و قسانه بۆ خوت باشه...

جوهوله که ی هه والم به و شه ره شه قه زور که یفی هاتبوو؛ هه موو پوژ حه لویه کی به شه قانمان ده کرد. پوژی یه که شه ممه خزم و قهومی هاتبوونه دیتن، گوئی: هه مووتان بچن جغاره بیتن! باوه شیک جغاره م بۆ هات و بوومه شای له سهر ته خت! له باکو را رایانگویتیم بۆ زیندانی فلان، له وپوه بۆ فلان شار... (رهنگه ناوی په نجا شاری گویتن که له بیرم نه ماون). له زیندانی کدا نه فسه رانی نه لمانیش هه بوون؛ زور خوش ده زیان. له ناو هه لاتوه ده هاتنه بهر تاو؛ وه زیشیان ده کرد؛ جگه ره ی باشیان هه بوو. دوا ی نه وان بۆ نیوسه عات تیمه ده چووینه حه سار، قونچکه سیغاره کانیا مان هه لده گرتوه، زیندانی هه کی پرووسمان ده گه ل بوو، نه قیزه ی دروست کردبوو؛ تا من دوو قونچکم هه لده گرتوه، نه و هه مووی ده چینه وه. خاکنه ندازیکی ئاسم له سهری دا، نوقمی خوینم کرد. له ویش رایانگویتیم. نزیکه ی دوو سال لهو زیندان بۆ نه و زیندان راگویتیم، تا ستالین مرد. باریان کردم هینامیانه سه حرای که ره که لیاغ، چه ندین ملیون حه شامه تی تری لئ بوو که له سیریا و هه موو زیندانه کانی شوهره ویه وه هتیرابوون. ده تگوت حه شری تیره که! برسی و پرووت و سه رگه ردان به ناو نه و هه زاره زیله دا ده خولامه وه به لکوو یه کیک پارچه نانیکم بداتن. کابرایه کی نه رهنه، دیار بوو پوولی زوره، گوئی: نه ری تو له ئاشپهزی ده زانی؟

— عه جه ب که ریکی! به دبه خت من ئاشپهزی کوری شیخ مه حمود پادشای کوردستان بووم! چیتیم بۆ لیده نا و خزمه تم ده کرد و له خپوه ته که ی ده نوستم. گولایکی لئ بوو، قاپه کانم لیده شوشت. هه تیوکی قوته م لئ پهیدا بوو، به توریکی تپن راخویریم:

— ناوت؟ کویتده ری؟ چکاره ی؟

ههر توقیم. ببی و نه بپن نه وه پولیسی سربیه و ده مبه نه وه زیندان.

— برا من فه قیرم، کوردم، هاتووم به ریم که نه وه بۆ عیراق.

بانگی کرد:

— مارف وه ره نه وه حه مه دی مه ولوده له من ترساوه!

قادی مه حمودزاده و مارفی فه رهادی^۱ هه ردووک سابلای، که سی سال پیتش هاتبوون ده رباره ی دروست کردنی حیزبی لاگری پرووسان قسه بکه ن؛ ههر له سنوور گرتبوونیان و بردبوویانه سیریا. نه و مابهینه به پوژ داریان پش شکاندوون و به شه ده حه پسیان کردوون. نه وانیشیان هیناوه ته لای من. قاپ و قاچاغم ههر له وئ به جی هیش و چوومه لای سابلایان. نه وانیان قبوول کرد بچه باکو، هه ولیان بۆ منیش دا، بردیاغه نازه ربایجان له گوندیک به ناو «کوبا» له سه د کیلومیتری باکو کرامه پاسه وانی باغاتی ده ولت. نه ویم زور خوش بوو. به لام ره حیم قازی ناچاری کردم بیمه باکو به. حقووقی په نانه نده گی وه رده گرم؛ خانووم دراوه تی. نه وه تو م لیره دیته وه...

باشه کاکه حه مه، وه ختی له به غداوه چوو به خه لان به هه وای دزی و چه ته یی کردن چیت به چی کرد؟

^۱ نه و که سه ناوی عه زیزی فه ره اد بووه نه ک مارف فه ره اد، وا دیاره ماموستا هه ژار ناوه که ی له بیر چوته وه بویه به هه له نووسیویه تی.

له خه لانه وه تفهنگيكم پهيدا كرد. ده پيشدا به تهنيا ده چوممه وه ده وري سابلآخ. له ههركوي ته منيه كه، نه فسه ريكم دهس كه وتبا ده مكوشت و كه لوپه له كه و نه سپ و چه كه كه دژاوه به دزي ده مفروشت. پوليس وهك چاو تيشه ليم ده گهران. پروژيكي خوم كرد به چايخانه ي قازياوادا؛ كه له و بهري چوم بوو. قاوه چي گوتي: نامه (ده بې هه له ي تابپ پرووي دايت و نه و وشه به مامه به نهك نامه - وريا) خوت بشاره وه! ده سته بهك ژاندارم و شاره باني هاتن له تو يان ده پرسی و رهنكه بگه رپنه وه. غارم دا له بن كه ندالتيك، له ناو سپينداراندا (ده بې هه له ي تابپي پرووي دابي، سپيدار دروسته نهك سپيندار - وريا) خوم دريژ كرد. شاره بانيه كي كورد ي سابلآغي هاته سهر كه ندال، راست به سهر مندا ميزت! لتي راست بوومه وه:

— سه گباب ده تكوژم!

— حه مه د ده غيله راكه، نه وه له تو ده گهرين!

بو شهريكه چته، «بلوت» ناوم ره گهل كهوت كه نازهر بيايجاني و زه ماني پيشه وهري ناوبانگي هه بوو؛ قه ده ريكيش چته ي مسته فاخاني خو پرياوا بوو. نه و يش له حه پسي كهركووك نازاد كرابوو. نه و جار ده گهل قاله ته گهراني و چهنده ته يتيكي تر كه ببووينه هه ژده كهس له تيران كه وتينه كار. جاريك برايمه سووري قاچاغچيمان پرووت كرد كه ده يانگوت خه بهر به ده ولت ده دا. دوو باري بارگين كوتالمان لي ساند، هينامانه وزنده ري، له دهشت ده ناو گيشه گيامان خست. سبه ي هاتينه وه بارمان كرد و چووينه پشتي ده رمان ي. له وي زانيمان كه گيا خراوه ته جتيكي كوتال و چهنده تو يتيكمان لي دزراوه. هاتمه وه ته شقه له م ده خه لكي وزنده ري هالاند. ناخري به تفهنگيكي تابپ ده ستم له شهر بهردا. مالمان برده قاراوا. دايكه دزيكمان پهيدا كرد كه له بوكان بومان بفروشت. مالي برد و نه هاته وه. مايه باش ده رچووين!

شه ويك له پشت تورجان له كيو ويه سته قاوه ناردمانه مالي حاجي بابه شيخ كه ناغان بو بنيري. بو هه ژده كهس نو ناني ناردبوو! قه رارم كرد تو له ي لي بگه مه وه.

بريارمان دا ناغي زه لام زه لام پرووت كه ين. چووينه سهر شه ابي به رده زهره، ده ست و لاقمان به ست؛ بردمانه نه شكه و تيك. «په پوهله زريم ده به بهرت ده ده م»، داواي په نجا هه زار تمه غان كرد. مه لا هات و پاش چه قه ي زور پيك هاتين به شش هه زار پرازي بين. پوهلمان وه رگرت و ناغا رو ييش و پتر له چوارسه تفهنگچي كورد و تيراني ده وريان داين. كردمانه شهر، پياويكمان ليكوژرا. له تاريكايي شه ودا - كه ده وрман گيرا بوو - بهك له دوژمنه كان گوتي: وهرن له لاي منه وه ده ربا ز بن! ريگه ي داين و كهلاك به كو له وه ده رچووين، نيتير ليك بلاو بووين. خوم و سي كهس هاتينه قاوه خانه ي بهردان. هه ژ - نو بارگين و نيتير به باره وه به سترابوونه وه. گوتيان جيازي بووكي حاجي بابه شيخه. ده مم هه لبه ست و بارمان برد و رو ييشين. گه پراهه وه گوتم: به حاجي بابه شيخ بلين حه مهي مه ولود ماله كه ي برد؛ چونكه نه و بو هه ژده كهس نو ناني ناردبوو! مالمان له عيراق فروشت. نامه ي حاجي بابه شيخ بو شيخ عه لانه دين هات. گرتي نام، ناخر پوه شكه يان لي ساند مه وه. نه مه دزاني شيخ له سهر به كتر ي ده كه نه وه!

كاك هه ژار! من له دونيادا زورم تال و سويري ديوه؛ با نه وهشت بو بگيرمه وه؛ نازانم كام سال بوو، رهنكه تو له بيرت بې، زور يان سابلآغي به تومه تي قاچاغچيه تي بو شيراز دوور خسته وه؛ منيش به كيك له وانه بووم. نه حقووق، نه بريو، به ره له دا، برو كار پهيدا كه! ده چووم له مهيدان ده گهل فاعلان راده وه ستام، جاروبار كاري قوره كاريم ده ست ده كهوت. له ماتيكي قه عله بووم؛ پيريژني خاوهن مال گوتي وه ره ببه نو كه رم! نيجهزي له شاره باني ساند و پيتاسه كه مي لاي خوي گل دايه وه؛ بوومه نو كه ر. كه سك ليده!

کاروباری ماله بکه! پاشان ده گه‌ل دوو مندالان بچمه دهر بیانگیتیم. شاییه‌ک پوولی گیرفانی نه‌ده‌دامی. مندال یه‌کی دوو قرانیان پوژانه ده‌ده‌نتی؛ شتیکم له‌وان ده‌دزی بۆ جگه‌ره. جگه له ماندوو بوونی زۆر و بئ پوولی و ناتاجی، بۆله و جیتیوی پیریزن له گیان وه‌په‌زی کردبووم. پریارم دا خۆم له پۆلیس بدزمه‌وه و راکهم. خۆ ناشکرتی به جاده‌دا پڕۆم. رینگه‌ی لادیتم گرت به‌ر؛ نابله‌د. به خه‌یال ده‌چمه ئیسفه‌هان، جارنیک چوار شه‌و پویشتم، کوچه‌ری قه‌شقای تییان گه‌یاندم که رینگهم هه‌له کردووه؛ گه‌رامه‌وه. به شه‌و ده‌پویشتم، به پوژ خۆم ده‌شارده‌وه که نه‌منیه نه‌مینن. له دیهات سوالی نانم ده‌کرد. به‌یانیه‌ک له‌بن به‌ردنیک نوستبووم؛ نه‌منیه‌ک به سواری تیی راخویریم:

— تۆ چیت؟!

— ئاغا گیان ده‌گه‌ل کابرایه‌ک له ئیسفه‌هان پتکه‌وه کریکار و شه‌ریک بووین، پووله‌که‌ی منی دزیوه؛ له‌و ده‌گه‌رتیم!

— درۆ ده‌که‌ی! تۆ په‌نگه له هه‌لاتووه‌کانی شیراز بی؛ به‌لام هه‌نده پرووت و که‌سیفی ناتگرم!

— ئاغا گیان خیریکم پئ بکه!

— مردووت مرئ کئ بیستوو یه‌تی سوال له نه‌منیه بکری؟!

قرانیک دمی، جله‌کانم هه‌مووی به‌دروانه‌وه چوو بوون. وا شپروژۆل ببووم هه‌موو له‌شم به‌ده‌ره‌وه بوو. نه‌مجار نه‌مه‌وه‌را بچمه سوالی نانی. منداله‌ورکه به‌ردیان تیده‌گرتم و به «شیتته شیتته» شوینم ده‌که‌وتن. ئیواره‌یه‌ک له‌لای هه‌مه‌دان گه‌یمه قاوه‌خانه‌ی سه‌ر رینگا. کابرا خه‌ریک بوو داخوا. هه‌رام لئ کرد: دایمه‌خه! درگای بۆ کردمه‌وه. گوتم: چای ده‌م که! پتر له ده‌چام خواردووه. نان و هیلکه بینه، زوو به! نانم خوارد. کابرا گوتی: من ده‌چمه‌وه دی، تۆ شه‌و لی‌ره بخه‌وه و ده‌رکه داخه.

— ناترسی دزیت لئ بکه‌م؟

— نه‌خیر ناترسم.

— به‌یانی له‌بیرت نه‌چئ قه‌یماغ بیتی، نانی تازه‌ش خه‌راپ نییه!

— به‌لئ به‌چاوان!

به‌یانی کابرا به‌باوه‌شیک نان و قه‌یماغ و په‌نیره‌وه هاته‌وه. تیر له‌وه‌رام و پتر له ده‌چای شیرنم خواردووه. پرووم تیکرد:

— مه‌شه‌دی ده‌زانی چیه؟

— به‌لئ ده‌زانم، یه‌ک شاییت پئ نییه و حوکم ده‌که‌ی بینه بخۆم!

ده‌بوغچه‌یه‌کدا دوو نردوو نان و دوو سه‌لکه په‌نیری بۆ پیتچامه‌وه، دوو قرانیشی دمی که له رینگه به‌چای بده‌م. هه‌ندیکیش قهند و چای وشکی دمی.

گه‌ییومه ناو کوردان. ئیواره‌یه‌ک له قه‌راغ دیه‌که‌وه لامدا؛ له مائیک داوای که‌تریم کرد. ژنه‌که‌ی که‌تری دمی و له‌سه‌ر کوچکاووم دانابوو بکولئ. مێرده‌که‌ی هاته‌وه؛ شه‌قنکی له که‌تری هه‌لدا و به‌پاله‌په‌ستۆ ده‌ری کردم.

سه‌رت نه‌یه‌شینم! چل و پینج شه‌و و پوژ به‌پرووتی و سوالکه‌رینه‌و رینگاهم پینوا. چوومه گوندی ده‌رمان. گو‌تیا «میرزا قادر» کو‌ری حاجی سالحی مو‌شیری - نه‌و هه‌ره پوولداره هه‌ره خه‌سیسه به‌ناوبانگه‌که‌ی سابل‌اغ که نه‌و گونده‌شی هه‌بوو- لی‌ره‌یه. هه‌ر دو‌ور له ده‌رگای هه‌ساره‌وه دیتمی ته‌نیک بۆ نارد‌م؛ گوتی:

برۆ لیره مه مینه وه! له عومرمدا ههر ئهو جاره فرمیسکم به چاودا هاتوو... ته نه م بۆ فپی دا و ده رکه وتم. هاته گوندی زگدراو که ئاگاههی میرزا کهیمی شاتری بوو. نه ویش وهک میرزا قادری سابلای و دهیناسیم. مهیدان نه سپیک مندالی دی به قوچه قانییه وه به پیرمه وه هاتن: «شیتته شیتته» پراویان نام. له تاوان خۆم به ئاوده ستخانهی مزگه وتا کرد. به ختی من کویتا له ئاوده ست بوو، مندالی لێ ده رکردم. چوومه باغ که کوتیان ئاغا به ماله وه له وینه. ههر که دیتیانم مات مان. حوسنی خانی ژنی ئاغا بانگی کرد:

— سهرت ده قورئێ ئی! خو ئه وه گه ل وگونت هه موو به ده ره وه یه، به چۆ پشت دارێک! جاجمیکیان بۆ هینام ده خۆمه وه پیچا. ههر ده سه جێ مه نه جێ پلاوی هینا. به یه ک هه لپه خواردم. زۆر زوو یه کی تری له پیتش دانام؛ نه وسا تیرم خوارد. خانم ناردی ده ستی جلکی تازه یان بۆ هینام. ئاویان گهرم کرد؛ خۆم ششت. به راستی حوسنی خانم له هه موو پیاوان پیاوتر ده رچوو... ده رۆژ وای به خیتو کردم، ته وای بووژامه وه. که گوتم ده چمه وه سابلای، جلکی ژن و منداله کانم و چل ته نی پوول دام. له سابلای هه موو رۆژ پۆلیس له منی پرسبوو؛ که هه لاتوو ده بیگی ریت. ههر ئه وه شه وه بوومه وه چۆلنشین^۱ و یاری ده ی قاچاچیانم ده دا و جار-جاریش دزیم به به ره وه ده کرد. له و رێگه یه فیری گه دایش ببووم. نه گهر له گوندیک ده مزانی دزیم بۆ ناکرێ، سوالم ده کرد. ده ره ده ر مام تا په زاخان تیک چوو. هاته وه و بوومه خزمه تکاری کوردا یه تی و ده گه ل تۆدا بوومه ئاشنا. هیتشتا کۆمه له ی «ژی-کاف» دانه مزرا بوو، رۆژیک چوومه زگدراو. به سه ر ته قه دا که وتم. ئاگیانی ده ور به ره هاتبوون زگدراو تالان کهن. تهنه نگیکم وه رگرت و به ربوو مه گیانی دوژمنان. هه لمقه ندن و که ومه دوویان. یه کیان هه رای کرد: ئه وه سه گباهه تان نه دیوه ده لیتی به رگری له مالی بابی ده کا!

با ئه وه ش له حه مه د بگێر مه وه:
له که رکوک چوویه چاخانه یه ک، گوتبووی که باب ده خۆم. نارد بوویان که بابیان بۆ هینا بوو. که هه ستابوو به خاوهن چاخانه که ی گوتبوو:

- کاکه ده ست خو ش!
- یانی چی؟
- له ولاتی مه، پیاو نه گهر پوولی نه بوو ده لێ ده س خو ش!
- جوابه که ی چیه؟
- سه ر خو ش؟
- به و شه رته سه ر خو ش، هه موو رۆژ بیته وه لام «ده س خو ش، سه ر خو ش» بکهین!

رۆژیک له چاخانه دانیشتوو، پۆلیسیک دیتته به رده می:
— مام قادر دونیات لێ گه رام، نه م ئیجزاره ئیمزا که.
— برۆ من قادر نیم!

^۱ چۆلگهر د، چۆلنشین، هۆبه نشین، هۆبه یی، هه وارچی، تاو لچی، چادر نشین.

- به خوا ده تناسم، مام قادری و ده بن ئیمزای که ی!
- کورده هه رستیک ته لاقم که وێ من هه مه دی مه ولووده چرچه م، به تۆمه تی قه تلێ پۆلیس و نه فسه ری ئیران له عێراق و ئیران لیم ده گه رین بمرگن!
کابرای چاخانه دار راست پیلی پۆلیس ده گری:
- کاکه نه وه برای منه، تازه له شیتخانه مان هیناوه ته وه، تا نه یکوشتووی پراکه!
زۆر لۆمه ی هه مه ش ده کا که نه و سه رکه رمیه به هیلاکت ده با...

(کۆتایی بیره وه رییه کانی مامۆستا هه ژار سه باره ت به کاپیتان هه مه دی مه ولوودی)

مامۆستای مه زنی کورد، عه بدوله حمان شه ره فکه ندی، (هه ژار)

«چیشتی مجبور» و سووکه ناوریک!

له دپړه کانی دادی، هه و لم داوه شروفه یه ک له سهر هه ندیک دپړ و دهسته واژه که ماموستای نه مر، هه ژاری موکریانی له چیشتی مجبوردا به کاری هیناون بنووسم که مه به ست لپی نه داکوکی کردنه له کاپیتان همه د و نه بهر پرچدانه وهی قسه ی ماموستا هه ژاره. ساخکه ره وه و کوکه ره وهی نه م کتیه له دریزه ی خویندنه وه، لیکو لینه وه و به دوا د اچووندا، هه ندیک خالی هاتنه بهر چاو که به دروستی ده زانی لپره باسیان له سهر بکات و به ستینکی بیتلایه نانه ساز بکات که تیتیدا خوینهر خوی پر یار بدات.

له راسته وه خوالیخو شپوان کاپیتان همه دی مه ولوده چرچی و ماموستا هه ژار موکریانی - باکو - ۱۹۵۹ز

په نگه له زور و یتسگه ی ژبانی کاپیتاندا، زور شت پروو یاندا بی که نووسه ری نه و دپړانه لپی بېخه بهر بوو بیت و ماموستا هه ژار و زور که سی تر لپی ناگادر بوو بن. نه و خاله ش ده بی له بهر چاو بگرین که کاتیک پرو دوا وه کان کون بوون و تیزی زه من له سهر یان نیش، مرو ف ناتوانی به دلنیا یه وه له سهر پرو دوا وه کان بدوی، مه گین به لگه ی پشتنه ستور و قه باله ی ده نگد لپر ده بن هه نگلندا بی، ده نا هه رچی بگوتری ته نیا له خانه ی (وتی وتی) دا خوی

ده بینیته وه و چ نرخ زانستی و میژووی نایت، بویه هه و لم داوه له دریزه ی باسه که دا پشت به ست به هه ندیک به لگه و سهر چاو تا بتوانم بهر چاو پروو نییه ک ساز بکه م که خوینهر له ده لاقه یه کی تره وه پروانیته مژاره که.

ماموستا هه ژار و کاک همه د سهره پای مه و دای زوری ته مه نیان، به یه که وه دوست و ناسیاو بوون و سابلای ناسا، جه فه نگباز و قسه خو ش. نه مر ماموستا هه ژار له چیشتی مجبوردا ده فه رموی: [همه دی مه ولوده چرچ (که کونه هه والی زه مانی کومه لم بوو).] هه ر خودا ده زانی نه و دوو کونه هه والی کاتیک که یونه کن به کتر، چو نیان کات به گالته و قسه ی نه ستق و بیره وری تال و

سوټر تېپه پړاندووه! هم ماموستا هه ژار له ژيانی ئاساییدا به که سټکی جه فه نځباز و قسه خوش ناسراوه و هم کاپیتان به که سټکی هاوشیوه. ئاساییه که دوو هاوړی که پوژگار ټکی خوش و ناخویشان به یه که وه راباردووه و له گهرمی و ساردی پوژگار یه کتریان بینووه، کاتیک له سهر یه کتر قسه بکه ن یا بنووسن، جه فه نځ و پټکه نین له لیویان هه لړژی و ته عاروف و شهرم وه لا نټن. ئیتر ئه و جه فه نځانه له کتیبیکدا وه ک چټستی مجبور که بنووسرین یا نه نووسرین، ئه وه خالیکی تره و زانایانی خامه به ده ست ده بټی رای له سهر بده ن.

ماموستا هه ژار کاتیک که ده چټی بټی پرووسیه و له باکو چاوی به کاپیتان حه مه د ده که وټی، چه ند شه وان به یه که وه پوژ ده که نه وه. له لاپه رهی ۳۳۰ چټستی مجبوردا ئاماژه ی به سه فهره که ی باکو داوه و ئاوی باس ده کات:

[... که خه لک بلاوه یان ده کرد، تازه حه مه دی مه ولوود سهریکی قسانی فت ده کرد و قه ت نه یده هیشت تا ولات پرووناک ده بوو چوړتیک بده م. قسه ی رابردووی خوی بټی ده کردم؛ ده شیکوت: <<نه وه ک بهرم، تو له بیرت نه چټی، بینووسه...>>. وا بیست و چوار سال له وه ده مه رابردووه؛ حه مه مردووه؛ منیش زورم سهرگوروشته ی ئه و له بیر نه ماوه. به لام هه رچوړتیک بټی سهرچل بټی ده گټر مه وه...]

وا ده رده که وټی که کاپیتان زور به سهرهاتی خوی بټی ماموستا هه ژار گټراوه ته وه که په نځه ماموستا هه ژار هیچ گرینگی پټی نه دابن، بویه وه ک بوخویان ده لټن که میکی له بیر ماوه و نه وانیشی له چټستی مجبوردا نووسیه، جکه له دوو پرووداوه نه بټی، باقی تر کاپیتان به وه رده پړشاله وه له م کتیبیه ی به رده ستاندا نووسیه ته ی که دوور و نزیک جیاوازیان هه یه ده گه ل یه کتر که هیوادارم خویننه رانی هیژا پټکیان بگرن و جیاوازیه کانیا ن بینن.

دیاره ماموستا هه ژار به شیوه گټراوه ی خوی، وه ستایانه نووسیه ته ی و ویستویه ته ی که بزه بخاته سهر لیوی خویننه ر و وه ک کو میدیایه ک ده پراز ټټه وه. له زور شوینان که نه قله که ی له بیر چو ته وه یا نه یویستوه ناوټک له هه لسو وراوه سهره کیه که بټنی (جا به ههر هویه ک بټی)، بوخوی داستانه که ی پټکوپټک کردووه و هه لسو وراوی بټی دوزیوه ته وه. بټی غوونه دوکتور ئاسو (قادر مه حموودزاده) که به درټژیایی ئه و ماوه یه ی له باکو بووه، له نزیکه وه ده گه ل کاپیتان ژیاوه و په نځه به هه لده نه چووبیم که بلیم، دوکتور ئاسو، کاپیتان حه مه دی له که سوکاری کاپیتان باشر ناسیه و نزیکترین که س بووه لی، بویه له کتیبیه که ی به پړیزان زور زانیاری به نرخ سه بارت به کاک حه مه د ده ست ده که وټی. دوکتور ئاسو له بیره وه رییه کانی خویدا نه قلیک ده گټر ټه وه و ئاوا ده لټی:

[... کاک حه مه د له باکو یه ده گه ل په حیم ئاغای قازی به رده وام شهر و کتشی هه بوو. ده گه ل یه کتر نه ده سازان. کاتیک هه ستی به وه ده کرد که په حیم ئاغا له مال نییه، ده چوو بټی مالیان و

هه‌رچی دلی ویستبای هه‌لده‌گرت و ده‌برد وه‌ک رادیۆ، تیلیفیزیۆن و هتد. ژنه‌که‌ی په‌حیم
 ئاغاش ده‌ستی وه‌بهر نه‌ده‌هینا و هیچی پینه‌ده‌گوت. ته‌نانه‌ت په‌حیم ئاغاش قه‌ت هیچی
 پینه‌ده‌گوت و خۆشی لی توو‌په‌ نه‌ده‌کرد. به‌ پی‌چه‌وانه‌وه‌ ده‌یگوت که‌ چ ناکرێ ده‌گه‌ل کاک
 همه‌دی، ئه‌و سه‌رپشکه‌ و ئیختیاری مالی منی هه‌یه‌... [که‌چی، مامۆستا هه‌ژار هه‌مان نه‌قل که‌
 ناوه‌کانی گۆریون و به‌ راویژی خۆیان رازاندوو‌یه‌ته‌وه‌ و به‌راستیش بزه‌ ده‌خاته‌ سه‌ر لیوان، ئاوا
 ده‌یک‌پ‌یت‌ه‌وه‌:

[... دزی به‌ ئاشکرای ده‌کرد. جارێک ده‌چیت‌ه‌ ژوور له‌ ماله‌ جووله‌که‌یه‌ک. جووله‌که‌ ده‌گه‌ل
 ژنه‌که‌ی نوستوون. همه‌د ده‌سته‌نۆتیک هه‌لده‌گرێ، پانه‌وپان له‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچی، جووله‌که‌ بانگ
 ده‌کا: کاکه‌ همه‌د گیان، تیلاییل! ئاوا بۆت ده‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچی!...]

پیاو نازانی که‌ ئه‌و نه‌قله‌ی مامۆستا هه‌ژار، پێشتر له‌ کوردستان و له‌ هه‌رپه‌تی لاویتی و
 بیده‌ره‌تانی کاپیتان پرویداه‌ یا نا؟ به‌لام دوور نییه‌ ئه‌و نه‌قله‌ هه‌مان نه‌قله‌که‌ی دوکتۆر ئاسۆ
 بوو‌یت و له‌ باکو‌ پرووی داب‌ و هه‌م دوکتۆر په‌حیمی قازی و هه‌م دوکتۆر ئاسۆ و هه‌م باقی
 کورده‌کانی دانیشتووی باکو‌ بۆ مامۆستا هه‌ژاریان گیراییته‌وه‌، که‌چی مامۆستا هه‌ژار ناوه‌روک،
 پروکار و په‌هێله‌ی نه‌قله‌که‌ی ئاوا گۆریوه‌، که‌ دووریش نییه‌ ئه‌سلێ رووداوه‌که‌ی له‌بیر چوو‌یت‌ه‌وه‌
 یان نه‌یویست‌ی ناوی هه‌لسو‌وپاوه‌که‌ به‌ری و له‌ جیاتی دوکتۆر «په‌حیمی قازی»، کردوو‌یه‌ به‌
 «کابرای جووله‌که‌». گه‌ر کتیی «چیشتی مجبور» بخوینینه‌وه‌ ده‌زانن که‌ مامۆستا هه‌ژار ئه‌و
 که‌سانه‌ی که‌ سه‌رده‌می خۆی په‌خنه‌گری زیندوو‌یاد مه‌لا مسته‌فا بارزانی بوون، نه‌که‌وتوو‌نه‌ به‌ر
 دلی نه‌مر مامۆستا هه‌ژاره‌وه‌ و به‌ چه‌شنیک نو‌قوو‌رچی نووکی تیژی خامه‌ی تیکوتا‌ون. وه‌ک له‌
 لاپه‌ره‌کانی پێشووتر و له‌ به‌شی (سووتانم له‌ تیانم شه‌ری مه‌لا مسته‌فا و په‌حیمی قازی دا)
 خویندما‌نه‌وه‌؛ کاک همه‌د سه‌رباقی ئه‌وه‌ی ئه‌وپه‌ری ریز و دلسۆزی بۆ نه‌مر مه‌لا مسته‌فا پێشان
 داوه‌ و ته‌نانه‌ت دوو له‌ وینه‌کانی ئه‌و خوالیخۆشبووه‌ی له‌ ئالبومی وینه‌کانیدا به‌ یادگار هه‌ر
 راگرتوو‌ه‌، به‌لام په‌خنه‌ی جیددیشی لیگرتوو‌ه‌. ئاخۆ بلێی مامۆستا هه‌ژار ئه‌و په‌خنانه‌ی له‌ کاک
 همه‌د بیست‌یت و به‌ دلی نه‌بوو‌ی؟ یا ئه‌و دلده‌وله‌مه‌ندی و می‌رخاسیه‌ی کابرای جووله‌که‌ که‌
 ده‌گه‌ل کاک همه‌دی کردوو‌ه‌ و ده‌ستی وه‌بهر نه‌هیناوه‌، نه‌یویستوو‌ه‌ به‌ ناوی خوالیخۆشبوو‌ په‌حیم
 قازی ده‌رچن، له‌بهر ئه‌و تیانناخۆشیه‌ی که‌ کاک په‌حیم ده‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فا بارزانی‌دا هه‌یبوو‌ه‌؟
 یا هه‌ر هو‌کارێکی تر!؟

لێره‌دا به‌ پێویستی ده‌زانم که‌ نمونه‌یه‌کی تر له‌ کتیه‌که‌ی دوکتۆر ئاسۆ بخه‌مه‌ پروو تا که‌سایه‌تی
 کاپیتان و پێوه‌ندیان ده‌گه‌ل دوکتۆر په‌حیم قازی بۆ تێوه‌ خویننه‌رانی هیژا با‌شتر وینا بکری که‌

فرۆکه‌خانه‌ی باکو - نازەربایجان ساڵی ١٩٥٩ز کاتی پێشوازیکردن لە مامۆستای مەزنی کورد مامۆستا هەزار موکریان. له راستهوه: دوکتور عەلی گەلاوێژ، دوکتور رەحیم سەیفی قازی، کاک حەمەدی مەلۆدە چرچی، مامۆستا هەزار موکریان، ئەو کەسە یەکەمە کە گۆلەکە دەدات بە مامۆستا هەزار بەرزیز دوکتور ئاسۆیه و ئەو کەسە یەکەمی کە سەری لە نیوان مامۆستا هەزار و دوکتور ئاسۆ دياره، نەناسراوەتەوه.

کاپیتان تەنیا ویستووێتی خۆی خۆشبوو رەحیم قازی ئەزیزەت بکات، دەنا خۆی لە نازەربایجان دوو مانی هەبوو و لە هیچ پەکی نەکەوتوو. لە لاپەرە ٤٧٩ ئەو نەقڵە دەگیرێتەوه:

[...ڕۆژیکی کاک حەمەد هاتە ماڵمان و لەبەر دەرگای ماڵمانەوه بە پێکەنین و خوشحالییهوه بە رەعنا خامی هاوسەر می گوت: مزگینیم دەیه، رەحیم ئاغا بەردی گورچیلە هەیه و لە نەخۆشخانە کەوتوو. دەرانی ئەو بەردە چیه؟ ئەوه هەمان ئەو زەردە چێوێیهی کە لە ئێرانەوه بۆیان ناردبووم و رەحیم ئاغا لێی خواردم و نەیدامەوه. ئێستا لێی بووێتە بەردی گورچیلە. بەو قسەیه دەبویست پێمان بڵێ کە هەرکەس زۆل می لێبکات، خودا ئاواي بەسەر دێت...]

بەلێ، کەسایەتی کاپیتان وا بوو، زانیویتی کە نازی لەلای دۆستەکانی کرپاری هەیه، زانیویتی کەر مانی رەحیم ئاغا گشتی لەکۆڵ بنی دەستی وەبەر ناهێت. ویستووێتی بەو کارانە هەم رەحیم ئاغا ئەزیزەت بکات و تۆلە لێ بکاتەوه (لەبەر ئەوهی پێوابوو رەحیم ئاغا زەردە چێوێیهی کە لێخواردوو یا دەستووێتەکانی بردوو و نەیداوەتەوه یان ...) و هەم بیانووێک بۆ جەفەنگ و پێکەنین بخۆلقێت دەنا، لە ولایتیکی کۆمونیستی و تا سەر ئێسقان بە کاری (ئیتیلعاتی و ئیستخباراتی) تەنیو! بە ڕۆژی ڕووناک! بچی بۆ مانی خەلک! دزییان لێ بکە و خاوەن مāl ببیت

و هیچت پینه‌لن! نه بووه و نه کراوه! نهو دزه غه‌واره‌یه‌ش ئیستا له دایک نه‌بووه که بتوانن لهو دۆخه ئاسته‌مه‌دا دزی بهو چه‌شنه بکات. نه‌ویش له حالیکدا که په‌حیم ئاغا نه‌ندامی سه‌رکردایه‌تی فیرقه بووه، ده‌ستی درژ و له‌ناو ده‌سته‌لاتی ئازهر بایجاندا خاوه‌ن پله و پایه و دۆست و ناسیاو بووه.

یان له رووداوی شه‌ری به‌ناویانگی گوندی «مه‌کلاوی» که هه‌م مامه غه‌نی بلوریان و هه‌م ره‌ئیس به‌کر چه‌ویزی که فه‌رمانده‌ی نه‌و چه‌به‌هی سه‌رده‌شت بووه به وردی باسیان کردووه، کاپیتانیش له‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ستاندا به چ‌ری باسی هه‌موو رووداوه‌که‌ی گیراوه‌ته‌وه و وه‌ک بینووتانه زۆر بـ پهرده و بیباکانه له‌سه‌ر ورده‌کارییه‌کان دواوه به‌لام کاتیک گیرانه‌وه‌ی کاپیتان و مامۆستا هه‌ژار پیک ده‌گرین، جیاوازییه‌کی زه‌ق خۆ ده‌نوئین. ده‌توانین به ئاشکرا بلّین که نه‌و شیوه گیرانه‌وه‌یه و نه‌و جیاوازیانه له ئاخه‌فتنی هه‌ردوو خوالیخۆشبوو به‌روونی دیته به‌رچاو.

بۆ زیاتر روونبوونه‌وه‌ی باسه‌که ئاماژه به کتیبه‌ی (سادات نقش‌بندی و جنبش‌های ملی کرد در گذر تاریخ) ده‌که‌م که له لاپه‌ره‌کانی پێش‌ویدا خۆ‌ئندتانه‌وه. به دُنیا‌یه‌وه باسه‌که‌ی (حه‌مه‌دی مه‌ولووده مه‌نگور) تان چاو پیکه‌وتووه. نه‌و کتیبه له زمانی کورپی چه‌زره‌تی شیخ عه‌لانه‌ددینه‌وه نووسراوه‌ته‌وه که هه‌ردوو کاک حه‌مه‌ده‌کانی له‌نیزیکه‌وه ناسیوه و رووداوه‌که‌ی له‌نیزیکه‌وه بینیه. هه‌مان نه‌قل خودی کاپیتان حه‌مه‌دیش به وردی ئاماژه‌ی پێداوه و به دُنیا‌یه‌وه چاوتان پیکه‌وتووه. وه‌ک ده‌بینن موویان له‌به‌ینه‌وه ناچن، نه‌وه‌نده ویک‌ده‌چن و لیک‌نیزیکن. به‌لام هه‌مان نه‌قلی (حه‌مه‌ده مه‌نگور) ی له‌راویژه‌که‌ی مامۆستا هه‌ژاردا هه‌یه که زه‌وی تا ئاسمان جیاوازن و مامۆستا هه‌ژار به‌که‌یفی خۆی وه‌رگه‌راوه‌ته‌ رووداوه‌که و ترش و خوی کردووه تا بزه بخاته سه‌ر لیوی خۆینه‌ر.

وه‌ک ده‌بینن ژبانی کاپیتان حه‌مه‌د پر بووه له نه‌هامه‌تی. پوژ نه‌بووه که ده‌گه‌ل مه‌رگ، برستی، بیبه‌رگی، ئه‌شکه‌نجه، زیندان، ئاواره‌بوون و شاربه‌ده‌ر کردن ده‌سته‌ملان نه‌بووین. وه‌ک خۆی باسی ده‌کات (له ته‌مه‌نی مندالیدا) هه‌موو دزییه‌کی کردووه تا له‌ته‌ناتیکی گیر بکه‌وی و له برسان نه‌مری و په‌سیویک بدۆزیته‌وه تا پێژنه‌ی بارانی به‌هاری ته‌ری نه‌کات، به‌فری زستانی به‌سه‌ریدا نه‌باری، گه‌رمای هاوین شه‌که‌تی نه‌کات و ته‌زووی پاییزی سه‌ری نه‌کات. پوون نییه ئیمه له‌و سه‌رده‌میدا بووباین و له‌و بارودۆخه‌یدا که کاپیتان تیتدا بووه ژبا‌ین، چۆن ده‌بووین؟ ئاخۆ چ که‌سایه‌تییه‌کمان لێ ده‌رده‌چوو؟ مامۆستا هه‌ژار له‌چێشتی مجبۆردا به‌ده‌یان و به‌سه‌تان رووداوی وروژاندووه و له‌سه‌ر سه‌دان که‌سیش دواوه. وه‌ک به‌پێزیان له‌پێشه‌کی کتیبه‌که‌یاندای باسی لیوه‌ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

[...گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتم له ژباندا، قسه‌ی به‌ر ئاگردانه و چیرۆکیکه‌ بۆ لایه‌کی ده‌گیرمه‌وه. نیت نامه‌وی بلّین نه‌ده‌بی نییه و عیلمی نییه. پیتی ناوی فلانی بلّی بۆ له‌و جێگه‌ی وای نه‌گوتووه؟

بۆ فلانه وشەى عارەبى يان فارسى دەکار ھىناو؟ ئەگەر راست دەوئى بە زمانىک نووسراوہ کہ لە مەجلىسان قسەى پىدەکەم و ھىچ خۆم پتوہ ماندوو نەکردووہ کہ ئاسەوارىکى ئەدەبى بىت. ئەو کارى کہ بۆ شەرەفنامەم کردووہ و خۆم دەگەل ماندوو کردووہ و بىر و مىشکەم ھەلکوشيون، لىرەدا باسیان نىيە...

ھەر بە پىئى قسەکانى مامۆستا ھەژار، مەرۆف دەتوانئ خۆى رازى بکات کہ بۆ لەو کتیبەیدا نەچۆتە ناو ناخى باسەکان؟ بۆ پۆنەچۆتە ناو کاکلى پرووداوہکان؟ دەنا، ئەو مامۆستا مەزنەى کوردان و (بەتایبەت ئى من) گەر وىستبای پرووداویکى میژووبى، ھەمەلایەنە شى کاتەوہ، ھەلیوہ شىتیبەوہ و لەبەرەیکى نیتەوہ، بە دەیان کتیبى وەک چىشتى مجبۆرى رەش دەکردەوہ. نەمر مامۆستا ھەژار سەبارت بە کاپىتان ھەمەد دەفەرەمۆئى کہ:

[...جاری با بزانیں ھەمەم لە کەيەوہ ناسیوہ: ھەمەى مەولوود، پیاویکى نەخویندەوار، دز، زۆر سەرشیئ و شەرفرۆش بوو. سابلأغى وەزالە ھىنابوو...]

کاپىتان خۆیشى ھىچ حاشای لى نەکردووہ و لەم بىرەوہرىیانەیدا باسى کردووہ. وەک لەو بىرەوہرىیانەدا دىتتان کاتىک توانیوتى کار بکات، شانى وەبەر کارکردن داوہ و لە کرێکاری را، تا بەردەستى وەستای. لە شاگرد قاوہچىتى را تا شاگرد کەبابچىتى. لە شوانکاری را تا کرێکاری لە رىگای ھامبىلۆن. لە گۆزە فرۆشتى را تا کاروانچىتى. لە قاچاخچىتى را تا بازرگانى کردن لە نىوان شارەکانى ناوچەکەدا. ھەر ھەمووى کردووہ. ئىتر دزى کردنى کاپىتان بەشیک بووہ لە ژيانى مندالىتى ئەو کہ لە تەمەنى ٦ و ٧ سالى بۆ سەروو بووہ و تا دەگاتە ١٣ و ١٤ سالى. کہ کاتىک بەسەرھاتەکى دەخوینىنەوہ و خۆمان بە جىئ ئەو دادەنئین، بە دىنایىيەوہ ئەو ھەقەى پىدەدەین کہ بۆ ئەوہى لە برسان نەمرئ بچىت جووتە کەوشىک لە مەحکەمەى قازى، بەرەيەک بەسەر دیوارەوہ، مەلافەيەک لە تەنافى مالان و ... لىکاتەوہ و بیانفرۆشئ تا پارۆناتىک بخوات و پىئى بژى. دیارىش نىيە کہ ھەرکام لە ئىمە (بە مامۆستا ھەژارىشەوہ)، گەر لە شوئىن کاک ھەمەدى مندال بووباین، چۆن دەردەچووین و چىمان لىدەردەھات؟

پاشان کاپىتان کہ تەمەنى گەورەتر بووہ و لە ھىز و باھۆى خۆى رادیوہ، بە رەنج و تىکۆشانى خۆى بووہ تەيەک لە قاچاغچىيە گەورەکانى ناوچەکە و دەگەل ھوسىنى زىرپىنگەرەن (فروہر)، سەعیدى ھەمەقالە، برايمە سوور، عەلى رىحانئ و برايمى حاجى ئەللا (ئىلاھى) و کئ و کئ، ھەم سامانىان کۆ کردۆتەوہ و ھەم توانىیان گەورەترین کاریگەرى دابنئەن لە گەشەى بىرى کوردایەتى و نەتەوہيى لە مەھاباد و بونياتنانى يەکەم حیزبى مۆدېرنى کوردى لە پۆژھەلاتى کوردستان وەک (حیزبى ئازادى کوردستان) کہ پاشان بوو بە بەردى بناغەى (کۆمەلەى «ژئ-کاف») و (حیزبى

دیموکرات).^۱ هاوکات بېټه باوه پیکراوی تایبه تی پښه وا قازی محه ممد و له ژیر نه مری به پزیندا ناماده بووه گیان دابنې و مه تر سیدارترین جهوله کانی پې بسپړی، وهک قاره مانی کوردستان میدالی پې ببه خشی، بچې له تاران بکوژیت، یان هر به پنی نه مری پښه وا ده کرتیه

له راسته وه خوالیخو شېوان کاپیتان همه دی مه ولوده چرچې و
ماموستا هزار موکریانی - باکو - ۱۹۶۲ ز

پاريزه ری بازاري مه هاباد له بهرانبهر
هیرشی عه شایردا و ملک و مالی خه لکی
مه هه باد یه نه و ده سپتردرې و له ناکامدا
ده بېته سه روکی ئیداره ی پولیسی
مه هاباد و ناسایشی نه وشاره ی له نه ستو
ده بې، جیا له وهی که کاپیتان ببوو به
یهک له ده وله مهنده کانی شاری سابلغ و
ملک و زه ویه کی زوری له پاش به جیما.
هه رچهند ده وله تی پاشایه تی تیران به
خری داگیری کرد و له حکومتی
مه لایاندا به شیکي که می دهستی
منداله کانی که وته وه که هه نوو که ش
مندال و نه وه کانی له بهر نه و ملک و ماله
حه ساونه وه.

به داخه وه ماموستا هزار یا له

میژووی ژيانی کاپیتان ناگاداری نه بووه یان نه یو یستوهه باسی نه و میژوویه پرشنگداری کاپیتان
بکات که کاک همه ده گه ل حوستنی زیرنگه ران (فروهه ر) و سه عیدی همه قاله که هه موویان
کوره هزار و بیته نوای سابلغ بوون، به یه که وه قاچاغچیتیان کردووه و به یه کیشه وه به ردی بناغه ی
یه که م حیزبی مؤدیرنیا ن له ناست روژه لاتی کوردستاندا داناو و له سهری تاریندراو و شاربده ر
کراون بو «شیراز» و شیرازه ی ژیانیا ن پتی هه لوه شاهه که سه رچاوه میژوویه کان نه وه پشتراست
ده که نه وه که کومه له ی ژیاننه وه ی کورد و حیزبی دیموکرات له سهر بناغه و بنچینه ی حیزبی نازدی
کوردستان (به که میک گورانکاریه وه) بونیاد نرا و پاشان خه لکانی تر هاتن و بوون به نه ندای
کومه له. سهیر نییه! بو ماموستا هزار خو ی له و باسه نه داوه؟ چون ده بې که سایه تییه کی
هه ل سورای وهک ماموستا هزار له سه رده می کوماردا، که خامه یان سه رتوی کوردایه تییه، نه و
میژوویه باس نه کات؟ مه گین به پزینان نه ندای کومه له ی ژک و حدک نه بوو؟ یا هر زانیاری

^۱ پروانه لاپه رده ی ۴۷۸ هم کتیه.

له سهر نه بووه؟ به وپه پری سهر سووړمانه وه ماموستانه هژاری نه مر ته نیا نوو سیویانه [له دامه زرانندی «ژۍ-کاف» دا هاته حیزبه وه]. بڼه وهی باس له و میژوویه بکات که باسی کړا و دهیان سهرچاوهی میژووی و بهالۍ بو له نه ستو ددهن. دیاره به و چهند دپړه ی که له پشه کییه که یان نوو سیویانه مرؤف وا لیده کات که نه و مافه بدات به ماموستانه هژار که مبه ستیان شی کردنه وهی پرووداوه میژووییه کان نه بووه ددهنا، گهر ویستبای له سهریان بدوئی جیا له وهی بوخوئی له و سهرده مدا یه ک له هه لسو وپراوه چالاکه کان بووه، دهیتوانی که لک له دهیان و سهدان سهرچاوهی به که لک وه رگریټ و رچ و بهر میژوو بڼی، وهک چوڼ رچو و بهر ویزه، شاعر و وه رگریان هیناوه.

که وره زانای کورد ماموستانه هژار له به شیکۍ بیره وه ریبه کانیدا ئاوا باس له چه ته بوونی کاپیتان دهکات و ده لۍ: [...ئیتواریه کی سهرما که چوومه وه، همه د خوی ساز کردووه دپروا. ره شادی گوتی: ده ترسم دلۍ له ټیمه هیشابۍ. گوتم: نا، همه د چهند ساله دزی و چه ته یی نه کردووه، فیل که وتوته وه یادۍ هیندوستان! همه د گوتی: ئای په حمهت له بابت. به خودای بویه دپروم!...] لیره دا باش ده بوو که ماموستانه هژار به پرونی دهسته واژه ی «چه ته» و «چه ته یی کردن» ی بو خوینهر پروون کردبایه وه و سنووره کانی ده گهل یاخیبوون پانه نگاوتبا تا نه و باسه نه بیته بنیشته خوشکه ی زاری هه ندیک نه خوینده وار که وه دده زانن دنیا ههر نه وده ندیه که نه ورؤ نه وان ده بیبنن و میژوو ههر نه وده ندیه که له چیشتی مجبور دایه و خویان ماندوو ناکه ن تا بخویننه وه و ئاستی زانیاری خوینی پی به رنه سهر و له شروقه کردنی باسه کان جیهانینییه کی باشریان هه بی. که ماموستانه هژار نه و شیکردنه وه یی نه کردووه، وهک پیشت باس کړا، گله یی لی ناکړی، له بهر نه وهی گهر له سهر ههر وشه یه ک لیکدانه وهی زمانه وانی، میژووی و نه ده بی کردبا، نه کات بهرگی ده گرت، نه په ر، ددهنا چاوه پروان ده کرا که جهرده، پیاو کوژ و پریگر که بو پروتکردنی خه لکی ئاسایی پرویان ده و کاره ده کرد، ده گهل نه و که سانه ی که بو نیشتان و له دژی داگیرکهر و زورداران گورزیان ده وه شانده، جوئی کردبایه وه.

به پیی پرسیاریکی ماموستانه هژار و وه لاهه که ی کاپیتان همه د که له (چیشتی مجبور) دا هاتووه، به پرونی بومان دهرده که وی که کاپیتان همه د تا چ راده یه ک چه ته بووه و چوئی چه ته یی کردووه و چوڼ فیله که ی که وتوته وه یادۍ هیندوستان؟ کاتیک ماموستانه هژار پرسیارۍ لیده کات که:

باشه کاکه همه، وه ختی له به غداوه چوویه خه لان به هه وای دزی و چه ته یی کردن چیت به چی کرد؟

له گشتی وه لاهه که ی کاک همه ددا که ماموستانه هژار به دهستی خوی نوو سیونی، نابینریت که کاک همه د به مالی خه لکی ئاسایی دادابی و خه لکی خوی پروت کردبی. به لکوو ده لۍ که به سهر نه منیه، نه فسر، پولیس، ژاندارم، سیخوری ده ولت و نه و ناغایانه ی له ناو حکومه تدا

دهستان دريژ بووه، داداوه. ريک هه مان کار که پيشمه رگه و تیکوشه رانی گه ل و نيشتمان دهیکه ن. نه وکارهی که پي دهگوتري شورش و خه بات. به پي نه و وتويزه ی که ساخکه ره وه ی نه م کتيه ده گه ل به ريز کاک عه لی قازی کوری هه رگيز نه م «پيشه وا قازی محه مده» کردوويه تی،^۱ کاک حه مده د هوکاری هاتنه وه ی بو ناوچه که، هه لگيرسانه وه ی شورش بوو، هه ره وک کاپيتان به روونی له بيره وه رييه کانيدا باسيان ده کات.

ديسان هه ر به پي قسه کانی ماموستا هه ژار له چيشتي مجيورد، مروف پرسياریکی زه ق و گه وه ی لا دروست ده بی! ماموستا ده فهرمو ی که: (وه زاره تی ده ره وه ی ئيران به فهرمی داوا ی له ده ولته تی عيراق کردووه که به هو ی نه وه ی حه مده ی مه ولودی پوليس و ژاندارمی تيمه ی زور کوشتووه و وا و وا گورزی له ده ولته تی شاهه نشاهی وه شاندووه، بويه ده بی بيگرن و بيده نه وه به ئيران). نه و تاوانانه چي به سه ر دزيتي و چه ته ييه وه داوه؟ گه ر کاک حه مده دز و چه ته بووه نه دی بو له نيوان دوو ده ولته تی ئيران و عيراقدا جی نه بووه تييدا بسره وی و ته نيا داوا ی نه و کراوه ته وه و سه ره نگ و ليپرسراوی تاييه تيان بو گه رانده وه ی نه و ناردوته عيراق، به لام داوا ی زور له و که سانه ی که چالاکي و ناوداری زه مانی کو مار بوون و پله و پايه يان له ناو کو ماردا چوار هينده ی کاپيتان بووه، نه کراوه ته وه، به ماموستا هه ژار يسه وه؟

نه و به لگه يه ی ده يينن به لگه يه کی فهرمی و نه يتي ده زگا ئاسايشيه کانی ده ولته تی ئيرانه، که له سه را پا بو وه زاره تی ناوخو و پرووکنی ۲ که پاشان بوو به ساواک نووسراوه و باسی کاپيتانی ده کات. با به يه که وه بيخويتينه وه و بزانيں دوژمن چو ن کاپيتان ده ناسيتی؟ به چ ناويک پيتاسه ی ده کات؟ دز، چه ته يا پيشمه رگه و قاره مان؟

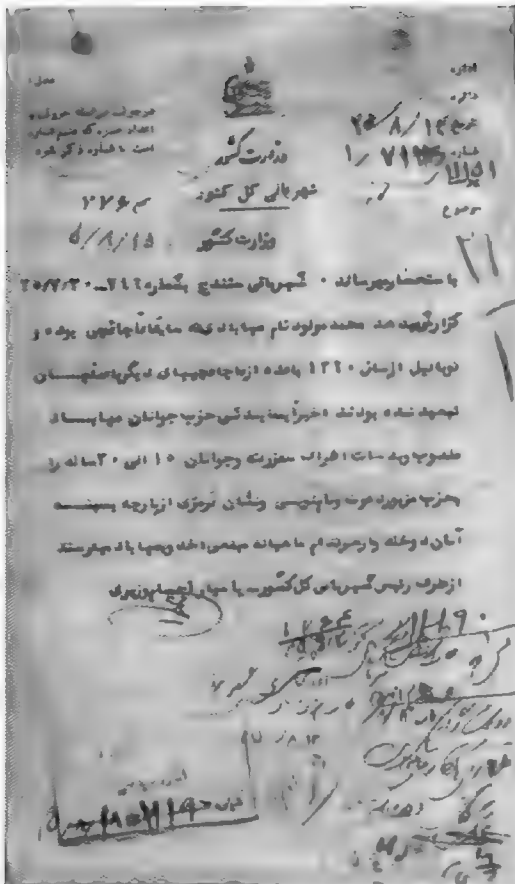
[وه زاره تی ناوخو - سه روکی گشتی شاره بانی ئيران - ژماره ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-۱، ريکه وتی ۱۳-۸-۱۳۲۵ (نه ينی)]

بو وه زاره تی ناوخو

ئيداره ی پوليسي شاری سه

به ژماره ی (۷۴۲) - ۳۰-۷-۲۵

^۱ پروانه لاپه رهی ۴۰۸

پیتان راده‌گه‌یئنی که که‌سیک به ناوی
 محه‌مه‌دی مه‌ولود خه‌لکی مه‌هاباد که
 پیشتر قاچاغچی بووه، وه‌ک ده‌لین له سالی
 ۱۳۲۰ ده‌گه‌ل که‌سانیکی تر له قاچاغچییه‌کان
 بو شاری ئیسفه‌هان^۱ دوورخراوه‌ته‌وه،
 ماوه‌یه‌که به نویته‌ری حیزبی جه‌وانان
 مه‌هاباد هه‌لبزێردراوه و به دئی و دیهاتی
 ناوچه‌ی سه‌قزدا ده‌گه‌رپی و نه‌و لاوانه‌ی که
 ده‌ته‌مه‌نی ۱۵ تا ۳۰ ساله‌ دان راده‌کیشته
 ناو حیزبه‌که‌یان و ناو‌نووسیان ده‌کات و
 هیمایه‌کی سوور که له پارچه‌ دروست کراوه
 له سینگیان ده‌دات و له هه‌رکامیان مانگانه
 بره‌ پاره‌یه‌ک وه‌رده‌گریت و ده‌یئیرته‌وه بو
 مه‌هاباد.

له لایه‌ن سه‌روکی گشتیی شاره‌بانی تیران
 - پاسیار به‌که‌م حیسام وه‌زیری - واژوا^۲

هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی قایم و
 پشته‌ستووری دیکه له ده‌وله‌تی پاشایه‌تی تیران ده‌خه‌مه‌ به‌ر دیدی خوینه‌ری هیزا که تیتیدا باس
 له که‌سایه‌تی، تاوانه‌کان و پۆلی کاپیتان ده‌کات. نه‌و به‌لگه‌یه له ئارشیوی رێکخراوی ئیستیخباراتی
 و هه‌والگری «ساواک» به‌ شیوه‌ی نه‌ینی هه‌لگیراوه و پاش تیه‌ربوونی زیاتر له ۵۰ سال له کتییی
 (چپ در ایران، به‌ روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول، لاپه‌ره‌ی ۳۳ دا)
 بلأویان کردۆته‌وه. نه‌و به‌لگه‌یه ئاوا باسی کاپیتان ده‌کات:

^۱ نه‌و شاره ئیسفه‌هان نه‌بووه و شیراز بووه.

^۲ نه‌و به‌لگه‌یه له کتییی اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به‌ کوشش به‌روز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۱ - لاپه‌ره‌ی ۳۷۷ بلأو کراوه‌ته‌وه و هه‌روه‌ها له ناوه‌ندی ئارشیوی (اسناد ملی ایران) هه‌یه.

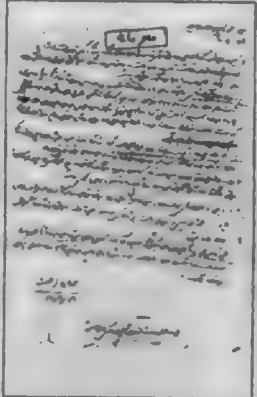
[پرتکه‌وت: ۱۹-۹-۳۷]

ژماره: ۵۹۲-۲ب

حزب دموکرات گوردستان ۳۳

تاریخ: ۲۲/۹/۱۳۳۰
محرره: رضا میرزا
شماره: ۲/۵۹۲ ب

یکی از فعالان حزب کومله که از سال ۲۵ برای مبارزه با حکومت پهلوی در عراق پسر ایران و با کمک به هستند که هکسی آنها در دست است

یکی از فعالان حزب کومله که از سال ۲۵ برای مبارزه با حکومت پهلوی در عراق پسر ایران و با کمک به هستند که هکسی آنها در دست است

یکی از فعالان حزب کومله که از سال ۲۵ برای مبارزه با حکومت پهلوی در عراق پسر ایران و با کمک به هستند که هکسی آنها در دست است

یه کتیک له نه‌ندامانی حیزی
کومه‌له [مه‌به‌ستی کومه‌له‌ی ژئی. کافه]
که له سالی ۲۵ [۵۱۳۲۵] هه‌لاتوته
عیراقی ئیتستاش له ئیوان ئیران و باکو
قاسیده و پییه‌کی له ئیرانه و پییه‌کی له
باکو و وینه‌کانیشمان هه‌نه.

یه کتیک له نه‌ندامانی کومه‌له
[مه‌به‌ستی کومه‌له‌ی ژئی. کافه] له
ده‌رفه‌ت که‌لکی وه‌رگرتوه و هه‌لاتوته
عیراق و ماوه‌یه‌کی زوره‌له‌وئ ده‌ژی. وا
دیاره که نه‌و ماوه‌یه به‌شیوه‌ی قاچاخ
ها‌توته‌وه ناوچه‌ی مه‌هاباد - شنو -
سه‌رده‌شت و بوکان. به‌رده‌وام له ئیوان
کوردیه‌کان و نه‌ندامانی کومه‌له له
پتوه‌ندی دایه....

• عه‌بدو‌للا بارزانی

(چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات گوردستان ایران،
جلد اول، لایه‌ی ۳۳)

• محهمه‌د مه‌ولود خه‌لکی مه‌هاباده. یه‌کتیک له له‌زه‌برترین و به‌تواناترین نه‌ندامانی
کومه‌له‌ی ژ.ک.ه. ناوبراو به‌رده‌وام له ئیوان عیراق - تورکیه - ئیران و باکو له هام‌وشو دایه.
ناوبراو له چالاکترین و شاره‌زاترین که‌سه‌کانی ناو کومه‌له‌ی ژ.ک. بووه که سالی ۱۳۲۵ هه‌لاتوته
عیراق.

• دلشاد ره‌سوئی

به‌لئ، نه‌و به‌لگانه‌ی دوژمن نووسویه‌تی. تتیدا کاپیتان وه‌ک مه‌ترسیه‌ک بو ده‌وله‌تی
شاهه‌نشاهی ده‌ناسیتی. نه‌و دوژمنه‌ی بو پروو‌خاندنی که‌سایه‌تی نه‌یاره‌کانی له هیچ بوختان و
ناو‌زاندنیک ده‌ست ناپاریزی. گهر کاپیتانی به‌دز و چه‌ته و ریگر ناسیبا، هیچ شهرمی نه‌ده‌کرد و
چاوی ده‌قوو‌چاند و ده‌ینووسی. وه‌ک ده‌بینن یا به‌قاچاغچی ناوی هیتاوه یا به‌(چالاکترین،

لهزه برترین، شاره زاترین و به توانا ترین ئەندامی کۆمه‌له‌ی ژ.ک) پێناسەی ده‌کات. هه‌روه‌ها باس له تیکۆشانی ریکخواه‌یه‌ی کاک هه‌مه‌د ده‌کات. ته‌نانه‌ت باس له پاره وه‌رگرتن له لاوان ده‌کات بۆ کۆمه‌له‌ی ژ.ک. گوشاره‌کانی کاپیتان بۆ سه‌ر حکومه‌ت ئەوه‌نده کاریگه‌ر بووه که ده‌یانزانی ئەو ناو و ناتۆره ناحه‌زانه، که سایه‌تی نه‌ته‌وه‌یی کاپیتان له‌ناو کۆمه‌لانی خه‌ڵکدا خه‌وشه‌دار ناکات، بۆیه له‌و به‌لگانه‌دا ده‌ق و دۆغر راستیه‌ی کانیان بۆ به‌رپرسیانی سه‌رووی خۆیان باس کردووه.

ئێتر ئەو راستیه‌یه‌ و ده‌یان و سه‌دان سه‌رچاوه‌ی تر له‌به‌رده‌ست دان که پێمان ده‌لێن بۆ یه‌که‌مجار له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان، وشه‌ی پێشمه‌رگه ساز کرا؟ چونکه پێشتر به هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی وه‌ک کاپیتان هه‌مه‌دی مه‌ولوود، هه‌مه‌تال، هه‌مه‌ه‌تیو و... که له دژی حکومه‌ت و پیاوانی حکومه‌ت و ئاغا‌کان یاخی ده‌بوون و دا‌کوکیان له مافی خۆیان و بێ‌ده‌ره‌تانه‌ن ده‌کرد و شۆرشیان ده‌کرد، ده‌گوترا: «چه‌ته». وه‌نه‌بی که خه‌ڵکه‌که ئەو ناوه‌یان له‌سه‌ر دا‌بنێن نه‌خێر؛ له‌لایه‌ن داگیرکه‌ران و پیاوه‌کانیان، که گورزیان وێده‌که‌وت ئەو ده‌سته‌واژه‌یه‌یان به‌کار ده‌هێنا، وه‌ک چۆن ئیستا به پێشمه‌رگه، شه‌رفان، شۆرشگێڕ و گه‌ریلاکا‌مان ده‌لێن تێرۆریست و چه‌ته و له‌و شتانه. خۆ نه‌ده‌کرا له سه‌رده‌می کۆماریشدا هه‌ر به‌و وشه‌یه‌یان هه‌ندیک وشه‌ی بێ‌گانه و نامۆ وه‌ک (قۆلسوور، سه‌رباز، عه‌سکه‌ر، جه‌یش و...) هێزی پێشمه‌رگه‌ی کوردستانیان پێناسه کردبا؟ که واته، ده‌بوا به‌ وشه‌یه‌کی تریان بۆ دۆزیابوه‌وه که «پێشمه‌رگه» جێی خۆی گرت و ئێتر له‌و سه‌رده‌م را هه‌م به هێزی پێشمه‌رگه‌ی ده‌وله‌تی کوردستان و هه‌م به‌ گشت ئەو که‌سانه‌ی که له دژی حکومه‌ت و زۆرداران چه‌کیان هه‌ڵده‌گرت، ده‌گوترا پێشمه‌رگه‌یان شۆرشگێڕ. سه‌رباقی هه‌موو ئەو راستیه‌یه‌ش له یه‌ک شوێنیش نادۆزێته‌وه که کاپیتان چه‌ته‌یی کردبێ جگه له تالانه‌کردنی مالی حکومه‌ت و پیاوه‌کانیان وه‌ک زه‌بر وه‌شاندن لێیان و ده‌ستکه‌وت بۆ درێژه‌پێدانی ئامانجه نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کانیان.

هه‌ر سه‌باره‌ت به‌و باسه له سالی ۲۰۱۵ ده‌گه‌ڵ مامۆستا شێرکۆ هه‌ژار موکریانی دیالۆگیکه به‌سوودمان کرد. مامۆستا شێرکۆ ئاوايان فهرموو:

[...به‌کارهێنانی وشه‌ی «دزی» و «چه‌ته‌یی» و ئەو شتانه له‌لایه‌ن هه‌ژاره‌وه یا هه‌ر که‌سیکی تروه‌ه، به‌ بێ ئەو روونکردنه‌وه‌یه‌ی ئێوه که زۆر پێویست و له جێی خۆیدا به، درشتکارییه‌ک ده‌نوێنیت. سنووری نێوان «چه‌ته‌یی» و یاخی‌بوونی کورد له داگیرکه‌رانی نیشتمان، زۆر وابوو زۆر ناروون باس‌کراوه و له قه‌رینه (کۆنتیکست)ی واقعیی خۆیدا پێشان نه‌دراوه. ئەینا خۆ هه‌ر له جزییه‌ی رۆژئاوای کوردستان، نه‌ولادی «حاجۆئاغای هه‌فیرکان» که باسی رابه‌رینی خۆیان بۆ کوردایه‌تی له دژی مسته‌فا که‌مالی تورکیا ده‌کرد، وشه‌ی «پێشمه‌رگه»-یان به‌کار نه‌ده‌هێنا، ده‌یانگوت: (وه‌خته‌ک ئەم ژ بۆ کوردستان چه‌ته‌ بوون). خودی ما‌ئۆ تسی تونگ، یه‌که‌م هه‌نگاوی

پنکھتانی لهشکری به چهته یی دهست پئ کرد، هه ر به هه رفی چهته یی، له چای بهناوبانگی چهتان...

به ئی، رڼگری کردن له لهشکری داگیرکهر و پیاوهکانیان، لیخهفتانیان، بهسهردادان، تالانکردن و دابهشکردنی دهستکهوتهکانیان بهسهر بنهمالهی شههید، ههتیو و بیدهرهتانهکان، ههروهها بو بژیوی خویمان و بو درژپیدانی ئامانجهکانیان به دلیاییهوه شانازییهکی گهورهیه. گه رهوانه پشتر پیان دهگوتن «چهته»، ئیستا پیان دهگوتری «پشمههرگه» و له ویزهی رۆژناواییهکانیشدا ئهفسانهیان لی ساز دهکهن و به «پارتیزان» و «رابین هوودهکان (رابین هوود - Robin Hood)» وهسفیان دهکهن. به ئهگهری زۆر مامۆستا ههزاریش مهبهستیان هه ره ئهوه بووه بویه ده ئی: (فیل کهوتوتهوه یادی هیندوستان).

لیره که باسی رابین هوود کرا، بیرهوهرییهکی مندالیم هاتهوه یاد له نه نکم واته «خورشیدی رهههبر»، ژنی کاپیتان، ئاوا له سه ره کهسایهتی هاوسه ره که ی ده دوا: (کاک حه مه د خه مخور، پشتیوانی هه ژاران و دژی نادادپهروه ری له کۆمه لگه دا بوو. که زانیای که سیک پتویستی به یارمه تی هه یه، له هه یچ درێخی نه ده کرد و له زاری خو ی و مال و مندالی ده گیرایه وه بو هاوکاریکردنی. که خو شی نه یه توانیا و دهستی نه پویشته یارمه تی لێقه و ماوه که بکات، بوی له ده وله مه نده کان و ده سترپویشته وکانی شار وه رده گرت، جا چ به تو بزی با، چ به دلخواز. هه ر بویه ش له ناو خه لکی

هه ژار و بیدهره تاندا یه کجار خو شه ویست و جیگای مه عانه بوو و له ناو ئاغاوه ت و ده وله مه نداندا گوشتی تال بوو). هه رچه ند له ناو که لی کوردیشدا هه ن که سانیگ که کاک حه مه ده کان به (رابین هوود - Robin Hood) و قاره مانی نه ته وه ی خو یانی ده ناسن و کتیب و لیکۆلینه وه ی خو یانی پشکه ش ده کهن، وه نه بی که هه ر له ناو که لانی تر دا ته و دیارده جوانه هه بی. خوالێخۆشبوو مامۆستا «ره حیم سابیر» له کتیبی (حکومه تی میلی کوردستان - لیکۆلینه وه یه کی سیاسی میژووی - چاپی یه که م ۲۰۱۱) دا خوالێخۆشبوو کاپیتان محه مه دی مه ولوده چرچی وه ک یه ک له و پشمههرگه و نیشتمانپهروه ره کوردانه ناو دینی

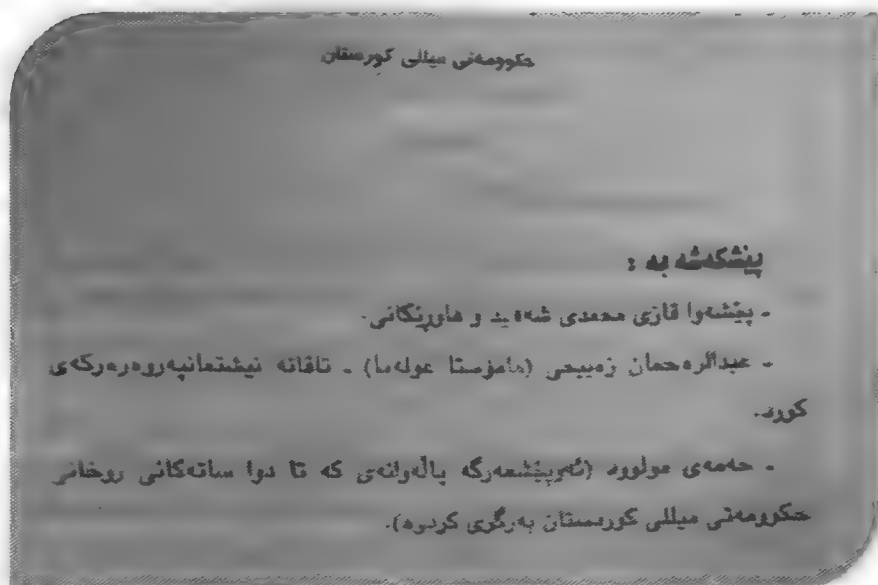

و له ریزه پشه‌وا و هاواله‌کانی و هه‌روه‌ها له ریزه‌ی عه‌بدول‌په‌حمانی زه‌بیحی (مامۆستا عوله‌ما) داده‌نی که کتیبی خۆی پێشکه‌ش کردوو و له یه‌که‌م لاپه‌ره‌کانیدا ده‌نووسی:

[پێشکه‌شه به:

- پێشه‌وا قازی محمدی شه‌هید و هاو‌پێگانی.
- عبدال‌ره‌حمان زه‌بیحی (مامۆستا عوله‌ما). تاقانه‌ نیشتمان‌په‌روه‌ره‌که‌ی کورد.
- حه‌مه‌ی مه‌ولوود (ئه‌و پێشمه‌رگه‌ پال‌ه‌وانه‌ی که تا دوا ساته‌کانی ڕووخانی حکومه‌تی میلی کوردستان به‌رگری کردوو).

ڕۆحی هه‌ردوو قاره‌مان، هه‌ردوو دڵسۆزی نیشتمان، مامۆستا هه‌ژار و کاپیتان هه‌مه‌دی مه‌ولوود شاد و یادیان هه‌رمان.

کتیبی:

(حکومه‌تی میلی کوردستان - لێکۆڵینه‌وه‌یه‌کی

سیاسی میژووێ - چاپی یه‌که‌م - ۲۰۱۱ -

نووسینی: ره‌حیم سابیر لاپه‌ره‌ی ۷)

سەفەرى كاپیتان دەگەل نەمر حەممە حوسین خانى سەیفى قازى بۆ شۆرەوى

وینەى ژمارە بەك

لە راستەو: نەمران كاپیتان حەممەدى مەولوودیان و حەممە حوسین خانى
سەیفى قازى لە شارى كىسلوۋودسك ى پروسیە سالى ۱۹۴۶

چەند سال پېش، بەرېز
محەممەد پەزا سەیفى قازى دوو
وینەى بۆلۆ كۆردەو لە نەمر
حەممە حوسین خانى سەیفى
قازى لە پېنكەوتى ۲۹ و ۳۰ مانگى
۹ى سالى ۱۹۴۶ى زایینی لە
شارىكى شۆرەوى گرتبوى بە
ناوى (Кисловодск -
Kislovodsk) ئەو ناو لە زمانى
پرووسیدا بە مانای _ئاوى ترش)
دېت، ئاخىر ئەو ناوچەبەى كە
ئەو شارەى لى هەلکەوتوو پەرە
لە سەرچاوەى ئاوى كانزایی و
ترش و گازدار كە لە كوردیدا
پېیان دەلێن ئاوى گراوان. ئەو
شارە لە باشوورى ولاتی پرووسیه
هەلکەوتوو و بە شارىكى
كەشتیاری و جوان ناسیاو.

ژۆزېف ئىستالین زۆر بەو شارە
سەرسام بوو و لەوى كۆبوونوو

گرینگ و نەتییەكانى پېك دەخست. لەو شارە جگە لەوێ كارگەبەكى گەورەى قورخانەى لیبوو،
هاوكات نەخۆشخانەبەكى تاییەت بە نەخۆشیەكانى دل و دەمارى لیبوو كە لەو سەردەمدا
پېشكەوتوو ترين كەرەسەكانى لى دەست دەكەوت و گەورەترین نەشتەرگەریەكانى لیدەكرا.

لە وینەكاندا نەمر حەممە حوسین خان كەسێكى دەگەل كە كاك محەممەد پەزا بە دنیاییەو
دەیفەرموو كە ئەو كەسە كاپیتان حەممەدى مەولوودە. هاوكات دیتم كە كاك حەسەنى قازى گومانى
لەسەر وینەكە بوو كە ئەو كەسە كاپیتان حەممەد بێ! بەلگەى كاك حەسەن پېنكەوتى سەر
وینەبەكەى كە پېك دەكاته كۆتاییەكانى ئەمەنى كۆمار و پېك ئەو كاتەبە كە كاپیتان لە جەبەهەى
سەردەشت بوو. هەرچەند پۆلەتەى ئەو كەسەى كە لە وینەكەدا بە چ لە پوانگەى بەژن و بالاو و

وینهی ژماره دوو

له راستهوه: نهمران همه حوسین خانى سهی قازى و کاپیتان
همه دى مهوودیان له بهر دهم پهیکه ری ژۆزیف نیستالین له شاری
کیسلوودسک ی پرووسیه سالی ۱۹۴۶

چ له روانگهی سهروسیماره وهک
کاک همه دى دهچوو و
تهمه نه که شى دهگه ل تمه نى نهو
سهرده می کاپیتان نیزیک بوو.
بو وه رگرتنى زانیاری زیاتر کاتم
نه به تلاند و یه کراست پتوه ندیم به
دایکمه وه گرت، بوم باس کرد و
لیمپرسى ناخو بابت هیچکات
دهگه ل همه حوسین خان سهفهری
کردوه بو نازه ریاچان یا یهک لهو
ولاتانه ی شوپوه ی کون؟ دایکم له
وه لآمدا فهرمووی که ناگادار نیم،
یهک له بهر نه وه ی نه وکات من
مندال بووم و نایه ته وه بیرم و له
دایکیشم نه بیستوه که بابم
سهفهریکی ناوای کردب. یان
کردوویه تی و به دایکمی نه گوتوه.
ناخر نهو سهردهم وا بوو که
پیاوه کان بى نه وه ی پرس به مالى

بکه ن، سهفهریان ده کرد و جارى وا هه بووه به دوو مانگ و سى مانگ نه ده هاته وه مالى. به تايهت
باوکم که زوربه ی تمه نى به قاچاغی ده ژیا، ناچار بوو به پاريزه وه ههنگاو هه لیتنه وه تا که س
شوین و جیکای پینه زانیت. ههروه ها نهو قاچاچى بوو و شهو و رۆزى دیار نه بوو. جارى وابوو
به وه عده ی ۲ رۆژان ده رۆی به لām ۲ مانگی ده گرت جا ده هاته وه، بۆیه من هیچ زانیاریم نییه لهو
باسه و پهنگه چوو بیت، به لām به تیمه ی نه گوتب و تیمه نهیزانین.

نهو دهم دهفته ره کانی کاپیتان چ سهر و سوراخیان نه بوو و منیش به گرینگ نه گرت، تا نهو
دهفته رانه که وخته دهستم. به هو ی فره په هه ندبوونی کتیه که درهنگ که و تمه سهر لیکۆلینه وه ی
زیاتر له سهر وینه کان. به داخه وه دایکیشم کۆچیدوایی کرد و به جیتی هیشیتین. داده «شه ونم» ی
خوشکم و کاک «نارمان» ی خوشکه زام، له ناو کاخه زه کۆن و وینه کۆنه کاندای وینه یه کیان دۆزیه وه
که کاتیک بویان ناردم واق مام. وینه یهک بوو هاوشپوه ی وینه کانی کاک محهممه د په رزا، به هه مان
پیکهوت، به لām له شویتیکی جیاواز تر. ئیر ها تمه سهر نهو باوهره که نه وه به هه لکهوت نییه که

وینەیهکی هاوشیۆه له مائی ئیمه له ناو شمه که کانی مالمندا ده دۆزرتیهوه. بهو پێیهی ئهو وینانه ته نیا له مائی کچی کاپیتان هه بوون و له مائی کۆری همه حوسین خان، که واته ههنگاوێکی که وهرمان به رهو ساخکردنهوهی میژووی وینه که ده بات و له پیداکرییه کهی کاک محهممه د رهزا نیزیکترمان ده کاتهوه.

بۆ زانیاری زیاتر پێوه ندیم کرد به کاک محهممه د رهزاوه و به تیر و ته سه لی سه بارهت به وینه کان دوايين. یه که مجار پیمنه گوت که وینەیهکی هاوشیۆه له مالمندا دۆزراوه تهوه. سه ری قسانم ده گه ل کردهوه و زۆر پیداکرانه ده یانفه رموو که ئهو که سه کاک محهممه دی مه ولوده و ته نانهت

ده یانفه رموو که به سالآچووانی بنه ماله که شیان ئه وه پشتراست ده که نه وه. کاتیک که منیش ده نگم له و وینەیه ده رهیتا که له مالمندا دۆزراوه تهوه، هینده ی تر لۆمه ی منی ده کرد که چۆن نه ترانیوه ئه وه بایرته؟ ئیستا ئه و له جاران زیاتر له سه ر قسه ی خۆی سووره که ئه و که سه کاپیتان محهممه دی مه ولوده.

ده که لیان که ویمه قسان له سه ر هوکاری سه فه ری ئه و دوو نه مره به یه که وه. به پرێزیان ده یانفه رموو که» (ئه وکات همه حوسین خان کیشی زۆر چوو بوو سه ر، لاقه کانی وه ژان که وتبوون. هه ناسه برکه ده بوو. جووله ی زۆر پینده ده کرا. ئه و که که سیکی چالاک و

وینە ی ژماره سێ

له پاسته وه: نه مران کاپیتان محهممه دی مه ولوده ی و همه حوسین خانی سه یفی قازی له شاری کیسلوۆدسک ی پروسیه سالی ۱۹۴۶ ئه وه هه مان وینەیه که له مالمندا دۆزراوه تهوه

تاریخ: ۲۷/۹/۱۹
شماره: ۲/۵۹۲

۱- به همت از بعضی از مکران گروہان
۲- به همت از بعضی از مکران گروہان
۳- به همت از بعضی از مکران گروہان
۴- به همت از بعضی از مکران گروہان
۵- به همت از بعضی از مکران گروہان
۶- به همت از بعضی از مکران گروہان
۷- به همت از بعضی از مکران گروہان
۸- به همت از بعضی از مکران گروہان
۹- به همت از بعضی از مکران گروہان
۱۰- به همت از بعضی از مکران گروہان

یکی از اعمال حزب کومله که از سال ۲۵ هجری متوالی شدتاً فعلیاً رابطه
ایران و باکو به همتد که هکتس آنها در دست است

یکی از اعمال کومله با استفاده از موقعیت متوالی شده و مدتها است در عراق بسر
ورده اینکه لشراً بطور قاجانی وارد مناطق مهاباد - آمل - سرخس - یوکان

شده مرتباً رابطه بین اکبراد
و اعمال کومله سیاحتند

۱- عبدالله بارزانی یکی از
رقای بارزانی که در سال
۲۶ در عراق تحت تعلیم
سرمه است نامبرده روی
آشنائی با عیال قاضی محمد
در دهات وی پنهان شده بود
و در سال ۱۳۳۲
بسیار آمد با خرید
بکشتگاه تاکسی مشغول
اعمال مملاتی خود
بود و سرکش چهارراه
فخر الله کله فیروز که
همیشه اعمال کومله در آنجا
جمع میشوند اینک نامبرده

بعضی جریان لشکر عراق بارزانی را مجتهد کرده است و الحظ به تهران آمد و
رفت نموده و رابطه بین اعمال کومله ایران و عیال بارزانی و عیال مقله مهاباد
شده است

۲- محمد سلو لهل مهاباد یکی از زیست ترین افراد عیال حزب کومله - ۵ -
ک است نامبرده همیشه رابطه بین عراق - ترک - سایر - باکو به جوده است
نامبرده از زیست ترین افراد کومله بوده که از سال ۱۳۲۵ هجری متوالی شده بود
گفتند رسولی اهل عراق که از پدری نامی حزب کومله کردستان مهاباد

هه نسووراو بوو بهو بابته زور
نارده حهت بوو، بویه بریار دههات که
بجیت بو شوروی تا لهوی
چاره سه ریکی بو بدوزیتتهوه.^۱

له دریژه ی به دوا داجوونه کانم بو
نهو کتیه، دپره کانی یهک له
به لگه نامه کانی ئیداره ی روکنی ۲
(ساواک) سه رنجی منی بو لای خووی
پاکتیاوو، به لام هیچ لئی
تینه دهه گیشتم. له کتییی (چپ در
ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب
دموکرات کردستان ایران، جلد اول،
لایه پره ی ۲۳) به لگه یه کی تیدایه باس
له وه ده کات که: (حه ممه دی
مه ولودی به رده وام له ئیوان عیراق،
تورکیه، تیران و باکو له هاتوچو
دایه). نهو دپره زور نامو بوو، له بهر
نهوه ی هیچکات نه مانییستوو که

کاپیتان له باشووری کوردستان و شیراز به ولایه پرتگای دور چووین. ئیستا که نهو وینانه ی ده بینین
و قسه کانی نهو به لگه نامه یه له کن یهک داده ئینین، ده بینین که به لئی، همه موویان به ره و قسه که ی
کاک محه ممه د پره زامان ده بن و بومان زیاتر روون ده بیتته وه که نهو که سه، کاپیتان حه ممه دی
مه ولووده. ره نگه کاپیتان له کو ی یادداشته کانی ا ناماژی بهو سه فهره دای، مخابن که وه کوو زور
له وئستگه کانی ژیا نی نهو قاره مانه، نهو به شهش فه وتاوه، دنا ده کرا زور شتی لی هه لکرتین و
تیدا (گه سه فهرکی وه های کردین) تیشک بهاویتته سه ره نهو به شه له میژووی خووی و نه مر حه مه
حوسین خان.

^۱ به هو ی نهوه ی که سه فهره که یان لهو کاته دا بووه که پروسه کان ئیرانیان داگیر کردوو و بنکه یان له مه هاباد و
ناوچه که دا هه بووه و به رده وامیش له پتوه ندیه کی پتو دا بوون ده گل بنه ماله ی قازییه کان، پهنه که نهوان
پیشناری نهو سه فهره یان به حه مه حوسین خان دای.

^۲ به ریز پره حمانی حه لهوی له کتیه که یاندا به ناوی (از مهاباد تا بایکانور) باسی نهو سه فهره ی نه مر حه مه حوسین
خانی سیفی قازی کردوو.

ئەو كات ئەو بىر و مشوورەى ئىستاكەنەم ھەبوو كە ئەو شتانە بە گرینگ بزانم و بيانوسمەو.

جارجار دەمدىت كە كاخەز و پىنووسى لەبەردەستە و دەنووسى. دەمگوت ئەو چ دەكەى؟ چ دەنووسى؟ دەيگوت ئەو مېژوو، ئەو بىرەو رىيە كاغە، ئەو تارىخى كوردستانە، ئەو شتانەى كە بەسەر خۆم و ولاتەكەم ھاتوو. زۆر شتى بۆ دەگىرامەو و كەم شتم لەبىر ماو. يەك لەو شتانەى قەت لەبىرى ناكەم و دەرسىكى گەرەم لىوەرگرت ئەو بوو كە:

مالمان لەناو باخدا بوو، من چكۆلە بووم و شەوانە لای تارىك بوونى دەترسام. زۆر جار مان كە دەچوومە مالا خالم، بە پىيان دەھاتەمەو مالا خۆمان، دەتدى كە تارىك دەبوو، ترسىكى سەيرم پىدەكەوت. پۆژىك گوتەم بابە من دەترسىم. ئەویش بە منى دەگوت كە ئەتۆ كچە كوردىكى و ھىچ شتىك لەو دوونىايەدا نىيە كە كورد لىيە بترسى. كورد كە لەدايك دەبن، ترس لە زگى دايكاندا بەجىدىلن جا دىنە سەر دونيا. وا بە جوانى و بە ھەستەو بۆى باس دەكردم كە بە يەكجارى ترس لەمندا نەمابوو و باوهرم كوردبوو كە كورد بەبىترس و خەوف لە دونيا دەبن و لە ھىچ ناترسن و زۆر لەخۆبايى بووم كە كچەكوردم. ئىتر لە منىشدا ترس نەما).

ياي پرووناك لە بەشىكى تردا باسى شەرىكى دەكات كە ناوى شوين و جىگاكانى نەدەزانى، بەلام گرىمانەم دەكرد كە مەبەستى شەركەى مەكلاوى بووبى، ئاوا ھاتە گۆ:

(۱۲ تا ۱۵ كەس بووين. لەشكرىكى زۆرى دەولەتى شاي قەرار بوو بەسەرمان دادەن. بە ھاوړىكانم گوت ئەو شەرە، شەرى مان و نەمانە. گەر ئامادەن گيان دابىن بۆ كوردستان، ئەو رەگەلم كەون تا پىرا بەرانبەريان بىنەو، گەر ناشتانەو پەگەلم كەون، ئەو ھەر لە ئىستاو بەچنەو مالى خۆتان و ژيانى خۆتان بكەن. بە خۆشەيەو ھەر ھەموويان قارەمانانە و پياوانە گوتيان ھەموومان ئامادەين گياھان فیدای كوردستان بكەين، ئەو پۆژە لەشكرىكى ۲ ھەزار كەسىمان بە چەك و چۆلى قوورسەو شكاند و گورزىكى گەرەمان لىدان).

ئىنجا ياي پرووناك بە لەتكوپەتكە ھەندىك لە بىرەو رىيەكانى كاپىتان ھەمەدى لە شەركەكانى محالى مەرگەوەر گىراپەو كە بۆ ئەو دەريژە دادپى نەبى من لە نووسىنەو ھيان خۆ دەپاريزم، چون كاپىتان بۆخويان بە تىر و تەسەلى باسى كردوو. لە درىژەدا ياي پرووناك گوتى:

(بابم كوردستانى زۆر خۆشەويست، زۆر پىي لەخۆبايى بوو. نەخشەيەكى كوردستانى گەرەى ھەبوو، لە ژوورەكەى بەرامبەر بە خۆى ھەلپاھەسىبوو. بە دوور و درىژى تىپرا دەما و سىغارى بە سىغار گر دەدا و ئاخى ھەل دەكىشا. جارىك لىمپرسى كە ئەو چىيە كە لە ديوارت داوھ؟ گوتى:

ئەو نەخشەى كوردستانى گەورەيە. بەداخەو ئەو چوار دەولەتە لىيان لەت كوردووين و داگىريان كوردووە. بەلام بۆ خەم نابى، چون دەزانم هەرچوار پارچە يەك دەگرێتەووە. گەر منىش بمرم و نەيىنم، دلىام كە نەوێ داهاتووى كورد خوێنى بۆ دەپژن و لە بىگانان وەریدەگرەووە. پۆلە پروناك؛ پىمخۆشە ئەو بزانى كە لێرە لە نازەربايجان حەز ناكەم بمرم. دەيگوت: كە شۆپەوى داو، تەپكەيە، هەركەس پێوہى، دەربازبوونى نىيە. تپراويلكەيە، هەر لە دوورەووە جوانە، بەلام پووچە و چى تيدا نىيە. لێرە خۆم بە يەخسىر دەزانم. دەيگوت: پىمخۆشە لەدواھەناسەكانم لاق لەسەر خاكى خۆم دابنىم، جا بمرم. گويم لە وشەى كوردى بى، جا بمرم. باى كوردستان وە پرومەتم كەوئى، جا بمرم. لەناو خەلكى خۆمدا بمرم. كە مردم با خاكى كوردستان لە ناميزم بگرئى و لەناويدا بنيزريم. جا كە هاتوو نەمردم و جاريكى دى كوردستانم دیتەو، دەتەمەووە كەن خوشك و براكانت و ناو ئەو خەلكەى ئەوئى، ئەودەم دەزانى كە بابت كئى بوو!

لە هەموو تەمەمدا تەنيا يەكجار دىتم كە بابم گريا و فرميسك لە چاوى هات. ئەويش كاتىك بوو كە لە بەرامبەر تليقيزيونى دانىشتبووين و هەوالەكانى شۆرشى گەلانى ئيرامان چاو لیدەكرد. لەپەر تليقيزيون گوتى كە شا رويسشت و خومەينى هاتەووە. ئيتەر بابم دەستى كرد بە گريان و لە چاوانى بە هيتشو ئەسرين دەهاتنە خوار. نەيدەتوانى باوەر بكات كە دەتوانئى بچیتەووە كوردستان. دەيگوت يانى من دەتوانم كوردستان بىنەمەو؟ من دەتوانم مندالەكانم بىنەمەو؟ من دەتوانم خەلك و خاكەكەم بىنەمەو؟ زووزوو پرووى تیدەكردم و دەيگوت: پۆلە جوان حالئى بە بزانه ئەو تليقيزيونە راست دەكات يا درؤ؟ با من دلّم خوش نەكەم.

گەر بۆ يەكەمجار هاتەووە كوردستان، ئاوات و قسەكانى باوكم لە گوچكەمدا دەزرىنگانەووە. نەمدەزانى چى بكەم كە پۆحى باوكم شاد بكەم، لەپەر هاتە زەينم كە بۆچى خاكى كوردستانى بە ديارى بۆ نەبەم؟ لەوچىك خاكى پيروزى كوردستانم بۆ هينا و لەسەر گۆرەكەى رشاندم و گوتم باوكە گيان ئەوہش ئەو خاكەى ئاوات بوو بۆى دابىيەووە و ماچى كەى و لە ژيريدا بنيزرئى. خودا و راستان وایانكرد كە خوشكە فاتم و كاك عەبدوللای شەمامى تەلەفونيان بۆ كردم و گوتمان دەمانهەوئى بىينە نازەربايجان سەردانى خۆت و گۆرى باوكمان بكەين. چىت دەوئى بە ديارى بۆت بىينى؟ منىش گوتم لە من گەپئى و ئيوە بۆ من ديارين، گەر بۆت دەكرئى هەندىك خاكى پيروزى كوردستان بىينە بە ديارى بۆ بابم با بۆنى كوردستان بكات، با بە ئاوات بكات. بە خوشىيەووە كە خوشكە فاتم هات، يەك كىسەى بچووكى خاكى كوردستانى دەگەلّ خوئى هينابوو و بە ديارى بۆ گۆرەكەى باوكمان برد و بەسەر گۆرەكەيدا رشاندى).

نازه راباجان - ياكۆ - سالی ۱۹۹۵ له راستهوه: به جلی كوردیهوه كاك عهبدوللا شهمامی - پهرویز ناغا هاوژینی یای
 رووناك - فاتم مهلولودیان كچی كاپیتان - خالی یای رووناك - یای رووناك - دایکی یای رووناك - پووری یای رووناك -
 مندالهكان له راستهوه: ناسلن كوری یای رووناك - پامیار شهمامی و ...

كاتیك شوږشی گهلانی ئیران بلیسه دهستیښتی و له سالی ۱۹۷۹ سهردهكهوئی، نهو ناواره و شوږشگێرانهی كه له دژی نهو دهستهلاته تیکۆشابوون و بهو هویهوه خاك و ولاتیان جیهیشتبوو، هیوا و هومیدیان بۆ گهراپهوه و دلخۆش بوون كه باقی تهمهنیان دهتوانن بچنهوه ولات و زیدی خۆیان. كاپیتان بهك لهو كهسانه بوو، كات نابهتلیښتی و كاروبارهكانی پێكدەخات تا بگهڕێتهوه كوردستان بۆ ناو خزم و هاوولاتیانی خۆی. به تهلهفۆن خزم و كهسانی له مههاباد ئاگادار دهكاتهوه كه بریار وایه پوژی سیشه ممو پێكهوتی ۳۱ خاكهلیوهی سالی ۱۳۵۸ (۲۰-۴-۱۹۷۹ز) به فرۆكه بگهڕێتهوه فرۆكهخانهی (مهراآباد) له تاران.

خزم و كهس، دۆستان و ناسیاوان له مههابادهوه بهرهو فرۆكهخانهی تاران وه پێكهوتن. لهوئ ماموستا ههژار موكریانی و كاك جهلیل گادانییش دین بۆ پیشوازی كردن له كاپیتان حه مهدی مهلولودی. بهداخهوه فرۆكهكه كه ده نیشیت كاپیتانی تیدا نابێ. نهوه ده بیته جی سهرسووپمانی هه مووان. كاتیک تهلهفۆن بۆ باكو دهكهن و له هوکارهكهی ده پرسن، بهداخهوه ههوالی مه رگی كاپیتانیان پێدهدهن.

یای پرووناک کچی کاک حه مه د
ده گپرتته وه که: (باوکم زۆر ئاواتی
ئه وهی ده خواست زیدی خوئی و خه لکی
خوئی بپینتته وه. ده یگوت نامه هوئی له
غهر یبایه تی بمرم. ئیمه له "قوبا"
ده ژیاين. پۆژیک کاک په حیم قازی له
"باکو" ته له فۆنی بۆ باوکم کرد و گوتی
ئیسئا له ئیران شا پۆیوه و ده توانی
سه فهر بکه یه وه بۆ کوردستان،
به لگه کانتیم بۆ بنیره با کاروباری
سه فهر که ت بۆ جیبه جی کهم. نه ویش
هه موو شتیکی بۆ نارد. بلیت کرا و بایم
خوئی ساز کرد بۆ گه رانه وه بۆ مه هاباد.
شه ویک پیش سه فهر که ی، نه وه نده
دلخۆش بوو که حه جمینی نه بوو و
به رده وام له ژووره که ی ده هات و
ده چوو. تا به تللیکی لای نیوه شه و له لای
مامه وه پاشان به زۆری ناردیموه بۆ ماله

خۆم و گوتی به لām به یانی زوو وه ره وه بمه بۆ باکو. به قسم کرد. به یانی که چوومه وه ده بینم
ده رگام لێنا کاته وه. له ده لاقه وه چاوم لێکرد نه وه باوکم به کراوات و ناماده له سه ر مۆبله که
دانیشتوه. هه رچی هاوارم کرد وه لām نه دامه وه. ده لاقه کهم شکاند و چوومه ژوور، به داخه وه
دیتیم که جه سه تی بێگیا نی سارد بۆته وه و جه لته ی دل لێدا وه و کوچیدوا یی کردوه. بۆ من که
هیچکات مروقی بێگیا نیام نه دیتبوو تا ماوه یه ک تووشی شوک ببووم و ته واه نه بووم، به تایبه ت که
ئه و که سه ش باوکم بێ. ته نانه ت که ئیسئا ش دیتته وه یادم، خه م و ترس و یادی باوکم، ده بینته
سندە کو لێک و به ر به نه وکم ده گرێ. دوا یی له گو پستانی شاری "قوبا" به خاکمان نه سپارد.
به پتی گیرانه وه ی یای پرووناک و شایه دی خزمان، رێکه وتی کوچیدوا یی کاپیتان، ده کاته ۳۰ ی
خاکه لێوه ی سالی ۱۳۵۸ (۱۹-۴-۱۹۷۹ ز).

گه ر وینه ی کێله که ی کاپیتان چاو لێکه ن، ده بینن که رێکه وتیکی هه له له سه ری نووسرا وه.
سه باره ت به و رێکه وته یای پرووناک به سه رسووپمانه وه وه لām دامه وه که نه وه له تۆ ده زانم که
ئه و رێکه وته هه له یه! نه و ده گه ل نه و رێکه وته ی که من نووسیومه ها ورا بوو، به لām نه یده زانی بۆ
ئه و رێکه وته له سه ر کێله که ی نووسرا وه! و نه یده زانی له کوئی هه له یان کردوه! زۆر پتی نا په حت
بوو. له هه مووی زیاتر به وه دلگران بوو که بۆ ده بی پاشی نه و چه ند سا له ی که کێله که یان بۆ
دروست کردوه، سه رنجی نه و هه له گه و ره یه یان نه دای.

له راسته وه: یای پرووناک، په رویز آغا شووی یای پرووناک و نهو مندالهش نهووی یای
پرووناکه. له سهر کتله که ی نووسراوه محهممه دی مه ولوودی کورد

وتوویژنه کان

وتووژ ده گه‌ل دوکتۆر عیزه‌ددین مسته‌فا ره‌سۆل

پرسیار: له‌كه‌یه‌وه‌ كاپیتان حه‌مه‌دی مه‌لولودت ناسی؟
ئه‌و زیاتر له‌ ۲۰ سأل له‌ من گه‌وره‌تر بوو. سه‌ره‌تا سالی ۱۹۶۱ كاك حه‌مه‌دی مه‌لولودم له‌ باكۆ ناسی. كاك حه‌مه‌دی پیاوێکی سه‌یر و ده‌گمه‌نه‌ له‌ میژووی كورددا. به‌ پیاوێکی ئازا به‌ناویانگ بوو. پێش جمهورییه‌تی كوردستان قاچاغچیتی كردوو. شتی بردوو به‌ قاچاغ له‌ نێوان مه‌هاباد و شیراز^۱ و ئه‌وانه‌. جا ئیتر كه‌ جمهورییه‌ت دروست بوو، وه‌ك بڵێن - ئیستا حیمایه‌ی پێده‌لێن لای ئیمه‌ - حیمایه‌ یا موڕاقیبی پێشه‌وا قازی محه‌مه‌د بووه‌. دائیم ده‌گه‌لیا بووه‌ بۆ هه‌موو شوێنێكا. جا ئه‌دی بۆ ئه‌وی هه‌لبژاردوو؟ ئه‌وه‌ش دیاره‌ پێوه‌ندییه‌کی كۆنی ده‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی قازییا هه‌یه‌.

پرسیار: كاك دوکتۆر چۆن زانیت كه‌ كاپیتان حه‌مه‌د خه‌ریکی ژياننامه‌كه‌یه‌تی و ئه‌و ژياننامه‌یه‌ چۆن ده‌ست بکه‌وێ؟

ژياننامه‌، من خه‌ریكم كرد. وتم كاك حه‌مه‌ چیت دیوه‌ بیگیره‌وه‌. كاك عه‌لی گه‌لاوێژ بۆی شه‌رح كرد و گوتی كاك حه‌مه‌د ئه‌وه‌ عیزه‌ددین ده‌یه‌ه‌وێ ژیانی تۆ بکاته‌ کتییك. له‌به‌ر ئه‌وه‌ چیت دیوه‌ له‌ ژیاانتا بیگیره‌وه‌ و ئیتر ده‌ستی پێکردوو له‌ منالیا و هه‌ژاری و فه‌قیری و باوکی و چۆن په‌روه‌رده‌

^۱ دوکتۆر عیزه‌ددین مسته‌فا ره‌سۆل به‌ ئه‌گه‌ری زۆر لێره‌دا زه‌بنی یارمه‌تی نه‌داوه‌. كاپیتان ته‌نیا به‌ك جار شیرازی دیوه‌ كه‌ له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌وێ دوورخراوه‌ته‌وه‌ (ته‌بعید - نه‌فی کراوه‌)، ده‌نا هیچکات توجا‌ه‌ت و ک‌ه‌ر‌ن و فرۆشتنی ده‌گه‌ل ئه‌وێ نه‌کردوو. به‌لێ، كاپیتان قاچاخچی كه‌لوپه‌ل بووه‌ له‌ نێوان سنووری خه‌یالی و ده‌ستکردی تێران و عێراق و سه‌رده‌می‌کیش باری له‌ودێو را هێناوه‌ و به‌ عه‌جه‌مه‌کانی شاره‌کانی ورمێ و مه‌راغه‌ و ته‌وریز فرۆشتۆته‌وه‌.

کراوه و چۆن گهواره بووه و دوايي، نهو ماوهيهی قاچاخچيتتیه چۆن بووه و چ پرووی داوه، نهوانهی باس کردبوو و ههروهها پتوهنديشی دهگه‌ل ماله قازی له کهيهوه بوو و بۆچی قازیش له ناو خه‌لقی کورددا نهوی هه‌لێژاردبوو تا دايم دهگه‌ليا بن؟ وهک لێره حيمايه‌ی پتی ده‌لێن، به‌س ئی کاک حهمه‌د دهگه‌ل پێشه‌واي له حيمايه‌ش زیاتره. پێشه‌وا بۆ ههر شوێنێک چووه کاک حهمه‌ديشی دهگه‌ل بووه له ماوه‌ی جمهوريه‌ت. که جمهوريه‌ت ته‌واو بوو هاته عێراق.

پرسیار: کاک دوکتۆر گیان نهو ژياننامه‌یه چاپ کرا یا هيچ نووسينيکت له‌سه‌ر کردووه؟
نا، من به‌ته‌ما بووم بيکه‌م به‌ کتیب، دوايي من که له سۆفیه‌ته‌وه به قاچاغ هاڤمه‌وه سا‌لی ۱۹۶۵ - ۱۹۶۶ - نه‌قله‌که‌ی درێژه - چوومه قامیشلو و په‌ریمه‌وه نه‌وبه‌ری تورکیا و له‌وێ را به‌ ناوی دیجله‌ هاڤمه‌وه نه‌ولا بۆ لای ساسوار و ناوشت و زۆرئاوا که دوو دێ بوون. له‌وێ به‌ سواری ناردیانم بۆ لای مه‌لا مسته‌فا به‌ ۱۶ - ۱۷ رۆژ گه‌ییمه‌ دیلمان. سا‌لیک له‌ دیلمان بووم. هه‌موو شه‌وێ مه‌لا مسته‌فا ده‌هات و داده‌نیشت، عه‌زیز شه‌ریف له‌وێ بوو که سه‌رکرده‌یه‌کی شیوعی بوو، مه‌لا مسته‌فا قسه‌ی بۆ ده‌گێراينه‌وه. سا‌لیک له‌وێ بووم و دوايش به‌یانی که ۲۹ی حوزه‌یران بوو به‌ منی گوت لێره دانیشتووی چ ده‌که‌ی؟ بۆ ناچی بۆ به‌غدا له‌وێ به‌شی کوردی هه‌یه و ده‌رس بلێوه. کاغه‌زی دامی بۆ وه‌زیرێک به‌ ناوی نه‌حمه‌د که‌مال فایه‌ق.

پرسیار: له‌ باکو ژيانی کاک حهمه‌د ت چۆن چاو پێکه‌وت؟
به‌یانی زوو زوو ده‌هاته سه‌رم له‌ کولیه‌ له‌ به‌شی داخيلی و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌دا و ده‌یگوت ده‌ چایه‌کی لێتی؛ منیش چام بۆ لێده‌نا. لێم ده‌پرسی چیه به‌و به‌یانییه‌ زووه‌ ها‌توویه سه‌رم؟ ده‌یگوت چی بکه‌م خه‌وم لێنه‌که‌وتوووه و بێتاقه‌ت بووم و ها‌توومه لات. ئیتر ده‌که‌وته قسه‌ بۆم. جا خواردنی بۆ نه‌کردم. جا خواردنی چاکی لێنه‌نا. گه‌یبه‌ی چاکی بۆ نه‌کردین و بانگی ده‌کردین ماله‌ خۆی. ده‌چوو که‌مالیشی ده‌هینا،^۱ که‌مال مه‌زه‌هر. جا که‌مال نه‌وکات ژنیکی پرووسی هه‌بوو، ژنه‌که‌شی ده‌هینا. ژنه‌ پرووسه‌که‌ی که‌مالی قسه‌یه‌کی قۆری کرد و گو‌تی نه‌و گه‌یبه‌یه‌ شتیکی پیسه‌. له‌ زه‌مانی هه‌رپا ئیتمه‌ نه‌وانه‌مان نه‌دا به‌ سه‌گ و پشيله. نه‌دی تێکه‌یی کاک حهمه‌. گو‌تی ئیتر که‌مال و ژنه‌که‌ی به‌و ماله‌دا نایه‌نه‌وه. جا من بچم بازار بگه‌رێم و به‌ چه‌توونی نه‌و که‌لله و گه‌یبه‌یه‌ په‌یا که‌م و نه‌وه‌ی بۆ بکه‌م، نه‌و ژنه‌ش ئاوا بلێ! وه‌للا نابێ به‌و ده‌رکه‌یه‌مدا بن. کاک حهمه‌د کاتی خۆیشی ته‌باخی بۆ شیخ له‌تيفی کردبوو له‌ «حیلله» له‌ له‌لای بووه. ئیتر کتیه‌کانیشی که به‌ قاچاخ هاڤمه‌وه زۆریم له‌وێ دانا، له‌ به‌شیکی ناوخۆ دامنا. له‌بن ده‌ستی ژنیکی ئازه‌ریشا. وتم با لات بن و نه‌گه‌ر شتیکم نارد تۆ بیده به‌ ئاکادیمی. که‌مال زانیبووی و چووبو لێ هه‌ستاندبوو و ته‌نانه‌ت زۆر کتیبی خۆیشمی و ده‌ستنووسی خۆیشمی تیدا بوو. نه‌و ژنه‌ ده‌یزانی که که‌مال په‌فێقمه‌ بۆیه

^۱ مه‌به‌ستیان دوکتۆر که‌مال مه‌زه‌هره.

متمانەى پىكرىدېو دابوويە.

پرسىار: ھىچ بىرەۋەرىيەك ھەيە بۆتى گىراپتەۋە لە يەكپەتە سۆڧىيەت يا لە كۆمارى كوردستان؟

زۆر شتى دەريارەى قازى و دەريارەى ئەو سۆڧىيەتپانەى لەۋى بوون، لە بارەى ئەسەدۆڧەۋە. كۆمەلىك شتى ئەسەدۆڧىشم لا بوو. ئەسەدۆڧ كىيە؟ ئەسەدۆڧ ئەو ۋەختى من لە باكۆ بووم ئەو مودىرى ئوتىلى ئىن تورىست بوو. ئەو ئۆتتەلە گەۋرەترىن ئۆتتەلى باكۆ بوو. من لەۋى بووم جەمال عەبدولناسر ھاتوۋە و لەۋى دابەزىۋە، ئەۋەى ئەندۆتيزيا لەۋى دابەزىۋە سۆھارتۆ. ئەسەدۆڧ لەۋى مودىر بوو. من چوۋمە ئەۋى لای. ھىتېرىكى ھىتا و قۆرىيەكى خستە سەر و چاى لىئەنا. ئەسەدۆڧ لە مەھاباد بوو. وتى من بە ناۋى ئىشى تىجارى ئاردراۋوم بۆ مەھاباد بەلام لە ئەسلىدا لىپرسراۋى ھەموو كارەكە بووم بەرانبەر بە سۆڧىيەت. جا ئىتر ئەو باسى شەخسىيەتەى قازى بۆ كىردووم. جا قازى مەمەد ئەلەين زامانى زۆر زانىۋە ئىنگلىسى و فەرەنسى و توركى ئىستانبولى و توركى ئازەرى و فارسى و عەرەبى. ئەو ئەۋى قازى زۆر بە كراۋەيى و بە ۋازى پوۋسى قسەى دەكرد. ئەسەدۆڧ لىپرسراۋى جەمھورىيەتەكە بوو. زۆر بە گەۋرەيى باسى قازى دەكرد. بە كاك كەمام گوت كە ۋەرە من ئەسەدۆڧ دەناسم و ۋەرە شتى لى ۋەرگەر، بەلایەۋە ھىچ نەبوو. ئەو پەھىمى^۱ ھەبوو بەلایەۋە پەھىم سەرچاۋە بوو بۆ ئىشى مەھاباد. بەلام ئەسەدۆڧ شتى زۆر لا بوو چوون ئەو لىپرسراۋ بوو. سەلاھەدىن قوربانۆڧ ھەبوو ئەۋىش مەستولى عەسكەرى بوو لە ئىشى مەھاباد، ئەۋىشم دىۋە باسى قازى ئەكرد. قازى ۋەك ئەۋان باسىان ئەكرد شەخسىيەتتىكى گەۋرە و ھەلەكەۋتوۋ بوۋە لە كورددا. ئەۋەى قازى شتىكى دەگمەنەكە مەلایەك لە قەزايەك ئەو ھەموو تۋانا و خۆندەۋارىيەى ھەبى. جا شەخسىيەتەى قازى، كۆمەلىكى كاك ھەمەدى مەۋلۇدى بۆى باس كىردووم. بەلام بە ۋەۋەش ئاخىرى قارەمانانە چۆ بەر سىدارە. دەريارەى ئىعدامەكە قسەى قۆر ئەكرا بەلام خەلقى مەھاباد باش ئاگادارن كە چۆن لەدار درا.

سپاس بۆ كاك (ئازاد بايز چەمچەمالى) كە ئەم چاۋپىكەۋتتەى بە فىلىم بۆ ئامادە كىردم.

^۱ مەبەستىيان خۋالىخۆشبوو پەھىمى سەيفى قازىيە.

وتووژ ده گەل کاک مه حموود (...)^۱

مالمان له گه ره که ئهرمه نيان بوو. کاک حه مه دی مه ولوودی له من به ته مه نتر بوو. ئه و سه روکی پيشمه رگه ی بوو. ئه گه ر ده چوه سه فه ری یا له شه ری ده هاته وه دایکم و وان ده یانگوت کاک حه مه د هاتۆته وه به بيمزه په تی. ئه من منداڵ بووم، بۆ پيشمه رگایه تی تفه نگیان نه ده دامی، بۆم هه لئه ده گیرا. تازه ده هاتم بخوینم. ماله کاک حه مه دی جیراغان بوون ماله «میرزا سألحی ئازان» یش (جه وانه ردی) یان پێ ده لێن جیراغان بوون. پيش شه هریوه ری هه زارو سێسه د و بیست و ئه وانه که رووسه کان هاته ئیره کاک حه مه د خه ریکی کاسپی بوو. به بیرى منیش نه چونکه ئه من منداڵ بووم. باجه خورشید خێزانی بوو. سێ کچ و کورێکیان هه بوو: باجه ئامین، باجه کافیه و باجه فاتم کچه کانی بوون و کوره که شی کاک خانه بوو. کاک خانه زۆر به نازداری گه و ره بوو، نازدارێک بوو مه گین خودا بزانی. پيشمه رگه یه ک مسته فا چه په (چاوشینی) یان پێده گوت پيشتر ناله ندى ده کرد. هه ر پيشمه رگه ی کاک حه مه دیش بوو، ئه و و دوو پيشمه رگه ی دیکه له ماله کاک حه مه دی موخافیزی کاک خانه ی بوون. دایمه کاک خانه یان ده باوه ش دابوو.

دوايه که رووسه کان هاتن ئیره بۆمباران کرا، وه ده زانم ئه لعانه عالم هه موو هه لاتن بۆ سه ر قه بران، خه لک ده گریا. چون قه تمان ته یاره نه دیتبوو. به قامکی ته یاره که مان پيشانی خه لکی ده دا. له بیرمه ده مگوت ئه وه تا ته یاره په ش، ئه وه تا ته یاره په ش. جا تا ئه و سألانه خه لک ده یانگوت قامک رامه دیژن ده نا خه له بانه که ی وه ده زانی تفه نگتان پێه گولله ی پێوه ده نین، ده یهاوی. به لێ عورووس ئیره یان گرت ئیدی ئه فسه ر و سه رباز پادگانیان چۆل کرد. ولات تیک چوو ئه فسه ر ده هات ده یگوت بابه ئه و لیباسه کورده یی خۆت بده به من چه که که شمت ده ده می چه ندیش پوول ده وێ ده تده می. هه لاتن رویشتن و بلاو بوونه وه.

پيش ئه وه ی عورووس بینه کۆمه له ی ژیکاف هه بوو. به دزی لیکتر خرده بوونه وه هه ر ئاوا کۆمه له یان ساز کرد. ئه گه عورووس هاتن شه وانه خه لک لیک خر ده بوونه وه سه رته یان ده کرد ده یانگوت عورووس ئاوا ده کا و ئاوا ده کا و قه راره چه کمان بۆ بنێری. ئیدی ئه گه ر عورووس هاته ئیره، لیره ولات بوو به هه رجومه رج. قازی محه ممه د ده ستووری دا هه ر که س قودره تی هه یه تفه نگی بکړی و په یدای کا، هه رکه س نه تی به کۆله وه ژ و داری وه رن کیشکی بکیشن، هه ر شه وه ی مالیک بچنه ده ره وه ی سابلایغی ده نا مه نگور و خه لکی دیکه دین ئالانمان ده که ن. ئیدی عالمه که هه مووی خرپۆوه و وه دووی قازی که وتن، خه لک هیندیکی تفه نگیان کړی.

له قاوه خانه ی چاوشینیان پێ ده گوت ئه لمان بۆته ماله ئه حمه دی خمی، خه لک کیشکی ده دا هه ر شه وه ی مالیک. ورده ورده میرمیرینیان ساز کرد. یه کیک ده بوو به میر، خه لکیان به سوّعبه ت

^۱ له بهر هۆکاری تاییهت نه یویست بناسری

بانگ ده کرد، ده یانگوت ته تۆ ټو کارهت کردووه، جهریمه یان ده کرد. میریکیش له گهړه کی ره زگه یان داندرا به نیوی محهمه د لاوازه. بابی ټو عه بلایه یی بوو قاوه خانه ی هه بوو. ماله (جولفایی) یان پټ ده لټن، زور میریکی چاک بوو. میری گهړه کی ټیمه ش سه دیقی سیاسه ری بوو. ټیستا دیموکرات دانه مه زرابوو. جاریکی ټه وانه ناردیان له دووی قازی محهمه دی، کوتیان قازیش جهریمه ده که ین. یه کتیکیان نارد کوتیان قوربان میرمیرینمان داناوه ټاگامان له ولاتیه. ټه لعانیش میر ده فهرموئی یان ده بټی قازی بټه تیره یا سه ټهن جهریمه ی ده که ین. قازی کوتی عه ک باره که لالا. زینده باد ټاگاو له ولاتیه، وه لاله ی پټم ناکرئی و ناتوانم دنا ده هاته غزمه تتان، به لام سه ټه نی ده ده م، وه لا ټه وهنده یان جهریمه کرد. جا له وه ی دواوه ورده ورده له گه ل عورووسان بوون به یه ک.

شه وټک عورووس به پټگابه کی په نا پردی سووری هه ره کوندا ټه وه ی لای باغی مکایی به ماشینی برنوو یان فریډا. هه موو ده پوئی دابوو. هه مووی لټی نوو سرابوو « زیددی یه هوود». هه موو ئی ټالمانی بوو گرتبوویان، ټالمان زیددی یه هوودی بوو. برنوو کان برنوو ی سهرتوویان پټ ده گوتن، جا گه وړه و چکوله هه موو جوړیکی تیدابوو، ده یانگوت ته یاره شکتین. ئیدی قازی مه ټوووری نارد کوتی برؤن سهر و تفه نکتیکیان بده نی. ئیدی هه ره که س پټشمه رگه بوو تفه نگی هه لگرت و هټیاپانه حه ساری دارایی. هه مووی ده پوئی دابوو، به نه فتی و به ماسله (گازوئیل) ی پوئه که یان لټ ده کرده وه و خاوپټیان ده کرده وه. جا ورده ورده ته شکيلات ساز بوو، ژیکاف پهره ی گرت و کاک حه مه دیش خوئی نیشاندا و بوو به پټشمه رگه، دواتر بوو به سه روکی پټشمه رگه ی.

کاک حه مه د پیاوټیکی زیره ک و به غیرهت بوو. ده سته و مه سته ی ساز کرد. پټشمه رگه یان ده ئیختیار نا. له گهړه کی ټیمه یه ستا پټشمه رگه دانه مه زرابوو، کابرایه ک پټیان ده گوت عه زیزی قادر حه یرانی هاتبوو له مزگه وتی فه قیران ده ستوئوژئی بشوا، له وئی له قسان کابرایه ک رقی لټی بوو له ده ستاوه کانی مزگه وتیدا کوشتی. خه به یران دا به کاک حه مه دی، کوتی ټه وشو ده یگرم. له چوارپری مه وله وی بو سهری باغ و باغات بوو، چول بوو. که س نه یده وټرا به شو بچټه ټه وئی یا بچټه گومبه زان. جا ټو گومبه زانه ش وه ک ټیستا نه بوو، زور ناخوش و خفه بوو، ده رکه ی نه بوو. کاک حه مه د به ته نی چوو. ته واوی ولاتی گهړابوو. هه تا به یانی گهړابوو نه یدیتبووه. بو سبه نی دیتپانه وه، کابرا نیوی سه عید... بوو؛ گوئلیک و مانگا و شتی هه بوو هه موویان راگوئست و ماله که یان ټاورتټیه ردا.

دواتر که ژیکاف پهره ی گرت میر حه ج و محهمه د مه حموود و مسته فا خوشناو وان هاتنه تیره، کاک حه مه د ده گه ل هه موان پټوه ندی هه بوو. ده یانگوت مسته فا خوشناوی زور خوش ده ویست. ته نانهت ده یانگوت مسته فا خوشناو چارده زمانان ده زانی و زور زیره که. کاک حه مه د پټشمه رگه یه کی زور به غیرهت و به کار بوو، که س نه یده وټرا خوئی تیگه یه نی. ده گه لکوو ته شکيلاتی

دیموکراتی دامه‌زرا، کاک حه‌مه‌د هه‌میشه له جه‌به‌هی بوو. قازی زۆری خوش ده‌ویست. کاک حه‌مه‌دیان کرده‌په‌ئێسی جه‌به‌هی، هه‌میشه له جه‌به‌هان بوو. زۆرتر له جه‌به‌هی شاهیندژ و سه‌قزی بوو. نه‌گه‌ر شه‌ر کرا و شه‌ر ساز بوو و تفه‌نگیان دانێ. شه‌په‌که‌ عومده‌ بوو و په‌ره‌ی گرت. له‌شکری ئێرانی له‌ سه‌رده‌شتی مابوو. له‌وێ شه‌په‌بوو کاک حه‌مه‌د پۆیشته‌ نه‌وێ. «وه‌ستا برابیم» یک هه‌بوو به‌ننای چاک بوو، «وه‌ستا برابیمی مام که‌ریم» یان پێ ده‌گوت؛ ده‌ستی له‌ به‌ننایه‌تی هه‌لگرت و بوو به‌ پێشمه‌رگه‌. پێشمه‌رگه‌ی کاک حه‌مه‌دی بوو. له‌ شه‌په‌کیدا وه‌ستا برابیم شه‌هید بوو، کاک حه‌مه‌د ته‌رمه‌که‌ی نارده‌وه‌ و پاسبارد به‌ ئیحترام و پێزیکی زۆره‌وه‌ بینێژن.

ده‌یانگێراوه‌ ده‌یانگوت هه‌رکه‌س له‌ جه‌نگه‌ی شه‌په‌دا هه‌لاتبا و جه‌به‌هی به‌جێهێشتبا یا له‌خۆرا پاشه‌کشی کردبا، کاک حه‌مه‌د ده‌یکوشت. جارێکی ده‌ستیکی سێ- چوار که‌سی له‌ جه‌به‌هی سه‌رده‌شتی پاشه‌کشیان کردبوو و هه‌لاتبوون، کاک حه‌مه‌د گه‌راپۆوه‌ و گرتبوونی. هه‌مووی کاغه‌زی ده‌ مل کردبوون و بۆ قازی محه‌مه‌دی نووسیوو ئه‌وانه‌ له‌شه‌ری هه‌لاتوون، له‌ سابلأغی ئابروویان به‌رن؛ ئه‌گه‌ر وا نه‌که‌ن جه‌به‌هی سه‌رده‌شتی به‌جێ ده‌هێلم. ئه‌وانه‌یان له‌ سابلأغی گێرا، خه‌لک پێی ده‌کوته‌ن هه‌ی ح...، هه‌لاتوون؟! یه‌کیانم له‌بیره‌ ئێوی عه‌بلا... بوو.

زێڤۆ به‌گ له‌ سه‌رده‌شتی بوو، زێڤۆ به‌گ شکاک بوو. کاک حه‌مه‌د ماوه‌یه‌کی ده‌گه‌ل ئه‌وی بوو. له‌ هه‌رجێه‌ که‌ شه‌په‌که‌ تووند بووبا کاک حه‌مه‌د غاری ده‌دا ده‌چۆ نه‌وێ. ده‌گه‌ل زێڤۆ به‌گی شکاک بوو، ده‌گه‌ل بارزانیان بوو. هێنده‌ زیره‌ک و لیهاتوو بوو ئێوانکی ده‌رکردبوو. هه‌ر جه‌به‌یه‌ک کاک حه‌مه‌دی لێبووبا وه‌ی پێشمه‌رگه‌کانی دیکه‌ش زیاتر ده‌بوو.

که‌ ولات تێکچوو، قازی محه‌مه‌د و چه‌ند که‌سی دیکه‌ له‌ مه‌هابادی را به‌ره‌و میانداوایی به‌روپیری سه‌رتیپ هوماپوونی چوون. ئه‌و غایه‌نده‌ و نوێنه‌ری شای بوو. سه‌رتیپ هوماپوونی له‌سه‌ر ئه‌سپی بوو، له‌شکره‌که‌شی ده‌گه‌ل بوو، کوته‌ی: «همین که‌ به‌ مه‌هاباد رسیدیم تمام حمد مولودها را بگیرد و تحویل من بدید» (ده‌گه‌لکوو گه‌یشتینه‌ مه‌هابادی هه‌رچی حه‌مه‌دی مه‌ولووده‌ بیانگرن و بیانده‌ن به‌ من). کوته‌یان قوربان حه‌مه‌دی مه‌ولوودی یه‌ک نه‌فه‌ره‌. کوته‌ی: «پیم وانییه‌، شتی وا نابێ. کوته‌یان به‌لێ هه‌ر یه‌ک نه‌فه‌ره‌. کوته‌ی شتی وا چۆن ده‌بێ، ئه‌من چوومه‌ جه‌به‌هی شاهیندژی شه‌په‌کی زۆر توند بوو؛ پێیان کوتم وریای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی به‌. چوومه‌ سه‌قزی ده‌یانکوته‌ وریای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی به‌. ده‌چوومه‌ سه‌رده‌شتی ده‌یانکوته‌ وریای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی به‌. کوته‌یان قوربان وه‌للا هه‌ر یه‌ک نه‌فه‌ره‌.

یه‌ستا ولات تێکه‌چوو بوو کاک حه‌مه‌د له‌ جه‌به‌هی سه‌رده‌شتی را ده‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه‌ هێندیک له‌ مه‌نگوران و خه‌لکی دیکه‌ کوته‌ویان ئه‌وانه‌ به‌ شکاوی ده‌گه‌رینه‌وه‌ سابلأغی، تێمه‌ش لێیان ده‌ده‌ین و تالانیان ده‌که‌ین و تفه‌نگه‌کانیشیان لێ ده‌ستێنین. وه‌لا خه‌به‌ریان دا به‌ کاک حه‌مه‌دی. کاک حه‌مه‌دیش به‌ پێشمه‌رگه‌کانی کوته‌بوو خوێنم ده‌گه‌ل خوێنتانه‌ هه‌تا

تەحویلی شاریو نەدەمەو و نەوگەرپنمەو و شاری بۆ هیچ کوئی ناچم. وەلا لە لای گەنەدار و گوێچکەدەرئ و ئەو دێهاتانە، مەنگور و خەلک سەنگەریان لە پێشمەرگە گرتبوو. ئیدی کاک حەمەد دەگەڵ دەستیک پێشمەرگە پۆیی کوتی جا دایانگرن، روحمو پێیاندا نەیه. وەلا لێیان دابوون شکاندبوویان. تەنگیک زۆریان لە مەنگوران ئەستاندبوو. هیندیک هەلاتبوونە گەنەدارو گوێچکەدەرئ. گەنەدار و گوێچکەدەرئ وێران کرابوون.

یەکیک لەو پێشمەرگانە لەگەڵ کاک حەمەدی بوو نێوی حەسەنی پەسوولە شلقەیی بوو. هەرودەها ئەو وەستا بڕایمە پێشتر کوتم، هەروابێتەو مەمەدی هیندووش، مەجید قوباد و هەردووک ژن بڕاکانی خۆی عەلی و مستەفای یاوهری (پەهەبەر) و مەحیدینی ئایشی کوللێران لەگەڵ کاک حەمەدی بوون. ئەو مەحیدینە ئەگەر قازی شەهید کرا و بۆخۆشی لە کاک حەمەدی هەلبەرا ئیدی تیکەلی کرد دەنا زۆر پێشمەرگە چاک بوو. جا ئەو کاک حەسەنی پەسوولە شلقەیی دەگەڵ پێشمەرگەبەکی چوو بوونە نێو گەنەدارئ. گێراپەووە کوتی لە نێو دێی بووین کولانەبەکی گەورە مریشکان بوو ئەگەر تەماشام کرد پەرۆبەکی سووری تێدابوو، دیتم ژنیک بوو خۆی دەویدا شاردبوو. ئەگەر دەستم دەوێ پێاکرد کوتی بڕالە پیاوی چاک بە ئافەرەتم، کوتم خوشکی ماتبە با نەتبینن.

بەلێ مەنگورەکان شکان، هاتینەووە کک کاک حەمەدی باسی ژنەکەمان بۆ گێراو، ؛ کاک حەمەد کوتی دەبێ بچن ئەو ژنە بێننە ئێرە، ئەمەش هەر دۆعامان دەکرد خولایە ئەو ژنە لەوێ نەما بێ و پۆشیتبێ، ئەگەر چووین ژنەکە لەوێ نەما بوو. گەرپنەووە کوتم کاک حەمەد بەخودای لەوێ نەما بوو. کاک حەمەد کوتی شتی وا نابێ. کوتم دەلێی یەکیکی بێرە یا بۆخۆت بچۆ چاوی لێ بکە، وەلا پێشمەرگەبەکی دیکە دەگەڵ ناردم؛ کوتی بزانە راست دەکا؟ دەگوت لێ دەپرسم بۆ پێشیان پێ گرتین؟ بۆ ئاوايان لە ئیمە کرد؟ ئیمە لە پۆژیک ئاواداین، لەباتی ئیحترام و قەدرمان بگرن، بۆ سەنگەریان لێ گرتین؟ خۆ ئەو ئەمنیان دەگەڵ نەبامایە و لەشکریان دەگەڵ نەبایە هەموویان تالان دەکردن.

کاک حەمەد زۆر ئازا بوو پێشمەرگە و هەر نەبوو. یەکی قوڵە خرە بوو. کلاویکی تووکی لەسەر دەنا. کلاو خوودیان پێ دەگوت. عورووس نیو بالتۆیەکیان دابوو بە هەموان، ئەویش یەکی وای دەبەر دابوو. زستانان دەبەری دەکرد. تەنگیک قوڵە سەرتۆپیشی پێ بوو. بڕنووی چاکی پێ بوو؛ دەمانچە و خەنجەریشی دەبەست ئیدی هەر شیرن بوو چاوی لێبکە. ئەرئ وەلا هەمیشە ئەگەر دیانگوت کاک حەمەد هاتۆتەو، دوو شەو و پۆژان لێرە دەبوو، ئیدی بەغار دەچۆو جەبەهەکان، ماوێهەکی بەسەر جەبەهە سەردەشتی پادەگەشت.

بەلێ پێشمەرگە گەرپنەووە. خەلک بیستبووی لە پێهە پێشیان پێ گرتوون، نیگەرەکان بوون خەلکی دێهاتی سەر پێهە هاتبوونە سەر جادە. کاک حەمەد هەتا تاقەداری دەگەڵیان هات. وەلا هەرکەس

كوړ و كهس و كاري خوۍ ماچ ده كړد پيشمه رگه كان ده يانگوت نه گهر كاك حه مه دمان ده گهل نه بووبا هه مووی ده شكاین. جا نه وده می كاك حه مه د یه ك یه ك پيشمه رگه كانی ماچ كړد. گهر دن نازادی لن خواستن و کوتی نه وه نه گڼو هه موو به سلامه تی گه یشته وه ټیو كهس و كاری خوتان نه من ده پړوم، تازه نامیننه وه. وه لا به ټیو باغ و باغات و میشه كانی «داشته مر» یدا پړویشتبوو لای «قازیوا» سی. نه وده می نه و سه دده ټیستا ساز نه كرابوو. پاش چه ند سالان کوتیان كاك حه مه د چوته عوروو سیاتی. ده ولت جایزه و پوولی ده دا به هه ركهس بیگری یا پاپورتی لن بدات. به ته واوی دیهات و ولاتیان راگه یاندبوو هه ركهس ببینیته وه، خه به رمان لن بده نی، ټیمه جایزه ی ده دده نی؛ به لام ده ولت هه رچی كړدی بویان نه گیرا. جا ټیدی نازانم دوايه ده گهل مه لامسته فای یه كریان گرته وه یان نا. پاش چه ند وه ختان کوتیان كاك حه مه د نه وه له مه سكه وټیه، كاغه زیان بو ناردوو. جاریکی نه من نه مدیت به لام کوتیان هاتوته وزنده ری. نه وه قسه ی دواي ټیكچوونی حكومه تی قازی بوو. ده ولت به له شكر و هیزکی زوره وه چوو بوون، ده یانگوت زوو خوۍ گوړیوو، لیبا سیکی قوله ی، شری ده به ركه دبوو و خوۍ كاواوی كړدبوو، مه پ و ده واوی وه پيش خوۍ دابوو نه وانیش به راستی وه یان زانیوو شوانه، وه لا خوۍ نه جات دابوو، نه یان ناسیبوو. جاریكیش کوتیان هاتبوو دیه کی، پیم وابی ټیوی دیه كه ی خه لان بوو. باجه خورشید چوو بوو كنی.

جاریکیان كابرایه کی خه لکی ټیره «ده رویش حه مه دی ره جبه» بیان پنده گوت ده گهل شیخ حه سه نی غه وساباتی ویستبوویان بچه به غدايه. قه دیم ده یانگوت هه ركهس بیهه وټی بیته شیخ، ده بی بچینه خزمهت حه زره تی غه وس چله ی بكیشی، له وټی چله ی بكیشی پړوژی ده نكه خورمایه کی بخوا، جا ده بیته شیخ، قه دیم ناوا بوو. جا نه و ده رویش حه مه ده گیرایه وه کوتی پړویشتبووینه نه و دیوی، له وټی مه جلیسیك بوو دانیشتبووین، باسی نازیاه تی و غیره تی كاك حه مه دی مه ولوودیان ده كړد. ده یان کوت قازی بیوی هیچی بو نه ده كرا، هه ر دوعای بو ده كړد هیچی لن نه یه. له هه موو جبهه كان دايمه حازر بوو. کوتی له منیان پرسی کوتیان كاك حه مه د پیاوټی چون بوو؟ نه منیش كوتم وه لا پیاوټی قوله خړه بوو كلاو خوودیکی له سه رده نا، زور به غیرهت بوو، نه گه ناوا چاوت لن كړدبا به خووه نه بوو به لام نه گهر پیاو دهیدی لټی ده ترسا. کوتیان ببینی ده یناسیوه؟ كوتم وه للاهی له میژیشه نه مدیوه، په نكه. کوتیان له وانه كیهایان كاك حه مه ده؟ پیداهاتم ته ماشام كړدن، كوتم هیچیان هه ونین. وه لا له نه كاو یه كیكم دیت وه لا ده ستم ده نه ستوی كړد، ماچم كړد كوتم نه وه تا نه وه یه. كاك حه مه د کوتی كوپه پیاوی چاك به بو خاتری خودای ده نكنی نه كه ی. كوتم نا باب. باجه خورشید و وانیش هاتبوون. پیمكوت چت پتویسته؟ کوتی هیچم پتوویست نه. وه لا ناوام گوی لیوو نه و كابرایه کوتی بوخوم كاك حه مه دم له خه لان دیت.

وتووژ ده گهل: كاك مه حمود (...) ۱۸-۴-۱۳۹۶ - ۹-۷-۲۰۱۷ یه كشه ممه.

ناماده كړدی: پاریزراوه

وتووژ دهگه‌ل کاک عه‌لی قازی (کوپی ره‌ش)

پرسیار: کاک عه‌لی، به‌رێزتان ناوی کاک حه‌مه‌دی مه‌لوده‌چرچیتان بیستوهه؟ ده‌یناسن؟
وه‌لام: ئه‌وه‌نده‌ی من له‌ بیرم بێ کاک حه‌مه‌مه‌دی مه‌لوده‌چرچی پیاویکی زۆر عاقل و شه‌رکه‌ر بوو. هه‌میشه‌ ده‌گه‌ل مه‌رحوومی بابم زۆر پتوه‌ندییه‌کی نیزیکیان هه‌بوو. پاشان که‌ کۆمار نه‌ما کاک حه‌مه‌مه‌د چوو بۆ باشووری کوردستان. هه‌روه‌ختی ده‌هاته‌وه‌ بۆ باغی ساوی خۆمان، من ده‌چووم ده‌مدی و زۆر خوشحال ده‌بووم. له‌ پاشان چوو بۆ یه‌کیه‌تی سو‌قیه‌ت و له‌وێ ره‌حیم ناغای سه‌یفی قازی زۆری ناگا لێبوو. ده‌وله‌تی شو‌ره‌وی باخچه‌یه‌کی دابوو به‌ کاک حه‌مه‌مه‌د و خه‌ریکی کشت و زه‌رغ و شتی وا بوو، له‌ پاشان براکه‌ی حه‌مه‌مه‌د ئه‌مین چوو بۆ رووسییه‌ی و له‌وێ بیسه‌ر و شوێن بوو نه‌مزانێ چی لێهاته‌وه‌. فه‌قه‌ت کاک حه‌مه‌مه‌د له‌ باکوێه‌ بوو و له‌ باخچه‌که‌ی خه‌ریکی کاری خۆی بوو و سه‌ری خۆی پێ گه‌رم ده‌کرد. هه‌ر له‌و باخچه‌یه‌ش وه‌فات ده‌کات.

پرسیار: کاک عه‌لی ئه‌وه‌کاته‌ی که‌ کاک حه‌مه‌د له‌ باشووری کوردستان بوو و ده‌هاته‌وه‌ بۆ مه‌هاباد، به‌ ئازادی ده‌هاته‌وه‌ یا به‌ قاچاخی؟

وه‌لام: نا، نا، به‌ قاچاخی چۆن! ئه‌و قاچاخ بوو. مسته‌فایه‌ک هه‌بوو که‌ باخه‌وانی مه‌ بوو. ئه‌و ده‌هات ناگاداری ده‌کردمه‌وه‌. زۆریان ناگا لێی ده‌بوو. هه‌میشه‌ش موسه‌للح بوو و ده‌مانچه‌ و تفه‌نگی پێبوو. هه‌میشه‌ له‌ کن مسته‌فای ده‌مایه‌وه‌. مسته‌فاش بۆخۆی هه‌م باخه‌واغان بوو هه‌م کیشکچی به‌رده‌رکی مالی ئێمه‌ بوو.

پرسیار: له‌و دیدارانه‌دا که‌ ده‌گه‌ل کاک حه‌مه‌د کردووتانه‌ باسی چی ده‌کرد؟ کاک حه‌مه‌د له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانیدا ده‌لی که‌ ویستووم شو‌رش ده‌ستپێکه‌مه‌وه‌ و ئه‌و باسه‌شم ده‌گه‌ل کوپی ره‌ش کردووه‌. چیت له‌بیر ماوه‌ له‌و باره‌یه‌؟

وه‌لام: به‌لێ. ئه‌و پێشنیاره‌ی به‌ من کرد. ئه‌لبه‌ته‌ زۆر رابردوویه‌کی دوور و درێژه‌. کاک حه‌مه‌د هه‌میشه‌ خه‌می کوردایه‌تی هه‌بوو و ده‌یویست کوردستان سه‌ربه‌خۆ بێ. ئه‌و وه‌ک براهه‌کی خوشه‌ویست بوو بۆ من. ئه‌لبه‌ته‌ ئه‌و زۆر له‌ من به‌ عومرتی بوو. که‌ ده‌هاته‌وه‌ بۆ باغی خۆمان له‌وێ له‌ناو باخ چارداخیکمان هه‌بوو که‌ هه‌میشه‌ له‌وێ ده‌مایه‌وه‌. من له‌وێ ده‌چوومه‌ خزمه‌تی. له‌ باکوێه‌ش که‌ ده‌بوو کاک ره‌حیمیش زۆری ناگا لێده‌بوو.

پرسیار: مامۆستا هه‌زار له‌ کتێبه‌که‌یدا به‌ ناوی چێشتی محی‌تور ده‌نووسێ که‌ حه‌مه‌دی مه‌لودی چه‌ته‌ بووه‌. ناخۆ ټیوه‌ له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ چ زانیارییه‌کتان هه‌یه‌؟

وه‌لام: وه‌للا‌ من نه‌مبیس‌تووه‌ و نازانم به‌لام که‌سیکی زۆر ئازا بوو. هه‌میشه‌ نێوانگی ئازایه‌تی هه‌بوو. ژیان خانم هاوسه‌ری کاک عه‌لی لێی دووپات ده‌کاته‌وه‌ که‌ چه‌ته‌ بو یا نا؟ کاک عه‌لی ده‌ وه‌لامدا ده‌لی: نا، نا، ئه‌وه‌نده‌ ئه‌من بزانی چه‌ته‌ نه‌بووه‌.

سپاس بۆ کاک عه‌لی قازی و ژیان خانمی هاوسه‌ریان که‌ ئه‌و وتووێژه‌یان ده‌گه‌ل کردم.

په پراویزه کان

یای خورشید ره‌هبر (هاوژینی کاپیتان)

یای خورشید ره‌هبر که به (دایه خورشید) ده‌ناسرا، هاوژینی کاپیتان همه‌دی مه‌لوده چرچی بوو. له بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار و ده‌ستکورتی مه‌هاباد و له‌پیکه‌وتی ۲۷ خه‌رمانانی سالی ۱۳۰۱ ی هه‌تاوی له‌دایک ده‌بن. دایکی ناوی «ئامین» و بابی ناوی «خه‌لیل» بووه که به «خه‌لیل مه‌زن» ده‌ناسرا. دوو برای له‌خۆی چکۆله‌تری هه‌بوو به‌ناوه‌کانی «عه‌لی» و «مسته‌فا». ته‌مه‌نی دایه خورشید ده‌وری ده - یانزده سالان بووه که دایک و باوکی به‌هۆی نه‌خۆشی ده‌مرن و منداله‌کان هه‌تیو و بیتاوه‌دێر ده‌مینه‌وه. دایه خورشید ده‌یگتیراپه‌وه که: (دوا‌ی مه‌رگی دایک و باهمان نه‌وه‌نده گچکه بووین که شه‌و داده‌هات و تاریک ده‌بوو، ده‌ترساین

له‌ژوره‌که‌مان بنووین، بۆیه هه‌ر سیکمان ده‌چووین له‌ته‌ندوویری ماله‌که‌ماندا خۆمان ده‌شارده‌وه. کاتیک که‌پۆژ ده‌بووه و ده‌مانه‌ه‌ویست بینه‌ده‌ری، هه‌موو جاری گیرمان ده‌کرد. نه‌وه‌نده مندال بووین که نه‌مانده‌زانی ده‌بن یه‌که‌یه‌ک له‌ته‌ندوویره‌که بینه‌ده‌ری، هه‌رستیکمان به‌یه‌که‌وه هه‌لده‌ستاین به‌لام جێمان نه‌ده‌بووه و له‌زارکی ته‌ندوویره‌که گیرمان ده‌کرد. که سه‌رکه‌وتوو نه‌ده‌بووین، داده‌نیشتین تیر ده‌گریاین هه‌تا جیرانه‌کان به‌هانامانه‌وه ده‌هاتن و یه‌که‌یه‌ک رایانده‌کێشانه‌ده‌ری). ماوه‌یه‌ک ئاوا به‌بیکه‌سی، نه‌داری و بێده‌ره‌تانی پۆژ و شه‌وه‌کان تێپه‌ر ده‌که‌ن. کاک همه‌د ئه‌و سه‌رده‌م که‌سیکی لاو و په‌به‌ن و هه‌روه‌ها له‌ناو هاوته‌مه‌نه‌کانی خۆیدا و له‌ناو چینی بیکه‌س و نه‌داردا خۆشه‌ویست بووه. ده‌گه‌لکوو چیرۆکی ئه‌و مندالانه به‌گوێی کاک همه‌د ده‌گا، خێرا خۆیان لێ به‌خواه‌ن ده‌کات و بالیان به‌سه‌ر ده‌کیشی و ده‌بێته‌ پشت و په‌نایان و له‌بیکه‌سی ده‌ریان دێنی.

پاشان که دایه خورشید ده‌گاته ته‌مه‌نی ۱۴ سالان، ده‌یخوازیت و ژبانی هاویه‌شی پتکدێتن. به‌ره‌هه‌می ئه‌و ژبانه‌سی کچ و کورپک بوون به‌ناوه‌کانی ئامین، خانه (به‌ناسنامه ناوی

«عبدالپه‌حمان»^۱، فاتم (به ناسنامه ناوی «نایشی» یه) و «کافی» یه. له پاش کۆچ کردنی کاپیتان بو شوپره‌وی، نهو ژنه قاره‌مانه له دژوارترین دۆخدا، به کلاوچنین و پتچ بادان، منداله‌کانی گه‌وره کردووه. نه‌وه له حالیکدا بوو که گشت ملّک و باغه‌کانیان له‌لایهن ده‌وله‌ته‌وه ده‌ستی به‌سه‌ردا گیرابوو. دایه خورشید تا کۆتایی ته‌مه‌نی سه‌ربه‌رزانه به کاپیتان وه‌فادار مایه‌وه و منداله‌کانی پیکه‌یاندا و دایمه‌زراندن. ته‌نانه‌ت تا نه‌وکاته که هه‌والی مه‌رگی کاپیتانیان پێدا، هه‌ر چاوه‌پروان بوو رۆژنیک کاک حه‌مه‌د له ده‌رگای ماله‌که‌ی وه‌ژوور که‌وێته‌وه.

به‌داخه‌وه له دواساله‌کانی ته‌مه‌نیدا له مه‌هاباد له‌لایهن منداله‌کانیه‌وه زۆری کوپره‌وه‌ری و بێوه‌فایی دیتن و به‌ناچار ماوه‌یه‌ک له مالی کاک عه‌لی برای ده‌ژیا و خزمه‌ت کرا که له سابلّاخ به «عه‌لی یاوه‌ر» ده‌ناسرا. هه‌رکات دایه خورشید دلّی ته‌نگ ده‌بوو، ئاوا دلّداری خوشکی خۆی

ده‌دایه‌وه و ده‌بگوت که: خوشکی گیان بو‌خۆت ده‌زانی که هه‌موومان قه‌رزداری کاکمین، تیره هیچ مالی خۆته، مالی کاکیشمه^۱. دایه خورشید پاش ماوه‌یه‌ک به یه‌کجاری چوو بو سه‌رده‌شت و له لای کچیکی به‌ناوی فاتم و زاواکه‌ی به‌ناوی کاک (عبداللّا شه‌مامی) نیشته‌جێ بوو و پرزی لێگیرا. یای خورشید له ریکه‌وتی ۱۳۷۸/۸/۲۷هـ (۱۹۹۹/۱۱/۱۸ز) دا کۆچی داویی کرد و وه‌سییه‌تی کرد که له سه‌رده‌شت بینێژن و ته‌رمه‌که‌ی نه‌به‌نه‌وه بو سابلّاغ. ئێستا گلکۆی نه‌و ژنه کورده، خۆشی نه‌دیو، خۆنه‌ویست و به‌شمه‌ینه‌ته له گۆرستانی شاری سه‌رده‌شته. رۆحیان شاد.

^۱ نه‌و خوشک و دوو براهه کاپیتانیان به (کاکه بانگ ده‌کرد) نه‌وه له وه‌لامی نه‌و چاکانه بووه که کاک حه‌مه‌د له‌و رۆژه ناسته‌مانه‌دا وه‌ک کاکیکی گه‌وره بۆیان بووه‌ته سایه و سێبه‌ر و پاراستوونی. ته‌نانه‌ت دایه خورشید پاش نه‌وه‌ی شووی به کاپیتان کرد، «کاک حه‌مه‌د» ی له زاران نه‌که‌وت.

عومەر ناجی

عومەر ناجی (Ömer Naci) له
 ئەسڵدا له تورکە «چەرکەس»-ەکانی
 لای قەفقازە و له تایفە «جانخوت
 - canhut Jankhot»-ە. له بەر
 شەڕە درێڤخایەنەکانی نێوان
 قەیسەری رۆوس و سۆلتانی
 عوسمانی تایفەکەیان کۆچ دەکەن
 بەرەو سنوورەکانی تورکیە
 ئەمڕۆ. له سالی ١٨٧٨ز له شاری
 بوسرا له دایک دەبێ بەلام هەن
 هەندیک سەرچاوە که دەلێن له
 ئیستانبۆل له دایک بووه.

که میرمندا ئیک دەبێ هەموو
 بنەمالەکی له دەست دەدات و
 له لایەن یەک له بەرپرسی
 شارەکەیان وەک عەولادی خۆی
 هەڵبەگرێتەوه و رۆی دەنێتە
 خۆیندنی. که کهمیک گەوره دەبێ

دەگەڵ بنەمالەکی زێبابی که کاربەدەستی دەولەتی عوسمانی دەبێ، بار دەکەن بۆ بەغدا. لهوێ
 مامۆستای تایبەتی بۆ دەگیرێت و زمانەکانی عەرەبی و فارسی و فەرەانسە بەباشی فێر دەکات.
 زۆری حەز له وێژە و تورکی بووه و دەگەڵ شیعەر و کتێب نێوانی خۆش بووه. پاشان دەبنێرنەوه بۆ
 بوسرا تا له کۆلێجی سەربازی ئەو شارەدا زانستی سەربازی فێر بێ. له ناو کۆمەڵدا به کهسیکی در
 و شەپانی بەناوبانگ بووه. وەک له بەلگەکاندا دەردهکهوێ که سێک بووه که له قسەکردن و
 لێدواندا زۆر به توانا بووه و توانیویەتی که کاریگەری له سەر خەڵکدا بنێ. بەردهوام شیعەر و
 وتارەکانی له رۆژنامه گەوره کان وەک ١٨٩٩ Servet-، Musavver Fen ve Edebiyat dergisinde

Çocuk Bahçesi، Cemiyet، Hürriyet، Vatan، i Fünûn چاپ دەکرا.

دەگەڵ مستەفا کەمال (ئەتاتورک) له زانکۆی سەربازی «بوسرا» ئاشنا دەبن و ئەو یە کترناسینه
 له داهاووی ئیمپراتوریەتی عوسمانی و پاشان تورکیە و تەنانەت ناوچەکەشدا رۆلی خۆی

ده گيری. يه كه مجار له رۆژى ۱۰-۰۲-۱۹۰۲ له ناو نه پته شدا داده مزرى و له سالى ۱۹۰۳ به پښه كړى بۇ Üsküp و Prešova له بالكان. ههر له وى ده گهل «تامينه»ى ۱۷ سالان و كچى فرمانده كهى خوى ناشنا ده بى و دهى خوازيت. له سالى ۱۹۰۷ به هوى نووسينى وتاريك له رۆژنامه دا هه پره شهى ليكرا و هه لډيته پارس و خوى حه شار ده دات. له وى ده گهل كۆميتهى ئيتيحاد و تهره قى (Ittihad ve Terakki) يا هه مان توركه ره گه زه رسته كان كه مسته فاكه مال و هاوړيكانى بوون، پيونه ندى ده گهل ده گيريت و تيكه لپان ده بى و به هوى نه وه كه قسه زانى باش بووه كړدوو يانه و ته بيزى كۆميته كه يان.

له پاش رووداو هه كانى پيش رووخانى ئيمپراتوريه تى عوسمانى و لاوازيوونى نه و زله پزه هاوړيكانى له كۆميتهى ئيتيحاد و تهره قى كارى بۇ ده كهن و كيشه كانى بۇ چاره سهر ده كهن و ده گه پرته وه توركيه. له سالى ۱۹۱۰ى زايينى وهك كانديدى پارتي ئيتيحاد و تهره قى بۇ مه جليس يا پارله مانى نه وكات هه لېژېردا و ده ستى كرد به كارى سياسى. ته نانه ت وهك وه زير ناويان ده هينا. به لام نه و خوى نه يو يستوه كارى سياسى بكات چونكه، زياتر خو و خدهى شه پرخوا زانهى هه بووه و پيخوشبووه سهر باز مېنيتته وه و له به ره كانى شه ردا بى.

له زۆربهى ناوچه كانى ژېر چه پوكى عوسمانيه كاندا وهك قه فقا، ترابلوس، تيران و بالكان شه رى كړدوه. ده شه رى ده گهل ئيتاليانيه كاندا به شدار بووه، هه روه ها به داگيرسانى شه رى يه كه مى جيهانى له موسل، جزيره (كوندى هه زهك) و ديار به كر كوردى كۆمه لكوژ كړدوه و ده ستى له كه س نه پاراستوه. چه شنى داعش سهرى كوردانى بريوه و له ناو چه قى شار و گونده كان دا هه لپه اوه سيون و كوردى پى چاو ترسېن كړدوه. له ۱۹۱۵-۱۹۰۴ وهك خۆبه خش له لايه ن ته لعه ت پاشا وه زيرى كاروبارى ناوخۆ وه ئه مرى پښه كريت كه سنوورى تيران به زيتيت و خه لكى كورد و نازه رى نه و ولاته دژى رووسه كان پيك بخت. له درېزهى نه و چالاكيه يدا هه ركه س دژى وه ستا، له سډارهى ده دا. له گه رمهى شه رى رووس و عوسمانى ده گاته تيران و ناوچهى كوردستان و نازه ربه يجان. ته نانه ت له نازه ربه يجان پشتيواني به كى زور كۆده كاته وه بۇ بزووتنه وهى (مشروطه خواهى). به هوى خۆتپه له قوتانى له كاروبارى ئيرانيه كان ده يگرن و وهك ده لپن به سډاره حوكم ده دريت، به لام به سهر كه وتنى بزووتنه وه كه ده رگاى زيندانى بۇ ده كريتته وه و رزگارى ده بى. ئيتر له وساه وهك فرماندهى شه ره كانى رۆژه لاتى سنووره كانى عوسمانى ده گهل رووسه كان دپته وه مه يدان.

له سالى ۱۹۱۲ له ده قهرى نه رزرووم و نه رزينجان به بيانوى جيهاد بۇ ئيسلام هيزيكى زور له عه شيره ته كورده كان كۆ ده كاته وه. نه و كوردانهى ده گه لى نه كه وتوون ههر له وى سهرى په راندوون و كوشتوونى. ئيتر ههر به و هيزه وه داده گه رپته باقى خاكى كوردستان و له ديار به كر را تا موسل، هه ولير، رواندز، سليمانى و موكريان كورده كان فريو ده دات و شه رى ده ولته تى عوسمانيان

پێدهکات و بهکوشتیان ده‌دات.^۱ شیخ بابا سه‌عیدی و همه‌هه‌وسین خانی سه‌رداری موکری که دوو له پیاوه‌هه‌لکه‌وتوو‌ه‌کانی کورد بوون له موکریان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فریوی قسه‌ی نه‌ویان نه‌خوارد و نه‌و شه‌په‌یان بو ئیسلام نه‌زانی، له‌جێوه‌ به‌هه‌وفانه‌ترین شێوه‌ کوشتنی. نه‌و کوردکوژه‌ له‌ پێکه‌وتی ۲۹ی مانگی ته‌موزی ساڵی ۱۹۱۶ (پوژی شه‌ممۆ ۷ی مانگی په‌زه‌ری ساڵی ۱۲۹۵) له‌ ته‌مه‌نی ۳۸ ساڵیدا به‌هه‌وی نه‌خۆشی تیفووس ده‌مریت و له‌ شاری که‌رکوک ده‌ینیژن.

له‌سه‌ر نه‌و کوردکوژه‌ زانیاری زۆر هه‌یه‌ به‌لام له‌به‌ر نه‌بوونی ده‌رفه‌ت بۆم نه‌لواوه‌ لی‌کۆڵینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکه‌م. هیوادرام له‌ دادیدا نه‌و هه‌له‌ راو بکه‌م تا بتوانم به‌و کاره‌ چاوی نه‌ته‌وه‌که‌م زیاتر بکه‌مه‌وه‌ تا دوژمنی خۆی بناسێ و فریوی داو و ده‌وه‌ویان نه‌خوات. ناوی نه‌و کتێبه‌م له‌ په‌راوێزی ژێره‌وه‌ داناوه‌ و که‌ هیوادرام شاره‌زایانی میژوو و زمانی تورکی، شه‌نکه‌وی که‌ن و بیکه‌نه‌ کوردی.

^۱ له‌ کتێبی: (مه‌فره‌زه‌که‌ی عومه‌ر ناجی) ÖMER NACI BEY MÜFREZESİ دا، نووسینی Yrd.Doç.Dr. Sadık SARISAMAN و له‌ لاپه‌ره‌ی ۵۰۷ را زۆر به‌ وردی باس له‌و شه‌پانه‌ ده‌کات که‌ له‌ ناوچه‌ی موکریان و به‌تایبه‌ت له‌ سابلāغ و ده‌وروبه‌ری پرووینداوه‌ که‌ به‌ فه‌رمانده‌یی عومه‌ر ناجی کراوه‌. ته‌نانه‌ت باسی نه‌و عه‌شیره‌تانه‌ش ده‌کات که‌ هه‌زیان داوه‌ته‌ عومه‌ر ناجی.

کۆنسولی پرووسیه له سابلاغ (ئالیکساندیر ئیاس)

ئەو کۆنسولە کە سێک بوو بە ناوی
ئالیکساندیر ئیقانوڤیچ ئیاس (Iyas,
Alexander Ivanovitch 1869-
۱۹۱۴). خۆی بە ڕەچەڵەک خەڵکی
فینلاندىيە و لە ۲۷ ی سێپتامبری سالی
۱۸۶۹ یە لە شارى (لوفيسا)ی ئەو
ولایتە لە دایک بوو. هەم خوێندنی لە
ئاکادیمی سەربازی تەواو کردوو و
هەمیش لە کۆرسی زمانە
پۆژەهەڵاتییەکانی وەزارەتی دەرەوێ
پرووسیا خوێندکار بوو. جیا لە
زمانەکانی فینلاندى، پرووسى و
سوئیدی، شارەزاییەکی باشیشی لە
زمانەکانی ئالماني، ئینگلیسی،
فەرانسی، لەهیتسانی، فارسی،
تورکی، ئازەری و کوردیدا (کرمانجی)
هەبوو. بۆ قەیسەری پرووسان لە زۆر
شوێن خزمەتی کردوو بەلام لە سالی
۱۹۰۱-هەو بە فەرمى وەک

دیپلوماتیکى بە ئەزموون لە ناوچە جۆراوجۆرەکانی ئێراندا نەرکەکانی پاپەڕاندوو. لە سالی ۱۹۱۲
وەک سەرکۆنسولی کۆنسولگەری پرووسیا لە سابلاغ درێژە بە کارەکانی خۆی دەدات. لە مانگی
دێسامبری سالی ۱۹۱۴ دا بە فیتی جیهادیی خەلیفەى عوسمانی، خەڵکی توندئاژۆی ئایینی کە
سێمپاتیەکی زۆریان هەبوو بۆ بابی عالی و خەلیفەى عوسمانی، هان دران تا ئەو کۆنسولەى لە
مەهاباد بگرن و هەم سەری بپرن و هەم ژن و منداڵە کەى ئەتک بکەن. (ئىياس ژن و مندالى
نەبوو). ئەو لە حالێک دایە کە هێزێکی تورکان لە سابلاغ بوون و دەگەڵ عرووسان لە شەپدا بوون.
ئالیکساندیر ئیاس لە ترسی گیانی خۆی لە سابلاغ پای کرد و هەڵاتە میانداو و لە پۆژی ۲۹ ی
هەمان سال و هەمان مانگدا دەگیرێت و دەیکوژن. پروون نییە کە لە میانداو کێ ئیاسی کوشت؟
سەرەداوێکان ناوی «سەمەد خانى شوجاعودەولەى مەراغەیی» دێنن کە پێشتر لە قەققاز ژیاو و

بۆ پشتیوانی له شه‌ری عوسمانیه‌کان گه‌راوه‌ته‌وه ناوچه‌که و به فیتی عوسمانیه‌کان سه‌ری نه‌و کۆنسووله ده‌بێ. بۆ نه‌وه‌ی به‌سه‌ر کورده‌کانی دابینن سه‌ره‌ بره‌واوه‌که‌ی ده‌به‌نه‌وه بۆ سابلا‌غ و له‌به‌رده‌رکی مالی قازی فه‌تاح که گه‌وره‌پیاوی مه‌هاباد بوو به‌جێده‌هێلن. ئیتر هه‌ندیک له‌و خه‌لکه‌ی سابلا‌غ که دلیان به‌ فه‌رمانی جیهادی بابی عالی خۆش بوو و له‌ گه‌مه‌ی بابی عالی و هێزی عوسمانیه‌کان ییخه‌به‌ر بوون، خۆشحالی خۆیان له‌و قه‌تله‌ ده‌رده‌بێ. به‌ پیتی نه‌و زانیاریانه‌ که یه‌ک له‌ خزمه‌کانی ئییا‌س به‌ ناوی «جان چالینکو» له‌ کتیی (IMAGES FROM THE ENDGAME: Persia through a Russian Lens ۱۹۰۱-۱۹۱۴) دا با‌سی ده‌کات نه‌و نینگاتیف و به‌لگانه‌ی که له‌ کتیه‌که‌یدا چاپی کردوون، ئی کۆنسولی کوژراوی رووسییه‌ی تیزاری له‌ سابلا‌غ ئالیکساندر ئیقانو‌فچ ئییا‌س بوون که له‌ شه‌رکی سپای رووس ده‌گه‌ل سپای عوسمانیه‌کان، له‌ناو شمه‌کی فه‌رمانده‌یه‌کی گه‌وره‌ و کوژراوی عوسمانیه‌کاندا دۆزراوه‌ته‌وه که نه‌وه زیاتر قامکی تاوان بۆ کوشتنی نه‌و کۆنسوله بۆ تورک و ئازهریه‌کان را‌ده‌کیشی و زیاتر ده‌رده‌که‌وی که به‌ ده‌و به‌سه‌ر کوردیان دا‌هیناوه تا شه‌ره‌که‌ له‌ خۆیان دوور بکه‌نه‌وه. به‌داخه‌وه له‌ سابلا‌غ هه‌ندیک که‌س زۆر بێ‌پێ‌زی به‌ سه‌ری ئییا‌س ده‌که‌ن. له‌ راسته‌ی مه‌یدانی مه‌نگوران، گه‌مه‌ی پیده‌که‌ن و وه‌به‌ر شه‌ققانی ده‌ده‌ن و بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ چه‌قی شار هه‌لیداوه‌سن. نه‌و رووداوه‌ و له‌ له‌شکری رووسییه‌ی تیزاری ده‌کات تا له‌ پو‌ژی جی‌زنی مه‌لودی له‌ ۱۲ی ربيع‌الاول سالی ۱۳۳۴ی مانگی و ۱۲۹۴ی هه‌تاوی و (۱۸-۱۹۱۶) هێرش بکاته سه‌ر شاری سابلا‌غ - مه‌هاباد و زیاتر له‌ ۹۰۰۰ که‌س ره‌شه‌کوژ بکری.

وتنه‌ی نه‌مر شتخ‌بابا سه‌عید به‌رزنجی (غه‌وس‌ناباد) و هه‌ندیک له‌ خزم و موریدانی، ده‌گه‌ل کۆنسولی رووسییه‌ی تیزاری له‌ سابلا‌غ ئیلیکساندر ئیقانو‌فچ ئییا‌س. نه‌و وتنه‌یه‌ له‌ گوندی غه‌وس‌ناباد گه‌راوه.

شیخ بابا سه‌عیدی (به‌رزنجی - شیخ گولباب - غه‌وسابات - صدرالسادات).

نهر شیخ بابا سه‌عیدی به‌رزنجی (غه‌وس‌آباد) ناسراو به (صدرالسادات) ده‌گه‌ل شیخ فخره‌ددینی برای ناسراو به (فخرالسادات) "راوه‌ستاو"

شیخ بابا سه‌عیدی به‌رزنجی غه‌وساباتی، ناسراو به (صدرالسادات) ناودیر به (شیخ گولباب یا شیخ بابا)، سالی ۱۸۵۸ز له‌گوندی غه‌وساباتی سهر به مه‌هاباد (تیتستا سهر به بوکانه) له‌دایک بووه. بنه‌چه‌یان به خزمایه‌تی ده‌گاته‌وه سهر کۆلکه‌ی شیخه‌کانی به‌رزنجی و به‌تاییه‌ت پاشای کوردستان، شیخ مه‌حمودی نه‌مر.

زانایه‌کی ئایینی، پرووناکیر و پرووناکبیزی زه‌مه‌نی خۆی بووه. باوه‌ری به‌گه‌شی زانست و خویندن بووه و بو‌ئه مه‌به‌سه‌ته‌ش به‌غدا، ئه‌لئه‌زه‌ری میسر و هیندوستانی به‌سهر ده‌گاته‌وه و له‌و سه‌فه‌رانه‌شیدا شاره‌زاییه‌کی باش له‌زانسته‌کانی پزشکی، ئیلاهی، ئه‌ستیره‌ناسی،

بیرکاری و ده‌رمانسازی کۆده‌گاته‌وه و له‌شیر و ویزه‌ش دا ده‌ستی بالای هه‌بووه. شه‌هید شیخ گولباب شاره‌زایی ته‌واوی له‌سهر چهند زمان هه‌بووه که توانیوتی به‌په‌وانی قسه‌یان پیکات و پیمان بنووسیت و وه‌ریانگیرێ. ئه‌و مروّفه‌ ئایینییه که به‌پێچه‌وانه‌ی باوه‌ری ته‌وسه‌رده‌می پیاوانی ئایینی، که زمانه‌کانی غه‌یره‌ه‌په‌ریان به‌زمانی کافران پێناسه‌ ده‌کرد و فیربوونی ئه‌و زمانانه‌یان به‌حرام داده‌نا، به‌لام به‌رێریان به‌پێچه‌وانه‌ بیر ده‌کرده‌وه و فیربوونی زمانی بێگانان وه‌ک کردنه‌وه‌ی ده‌رگای سه‌رکه‌وتن و گه‌شی گه‌ل و ئیسلام پێناسه‌ ده‌کرد و له‌و پێناوه‌شدا خۆی فیری زمانه‌کانی عه‌ره‌بی، فه‌رانسه‌وی، هیندی، فارسی، ترکیی نازه‌ری و ئیستانبوولی کردبوو. لێزانین و شاره‌زایی شیخ بابای غه‌وساباتی له‌زماندا گه‌یبوویه‌ ئه‌و ناسته که کتیبی "قانون" له (ابو علی سینا) که به‌زمانی عه‌ره‌بی بووه و هه‌روه‌ها، کتیبیکی دوو به‌رگی به‌ناوی "طب فرنگی" که به‌زمانی فه‌رانسه‌وی بووه، وه‌ریانگیرته‌ سهر زمانی فارسی.

شهید صدرالسادات له غهوسابات، یه کهمین دهرمانخانهی (دارالشفاء) له سهر ته ساسی زانستی تهوکات کردهوه و به بیهرامبه ر دهرمانی خه لکی نه خوشیی ده کرد. تهوکات که نه خوشیی "گولی" زور بووه، به ریزیان بو کورکده وهی زانستی زیاتر له مهر هم نه خوشییه، سه فهری هیندوستان دهکات تا بتوانی له بازار و دهردهکانی نه و نه خوشانهی کوردستان کهم کاته وه. که له سه فهره کهش هاته وه ناوه ندیکی پزشکی له سهر حیسابی و خهرجی خوئی دهکاته وه که تایبته بووه به چاره سهرکردنی نه خوشیی گولی. یهک له کاره ههره گرینگ و بهرچاوهکانی صدرالسادات، دامه زرانندی ناوه ندیک بوو به ناوی (قهله ندرخانه) که له ویدا هه وولی دهدا نه و شوته بکات به مالی نه و لقه و ماو و برسی و نه دار و به له نگازانه که بیکهس و بیشوتن بوون. شیخ بابا له و ماوه که مهی ته منی پر له شانازیاندا، یهک له و ده گهمن پیاوه ئاینیانه بووه که باوه ری به جیایی دین له سیاست بووه. له سهر نه و تایبه تمه ندیانهی که له بان باس کران، به رده و ام به رده نگی بهر پر سه غهواره کان بووه و له لایه ن نوته رانی ولاتانه وه پراویژی پیکراوه و حیساب بو قسه ی کراوه. یهک له و ده گهمن زانا ئاینیانه بووه که دژی پاوانخوازی و داگیرکاری عوسمانیه کان هه لوئستی گرت که له ژیر ئالای ئیسلام و جیهاده وه، شه ری پهره پیدانی دهسته لاتی بابی عالی و خه لیفهکانی عوسمانیان دهدا. له گهرمه ی شه ری قه یسه ری پرووس و تورکی عوسمانیدا، به شی ههره زوری نه و شیخ و مهلا و پیاوه ئاینیه کانیه نه و سهرده م، هانی خه لکی کوردیان دهدا شه ر بو له شکری عوسمانی بکه ن به لام، شیخ بابا یهک له و دلسوزانه ی گهل و کوردستان بوو که هاوولاتیانی ناگادار ده کرده وه که نه و شه ره بو ئیسلام نییه به لکوه، بو داگیرکردنی ولاتیانه و لایه نهکانی شه ر درو ده که ن و له هه ست، گیان و شعوری نه و میلله ته بو بهرژه وهندی خو یان که لک وهرده گرن.

(بازیل نیکیتین) بالویژی تهوکاتی کونسوولی عرووسان، له په رتووکی (ایرانی که من میشناختم) دا ده لی: کاتیک له شکری تورکان هیرشیان هیتا، خوم گه یانده ناوچه ی ساوجبلاغ (سابلاغ/مه هاباد) و چوومه خزمهت دانیشمه ند و زانا، شیخ بابا و داوام لیکرد که نه و خه لکه ناگادار بکاته وه که خو یان به دوور بگرن له و شه ره و فریوی درو و گزه ی تورکان نه خو ن و بیلایه ن بمیننه وه، له وه لامدا شیخ بابا فهرمووی:

لایه داخه وه من به ته نیا ناتوانم پیش به نه زانیی بگرم.

هاندانی خه لک بو تیوه نه گلان له و شه ره و هه لوئستگرتن له به رامبه ر جیهادی خه لیفه ی عوسمانی وای کرد تا له سالی ۱۹۱۵ بگیریته و پاشان له گوندی "که ریزه ی گلی" له نزیک شاری بوکان به فهرمانی فهرمانده ی له شکری تورکان، (عومه ر ناجی به ی - به گ)، نه و زانا و بلیمه ته، نه و دلسوزیه ی خاک و نیشتمان له سیداره بدریته. دیاره له سهر نه و مروقه مه زنه و نه و زانا و بلیمه ته چ له لایه ن میژوونووسانی بیگانه و چ به خامه ی نووسه رانی کورد، نه وهنده نووسراوه هیه که وه چه ی داهاتوو مان سه هله، گهلانی تریش له هه بوونی وه ها مروقه دوست و زانایه ک ناگادارییان هه بیت و شانازی پیکه ن. ماموستای نه مر، هه ژار موکریانی له مه دحی گهره یی نه و زانایه ی کورددا ناوا ده فهرموئی:

گیانی خوئی داوه به تۆ شیخ بابا *** باوی خوشی بوو نه گهر نه و مابا.

له م دوایانه شدا یه ک له نه وه کانی ته و بنه ماله سه ره رزه به ناوی کاک (سه ید مه سعود سه عیدی) پاشی ماندوو بوون و زه حمه تکتیشانی زور، توانیوئته به پیتی به لگه و سه رچاوه کان، ههروه ها وهک میژوو به کی زاره کی له و که سانه ی که له نیزی که وه ناگاداری ژیا نی صدرالسادات بوون، کتیییک ناماده بکات به ناوی: (زندگینامه ی عارف شهید، حضرت شیخ بابا سعیدی برزنجی).

رۆحی جه نابی صدرالسادات شاد و یادیان هه رمان.

برواننه ته م سه رچاوانه:

(۱) - (زندگینامه ی عارف شهید، حضرت شیخ بابا سعیدی برزنجی) له لایه ن به ریز (سه ید مه سعود سه عیدی) نوو سراوه ته وه.

(۲) - میژوو ی نه ده بی کوردی - نووسینی عه لائه دین سه جادی - چاپی عێراق - لاپه ره ی ۵۴۹
(۳) - ساوجبلاغ مکری (مه باد در آینه اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۴۱، ۴۲، ۶۳۵، ۴۰

وینه ی نه م شیخ بابا سه عیدی به رزنجی (صدرالسادات) ده گهل تاقمیک له موریدانی و خرم و خه لکی قه لهنده رخانه له گوندی غه وسابات

شیخی بورهان

خوالیخو شېبوو شیخی بورهانی به ئەسل ناوی «یوسف» بووه. بنه ماله که یان به ره چه لهک خه لکی «ماوهت» له باشووری کوردستان بوونه. کوچ ده کهن بۆ رۆژه لاتی کوردستان له گوندی «سێلوی» له محالی مامهش له دایک ده بێ. قوناغه کانی سه ره تای خوتندی ئیلاهیات له ناوچهی مامه شان ته واو ده کات. پاشان بۆ گه شهی زانسته کهی ده چیته «تهوێله» لای شیخی گه وره ی نه قشبه ندی که که سێکی شاره زا بووه له زانسته کانی سه رده م و باوه ری به گه شهی زانستی هه بووه له کۆمه لگادا. له پاش ته واو کردنی خوتندن له تهوێله، کوچ ده کات و دیت بۆ ناوچهی سابلغ و له پیتدا له گوندیک به ناوی «عیسا کهند» نیشته جێ ده بیت. ئه و جار له نیوان مه هاباد و بۆکان له گوندی «بورهان» نیشته جێ ده بێ و خانه قای لێ داده نێ و وانه ی زانستی ئیلاهیات و ئایین به تینووانی ئه و زانسته ده لیته وه. تا پێش هاتنی بۆ بورهان خه لک به «مه لا وسوو» ده یاناسی، ئیتر له و کاته وه که دیت بۆ بورهان، خه لک له زانست و خودا په ره ستی ئه و به ریزه تیده گهن، به «شیخی بورهان» ناوبانگ ده رده کات.

ئینجا کوچ ده کات بۆ شوینیکی تر و ئاوه دانی ده کاته وه و خانه قای لیداده نێ که به گوندی «خانه قا» ناو دێره که ۸ کیلۆمیتریک له بورهان دووره. له ده قه میژوو ییه کاندا ئه و گونده وهک زانکۆیه کی جێ مه تمانه و ده وله مه ند له بواری زانستییه وه ناوبانگی هه بووه. له هیندوستان و ئه فغانستانه وه تا ده کاته ئاسای سه غیر و ولاتانه عه ره بی، خوتنکاری هه بووه. گه وره پیاوانی وهک پێشه وا قازی محه ممه د، سه یفولقوزات، هێمن و هه ژار خوتنکاری خانه قا بوون.

شیخی بورهان هه رچه ند خۆی به رێبوا ری ته ریه قه تی «نه قشبه ندیه» ده زانی به لام فه لسه فه یه کی پێشکه و تنخوا زانه شی هه بووه و یه ک له پرونا کبیرانی سه رده می خۆی بووه باوه ری وا بووه که بۆ گه یشتن به پله و پایه ی شیخایه تی زانست کۆ بکه یه وه و بگه ی به مه قامی ته سه ووف یا عێرفانی و به دل له خودا نیزیکی بییه وه بۆیه، باوه ری به جێنشین نه بووه. ئه و که خاوه نی ۱۱ کور بووه، نه یه یشتوو ه کوره کانی شیخایه تی بکه ن ئیتر له دوا ی خۆیه وه شیخایه تی له وه چه یاندا بپاوه ته وه. هه روه ها گشت ملک و مالی خۆی له خانه قا پێشکه ش به گه ل کرد و نهیدا به منداله کانی واته (وقف) ی کرد. گلکۆی شیخی بورهان هه ر له گوندی خانه قا ته سلیم به خاک ده کریت و ئیستا به مه رقه دی شیخی بورهان ناسرا وه و بووه ته جیه کی پیرۆز و خه لک له شوینی دوور و نیزیکه وه بۆ ریزلێتان له دنیا به ک خزمه تی گه وره که به خه لکه کهی خۆی کرد، سه ردانی ئه و مه رقه ده ده کهن و فاتیحای بۆ داده دن.

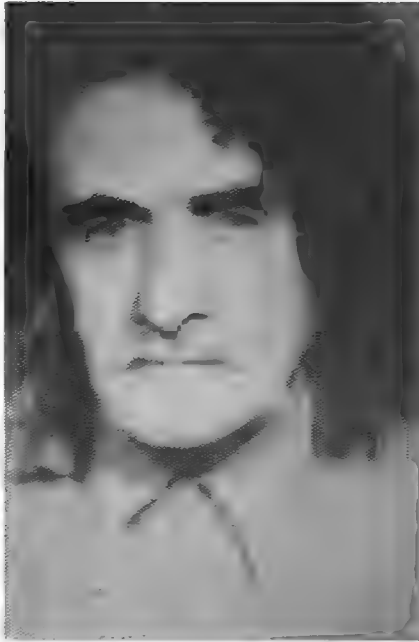
وه چه ی ئه و زانایه له ناوچه که دا به چه ند ناو ده ناس رینه وه: شه مسی بورهان، شه مسه دینی، سێپه ره دین یا (خاوانچه سێپه ره دین). شیخ عه بدولپه رحیم شه مسه دینی یه ک له کوره کانی

خوالیخو شېبوو شیخی بورهان بووه. له سالی ۱۳۴۵ هه تاوی کوچیدوایی کردووه. خزمه کانی ده لنین که نیزیک به ۹۰ سال ژیاوه و ههر له گوندی خانه قای به خاک نه سپتردراوه. سپاس بو کاک توره ج شه مسی بورهان که له ناماده کردنی نهو کورته ژبان نامه یه دا یارمه تییان دام.

گوندی خانه قا - سالی (۱۳۳۵ - ۱۹۵۶ ز) له چه په وه: شیخ عه بدولپه حیم ۲- شیخ حه سه ن (کورده کتی شیخی بورهان) هه روه ها نهو که سه ی له په شت سه ری شیخ په حیم دیاره، میرزا "فه تاح فه تاحی قازی" یه و نهو که سه ی پشت سه ری شیخ حه سه نیش "میرزا حوسین فه تاحی قازی" یه ۳- مه لا فه تاح (کور ی شیخ عه بدولپه حیم) ۴- میرزا عه بدولپه حمانی جه وانه ردی قازی (مه شه ور به سالاری موکری و کور ی قازی فه تاح) ۵- سه ید حه سه ن شیخولنیسلامی موکری (باوکی ماموستا جنین موکریانی) ۶- میرزا خه لیل فه تاحی قازی (کور ی میرزا په سولی باخچه)

وهستا حهسه ن و وهستا حهمه ده مینی میعمار

وهستا حهمه ده مینی میعمار نازهر

وهستا «حهسه نی میعمار نازهر» که وهستا حهسه نی میعمار ده ناسرێ، له نه سلدا خه لکی شاری سنه و له دایکیووی گه رکه کی قه تارچیان بووه. ههر له ویش ده گه ل یای «کشور له لاهی» زه ماوه ند ده کات. به رهه می نه م هاوژینییه دوو کوره. کوری گه وره ی ناوی «مه حه مه د نه مین» و کوری بچووکی ناوی «حاجی» ده بیټ. وهستا حهسه ن وهک میعمارێکی ناسراوی سنه ده بیټ. له ده یان کاری بیناسازی له و شارهدا ده ستیان هه بووه. به کیان مزگه وتی جامیعه ی سنه یه که له سه رده می رهزا شادا ساز کرا. پاشان به ره و موکریان کوچ ده کات. هه م له سه قز هه م له بوکان به تایبه ت له نوێژن کردنه وه ی قه لای سه ردار ی بوکان به شدار بووه. له سابلآغ به که م کاری له کاروانسرای سابلآغ ده بیټ. پاشان میعمار و

به رپر ساری سازکردنی پادگانی کونی سابلآغه له جیگای ئیستای ئیداره ی دوخانیات.

کشور خاخی هاوژینی له سابلآغ به سه ر مندانه وه ده چټ و گیان ده دات و له گورستانی کونی سابلآغ نه سپارده ی خاک ده کرټ که ده که وته داوینی کتوی داشمه جید له مه هاباد. پاشان وهستا حسن له سابلآغ «زله خا خاخی کاک» ده خوازټ و پاش ماوه یه ک به خاو و خیزانه وه روو له شاری سلیمانی ده کا و ههر له ویش کوچیدوایی ده کات. له کوره کانی وهستا حهسه ن، مه حه مه د نه مین ده گه رټه وه بو سابلآغ و به «وهستا حه مه ده مینی میعمار» یا «میعمار نازهر» ناسراوه و شوین پنچه ی له زور شوینی سابلآغ هه ییه و زور جیگای متمانیه «وه ره هرام»، فه رمانداری سه ربازی سابلآغ بووه. کوره که ی تری وهستا حهسه ن به ناوی «حاجی» ههر له سلیمانی ده میټته وه و ده بیټه دارناشیکی به ناوبانگی نه و شاره و ئیستاش زور له هاوشارییانی به ته مه نی سلیمانی له بیرانه. کاک حاجی خاوه نی پټنج کور و دوو کچ بووه. کورټکی له سه ر کۆلکه ی بنه ماله که یانه وه گراوه ته وه شاری سنه و له زانکۆی سنه مامۆستایه.

سپاس له یای نه سمه ر میعمار نازهر کچی خوالێخۆشبوو وهستا حه مه ده مینی میعمار و کاک دیلان سه عیدی ده که م که بو نه و دټرانه یارمه تییان دام.

میرزا مه حموود عه زیمێ

مه حموود عه زیمێ کۆری وه ستا مه جیدی خهیات (به رگدروو) یه به پیتی کارتی پیتناسه که ی سالی ۱۲۷۵ه (۱۸۹۶ز) و له شاری ساوجبلاغی موکری واته مه هابادی تیتا و له گه ره کی حاج حه سه ن له دایک بووه. بنه ماله که یان قه ره باڵخ بووه. ده گه ل بنه ماله ی مامیی به ناوی خوالیخو شبوو «عه زیم» که ۵ کۆر و کچیک هه بووه و نه ویش به رگدروو بووه. هه موویان ده گه ل یه کتر ده ژین. به لام له ۳ خانووی دیواره دیواردا که رتزه یان ۴۰ بو ۵۰ که س ده بوون. مامه عه زیمیی له سه رده می شه ری یه که می جیهانی و له کومه لکوژییه که ی سا بلاغ که له لایه ن هتزه کانی رووسییه ی تیزاری کرا. ده کوژریت. له پاش مه رگی نه و

دوو برایه (مه جید و عه زیم) کۆره کانیان تا ساله کانی ده یه ی ۱۳۴۰ی هه تاوی به وه پری لته اتوویی له سه ر نه و پشه یه به رده وام ده بن که عه بدوللا عه زیمێ به به رگدروویه کی هه ره به ناوبانگی مه هاباد ده ناسرا. باقی نه ندامانی تری نه و بنه ماله یه که کاره کانی زانستی و کولتوری و نه ده بیدا چالاک بوون و خاوه ن رێژیکێ تایبه تی بوون له ناو کومه لگای خۆیاندا. مه حموود پاش خرۆکه بوونی له مه کته بخانه کانی سه رده می قاجار و له به رده ستی مامۆستایانی به رزی وه ک مامۆستا مه لا عه بدولره حیمی سا بلاغی (مامۆستا وه فایی) وه به ر خویندنی ده نین. سه ره تا به کتیه کانی «بوستان و گلستان» له سه عدی شیرازی و ههروه ها به رینووسی تایبه تی قه دیمی فیری خویندن و نووسین ده بیت. پاشان که ره زاشا دیته سه ر حوکم له خویندنگای ژماره ۴۰ که تایبه ت به به سالاچووان بووه و مامۆستا «عه لی مه حموودی» به رپۆبه ریی بووه. ده توانی بروانامه وه ریکریت به ژماره ۲۹۲ و به ریکه وتی ۱۳۱۸ی هه تاوی. میرزا مه حموود که به رده وام به هوێ خوینده وه و مو تالا کردن له وێزه ی فارسی و ههروه ها له دونیای شیعری کوردیدا وه ک نالی و وه فایی و ... شاره زایی باشی پهیدا کردبوو بۆیه زیاتر به گفته شیرنه که ی به ناوبانگ بووه که له قسه کانی هه میشه شیعره کوردی و فارسیه کانی تیکه ل ده کرد و په یامی دلێ خۆی ده گه یاند. به هوێ مه رگی هاوسه ره کانی ناچار ده بن چه ند جارێک ژن بخوازی. به هوێ کومه له رووداوه کانی سه رده می خۆی وه ک شوړشه که ی شیخ

عوبه‌یدوللای نه‌هری (شه‌مزینی) (۱۸۸۳-۱۸۳۰) ، شه‌پری پرووسه‌کان و عوسمانیه‌کان، هێرش و حکومه‌تداری سمایل ئاغای له مه‌هاباد، سیلای سالی ۱۳۱۵ و پرووداوه‌کانی سه‌رده‌می کۆماری کوردستان ناچار بووه به‌پیتی دۆخی سه‌رده‌م به‌رده‌وام پيشه‌بگۆرێت، به‌تایبه‌ت له سه‌رده‌می ره‌زاشادا به‌رپرسی ئارد و خه‌له و نانی له‌شکری ده‌ولت بووه له ناوچه‌که که هاوکارییه‌کی باشی هه‌بوو ده‌گه‌ڵ باقی بازارییان له مه‌یدانی ئاردی ئه‌و شاره. له‌پاش مه‌رگی یای زارای هاوسه‌ریان له سالی ۱۳۲۱ی هه‌تاوی، سه‌رنجیکی تايه‌تی ده‌دات به تاقه‌کوپه‌که‌ی به‌رێز «شه‌ریف عه‌زیمی». وه‌ک کاک شه‌ریف ده‌فه‌رموی یه‌ک له هۆکاره‌کانی به‌خته‌وه‌رییم ئه‌وه‌یه که له‌بن ده‌ستی ئه‌و بابه‌ مێهره‌بانه‌دا په‌روه‌رده بووم.

به‌داخه‌وه مۆمی ته‌مه‌نی میرزا مه‌حمود عه‌زیمی له رێکه‌وتی ۸-۹-۱۳۵۹ی هه‌تاوی له شاری «گنبد کاوس» له باکووری ئێران ده‌کوژێته‌وه. رێک له کاتیکدا که کاک شه‌ریف له‌و شاره دادوه‌ری دادگا بووه (دادستان) و له‌وێ کاک شه‌ریف خزمه‌تی باوکی پیری خۆی کردوو. پۆحیان شاد و یادیان هه‌رمان سپاس بۆ کاک شه‌ریف عه‌زیمی که له نووسینه‌وه‌ی ئه‌م کورته ژياننامه‌یه‌دا یارمه‌تی دام.

وه‌ستا برایمی به‌ننا

خوالێخۆشبوو کاک که‌ریم حیسامی له کتیی (کاروانیک له شه‌هیدانی کوردستانی ئێران) سالی ۱۹۷۱ لاپه‌ره‌ی ۱۶ سه‌باره‌ت به وه‌ستا برایم ئاوا ده‌نووسێ:

(وه‌ستا برایمی به‌ننا خه‌لکی مه‌هاباد که نه‌ندامێکی تیکۆشه‌ر و دلسۆزی حیزبی دیموکراتی کوردستان و یه‌کیک له‌و گیان‌بازانه‌ی رێگای ئازادی کوردستان بوو. پاش ئه‌وه‌ی هاته‌ریزی هێزی به‌رگری، بۆ جه‌به‌هی سه‌رده‌شت ناردرا. له هه‌ولێن شه‌پدا له‌گه‌ڵ له‌شکری حکومه‌تی تاران له (قوتن) ناوچه‌ی سه‌رده‌شت پاش شه‌رێکی ئازایانه شه‌هید کرا).

هه‌روه‌ها له وتووێژیکدا که دۆستێکی به‌رێز ده‌گه‌ڵ کاک مه‌حمود (...) سه‌باره‌ت به‌ کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولودی کردی به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه که له‌و کتیه‌دا چاپ بکری، کاک مه‌حمود له به‌شیک له قسه‌کانیدا زیاتر له‌سه‌ر شه‌هید بوونی وه‌ستا برایم ده‌وی و ده‌لێ:

(... له‌شکری ئێرانی له سه‌رده‌شتی ما‌بوو. له‌وێ شه‌ر بوو کاک حه‌مه‌د رۆشسته ئه‌وی. «وه‌ستا برایم»-یک هه‌بوو به‌ننای چاک بوو، «وه‌ستا برایمی مام که‌ریم»-یان پێ ده‌گوت؛ ده‌ستی له به‌ننايه‌تی هه‌لگرت و بوو به‌ پێشمه‌رگه. پێشمه‌رگه‌ی کاک حه‌مه‌دی بوو. له شه‌رێکیدا وه‌ستا برایم شه‌هید بوو، کاک حه‌مه‌د ته‌رمه‌که‌ی ناردوه‌و و پارسپارد به ئیحترام و پزێکی زۆره‌وه بینێن).

محەممەدی تۆکمەچی

خوالیخۆشبوو میرزا محەممەد
تۆکمەچی ساوجبلاغ ناسراو بە وەستا
محەممەد لە شاری مەهاباد لە دایک بوو
و لە چواری رەشەمە ی سالی ١٣٩٠
کوچیدوایی کردوو.

پیش دامەزراندنی کارخانە ی بەرق لە
شاری مەهاباد و کۆماری کوردستان،
خەریکی سەنەتگەلی وەک
ئەسەلەسەزی و هەر وەها چاککردنەوێ
ماتۆر بەرقەکان، دەستگاکانی چاپخانە و
هەر وەها کیشانەوێ ئەقشە ی سیم کیشی
بەرقی مزگەوتی سوور و زۆربە یەک
وردەکاری سەنەتە ی دیکە بوو. وەک
دەلێن ئەوەندە زیرەک و وریا بوو کە

دوکتۆر شالک داوای لێ دەکا کە دەگەلی بچێ بۆ ئالمان و پەرە بە زانستەگە ی بدات. تەنانەت تا
تارانیش دەچن پێکەوێ کە بپۆنە ئالمان بەلام تیلیگرافی بۆ دێ کە بابت زۆر ئەخۆشە و بگەریوێ،
ئیدی لەبەر ئەوێ وەستا محەممەد ناچێ و دوکتۆر شالکیش بە تەنیا دەچیتەوێ بۆ ئالمان.

داوای دامەزراندنی کۆماری کوردستان بە داواکاری جەنابی پێشەوا بە هۆی ناسینی ناوبراو کە
بەرپرسی کارخانە ی بەرق دەبێ دەینێرتنە دەورە یەک بۆ تەوریز بۆ ماوێ ٣ مانگان بۆ فێربوونی
کارەکانی پە یوەست بە سەنەتە ی بەرق تا بتوانێ باشتەر ئەوشوینە بەرپۆه بەرێ کە بە هۆی زیرەکی
و لێهاتوو ییەکی زاتی کە هە یبوو، لە ماوێ ٢٠ رۆژ دەورە کە ی تەواو دەکا و دەگەریتەوێ بۆ
مەهاباد. دەگەل بەرپرسیاریەتی کارگە ی بەرق لەو سەردەمە دا، جەنابی پێشەوا وەک ئەفسەری
خۆی دایدەنێ و بە هۆی متمانە و باوەریکی زۆری کە پێی دەبێت دەیکا تە مەسئولی قوورخانە
کۆماری کوردستان. هەروەها لە سالی ١٣٤٩ هەتاو ی بەرقی سەردەشت و دوا یە شنۆ دادەمەزرتن
و هەمیشە بە هانای خەلک هاتووێ و خزمەتی بە ولاتی خۆی کردوو. رووحی بەرز ی شاد و یادی
بەخێر.

کاکه زیادى کۆیه

خوالتیخۆشبوو «کاکه زیادى کورى همه ناغای گهوره» سالى ١٩١٤ له شارى کۆیه له دایک بووه. به مندالى خراووته بهر خویندن. مردنى زووى «همه ناغایى باوکى» رى له کاکه زیاد گرت که درێزه به خویندن بدات بۆیه، ئهركى بهرپرسيارهتى بنه ماله کهى گرتە ئەستۆ به لām، ههچکات له خویندن و خو تۆکمە کردن به زانست دانه پراوه. هه لۆتستى کاکه زیاد به رامبه به مهسه له کۆمه لایهتى و سیاسیه کان به لگه ی نه وهن که ئەم پیاوه هه لکه وتوووه یه کیکه له که سایه تیه هه ره تیکه یشتوووه کانى سه رده مى خو ی.

کاکه زیاد زۆر ریزی له خوینده واران و رۆشنبیران

ده گرت و یارمه تی خویندکارانى ده دا بۆ ته واو کردنى خویندن. سه ره تای چالاکیه سیاسیه کانى کاکه زیاد سالى ١٩٣٣ ده ستی پیکرد. ئەو سāl هاورى ده گه ل سابیر ئیسماعیل و زه کی ئەحمه د هه ناری و مسته فا خوشناو و چه ند تیکۆشه ریکیترا (کۆمه له ی موته نه ویرین) بیان دامه زراند که بوو به ئامرازىک بۆ دا کۆکى کردن له مافه کانى خه لکى کوردستان. سه ره تای چله کانیش کاکه زیاد رۆلێکى گرنگى گیرا له حزبى (هيو) دا و دواتریش له حزبى (رزگارى) دا وه ک فیداکارىکى گه و ره ناوى ده رکرد.

ئەم تیکۆشه ره هاوکارىیه کی زۆرى کۆمارى کوردستانى کرد له مه هاباد و په یوه ندىیه کی به هیزى ده گه ل پێشه وا قازى محمه ددا هه بوو. سالى ١٩٤٦ که پارتى دیموکراتى کوردستان دامه زرا، له کۆنگره ی یه که مدا کرا به جیگرى سه رۆکى پارتى. سالى ١٩٤٧ له په رله مانى عیراقددا بوو به نوێنه رى ناوچه ی کۆیه. کاکه زیاد هه میشه له ریزی نیشتمان په روه راندا بووه و له ته واوى خو پيشاندان و چالاکیه جه ماوه ریه کاندای رۆل پێشه نگى بینوه. کۆنگره ی چواره مى پارتى له رێکه وتى ٣-١٠-١٩٥٩ له مالى کاکه زیادى له به غدا به ستره به ئاماده بوونى ١٢٠ ئەندامى کۆنگره. سالى ١٩٦١ ده گه ل هه لگیرساندن شۆرشى ئەیلول دا، په یوه ندى کرد به شۆرشه وه. هه روها له رێکه وتى ٦-٤-١٩٦٣ به ئەماده بوونى مه لامسته فا بارزانى کۆنگره یه کی نیشتمانى به ئاماده بوونى گشت حزب و عشاير له کۆیه له مالى کاکه زیاد به ستره که نزیکه ی ٢٣ رۆزى خایاند. تا سالى ١٩٧٥ به به رده وامى له خزمه تی گه ل و نیشتمانه کهیدا بوو.

دوای ههرهس هینانی شۆرشى ئهیلول له سالى ١٩٧٥ دا کاکه زیاد وازی له چالاکی سیاسى هینا و له بهغدا نیشتهجى بوو. سالى ١٩٩١ که کۆره وه مهزنه کهى گهلى کورد دهستی پیکرد کاکه زیادیش ده گهّل خیزانه کهیدا ئاوارهى ئيران بوو. ئهم گهوره پیاوهى کورد رۆژى ١٢-٤-١٩٩١ له شارى (نهغه ده) ی پۆژهه لاتى کوردستان کۆچیدوايى کرد.

پۆحیان شاد و یادیان ههرمان

سپاس بۆ کاک شىروان زیاد کورێ کاک زیاد و کاک ديارى مهحمود زیاد، نهوهی ئهو نهمره که له ئاماده کردنى ئهم کورته ژياننامهیه یارمهتییان دام.

کاکه زیادى کۆیه و مهلا مستهفا بارزانى له کاتى
کۆنگرهى چوارهى پارتى له پێکهوتى ١٠٠٣-١٩٥٩ که له مالى کاکه زیادى بهسترا

قولی خانی نهغهدهی

له ئەسلدا ناوی «نەقی خان» و ناسناوی «بوزچەلوو»یە کە بە «قولی خان» دەناسرێت و بەناویانگە. کۆری پەشیدولسەلتەنە. لە دەفەری ئەغەدە و سندوس گەورە و سەرۆکی عێلی «قەرەپەباغ» بوو. هەر لەو ناوچەیەش لە سالی ١٢٩٤هـ - ١٩١٥ز لە دایک دەبێ و هەر لەوێش لە حوجرە مەلایان و لە مەکتەبخانەکانی کۆن دەرس دەخوێنێت. گرینگی بە پەرورەدەکردن و هونەر داو. زمانەکانی کوردی و فارسی و تارادەپەکیش رووسی زانیو. کەسیکی دەنگخۆش بوو و

بە دوو زمانی کوردی و ئازەری گۆرانی گوتوو. سێ کۆر و کچیکی هەبە.

لە ناوچە کە هەر حکومەتێک دەستەلاتی بە دەستەوه گرتبێ، ئەویش بە بێ جیاوازی پشتیوانی لێ کردوو. هاوکات دەگەڵ هەموو هۆز و عەشیرەتەکانی ناوچە کە نێوانی خۆش بوو و پێزیان لێگرتوو. لە رووداوەکانی سەر دەمی شەری دوو هەمی جیهانی کە فیرقەی ئازەربایجان دروست بوو، ئەو بوو بە ئەندامی فیرقە و لەپاشان کە مەجلیسی میلی ئازەربایجان دروست کرا ئەو وەک نوێنەری قەرەپەباغەکان لە ناوچەی ئەغەدە و سندوس بۆ ئەو مەجلیسە هەلبژێردرا. بۆ بەرپۆوەبردنی ئەرکەکانی چوو بۆ تەوریز و کەسیکی چالاک بوو لە کۆماری خۆسەری (خودمختار) ئازەربایجان و پلەی «سەرەنگ»یشیان پێ داو. لە کۆتاییەکانی ئەمەنی ئەو کۆمارەدا وەک بریکاری وەزیری پەرورەدە ئەم حکومەتە هاوکاری کرد.

لە پاش رووخانی کۆماری ئازەربەيجان بە هەر کلۆجێک بێ، توانی خۆی لە سزادانی حکومەت دەرباز بکات و ئەو چارەیان دەگەڵ حکومەتی محەممەد پەزاشا خۆ دەگونجێت. کە لە سالی ١٣٥٧ بنچینەی زنجیرە حکومەتی پاشایەتی لە تێران هەڵکەندرا و محەممەد پەزاشا لە تێران هەلات و حکومەتی مەزەبی مەلایان هاتە سەرکار، دەگەڵ ئەوانیش نێوانی خۆش بوو و وەک یەکەم سەرۆکی شووپای شاری ئەغەدە دەستی بە کار کرد. لە کۆتایی ئەمەنیاندا کۆچ دەکات بۆ تاران و لە ١٥-٤-١٣٦٥ لە گۆرستانی ئەوشارە بەناوی «بەشت زهرا» دەنێژن.

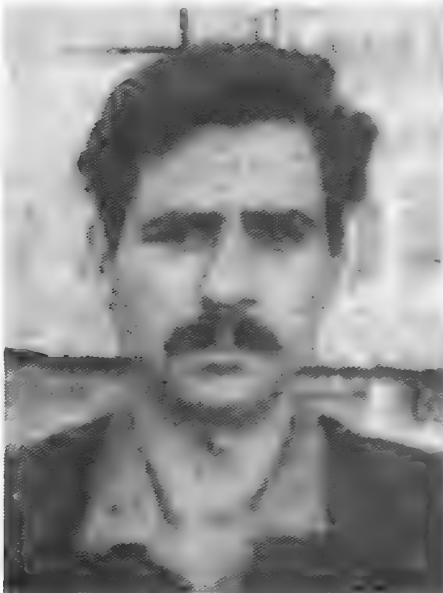
ژینتیرال همه رهشید خانی بانه

«همه رهشید خانی بانه»، کوری قادرخان، کوری عهبدوولآبهگ، کوری بارام بهگ، کوری سولهیمان بهگی بانه، (سله‌مان) که له سالی ۱۸۸۹ی زایینی له گوندی «شوئگیزان» له دایک بووه و له سالی ۱۹۲۵ی زایینی له یه کهمین ههنگاوی روبه‌روبوونه‌وه‌دا سوپایه‌کی دووسه‌د که‌سی رژیمی په‌هله‌وی له نزیک گوندی «ۆینه» له ناوچه‌ی «شلیتر»-ی سهر به قه‌زای «پینجۆین» تیکشاند، له سالی ۱۹۲۸ی زایینی به مهبه‌ستی هاوکاری که‌سایه‌تی شوپشگیری ناوچه‌ی هه‌ورامان یانی «مهموودخانی دزلی» شاری مهربوانی له بنده‌ستی رژیمی په‌هله‌وی تیران ده‌ره‌تیاوه و سالی دواتریش شاری بانه‌ی گرت. به هۆی ئه‌و روداوانه له ژیر گوشاری رژیمی په‌هله‌وی، حکومه‌تی عێراق بۆ ماوه‌ی دوو سال همه‌ره‌شیدخانی بۆ شاره‌کانی «موسل» و «ئامیدی» دوورخسته‌وه. هه‌روه‌ها سالی ۱۹۴۶ی زایینی به‌شداری کۆماری کوردستانی کرد. هیزی پتشمه‌رگه‌ی کوردستان چوار ژینتیرالی هه‌بوو به‌و ناوانه: ۱- همه‌ه‌وسین خان سه‌یفی قازی ۲- عومه‌ر خان شکاک (شه‌ریفی - کاردار) ۳- مه‌لا مسته‌فا بارزانی ۴- همه‌ره‌شید خانی بانه. به هۆی به‌شداریشی له کۆماری کوردستان له نێوان سالانی ۱۹۴۷ تا ۱۹۵۸ی زایینی له لایان رژیمی عێراقه‌وه بۆ شاره‌کانی «پۆمادی» و «که‌رکووک» دوور خرايه‌وه و له سالانی ۱۹۶۱ تا ۱۹۷۴ی زایینی له شوپشی ئه‌یلولدا پۆلی گیرا. به‌رێز همه‌ره‌شیدخان له رێکه‌وتی ۱۹۷۴-۴-۱۲ی زایینی و له ته‌مه‌نی ۸۵ سالی دا، به هۆی نه‌خۆشی کۆچیدوانی کرد و له گۆرستانی «شیخ شه‌مسه‌دین» له‌گوندی «دارۆخان» یانی له زیدی باب و بابیرانی خۆی به‌خاک نه‌سپێردرا.

ژینتیرال همه‌ه‌وسین خان سه‌یفی قازی و ژینتیرال همه‌ره‌شید خانی بانه

سەفەر خان قارەمانیان

ناوی تەواوی «صفرخان قهرمانیان»-ه. له ساڵی (١٩٢١-١٣٠٠ز) له گوندی «شیشوان» له نزیك شاری «عهجه بشیر» له دایك ده بیته. ناوی بابی «محهمهد حوسین» و ناوی دایکی «گوهرتاج»-ه. باوکی وەرزیڕ بووه و له دۆخیکی زۆر ناله باردا ژیاون. به دهست ئاغای گونده که یانه وه نالاندوو یانه. چهند جارێک ده گه‌ل چهند لاوێکی گونده که یان به گز ئاگاهه یاندا چوونه ته وه. پاشان ده بیته ئه فسه رێکی فیرقه ی دیموکرات و زۆر ئازایه تی له خۆی پێشان ده دات. ئه ویش وه ک زۆربه ی ئه و فیداییانه ی ئازهر بایجان ئاواره ی کوردستان ده بیته و چاره نووسی ده گه‌ل کاپیتان حه مه دی مه ولووده

چرچی گرێده درێت. سەفەر خان پاش ئه وه ی که ده گه‌ل کاپیتان دێته وه بۆ ناوچه که و لیکه ه لده برن، له مانگی ره شه مه ی ١٩٤٨ ده گیریت و حوکمی ئێعدامی بۆ ده رده چێ. پاشان ماوه یه کی زۆر که

چاوه پروانی له سێداره دان ده بی، له پر سزاکه ی بۆ ده کرێته تاهه تای و له شوپشی گهلانی ئێراندا له ساڵی ١٩٧٩ پاشی ٣١ ساڵان له زیندان ئازاد ده کریت و ئازهر بیه کان وه ک قاره مانێکی نه ته وه یی پێشوازیان لێکرد. ناوبراو له لایه ن دوو نووسه ره وه بیره وه بیه کانی نووسراوه ته وه که ناوه کانیان به م چه شنه یه: [لحظاتی از زندگی صفرخان قهرمانیان، نووسینی: بهروز حق]. هه ره ها: [خاطرات صفرخان قهرمانیان نووسینی: علی اشرف درویشیان]. سەفەر خان له رێکه وتی ١٠-١١-٢٠٠٢ له تاران کۆچیدوایی ده کات و له ئیمامزاده ی که ره ج ده نێژریت.

شه‌هید حوسین لاسور (دادار - موکری)

(له‌سەر داوای ساخکەرەوه تکا له
هونه‌رمه‌ند کاک مسته‌فا دادار کرا که له زمان
خۆیا نه‌وه کورته‌یه‌ک له‌سەر باوکی شه‌هیدیان و
یه‌ک له قاره‌مانه خۆنه‌ویست و
گیانله‌سه‌رده‌سته‌کانی کوردستان بنووسیت که
جیتی خۆیه‌تی سیاسیان بکه‌م)

له نازای به تیبانگه‌وه تا قاره‌مانی
هه‌رمان و چیرۆکی کۆنی له یاد چۆوه!
«پیشمه‌رگه‌ی ون»!

زۆرن پیشمه‌رگه‌ی ون و نازای بێ نیتو؛ که
ئه‌مه‌گدارانه له‌و په‌ری خۆشه‌ویستی بێ قه‌ید و
شهرت و به‌بێ هیچ چاوه‌پوانیه‌ک، خۆبه‌خشانه

و گیان فیدایانه شه‌قیان له هه‌رچی به‌رژه‌وه‌ندی مرۆفانه و تاکه‌که‌سی و بنه‌ماله و
جگه‌رگۆشه‌کانیان هه‌لداوه. سهر له پیتاوه و گیان له سه‌رده‌ست به‌خوێنی ئالیان میترگ و چیمه‌ن و
لێره‌وار و زه‌نۆتر و زه‌به‌ند و ده‌ربه‌ند و دۆل و ده‌ره و بازگه و پرژد و هه‌لدێر و گه‌وه و بناری چپای
هه‌له‌مووت و زه‌رد و ماه و دوند و لووتکه و تروپکی شاخی په‌نگاوپه‌نگ و چۆمی خوێن و زێی
خوێری پر له شه‌پۆلی تاوێ هه‌دادان نه‌دیو و پرووباری مه‌ند و خه‌مباری میژووی خه‌باتی
پرزگاریخوازانه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌یان سوورتر و گه‌شتر کردوه و ژيله‌مۆی ئاگری خه‌باتی دامرکاو
پیشینیانی کوردیان سهر له‌نوێ گه‌شاندۆته‌وه و به‌ره و میژوویه‌کی نوێتر و هه‌رمان، هه‌نگاوی به
هه‌ناویان هه‌لێناوه‌ته‌وه که گر و کلپه و گره‌فی ورشه‌داری خه‌باتی نه‌و پیشمه‌رگه‌ بێنیو و نیشانه‌؛
بۆته ئه‌ستیره‌یه‌کی پرشنگداری قوبه‌شینی هه‌رده‌م جریوه‌دار و دره‌وشه‌داری میژووی خوێناوی
گه‌لی کوردی کۆیله و بن ده‌ست و تینووی سه‌ربه‌ستی و نازادی.

یه‌کیک له‌و پیشمه‌رگه‌ ون و نه‌ترس و نازا و جه‌نگاوه‌ر و شه‌پروانه‌ به‌جه‌رگ و قاره‌مانانه‌ی شاری
نازایان واته‌ «سابلاخ» و موکریان و کوردستان؛ شه‌هیدی نه‌مر کاک «حوسین لاسور» به‌ناسنامه
پاشناو «موکری» که دوايه به‌بێ هه‌چ هۆیه‌ک و له داوی خوێنده‌وه‌ی «ئه‌سکه‌نده‌رنامه‌ی نیرامی
که‌نجه‌وی»، ده‌یکات به‌ «دادار» که ده‌بێته باوکی هونه‌ردۆستی کورد، «مسته‌فا دادار».

شهید حوسین لاسور و کۆره‌که‌ی،
هونه‌رمه‌ند مسته‌فا دادار - موکری

له‌وکاته‌دا که ده‌بیته ۱۳۴۱ ی هه‌تاوی و به‌رامبه‌ری زایینی ۱۹۶۲ کاک مسته‌فا کوری گه‌وره‌ی شه‌هید حوسین لاسور، دوای پینج کچان له‌ دایک بوو. واته‌ ئه‌گه‌ر بێین و بجین و تیی رامینین و لئی ورد بینه‌وه؛ ئه‌گه‌ر دایکی شه‌هیدی نه‌مر، کاک حوسین لاسور، سه‌ره‌تای ۱۹۱۵ دووگیان بوو بیته‌ و نه‌مر کاک «حوسین لاسور» ی ده‌ پشت و زگاندا گیرابیت؛ ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه‌ که نه‌مر کاک حوسین لاسور ۱۹۱۶ هاتۆته‌ دونیاوه‌. چونکه‌ هه‌ر له‌و سائه‌شدا زۆر که‌سی به‌رچاو له‌و نیوچه‌یه‌دا به‌ ده‌ست له‌شکری رووس گوژراون و شه‌هید کراون. وه‌ک ده‌گوتری که‌ کۆلکه‌ی نه‌مر حوسین لاسور ده‌گه‌ر بته‌وه‌ سه‌ر ناوچه‌ی کرماشان یا فه‌یزوللا به‌ یگیه‌ کان، گوندیک به‌ ناوی «کرمانجان».

ئه‌و هاوینه‌ی ۲۰۲۱ بیته‌وه‌؛ ۵۹ سالی ره‌به‌ق به‌سه‌ر شه‌هیدکردن و تیرۆر و قه‌تلی سیاسی و به‌ ناهه‌ق رشتنی خوینی به‌کێک له‌ پێشمه‌رگه‌ هه‌ره‌ نازاکانی ژیکاف و حدک و قۆلسووری پێشه‌وا قازی محهممه‌دی نه‌مر، واته‌ شه‌هید کاک حوسین لاسور، تیده‌په‌ری.

سه‌باره‌ت به‌ سال و شوینی له‌ دایکبوونی نه‌مر شه‌هید کاک «حوسین لاسور» که‌ سه‌ت مخابن زۆر روون نییه‌ و گه‌ر سه‌تی-سه‌تیش روون نه‌بیته‌، لانیکه‌م ۹۵ له‌ سه‌تی، ده‌کریت راسته‌ و راست، ئاوابیت. واته‌ هه‌ر پاش گوژران و شه‌هید بوونی باوکی «کاک حسین لاسور» واته‌ کاک مارف» له‌ ۱۹۱۶ به‌ ده‌ست سه‌ربازانی له‌شکری رووسان، له‌ مه‌له‌بندی لاجان و مامه‌ش و پیرانان مه‌شه‌وور به‌ «مارف داله‌» له‌ عه‌شیره‌تی مامه‌ش، پێ دینیته‌ سه‌ر خاکی کوردستان. یانی نه‌مر کاک «حوسین لاسور» هه‌ر به‌ مه‌لوته‌که‌یی ده‌ باوه‌شی دایکی خۆشه‌ویستی دا، په‌رتویه‌ی سابلāغ ده‌بیته‌ و دایکی که‌ ژنیکێ ده‌وله‌مه‌ند ده‌بیته‌، می‌رده‌ ده‌کاته‌وه‌.

له‌ چۆنیه‌تی ده‌وری جه‌وانی و تافی لاویه‌تی شه‌هید کاک «حوسین لاسور» مخابن هیچم به‌ ده‌سته‌وه‌ نێ بۆ می‌ژوو. نه‌مر کاک «حوسین لاسور» زۆر به‌ گه‌نجی به‌ هۆی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ژبانی کوله‌مه‌رگی و میراتی تالی ژینی کۆیله‌یه‌تی و ده‌رده‌ کورده‌وه‌، له‌ کوردستانی گه‌رمین و باشوور، واته‌ له‌ «په‌واندوو» تووشی گرتوو‌خانه‌ دیت و هه‌ر له‌ویش خۆی زیاتر به‌ فیره‌ نووسین

و خوتندنه وه خه ريك ده كات. نيوبراو خاوهني دهست خه تيكي جوان بووه. زور هوگري قورناني پيروز و شانامه ي فيردهوسي و نهسكهنده رنامه ي نيزامي گه نجه وي بووه. وهك نهر حاجي قادري كويي فهرموويانه: (نهوي نازايه شانامه ده خوتني...)

به وتهي نهر عه ليشاي «سه يدي زه ميل» كه كاك «حوسين لاسوور» له مريداني سه يدي نووراني واته باوكي نهو زاته بووه؛ ناوا تاريقي نهر كاك «حوسين لاسووري» ده كرد: نهر كاك حوسين لاسوور هه موو گياني هونه ري نازايه تي بوو. نهو له يه ككاتدا، «ههم سوارچاكي چاك بوو، ههم تفهنگچي و نهنگيوه ي چاك بوو و هه ميش مه له واني چاك بوو». له دوسته هه ره نيزيكه كاني نهر كاك وسين لاسوور كه زوريشبوون و مخابن رهنگه هيچ كاميان له زين و زيندا نه مابن، نه وانه بوون:

شهيد حوسين لاسوور (دادار - موكري) ده گه ل يهك له هاوړي كاني كه خه لكي محالي ته رگه وهې بووه. به داخه وه ناوه كهي نازاندرت.

شهيد «ره سوولي نه غه ده يان»، شهيد «حاميدي مازو وچي»، نهر كاك «حه مه دي مه ولوودي» (راتيبي) «مه شهوور به ح.م. چرچي، نهر كاك «حوسين ماملتي» و نهر كاك حه مه د «قادري» كه ناسراو به كاك «حه مه دي سه روكانتي» و نهر سيد «محمد نيسحاق»، شهيد «عزيز يوسف» ناسراو به «عه زيزي حه مه سيسي»؛ حه مه ناقره يي، مه شهوور به «حه مه كه چهل» و شهيد «سيد عبدالله نيسحاق» «نه حه مه د توفيق» و شهيد «سه يد ره سوولي ديهقان» ناسراو به «سه يد ره سوولي بابي كه وره»، ره شه ي فله لاهي ناسراو به «ره شه ي قاچاغچي»، مه لا قادري لاجيني،

«عهولای عهلی پشی» پوورزای، ناسراو به «عهولآ گلؤلّه» و هتد.

سهردهمی تافی لاوتی نهمر کاک وسین لاسور، هاوکاته دهگهل بوونه به نهندامی «کۆمهلهی ژیکاف» له «سابلاغ» واته مههاباد. به وتهی نهمر کاک «مونهتقیمی قازی»: نهمر «حوسین لاسور» دهرهجهی ئهفسهري کۆماری پي بهخشا بوو و به هۆی ئازایهتی که ههبیوه ده نپو دوست و دوزمندا خوشهویست بوو.

بۆ وینه بهههستی «کاک برایم سهقهفی (ثقفی)» دهیگتپراوه: نهمر کاک «حوسین لاسور» که تۆپیان پتوه نابا، چاوی نهدهترووکاندن.

ههروهها خوالیخوشبوو نهمر کاک وسین لاسور مروفتیکی تهپپوش و شانازیدار و به جلکوبهري و لفتهشوپ و سۆرانی بهردانهوه بووه. له کاتی سوارچاکیدا، لیاس و زمانی کوردی و ناسنامهی کوردی پي فخر بووه و بیجگه لهمانه، پیاویکی کوردی رهسهن و شوخ و شنگ و زۆر شاییبهخۆ و له ئاست زۆرداریتی شادا ههر شای به خویپی و به نوکهر زانیوه.

له سهردهمی خۆیدا ههر که ناوی حوسین لاسور دههات، بهکسهه خهآک ئه و سهفتهانهی دههاته زهین: میترخاسیک به پروومهتیکي جوان، به چاویکی زیت و گهشهوه، کوردهواری گوتهنی: «چاوی شیرانه و کال و بهرانانه»، خالیکي شهراپی که لاروومهت و لاچاو و لاکۆلمهه راستی داگرتبوو، مروفتیکی دل گهوره، میهرهوان و بهخشنده، سهخی که پهین و پوول بۆ ئه و یهک بوون. کوردیکی ئازا، نهترس، رهسهن، نیشتمانپهروهه و گیانلهسهردهست. به واتایهکی تر ناوی حوسین لاسور پیناسهه ئه و خو و خده رهسهن و جوانانهی بان بوون.

نهمر کاک سهید رهسوول ديهقان له ههموو شویتی که باسی نهمر کاک وسین لاسور هاتبیته گوپتی، باسی ئازایهیهتی و دهستکهروههیی نهمر کاک وسین لاسوری دهکرد. ئه و نهمره دهیگتپراوه که چۆن له پتی نپوان گوندی «پهسووی و خورینج» چهته و پتگر، پتشیان پتگرتوون و نهمر کاک سهید رهسوول که زۆر گهنج بووه، شهزاهو و چلۆن نهمر کاک وسین لاسور، لپی تووره بووه و پتی گووتوه: ئیستا ئهوه بۆ دهست ناکه یهوه؟ ها؟

یان کاتی خۆی، سالی ۱۹۸۱ که له گوندی «قهلاتی گهدهی» مهنگوپرایهتی، شههید دکتۆر قاسملوو له دهورهی «پهروهده و بارهینانی» مامۆستایانی شۆرش نهغهده و پیرانشار گوتاری بۆ دهدان. شههید سهید رهسوول ديهقان، «مستهفا دادار» به شههید دکتۆر قاسملوو دهناسینیت و پتی دهآیت: دکتۆر قاسملوو، ئهوه کوری نهمر «حوسین لاسور» ه. ئهگهر له بیرت مابی، سالی موسهدیقی، له گوندی «خورینجی» ههردوو کمانی له کادینیدا، شاردوه و له چنگ عهجهمای دهرباز کردین.

ههروهها سالیکی که نهمر وسین لاسور، کارداری گوندی «کتیل و بهلهبانی» دهبیت و به سواری قهند و چاو و کوتالی بۆ ماله ئاغای دهبیت بگهیهنیتته جی، مانگهشه و یان نهستیره به

ئاسمانهوه بوون، دوو چەتەي چەكدار كە باب و كور دەبن، پەلامارى نەمر «كاك حوسين لاسوور» دەدەن و تەنانەت بە قەستى گوژتن تەقەي ليدەكەن و بە تيفەكى پانتۆل و شەروالييهوه دەنين و بە تەما دەبن پرووتى كەن. نەمر كاك «وسين لاسوور» دەهرى دەبيت و نيوى خودا و رەسوولان ديتيت و خەنجەر لە كالان دەكيشيت و بە خيراىي و سوورەتى سەرسوورەينەر، باب و كورەي چەك دەكات و بە سووغرە بۆ لاي «هەباس ئاغاي» كيتل و بەلەبانيان دەبات و هەباس ئاغاش وەك دەسخۆشانه و خەلاتى ئازايەتى، دەستىك كەوا و پانتۆلى مرادخانى، پيشكىشى نەمر كاك وسين لاسوور دەكات.

هەر لە تافى لاويدا، لە محالى لاجانى واتە لە گوندى سەرينچاوهي مامەشان كە تەفەنگچى و كيشكى ئاغاي دەبيت؛ شەويكى تاريك و توون، ئەحمەد پۆليس ناويك كە ماوهيەك پيشتر كاردارى ئاغاي بوو، كە نيوبراو بە ئەسل خەلكى باشوورى كوردستان بوو، واتە لەو ديوى گەرمينى را دواي ئەوهي ژن و مندالى رادەستى گەرمينى دەكاتهوه، بە تۆلەي نامووسى؛ دەچتە سەر مالى ئاغا و ئاغاي دەگوژيت. نەمر كاك «حوسين لاسوور» كە ئاگادارى زوولمى ئاغاي دەبيت؛ لە ئەحمەد پۆليس وەدەنگ نايە و خو لە پرووداوه كە دەبوژي.

باسى ئازايەتى و جواميرى پيشمەرگەي ون نەمر حوسين لاسوور تەواو ناييت و خوئى كتيوولكەيهكى گەرەكە.

يان كاتيك نەمر سەيد محەممەد ئيسحاقى، لە زينداني شايدا دەبيت، سيشەرە لە سەر ئەو بنەمالە هەلناگریت و هەميشە چاوهديريان دەكات. كاتيك بۆ يەكەمجار نەمر كاك «سەيد محەممەد ئيسحاقى» برا گەورەي شەهيدى نەمر كاك «عەبدووللا ئيسحاقى» ناسراو «ئەحمەد توفيق» رزگارى دەبيت لە زيندان، مالتىكى رەق و پرووتى دەبيت. نەمر كاك وسين لاسوور، وەك هاوڕيهكى دلگەورە و سەخى، مالهەكى بۆ پر فەرش دەكات

يان بە وتەي نەمر «دايە خورشيدى رەهەبر» خيزانى نەمر كاك «حەمەدى مەولوودى - پاتيبي» واتە دايكى نەمر «ئامينه خانمى» مەلوديان، كاتيك مالى نەمر كاك «حەمەدى مەولوودى» داگير و مووسادەرە «كراو، نەمر كاك «وسين لاسوور»ى ئەمەگدار بە دۆستايەتى نەمر «كاك حەمەدى، بيوچان بە نيوەشەوان لە «گوندى كەلەكووكەي، بابى گەورە» را بە چەكى شار دراو و كوئىك كەلوپەل و يارمەتى مادى و مەعنەوى بە بنەمالەي نەمر كاك «حەمەدى مەولوودى» راگەيشتوو. نەمر دادە ئاميني مەلوديان - پاتيبي كچى نەمر كاك حەمەدى مەولوودى، لە زمان دايكى نەمرى واتە دايە خورشيدەوه زۆر شتى لەسەر ئازايەتى و ميهرەوانى، نەمر كاك «حوسين لاسوورى» بيستوو كە زۆر جار باسى ليتو کردوو.

نەمر كاك وسين لاسوور داشدارى ليقةوماوان و هەژارن بوو و دوژمنى داگيركاران و دەولەتى تيران و تيرانچيتى و نيوچە پەرستى بوو و لە بەرهى دژى شا و شاپەرستان جيتى گرتوو و كوردستان

پرووگه‌ی بووه و پۆلە‌ی به‌وه‌فا و ئەمه‌گداری ژێکاف و کۆمار و هه‌روه‌ها قۆلسوور و کێشکچی نهمر «قازی محمد» بووه و ماوه‌یه‌ک به‌رپرسی کۆمیتە‌ی حدک له‌ محالی شاروێران و ماوه‌یه‌کیش سه‌رلک بووه له‌ داشکستان.

چه‌ندین جار به‌ ژن و منداله‌وه که‌وشه‌ن و سنووری ده‌ستکردی به‌زاندوه بۆ ئەوه‌ی وه‌ک پێشمه‌رگه‌یه‌ک به‌شداری راسته‌وخۆی شۆرش‌ی ئەیلوول بکات و مخابن به‌ هۆی سیخوڕ و گزیرانی شا و شاپه‌رستان، ده‌یگرن و ده‌گرتووخانه‌ی ده‌که‌ن و دوايه‌ش به‌ری ده‌ده‌ن.

پێژدار کاک خانه‌ی ماملێ (عه‌زیز) کوپی نهمر کاک حوسێن ماملێ ده‌یگێڕاوه، له‌ زمان دایکی واته‌ پوور نوسه‌رت، خێزانی نهمر و ده‌نگخۆشی مه‌زنی کوردستان؛ مامۆستا «حوسێن ماملێ» که‌ گوايه‌ کاتێک نهمر کاک «وسێن لاسوور» شه‌هید ده‌کړیت، شینی بۆ گێڕاوه.

یان نه‌نکه «خورشید» خێزانی تیکوشه‌ری دێرین و نهمر کاک «حه‌مه‌دی مه‌لود - پاتیبی» داستانی نازایه‌تی نهمر کاک «وسێن لاسووری» بۆ منداله‌کانی و نه‌وه‌کانی گێڕاوه‌ته‌وه و به‌ گشتی باس له‌ بوێری و دلیری ئەم مروّقه‌ نه‌به‌ز و چاونه‌ترس و میه‌ره‌وانه‌ ده‌که‌ن.

دیسان ده‌گێڕنه‌وه:

سه‌رده‌می ده‌سته‌لانداریتی تیمسار وه‌ره‌ه‌رام، ژنه‌ ده‌ره‌جه‌دارێکی عه‌جه‌م له‌ ده‌راوی چۆمی خوێرتنی پردي سوور خه‌ریکی فه‌رش و مافووهره‌ شووشتن ده‌بیت و ده‌که‌وتیه‌ به‌ر شه‌پۆلی به‌ سامی پرووباره‌که‌ و له‌ نا‌کاو که‌ نهمر کاک «حوسێن لاسوور» به‌ داشقه‌ و ئەسه‌که‌ی خه‌ریکی راگوا‌زتنی به‌ردی مه‌پمه‌ره‌، چاوی به‌و دیمه‌نه‌ ده‌که‌ویت که‌ ژنێک که‌وتۆته‌ نێو گێژاوی پرووباره‌که‌، ئیدی زۆر مروّیانه‌ و جوامێترانه‌؛ خۆ ده‌هاوێته‌ نێو گێژاوی پرووباره‌که‌ و ژنه‌ له‌ مردن پرگار ده‌کا.

هه‌روه‌ها ده‌گێڕنه‌وه: سه‌رده‌می شا واته «گا زه‌رد» و گزیرانی حه‌مه‌ره‌زا شای گۆرپه‌گۆر واته تیمسار وه‌ره‌ه‌رام له‌ سابلاخ که‌ نهمر کاک «حوسێن لاسوور» خه‌ریکی به‌ردی مه‌پمه‌ر گۆرتنه‌وه‌یه به‌ داشقه‌ و ئەسه‌که‌ی، تا بۆ په‌حمه‌تی «حاجی سāl‌ه‌ی شاتری» به‌ری، هه‌ر له‌و کاته‌شدا له‌ ژێر فه‌رمانده‌یی تیمسار وه‌ره‌ه‌رام، خه‌ریکن بیمارستانی شیر و خورشید، ساز ده‌که‌ن، هه‌ر له‌و کاته‌شدا «ئه‌فسه‌ریک»-ی شا و وه‌ره‌ه‌رام پێش به‌ نهمر کاک حوسێن لاسوور ده‌کړیت: به‌ربینگی پێده‌گړیت و زۆری لێده‌کات که‌ ئەو به‌ردانه‌ ده‌بیت بۆ سازکردنی بینای نه‌خۆشخانه‌ شیر و خورشید ده‌کار کړیت و «حاجی سāl‌ه‌ی شاتری» چی؟ بۆ کوێ؟ نا‌هێلیم بۆ شوێنی دیکه‌ی به‌هیت؟ ئەفسه‌ری شای که‌ ناگاداری توو‌په‌یی و چاونه‌ترسی نهمر کاک «حوسێن لاسوور» نا‌بیت، له‌ پرێکدا ده‌که‌وتیه‌ به‌ر شالۆی شریخه‌ی قامچی، ئەو نه‌مه‌ره‌. ئەوه‌ ده‌ کاتیکدايه‌، ئێستاشی ده‌گه‌ل بیت، له‌ وێ ده‌وراندا، به‌ ده‌گمه‌ن که‌سێک ده‌یوێرا نه‌ک هه‌ر ئانگژای سه‌ربازیکی ئاسایی پادشاهی تیران بدات، چ جێی ئەوه‌ی په‌لاماری ئەفسه‌ریکی به‌رزی قووبه‌ له‌سه‌ر شانی، شای دژه‌ کورد بدات. پاشان که‌ نهمر کاک حوسێن لاسوور ده‌به‌نه‌ لای «وه‌ره‌ه‌رام» له‌به‌ر نازایه‌تی و هه‌قبه‌ده‌ست بوونی نهمر کاک

حوسین لاسوور، وازی لیدههیتن.

به راشکاوای ده توانم بلیم: زۆربوون که باسی نازایه تی و نیشتمانپهروهی و له خۆبووردوویی و میهرهوانی و خۆشهویستی و دلگهورهیی و سهخی، بوون و مروف بوونی نهر کاک حوسین لاسووریان کردووه یان نووسیویانه. مخابن یا شوینهونکه کراوه یان له یادیان کردوه.

به لام یه کیک له وه که سانهی که نهر شههید «حوسین لاسوور» ی وهک مامۆستای نازایه تی خۆی دهزانی و دهیناسی و دهیناساند؛ نهر شههید «سهید پهسوولی بابی گهوره - ديهقان» بوو! به نووسراوه لهم سالانهی دوايیدا دوايی نهر شههید سهید پهسوولی بابی گهوره به ته نیا به ریز و دلسۆز و تیکۆشهر، کاک مهلا محهممه دی خزری، له کتیه کهیدا له ژیر نیوی «له قهره قشلاخه وه بۆ سوئید» له لاپه ره ی ۱۵۴، به چه ند دێرێک، کورته یادیکي له ئاشنا بوون ده گهل کاک «عه لی کاکه سووری» باسکردوه و که چلۆن نهر کاک «حوسین لاسوور» سالانی ۱۹۶۰-۱۹۶۱ ئه وه هه مووه کۆمه گهی نهر شههید کاک «ئه حمه د توفیق» ی کردووه و جا له کهلوپهل و پۆشاک را گرتوویه تی هه تا خیهت و پیللا و هتد، گشتی په وانه ی دیوی کوردستانی گهرمین و شۆرش ئه یللول کردوه. دواي بیستنی تیرۆری سیاسی و شههیدکردنی نهر کاک «حوسین لاسوور»؛ شههید کاک ئه حمه د توفیق» وهک دۆستیکي به ئه مه گ و چاکه ده چاودا؛ شوین تفهنگه کان و حه ق و حوقوقی شههید حوسین لاسوور ده که ویت؛ که مندا له بیسه ره رسته کانی له برسان نهر من.

سه بارهت به تیرۆری سیاسی نهر شههید کاک حوسین لاسوور سهت له سه تی روون و ئاشکرا بووه که کورده ساواکی و به غه ره زه کان و رق لیقه لگرتوو له جوامیران و پيشمه رگه کانی سه رده می پيشه وای نهر و کۆماری کوردستان له مه هاباد به تۆله ی تیرۆری ئاغای «غه فوری محمودیان» ئه نجام دراوه. قه تلێک و تیرۆرێک که نهر شههید حوسین لاسوور پۆحیشی لیتی خه به ردار نه بووه. دواي تیرۆری نامه رده انه ی نهر شههید حوسین لاسوور، بگوژه کان و سیخوره کورده کانی ساواک و شای ئیران، به نیشانه ی خۆشی و شادی و خه نی بوون، له یه کیک له رۆژنامه کانی شاهه نشاهی ئه وکاتی ئیراندا به هه راوی و به دێری زلی سه ردێردا ده نووسن:

(سه رنه نجام یه کیک له پاشماوه کانی «متجاسرین» کورد و کۆماری رزیو و پۆشالی کوردستان مان به سزای خۆی گه یاند).

کاتیک نهر شههید کاک حوسین لاسوور تیرۆر ده کریت؛ ره نگه ته مه نی له ۴۴ تینه په ریپن یان ئه وه په ره که ی سه ره تای ۴۵ سالی بوویت؛ ئه گه ر له دایک بووی کۆتاییه کانی ۱۹۱۶ بوویت! وه ختیک نهر شههید حوسین لاسوور تیرۆر ده کریت؛ ژتیک و ۷ مندا لان واته ۵ کچ و دوو کووران له پاش خۆی و به بی سه ره په رشت به جی ده هیلێت.

نهر شههید حوسین لاسوور بۆ کوردستان ژیا و بۆ کوردستان مرد. مه زلوومانه له دایک بوو و مه زلوومانه شههید کرا و دواي شههیدبوونی؛ که ول کرا و پروت کرا.

«که م ژیا و که ل ژیا»

«یادی نهو شهید مه زنه هه رمان»

رێز و حورمهت و کپنۆش بۆ شهیدانی هه رمانی کوردستان

مستهفا دادار - موکری

۲۰۲۱-۴-۲۱

له راستهوه: نه ناسراو - شهید حوسێن لاسوور و منداڵیکهش هونه رمه ند. مستهفا دادار

سەید محەممەدی سەیدی

سەید محەممەدی سەیدی

«سەید محەممەدی حاجی سەید رەحمانی»
یان «سەید محەممەدی سەیدی- سید محمد سیدی» سالی (۱۲۸۲ھ - ۱۹۰۳ز) لە شاری سابلاخ- مەهاباد لە دایک بوو. کۆری گەورە می پەرھوومی حاج سەید رەحمانی سەیدی بوو کە بنەمالە یەکی رەسەن و کۆنی ئەوشارەن و ناسناویان (سیدی) یە. سەید رەحمانی باوکی سەید محەممەدی یەک لە گەورە پیاوانی مەهاباد بوو و لە دامەزراندنی یەکەم ئەنجومەنی شاری سابلاخ لە زەمانی مەشرووتە ی تێرانددا دەستی بە بوو و ئەندامی ئەو ئەنجومەنەش بوو.

سەید محەممەد لە ناو چینی دەستکورت و بێدەرەتانددا خوشەویست و خاوەن پێگە بوو. دژ بە زالمەن وەستاوەتەو و داکۆکی لە بێگەس و دامەوان کردوو. خۆی لە بەرە ی خەڵک زانیو و هیچکات لە دەوڵەتەند، ئاغاوەت و پیاوی

حکومەت نیزیک نەکردۆتەو. ئەو بە مانایە نییە کە سەید محەممەد دوژمنکاری دەوڵەتەند و هاوشارییەکانی کردبێ، بە پێچەوانە لای ئەوانیش خاوەن ریز بوو.

پلە و پایە ی کۆمەڵایەتی سەید محەممەد و کاپیتان حەمەدی مەولوودی لە کۆکردنەو ی هیزی ئینسانی بۆ یەکلەکردنەو ی پارسەنگی داژداران، لە ئێوان غەفور مەحموودیان و پێشەوا قازی محەممەد یەکلەکرەو بوو. بۆ پاراستنی شاری مەهاباد لە هیزی عەشایر و هەروەها لە تۆکمە کردنی هیزی پێشمەرگە ی کوردستان پۆلی سەرەکیان گیراوە و دەبێ بڵێن کە بەدەنە ی هیزی نێزەمی کۆمار و یا هیزی مرویی حیزبی دیموکرات بەشی هەرە زۆری لەلایەن ئەو دوو کەسەو دابین دەکرا چوون خەڵکی نەدار، کاسپکار و نەخوێندەوار وەدوای قسە ی ئەوان دەکەوتن. ناوی نەپنی لە کۆمەڵە ی ژ.ک.دا (هەلگورد) بوو و سەرۆکی دەستە ی (هەلۆ) بوو لە یەک لە گەرە کەکانی مەهاباد.^۱

^۱ برۆانە کتیی: سێهەری ئازادی - نووسینی کەمال عەبدولاهی - لاپەرە ی ۲۲۷

له بۆشایی نه بوونی حکومت له مه هاباد کاتیک که حکومت سه روک عه شیرته کانی کرده
 فه رمانداری مه هاباد،^۱ یه کهم کاری که کردیان نه وه بوو که نه و که سانه ی تێوانیان ده گه ل حکومتی
 ناوه ندی و ئاگاهوت و عه شیرته کان خوش نییه و پێیانوابوو بۆیان ده بنه گرفت، بیانکوژن دهنه،
 بیانگرن و بیانده نه وه به حکومتی ناوه ندی تا نه وان له ناویان به رن. بۆ نه و مه به سته دوو که س
 بۆ نه وان گرینگی هه بوو نه ویش کاپیتان حه مه دی مه ولووده چرچی و کاک سه ید محه ممه دی
 سه یدی بوو. کاتیک که قهره نی ئاغای مامه ش ده بێته فه رمانداری مه هاباد کو بوونه وه یه کی گشتی
 له سه روک عه شیرته کان ده گریت و پریار ده دهن که کاری نه و دوو که سه ته واو بکه ن.

بۆ نه و مه به سته هێزیکێ زیاتر له ۸۰ که سی چه کداری خو یان ده تێر نه سه ریان تا بیانگرن به لام
 سه رکه وتوو نابن و کاپیتان حه مه دی مه ولوودی زۆر به روونی و به وردی باسی نه و رووداوه
 گێڕاوه ته وه و له ده قه میژوو یه کانیشدا ئاماژه ی پێ کراوه که زیندووترین و حاشاهه لته گرتین
 به لگه، نو تقیکی خوالیخو شبوو «حهمه ده مین مو عیتی» وه زیری کیشوهر کو ماری کوردستان بووه
 که له رۆژنامه ی کوردستان، ژماره ۱۸ - سالی یه که م - شوممۆ ۴ ره شه مه ۱۳۲۴ - ۲۳ فوریه ۱۹۴۶
 له لاپه ره ی سه ره کیدا هاتووه.

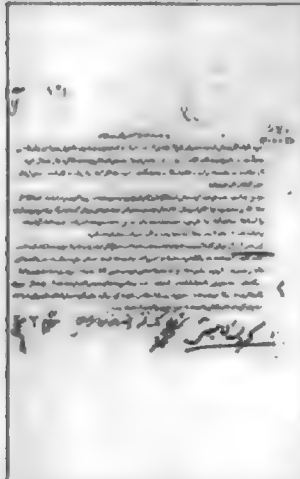
سه ید محه ممه د خاوه ن سه وادیکی مامناوه ندی و خه تیکی خوش بووه. کاسپکار و ماوه یه کیش
 توجا په تی تووتنی کردووه. له ناو خه لکدا ناسراو و جیی مه مانه بووه. له بهر هه ندی پێشه وازی
 محه ممه د بۆ ماوه یه ک وه ک به رپرسی ئیداره ی دوخانیاتی مه هاباد ده ستینیشانی ده کات و نه ویش
 زۆر لێهاتووانه کاروباره کان راده په پێتی و ناهێلی که پرۆسه ی کشت وکال و بازرگانی تووتن که
 نه و سه رده م وه ک شاده ماری ئابووری ناوچه که ی ده هاته ئه ژماردن، په کی بکه وئی.

زیندوو یاد سه ید محه ممه دی سه یدی له پاش تیکچوونی کو مار بۆ ماوه ی چه ند سالتیک له
 زیندانی ته ورێز به تاوانی سیاسی و جیاخوازی ده گیرئ، به لام نه زموونه کانی له ئیداره کردنی
 کاروباری جووتیارانی تووتن که هه یبووه، وا له حکومت ده کات که ده سته وداوینی ببنه وه و له پاش
 ئازادکردنی له زیندان سه رله نو ئی له ئیداره ی دوخانیات دا یمه زرێننه وه. له به لگه یه کدا که له کتیی
 (چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول، لاپه ره ی ۸ د) ناوا
 ده نووسی:

^۱ بر وانه کتیی: کو مه لیه ژیا نه وه ی کوردستان - نووسینی حامید گه وه ره ی - چاپی یه که م - هه ولێر - ۲۰۰۴،
 لاپه ره ی ۱۰۹

وضعت افغان دولتې مهالاد

دو مهالاد کارمندان ادارات دولتي اسم از خله والائي [د خانيات ۱] دلاگستري [۲] ثبت و ثبت اسوال جومادو زمان قاضي محمد مصدري اموري بوده اند که فعلاً همان شکل را رها ميکنند عوام آنها ارزو مندند که گروستان

مقتل شود از جمله سيد محمد سیدی رئيسي دختانيات قاضي محمد که فعلاً در يوكان کارشناسي و ارزوياب دولتي است شب و روز بنصف حزب کله [گومله] فعاليت مينمايد موضوع جماليات وضعت فرهنگ گروستان است کليه آموزگارن و دبيران در مهالاد و يوكان و سر دشت بلااستثناء از جمال قاضي محمد بوده و اشکارا در ميان شاگردان تبليغ و سخنراني نموده و حتي زبان کردی در کلاس تدريس مينمايند و

الطلب اتفاق ميافتد که اصولاً فارسي صحبت مينمايند و اين موضوع باعث سر و صدای زيادي در مهالاد گرديده و چنانچه اين اشخاص از محل مستقل نشوند زبان غير قابل جبراني ياد خواهند آورد.

(پس دور) نام آل يونان که يک کمونيست دوخته است مدت ۵ ماه است بنام کارشناس دختانيات وارد مهالاد شده اين شخص کليه فعاليت هاي حزب کله [گومله] در دختانيات و شهر را اداره نموده و لطلب جلساتي بنام هماني تشکيل و تصيبياتي مقتضي ميگيرند - ۹ روز پيش ناهيله از طرف دختانيات مامور خريده

دوخی ئيداره کانی حکومت له مه هاباد له مه هاباد فرمانبره رانی ده وله تی له کارمه ندانی ئيداره ی خه له را گرتوويه تی تا دوخانيات، دادگوسته ری و سه بت و نه حوال به گشتی له سه رده می قازی محه ممد کاربه ده ست بوونه که ئیتشاش له سر کاره کی خویان هر هر ماون. همه موویان ناواته خوازن که کوردستان سه ربه خو بیت. یه ک له وان «سید محه ممد دی سیدی» یه که سه روکی دوخانیاتی قازی محه ممد بووه و ئیتشاش له بۆکان کارناس و مه زنده کهره و شه و روژ بۆ کۆمه له [مه به سستی کۆمه له ی ژ. ک - ه] بانگه شه ده کات و له چالاکی دایه...

تاريخ: ۲۰/۱۲/۳

به: دفتر ویژه

شماره: ۳۲۱/۵۱۱۹۳

از:

موضوع: فعالیت افراد مشروطه زیر بنفع حزب پارت دمکرات

نامبر دگان زیر در مهاباد بنفع حزب پارت دمکرات فعالیت نموده و با عطاق و طرفداران قاضی محمد و متولیان اشیر ایرانی عراق در ارتباط بوده و اکثر اخطا رون رود اوس وقت و آمد می نمایند.

کتابخانه مرکزی	
ردیف	عنوان کتاب
۱	کتابخانه مرکزی
۲	کتابخانه مرکزی
۳	کتابخانه مرکزی
۴	کتابخانه مرکزی
۵	کتابخانه مرکزی
۶	کتابخانه مرکزی
۷	کتابخانه مرکزی
۸	کتابخانه مرکزی
۹	کتابخانه مرکزی
۱۰	کتابخانه مرکزی
۱۱	کتابخانه مرکزی
۱۲	کتابخانه مرکزی
۱۳	کتابخانه مرکزی
۱۴	کتابخانه مرکزی
۱۵	کتابخانه مرکزی
۱۶	کتابخانه مرکزی
۱۷	کتابخانه مرکزی
۱۸	کتابخانه مرکزی
۱۹	کتابخانه مرکزی
۲۰	کتابخانه مرکزی
۲۱	کتابخانه مرکزی
۲۲	کتابخانه مرکزی
۲۳	کتابخانه مرکزی
۲۴	کتابخانه مرکزی
۲۵	کتابخانه مرکزی
۲۶	کتابخانه مرکزی
۲۷	کتابخانه مرکزی
۲۸	کتابخانه مرکزی
۲۹	کتابخانه مرکزی
۳۰	کتابخانه مرکزی
۳۱	کتابخانه مرکزی
۳۲	کتابخانه مرکزی
۳۳	کتابخانه مرکزی
۳۴	کتابخانه مرکزی
۳۵	کتابخانه مرکزی
۳۶	کتابخانه مرکزی
۳۷	کتابخانه مرکزی
۳۸	کتابخانه مرکزی
۳۹	کتابخانه مرکزی
۴۰	کتابخانه مرکزی
۴۱	کتابخانه مرکزی
۴۲	کتابخانه مرکزی
۴۳	کتابخانه مرکزی
۴۴	کتابخانه مرکزی
۴۵	کتابخانه مرکزی
۴۶	کتابخانه مرکزی
۴۷	کتابخانه مرکزی
۴۸	کتابخانه مرکزی
۴۹	کتابخانه مرکزی
۵۰	کتابخانه مرکزی
۵۱	کتابخانه مرکزی
۵۲	کتابخانه مرکزی
۵۳	کتابخانه مرکزی
۵۴	کتابخانه مرکزی
۵۵	کتابخانه مرکزی
۵۶	کتابخانه مرکزی
۵۷	کتابخانه مرکزی
۵۸	کتابخانه مرکزی
۵۹	کتابخانه مرکزی
۶۰	کتابخانه مرکزی
۶۱	کتابخانه مرکزی
۶۲	کتابخانه مرکزی
۶۳	کتابخانه مرکزی
۶۴	کتابخانه مرکزی
۶۵	کتابخانه مرکزی
۶۶	کتابخانه مرکزی
۶۷	کتابخانه مرکزی
۶۸	کتابخانه مرکزی
۶۹	کتابخانه مرکزی
۷۰	کتابخانه مرکزی
۷۱	کتابخانه مرکزی
۷۲	کتابخانه مرکزی
۷۳	کتابخانه مرکزی
۷۴	کتابخانه مرکزی
۷۵	کتابخانه مرکزی
۷۶	کتابخانه مرکزی
۷۷	کتابخانه مرکزی
۷۸	کتابخانه مرکزی
۷۹	کتابخانه مرکزی
۸۰	کتابخانه مرکزی
۸۱	کتابخانه مرکزی
۸۲	کتابخانه مرکزی
۸۳	کتابخانه مرکزی
۸۴	کتابخانه مرکزی
۸۵	کتابخانه مرکزی
۸۶	کتابخانه مرکزی
۸۷	کتابخانه مرکزی
۸۸	کتابخانه مرکزی
۸۹	کتابخانه مرکزی
۹۰	کتابخانه مرکزی
۹۱	کتابخانه مرکزی
۹۲	کتابخانه مرکزی
۹۳	کتابخانه مرکزی
۹۴	کتابخانه مرکزی
۹۵	کتابخانه مرکزی
۹۶	کتابخانه مرکزی
۹۷	کتابخانه مرکزی
۹۸	کتابخانه مرکزی
۹۹	کتابخانه مرکزی
۱۰۰	کتابخانه مرکزی

۱- جناب کریمی رئیس شری و خورشید مهاباد که سابقاً وزیر فرهنگ قاضی محمد بوده.
۲- ابوی داروخانه دار که در زمان قاضی محمد وزیر بهداری بوده
۳- حسنز صدیقی که در زمان قاضی محمد افسر و رئیس معلقه سقر و سرآ بوده
۴- حسین دلوئی مهابادی یا حسن دلوئی برادرش پسران حاجی دلوئی رئیس مجلس مؤسسات حکومت قاضی محمد.
۵- جعفر کریمی رئیس ستاد ارتش حکومت قاضی محمد
۶- رحمان حدوسی که پدرش وزیر دادگستری قاضی محمد بوده و فعلاً خودش شهر دار مهاباد میباشد. جلایه سید محمد سیدی - موقتی - کریم خسروی - نرغی - خلیل خسروی (وزیر ارتباطات قاضی محمد) صدیق حدیری

(وزیر تبلیغات قاضی محمد) و شیخ الاسلامی

۲۰/۱۲/۱۲ - ۳۲۱/۵۱۱۹۳

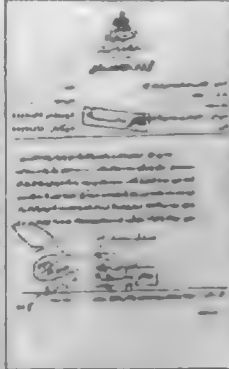
بناغهی کوردایه تی و ره سه نایه تی نه و کورده نیشتمانپه روه ره نه و نه ده پته و داپیرابوو که له هه ر ده رفه تیک که لکی و ه ده گرت تا بو کوردستان تیهه لبتیه وه. به پیی به لکه کانی ساواک له هه مان سه رچاوه ی سه ری که باسما ن کرد له لاپه ری ۶۶ و ۶۸ دا به ژماره ی: ۵۱۱۹۳- ۲۲۱ و به ریکه وتی ۲-۳-۴۰ باسی سید محه ممد سهدی و کو مه لیک که س ده کات و ده لی:

بابه ت: چالاکی کردنی ناوبراوانی ژیره وه بو حیزی پارتی دیموکرات ناوبراوانی ژیره وه له مه هاباد بو حیزی پارتی دیموکرات چالاکی ده که ن و ده که ل لایه نگرانی قازی محه ممد که بو عیراق هه لاتوون له پیوه ندی دان و زورجاران له رتگای چومی ناراسه وه له هاموشو دان. [ناوی که سه کان هه موو ده نویسن که سید محه ممد دیش به که له وانه]

٥١/٨٠٠٧٩
٥٥٦-٥٠٥٥

سرپرست کلک: میرزا علی قلی خان قزوینی

چند روز قبل دو نفر عیالهای بنام میرزا قاسم که خود را پسران ایت قاضی محمد عمر می نامید و دیگری سید محمد که حاصل ۱۰۰۰۰ تومان پول و بخاری کثرت از وی و ده لایق نفایس تهیه کرده از روی پستگاه هوشیاریه

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸
۶۰۹
۶۱۰
۶۱۱

[illegible]

له به لگه یه کی تر دا هه ر له هه مان
سه رچاوه زیاتر له سه ر سه یه ده مه مه د قسان
ده کات و ده ری ده خات که بۆ پشتیوانی له
خه باتی کورده کانی عیراق و به تایه ت بۆ
پارتي ديموکراتی کوردستانی عیراق له پله و
پایه ی کۆمه لایه تی خۆی که لکی وه رگرتوو و
بره پاره یه کی خه یالی و زۆر وه ک یارمه تی
دارایی بۆ شوێشی کورده کانی باشوور
کۆده کاته وه له نیوان ساله کانی ۱۳۴۱ تا ۱۳۴۰
به دهستی خۆی ده ییا و پێشکesh به
شوێشه که ی مه لا مسته فا بارزانی ده کات. ئه و
به لگه یه له لایه پره ی ۹۱ سه رچاوه ی سه ره وه
ئاوا ده لێ:

رینکھوت: ۲۹-۱۰-۴۱

ژماره: ۲۲۴-۳۰-۳۳۱

نہایتی

بابەت: یارمەتیدانی دانیشتووani سەر سنوور بە شۆرشگیرانی کورد.

چەند پۇژ لەمەوبەر دوو کەس لە خەلگی مەھاباد بە ناوەکانی میرزا قادر کە خۆی وەک
برازای قازی محەممەد ناساندوو و ئەوەیتر کە سێک بوو بە ناوی سەید محەممەد، ئەوانە ٦٠٠٠
قەن و هەندیک کارتێ حیزبیان پێبوو کە لە ڕێگای گوندی «شین»ی عێراق بەرانبەر بە بنکە
«دووستوو» [بەئەگەری زۆر مەبەستی گوندی «دۆلەتوو»یە] لەلایەن کۆیتخای گوندە کە
دەتێردرێتە قەلادزێ و لەوێ دەگەڵ کە سێک بە ناوی «ئەحمەد شەریف» دەناسێندرێت، ئەویش
بەپەلە ئەو دوو کەسە دەتێرێتە لای مەلا [مەبەستی مەلا مستەفای بارزانییە]. وەک دەلێن کە ئەو
بەر پارەییە لە ئەندامانی حیزبی لە مەھاباد و دەرووبەری کۆ کردۆتەو. ئەو دوو کەسە
گەراونەتەو مەھاباد. بۆ پشتڕاستکردنەوە نێردراوەتە خزمەتتان.

وەرگەکانی نامە: ئیدارەی ساواکی مەھاباد بۆ لیکۆڵینەوێ زیاتر و ڕوونکردنەوێ چۆنیەتی
رووداوێکە.

ئەو كوردە نەتەوەييە، ئەو تېكۆشەرەي كوردايەتییە، چاوە پر لە هیوا و خۆزگە كانی بۆ هەتایە وێكەنتیت و ساڵی ۱۳۴۵ی هەتاوی لە مەهاباد كۆچیدوایی دەكات و هەر لەو شارەش تەرمیی

پیرۆزیان پیتشکەش بە خاکی پاکی نیشتمان دەکری.
 پۆحیان هەردەم شاد و یادیان هەرمان
 سەپاس لە کاک هێمن سەیدی، ئەوێ مەرحوومی سەید محەممەدی سەید پەحمانی (سەیدی)
 کە لە ئامادەکردنی ئەو کورتە ژياننامەیە هاوکاری کردم. [وریا].

دوو وتە لە دوو وێستگەی جیاوازی ژبانی یەک لە پێشمەرگە و قارەمانەکانی کۆماری کوردستان - "سید
 محەممەدی سەیدی" ناسرا بە (سەید محەممەدی سەید پەحمانی)

زېږو به گي هه ركي

مايوږ «زېږو به گي به هادورپي» يه ك له گه وړه كانى عه شيره تى «هه ركي» له محالى «ته رگه وه پ» ه. به ږيزيان وه ك كه سيكي شه پر كهر و به غيرت ناوبانگي هه بوو. يه ك له و نه فسه رانه ي ده و له تى كوردستان بوو كه وه ك ده گو تر ټي له لايه ن روو سه كانه وه نه و پله سهر بازيه يان پي به خشراوه به لام دوكتور قاسملوو له كتيبى «چل سال خه بات» دا ده نووستى كه بوخوى پله ي مارشالى بوخوى هه لېژارد بوو.^۱ پله ي زېږو به گ هه رچيه ك بوو پي له خو شه ويستيان له لاي پيشه وا قازى محه نمهد و حه مه حوسين خانى سه يفى قازى كه م و زيادى نه كړدوه.

زېږو به گ نه ندامى كو ميته ي ناوه ندى حيزبى ديموكرات بوو. هه روه ها به ږيزيان يه ك له نه ندامانى نه وه هه يته ته بوو كه سه فريان كړد بو باكو. له ريكه وتى سي شه مه ۳-۵ ي بانه مېرى ۱۳۲۵ هه تاوى - ۲۳- ي ناوړى ۱۹۴۶ هاورپي ده گه ل پيشه وا به شدارى كړد له ږيوره سمى نيمزا كړدى په يمانى يه كيه تى و براهه تى ده گه ل نازه ربايجان له ته وريز. دوكتور قاسملوو له سه رچاوه ي سه روه دا و له فه سلې دووه مه دا سه باره ت به زېږو به گ ده نووستى:

(كاتيك كه بو وتووږي ده گه ل هه يته تى نازه ربايجان له كو نسلو لگه رى شوږه وى له ته وريز كو ده بڼه وه، له سه ر خاوه نداريتى شارى ورمى ناگه نه نه نجام. كورده كان ده لين ورمى نى نيمه يه و نازه ربه كانيش ده لين نى نيمه يه. له و كو بوونه وه يه دا «زېږو به گ به هادورپي» يه ك له سه رو ك عه شيره ته كانى «ټيلى هه ركي» كه پياوړى نه خو ينده وار به لام وريا و نه ترس بوو، كاتيك نوڼه رانى هه ردو و لايه ن له ژوورى وتووږي كه دانيشتبوون، نه سه كه مله ي خو ي هه لگرت و بردى له ناوه پراستى ژووره كه ي دانا و گوتى: به ږيز هاشموږ، (مه به ستى كو نسلولى شوږه وى له ورمى بوو) نيسا كه نه و ژوورى نى نيمه يه، من ده توانم نه سه كه مله كه م له ناوه پراستى دابنيم و بلنيم نه و ژووره نى منه؟ مه به ستيان له و قسه يه نه وه بوو كه ورمى له ناوه پراستى خاكى كوردستان هه لكه وتووه و زوړ ترين دانيشتووه كانى ده ورى ورمى كوردن و ناتواندرى كه وه ك به شيك له خاكى نازه ربايجان بيته ژميرن.) زېږو به گ دواتر بوو به فرمانده ي هيزى پيشمه رگه له جه بهه ي سه رده شت له شوين ره نيس به كړ. خوالى خو شبوو (عه بدوللا نه حمهد ره سول پشده رى) له كتيبى (يادداشته كانم) به شى يه كه م - له لايه ره ي ۸۷ باسى نه و جيگور كه يه له نتيوان ره نيس به كړ و زېږو به گ ده كات و ده لن: [كومارى مه هاباد زوړ په لى نه كړد له داگير كړدى نه و سوپايه ي كه له سه رده شت نابلقه دراوو. هه ميسه

^۱ زياتر بړواننه كتيبى: جولانه وه نه ته وه يى كورد نووسينى: پروفيسور د. وهديع جوهيده - وه رگيرانى له نينگليسيه وه: پروفيسور ي. د ياسين سه رده شتى ل ۵۴۱

به نامه و پاسپارده نه‌یان ناردده سهر به‌کر ئاغا که په‌له بکات له گرتنی سهرده‌شت و داگیرکردنی ئه‌و سوپایه، تا ئه‌وه بوو زێڕۆ به‌گیان به‌خۆی و له‌شکرێکی زۆره‌وه نارد بۆ فه‌رمانده‌یی ئه‌و به‌ره‌یه له‌ جیاتی به‌کر ئاغا، چونکه وایان نه‌زانی که زێڕۆ به‌گ زیاتر شاره‌زای هه‌یه له‌و به‌ره‌یه‌دا و خه‌ڵکی ناوچه‌که‌ش باشت ئه‌یناسن... [به‌لام ره‌ئیس به‌کر (به‌کر ئاغا) له‌ کتێبه‌که‌ی خۆیدا به‌ ناوی که‌شتیک به‌ناوی کۆماری کورستاندا -بیره‌وه‌رییه‌کانی ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم هه‌وێزی) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) لاپه‌ره‌ی ۱۰۰ ده‌لی:] ... که ئه‌و نامه‌یه‌م به‌ده‌ست که‌یشت کات تیاره‌ بوو، ده‌ست به‌جێ فه‌رمانم دا که ئه‌و ئازووقه و خواردنه‌مه‌نییه‌ی هه‌مانبوو به‌سهر دانیش‌توانیدا، دابه‌ش بکه‌ین. زێڕۆ به‌گم کرده جێنشین خۆم و فه‌رمانم دایه که بۆ پۆزی دوايه هێزه‌که‌مان به‌ره‌وه مه‌هاباد بکشیته‌وه].

جێی ئاماژه‌یه که خوالێخۆشبوو زێڕۆ به‌گ که خاوه‌نی ناوچه‌ی «باراندوز» له‌ ورمێ و له‌ ده‌شته‌بێل بوو بۆ ماوه‌ی ۲۰ سالان «غولام ره‌زا هه‌سه‌نی» نیهام جومعه‌ی کوردکوژی ورمیی وه‌ک میتهر پاگرتبوو تا خزمه‌تی یه‌ک له‌ ئه‌سپه‌کانی بکات.

له‌ راسته‌وه: ژه‌نه‌رال مایۆر محهمهد حوسێن سه‌یف قازی وه‌زیری هێزی کوردستان، ره‌شید به‌گی هه‌رکی، پێشه‌وا قازی محهمهد و زێڕۆ به‌گی به‌هادوری (هه‌رکی).

محەممەد تۆفيق وردى

«محەممەد» كۆرى «تۆفيق»، كۆرى «فەرھادئاغا»، كە ناسناۋى «وردى» بوۋە. دە سالى ۱۹۲۳ لە شارۋچكەي «كۆيە» لەدايك بوۋە. خويندى سەرەتايى لە كۆيە تەواو كىردوۋە و پاشان لە بەغدا لە سالى ۱۹۴۴ لە پەيمانگاى مامۇستايانى سەرەتايى خويندەكەي تەواو دەكات. ۋەك مامۇستا لە خويندنگاكانى «تەقتەق» و «قەلادزى» دەستبەكار دەكات. لەبەر چالاكى سىياسى چەند جاران دەگىرىت. پاشى دامەزراندىنى كۆمارى كوردستان پروو دەكاتە مەھاباد و خۆبەخشانە لە خويندنگەكانى ئەو شارە وانەي كوردى دەلېتەۋە و لە گۆقارەكانى ئەۋسەردەمدا وتار دەنووسىت. لەپاش پرووخانى كۆمار، دەگەرىتەۋە عىراق و بۇ ماۋەيەك دەگىرىت. لە سالى ۱۹۷۵ كۆچى داۋىي كىردوۋە. مامۇستا محەممەد وردى خاۋەنى دەيان شىئىرى نەتەۋەيىيە كە كەم كوردىك ھەيە نەيانزانى. ئەۋىش ھۆنراۋەي (ئەي شەھىدان) لە كە دەلې: ئەي شەھىدان، نامرى ئاۋ و نىشانان. تا شەھىد خوينى نەپرېزى... ئەۋەندەي كەۋتۆتە بەر چاۋم، تەنيا كىتېيكي لېكۆلېنەۋە لەسەر فۆلكلورى كوردى لەدۋا بەجى ماۋە بە ناۋى (فۆلكلورى كوردى - سالى ۱۹۶۱).

مەھاباد، سالى ۱۳۲۵ ھەتاۋى - ۱۹۴۶ زايىنى، لە چەپەۋە: مامۇستا محەممەد تەۋفيق وردى، نەناسراۋ، مىرزا عەزىز مەۋلەۋى، دوكتور محەممەد مەجدى

زاهیری ره سام

خوالیخو شېوو «زاهیری کورپی ره شید کورپی سألج» له ریکه وتی ۰۱-۰۷-۱۹۲۴ له شاروچکه ی «کویه» له دایک ده بې. له ووی به «زاهیری ره شیدی سألجه ره شی» ناسراوه. تا پۆلی شه شی سهره تایی خویندوویه تی که نه و سهرده م که مکه س سه وادی خویندن و نووسینی هه بووه. له ته مه نیکي که مزا زه ماوه ندی ده کات و له قه لادزی نیشه جی ده بیت. وهک بهرگدروویه کی لیزان له و شاره کار ده کات. خه لکی قه لادزی کۆن وهک کاک «زاهیری بهرگدروو» ده یناسن.

دوکانه که ی ده بیت هه کۆی نه و کورده نازادیخوازان ه که دلیان بۆ رزگاری ته وه که یان لیده دات. وهک نه ندای «حیزی شیوعی عیراق» کراوه به بهرپرسانی جووتیارانی ده قهری قه لادزی و

له هه مانکاتیشدا بهرپرسی پتوه ندیه کانی نه و حیزه بووه ده گه ل «ده وله تی کۆماری کوردستان» له مه هاباد.

له پاش تیکچوونی کۆمار و ههروه ها هه بوونی ریکه وتننامه ی «سه عدنا باد» له نێوان ده وله تانی (تیران، عیراق و تورکیه و نه فغانستان)، که ده بوای داواکراوانی نه و سێ ولاته راده ست بکری نه وه، حکومه تی عیراق به هو ی نه م ریکه وتننامه یه گوشاریکی زۆری خستبوو سهر نه و ئاواره کوردانه ی پۆژه لات و باشوور که بیانگرن و تیرانییه کان بده نه وه به تیران و عیراقیه کانیش سزا بدرین. کاک زاهیری ره سام له و دۆخه دا ببوو به په نا و سیه ری زۆریه ی نه و لیکه و ماوانه و جیگا و ریکای بۆ دابین ده کردن و ده یشارد نه وه. بۆ نمونه «ماموستا قانع» ی شاعیر و «ره ئیس به کر» و ... یه ک له و لیکه و ماوانه بوون که کاک زاهیری ره سام هه شاری دابوون و ده یشارد نه وه و ده یپاراستن.

نه وانه ی که گیرابووشن هه ولی ده دا به چه شتیک رزگاریان بکات. وهک خۆی که چه ند جاریک باسی کردووه، له لایه ن خه لکی قه لادزیه و ده وروبهری به نه ینی که لوپه ل و نامه و پۆست راده گوژیته کۆماری کوردستان.

نه و خۆی ته نیا یه ک جار به که لوپه له وه ده چیت بۆ نه ووی. نه وکات له سهرده شت هیزی بېشمه رگه ی کوردستان به سه روکایه تی «زێرۆ به گی هه رکی» (به هادوپی) له ناوچه ی سهرده شت

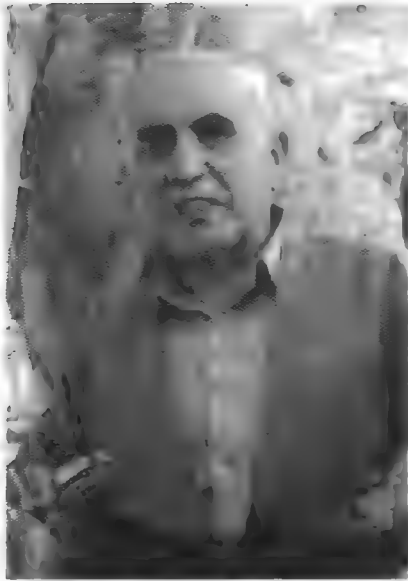
وهستا زاهيراي ره سام

ده بن. لهوئی وه زیریک ده بینیت و نهویش ده بینریت
 بو لای «دلشادی میرزا غه فوری» (دلشاد ره سوولی)
 که لپرسراوی نازووقه و خواردن بووه لهو ده فوره.
 پاشی حورمه تگرتنیکي زور به لوری ده بینریته
 مه هاباد. لهوئی قهول ده بیت که پیشهوا بینیت به لام،
 ته شریفیان لهوئی نابیت، له جیاتان دوو له
 نوینه ره کانی به ناوه کانی « محهممه د یا هوو و
 مه نافی که ریمی» لهوئی ده بن. قسه یان ده گهل
 ده بریتته وه و ری و شوین دیاری ده کهن که مانگانه
 دوو جار که لوپهل بو کوماری کوردستان بنریت. کاک
 زاهیر که ده گهریتته وه قه لادزی که سیک به کری
 ده گری به مانگی ۱۰ دیناران تا مانگی دوو جارن
 پوست و شمه که به ریت بو مه هاباد. نهو که سه ناوی
 «مه لا نه حممه نپوچاوانی» ده بن.

له سالی ۱۹۵۹ به هوئی کار و خهباتی سیاسیه وه

ده یگرن و پاش ماوه یه که رابده گوازن بو خوارووی عیراق و لهو ماوه یه دا فیری هونه ری وینه گرتن
 ده بیت. له سالی ۱۹۶۱ ده گهریتته وه بو قه لادزی و زهوقی ده که وینه سه ره پیشه ی وینه گرتن و
 دوکانیکي وینه گرتن لهو شاره ده کاته وه به ناوی «ستودیو پشدر». ههر به هوئی پیشه که یه وه
 نه مجار خه لکی قه لادزی ناسناویکی تریشی پنده به خشن و به کاک «زاهیری ره سام» بانگی ده کهن.
 وینه کانی کاک زاهیر که متر کوردیک هه یه که نه یدیتیت به لام، کهس نازانی که نه وینه
 ده ستردی ماموستا زاهیری ره سامن. یه که له وانه وینه یه «مارگاریت» ی پیشمه رگه ی شورش که
 تفه نگیکی برنهوی ده شانی دایه.

له ریکه وتی ۲۴-۰۴-۱۹۷۴ که قه لادزی که وته به رقی ده ولته تی خوتنمژی سه ددام، به هوئی
 بومبارانی نهو رژیمه وه، کاک زاهیر بریندار ده بیت و کوریکیشی به ناوی «پشپرهو» شه ید
 ده کریت و دوکانه که ی زهره ریکی زوری به رده که ویت. لهو پیشه ی خوئی به رده وام ده بیت تا سالی
 ۱۹۸۸ که قه لادزی له لایه ن رژیمی به عس خاپوور ده کریت و ده گوازریتته وه. دلی که ووره و کوردانه ی
 نه م نیشته مانپه روه ری کوردستان له رۆژی ۰۸-۱۰-۲۰۰۹ له هه ولیر له لیدان ده که ویت و له
 کورستانی نهو شاره ته سلیم به خاک ده کریت. رۆحیان شاد و یادیان هه رمان.

ماموستا ستار حه‌مه تايهر

تيبيني: دونيايه‌ك سپاسي كاك ستار حه‌مه تايهر و كاك ئاراسي كورپي كاك زاهير ده‌كه‌م كه له نووسيني ئه‌و دپړانه‌دا يارمه‌تييان دام. به‌داخه‌وه ئاماده‌كردني ئه‌و كتيبه دريژي خاياند و ده‌ فرياي كاك ستار نه‌كه‌وت تا بيبينييت. مخابن په‌تاي كورونا ئه‌و مروقه جوانه‌ي لي ئه‌ستاندين. به‌ريزيان زور تامه‌زرؤ بوو ئه‌و كتيبه بخوښتيته‌وه. چه‌ند جاران به‌تايه‌تي داواي كتيبه‌كه‌ي ده‌كرد و له‌ دوخي ئه‌و كتيبه‌ي ده‌پرسی. ههر ده‌تگوت دلي خه‌به‌ري داوه كه ته‌مه‌ن به‌ره‌و كو‌تاييه. ده‌يانفه‌رموو كه به‌رده‌وام له‌ زمان كه‌وره‌سالاني پيش خو‌ي باسي قاره‌مانه‌تي كاپيتان حه‌مه‌دي مه‌ولوودي بيستوو و له‌ دووره‌وه وه‌ك قاره‌مانتيكي نه‌ته‌وه‌يي سه‌يرم كردوو. به‌تايه‌ت

خواليخوشبوو كاك زاهير په‌سام زور باسي كاك حه‌مه‌دي بو‌ كردووم. هه‌روه‌ها زور رووداوي له‌سه‌ر كاك حه‌مه‌دي ده‌زاني كه له‌ رانيه و قه‌لادزي و كو‌يه روويانداوه و قه‌ول وابوو كه له‌ كاتيكي گونجاودا له‌ كو‌ي وتو‌يژي‌كدا هه‌مووي بنووسمه‌وه كه‌چي به‌ داخه‌وه نه‌ توانيم وتوو‌يژي ده‌گه‌ل بكه‌م و نه‌ كاك ستار كتيبه‌كه‌ي بيني.

پو‌حي كاك ستار شاد و ياديان به‌خير.

میرزا حەمەدەمینى كۆیه

ناوى تهواوى «حەمەدەمین
حاجى قادر»ە كه به «میرزا
حەمەدەمینى كۆیه» ناسراوه.
له پێكهوتى ١٨٩٠ى زایینی له
شارۆچكهى «كۆیه» له دایك ده‌بێت.
له حوجره‌ى مه‌لایان خوێندووێه‌تى و
زۆر زیره‌ك بووه. پێشه‌ى تىجاره‌ت و
بازرگانی كردووه و ده‌گه‌ڵ ناوچه‌كانى
ئێران سات و سه‌وداى هه‌بووه. زۆرى
سه‌ردانى شارى سابلأغى كردووه. ئه‌و
پێشگرى «میرزا»یه‌ یادگارى خه‌لكى
سابلأغییه‌ كه به‌و ناوه‌ بانگیان
كردووه. دوو ژنى هه‌یناوه‌ یه‌کیان
كۆیى بووه به‌ناوى «جه‌میله‌
عه‌بدولا» و ئه‌وه‌یتریان سابلأغى بووه
و ناوى «ئامینه‌ كچی حوسێن» بووه

له‌ بنه‌ماله‌ى «گوده‌رزى»یه‌كانى ئه‌و شاره‌ن. كه‌سێكى كوردپه‌روه‌ر و نیشتمانپه‌روه‌ر بووه. هاوكارى
و پێوه‌ندیه‌كى باشى هه‌بووه‌ ده‌گه‌ڵ به‌رپرسانى كۆمارى كوردستان. له‌ ساڵى ١٩٨١ له‌ گۆرستانى
«كۆن»ى كۆیه‌ ته‌سليم به‌ خاك كراوه. س‌پاس بۆ كاك شێروان كاكه‌ زیاد كۆیى و كاك ئه‌كره‌م كۆپى
خوالێخۆشبوو میرزا حەمەدەمین كه یارمه‌تیان دام بۆ ئه‌م كورته‌ پێناسه‌یه‌.

هاشمی کورد

(هاشمی بهزاز یا هاشمی کورد) یەک له پیشمه‌رگه فیداکاره‌کانی کۆمار بوو. له ده‌سته‌ی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودیدا خزمه‌تی ده‌کرد. مام هاشم له دوا‌ی تیکچوونی کۆمار، وێرای کاپیتان و نه‌فسه‌ره قاره‌مانه‌کان په‌ریوه‌ی باشووری کوردستان (عێراق) بوو و پاشی گیران و چه‌رمه‌سه‌رییه‌کی زۆر، له هه‌ولێری ده‌لال نیشته‌جێ بوو. له سه‌فه‌ریکمه‌دا له ساڵی ۲۰۱۰ بۆ باشووری کوردستان، نه‌و هه‌له‌م بۆ په‌خسا تا هاوێی ده‌گه‌ڵ دایکم ئامینه مه‌ولوودیان، کچی گه‌وره‌ی کاپیتان، هه‌روه‌ها کاک عوسمان پرانییه‌ی سه‌ردانیکی کاک هاشم بکه‌ین که به‌داخه‌وه پیر و ناساز ببوو. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش زۆر به‌گه‌رمیه‌کی چاوه‌پواننه‌کراو پیشوازیان لێکردین و ده‌گه‌ڵ دایکم که‌وته‌ی دونه‌یای بیره‌وه‌رییه‌ سه‌رنج‌راکیش و شیرینه‌کانی کۆن که ده‌گه‌ڵ کاپیتان هه‌یانبووه. به‌رێزبان زۆر له‌ نیزیکه‌وه‌ ناگاداریی وردی له‌ پروداوه‌کانی سه‌رده‌می کۆمار و شه‌ره‌کانی جه‌به‌هی سه‌قز، سه‌رده‌شت، مه‌کلاوێ و به‌تایبه‌ت دوا‌پۆژه‌کانی کۆمار هه‌بوو. کاک هاشم تا دوا‌ساته‌کانی ژیا‌نی، خۆی به‌ پیشمه‌رگه‌ی کۆمار و وه‌فادار به‌ رێبازی پیشه‌وا‌ی کوردان، «حه‌زهره‌تی قازی محه‌ممهد» و کۆمه‌له‌ی (ژک) ده‌زانی. ته‌نانه‌ت تا کۆتایی ژیا‌نی، جلکی (مرادخانی) که‌ جلکی تایبه‌تی ناوچه‌ی مه‌هاباد و موکریانه، له‌بهر ده‌کرد. به‌داخه‌وه‌ نه‌وکات نه‌و ده‌فته‌ر و ده‌ست‌نووسانه‌ی کاک همه‌د سه‌ر و سو‌راخیان نه‌بوو، بۆیه‌ نه‌و هه‌له‌م له‌کیس چوو، ده‌نا ده‌متوانی له‌سه‌ر دێ‌ربه‌دێ‌ری نه‌و با‌سانه‌ی له‌ (کوردبوون) دان، ده‌گه‌لیان بدوێیم و زانیاری زیاتری له‌ سه‌ر پروداوه‌کان وه‌ده‌ست بێنم. کاک هاشم له‌ رێکه‌وته‌ی ۲۱-۰۴-۲۰۱۳ له‌ هه‌ولێر کۆچی‌دوا‌یی کرد.

له‌ پاسته‌وه: ئامینه مه‌ولوودی (کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی)، وریا ماملق و هاشمی کورد

هاشم فەرهاد

هاشم فەرهاد کوری سمایل له شاری سابلآغ - مه هاباد له دایک ده بیټ، بنه ماله که یان ساماندار بوون و شۆره تیان «فه رهاد» ه به لآم به «فه رهادی» بانگ ده کرین. ریکه وتی له دایک بوونه که ی نازاندریت. بنه ماله که یان سه نعه تکار ریکی به ناوبانگی ئاسینگه ری بوون بۆیه وه ک کوری گه وره ی مالتی یاریده ی باوکی ده کات و ئاسینگه ریکی قابیلی لیده رده چی. قه د و بالای کورت و جوانچاکی زه مه نی خۆی بووه. به لاوکی شوخ و که شخه پۆش ناوبانگی ده رکردبوو. کور ریکی نه ترس و به وره بووه به رده وام خه می خه لکی نه دار و بیده ره تانی خواردوووه. دژی به سووک چاولیکردنی چینی بالاده ستی کۆمه لگا له خه لکی نه دار بوو. به رده وام خۆی له به ره ی

دژ به ده وله مه ند و چینی له حکومه ت نیزیک، ده زانی. په نگه کار تیکه ری بیرى بۆلشویکی و کۆمۆنیستیش به سه ریدا زال بووبی که نه وسه رده م نه و ئایدیۆلۆژییه له گه رمه ی خۆیدا بوو و وره ی زۆر دابوو به خه لکی هه ژاری کۆمه لگه کان.

هاوړیه تی کاک هاشم ده گه ل کاپیتان هه مه دی مه ولوده چرچی و عه زیز زه ندی ناسراو به عه زیز ئالمانی، به تاییه ت حوسینی زێرینگه ران که یه ک دامه زرینه رانی هه ر دوو (حیزی ئازادی کوردستان) و (کۆمه له ی ژێ.کاف) بوو، له بهر چاوی که س شاراوه نه بوو. به داخه وه له مانگی سه رماوه زی سالی ۱۳۲۰ هه تاوی له پرووداویکی زۆر ناووندا کاک هاشم له جهرگه ی بازار ته قه له کاک په حمان شافعی ده کات و به دوو فیشه کان ده یکوژیت.^۱

کاک په حمان له بنه ماله یه کی ساماندار و ده سترۆیشتوو و هه روه ها خاوه ن پیزی سابلآغ بوو.

^۱ بۆ زانیاری زیاتر بپروانه نه و سه رچاوانه: خاطرات زندگی پر ماجرای دکتر قادر محمود زاده " آسو "ل: ۱۳۲ - تاریخ مهاباد، سید محمد صمدی، انتشارات رهرو مهاباد ل: ۱۰۸ - ناله کۆک، نووسینی: غه نی بلووریان، کۆکردنه وه ی و ئاماده کردنی: حامید گه وه ره ی ل: ۴۶

هەر ئەرپوڭزە لە لایان چەند چەكدارێكى سەر بە عەشایر كە خزم و نیزیكى كاك پەحمان بوون، كاك هاشم لە مالى خۆیدا دەدۆزنەو و هەر لەوێ دەيكوژن. كاك هاشم كە چەند مانگىك دەبوو زەماوەندى كردبوو، هاوسەرەكەى دوو گيان دەبیت. دواى تێپەر بوونی چەند مانگ لە كوژرانی كاك هاشم، تاقە كچەكەى بەناوى «زارا» لە دایك دەبیت.

محەممەدى قادری (حەمەدى كاك خدرى)

محەممەدى قادری، كۆرى خدر كە بە «كاك حەمەدى سەروكانى» یان «كاك حەمەدى كاك خدرى» لە سالى (١٢٧٥هـ-١٨٩٦ز) لە گوندی «سەروكانى» لە ناوچەى نەغەدە و لە عەشیرەتى مامەش و لە بنەمالەیهكى مەكدار و دەستپۆیو لەدایك دەبیت. لە منداڵییەو لەلایەن مامۆستای گوندی سەروكانى وەبەر خۆتێدن نراو و پاشان لە حوجرەى دەرژەى بە زانستى خۆى داو و بە كەسێكى زانا دەناسرا. كوردێكى بەهەلۆست و كوردپەرەوەر بوو و پۆلى چالاكى گێراو لە پرووداو سیاسییەكانى سەردەمى خۆى. یەك لەو كەسانە بوو كە ئامادەكارى كردوو بۆ هەڵكردنى ئالای كوردستان لە نەغەدە. هەروەها پێشمەرگەیهكى نەترس و گیانلەسەردەستى كۆمار بوو كە پلەى كاپیتانى پێدراو. پاشى پرووخانى كۆمار ئەویش وێپرای سەدان تێكۆشەرى پەریوەى باشوور دەبن و ماوێهەك لە خەلان و زینوى، لەلای شیخ عەلانى خۆى حەشار دەدات و ماوێهەكیش لە بەغدا دەبیت. پاشان كارى بۆ دەكرێت و دەگەرێتەو پوژەلەتێ كوردستان. بەلام دیسان كۆل نادات و لەسەر كوردایەتى و تێكۆشان بۆ وەدەستەننە مافى نەتەوايەتى گەلەكەى، لە سالى (١٣٣٢هـ-١٩٥٣ز) زیندانى جەلدىان و جارىكیش لە گرتوووخانەى ورمى و سالى (١٣٤٧هـ-١٩٦٨ز) لە بەندیخانەى «قزل قلعه»ى تاران دەگەڵ كۆمەلێك لە چالاكانى كورد وەك دوكتۆر عەلى مەولەوى، كاك جەلیل گادانى، ئەحمەد ئاھەنگەرى و كاك حەمەدەمین مەولودیان یان (پاتب) گىرا و كەوتە ژێر ئەشكەنجە و جەزەرە.

بەداخەو كاك محەممەد قادری و كاك حەمەدەمین مەولودیان (پاتب - پاتبى) براى كاپیتان حەمەدى مەولودە چرچى، كاتێك لە زیندان ئازاد دەكرێن، ئیتر ناكەونەو سەر پەوتى ژيانى ئاسایى خۆیان و ئاسەوارى ئەشكەنجەى ناو زیندان كار لەسەر مێشكیان دەكات و بارى دەروونیان تێكدەچێ و تا كۆتایى سەلەكانى ژيانیان بە دەرد و دەركەوتەكانى ئەشكەنجەى زالمەن، دەیانئالاند. كاك محەممەد قادری لە سالى (١٣٥٨هـ-١٩٧٩ز) لە گوندەكەى خۆیان واتە سەروكانى كۆچیدواى دەكات و هەر لەوێش بە خاك دەسپێردرێت.

تۆفيقي مهلا سديقي

تۆفيق كورى سەدىق كورى عەلى لە سالى ۱۹۲۰ لە شارى كۆيە لەدايك دەبى. لە كۆيە و لە رانييه چۆتە خوێندنگە. لە سالى ۱۹۳۱ را لە شارى رانييه نىشتەجى بوو. لە سالى ۱۹۴۰ بە ھۆى نەخۆشییەو نەتوانى درژە بە خوێندن بدات. ئىنجا بۆ ماوھى ۲ سالان لە كۆمپانيای نەفتى كەركوك كار دەكات. پاش ئەوھى لەوێش واز لە كار دىنى، دەگەرێتەوھ بۆ رانييه و لەوێ دوكان دادەنى و بەردەوام لە ھاتوچۆى بەغدادا دەبى بۆ كرىنى شتومەكى ناو دوكان. ئەو دوكاندارىتييه و ئەو ھاموشۆيە بۆ بەغدا، دەبێتە ھۆى ئەوھ كە زياتر دەگەل شۆرگىران و پرووناكبيران تىكەل بىت و خەباتى سياسى دەستپىكات. ھەر لەو

سەردەمشدا بووھ كە دەگەل كاپىتان ھەمەدى مەلۇدە چرچى ئاشنا بووھ و وەك ئەركىكى نىشتمانى و مروى يارمەتى كاپىتانى داوھ و تەسكەرەكەى (پىناسە) لە نفوسى رانييه دۆزىوھتەوھ و سەرلەنوێ بۆى دەرکردۆتەوھ و بۆى ناردۆتە زىندانى رواندز.

يەك لە ھاندەرەكانى بۆ تىكۆشانى سياسى، خوالىخۆشبوو عومەر دەبابە بووھ. لە رىكخستنى خۆپىشاندانەكەى سالى ۱۹۵۴ لە رانييه پۆلى سەرەكى گىرا و ھەر لەبەر ئەوھش دەگىرىت و پەوانە زىندانى موسل دەكرى. كە لە زىندان بەردەدرىت سەر لەنوێ دەست بە خەبات دەكاتەوھ تا نىسكۆى سالى ۱۹۷۵ كە ئاوارەى ئىران دەبى. كە لە ئىرانىش دەگەرێتەوھ بە خۆى و خىزانەكەى بۆ شارى سەماوھ دوور دەخريئەوھ. خوالىخۆشبوو تۆفيقى مهلا سديقى لە كۆتايىھەكانى تەمەنياندا بىرەوھرىيەكانى خۆى لە كىتيپىكدا نووسىوھتەوھ بەناو (بىرەوھرىيەكانى پۆزانى حىزبىيەتى و پىشمەرگايەتى و دوورخرانەوھم).

مۆمى تەمەنى ئەو نىشتمانپەرۆر و ئەو تىكۆشەرە لە پۆزى سىشەممۆ رىكەوتى ۱۱-۴-۲۰۰۶ دەكوژيئەوھ و ناو بە سەربەرزى لەناو گەلى خۆيدا بۆ ھەمىشە دەمىنيئەوھ. رۆحيان شاد و يادىان بەخىر

سەید عەلی حىجازى

لىواء (سەرلەشكر) عەلى محەمەد خالىد حىجازى (۱۸۹۹ - ۱۹۷۶) يەككە لەو پۇلىسانەى كە بە بىبەزە و دلرەق ناسراوه. ناوى لكاوه بە قۇناغىكى مېژووېى لە پرووداوهكانى دواى جوانەمەرگبونى كۆمارى كوردستان بەتايبەت لە سزادان و كوشتنى بارزانىبەكان و ئەفسەرانى كوردى ناو كۆمار و زىندانى كردنى پرووناكبيرانى كورد لەوسەردەم. مەروەها هاوكارىكردنى دەولەتى تيران بۆ بەدەستهوهدانى داواكراوان. سەرلەشكر (على محمد خاليد الحىجازى) كە لە كوردستان بە (عەلى حىجازى) ناسراوه لە سالى ۱۸۹۹ لە شارى مەدينە لە حىجاز (عەرەبىستانى سعودى) لە داىك بووه لە ۲۷ ي ئابى ۱۹۷۶ (۲۷- ۸-۱۹۷۶ز) لە بەغدا كۆچىدوايى دەكات.

خوێندنى سەرەتايى و ناوەندى لە شارى «مەدينە» لە عەرەبىستانى سعودى (حىجاز) تەواو كردووه، پاشان باوكى دەبىنئىرى بۆ ئىستانبۇل بۆ خوێندن لە بەشى دەرمان، بەلام خوێندنى لە دەرمانەوه دەگۆرئى بۆ خوێندن لە زانكۆى سەربازى و پەيوەندى بە كۆلىژى سەربازىيى لە ئىستانبۇل كرد و پەلى ملازمى (Teğmen - ستوان - lieutenant) دووهمى لە سوپايى عوسمانى تەواو كرد. كاتىك «مەلىك فەيسل» دەكرىت بە پاشاي عىراق، سەيد عەلىش دەتيردرىتە ئەو ولاتە و لەو پۇستانەدا بەرپرسىارەتى دەدرىتن: جىگرى ئىدارەى پۇلىسى «بەسرە»، سەرۆكى پۇلىسى «بەغدا»، جىگرى سەرۆك پۇلىسى مەموو عىراق، لەسەر داواى مەلىك فەيسەل و بە پشتىوانى هيزەكانى ئىنگلىسى جىگىر لە عىراق و بە فەرمانى تايبەت، دەبىتە بەرپرسى گشت ناوچەكانى كوردستان. بەهۆى ئەو خوشخەمتانەى كە لە كوردستان بۆ دەولەتى پاشايەتى دەيكات، پەلى بەرزتر دەكەن بۆ (سەرلەشكر-لىواء) و لە رىكەوتى (۱۴-۰۴-۱۹۴۸ تا ۱۲-۰۲-۱۹۵۰) دەكرىت بە سەرۆكى بەرتۆبەرايەتى پۇلىسى گشت عىراق. ماوهىەكى كورتىش پارىزگارى «سلىمانى» بووه و پاشان پۇستى وەزىرى ناوخۆى عىراق وەردەگرئى. هاوكات نىوانى دەگەل عبداللە بن على «(عەبدولئىلاھ بن عەلى) « نائىب السلطنة»-ى عىراق خوش بوو. كاتى خۆى خالى مەلىك فەيسەل مىندانل بوو (كە «غازى»-ى بابى سالى ۱۹۳۹ لە رووداوئىكى ئۆتۆمبىلدا مردبوو و كۆرە مىندانلەكەى دەبوو گەورە

سەید عەلی حەجازی و عەبدولئىلاه بن عەلى خالى فەيسەلى دووهم و
نائب السلطنة عىراق

بوایە تا بە رەسمى پادشایی
کردبا. عەبدولئىلاه
«مەلیکە عالیە»ی بێوێژنی
غازی و دایکی ئەو فەیسەلە
بوو. سالی ١٩٥٣ کە فەیسەلی
دووهم بە رەسمى بوو بە
پادشا، ئەم «عبداللە»ە بوو
بە «ولیعهد»، تا ١٤ی
تەمووزی ١٩٥٨. سەید عەلی
حەجازی دارەدەستی ئەو بوو و
ئەمرەکانی ئەوی

بەجێدەگەیاند. وەک دەرەدەکوێ، ئەو مەلیک عەبدولئىلاه ە پێداگری کردوو ە وا بەسەر
کوردەکان بێن و ئەو ئەفسەرە کوردانەش لەسێدارە بدن چارەنووس وا بوو ە کاتیکی شوێش دژی
حکومەتی پاشایەتی لە عێراق کرا ئەو مەلیک عەبدوللایە کەوتە بەر دەستی و خەڵک و تیکە
تیکەیان کرد و پاشماوەی لەشیان ەلأوه سی .

سەید عەلی حەجازی لە ناوچەیی کوردستان دژی کوردەکان و بەتایبەت بارزانیهکان بەرپرسیاری
یە کەم بوو، کۆمەڵێکی تاوانی دژی گەلی کورد ئەنجام دا. عەشیرەتی بارزانی کە لەدوای رووخانی
کۆمار بەشیکیان هیچ عیلاجیکیان نەما و ناچار بوون دەگەڵ شیخ ئەحمەد، خودانی بارزان
بگەرێنەوه سنووری عێراق، سەید عەلی بە دەو و درۆ بەلێنی بە ەموویان دا کە سزا نادریڤ و
عەفوو دەرکریڤ بەلام لە دوایدا دەرکەوت کە ەمووی درۆ بوو. تەواوی پیاو و گەورەسالانی ئەو
عەشیرەتەیان بۆ ماوێهکی دوور و درێژ زیندانی کرد. ئەو کوردکوژە دەستی سەرەکی ەبوو لە
لەسێدارەدانی چوار ئەفسەری کورد (مستەفا خۆشناو، محەممەد محەموود قودسی، خەپروللا
عەبدولکەریم، عیزەت عەبدولعەزیز) بە بەلێنی درۆ و دەهو، ئەو ئەفسەرانی پازی کرد تا خۆیان
پادەستی دەولەتی عێراق بکەن و پاشان لەسێدارەیی دان. ەروەها شەپۆلێکی بەربلای گرتن و
زیندانی کردنی رووناگیرانی کوردی وەرێ خست بە چەشتیک کە زیندانەکانی باکووری عێراق بە
گشتی، کێشەیی جێگایان ەبوو.

لەپاش تێکچوونی کۆمار و داگیرکردنەوه کوردستان لەلایەن دەولەتی ئێرانەوه دۆخی
بارزانیهکان کە لە یارمەتیدانی کۆماردا خۆتێیان دانابوو، ناجیگیر بوو و دەولەت تێبەلپێچان و
دوو مەرچی بۆ دانان، یا چەک دابنێن و وەک پەنابەر لە ەمەدان نیشتهجێ بن، یا خاکی ئێران
جێبەجێن. لەو کەش و دۆخەدا خوالێخۆشبوو مەلا مستەفا بارزانی ەوێ دەدا تا رێگای

دهربازبوونیک بدوژنهوه تا خووی و عهشیرهتهکهی به چهشنیک پرزگار بکات بوئه، نامهیهک بو سهرلهشکر عهلی حیجازی دهنووسیت و داوای لیدهکات له نتوان نهوان و دهولهتی عیراقدی نیوژیوانی بکات و چارهسهریک بو کیشهی نتوان دهولهتی عیراق و بارزانییهکان بدوژیتتهوه. سهرهپای نهوه که دوخی بارزانییهکان لهو سهردهمدا له دژوارترین دوخدا بووه، بهلام خوالیخوئشوو مهلا مستهفا ناماده نهبووه که واز له چهک بیئت و له روانگهیهکی بههیزهوه نامهکه دهنووسیت و دهستی ناشتیان بو دریز دهکات. دهقی نامهکه بهو چهشنهیه:

[۱۵-۴-۴۷ بو سهرلهشکر سهد عهلی حیجازی بهریز

ویرای سلاو و ریز

۱. ئەم نامه تایبهته بو ئیوهیه تا بینیرن بو سهرۆک وهزیرانی^۱ بهریز. داواکارین که به زووترین کات بگاته دهستی بهریز سهرۆک وهزیر. ۲. له ناوهروکی نامهکهمانهوه دهردهکهوی که تیمه نیازمان پاکه و بوئه دهمانههوی بو ئامانجیکی پاک و باش ههنگاو ههلبیینهوه. گهرهکمانه به چهکهکهمانهوه بمیینهوه. گهر ئیوهش نیازتان دهگهڵ تیمه پاکه، کهواته دهبی ریکهوتنیک بکهین. چارهسهری نهو کیشهیه به پیاوانی بهرپرس و موخلیسی وهکوو بهریزتان مسوگر دهبی.

۳. من متمانهه ههیه که ئیوه کهسیکی موخلیسن بو وهتهن و بو دوستایهتی دهگهڵ تیمه، له بهر نهوه ئاواتی من نهوهیه که نهو کیشهیه به واستهی ئیوهوه هل بی ئینشائهلا. من بهردهوام نامهتان بو دهنیرم و هیوادرام باسهکه وهپشت گوئی نهخه و ههول بهدن به زووترین کات چارهسهریک بدوژنهوه تا تیمهش بو ناشتی بی هیوا نه بین ههروهها با حکومهتیش سهری بهو کیشهیهوه نههیشی. له ههمانکاتیشدا داوا دهکهم تا ناوچهیهکی دیاریکراو و بیلایهنمان بو تهرخان بکهن تا بتوانین خووم و خهلهکهکم لێن بجاویننهوه تا نهوکاته که موشکیلهکه بهدهستی ئیوهوه چارهسهر دهکری. چاوهروانی وهلامی ئیوهین بهوپهری ریز و ئیحتیرامهوه.

واژۆ - مهلا مستهفا بارزانی]

^۱ مههستیان سهرۆک وهزیران (صالح الجبر - صالح جبر) له که سهرۆک وهزیری سی و ههشتهمین کابینهی حکومهتی عیراقی له سهردهمی پاشایهتی بووه. حکومهتهکهی له ۱۹۴۷/۳/۲۹ تا ۱۹۴۸/۱/۲۷ بهردهوام بووه.

۱۵/۴/۲۷

الى سعادة اميرالاهواز السيد علي الحجازي المازاني

تحية واحتراماً

۱. نرسل لكم رسالة خاصة بواسطة سادتكم الى فخامة رئيس الوزراء نرجو انتم
تقدروا الى فخامتكم بأسرع واسطة ممكنة.
۲. يتضح لسادتكم من مضمون الرسالة حسن نوايانا وسلامة مقصدنا من بيان
بصورة مبسطة فاذ كانت نواياكم مضاهية فلابد من الحصول على اتفاق
وحد مشتركاً بيننا وبين الرجال المشرقيين المخلصين اذ ان سادتكم برقت
قريباً
۳. انتم واثق من اخلاصكم للوطن وهذا تحكم لنا من الله ان تأمل انتم
مشكلتنا بترككم انشاء الله وسوفه اراسلكم دائماً فأرجو انتم لا
تتهملوا قضيتنا ونسوا الحل السرياً لكن لا ننظر الى تمييز الامم الى
سنة امانه الرجال فانه قد استند الحكمه من هذه العمل
۴. وارجو انتم تقيموا له منطقه ما يدره ابقى فلا يسهل رجالاً ونساء لنا
والله فاعلم انتم تقيموا على ايديكم وننظر جوابكم ريثم فأمر الله

مخلص

ملا مصطفى البارزاني

وتنهى نامهي واؤو كراوى مهلا مستهفا بارزاني كه بو سيد علي حجازي نويسوه.

محەممەد مەحمود (محەممەد قودسی)

ناوی محەممەد کۆری مەحمود ئەفەندی پەسامە، سالی ١٩٢١ و کاتیک خێزانەکیان ئاواره و دەربەدەر بوون، لەشاری قودس لەدایک بوو و ئەم ناسناوی پێ بەخشاوه. لەتەمەنی شەش سالی لەشاری موسڵ چۆتە خۆبەندنگە و سالی دواتر خێزانەکیان گەراوێتی و بۆ سلیمانی و لەوێ درێژەی بەخۆبەند داوه. پلەی سەرەتایی و ناوەندی لە سلیمانی تەواو کردووە و پاشان لە بەغدا چۆتە خۆبەندنگەی سەربازی و دواي دوو سال خۆبەند سالی ١٩٤١ لەهەولێر دامەزرێوه.

سالی ١٩٤٢ بوو بە ئەفسەر و پەوانەي پرواندز کرا. لەوێ دەگەڵ ھاوێی نیشتمان پەرورەکانیدا کەوتنە بلۆکێتی و بیری کوردایەتی و سالی ١٩٤٣ پەيوەندی کردوو بە بزوتنەوێ چەکدارییەکی ناوچەي (بارزان). پاش شکستێنانی ئەو بزوتنەوێیە خۆی گەيانده مەهاباد و لەناو پرێزەکانی سوپای کۆماری کوردستاندا خزمەتی زۆری کرد و ئازایەتییهکی زۆری نوێ، لەبەر ئازایی و دۆسۆزی ئەم ئەفسەرە تیکۆشەر، پێشەوا کردووەتی بە ئەقیب (کاپتان) و شان بەشانی ئەمەش لە بواری پامیاری و پۆشنییدا پۆلی گەورەي گیرا و کرا بەسەرۆکی یه کیتی لاوانی کوردستان لە ناوچەي سەقز و بانە.

شەهید محەممەد قودسی لە وتارنووسین و وتار خۆبەندەویدا بەهەرەيەکی گەورەي هەبوو، بۆیە ناویان لێناوو (خەتیی شۆرش کوردستان) ئەم لاوه پۆشنییرە لەبواری چیرۆک نووسینیدا بە مشوور بوو. چیرۆکی بلۆکراوەي هەیه و لە گۆفاری گەلاوێژدا چەند بەرهەمیکی بلۆکراوەتەوه. پاش تیکچوونی کۆمار، محەممەد قودسی و سێ ھاوێیکەي مستەفا خشناو، خەيرولا عەبدولکەریم و عیززەت عەبدولعەزیز کەوتنە دەست کاربەدەستانی عێراق و لە ١٩ حوزەیرانی سالی ١٩٤٧ لەسێدارە دران. گەورەترین سامانی لەپاش بەجێماوی ئەم چوار قارەمانە نامە پیروژهکیانە کە پۆزی ١٨ حوزەیرانی سالی ١٩٤٧ نووسیویانە و تێیدا نامۆزگاری ئەوێکانی دواي خۆیان دەکەن کە دۆسۆزی کوردو کوردستان بن.

میرحاج ئاكره‌یى

«میرحاج ئەحمەد تاهیر ئاكره‌یى» ئەویش یەك لەو ئەفسەرە كوردانەى ناو ئەپتەشى عێراق بوو كە پشتیان لە هەموو پلە و پایەیه‌كى دەولەتى عێراق كرد و ژيانى خۆیان بۆ ئەتەوه‌ى خۆیان تەرخان كرد. ئەو ئەفسەرە لە كۆمارى كوردستاندا پۆلى بەرچاوى هەبوو، هەم قەرماندەى لكى ٢ى هێزەكانى بارزانى بوو هەمیش چاوه‌دێرى دەولەتى كوردستان بوو لە جەبه‌ه‌ى سەقز و سەرا.

لە ١٩١١-١١-١٩ ئە ئاكرى لەدايك بووه. خۆبندنى سەرەتایى لە ئاكرى و ناوه‌ندى لە موسڵ و بەغدا تەواو كردوو. سالى ١٩٣١ لە خانەى مامۆستایان لە بەغدا وەرگیراوه و سالى ١٩٣٤

خۆبندنى تەواو كردوو. لە سالى ١٩٣٤ بۆ ماوه‌ى سالىك لە كۆلیجى سەربازى وەرگیراوه و پله‌ى ملازمى پێدراوه. بە هۆى هەبوونی پۆحیکى پاراوى كوردانە و لەزەب‌بونى لە بوارى نووسین و لێداندا، توانیویه‌تى کاریگه‌رى لەسەر خەلكانى دەورووبه‌رى دا. لە سالى ١٩٣٠ دەگەڵ هەندیک لە لاوانى تر (گروپى لاوانى كورد) دادەمەزرینن كە هەلگری گوتارى ئەتەوه‌یى بوون. پاشان كە رێكخراوى "داركەر" دروست بوو و بوو بە بناغه‌ى حیزبى (هێوا) لە ٢٧-٥-١٩٣٩ میرحاج و گروپى لاوانى كورد تەقلی ئەو رێكخراوه‌یه‌ بوون. وه‌ك نوێنه‌رى ئەو حیزبه‌ به‌ نه‌ینى سەردانى مه‌هاباد ده‌كات و ده‌گەڵ چه‌ند كەسایه‌تى لاو و پووناكبیری ئەو شارە كە تەژى بوون لە هه‌ستى كوردانە به‌ردى بناغه‌ى (كۆمه‌لى ژيانەوه‌ى كورد - ژ.ك) دادەمەزرینن. لە دروستبوونی كۆمارى كوردستاندا وێرای ئەفسەرەكوردەكان و عه‌شیره‌تى بارزانى گه‌وره‌ترین خزمه‌تیان به‌و كۆماره‌ كرد. خوالێخۆشبوو مه‌لا مسته‌فا بارزانى مه‌ئمانه‌یه‌كى ئەوتۆى پێ بووه و به‌رده‌وام راوێژى پێكردوو. لە سەر‌هه‌لدانى شوێشى بارزانیه‌كان را تا گه‌رانەوه‌ى بۆ كوردستان لە شوێویه‌وه، وه‌ك نیسن ده‌گەڵ مه‌لا مسته‌فا بارزانى بووه. گه‌ر نه‌لێن یه‌ك لە دامه‌زرینه‌رانى پارتى دیموكرات بووه به‌لام، لە یه‌كه‌مین ئەندامانى كۆمیتەى ناوه‌ندى پارتى دیموكراتى كوردستانى عێراق دێته‌ ئەژماردن. لە رۆژى ٠٩-١١-١٩٨٨ لە بەغدا به‌ هۆى نه‌خۆشى كۆچیدوايى ده‌كات و رۆژى ١٣-١١-١٩٨٨ تەرمه‌كه‌ى لە شارى «ئاكرى» لە باشوورى كوردستان ته‌سليم به‌ خاك ده‌كرى.

مسته‌فا خوش‌ناو

نەمر مستەفا خوش‌ناو

بۆلکۆفنیکی مستەفا خوش‌ناو» بەک
لەو چەند ئەفسەرە کوردانەیی ناو
ئەپتەشی عێراق بوو کە تیکەڵ بە
کۆماری کوردستان بوون و لە رێکخستن،
دامەزراندن و پراپتانی هێزی
پیشمەرگەیی کوردستان دەستی بە
هەبوو. لە ساڵی ١٩١٢ و لە گوندی
«هەرمک» ناحیەیی «بێتوانە»ی قەزای
«پانیە» لە دایک بوو. تاقانە کۆری
بنەمالەیان بوو. خۆیندنی سەرەتایی لە
شاری کۆیە و خۆیندنی ناوەندی لە
هەولێر تەواو کردوو.

دواتر لە شاری بەغدا خانەیی
مامۆستایانی بریو و ماوەی دوو ساڵ لە
هەڵەبجە وەک مامۆستا خزمەتیکردوو.
لە سەرماوەزی ساڵی ١٩٣٤ دا چۆتە
قوتابخانەیی عەسکەری و لە گەلاوێژی

ساڵی ١٩٣٦ دا بە ئەفسەر لە سوپای عێراقیدا دامەزراوە. شەهید مستەفا خوش‌ناو هەر لە تەمەنی
لاوێتێهوە هەستی کوردایەتی و بیرى نەتەواپەتی لە دڵ و دەروونیدا ره‌گی داکوتاوه و لەکۆتایی
سییه‌کاندا رۆلێکی گرنکی گێرا لە دامەزراندنی کۆمەڵەی «هێوا»دا.

ساڵی ١٩٤٤ لەلایەن حکومەتی عێراقه‌وه کرا بە ئەفسەری پەيوه‌ندی لە ناوچه‌ی بارزان. لەو
ماوه‌یدا بەنهیتی سەردانی تیرانی کرد و پەيوه‌ندی کرد بە کۆمه‌ڵەی ژبانه‌وی کورد (ژ.ک) ـه‌وه.
لەسەر ئەم هەلوێستە حکومەتی بەغدا فەرمانی دەستگیرکردنی بۆ دەرکرد، بەلام مستەفا خوش‌ناو
خۆی نەدا بە دەسته‌وه و دەگەڵ چەند ئەفسەریکی نیشتمانپەرورەدا پەيوه‌ندی کرد بە بزوتنه‌وه
چه‌کداریه‌که‌ی بارزانه‌وه.

لە کۆتایی ساڵی ١٩٤٤ دا کۆمه‌ڵه‌یه‌کی دامەزراند بەناوی (کۆمه‌ڵەی ئازادی). مەبەست لە
دروستکردنی ئەم رێکخراوه‌ سیاسیه‌ پیشخستنی بیرى کوردایەتی و فراوانکردنی بزوتنه‌وه‌که‌ی

ناوچهی بارزان بوو. پاش شکسته‌تپانی شۆرشه‌که‌ی بارزانی له بارزان، ئهم بزوتنه‌وه‌یه نه‌ما. شه‌هیدی نه‌مر له‌کوژتایی سالی ۱۹۴۵دا خۆی گه‌يانده‌ کوژماری کوردستان و له یارمه‌تیدانی ئهو کوژماره‌دا روژلی کاریگه‌ری گه‌یرا.

گیانفیدا مسته‌فا خوژناو پێشتر فه‌رمانده‌ی لکی یه‌کی هه‌یزه‌کانی بارزانی بوو و پاشان بوو به‌ فه‌رمانده‌ی جه‌به‌هی سه‌را و سه‌قز. وه‌ک له‌و ده‌فته‌رانه‌ی کاپیتاندا ئاماژه‌ی پێده‌کریت، گه‌یه‌وه‌ته‌ پله‌ی فه‌رمانده‌ی هه‌یزی پێشمه‌رگه‌ی کوردستان. پاشی تیکچوونی کوژماریش هاوڕێ ده‌گه‌ڵ سێ ئه‌فسه‌ری قاره‌مانی تر به‌ ناوه‌کانی خه‌یروللا عه‌بدولکه‌هریم، مه‌حه‌مه‌د مه‌حموود قودسی و عه‌زه‌ت عه‌بدولعه‌زیز له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی عێراقه‌وه‌ له‌ رێکه‌وتی ۱۹-۰۶-۱۹۴۷ له‌ سێداره‌ دران. ته‌رمی هه‌ریه‌ک له‌ شه‌هیدان عه‌زه‌ت عه‌بدولعه‌زیز له‌ ئامیدی، شه‌هید خه‌یروللا عه‌بدولکه‌هریم له‌ هه‌ولێر و هه‌ر دوو شه‌هید مسته‌فا خوژناو و مه‌حه‌مه‌د قودسی له‌ سلێمانی به‌خاکی پیروزی کوردستان سپێدران.

له‌ زینداندا و له‌ دواساته‌کانی ژیا‌نیاندا نامه‌یه‌کی هاوبه‌ش وه‌ک وه‌سیه‌تنامه‌ ده‌نووسن که‌ خۆی هه‌لگری په‌یامێکه‌ بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد و وه‌ک مانیفه‌ستێکی نه‌ته‌وه‌یی ده‌بن لێی ورد بینه‌وه. ده‌قی وه‌سیه‌تنامه‌ به‌کوژمه‌له‌که‌ به‌و چه‌شنه‌یه‌:

نه‌مر مسته‌فا خوژناو

وه‌سیه‌تنامه‌ی چوار ئه‌فسه‌ره قاره‌مانه‌که

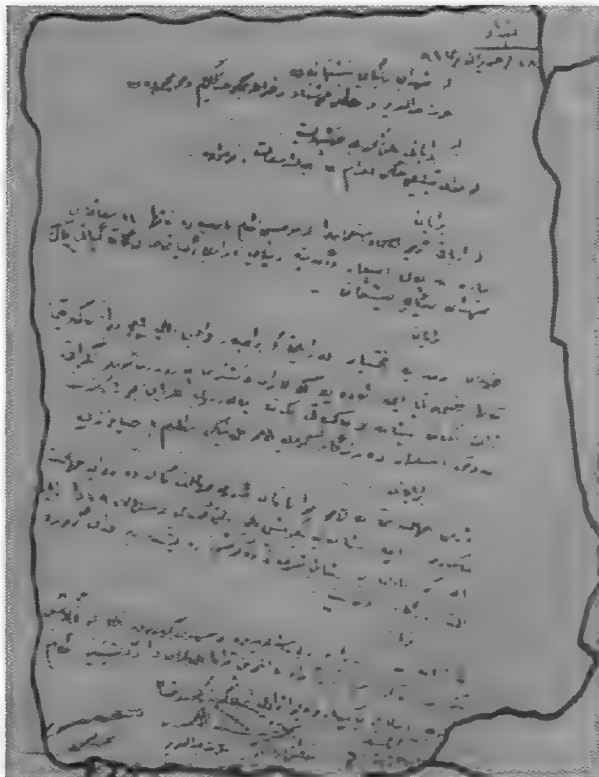
به‌غدا

۱۸ ی حوزە‌یرانی ۱۹۴۷

له‌شوه‌ده‌ای رێگای نیشتمان‌وه
عیزه‌ت عه‌بدولعزیزو مسته‌فا
خۆشناو و خه‌یروڵلا عه‌بدولکه‌ریم و
محهم‌مه‌د مه‌حموده‌وه
بۆ: براییانی میلیله‌تی کوردی
خۆشه‌ویست

له‌ دوا‌ی ته‌بلیغی حوکمی ئیعدام
به‌یه‌ک سه‌عات نوسراوه
برایان: له‌ ژبانی ژێر ده‌ستی و
ئێستعماردا له‌نوسینی ئهم‌نامه‌یه‌وه
ته‌نیا ۱۴ سه‌عاتمان ماوه‌ به‌په‌تی
ئێستعمار ده‌که‌ینه‌ دونه‌ی ئازادی و
گیانمان ده‌گاته‌ گیانی پاکی
شوه‌ده‌ای رێگای نیشتمان.

برایان: خۆمان زۆر به‌ به‌ختیار

ده‌زانین که به‌رامبه‌ر واجبی میلی هیچ دوا نه‌که‌وتین ته‌نیا نه‌سیحه‌تی ئیمه‌ ئه‌وه‌یه‌ که لاوان و
نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد (...) [ئهو دوو وشه‌یه‌ به‌ پوونی دیار نییه‌] بکه‌نه‌ نیشانه‌ و به‌کیه‌تی بکه‌نه‌
په‌په‌روه‌ی خۆیان بۆ شکاندن ته‌وقی ئێستعمارو رزگارکردنی هه‌موو میلیله‌تیکی مه‌زڵوم بێ جیاوازی.
برایان: دوژمنی جه‌هاله‌ت بن به‌هه‌موو تواناتان شه‌ری جه‌هاله‌ت بکه‌ن وه‌ دوا‌ی جه‌هاله‌ت
مه‌که‌ون. ئیمه‌ نیشانه‌ی تیکوشینی میلی میلیله‌تی کوردین له‌سالی ۱۹۴۷ دا. براییانی ئیمه‌ که‌ ماون
بۆ رێگای شه‌ره‌ف تێده‌کوشن و پشت به‌خودای گه‌وره‌ میلیله‌ت رزگار ده‌بێ.

برایان: سه‌رکه‌وتیمان بۆ به‌ر په‌تی سێداره‌، مانای بێ ده‌سه‌لاتیمان نیه‌ بۆ تیکۆشان. به‌لکوو وه‌ک
سه‌ربازیکی ئازا به‌هه‌موو توانایه‌که‌وه‌ هه‌ولمان دا تا گه‌یشتییه‌ ئهم‌ نه‌تیجه‌یه‌. ئیدی بۆ به‌کیه‌تی
وه‌ بۆ ئازادی. بژی کورد و کوردستان.

واژۆ

خیرالله عبدالکه‌ریم، مسته‌فا خۆشناو، عیزه‌ت عبدالعزیز، محم‌د محم‌ود

ئەنۋەر دىلسۆز

ناۋى تەۋاۋى (ئەنۋەر خەسەن عوسمان ئەبۇبەكر) بوۋە. لە سالى ۱۹۲۴ى زايىنى لە «قەلاتى ھەولېر» لەدايك بوۋە. لە ھەرپەتى لاۋىتىيەۋە سەرقالى جىمجۆلى سىياسى بوۋە و لە بزۈوتنەۋە قۇتايان ھەلسوۋپراۋە. لە سالى ۱۹۴۲ بەند كراۋە و بۇ «فاۋ» دوۋر خراۋەتەۋە. پاش ئازادكردىنى لە شارى پەۋاندز بە فەرمانبەر دامەزراۋە. لە سالى ۱۹۴۶ ۋازى لە فەرمانەرايەتى ھېناۋە و چۆتە رېزى شۆرشكىران لە كۆمارى كوردستان لە مەھاباد. ھەر لە مەھاباد لەسەر پىرس و راي پىشەۋا قازى محەممەد و بە ئامادەبوۋنى مىرحاج بالەكى و ۋەھاب ئاغاي بېشۋىك زەماۋەندى كىردوۋە. ھاۋسەرەكەى ناۋى «خەلىمە» و لە بىنەمالەى ناسرواي ئەۋ مەلەبەندە و نەقشەبەندى بوۋە. لە كۆماردا دەبىتتە بەرپىرسى گومىرگ و دابەشكردىنى خۆراك لە شارى نەغەدە.

پاش تىكچوۋنى كۆمارەكە گەراۋەتەۋە عىراق و دەستگىر كراۋە و پاشان ئازاد كراۋە. جارىكى تر لە كەركوك بۇ ماۋەى ۲ سال بەند كراۋە و پاش ئازادبوۋنى لە كۆمپانىيائى نەۋتى كەركوك دامەزراۋە. لە سالى ۱۹۶۰ روۋى لە ۋلاتى سۆڧىيەت كىردوۋە بۇ خوتىدن و لە زانكۆى (لۆمۇمبا) ۋەركىراۋە وياۋەننامەى ماحىستىرى ۋەركىرتوۋە.

لە سالى ۱۹۶۵ بۇ دوو مانگ دەستگىر كراۋە، كە ھىچى لەسەر نەبوۋە، ئازاد كراۋە و پەيۋەندى بە شۆرشى ئەيلۈۋلەۋە كىردوۋە. پاش دوو سال بە ئاگادارى سەركىرايەتى شۆرش، بەرىگاي سوريائە گەراۋەتەۋە سۆڧىيەت و بىروانامەى (دكتورا)ى لە زمانى پوۋسى ۋەركىرتوۋە، لە سالى ۱۹۷۹ بە راۋىژكارى ياسايى لە ۋەزارەتى راگەياندىنى عىراق دامەزراۋە. ئەنۋەر دىلسۆز زانا و زىرەك لە زمانى كوردى ۋەعەرەبى و توركى و فارسى و پوۋسى بوو، ئەلمانى و فرەنسىشى زانىۋە. گەلىن وتار و بابەتى رۆژنامەۋانى ھەيە.

ئەنۋەر دىلسۆز لە سالى ۱۹۹۵ى زايىنى كۆچىدۋايى كىردوۋە و لە گۇرستانى بىنەمالەكەيان لە (باداۋە) بەخاك سېتىردراۋە. دوو كور و شەش كىچى لە دوا بەجىماۋە.

[بەشىكى ئەم كورته ژياننامەيەم لە مالىپەرى كوردبىيتىدا ۋەركىرتوۋە و بەشىكىشىم لە رۆژنامەى كوردستان، ئامادەكردىنى: پەڧىق سالىح و سەدىق سالىح، چاپى ئاراس، چاپى يەكەم، ھەولېر - ۲۰۰۷ ۋەركىرتوۋە]

حه زره تی شیخ علائە دینی حوسینی نه قشبه ندی (که مالیزاده له پوژه لات)

خوالێخۆشبوو هه زره تی شیخ
علائه دین حوسینی نه قشبه ندی کوری
هه زره تی شیخ جهلال له مانگی په مه زانی
سالی ١٣٢٤ ی مانگی (پێشه ندانی ١٣٧٥
هه تاوی - February ١٨٩٧) له گوندی
«زینوۆ شیخی» له دایک بووه. نه و گونده
پیشتر شوینی پێنوینی و زانستی ئایینی
پێوارانی نه قشبه ندی بووه و باب و
بایبیرانی هه زره تی شیخ علائە دین (له
کوردیدا به شیخ «علاوه دین»یش دێته
زمان و کاپیتان هه مه دیش هه ر به شیخ
علاوه دین ناویانی هێناوه) له و گونده
په ره یان به ئایینی ئیسلامی و
په روه رده کردنی تینووانی زانستی ئایینی
داوه و به (دارولئیرشاد - دارالارشاد)
پێناسه کراوه.

به گوێره ی فه رمووده کانی هه زره تی سه ید «ته ها که مالیزاده» کوره گه و ره و جێنشینی هه زره تی
شیخ علائە دین؛ پشتیان به خزمایه تی له لایه ک ده گاته وه «ئیمام عه لی نه قی» و له نه ویش را
ده گاته وه «ئیمام جه غه فیه ری سادق». له لایه کی تریشه وه له دایکی ئیمام سادقه وه به خزمایه تی
ده گه نه وه «قاسم کوری محه ممه د» و له نه ویش را ده گه نه وه هه زره تی «ئه بوبه کری سه دیق»^١.
نه و مالباته مه زنه خزم و تایفه یان له هه موو به شه کانی کوردستان هه ن و خاوه ن پێز و خووپه مه تی
گه لی خۆیانن. به شێکی نه و بنه ماله یه له پوژه لاتێ کوردستان به که مالیزاده یا که مالیزاده ی
نه قشبه ندی ده ناسرێن.

هه زره تی شیخ علائە دین هێشتا لاوێکی ١٩ سالانه ی که منه زموون بووه که باوکیان ئه مری خوا
به جێده گه یێنیت و کوچیدوایی ده کات. به لام لیها تووی و په روه رده ی په سه نیان وا ده کات که

^١ بڕواننه کورتکراوه ی به سته ری نه و سه ربورده یه: <https://bit.ly/2aB9AVe>

له‌لایه‌ن ږدښسپیه‌کان و خه‌لیفه‌کانی ئه‌و مآلباته، چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین وه‌ک جیگره‌وه‌ی باوکیان قه‌بول بکه‌ن و ده‌ستی موریدانه‌یان بۆ به‌سینگه‌وه‌ بنین. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تینوان و موریدانی ئه‌و خانه‌دانه به‌رده‌وام له‌گه‌شه‌ بووه‌ و گوندی «زینوی شیخی» توانای راگرتنی ئه‌و شه‌پۆله‌ له‌ موریدانی نه‌بووه‌، چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین له‌یه‌که‌م هه‌نگاویاندا گوندی «خه‌لان» وه‌ک دارولئیرشادی خۆی هه‌لده‌بژێری. به‌ پیتی پله‌ و پایه‌ی ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی ئه‌و مآلباته له‌ کوردستاندا، هه‌روه‌ها شوینی نیشه‌جیبوونیان له‌ شویتینکی گرینگ له‌ کوردستاندا که له‌ سێسوچه‌کی سنووره‌ ده‌ستکرده‌کانی کوردستان (باکوور، باشوور، ڤۆژه‌لات) هه‌لکه‌وتووه‌، وایکرده‌وه‌ که به‌رده‌وام چه‌ره‌نووسیان ده‌گه‌ل ڤووداوه‌ گرینگه‌کانی سه‌رده‌میان گرتی بدری و ڤۆلی یه‌کلاکه‌روه‌ه و تا ڤاده‌یه‌کی زۆر ڤۆلی ئاشتیخوازانه‌ بگێرن. په‌یمانی به‌ناوبانگی (سێسنوور) له‌ ناوچه‌ی «دالانپه‌ر» که له‌ سه‌رده‌می کۆمار کوردستاندا له‌لایه‌ن نوێنه‌رانی (کۆمه‌له‌ی ژ.ک) له‌ ڤۆژه‌لاته‌وه‌ و (حیزبی هیوا) له‌ باشووری کوردستان ئیمزا کرا، تێیدا شیخ عوبه‌یدیلائی حوسینی نه‌قشه‌بندی «شیخ عوبه‌یدیلائی زینوی» ده‌گه‌ل سه‌ید عه‌بدولعه‌زیزی شه‌مزینی، نوێنه‌رایه‌تی حیزبی هیوایان ده‌کرد. هه‌روه‌ها به‌شداریکردنیان له‌ شوێشه‌که‌ی چه‌زهره‌تی شیخ عوبه‌یدیلا شه‌مزینی را تا شه‌ر له‌ دژی ڤووسه‌کان و دالده‌دانی خه‌لکی برسی له‌ قاتوقریه‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مدا و زۆر ڤووداوی تر، شویتپه‌نجه‌ی ئه‌و بنه‌مآله‌یه‌ دیاره‌.

له‌ سێبه‌ری ئه‌و بنه‌مآله‌یه‌دا هه‌موو چین و توێژه‌کانی کوردستان ده‌حه‌سانه‌وه‌. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌که‌ ئه‌و مآلباته مه‌زنه‌ به‌ گه‌شه‌پنده‌ریکی جوانی ئایینی ئیسلام ده‌ناسرێن، که‌چی باوه‌رپه‌ندنانی گشت ئایینه‌کانی تر له‌لایان هه‌ساوه‌ بوون و هه‌ستیان به‌ ئۆقهره‌یی ده‌کرد. جگه‌ له‌وه‌ش له‌لایه‌ن گشت عه‌شره‌ت و شیخه‌کانی تری کوردستانیشه‌وه‌ ڤێز و حوورپه‌تتیک ئه‌وتۆی ئه‌و مآلباته به‌گشتی و چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین به‌تایبه‌تی ده‌گیرا و قسه‌ی به‌ڤێزیان له‌نێوان ناکوکیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می عه‌شیره‌ت و شیخه‌کاندا وه‌عه‌رزێ نه‌ده‌که‌وت. ئاشتیخوازی، ته‌بابی و برایه‌تی، فه‌لسه‌فه‌یه‌ک بوو که هه‌لقولاوی تیروانییه‌ ئایینی و سوڤیگه‌رایانه‌یانه‌که‌یان بوو.

پله‌وپایه‌ی ئه‌و مآلباته به‌تایبه‌ت چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین له‌ ناو ده‌وله‌تانی داگیرکه‌ری کوردستانیش حاشای لینه‌ده‌کرا و به‌رده‌وام له‌ هه‌ولداوون که خۆ له‌ جه‌نابی شیخ نزیك بکه‌نه‌وه‌ تا له‌ ڤیگای به‌ڤێزیانه‌وه‌ بتوانن ئۆقهره‌یی و ئارامی له‌ ناوچه‌که‌دا بپارێزن. ئه‌و پێوه‌ندییه‌ به‌چه‌شتیک بووه‌ که هه‌رکات چه‌زهره‌تی شیخ سه‌فه‌ری کردبا بۆ عێراق یان ئێران، گه‌ر له‌لایه‌ن شا و مه‌لکیکی ئه‌و ده‌وله‌تانه‌ پێشوازی لینه‌کرا، به‌ دلناییه‌وه‌ نوێنه‌ریکی تایبه‌تی بۆ پێشوازی کردنی ته‌رخان ده‌کرا.

له‌پاش تیکچوونی کۆماری کوردستان و کۆماری ئازهربایجان، ئه‌و مآلباته به‌گشتی و له‌ سێبه‌ری بپاربه‌ ژیرانه‌کانی چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری ئه‌ندامانی چالاکی ئه‌و دوو

کوماره، په نایان بو چه زړه تی شیخ علائەدین ده برد و بهر تیزیشان همه جوړه دهستی به سهردا ده گرتن. وهک له به لکه میژووییه کانداهاتووه، نهو زاته پیروژه له پاش تیکچوونی کوماری کوردستان، به که لکوه رگرتن له پتوه ندیه کانی خوئی ده گهل پاشای عیراق، هه ولیدابوو که مافی په نابهریه تی بو پیشه واکازی محهممه دهر بگریت و گیانی پیشه واکازی. ته نانه ت نهو به لینه شی له بهر پرسانی ده ولته تی عیراق وه رگرتوو و پیشه واکازی محهممه دیشی لیی ناگادار کردوته وه، به لام پیشوا قایل نه بووه و مه هابادی به جینه هیشتووه.

هه زړه تی شیخ علائەدین له ریکه وتی چوار شه ممو ۱۷ ی خه زمانانی سالی ۱۳۴۴ ی هه تاوی (۱۲،۵،۱۳۵۸ مانگی - ۸،۹،۱۹۶۵ زایینی) به هوئی نه خووشی دلوه، دلّه بهر وحم و گه وره که یان له لیدان که وت و خیلّی موریدان و خو شه ویستانی خو یانی به جهیشت و له گورستانی (اعظمیه) له باکووری به غدا که شوینی هه تایی که سایه تیه گه وره کانه له عیراق،^۱ به خاک ده سپیدریت. سپاس بو بهر تیز سید جهبار که مالیزاده، نه وهی هه زړه تی شیخ علائەدین له ولاتی ئالمان که یارمه تیدام نهو کورته ژياننامه یه له سهر هه سره تی شیخ بنووسم.

هه زړه تی شیخ علائەدین حوسینی نه قشبه ندی

^۱ پروانته کتیبی (سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ) نووسینی "سید عهبدولرّه حمانی حوسینی نه قشبه ندی"، وه رگپرانی محمد بانه ای، چاپی "ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی" لاپه رهی ۱۸۰. - هه روه ها گو فاری هاوار - سالی دووه هم - ژماره ی ۷ - رتیه ندانی سالی ۲۰۰۰ - چاپی ئالمان - لاپه رهی ۲۱

سولتان ناغا شیخ ناغایی | شیخ ناغایی

خوالیخوښو سولتان ناغای شیخ ناغایی - شیخ ناغایی کوری حاجی باقر کوری میرسولتان کوری برایم ناغا کوری شیخ ناغا کوری بهیرم ناغا له عهشیرهتی دیپوکریه. دایکی که ناموژای باوکی بووه، ناوی «قهمرتاج» بووه. به پتی سچیل له سالی ۱۳۰۰ ههتاوی واته ۱۹۲۱ی زاینی له دایکبووه. ههندیگ خزم و کهسیان پتیانویه که پهنگه تهمنی سولتان ناغا لهویش بانتر بووې. نهو بنه ماله به پشت له دواي پشتیان دهسپویشتوو، ملکدار و خاوهن زهوی بوون. زوربهی ملکهکانیان له تاللو، ستهک، گردهسوور و مهرجاناوی بووه. به هوئی نهوئی که مالیی له گوندی تاللوئی بوو، ناوبانگیشی به سولتان ناغای تاللوئی دهکردووه. په کجار زه ماوهندی کردووه و خاوهن ۲ کور و شش کچ بووه.

له چاو مندالانی سهردهمی خوئی که سیکي زیرهک و خویندهوار بووه و تا پولی سیی ناوهندی خویندوو بهتی. زور هوگری موتالا و خویندنهوئی کتیب بووه. جگه له زمانی فارسی و نازه ری و کوردی، سی زمانی وهک فهرانسهوی، پرووسی و عه په بییشی تا رادهیهک زانیوه. میرمندالی نهو خوالیخوښووه هاوتهریب بووه دهگه ل که شهی بییری چهپ و سوسیالیزم له جیهاندا و نهویش به هیوای پیکهتینانی سیستمیکي دادپهروهرانه بو که له کهی لهو بیره نيزیک بووه تهوه و له سالی ۱۳۱۹ه - ۱۹۴۰ز به فهرمی له تهو ریز تیکه ل به پیکهراوی جهوانانی حیزبی توده بوو که نهو کات نهو حیزبه په کهم حیزبی هه لگری تاللی سوسیالیزم و چهپ بوو له تیراندا. نهو که سویندخوئی کوومه لهی ژ.ک بوو، پاشان له کووماری کوردستاندا پلهی بالای سهر بازی پندرا. به تیکچوونی کووماری کوردستان نهو دهستی له خهبات هه لئه گرت و دهگه ل تیکو شه رانی حیزبی دیموکرات، شانه کانی نهو حیزبه یان به نهی نی به پرتوه دهبرد، ههر بهو هوپه شهوه پینج جاران گیرا که سهرجهم دهیکرده ۱۶ سال و ۳ مانگ. هه موو جاریش به بهرتیلیکی په کجار زور که کهس وکاره کهی دهیاندا به بهرپرسانی نهو کاتی پژی می پاشابه تی، بهریان دهدا. له زیندانه کانی جه لیدیان، ورمی، قزل حه سار، زه نجان و فهله کولته فلاک چه پسی بووه.

له شۆرشى جوتيارانى موكریان دژى ئاغاوهت و ملكدارهكانى ناوچهكه له سالى (١٣٣٠هـ - ١٩٥١ز)، وهك شۆرشگير و پرووناكبيرىكى پهسهن پۆلى سهرهكى گيراپوه و يارمهتى وهزىرپرانى داوه تا مافى خويان له ئاغاوهتهكان بستينن. ئهوه له حاالىك دايه كه بوخۆى ملكدار و ئاغاوهت بووه، بهلام بلوهپرى تهواوى به بهكسانى و دادپهوهرى و مافى تاك و گهشهى كۆمهلگاي كوردهوارى ههبووه بۆ گهيشتن به پرزگارى و لهو ريهشدا نرخىكى زۆرى دانا. له سهردهمى شۆرشى چهكدارانى سالىكانى ١٣٤٧ و ١٣٤٨ بۆ ماوهيهك له باشوورى كوردستان تيكهال به شۆرشگيرانى رۆژهلاتى كوردستان دهبن، بهلام ههم به هۆى گرفتى تهندروستى (چوون به هۆى تهسادوف لاقىكى لهدهست دابوو) و ههم لهبهر پله و پايهى كۆمهلايهتى سولتان ئاغا كه دوكتور قاسملووو پييوابوو سولتان ئاغا له ناوخۆى ولات زياتر دهتوانى خزمهتى بكات، بۆيه لهسهر داواى سهركرديايتى حيزبى ديموكرات و بهتاييهت شهخسى دوكتور قاسملووو هاتهوه ناو شار و بهو هۆيهوه بۆ ماوهيهكى زۆر گيرا. تهنانهت له دادگاي ئهوكاتيدا نهيهشتبوو پاريزهري بۆ بگرن و بوخۆى بهرگرى له خۆى كردبوو. ئهو داكوكيهى سولتان ئاغا ودها شارهزايانه بوو كه قازى و بهرپرسانى دادگا پى سهرسام ببوون و لتيان پرسىبوو كه كى ئهو داكوكىنامهيهى بۆ نووسىوى، له وهلام دا سولتان ئاغا دهلى كه من زۆربهى تهمنم له زيندانا تپهپراندوووه و له ناو زيندانا فتر بووم.

خوالتخوشبوو سولتان ئاغاى شىخ ئاقايى

له ژيانى تاكهكهسى دا به كهسىكى رهنگياو و ميرخاس و دلگهوره بهناوبانگ بوو، بهلام له ههمانكاتيشدا زۆردارى له كهس قهبول نهكردوووه و لهسهر مافه رهواكانى گهلى خۆى كۆتا نههاتوووه و شىلگيرانه و پيداگرانه تيكوشاوه تا دژى زۆردارى و بيدادى بوهستتهوه جا ئهو كاره چ دهرنهجامىكى بۆ ئهوه ههبووبى به دل و به گيان ناماده بووه نرخهكهى بۆ دابنى. سولتان ئاغا له ٢٠ى سپتامبرى سالى ١٩٩٢ كۆچيدوايى دهكات و تهسليم به خاكى پيروزى كوردستان كرا.

دوکتور ره حیمی قازی

خوالتیخو شېبو «ره حیم قازی» یان «ره حیمی سه یفی قازی» کوری «سیف القضا» شاعیر و گه وره پیاوی ناوداری کورد و موکریانه که له زمان خه لکی سابلأغه وه به «ره حیم ناغا» بانگ ده کړئ برای شه هیدی نمر «حه مه حوسین خانی سه یفی قازی» و ناموزای «پیشه وا قازی محه ممه د» ی نه مره. له سالی ۱۹۳۶ له گوندی «گویتجه لی» و له بنه ماله یه کی ملکدار و ده سترپو له دایک بووه.

ره حیم قازی له سپتامبری ۱۹۴۵ له گه ل کچی سه دری قازی ژبانی هاوسه ری پیک دیتن. تازه زاوا بووه که له لایه ن ده ولته تی کوردستانه وه ده گه ل ۵۵ کس له خویندکاری تر له ناوریلی

سالی ۱۹۴۶ دا بو خویندن ناردرا بو مه دره سه ی نیزامی له باکو. له نوکتوبری ۱۹۴۶ له کاتیک دا له باکو بووه حه سه نی کوری له دایک ده بئ. چاره نووسی نه و باب و کوره وا ده بئ که حه سه ن بو یه که مین جار له ته مه نی ۲۵ سالاندا له مانگی ناوریلی ۱۹۷۱ له موسکو چاوی به بابی ده که وئ.

پاشی تیکچوونی کومار و شه هید بوونی برا و ناموزاکانی له لایه ن ده ولته تی ئیرانه وه، نه و بوی نه کرا بگه ریتته وه کوردستان و ده گه ل چهند خویندکاریکی تر له نازره بایجان مایه وه. له وئ سهر له نوئ ژن دیتته وه و له هاوسه ری دووه می دوو کچی ده بئ.

له مه دره سه ی حیزبی درتیه ی به خویندن دا و سالی ۱۹۵۱ چوو بو به شی دوکتورا و دیفاعی له بابته تی تیزی دوکتورایه که ی کرد که بریتی بوو له «حیزبی دیموکراتی کوردستان رتیه ر و رتیکخه ری بزوتته وه ی رزگاری نه ته وه یی کوردستانی ئیرانه (۱۹۴۵ - ۱۹۴۶)». هم جیگری سه روکی فیرقه ی دیموکراتی نازره بایجان بوو هم به ریوه به ری پوژنامه ی کوردستان بوو که له باکو ده رده چوو، هم به ریوبه ری رادیوی دهنگی «کومه ل» بوو که له موکریان به « رادیو دزه» به ناوبانگ بوو، له په نا نه و کارانه ش له باکو و له غه ربایه تی کوئی نه داوه و یه که م رومانی کوردی به زاراه سورانی نووسی به ناوی (پیشمه رگه) که زور دهنگی دایه وه. هه تا ئیستا رومانی پیشمه رگه ۵ جار چاپکراوه ته وه و وه رگپر دراوه ته سهر شتیه زاری کورمانجیش. یه که مجار له سوئد و دوو جار له تورکیا چاپکراوه ته وه. هه روه ها به زمانی ئهرمه نیش چاپ کراوه، تا ئیستا له باشور و ده ره وه ی

ولات له سهر رۆمانی پېشمهرگه تیزی ماستهر و تهنانهت پښتېچ.دی (PHD) نووسراوه. رۆمانی پېشمهرگه وهرگيردراوه به زمانى ټينگليسيش و برياره بهو زمانهش چاپ بکړی. ټهو خوالیخوښبووه کتيبتيکی دیکه ی چاپ کراوه به ناوی «بزووتنه وهی رزگاری نه ته وایه تپی گه لی کورد و قازی محهمه د ۱۹۴۱ - ۱۹۴۷» که له دواى مهرگی له سالی ۲۰۱۲ ده زگای چاپ و بلاو کړدنه وهی ټاراس له هه ولیر چاپی کړدووه.

له مانگی ټاوریلی سالی ۱۹۷۹ دواى ۳۳ سال ژيان له ټاواره ییدا و پاش پرووخانی ته ختی پاشیه تی له ټيران، گه پرایه وه زیدی خو ی له مه هاباد و له لایه ن خه لکی ټهو شاره وه به گرمی پيشوازی لیکرا. بی ټه وهی کات به فیرو بدات ده گه ل ټیکوښه رانی حیزبی دیموکرات ټیکه ل به خه باتی سیاسی بوویه وه به لام ټه و جاره یان ده گه ل هه ندیک له ټه ندامانی بالای ټهو حیزبه نا کوکیان لی په یدا بوو و جیا بوونه وه که به «تاقمی هه وت که سی» یا «تاقمی کونگره ی ۴» نیودیر بوون. به ناچار دیسان ریگای غه ریبا یه تی ده گریته وه بهر و ټیر تا کوتایی ته مه نیان بو مه هاباد نه گه پرایه وه.

خوالیخوښبوو په حیم سه یفی قازی له رۆزی ۹ ی مانگی مه ی سالی ۱۹۹۱ له شاری باکو کوچیدوایی کړد.
رۆحیان شاد.

میژووی دامه زرانندی په که م رادیو له مه هاباد

له میژووی شاری مه هه باددا بو په که مجار له سه رده می کوماری کوردستاندا رادیو له ریکه وتی رۆزی سی شه ممۆ ۱۰ ی بانه مه ری سالی ۱۳۲۵ دامه زراوه و خوالیخوښبووان ماموستا هه ژار موکریانى، عه لی خوسره وی و په حمان ټووه یسی بیژر و نووسه ری رادیو که بوون. له و پیوه ندییه دا وتوو یژیکى دریژم ده گه ل کاک «عه لی قازی» کوپری پيشه وای نه مر کړدووه که تییدا کاک عه لی باسی له سه رده می کومار کړدووه و به تاییه ت رۆلی محهمه دی ماملی له و رادیوییه دا که له وی گورانی بو خه لک گوتووه. باوکم هونه رمه ند محهمه دی ماملی چه ندجار باسی ټهو رادیوییه ی بو گپراوه مه ته وه که چو ن هه واله کانی جه به ی شه ری په خش ده کړد و چو ن گورانی لی گوتووه، که جیا له گورانی ټاسایی، سرودیشی گوتووه، به تاییه ت سروودی «خوایه وه تن ټاواکه ی». هه روه ها یای «خورشیدی په هبه ر» هاوژینی کاپیتان حه مه دی مه ولودی که ده بیته دایه گه وره م، به ده یانجار باسی ټهو رادیوییه ی بو ده کړدین که چو ن باس و خه به ری جه به کانی شه ری ده کړد و به کاپیتان حه مه دی مه ولوده چرچیان هه لده گوت. تهنانهت شتیکی تریشی باس کړد که به پیوستی ده زانم

بینووسم و دهیگوت بلیندگۆیان له سهر ماشیتان داده نا و به ناو کوچه و شه قامه کانی شاردا ده گه را و خه بهری سه رکه وته کانی پیشمه رگه یان به فه رمانده یی کاپیتان حه مه دی مه ولودی باس ده کرد. له کتیبی «شائیک به بهر شانی نیشتمان هوه» ژینواری عیزهت سلیمان به گ ده رگه له یی، لاپه رهی ۳۴ نووسهر باس له بیر هوه ریه کانی خۆی له سه رده می کۆمار و شادی و خۆشی کوپ و کچانی مه هاباد له و رۆژگار هدا ده کات، به تاییهت دهنگی حه مه مه دی ماملی که له سهر بلیندگۆیه کانی ئه و رادیوییه بلّاو ده کرایه وه. تیتیدا ئاوا ده نووسی:

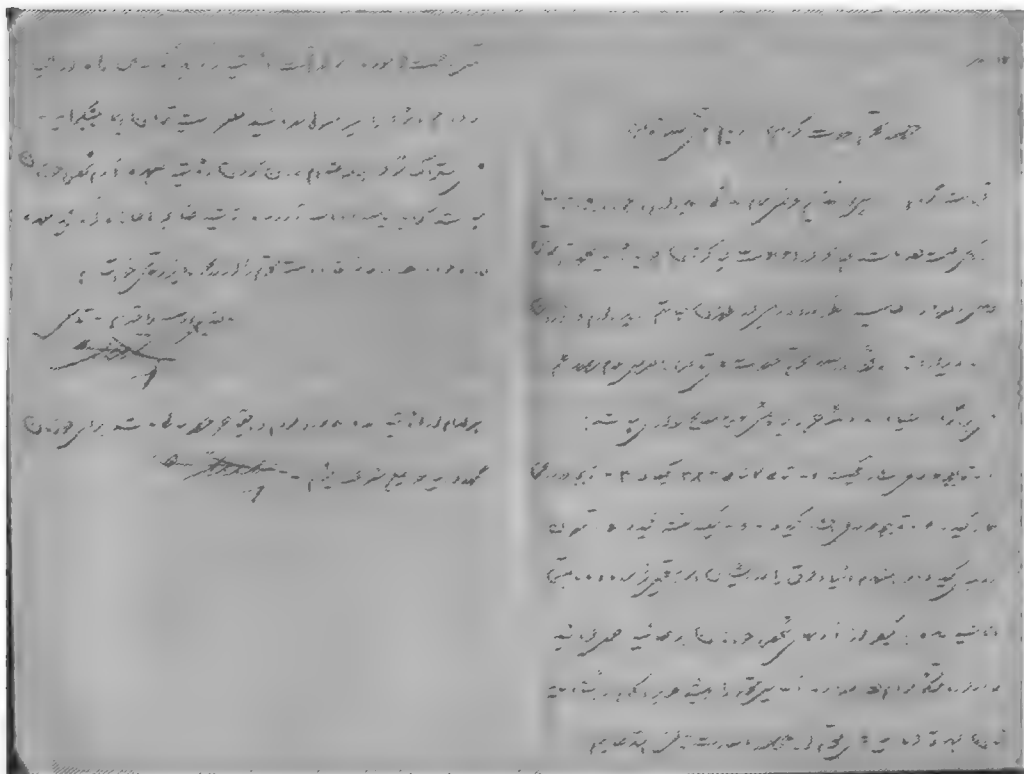
— (ئاسوده یی خه لکه کهش له ژیا نی ئاسایی رهنگی ده دایه وه، من ههر چه نده به ته مه ن هه رزه کار بووم، به لّام سه لیه ی پر جۆشی مه هابادییه کانی ئه و زه مه نه م له بهر چاو هه رگیز ون نابن. بۆ ده ربیرنی زه وقی ئاههنگ و خۆشیان، زۆربه ی ئیواران کچ و کوپانی جوانی مه هاباد، به پێ به ره و بهری مه حموودکان و لای باغی میکاییل رێچکه یان ده به ست و شادی و شایان دونیای پر ده کرد له بهر ته پل و نایه و دهنگی شایه ره کان هه لده په رین. ههروه ها ئیوارانیش هونه رمه ندی گۆرانییژی گه وه حه مه مه دی ماملی، راسته وخۆ له سهر بلیندگۆکانه وه، به دهنگه خۆشه که ی مه هابادی ده هی نایه زه وق و سه فا، چ خه ونیک بوو ئه و رۆژانه خودایه، هی نده کورت و له بیر نه کراون).

له راپۆرتیکدا به ناوی (کوردستان قسه دهکا) که رۆژنامه ی کوردستان ژماره ۴۳ - سالی یه که م - شه ممۆ ۱۴ بانه مه ر ۱۳۲۵ له لاپه رهی یه که مدا چاپی کردوه، تیتیدا ده نووسی که: (ئیه ستاسیۆنی رادیۆی مه هاباد پایه ته ختی حکومه تی میلی کوردستان ده گه ل ۵ ده ستگا بلیندگۆ که ۱- له حه وشه ی کانگای حیزبی دیموکرات ۲- له پیشمه رگه خانه ۳- روه پوی شاره وانی ۴- روه پوی خانوی حه زره تی پێشه وا ۵- روه پوی مرگه وتی عه باس ئاغا، نه سب کران) دانرا و په سمه ن کرایه وه و جیژنیککی جوان گیرا بوو.

ههروه ها گرینگه که ئاماژه ی پێبکری که به رێز عه لی که ریمی له کتیبی "ژیان و به سه رهاتی عه بدولپه رحمانی زه بیحی - مامۆستا عوله ما" دا و له لاپه رهی ۱۵۲۲۵ له زمان پرۆفیسۆر عیزه دین مسته فا په سوله وه باسی یه ک له ئاواره کانی کۆماری کوردستان ده کات که په نای بر دۆته سلیمانی و له مالی بابی پرۆفیسۆر عیزه ددین مسته فا په سول دالده دراوه و ناوی (ده رویش عه بدولآ)یه و خه لکی سابلّاخ بووه و ژهنیاری ده فشه بووه که به گوته ی خۆی له سه ر بلیندگۆی کۆمار (رادیۆی کۆمار) گۆرانی و سروودی گوتوه و ده فهی لیداوه.

به‌لنگه‌ی ژماره یه‌ک^۱

نامه‌ی یه‌ک له به‌رپرسانی عه‌جه‌می ده‌وله‌تی ئێران له مه‌هاباد به ناوی «قاسمی» که دیار نییه به‌رپررسی کام ئیداره بووه و به‌دووری نییه هه‌مان کهس بێ که کاپیتان باسی ده‌کات. ده‌گه‌لکوو ئه‌رته‌شی شاهه‌نشاهی له مه‌هاباد پاده‌که‌ن، ئهو به‌رپرسانه‌ش له ترسی گیانی خۆیان مāl و حالیان به‌جێده‌هێلن و ئهو شاره‌ چۆل ده‌که‌ن. یه‌ک له‌وانه که ناسناوی قاسمی‌یه نامه‌یه‌ک له ورمێ را بۆ نهمر سه‌دری قازی ده‌نێری و به‌ پارانه‌وه و لآلانه‌وه‌یه‌کی سه‌رشو‌رانه و بێ‌وینه داوای ماله‌که‌ی ده‌کاته‌وه. ده‌ق و وه‌رگێردراوی نامه‌که ده‌گه‌ل وینه‌ی نامه‌که لێره وه‌ک خۆی داده‌نێمه‌وه.

^۱ ئهو نامه‌یه‌کاک هه‌سه‌نی قازی بۆی ئازدم که زۆریان سپاس ده‌که‌م.

[۱۳ی پەزىر]

له خزمەت دۆستى بەرپىز و خۆشەويستم كاك سەدرى قازى
به قورىانت بىم له پاش پيشكهشكردى پىز و سلاوى بچووكانه، هيوادرام ئىوهى به خشهنده و
مىرخاس باش و سلامت بن. گەر دهخوازن له حالى منى خزمەتكاران بپرسن، له سيبهري خوداي
لهشم ساغه و ئىستا له ورمى چاوه پروانى هاتنى سەرۆكم كه بپيار وايه له تارانه وه بى. هيوادرام
به زوويهكى زوو ديدارتان دهگەل تازه بكمه وه. سلاوم ههيه بۆ خزمەت زاناي بهرپىز ههزرتى
قازى.

ئاغاي پايه بهرز و خاوهن شكۆ، كهلوپهلى بچوكتان له لاي كاك «سالح شاترى» مين كه نهو
شتانه ن:

۱. جووتىك بهرپى دوو گەزى ئەفشار.
 ۲. دهنكىك مافوورى سى له چواري كاشان.
 ۳. بهرپهيكى دوو گەزى بيجار.
 ۴. بهرپهيكى دوو گەزى ئەفشار.
 ۵. كىفئىكى نه خشه.
 ۶. تهلهفوتىكى سەر مىزى.
- تكايه نهو كهلوپهلهم له بهرپىزان بۆ وهگره وه و نهوهى دهشمىنئيه وه دهگەل كه سىكى
باوه پىنكراوى خوتان بىنئيره ورمى.
- دونىابهك سپاستان دهكهم. له خودا دهكهم تهلهبى كه ناوبانگى چاكيتان زياتر بكات و له وه زياتر
پىز و كهرامهتى پى ببخهش و سابه و سيبهري له گهشه بى.
- كاكى بهرپىز و به قهدرم داوا له بهردهم وجودى به خىر و مەبارەكتان دهكهم كه نهو زهحمه تهشم بۆ
بكيشن زورتان ناگا له كهلوپهلهكهم بى تا له پىگا لىم عەدم نه بى و نه شكىن. تكايه شۆفيره كهى
بهرپىسار بكهن. لىره من بىست تمه ن پيشكرى دهدهم به كاك «ستراك» سى شۆفر به لىم بار كردنى
كهلوپهلهكه له گەردنى خوتانه. ته نانهت كرى هات و چۆى نهو كه سانهى كه مالهكهم دههينن گەر
ئىزن بدهى له نهستۆى خۆم ده بى. له كۆتاييدا هيوای ته مەندرىزى ئىوهى بهرپىز له دهركاى خوداى مهزن
داواكارم.

به و پهري پىز و حووپمه ته وه - قاسمى

واژۆ

ههركام له كهلوپهلهكهى متان پىويست بوو، دهتوانن لاي خوتان گلى بدهنه وه و زورىش شاد ده بىم.

[واژۆ]

به لگه‌ی ژماره دوو^۱

رېښه‌وت: (جوان)
ناخویندرته‌وه) وه‌زپه‌تی دارایی
ژماره: ۶۵۹۴-۱۸۳۲۸ به‌شی
ماليی

هاوینچ: تایبعت بۆ ئارشیوی
گشتی

به‌رېژ سه‌روکوه‌زیری هیژا
وهک له نامه‌ی ژماره ۱۲۳-
۳۶۳ رېښه‌وتی ۲۲-۳-۵ سه‌باره‌ت
به ره‌وشی گشتیی شاری مه‌هاباد
باسم کردبوو دیسان یتان
پاده‌گه‌یینم که به‌و چه‌شنه‌ی که
سه‌روکی دارایی له تیتلیگرافی
ژماره ۴۱۲۲ - ۲۲-۵-۳ ئاماژه‌ی

پیدا بوو، تا ئیستا هیچ ئاو‌رێک له کێشه‌که نه‌دراوه‌ته‌وه و کارمه‌ندانى ده‌ولت زۆر له دۆختیکى
دژوار دان و ئیستاش شه‌رفروشان ده‌ست له شه‌رئه‌نگیزی هه‌لناگرن و له شه‌وى به‌کى جوژه‌ردانى
ئه‌وسال مالى ره‌ئیسى دارایی که شوینى هه‌سانه‌وه‌ی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی بوو هیژى کرایه‌ سه‌ر
و به ۱۰ تیران فیشه‌کبارانیان کردوو و به چه‌ند پۆژان جارێک به بیانووی آرد وه‌رگرتن هیژى
ده‌که‌ن سه‌ر ئه‌و ئیداره‌یه و هه‌ره‌شه له په‌ئیسى ئیداره‌که ده‌که‌ن - هه‌روه‌ها ئه‌و په‌ئیسه‌ ده‌لێ
که گشت شارۆمه‌ندانى مه‌هاباد چه‌کدارن و پادگان و ژانده‌رمه‌ریش که‌سى لێ نییه تا بتوانن
پیشیان پێ بگرێ و شاره‌بانیش هه‌روه‌ها هیچی له ده‌ست نایه‌ت. ئیستا داواتان لێ ده‌که‌ین
فه‌رمان بده‌ن له لایه‌ن وه‌زپه‌تى ناوخۆه کارێکى جیددی بۆ سه‌قامگیری تاسایش ئه‌و شاره‌ بکه‌ن
و داواکارین له بریاره‌کانتان ئاگادارمان بکه‌نه‌وه.

وه‌زیری دارایی سه‌روکی گشتیی دارایی

^۱ سپاس بۆ کاک هه‌سه‌نى قازى که ئه‌م به‌لگه‌یى دامێ.

به لگه‌ی ژماره سّ۱

[وه‌زاره‌تی ناوخۆ - سه‌رۆکی گشتیی شاره‌بانی تیران - ژماره ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-۱، رێکه‌وتی ۱۳-۸-۱۳۲۵ (نهیستی)]

بۆ وه‌زاره‌تی ناوخۆ

ئیداره‌ی پۆلیسی شاری سنه به ژماره‌ی (۷۴۲) - ۲۵-۷-۳۰ پێتان راده‌گه‌یینی که که‌سێک به ناوی محه‌ممه‌دی مه‌ولود خه‌لکی مه‌هاباد که پێشتر قاچاغچی بووه، وه‌ک ده‌لێن له سالی ۱۳۲۰ ده‌گه‌ڵ که‌سانێکی تر له قاچاغچیه‌کان بۆ شاری ئیسفه‌هان دوورخراوه‌ته‌وه، ماوه‌یه‌که به نوێنه‌ری حیزبی جه‌وانان مه‌هاباد هه‌لبژێردراوه و به دئی و دێهاتی ناوچه‌ی سه‌قزدا ده‌گه‌ڕی و ته‌و لاوانه‌ی که له ته‌مه‌نی ۱۵ تا ۳۰ ساله دان راده‌کیشیته ناو حیزبه‌که‌یان و ناوونوسیان ده‌کات

و هه‌م‌په‌یه‌کی سوور که له پارچه دروست کراوه له سینگیان ده‌دات و له هه‌رکامیان مانگانه بپه‌ پاره‌یه‌ک وه‌رده‌گریت و ده‌بێژێته‌وه بۆ مه‌هاباد.

له لایان سه‌رۆکی گشتیی شاره‌بانی تیران - پاسیار یه‌که‌م حیسام وه‌زیری - واژۆ

۱ ته‌م به‌لگه‌یه له ئارشیوی بنکه‌ی ژین وه‌رگیراوه.

حیزی نازادی کوردستان

شهری چالديران (۱۵۱۴ز) به دواي خويدا دوژمنداريتي و شهره دريژخايه نه کاني له نيوان ئيمپراتورييه تي عوسمانبي و ده وله تي سه فه وييه کاني له ئيران ليکته وته وه. ئهو شهر و ناکوکيانه به ئاشکرا ماليي کوردي ويران کرد و سه ره تايه ک بوو بو دابه شکردني کوردستان له داهاتوودا.

له پهيماني ئه رزروومي دووهم له نيوان دوو زلهيزي عوسمانی و مه ماليکي مه حسووره (ئيران) له ۱۰-۳-۱۲۲۶ هه تاوي برابره به ۳۱ مه ي ۱۸۴۷ و له ئاکامدا و له پاش چهند سالي تر دووژمنکاري و شهر له سالي ۱۹۱۳ز که کاري ده ستنيشانکردني سنووره کاني له نيوان ئهو دوو دهسته لاته برياري له سه ر درا، سنووري ده سترکدي نيوان پوژه لاتي کوردستان و باشووري کوردستان به فه رميي دروست بوو. ئهو دوخه تازه يه به دلي کوردان نه بوو و به رده وام شوپش دژ به داگيرکاران سه ري هه لده دا. ئهو گوشاره ي که کورده کان ده يانه يتا سه ر داگيرکه ران، وای ليکردن که له کوکشي «سه عدئاباد» له تاران، پهيمانيکي ئاسايشي به چاوه ديري ده وله تي بریتانيا موڤ بکري (۱۹۳۷ز). به پي ئهو پهيمانه نابي ئيزن بدرت که له سنووري هيچکام له و ولاتانه جمجول دژ ولاتاني واژوکه ري ئهو پهيمانه بکريت. بو ئهو مه به سته ش ري وشوني تونديان گرت بهر. له سه ر ئه ساسي پهيماني سه عدئاباد ده بوايه هاوکارييه کان له بواري زانباريه وه توکمه بکريت و لايه ني به رانه ري لي ئاگادار بکرايه وه. له خالي هه وته مي ئهو پهيمانه دا راشکاوانه هاتوه که: (ئيمه هه موو پيکه وه، هه رچه شنه هه ولدان و پيکه يتاني خهباتي سياسي، کولتوري و کومه لايه تيه کي تر له هه ريمي خو ماندا ده وه ستينين و هه ولي نه هيشتينيان ده ده ين).^۱

ئهو سنووره خه يالي و ده سترکده په نگه ريگا خو شکه ر بووييت بو سياسي ده سته موکردن و دابه شکردني کوردستان به لام، قهت نه يتواني ئهو دوو جه سته يه ي نيشتمان ليک دابري. له نيوانياندا به رده وام هاتوچو هه بووه و بازرگاني رووي داوه و ژنخوازي کراوه. گه ر واشبووي که سنووره کانيان به تووندي کوئترول کردب به لام، به لاري دا هاموشو هه بووه که پي گوتراوه ريگاي قاچاغ و له و ريگايانه وه که لوپهل و سات وسه ودا له نيوان ئهو دوو به شه ي کوردستاندا به رده وام بووه.

مامه غه ني بلوريان له کتبي بيره وه رييه کاني خويدا به ناوي «ئاله کوک» (لapeه ي ۱۵ - ۲۳) له زمان «کاکه مين» هه ده لي که ئه وکه سانه ي بو کاري بازرگاني ده چوون هاموشوي ئه وديويان

۱ کريس کوچيرا - ميژووي کورد له سه ده ي ۱۹ و ۲۰ د - وه ريگاني محمه دي ره ياني - چاپي به که م - چاپخانه ي کارون - تاران - ۱۳۶۹ ي هه تاوي. لapeه ۲۷۷

ده کرد، پټيان ده گوتن قاچاغچي، به لآم نه ک به و مانايه که ده رمانی هوښهر و کاری نه شي او بکه ن، بگره له تيرانه وه مافوور و فەرښيان دهر د و له ولاشه وه چايي، فەرده جل و که لوپه لي پوژانه ي خه لکيان ده هټنايه وه. نه وانه گه وره ترين پو ليان له گه شه ي سياسي و فهره نگی له نيوان نه و دوو به شه له جه سته ي کوردستانيان ده گپړا و به هټنا و بر دنی خه به ر و هه وال يا هټناني بلا فووک و گو فاره کان بو پو ژه لات، کاریگه ريان له سه ر رووداوه کان داده نا. زور جار انيش له بو کاری سياسي و ته شکيلاتي، پو لي قاسيديان گپړاوه. وه ک مامه غه ني باسي ده کات، نه وانه به هټناني چاپکراوه کان له باشووره وه بو مه هاباد خه لکی تينو و تامه زر و نه و ناوچه يه يان دلخوش ده کرد له به ر نه وه ي، نه و گو فاره نه هه م شو ټنده ريان ده بوو بو فېربووني زماني کور دى و هه م له گه شه ي بېرى نه ته وه يي خه لکه که کاریگه ريان داده نا.

کاپيتان حه مه دى مه ولوو دى، حوس ټنى زېرينگه ران (فرووه ر) و سه عېدى حه مه قاله ي و ... نه و سه رده م قاچاغچي بوون. ته نانه ت کاک حه مه د پټنا سه ي عېراقى بو دروستکرا بوو و پټنا سه ي تير انيشى هه بووه، به هاساني و به رده وام له هاتوو چو ى نه و دوو به شه له کوردستان دا بوون. هه موو نه و بلا وکراوانه ي باشوورى کوردستانيان ده هټنايه وه بو مه هاباد و ده ياندا به خو ټنده واره کاني نه و شاره که جېن مه ټمانه بوون وه ک عه بدو لپره حمان زه بيحي و عه لي زه ندی و ... ئيتر جيا له په يوه ندييه کي پته و ده گه ل چيني پروونا کبير و نيشتمان په روه ري باشوور که له داها تودا بوون به پشتيوانه هه ره سه ره کييه کاني کو ماري کوردستان.^۱ هه ر نه و پټوه ندييانه وا ده کات تا نه و جه ماعه ته له پټگاي کاک حه مه د و باقى قاچاغچيه کان، پټوه ندييه ک دروست بکه ن له نيوان حېز بي هيو و پروونا کبيراني باشوورى کوردستان. نه و پټوه ندييانه وه ها گه شه ده کات که له ساله کاني دواتر په يمانى سى سنوور و هاتنى چهن د تېکو شه ري کي وه ک مسته فا خوشناو بو مه هاباد لى ده که وټته وه. مامه غه ني بلور يان سه باره ت به و با سه ناوا هاتو ته گو:

(پټش نه وه ي نېروى موته فقين واري دى کوردستان بى، پو لي سي په زا خان بو نه وه ي پټش به بلا وکر د نه وه ي نه و فيکر و بير و باوه رپه نه ته وايه تيه بگرى، ته داره کي هير شي کي بينى، هه ر ئينسان ټيکي که هه ستي لټده کرد قاچاغچيه و هات وو چو ى عېراق ده کات و له پټگاي هټناني گو فاري گه لاو ټه وه، بير و باوه ري نه ته وايه تي بلا و ده کاته وه، هير شي کرايه سه ر. له ناوچه ي ميان دوا و مه هاباد و ده ور به ر کو مه لټي کيان گرت و له کوردستان دوور يان خسته وه بو باشوور و باکوورى تيران و شيراز و کرمان يان په وانه کردن. له نټو نه واند ا حوس ټنى فروه ر و محه ممه دى مه ولو دى نه و دوونه فهره ته نها که سان ټک بوون که له و هير شه دا ده ستيگر کران که ده ستيان له جه ريانا تي کو مه له ي ژک و هټناني نه و گو فاره له عېراقه وه بو داخيلي تيران هه بووه. نه و دوو که سه، که

^۱ برونه کټيبي: حکومه تي کوردستان - کورد له گه مه ي سو فیه تدا - نوو سيني: نه وشي روان مسته فا - لاپه رهي ۷۷

ئەودەمى ھوسىنى زېرىنگەريان
پىدەكوت دوايە شۆرەتى خۆي گۆرى
و کردیە ھوسىنى فروھەر، لە
زىندانى «بىرازجان» دەگەل تىمە بوو،
۱۵ سأل ھوکم درابوو، لەوئى مەسلول
بوو و دوايە ھاتە دەرى، تازاد بوو
مرد.

حوسٽنی فروهر یه کیک له
دامه زرتنه رانی کومه له ی ژک بوو.
پره حیم له شکری کارمه ندی ئیداره ی
فهره نگ، حه مه ده مینی خانه می
کارمه ندانی پایه به رزی سه بتی
ئه حوالی مه هاباد، په رحمانی که یانی،
قادری قادری، قادری موده ره سی ئه و
ئینسانانه بوون که بڼه مای کومه له ی
ژک یان دامه زرانده. به لام، ئه وانه
هیچیان نه گیران، ته نها که سیک که
گیرا حوسٽنی فروهر بوو و ده که ل

تاریخ: ۲۷/۹/۱۹۷۰ قبل از ۱۳۴۰ شماری است
محل: ۲/۵۹۲ پ ۲
محل: ۲/۵۹۲ پ ۲

...فردی که در این میان
 ...فردی که در این میان
 ...فردی که در این میان

[illegible][illegible]

قلب به تهران آمد و
و شاعر مخلصه جهان
ال غرب گوشت ۳-
مادگی به بوده است
ال قوی شده بود
مکستان جهان

یہی تو حال حزب گوملہ کی تو سال ۶۵ ہجری
 اور وہاں کہ یہ متعدد کی عکس آنها در دست است

یکی از اعمال کومنه با استفاده از موضوعیت مغروری، محله
ریشه اینک که از ظهور فاجای و نود مناطق بهانه -

شده مرتباً و لایحه بنی اکرام
و حال کرمه می باشد.

۱- عدله بارزانی یکی از رؤسای بارزانی که در سال ۴۴ در عراق تحت تعلیم سوه است حاضر در روی آفتاب با حال فانی محمد در محفل وی پنهان شده بود و در سال ۴۴ (۱۳۳۲)

مستوران آمده با خرید
بگشتند تا کسی مسئول
امر را مسئول خود
بود و مرکزین چهارده
فرد در ده کلاه امروز که
همین حال گوید در آنها
همین روز اینک نظیر

بعضی جریان لغو عراق بازدن مراجعت کرده است
رفت نموده و رابطه بین سال کومه هوان و هشام
شده است

۲- محسنه مولود لعل جهاد بکي لارز دستخيزان
ک است نامبرده همیشه رابطه بين عراق - ترکي - ايران
نامبرده لوزيتمقرين افراد کومه بود که لاسال ۳۲۵
ک دشتاد و سه لار اها عراق که لوزيتمقرين

حه مه دی مه ولودی. نه ودهم بازجویی به و جوړه و به و شکله ی نه بوو، ته حقیق بکه ن بازجویی بکه ن و شکه نه به بکه ن، نه سرار وهرگرن. حکومت نه یده ویست دهنکه که به رز بکاته وه و په خش بیته وه که نه وانه له سهر مه سه له ی میلی گیراون، به لکه به تیوی قاچاغچی نه وانیان گرت. ههرچی قاچاغچی بوو خریان کرده وه، نه وه ی تییدابوو و تییدا نه بوو و هات و چۆی عیراقی ده کرد، گیرا، بو نه وه ی نه و هات و چۆیه بیرن).^۱

هه‌روه‌ک پێشتر باس‌مان کرد پۆلی کاپیتان له‌و پێوه‌ندیانه‌دا له‌به‌ر چاوی حکومه‌تی ئێران شاره‌وه نه‌بووه و له‌ نامه‌یه‌کی نه‌ینیدا له‌ پێکه‌وتی (۱۹-۱۳۳۷) به‌ ژماره‌ی (۵۹۲-۲) که له‌ کتییی (چپ در ایران - به‌ روایت اسناد ساواک - حزب دموکرات ایران - جلد اول - صفحه ۳۳) ناوای له‌سه‌ر ده‌نووسن: (محهممه‌د مه‌هلووود خه‌لکی مه‌هاباد یه‌ک له‌ زیره‌کتری و چالاکترین نه‌ندامانی کۆمه‌له‌ی ژ-ک ه. ناوبراو به‌رده‌وام له‌ نتوان عتراق - تورکیه - ئێران - بادکوبه‌ [باکف] قاسید

^۱ پروانه کتبی: سده‌ی کاره‌سات - نووسنی برایم فهرشی - لایه‌ری ۱۵

بووه. نوبراو له هره پیاوه نازاکانی ناو حیزبی کۆمه‌له‌یه [مه‌به‌ستی کۆمه‌له‌ی ژ. کافه] که سالی ۱۳۲۵هـ لاتبوو بۆ عێراق).

له سالةکانی پێش ده‌ستپێکی شه‌پری دووه‌می جیهانی، به‌ هوای دروستبوونی به‌ره‌یه‌کی به‌هێزی کۆمۆنیستی له‌ پروسییه، که باسی له‌ مافی گهلانی به‌شخوړاو ده‌کرد و دژی سیاسه‌تی ئیستیعما‌ریی ئیمپریالیسته‌کانی ده‌دوا، به‌تایبه‌ت ئیمراتوریه‌تی شاهانه‌ی بریتانیا که له‌ چه‌وساندنه‌وه‌ی گهلانی جیهاندا له‌ هیچ کرده‌وه‌یه‌ک خۆی نه‌ده‌پاراست، که‌ش و هه‌وای جیهانی به‌ره‌و گۆرانکاریه‌کی ده‌گمهن له‌ چاو پێشووی خۆی بردبوو و زۆربه‌ی حکومه‌ته‌کانی جیهان به‌ هه‌ستیارانه‌تر هه‌لسوکه‌وتیان ده‌گه‌ل خه‌لکه‌کانی خۆیان ده‌کرد. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه هه‌ستیکی به‌ره‌برینی ناسیۆنالیستی له‌ جیهاندا په‌ره‌ی نه‌ستاندبوو که گه‌لی کوردیش یه‌ک له‌ نه‌ته‌وه‌کان بوو که له‌ و سه‌رده‌مدا که‌وتبوو به‌ر کاریگه‌ریه‌کی نه‌وتۆی ئه‌و هه‌سته ناسیۆنالیستییه و خۆیان به‌ به‌شخوړاو و قوربانی ده‌ستی ئیمپیریالیسمی بریتانیا ده‌زانی. ئه‌و سه‌رده‌مه نه‌ک بۆ کورد به‌لکوو به‌ سه‌رده‌می هۆشیاری نه‌ته‌وه‌یی بۆ زۆربه‌ی گهلانی جیهان ناو‌دی‌ره. هه‌ر له‌ و سات و ئانه‌شدا، له‌ جو‌غرافیای سیاسیی ده‌وله‌تی عێراقدا هه‌ندیک کراوه‌یی هاته‌نه‌ ئاراوه و جم‌وجۆلی سیاسیی دروست بوو و حیزبی هیوا (هه‌رچه‌ند به‌ نه‌ینی)، دامه‌زرا. هه‌روه‌ها له‌ بواری چاپه‌مه‌نی و پوژنامه‌وانییه‌وه چه‌ند هه‌نگاوێکی گه‌وره هه‌لتیرایه‌وه. پێشتر گۆفاری «زاری کرمانجی» (۱۹۲۶ - ۱۹۳۰ ز) له‌ روان‌دز ده‌رده‌چوو^۱ و گۆفاری به‌ناوبانگی «گه‌لاوێژ» (۱۹۳۹ - ۱۹۴۹ ز) له‌ به‌غدا رێک له‌ و سه‌رده‌مه دایه که له‌ دایک ده‌بی و له‌ گه‌شه‌ی بیر نه‌ته‌وه‌یی له‌ناو کۆمه‌لانی خه‌لکی هه‌رچوارپارچه‌ی کوردستان به‌تایبه‌ت باشوور و پۆژه‌ه‌لات گه‌وره‌ترین پۆل ده‌گێرێ.

له‌ ئێران په‌زا شا که له‌ سالی (۱۹۲۱ ز) به‌ کو‌ده‌تا هاته‌ سه‌ر حوکم، به‌ که‌سیکی زالم و بیبه‌زه و خۆپه‌ره‌ست ناوبانگی هه‌بوو. له‌ سالی (۱۹۲۵ ز) ئه‌په‌شه‌که‌ی به‌هێزتر و توکم‌ه‌تر کرد و که‌وته گیانی هه‌موو نه‌ته‌وه که‌مینه‌کانی پێکه‌ینه‌ری ئێران و یه‌ک له‌وان کورده‌کان. ترس له‌ په‌زا شا و بێ‌دادی ئه‌و دیکتاتۆره هه‌ناسه‌ی له‌ خه‌لک ب‌ریبوو. له‌ لووتکه‌ی زۆرداری په‌زاشادا و له‌ گه‌رمه‌ی ده‌سته‌لاتی ئه‌و دیکتاتۆره‌دا، هه‌روه‌ها به‌ کارتی‌که‌ری دۆخی سیاسیی جیهان و به‌تایبه‌ت باشووری کوردستان پۆلیک له‌ لاره‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی مه‌هاباد، که زۆربه‌یان له‌ بنه‌ماله‌ ده‌ستکورت و مامناوه‌ندییه‌کان بوون، وه‌ک پو‌ناکی‌تریکی نه‌ته‌وه‌یی، نی‌شیمانپه‌روه‌ر و پێشکه‌وتنخواز، یه‌که‌مین حیزبی مۆدێرنی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستانیان به‌ ناوی (حیزبی ئازادی کوردستان) به‌ نه‌ینی دامه‌زراند. ئه‌و لاوانه ئه‌و که‌سانه بوون:

^۱ پ‌روانه کتیی: ژیان و به‌سه‌ره‌اتی عه‌بدوله‌حمان زه‌بیعی - مامۆستا عوله‌ما - نووسینی: عه‌لی که‌ریمی ل ۶۳.

^۲ پ‌روانه کتیی "سه‌ده‌ی کاره‌سات" - نووسینی ئیبراهیم فه‌رشی - ل ۱۵.

۱. عزیز زهندی (عزیز ئالمانی)
 ۲. حوسین فروهەر (حوسین زېږینگه‌ران)
 ۳. عه‌بدوڵپه‌ر حه‌مان زه‌بیحی (ماموستان عوله‌ما)
 ۴. حوسین مکائیلی
 ۵. حوسین لبادی
 ۶. که‌ریم یاهوو
 ۷. غه‌فور مه‌حموودیان
 ۸. مه‌حموود مه‌حموودیان
 ۹. محه‌مه‌دی مه‌لولودی (پاتبی) یا (حه‌مه‌دی مه‌لولودی)^۱
- سه‌رچاوه‌ می‌ژووویه‌کان ناوی که‌سانتیک‌تیش باس ده‌که‌ن که‌ له‌ حیزبی ئازادی کوردستاندا نه‌ندام بوون به‌لام، وه‌ک ده‌رده‌که‌وی نه‌ندامی دامه‌زێنه‌ری نه‌و حیزبه‌ نه‌بوون. به‌ پیتی هه‌ندی‌ک به‌لگه‌، نه‌و حیزبه‌ له‌ کۆتاییه‌کانی سالی (۵۱۳۱۸) دامه‌زراوه‌.^۲ زۆربه‌ی ده‌لێن ناوی «حیزبی ئازادی کوردستان» بووه‌ و هه‌ندی‌کیش ده‌لێن ناوی «حیزبی ئازادیخوازانی کوردستان» بووه‌. نه‌و ئارپووینییه‌ زیاتر بۆ نه‌وه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ که‌ دروستبوونی نه‌و حیزبه‌ له‌ که‌ش و هه‌وایه‌کی زۆر نه‌یتی و مه‌ترسیدار بووه‌ که‌ جگه‌ له‌ یه‌ک به‌یاننامه‌^۳ و نه‌ساننامه‌که‌یان^۴ چی‌تر له‌و حیزبه‌ ده‌به‌رده‌ستدا نییه‌. چونکه‌ ده‌سته‌لاتی په‌زاشا له‌وپه‌ری هێزی خۆیدا بووه‌ که‌ ته‌نانه‌ت ئیزنی بێرک‌دنه‌وه‌ به‌ بێرۆکه‌یه‌کی نه‌وتۆ لای نه‌و تاوانتیک‌ی گه‌وره‌ بووه‌ و هه‌رک‌ه‌س تاوی نه‌و کارانه‌ی دابا، سه‌ری له‌سه‌ر داده‌نا.
- وه‌ک به‌لگه‌ می‌ژووویه‌کان ده‌ریده‌خه‌ن و کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌لولودیش له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانیدا ئاماژه‌یه‌کی کورتی پێداوه‌، له‌ سالی (۵۱۳۱۹) ده‌وله‌تی په‌زاشا له‌ مه‌هاباد به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان خه‌لکی خاوه‌ن پله‌ و پایه‌ و شوێندانه‌ری کۆمه‌لایه‌تی له‌و شاره‌ که‌ پێژه‌یان ده‌وری ۶۰ بۆ ۸۰ که‌س

^۱ نامیلکه‌ی (عبدالرحمان ذبیحی) کاریزمای ناتمام - نووسینی: ناسر باباخانی

^۲ بڕوانه‌ کتیی: په‌نجا سال‌ خه‌بات - نووه‌سینی جه‌لیل گادانی - جلدی یه‌که‌م - لاپه‌ری ۱۶ و ۱۷

^۳ زنجیره‌ لیکۆلینه‌وه‌ی "گۆفاری نیشتمان - لیکۆله‌ر: جه‌مال نه‌به‌ز - چاپی دووه‌م - سالی ۲۰۱۰ - هه‌ولێر

لاپه‌ری ۹۰. هه‌روه‌ها بڕوانه‌ کتیی ئاله‌کۆک - کۆک‌دنه‌وه‌ی و ئاماده‌کردنی حامید گه‌وه‌ری - ستۆکه‌ۆلم ۱۹۹۷

- لاپه‌ری ۱۶. هه‌روه‌ها گۆفاری "توده‌" ارگان سازمان انقلابی حزب توده‌ ایران در خارج از کشور له‌ ژماره‌ی ۱۹ تیر ۱۳۴۹ لاپه‌ری ۱۰ ده‌نووس: (له‌ ساله‌کانی ۱۹۴۲ - ۱۹۳۹ ز، پێک‌خراویکی چووکه‌ به‌ نیوی "حیزبی ئازادی کوردستان" به‌ رابه‌ری دوکتور عزیز زه‌ندی پێکهات. له‌و پێک‌خراوه‌یه‌ جگه‌ له‌ به‌یاننامه‌یه‌ک به‌ بۆنه‌ی هاتنی نه‌رته‌شی سوور بۆ باکووری تیران، که‌ له‌ودا پیرۆزبایی کراوه‌ له‌ پرگار بوون له‌ فاشیزم و داوای مافی دیاریکردنی چاره‌نووس بۆ که‌لی کورد ده‌کات، چ سه‌نه‌دیک‌ی دیکه‌ له‌به‌ر ده‌ستدا نییه‌) [له‌ گۆفاری گرینگ، ژماره‌ ۱۷ لاپه‌ری ۳۹ وه‌رگیراوه‌]

^۴ هه‌روه‌ها بۆ خوێندنه‌وه‌ی کوردی نه‌و نه‌ساننامه‌یه‌ بڕوانه‌ گۆفاری په‌یکی کوردستان ژماره‌ ۳۴ اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به‌ کوشش به‌روز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ - لاپه‌ری ۲۷

بوونه، دوور دهخاتهوه بۆ شاره دوورهکانی ئێران به تایبەت بۆ شاری شیراز.^۱

هەر لهو پێوهندییهدا مامۆستا ناسر باباخانی^۲ پرووتەر لهسەر هۆکاری ئەو دوورخستنهوانه دهووت و راستهوخۆ گرتی دهخاتهوه به دامهزراندنی حیزبی ئازادی کوردستان و ئەو حیزبهی به شتیکی دهگهمن و نوێ باس دهکات نه تهنیا له کوردستان به لکوه له سه رانسۆی ئێراندا. له درێژده ده لێ که له لایه ن شارۆمه ندیکی مه هابادی^۳ راپۆرتیک ده درێ به روکنی دووی ئه رترشی شاهه نشاهی و ئه وانیش له هه ولێ ئه وه دا ده بن که دامه زرینه رانی ئه و حیزبه بگرن بۆیه، هه ندیکیان راده که ن و هه ندیکیان زیندانی ده کړن^۴ و به شیکیشیان وه ک حه مه دی مه ولود و حوسپن زێرینگه ران (فروه ره) له زیدی خوێان دوور ده خرینه وه. هه ره له و باره یه وه خوالێخۆشبوو دوکتۆر ره حیمی قازی له کتییکی ده ستووسدا که به زمانی فارسی نووسراوه به ناوی «قاضی محمد و جنبش رهایی بخش ملی خلق کرد» که تا ئیستا چاپ نه کراوه روانگه یه کی تری هه یه و ده لێ:

[کۆمه له ی ژ.ک له مانگی ژووه نی سالی ۱۹۳۸ [۱۳۱۷هـ] له مه هاباد له لایان چه ند پروونا کبیری نیشتمانپه روه ر دامه زرابوو به لām، له سه روبه ندی دیکتاتۆری په زاخاند و له هه ل و مه رچی تێرۆر و خه فه قاندا چالاکیه کانی کۆمه له به رچاو نه بوو. له مانگی مای سالی ۱۹۳۹، دامه زرینه رانی کۆمه له ی ژیا نه وه ی کورد پێوه ندی ده گه ل نیشتمانپه روه رانی کورد له عێراق ده گرن و له سنوور چاوپێکه و تنێک له ئێوان نوینه رانی هه ردووک لا ده کړی. له و چاوپێکه و تنه دا به ریار ده درێ هه لسوورانی کۆمه له هه م له ئێران و هه م له عێراق په ره ی پێدری. به ک له نوینه رانی کوردی عێراق که ئه فسهر بووه، گوزاریشی به ریاره کانی ئه و چاوپێکه و تنه ده دات به کاربه ده ستانی عێراق و له ئاکامدا ده و له تی عێراق و ئێران به پێی برکه کانی په یمانی سه عد ئاباد به شێوه یه کی هه مه لایه نه هه لسوورانی (کۆمه له ی ژ.ک) ده خه نه ژێر چاوه دێری. له سالی ۱۹۴۰ - ۱۹۴۱ دا کاربه ده ستانی ده و له تی په زاخان شکیان له هه ندی که خه لکی مه هاباد کرد و دووریان خستنه وه.^۵]

^۱ بڕوانه کتیی: تاریخ مهاباد - سید محمد صمدی - چاپ رهرو - سال ۱۳۷۳ - لاپه ره ی ۹۵

^۲ عبدالرحمن ذبیعی کاریزمای ناتمام - ناسر باباخانی - بخش اول

^۳ اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ - لاپه ره ی ۳۳

^۴ بڕوانه کتیی ئاله کۆک - کۆکردنه وه ی و ئاماده کردنی حامید گه وه ره ی - ستۆکهۆلم ۱۹۹۷ - لاپه ره ی ۱۶.

^۵ بڕوانه گۆفاری گرینگ، ژماره ۱۷ لاپه ره ی ۳۷

^۶ به دلباییه وه دوکتور ره حیمی قازی لهسەر ئەو بنه مایه که ئەو ئەندامانه ی (حیزبی ئازادی کوردستان) که له زیدی خوێان دوورخراونه ته وه و له داها تووشدا هه ر کۆله که ی (کۆمه له ی ژ.ک) بوون، بۆیه هه ره به ئەندامانی (کۆمه له ی ژ.ک) ناویان ده با. ده نا، گشت سه رچاوه کان دامه زراندنی (کۆمه له ی ژ.ک) گرتی ده ده نه وه به دوا ی داگیرکردنی ئێران له لایه ن هێزه کانی هاو په یمانان و نه مانی ده سه لاتی په زا شا له رێکه وتی سێی خه رمانانی ۱۳۲۰ ی هه تاوی که ورده ورده دوورخراوه کان گه رانه وه مه هاباد و ئینجا ده گه ل باقی هاو رێانیان قۆلیان هه لمانی بۆ رێکخستنیکی تر که له سه ره ئه ساسی حیزبه که ی پێشوویان (حیزبی ئازادی کوردستان) به هه ندی که گۆرانکاری له

وردەوردە جوغرافیای سیاسی ئێران و دەولەتی پەزاشا که له بنهوه پشتیوانی له ئالمانی نازی دەکرد، له لایەن دەولەتانی پۆژئاوایی لاواز کرا و پەزاشا بۆ دوو پرگە «موریس» له ئافریقای باشوور دوور خرایهوه. دەولەتی ئینگلیس باشووری ئێران و دەولەتی شۆپەویش باکووری ئێرانیان داگیر کرد. له ناوه‌پراستی ئێرانیش حکومه‌تی ئێران هەر مابوو به‌لام، به‌ کزی و هیچ ده‌سته‌لاتیشی نه‌بوو. له‌و بۆشاییه‌ی نه‌بوونی قه‌واره‌ی ده‌ولەتی ئێران و هه‌لاتنی کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌ت له‌ کوردستان و ئازهر به‌یجان، هه‌روه‌ها هاتنی ئه‌پته‌شی سووری شۆپه‌وی بۆ ئه‌و ناوچه‌یه‌ی له‌ پۆژی هه‌ینی شه‌شه‌می گه‌لاویژی ساڵی (١٣٢٠ - ١٩٤١ز) که‌شیکێ له‌بار بۆ هه‌ناسه‌دانیکێ سیاسیی پێدا بوو که‌ بێتینه‌ بوو. ئه‌و پرووداوانه‌ش وای کردبوو که‌ زۆربه‌ی هه‌لاتووه‌کان یان دوورخراوه‌کانی (حیزبی ئازادی کوردستان) بگه‌پێنه‌وه‌ مه‌هاباد. کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌لودی ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر په‌خساندن یا هاتنه‌ ئارای ئه‌و دۆخه‌ له‌باره‌، پاناوه‌ستنی و چه‌ند پۆژیک له‌ شیراز ده‌مێنێته‌وه‌ و له‌و شاره‌ را ده‌کات و به‌ پێیان و به‌ شاخ و ده‌شت و بیاباندا، پێگای پۆژئاوا ده‌گریت و ده‌گه‌رێته‌وه‌ مه‌هاباد و بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ نه‌یتی له‌ گونده‌کانی ده‌ور و پشتی مه‌هاباد ده‌ژی.

(حیزبی ئازادی کوردستان) که‌ ته‌مه‌تیکێ کورتیی خۆی، به‌ نه‌یتی و له‌ژێر گوشار و ده‌ربه‌ده‌ری و دوورخستنه‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانی تێپه‌ر کردبوو. ئێتر له‌ سێبه‌ری ئه‌و دۆخه‌ ئاسایش و سیاسیه‌وه‌ ده‌یتوانی له‌ که‌شیکێ ئازادانه‌تر و به‌ هێزیکێ تازه‌وه‌ خۆ دره‌خه‌ن و به‌ پێکخستنیکی نوێ بێنه‌وه‌ گۆرپه‌پانی خه‌بات. ئه‌ندامانی (حیزبی ئازادی کوردستان) هیچ کاتیان نه‌به‌تلاند و ئه‌وجار له‌ پێکه‌وتی ٢٥ گه‌لاویژی ١٣٢١ به‌ ناوی «کۆمه‌له‌ی ژیانه‌وه‌ی کوردستان» که‌ به‌ کورته‌کراوه‌ی (ک.ژ.ک) یا به‌ (ژ.ک) ناسراوه‌ خۆیان ئاشکرا کرد. ئێتر ئه‌و پێکه‌وته‌ به‌ کۆتایی ته‌مه‌نی حیزبی ئازادی کوردستانیش ده‌ژمێردرێ. دیاره‌ له‌و چالاکیه‌ تازه‌یه‌ یاندا هه‌ندیک له‌ ئه‌ندامانی پێشوویان ده‌گه‌ڵ نه‌بوو. بۆ وێنه‌ عه‌زیز زه‌ندی زیاتر بۆ لای حیزبی توده‌ بایدابوووه‌ و داکوکی له‌ سیاسه‌ته‌کانی ئه‌وانی ده‌کرد. غه‌فور مه‌حمودیانیش زیاتر بۆ لای ئینگلیسیه‌کان و تا پاده‌یه‌ کیش بۆ لای حکومه‌تی ناوه‌ندی کلی کردبوو یان لانیکه‌م ده‌توانین بڵێی به‌ رووسه‌کان بیاوه‌ر بووه‌.

ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌ی ژیانه‌وه‌ی کورد (کۆمه‌له‌ی ژ.ک) هه‌ندیک ده‌ستیان له‌ ئه‌ساسنامه‌که‌ی حیزبی ئازادی کوردستان وه‌ردا و که‌وتنه‌ بانگه‌شه‌ و ئه‌ندامگیری بۆ حیزبه‌که‌یان.^١ کاپیتان به‌هۆی ناسیاو بوونی له‌ ناوچه‌ی موکریان پۆلیکی باشی دیتوووه‌ بۆ وه‌ده‌سته‌تێنانی پشتیوانی و یارمه‌تیدانی

ئه‌ساسنامه‌که‌ یاندا، که‌ له‌ ئاکامدا (کۆمه‌له‌ی ژ.ک) دامه‌زرا. ئه‌و سه‌رده‌م که‌ شه‌بۆلی پاگواستنی زۆره‌ملی له‌ مه‌هاباد روویدا، (کۆمه‌له‌ی ژ.ک) دروست نه‌بوو.

^١ بڕوانه‌ کتیی «پۆژه‌لاتی کوردستان له‌ سه‌رده‌می دووهم جه‌نگی جیهانییدا به‌ پێی به‌لگه‌نامه‌کانی په‌کیه‌یی سۆقیه‌ت له‌ نووسینی دوکتور ئه‌فراسیاو هه‌ورامی و پێداچوونه‌وه‌ و ناماده‌کردنی سدیق سالح لاپه‌ره‌ی ١١٣

ک.ژ.ک. چالاکیه کانی کاپیتان
 حه‌مه‌دی مه‌لوده چرچی له‌به‌ر چاوی
 پروکنی دووی نه‌پته‌شی شاهه‌نشاهی
 ون نابیت و سه‌روکی گشتیی شاره‌بانی
 سنه له نامه‌یه‌کدا بو وه‌زاره‌تی ناوخوی
 تیران له ریکه‌وتی ۱۳ ی خه‌زه‌لوه‌ری
 ۱۳۲۵ ئاوا ده‌نووس:

اوه‌زاره‌تی ناوخۆ - سه‌روکی
 گشتیی شاره‌بانی تیران - ژماره
 ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-۱، ریکه‌وتی ۱۳-۸-
 ۱۳۲۵ (نه‌ینی)

بو وه‌زاره‌تی ناوخۆ

ئیداره‌ی پۆلیسی شاری سنه به
 ژماره‌ی (۷۴۲) - ۳۰-۷-۲۵ پیتان
 راده‌گه‌یێنی که که‌سیک به ناوی
 محه‌مه‌دی مه‌لود خه‌لکی مه‌هاباد
 که پیشتەر قاچاغچی بووه، وه‌ک ده‌لێن
 له سالی ۱۳۲۰ ده‌گه‌ل که‌سانیکی تر
 له قاچاغچیه‌کان بو شاری ئیسفه‌هان

دوو‌رخاوه‌ته‌وه، ماوه‌یه‌که به نوێنه‌ری حیزبی جه‌وانان مه‌هاباد هه‌لێژێردراوه و به‌دی و دێهاتی
 ناوچه‌ی سه‌قزدا ده‌گه‌رێ و ئه‌و لاوانه‌ی که له ته‌مه‌نی ۱۵ تا ۳۰ ساله‌ دان راده‌کیشیته ناو
 حیزبه‌که‌یان و ناو‌نووسیان ده‌کات و هێمایه‌کی سوور که له پارچه‌ دروست کراوه له سینگیان
 ده‌دات و له هه‌رکامیان مانگانه‌ بره‌ پاره‌یه‌ک وه‌رده‌گریت و ده‌ینیتریه‌وه بو مه‌هاباد.

له لایان سه‌روکی گشتیی شاره‌بانی تیران - پاسیار به‌که‌م حیسام وه‌زیری - واژۆ

به پێی ئه‌و به‌لگه‌یه‌که ده‌ریده‌خات کاک حه‌مه‌د له‌پاش (حیزبی ئازادی کوردستان) له
 دامه‌زراندن و گه‌شه‌ی (کوومه‌له‌ی ژ.ک.)دا پۆلی به‌رچاوی هه‌بوو و بێ وچان هه‌ولێ بو داوه. له
 داهاتووشدا ئه‌و حیزبه‌ سه‌رله‌نوێ ناوی خۆی ده‌گۆریت به (حیزبی دیموکراتی کوردستان).

۱ اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به‌کوشش به‌روز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۱
 - لاپه‌ره‌ی ۷۷

نامه‌ی "ئالما فاسوم" بۆ پوژنامە‌ی کوردستان مینشئیری.

خامی ئالما فاسوم له نامه‌یه‌کدا بۆ میسیونئیریکی دیکه له ئەمریکا که خەریکی خۆ ئاماده‌کردن بووه بۆ کوردستان به کورتی باسی شەری دیۆکری و مەنگوران دەکا له سەر کۆلکه دارێک بۆ چا لێنان. ئالما فاسوم ئەو نامه‌یه‌ی له ۱۷-ی ژووییه‌ی ۱۹۲۱ له‌سابلāغه‌وه نووسیوه و ئەو نامه‌یه له ژماره ۱۰-ی خولی ۱۳-ی کوردستان مینشئیری *The Kurdistan Missionary* له مانگی ئۆکتۆبری ساڵی ۱۹۲۱ دا چاپ بووه. به پیتی ناوه‌روکی ئەم نامه‌یه ئەو شەپه‌ ده‌بن له دوو‌حه‌وتوو‌ی یه‌که‌می مانگی ژووییه‌ی ساڵی ۱۹۲۱ پرووی دابن. حه‌سه‌ن قازی

" نامه‌یه‌کی دیکه له "ئالما فاسوم" -ه‌وه:

له نامه‌یه‌کدا بۆ یای ئەندرسون که له به‌رواری ۱۷ی ژووییه ۱۹۲۱ دا نووسیویه ده‌لێ: " ئیستا ئەوه نزیکه‌ی دووسال ده‌بن که ئیمه یه‌ک‌دی‌مان دی. ئەتۆ ئیستا خۆتندنی خۆت له "Moody" ته‌واو کردووه. هیوا دارم ئەتۆش زۆر حه‌ز له کوردستان بکه‌ی، هه‌ر وه‌ک ئیمه که ئیستا ده‌یکه‌ین. کورده‌کان هه‌تا بلی سرنج‌پراکیشن. ته‌ن پێیان‌خۆشه زۆر شەپه‌ بکه‌ن. له‌وه‌تی ئیمه هاتووین ته‌واو له‌و نزیکانه‌ی ئیمه شەپک قه‌وما. هه‌موو شەپه‌که له‌سەر کۆلکه‌یه‌کی دار هه‌ل‌ئایسا. کوردێک داوا‌ی ئەو کۆلکه‌یه‌کی ناشی ده‌کا بۆ سووته‌مه‌نی. ئیستا ئەو کۆلکه‌ داره ئی ناشی گه‌وره‌یه و نیوکۆل کراوه بۆ ئەوه‌ی ئاوی پێدا بپروا و باراش بگێڕێ و شتیک نییه که هه‌ر ئاوا به‌ هاسانی ده‌ستی لێهه‌ل‌گێڕێ و بدرێ به‌ که‌سیکی دیکه. هه‌رچۆتیک بێ، ئەوان داوا‌یان کرد و خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ستی له‌وه گێراوه بیان‌دات. جا له‌ سەر و گوتلاکی یه‌کتری به‌ر بوون و ده‌ستیان کرد به‌ ته‌قه‌ کردن له‌ یه‌کتری و له‌و پرووداوه‌ دا زۆر که‌س کووژران و بریندار بوون. هه‌ر دوو پوژ له‌مه‌وبه‌ر یه‌کتیک له‌ برینداره‌کان له‌ گه‌ل هه‌موو نۆکه‌ره‌کانی هاته‌ لاما‌ن. ئەو چا‌و‌پکی له‌ قیس دابوو و چه‌ند برینی دیکه‌شی له‌ به‌ده‌نی دا بوو. کوردێکی زۆر که‌له‌گه‌ت و جوانچاک بوو. که‌چه‌ دراوسێه‌که‌مان پیتی گوتم هه‌ر ئەو کورده‌ پار زستانێ ژنه‌که‌ی خۆی هه‌ل‌ئاوه‌سیوه. ئەدی ئەوان شەپه‌که‌ری ئەوتۆن. بپیا به‌ بریای خولای بێ ئەو ده‌مه‌ بگاته که ئەو شەپه‌که‌رانه‌ ده‌سته‌مۆ بێن هه‌روه‌ک ئیندیانه‌کانی ئیمه [!!]. به‌لام ئەوان له‌ زۆر پرووه‌وه‌ ده‌بن په‌سن بدرێن..... "

ئالبۆمى ويىنەكانى كاپىتان

ئەو ۋىتنامە لە سنووقەكەى كاپىتاندا ھەلگىرا بوون. ھەبوونى ئەو ۋىتنامە ۋىتنامى كەسايەتى و ئاۋات
و خۆزگەكانى ئەو قارەمانەى كۆمارى كوردستان دەكەن.

مەلا مستەفا بارزانى

مهلا مستهفا بارزانی

Группа курдских революционеров в ассирийцы в Сирии.

بہ سبب کہ ہمارے پاس

உதவி செய்து கொடுக்க

سید: لب خند

امام ابی و حدیث، جمعہ سال

وزیرہ علیہ کتب فی کورستان

ئەو وئەنەيە لە زۆر سەرچاواندا بە نەمر شیخ سەعیدی پیران ناسیندراوه، بەتایبەت
 کە پۆزنامە (المصور)ی میسر لە ڕێکەوتی ٢٤ی ئاپریلی ١٩٢٤ی چاپی دەکات و
 بە شیخ سەعیدی پیران دەناسێت. ئەو زانیارییە هەڵەیه. ڕەنگە ئەو کەسانە ی که
 ئەو وئەیان داوه بە کاپیتان حەمەد ئەوانیش بە هەڵە واتیگەین کە ئەو شیخ
 سەعیدی پیرانە. لە راستیدا ئەو وئەنی زانایی ئیلاهییات و بیرمەند، بەدیعولزەمان
 شیخ سەعید نوورسی، کوپی سۆفی میرزا، کوپی عەلی، کوپی خەدر، کوپی میرزا
 خالید، کوپی میرزا پەشانە کە بە (شیخ سەعیدی نوورسی) دەناسرێ و دەگەڵ
 برازاکی بە ناوی عەبدولرەحمان لە ئیستانبۆل گرتوویەتی. شیخ سەعید نوورسی،
 یەک گەورە پیاوێ ئایینیەکانی سەردەمی خۆی بوو کە لە گشت تورکیەدا مریدی
 هەبوو و فەتحوڵلا گولەن خۆی بە شاگرد و مریدی تەریقەتی ئەو زانیایە دەزانێ.
 بۆ زانیاری زیاتر بپواننە کتیی (ئینسکلوپیدیای کورد و کوردستان، نامادەکردنی
 لیژنەیهک. بەرگی یەکەم، ڕێکخراوی زانست بۆ باس و توێژینهوه، چاپی یەکەم -

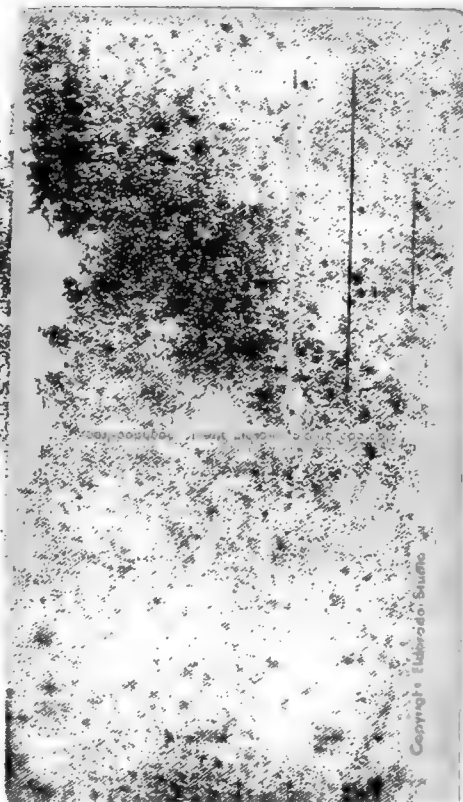

نهو وینهیه که له‌ناو ئالبۆمی کاپیتاندا
 هه‌نگیرابوو. به‌جلوبه‌رگ و به‌سه‌روسیمای
 را به‌جوانی دیاره‌که وینه‌ی هه‌ره‌تی لاوتی
 یای خورشید ره‌هه‌ر، هاوسه‌ری کاپیتانه.
 به‌داخه‌وه هیچ له‌پشت وینه‌که نه‌نووسراوه.
 کاتیک که له‌ئینتیریت به‌شوین قه‌ده‌مخیردا
 که‌رام نهو وینه‌یه هاته‌سه‌ر و بۆیه‌منیش
 پتموابوو که قه‌ده‌مخیره و له‌چاپی پتشیوودا
 ناوی قه‌ده‌مخیرم له‌سه‌ر نووسیوه، به‌لام به
 دوا‌ی چاپه‌کۆنه‌که‌دا، کۆمه‌تیک له‌خزم و
 ئاشنایان گومانیان خسته‌سه‌ر نهو وینه‌یه که
 قه‌ده‌مخیر بیت و به‌لکوه‌ئه‌وانیش پتیناویه
 که نه‌وه‌یای خورشید ره‌هه‌ره له‌هه‌ره‌تی
 لاوتیاندا، بۆیه‌وینه‌که‌ی له‌لای کاپیتان
 راگیراوه.

ΕΛΛΕΣ - ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΟΡΡΗ ΠΑΡΑΛΙΑ

کارتپۆستالیک له‌شاری پارالیای یۆنان

کارتپوستالیک له زه ماوه نندیکي که ژناني ناوچه بهک
له کوردستان به جلی کوردیه وه دیارن

[illegible]

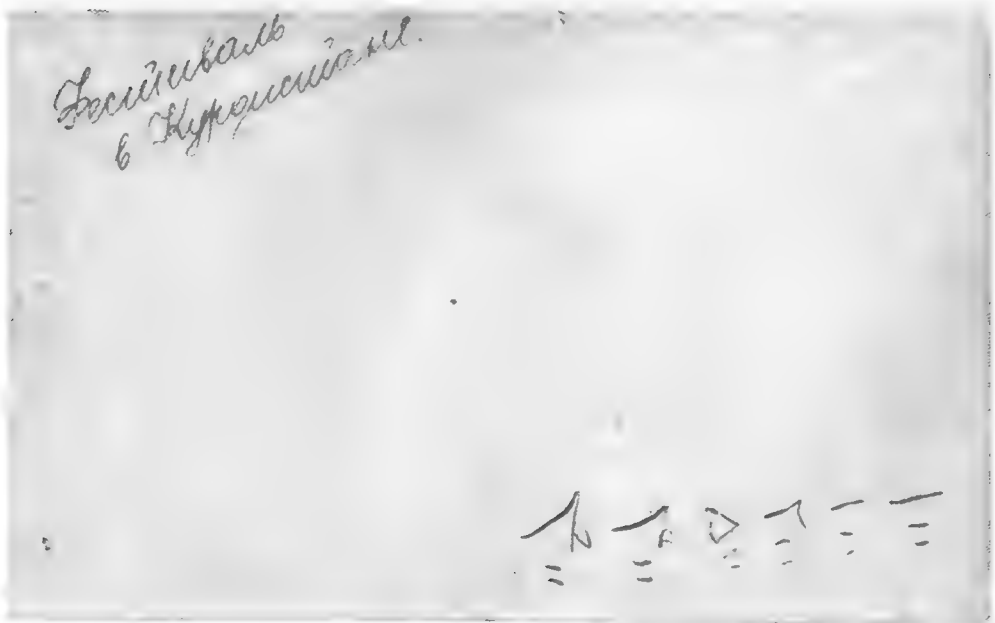

پناه رانی سیاسی وینه ی
 نشه وای ^{شهری} خونیان له نیوان رتوه
 له کاتلدا ره کتر عشق و دیوانه
 به خانه راگرتوه

 ① «خداکی شاره قاره مای سلیمانیه جی نئان پیروزی»

کارتپۆستالێک له کوردستانهوه. وێدهچیت یاری میرمیرین بن. له پشته وینه که به زمانی روسی
نووسراوه (فستیفال له کوردستان)

پشته وینه که به

راوه ستاوان له راسته وه: ثامینه مه ولوودیان، محممه د ماملی، کافیه مه ولوودیان، عه بدولر په حمان
مه ولوودیان (خانه) نوسره ت ره حمانزاده. دانیشتوان له راسته وه: مسته فا ره هبه ر و خورشید ره هبه ر.
منداله کان له راسته وه: تاهیر ره هبه ر، پرووناک مه ولوودیان/خودایار، سوله یمان خودایار

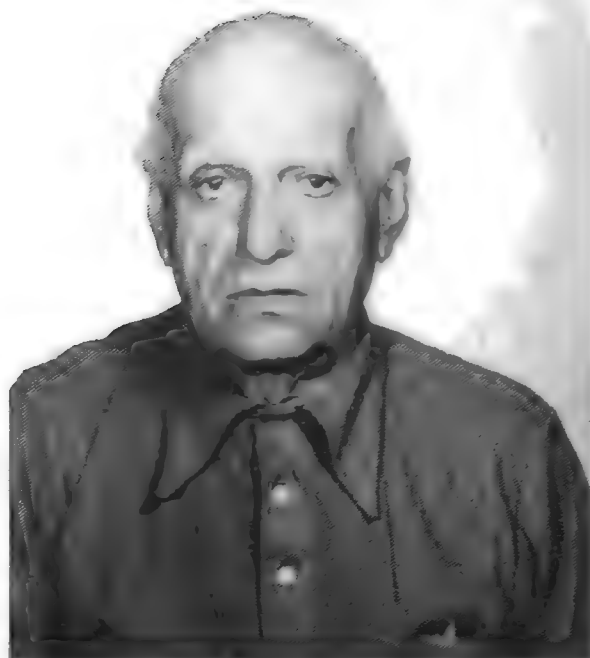
کابیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان)

کاپیتان همه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان)

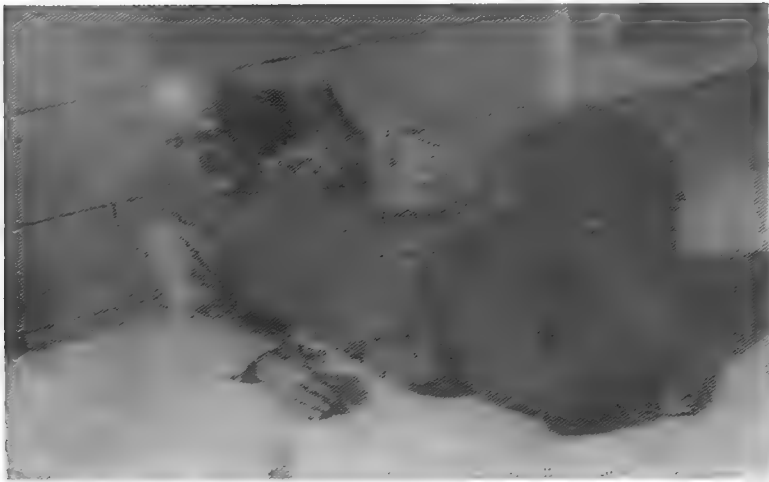
کاپیتان همه‌دی مه‌لووده چرچی (مه‌لوودیان) له باکوۆ تازه‌ربایجان

کاپیتان حمەدی مەولوودە چەرچی (مەولوودیان)

کاپیتان حمەدی مەولوودە چەرچی (مەولوودیان)

کاپیتان حەمەدی مەولوودە چرچی (مەولوودیان)

وێنە بەک لە دانیشتیکیک لە کاتی سەفەری مامۆستا هەژار موکریانی بۆ نازەریایجان - باکو سالی ١٩٥٩ز
 دانیشتوان لە راستەو: ئەوێ سەری دیارە ئەناسراوەتەو. پەحیم سەیفی قازی، مامۆستا هەژار، ساری ویلی
 (هونەرمانەندیکی نازەری)، بە ئەگەری زۆر عەلی خان سەلاح (گەلاوێژ)ە. پراوەستاو لە راستەو: عەبدولقادر
 مەحمودزادە (دوکتۆر ئاسۆ)، مەحمەدی مەلوودی (کاپیتان مەحمەد مەلوودیان)،
 جەعفەرپور (هونەرمانەندی نازەریایەجان)، ئەناسراو

له چرب پراست : ساری وېلي لهرنډي - ناوېنگه نازي رېځپان ، لهرنډي رمازي .
 راوه ستون : هانغت نرېسي نازي رېځپان ، جېزېر لهرنډي نازي رېځپان ، جېزېر لهرنډي رمازي .
 خزان ، ماري محمدزاده (ساجد خان) ، روزن ماري محمدزاده (کاشف خان) .
 پېش کيش به ناسپړانه ده اور مېگي لهرنډي لهرنډي .

نه وه نووسراوه ي پشت وټنه که به که به ده ستخه تي دوکتور په حيمي سه يفي قازي نووسراوه . گهر سه رنجي بدهن ،
 دوکتور په حيمي به جه فنگ له ناست ناوي کاپيتان همه د ده نوسن (که چهل) ته نانت له ناوناخي بيره وه ريه کاني
 کاپيتاندا ده خوښينه وه که شهيد ي نه مر همه حوسين خاني سه يفي قازي کاتيک ده يه هو ي دلي کاپيتان بيننه وه
 چي ، به جه فنگ پيښه لي نه وه له کو يي (که چهل) . سپاس يو کاک حه سني سه يفي قازي که ده ستخه تي دوکتور
 په حيمي سه يفي قازي يو پشت پراست کرده وه .

کاپیتان همه‌دی مولوده چرچی (مولودیان)

ئالبۆمى ويىنە كان

کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان) و ماموستا هه‌ژار موکریان. باکو ۱۹۵۹ز

خه‌دیجه راتب خوشکی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی (۱۹۳۲ - ۲۰۲۱ ز)

له راسته وه: فاتم (ثایشی) مه ولوودیان، عه بدولره حمان (خانه) مه ولوودیان، کافیه مه ولوودیان سالی
۱۹۵۲

دایه خورشید ره‌ه‌ر و یه‌ک له نه‌وه‌کانی

یهک له کۆنترین وینهکانی کاپیتان همه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان)
پیده‌چی که ئەم وینه‌یه له ته‌وریز چرکیندرابن.

كۆلۈنچى نەمر محەممەد ئانەوازادە

نەمران كۆلۆتېل محەممەد نانەوازادە و ژېنېرال محەممەد حوسېن خانى سەيفى قازى

له پاستهوه: عهلی ناغای دئیۆکری (ئهمیر ئهسعهد) و میرزا پهحمهتی شافعی

کاک هاشم فہرہ جی مہنشور بہ کاک ہاشم موزیقہ چی

له راسته وه: کاک عهبدولا شه مامی، یای پوناک و یای فاتم مه ولوودیان کچه کانی کاپیتان حه مه دی
مه ولوودی - مه هاباد سالی ۱۹۹۳

یای نامین مه ولوودیان کچی کاپیتان حه مه دی مه ولوودی و کاک هاشمی کورد (هاشمی به زاز) هه ولیر
سالی ۲۰۱۰

بای پرووناک کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی له باکو

بای پرووناک کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی خویندنگا

یای پرووناک کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی له خوئندنکای ناونه‌ته‌وه‌یی ایوانوو

کاک همه‌ده‌مینی راتب - مه‌ولوودیان دایک‌برای کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی .

کاک همه‌ده‌مینی پاتب - مه‌ولوودیان دایک‌برای کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی

ناسیونال
 دینه کا خوش برتہ ہوا کرد
 پہلے لکھی گئی کہ نور چار خانہ گمان
 بعد میں خوشتر شوم، برازلی گمان
 کرد کہ جو نامہ دینوں
 سزا دین مایں سرگود

پشتی وینہ کی لاپہری پیتشوویہ کہ کاک ہمہ دہ مینی راتب - مہولوودیان دایکبرای کاپیتان ہمہ دی
 مہولوودی لہ شوپہوی را ناردوویہ تہوہ بو برازای خوئی واتہ کاک عہدولہ رحمان مہولوودیان (خانہ) و
 براژنیی یای خورشید پھہر کہ بہ دہست و خہتی خوئی لہ سہری نووسیوہ.

کاک عه بدولپره حمان مه ولووديان (خانه) کورې کاپيتان حه مه دی مه لوودی

فەرھەنگۆک

ئامادە کردنى: مامۇستا سالىح بېچار

● ئ:

ئاپۇرا: جەنجالى، تىكچىرژان، قەرەبالغى
ئازەربايجانى شۆرەوى: ولاتى ئازەربايجانى
ئىستا كە پەيتەختەكەى (باكو) يە
ئاشپەزخانه: چىشتەگە، موبەق، مەتبەخ،
مدبەق
ئاورگە: ئاگردان، كوانوو، كوانگ، سووئماك
ئاوكىش: سەقا

ئەتك: ھەتك، ئابرووردن

ئەرخەيان: دلتيا، بىگومان

ئەوچەل: بەلى، ئەرئى، ئەوجار، ئىنجا

ئەوك: قورگ، گەرۇو

ئىشتيا: ھەز، ئازەزوو

ئىندىرقاش: دىيەكە لە نىكى مەھاباد

ئوين: يارى، گەمە، فىل، تەفرە، كەلەك

● ب:

بادەوھ: كۆلارەى لە كاغەز دروستكراوى

مندالان، بەرزە حوايلە

بارگىن: بارگىر، ئەو ئەسپ و ماينەى تەنھا

كارى گواستەوھى بار و بارخانەى پى

بكرىت

باكو: پايتەختى ئازەربايجانە، پۆژھەلاتىترىن

پايتەختى كىشوەرى ئەوروپايە

بپرست: تۋانا، تىن، وزە، ھىز، تاقەت،

ھەوسەلە

بەدگوز: قىن لەسك/لەزگ، بوغزاوى،

خىشاوى

بەرچىخ: تىلا، ئەستۋون، ئەستۋوندىگ،

دەستەك، تەژە

بەردەپەشان: ناوى گوندىكە لە نىكى

مەھاباد

بەلەجەر: دىيەكە لە ناوچەى

ناوھندى شارىستانى سەقز

بەلەنگاز: ھەژار، نەدار، بەدبەخت

بوومەلىل: تارمايى، تاپو

بىيەزە: بىيەزەيى، دلرەق، بىپرەحم

بىدەرەتان: بىيەنا، بىلانە، بىنەوا

● پ:

پادگان: سەربازخانە، قشلە

پلىكان: پلىكانە، پىلىكانە، قالدەرمە

پەژىوان: پەشىمان

پۆلوو: پىشكو، پەنگر، ژىلەمو، ئەسكل

پۆست: ھەم بە ماناى بىكەى سەربازى دىت و

ھەم بە ماناى نۆرەى پاسەوانى دىت لە

بىكەيەكى سەربازى. ھەروەھا بە ماناى بىكەى

پىشكىنى سەربازىش دىت.

پىل: پەل، بال، قوئل

پىخۆر: ھەرشىتىك كە بەنانەوھە بخورى

● ت:

تا: بار، فەردە، لەرزوتا

تاقەت: ھىز و تۋانا، شاردنەوھ، وھشارتن

تالووكە: پەلە، پەلەپەل، خىرا، دەستوبرد،

دەمودەست

تاوپەرەن: خۆرئابوون، پۆژئابوون

تاوھەلاتان: ھەتاووكەوتنان

تخوون: نىكى بوونەوھە

ئەسپ و چوارپى كاتتىك كەيفى ساز دەپ.
ھەركات بۇ مروف بەكارى بىنن بارى
نەرتىنى دەگرى

● چ:

چاك: شەخس، مەزار
چرىش: سرىش، كەتيرە
چما: بۆجى
چەكمە: جەزمە، جەزمە، كەوشى تا ئەژنۇ
چەلان: جاران، پىشوو، رابردوو، رابووردوو
چەلەنگ: دەفرى تەنەكە
چەنەۋەرى: دەمەۋەرى، دەمەدەمە،
چەنەبازى
چۆماغ: كوتەك، گۆپال، تىلا، خوترە، دەسكى
پاچ و پىمەرە
چىستان: چىشتەنگاۋ، نىۋان بەيانى و
نيوەرۆ

● ح:

حالى جاۋ: ھىلاک، خەستە، نەخۇش
حەجمىن: ئۆقرە، ئارام، توانا، ئىسراحت،
تابىشت
حەسار: ھەۋوش، ھەۋشە
حەشىمەت: ئاپۇرە، ھەشامات، دانىشتوۋان
ھەۋجە: پىۋىست، نياز
ھەۋل: ھەۋل، كۆشش
ھەيس و بەيس: ياس و نياز
ھوللەمەرەس: ئىفلاس، سەرساجى ەلى

● خ:

تريزوو: تروۆزى، ئەجور
تەتەر: نامەبەر، پۆستەچى، كەسنى نامە دەبا
و دىنى
تەقلەكوت: بەپرتاۋ، بەلەز، بەخىرايى، گورج،
شىۋە ھەلاتنىكى ئەس
تووش: سەخت، نالەبار
توك: نەفرىن، دوعا، موو، قۇز

● ج:

جامىن: چارە، سەروسەكوت،
جلىتقە: ھىلەك، ھىلەگ، سوخمەى بى
قۆلى پياۋانە، سەدرىە
جمخانە: توونخانەى ھەمام. ئەو شوئىنەى
ئاگرى لىدەكرىتەۋە بۇ گەرمكردنى ئاۋى
ھەمامى گشتى. لەبەر گەرمایەكى زۆرى كە
ھەبىۋوۋە و بە جەھەننەم
شووبھاندوۋيانەۋە و بە كورتكراۋەى پىيان
گوتوۋە جمخانە.
جەربەزەى: بزىۋى، چەتوۋنى، ھاروھاجى
جەردەى: رىگر، رىگا بەخەلكى گرتن و
پووتكدنەۋەى بە زۆر
جەزرەبە: لىدان، ئەشكەنجە، ئازاردان
جەغز: جوغز، بازنە
جورئەت: بوئرى، ئازايەتى، چاۋنەترسى،
قارەمانى، مېرخاسى
جىرە: پشك، موۋچە، بەشىكى ھەمىشەبىيە
كە كەسىك بۇ كەسىكى برىيىتەۋە
جىرەخۆر: موۋچەخۆر
جىفرک: ھەلبەزىنەۋە و لاقە ھاۋىشتنى

خه رازی: وهرده وائله

خه وش: كه موکوری، ناته واوی، كه مایه تی،

كه مایه سی

خورجین: توره كه، کیسه

خۆسانسوۆری: چاودیری خودی، (الرقابة

الذاتیة)

● د:

داروغه: پاسه وان، حه سحه س، سه رۆکی

پولیس

دردۆنگ: دوودل، به گومان، پاشه ل پیس

دژوار: ئاستهم، تووش، سه خت، زه حمه ت

دژوین: چلکن، ئه سیپون

ده راغ: شانه، مه خزه ن، فیشه کدان

ده رخونه: پنه، سه رپۆشیکی گلینی

ده سکداره ده خرینه سه ده می مه نه جەل

له سه ر ناگر

ده رمانداو: ده رمانخوارد، ژه هرخوارد

ده گه ل: له گه ل، له ته ک

ده هو: گزی، فیل، دهو، ته فره

دۆستاخ: زیندانی، به ندرکراو، به ندی، حه پس

(تورکی: دوستاق - نازه ری: دوستاخ)

دیلمانج: وه رگپر، (مترجم - موته رجیم)

● پ:

پازی سه ره به موۆ: نهینی پارێزراو

پژد: په زیل، پیسکه، چرووک، ده ستنووقاو

په پیچه کدان: قۆلبه ست، قۆلپنج،

ده سته به سته وه به زۆر

په جال: هه ژار، نه دار، فه قیر، بیته وا، په جاله

په ژی: خه لووز، په ژوو، زووخال

په کیش: په لکیش، به زه ویدا پراکیشان

● ز:

زا کوون: یاساوپسا، شیواز

زردایک: باوه ژن، هه ویی دایک

زنج: حه وشى له چه په ر و قامیش بو مالات

تتی کردن

زهین: بیر، هوş، هزر

زینو: باسکی شاخ و کتو

زینوی: گوندیکه له ناحیه ی حاجی

ئۆمه ران، سه ره به قه زای چۆمان له

پارێزگای هه ولیر

● ژ:

ژووشک: ژیشک، زوشک، ژووژی، ژیزی

ژیکاف: (ژ.ک) کورت کراوه ی پیکخواوی

(گومه له ی ژیا نه وه ی کورد)ه.

ژیللا: خواره وه، ژیره وه

● س:

سالدات: سه ربا ز، فیدا کار

ساواک: (سازمان اطلاعات و امنیت کشور -

ده زگای هه والگری و ئاسایشی ولات)ی

ئیران له سه رده می ده سه لاتی په هله وی دا

سایینقه لا: شاروچکه به کی پارێزگای

نازه ربا یجانی پوژاویه، ده که وینه ناوچه ی

موکریان

سەربەمۆر: ئاشكرا نەكراو، نەبىنراو و

نەبىستراو

سەره چبوغ: سەره مۆدنه، سەره سەبىله بۆ

سىغار كىشان

سەكەت: تۆپو، كەوتى، سەكەت، مردوو لە

پىگەى خراپەدا، لە كار كەوتن

سەولە: ئەستور كى - كۆلئىرە - لە درشتەى ئارد

كە خۆراكى سەگە

سەى: سەگ

سىخوڧ: جاسوس، شۆڧار، ھەوالدز

● ش:

شاروڧران: دەشتى شاروڧران، يەككە لە

دەشتە فروان و بە پىتەكان لە باكوور و

باكوورى پۆژھەلاتى شارى مەھاباد لە

پۆژھەلاتى كوردستان

شېرزە: شېرپۆ، پەرىشان، بىچال

شمەك: شتومەك، كەلوپەل، كەرەسە،

پىداوېستى

شنگل: خۆ تەكان دان

شەپەلاغە: زللە، شەپازلە

شەپوور: ئامېرىكى موزىكى ھەوايىيە

شول: لقى بېردراى دارى تەر

شير: شمشىر، شمشىر

شىمانە: ئەگەر، رېتېنچوون، لەوانەيە

(الاحتمال)

شىو: چىشت، ئاش، شام، دۆل

● ع:

عرووس: پرووس، عەرووس

● غ:

غەوارە: بىكانە، غەرىبە، بىانى

غورپابى خەو: قولاىى خەو، شىرىنخەو

● ف:

فاسونىا: قوماش، پارچەى پىاوان، فاستونى

فانى: ونبوون، ديارنەمان

فراوین: فراڧىن، ژەمى نيوەپۆ، نيوەپۆژە

فلە: فەلە، دىان، خاچپەرست، مەسىحى

فەعلە: شاگرد، كرىكار

● ق:

قاتر: ھىستر، ئىستر

قامك: پەنجە، ئەنگوست

قاو: دەنگۆ، دىعايە، ھەوال

قشلە: بىكەى سەربازىى

قەرتالە: تريان، بەرچنە، سەبەتە، سەوہت

قەرەول: پاسەوان، ئىشكگر، نۆبەچى،

ئىشكچى، كىشكچى، سىرەى تەفەنگ

قەول: بەلئىن، پەيمان، سۆز

قووتار: كۆتايى، تەواوبوون، پزگار بوون

قومقومه: مەتارەى سەفەر، تونگەى جىگەى

تراو

قورخانه: گەنجىنەى چەك، جىبەخانە

● ك:

كاپتان: كاپتن، فەرمانده، سەروان
 كاروانسەرا: كارمەسەرا، خانوويەكى
 گەورەيە، جىگەت پشوووانى كاروانە
 كايە: يارى، وازى، گەمە
 كلفەت: كارەكەر، كەنيزەك، دايەن،
 قەرەواش

كەژوو: قەياسە، كەژگ، كەژىكە كە سەر و
 بنى چىغ و حەسىرى پى دەگىرى
 كەنگى: كەي، چ كات
 كۆپىن: برە خۆراكى مانگانە، (بايەي)
 كىپلىنگ: جۆزىف روديارد كىپلىنگ (۳۰ ي
 كانوونى يەكەمى ۱۸۶۵ - ۱۸ ي كانوونى
 دووهمى ۱۹۳۶) نووسەر و رۆمانووس و
 رۆژنامەنووسىكى بريتانى بوو كە لە سالى
 ۱۹۰۷ خەلاتى نۆبلى ئەدەبى بەدەستەينا.
 خەلاتەكەي بەهۆي شيعر و كورتە چىرۆك
 و رۆمانەكانىيە پىيەخسرا. يەكەك لە
 بەناوبانگىرىن فىلمەكانى جۆن هيوستن، ئەو
 «پياوھى دەيويسىت پاشا بىت»، لە
 چىرۆكىكى روديارد كىپلىنگ دروستكراوھ.
 كىچاوا: دىيەكە لە نزيكى شارى مەھاباد

• گ:

گازندە: سكالاً، گلەيى، نارەزايى
 گالە: كۆم، داخستن، قفلې داربى درگا
 گاوكەردوون: سەر برىنى ئاژەل بۆ پيشواى
 لە پياوى بە قەدر و حورمەت
 گرژال: پەنگىكە بۆ (مەرەز/شال) كە نىوانى
 رەش و سوورە، سوورى ئامال رەش، ناوى

گوندىكى سەر بە شارى سەردەشتى
 رۆژھەلاتى كوردستانە
 گورج: خىرا، بەپەلە، دەستوبرد
 گوراندىن: نەپاندن، ھاوار بەسەرداكردن
 گورە: ھەراوھوريا، زەنا
 گولمىخ:

بزمارىكى درىزى ئەستوورى سەرپانە
 گولك: گورەكە
 گۆنگەل: كىچەل، گرفت، تەنگزە، بەزم
 گىرفانىپ: پارەدز، كەسىكە شتىكت لى بدزى
 كە بەخۆت بى و پىي ئەزانىت
 گىوژ: گۆژ

• ل:

لە حەيفان: لە داخان، لە مەراقان
 لەوتىچ: مشتىك، مستىك، چنگىك
 لىوېرژ: پىر، لىوانلىو

• م:

ماشە: مقاش، مەقاش، سەبەتەيەكى دەم
 تەنگى بن فرەوانە پراوھ ماسى دەچىتە نىوى
 و دەيگىر

محەنج: سەروحەج

مرخىش مرخىش: يا مرخىش مرخىش
 ھەناسە سوار بوون بە شتىكى قورس و
 سەنگىنەوھ. لىرەدا تەوانجە بە ماناي ھەول،
 بىنە و بەرە و قسە و باسكى زۆر و
 بىبەرھەم.

مشكۆلزمە: قەرزاربەر، مەنتەبار، ئۆبال

لەئەستۆ

مەبالات: گرنگی، بەها

مەجۆعمە: سینی، کەشەفە، دەفری دارین

مەکلای: دێهەکی سەردەشتە، دەکەوێتە

نیوان سەردەشت و بانەو

مەگین: مەگەر، چۆنھا

مەهاباد: (یان سابلاخ)، بەناوبانگترین

شاری پۆژەهلای کوردستانە. مەهاباد سالی

۱۹۴۶ پایتەختی کۆماری کوردستان بوو، کە

پیشەوا قازی محەمەد سەرۆک کۆماری بوو

مەودا: نیوان، نووکی خەنجەر و شمشیر

موبالات: مەبالات، (بی موبالات)

گوپینەدان، گرنگی پینەدان، خەمساردی

مۆدنه: دارجگەرە، دارجگارە

مۆلەکە: موهله کە، جینگە ی ترس و مردن

میچ: بان، سەقف

میشە: بیشە، دارستانی «بی» لە دەم چەم

● ن:

ناحەز: دزیو، ناشیرین، نەیار، ناپەسەند

نۆبەچی: ئیشکچی، کیشکچی، پاسەوان،

ئیشکگر

● ه:

هاچەر: کلیل، ناچەر، کرپل، کلیلە، کلپل

هاموشۆ: سەردان، بەسەرکردنەو

هاوال: هەفال، هاوپی

هەترە: ورە، غیرەت، جەسارەت

هەتک: ئەتک، ئەتک کردن، ئابرووبردن

هەدا: ئارام، ئۆقرە، ئۆخژن، هەراس

هەرمەنی: ئەرمەنی، خەلکی ئەرمەنی بە

ئایین مەسیحین.

هەنیه لگر: هەنیه هەلگر، ئەو کەسە ی

مووی دەموچاو هەلدەگرێ بەتایبەت بۆ

ژنان

هەوشار: شارۆچکە یە کە سەر بە پارێزگای

ورمێ لە پۆژەهلای کوردستانە، بەپێی

دابەشکردنی ناوچهیی لە کوردستاندا

هەوشار سەر بە ناوچهی موکریانە.

هەروەها کەوتوووەتە نیوان شاری

تیکاب، ساینقە لا و فەیزولابەگی بۆکان

هۆردوو: (ئۆردوو) شوینی کۆبوونەوێ

لەشکر

هۆمەن: ئامباز، شالۆ، هێرش

هیچکارە:

بیکارە، هیچ لە بارا نەبوو، بیکەلک

● و:

وەتاغ: ژوور، دیو، هۆدە، ئۆدە

ویدەچی: پیدەچی، دوورنییە، لەوانە یە

● ی:

یای: خانم، خاتوون (بۆ پرێزێنتان لە ژنان

دەگوتریت)

یەرغو: چۆمی یەرغو لە مەهاباد

یەکی: لەپەر، ناکاو

ئەو سەرچاوانەى بۆ بەلگەمەندکردنى ئەم كىتەبە سەردانىان كراوە

۱. كىتەبى: نىگەبى بە تارىخ مەهاباد نووسىنى: سىد محمد صمدى.
۲. كىتەبى: مەهاباد در آينه‌ى اسناد تارىخى نووسىنى: فەرەيدوون حەكىم زاده.
۳. كىتەبى: سەردشت در آينه‌ى اسناد تارىخى، نووسىنى: فريدون حكيمزاده.
۴. كىتەبى: خاطرات زندگى پرماجرەى دكتور آسو، نووسىنى: دكتور قادر محمودزاده (آسو).
۵. كىتەبى: زبده تارىخ كرد و كردستان - نووسىنى محەممەد ئەمىن زەكى بەگ - وەرگىران بۆ فارسى: يدللە روشن اردلان.
۶. كىتەبى: كارەساتى مېژووې (كوشتارى خەلكى كورد بە دەستى سپەى رووسى تزارى) نووسىنى: عەزىز وەلىانى.
۷. كىتەبى: مېژووې دەولەتى عوسمانى - محەممەد فەرىد بەگ.
۸. كىتەبى: ايرانى كه من ميشناختم/ئىرائىكى كه من دەيناسم) نووسىنى (بازىل نىكىتىن يان باسىلى نىكىتىن).
۹. كىتەبى: كۆمەلناسى كوردەوارى، دوكتور حوسەين خەلىقى - بەرگى يەكەم - چاپخانەى الحوادىث - بەغدا - سالى ۱۹۹۲.
۱۰. كىتەبى: كىشەى كورد ۱۸۹۶-۱۹۱۷ نووسىنى م.س لازارىف. لە وەرگىرانى دوكتور كاوس قەفتان.
۱۱. كىتەبى: كورته مېژووې بنەمالەى قازى لەويلابەتى موكرى - نووسىنى: خەلىلى فەتاحى قازى - وەرگىر و ئامادەكار: حەسەنى قازى.
۱۲. كىتەبى: وىيلاگر روانگە كه كاك حەسەنى سەيفى قازى بەرپۆهەى دەبات.
۱۳. كىتەبى: «كورد و عەجەم» نووسىنى نەوشىروان.
۱۴. كىتەبى: فەرەهەنگى «هەنبانە بۆرىنە»، نووسىنى مامۇستا هەزار.
۱۵. كىتەبى: يادداشتەكانم، بە پىنوووسى: عەبدوللا احمد رەسوول پشەدرى، بەرگى يەكەم.
۱۶. كىتەبى: سەدەى كارەسات، نووسىنى: برايم فەرشى، چاپى بىنكەى ژين.
۱۷. كىتەبى: ئالەكوک، نووسىنى: حاميد گەوهەرى.
۱۸. كىتەبى: سەمكو و بزووتنەوہى نەتەوايەتى كورد نووسىنى: محمد رسول ھاوار.
۱۹. كىتەبى: پاپەرىنى كورد بە پاپەرايەتى سەمكو نووسىنى: م.م فان بروونەسن. وەرگىرانى: شىركۆ هەزار.
۲۰. كىتەبى: تارىخ هيجده ساله آذربايجان (بازماندە تارىخ مشروطە ايران). نووسىنى احمد كسروى.
۲۱. كىتەبى: فەرەهەنگۆكى خەش و پۆشاكى ژنانەى موكرىان، نووسىنى: مامۇستا عەبدوللا سەمەدى.
۲۲. كىتەبى: نەخشەى پىكەهاتەى نەتەوہى و ئايىنى ئوستانى ورمى - ناوہندى بلاكوردنەوہ: سەلمانى، كىتەبخانەى ئەندىشە، سالى ۲۰۱۲.
۲۳. كىتەبى: كورته مېژووې بزووتنەوہى نەتەوايەتییەكانى كورد. نووسىنى: (دوكتور سادق شەپەرەفكەندى)، وەرگىران لە فارسىيەوہ: تەها عەتىقى.

۲۴. کتیی: تینسکلۆپتیدیای کورد و کوردستان، ئاماده کردنی لیژنه یهک. بهرگی یه کهم، ریکخراوی زانست بۆ باس و توژینه وه، چاپی یه کهم - ۲۰۱۸
۲۵. کتیی: سمکۆ (سمایل ئاغای شوکاک) و بزووتنه وهی نه ته وایه تی کورد - چاپی یه کهم ۱۹۹۵ - ستۆکهۆلم.
۲۶. کتیی: جولانه وه نه ته وه یی کورد نووسینی: پرۆفیسۆر د. وه دیع جو هیده - وه رگێرانی له ئینگلیسییه وه: پرۆفیسۆر ی. د یاسین سه رده شتی
۲۷. کتیی: میژووی کورد له سه ده ی ۱۹ و ۲۰ (دا) نووسینی: کریس کۆچیرا - وه رگێرانی: محهمه د پیرانی - چاپی یه کهم - تاران.
۲۸. کتیی: بیره وه ریه کانی ماژۆر مه لیکزاده هیربد.
۲۹. کتیی: شاری وێران - نووسینی عه لی حه سه نیانی (هاوار) - چاپی دوو هه م - بڵاوه کراوه ی مانگ.
۳۰. کتیی: «کورد و کوردستان له به لگه نامه نه ئینییه کانی حکومه تی به ریتانیا دا»، نووسینی دوکتور که مال مه زه هر - بهرگی یه کهم - چاپی دوو هه م - سالی ۲۰۰۹.
۳۱. کتیی: جمهوری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی: ویلیام ئیگلۆن - وه رگێرانی: سید محمد صمدی.
۳۲. کتیی: سلاو له سابلاغ - نووسینی: نه حه دی نه نجیری.
۳۳. کتیی: کۆمه له ی ژياننه وه ی کوردستان - نووسینی: حامید گه وه ری.
۳۴. کتیی: خاطرات آرداشس آوانسیان از اعضای گروه ۵۳ نفر. به کوشش علی دهباشی. انتشارات شهاب.
۳۵. کتیی: پۆژه لاتی کوردستان له سه رده می دوو هه م جهنگی جیهانیدا به پتی به لگه نامه کانی یه کیه تی سو فیه ت له نووسینی دوکتور نه فراسیاو هه ورامی و پید اچوونه وه و ئاماده کردنی سدیق سالح.
۳۶. کتیی: کورد و کوردستان له به لگه نامه نه ئینییه کانی حکومه تی به ریتانیا دا بهرگی یه کهم و چاپی دوو هه م له سالی ۲۰۰۹.
۳۷. کتیی: سیبه ری نازادی، نووسینی: (که مالی عه بدوللاهی) چاپی بنکه ی ژین، له سلیمانی - سالی ۲۰۰۸.
۳۸. کتیی: اسرار محاکمه قازی محهمه د و یاراش. نووسینی: محهمه د پهزا سه یفی قازی.
۳۹. کتیی: پۆژنامه ی «کوردستان» ئۆرگانی فه رمیی حیزبی دیموکراتی کوردستان.
۴۰. کتیی: ژیان و به سه رهاته کانی عه بولپه رحمانی زه بیحی (مامۆستا عوله ما) نووسینی عه لی که ریمی.
۴۱. کتیی: مرگ بود، بازگشت هم بود - نووسینی: نجفقلی پسیان.
۴۲. کتیی: تاریک و پروون - مامۆستا هیمن موکریان.
۴۳. کتیی: کاروانتیک له شه هیدانی کوردستانی تیران - نووسینی: که ریم حیسامی - سالی ۱۹۷۱.
۴۴. کتیی: بزووتنه وه ی پرگاری نه ته وایه تی گه لی کورد و قازی محهمه د ۱۹۴۱ - ۱۹۴۷ - نووسینی په حیمی قازی - ده زگای چاپ و بڵاوه کردنه وه ی ئاراس - هه ولیتر.

۴۵. کتبی: قیام افسران خراسان نووسینی: ابوالحسن تفرشیان.
۴۶. کتبی: گه‌شتیک به‌ناوی کوماری کورستاندا - بیره‌وه‌ریه‌کانی - ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم حه‌وێزی) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) - ب‌لاوکراوه‌ی: ئاراس - چاپی دووه‌م.
۴۷. کتبی: سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ (وه‌رگیرانی محمد بانه‌ای، چاپی «ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی).
۴۸. کتبی: خاطرات صفرخان - سی و دو سال مقاومت در زندانهای شاه - در گفتگو با علی اشرف درویشیان.
۴۹. کتبی: لحظاتی از زندگی صفرخان قهرمانیان نووسینی: بهروز حقی.
۵۰. کتبی: (له بیره‌وه‌ریه‌کانم، به‌رگی - یه‌که‌م، له مندالیه‌وه تا سالی ۱۹۷۵، نووسینی: که‌ریم حیسامی).
۵۱. کتبی: اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی.
۵۲. کتبی: چاپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول.
۵۳. کتبی: «مائۆ، چیرۆکی نه‌زانراو» نووسینی جونگ چانگ و جۆن هه‌لیدی - وه‌رگیرانی مامۆستا شێرکۆ هه‌ژار - به‌شی دوو.
۵۴. کتبی: چێشتی مجبور، نووسینی: عه‌بدوره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار)، ئاماده‌کردن و سه‌ره‌رشتی چاپ: خانی شه‌ره‌فکه‌ندی، چاپی یه‌که‌م، سالی ۱۹۹۷.
۵۵. کتبی: رۆمانی پێشمه‌رگه - نووسینی د. ره‌حیمی قازی.
۵۶. دیمانه‌یه‌کی تێلیفیزیۆنی له میژووناس و گه‌ڕێده‌ی کورد خوالێخۆشبوو مامۆستا «که‌ریم زه‌ند».
۵۷. کتبی: حکومه‌تی میلی کوردستان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی سیاسی میژوویی - نووسینی مامۆستا ره‌حیم سابیر - چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۱.
۵۸. کتبی: حکومه‌تی کوردستان - کورد له گه‌مه‌ی سوڤیه‌تدا - نووسینی: نه‌وشیروان مسته‌فا.
۵۹. کتبی: په‌نجا سāl خه‌بات - نووه‌سینی جه‌لیل گادانی - جلدی یه‌که‌م.
۶۰. زنجیره‌ لیکۆلینه‌وه‌ی «گۆفاری نیشتمان - لیکۆلهر: جه‌مال نه‌به‌ز - چاپی دووه‌م - سالی ۲۰۱۰ - هه‌ولێر.
۶۱. گۆفاری «توده» ارگان سازمان انقلابی حزب توده ایران در خارج از کشور له ژماره‌ی ۱۹ تیر ۱۳۴۹.
۶۲. گۆفاری گزینگ، ژماره ۱۷.
۶۳. گۆفاری هاوار - سالی دووه‌م - ژماره‌ی ۷ - پێه‌ندانی سالی ۲۰۰۰ - چاپی ئالمان.
۶۴. گۆفاری په‌یکی کوردستان ژماره ۳۴.
۶۵. نامیلکه‌ی: عبدالرحمن ذبیحی کاریزماي ناقام - ناسر باباخانی - بخش اول.
۶۶. کتبی: (مه‌فره‌زه‌که‌ی عومه‌ر ناجی) ÖMER NACİ BEY MÜFREZESİ دا و له نووسینی Yrd.Doç.Dr. Sadık SARISAMAN.
۶۷. کتبی: IMAGES FROM THE ENDGAME; Persia Through a Russian Lens (۱۹۰۱-۱۹۱۴) نووسینی: جان چالێنکۆ.

٦٨. کتیی: زندگینامه‌ی عارف شهید، حضرت شیخ بابا سعیدی برزنجی) له‌لایه‌ن به‌ریز (سه‌ید مه‌سعود سه‌عیدی) نووسراوه‌ته‌وه.
٦٩. سه‌میژووی ئەده‌بی کوردی - نووسینی عه‌لانه‌دین سه‌جادی - چاپی عێراق.
٧٠. کتیی «چل سال خه‌بات» نووسینی نه‌مر عه‌بدوڵپه‌رحمانی قاسملووو.
٧١. کتیی: بیره‌وه‌ریه‌کانی پوژانی حیزبایه‌تی و پێشمه‌رگایه‌تی و دوورخانه‌وه‌م نووسینی: تووفیقی مه‌لا سه‌دیقی.
٧٢. له‌قه‌ره‌شلاخه‌وه‌و بو سوئید نووسینی: مامۆستا محه‌ممه‌دی خزری - به‌رگی یه‌که‌م.
٧٣. کتیی: (از مه‌باد تا بایکانور) نووسینی: «رحمان حلوی».
٧٤. کتیی: «شانیک به‌ به‌ر شانی نیشتمانه‌وه‌» نووسینی: ژینواری عیزه‌ت سلیمان به‌گی ده‌رگه‌له‌یی.
٧٥. کتیی: سمکو - بارودۆخی سیاسی پوژه‌ه‌لاتی کوردستان له‌ نیوان ساله‌کانی ١٩٠٦ تا ١٩١٨ی زاینی - نووسینی: هێما سووفی
٧٦. کتیی: «Road Through Kurdistan, the Narratives of an Engineer in Iraq» - (Archibald Milne Hamilton)
٧٧. ماله‌پری کوردپیدی. www.kurdipedia.org
٧٨. ماله‌پری فه‌ژین لیکس. www.lex.vejin.net
٧٩. ماله‌پری فه‌رمیی ماملن. www.mamle.net
٨٠. ماله‌پری نه‌مران. www.nemiran.com
٨١. ویلاگی توژین. <https://agiri.blogspot.com/2017/12/18.html>
٨٢. ویبنووسی وینه‌کانی کو‌مار: <http://weneykk.blogspot.com>
٨٣. ویبنووسی روانگه‌: https://ruwange.blogspot.com/2017/06/blog-post_18.html

سپاس بۆ ئەو بەرپزانه كە زۆرم ماندوو كردن:

۱. كاك ھۆگر كاوانى
۲. كاك موحىب مەھابادى
۳. كاك ھىتمەن سەيدى
۴. كاك راميار شەمامى
۵. ياي مەرزە مەولووديان
۶. ياي يەگەنە جەفەرۇڤا (Yegane Jafarova)
۷. كاك چايدۇست پەسۇل
۸. كاك ھەسەن ئاغا مىراودەلى
۹. كاك ئاراس زاھىر پەسام
۱۰. كاك رامىن نەوزاد
۱۱. كاك تۇرەج شەمسى بورھان
۱۲. كاك عەبدوللاخان ئەمىرى
۱۳. كاك عوسمان پانىيەيى
۱۴. كاك ئازاد بايز چەمچەمالى
۱۵. كاك رزگار ئەۋزى (نەۋەي مامۇستا گۆرانى شاعىر)
۱۶. كاك ئىبراھىم ...
۱۷. كاك مەحمۇد ...
۱۸. كاك نەبەرد پالانى
۱۹. كاك سىمىلى ئاغا مەجىدى
۲۰. ياي سەرگول قازى
۲۱. كاك جەعفەر فەقەنەبى
۲۲. كاك سامپان شىخ مەھمەدى
۲۳. كاك سەتار فەرەجى
۲۴. كاك سۆران بارىكە
۲۵. كاك عىسا مېرگەسوورى
۲۶. ياي گولالە شەمامى
۲۷. ياي شەونم ماملە
۲۸. كاك ئارپان داۋدى
۲۹. كاك كامران ئىبراھىمىيان
۳۰. كاك ئارى كەرىم
۳۱. كاك عەتە مەھمەد
۳۲. كاك تۈانا ھەمە
۳۳. كاك مەھمەد پەزا سەيفى قازى

ئىندىكس

ئ

ئارامى ھەرمەنى، ۱۹۹، ۲۰۴، ۲۲۰، ۳۲۷
 ئارمان، ۳۹۰
 ئازاد بايز چەمچەمالى، ۴۰۲، ۵۳۹
 ئاستىرى جۈلەكە، ۱۷۳
 ئاغاخان، ۲۲۷
 ئالاي بېستانچى، ۶۹
 ئالىكساندىر ئىفانوۋىچ ئىياس، ۴۴، ۴۱۵
 ئامىن عاسىيە، ۳۱
 ئامىنە سوور، ۵۴، ۵۷، ۷۸
 ئامىنە كچى حوسىن، ۴۵۱
 ئايشى قەل، ۳۰، ۳۱
 ئەحمەدى خىمى، ۴۰۳
 ئىسماعىل ئەفەندى، ۳۵۷
 ئىفتىخار، ۲۰۲، ۲۲۰، ۲۲۲
 ئىلخانى ھەرمەنى، ۲۰۲
 ئەتاتۈرك، ۴۱۲
 ئەحمەد توفىقى، ۴۳۵، ۴۳۷
 ئەحمەد شا، ۹۲
 ئەحمەد شەرىف، ۴۴۳
 ئەحمەد قەرەچەمەنى، ۳۲۴
 ئەحمەد ئاھەنگەرى، ۴۵۴
 ئەحمەدى ھەمەكەولەي، ۱۳۹
 ئەحمەدى مەلا شىخى، ۵۷، ۸۸
 ئەھدەدى ئەنجىرى، ۱۳۹، ۵۳۶
 ئەركان ئەفەندى، ۴۸
 ئەسەد خوشەوى، ۲۶۰
 ئەسەدۇف، ۲۳۳، ۴۰۲
 ئەسەدى قاسمە لالى، ۴۶
 ئەمىر تومان، ۲۰
 ئەنۋەر ھەسەن عوسمان ئەبۇبەكر، ۴۶۵

ب

بابايوف، ۲۰۶
 بارامى دەلال، ۹۹
 بارامە كۆپر، ۸۲
 باپۇن، ۱۵۷، ۱۸۹
 باغى ھەسەن خانى، ۱۰۳، ۱۷۸
 باقروڧ، ۳۱۷
 باقى ھەسەنە شەلى، ۲۰۳، ۳۵۱
 بايزى عەزىز ئاغاى، ۱۷۷، ۱۷۸، ۲۴۷، ۲۵۲
 بايزە خىل، ۱۳۴
 برايم سەقەفى، ۴۳۴
 برايم فەرشى، ۳۴۴، ۴۸۰
 برايم ئاغا، ۴۶۹
 برايمى حاجى ئەللا، ۱۳۰، ۲۶۶، ۳۸۰
 برايمى ھەباسى، ۲۴۸
 برايمە سوور، ۱۳۰، ۳۸۰
 برايمە گۆج، ۸۶
 بلۇت، ۲۹۹، ۳۷۱
 بوداغ خان، ۷۶
 بولود، ۲۹۹
 بەحرالعلوم، ۳۵۴
 بەرزنجى، ۱۸۴، ۴۱۷
 بەكرەبەدولكەرىم ھەۋىزى، ۲۳۵، ۲۴۰،
 ۳۳۶
 بەكرە ئاغا، ۲۳۷، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۸،
 ۲۴۹، ۳۶۱، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۴۱، ۴۴۶
 بەيرەم ئاغا، ۴۶۹

پ

پاشاخان، ٧٩، ٨١

پولاد، ٢٩٩، ٣٠٠، ٣٠١، ٣٠٢

پوور نوسرهت، ٤٣٦

پووره په ريزاد، ٢٩٦

پيرزاده، ٢٢٢، ٢٢٤

پيشه واک، ١١، ٢٢، ٤٤، ١٣٤، ١٤٠، ١٤١، ١٥٤،

١٥٩، ١٩٧، ١٩٨، ٢١٠، ٢٢٠، ٢٤٨، ٢٥٤،

٢٧١، ٢٧٢، ٣٠٤، ٣١٠، ٣٣٤، ٣٣٥، ٣٣٦،

٣٣٨، ٣٥٦، ٣٦٢، ٣٦٣، ٣٨١، ٣٨٣، ٣٨٧،

٣٨٨، ٤٠٠، ٤٠١، ٤٢٠، ٤٢٥، ٤٢٦، ٤٣٢،

٤٣٩، ٤٤٠، ٤٤٥، ٤٤٩، ٤٦٥، ٤٦٨، ٤٧١،

٤٧٣، ٥٣٣

پيشه وهري، ٢٤٧، ٢٤٢، ٣٥٤، ٣٧١

ت

تاجرباشي، ١٤٥

توفيقي تارزهن، ٣٤

توفيقي مهلا سه ديقی، ٢٧١، ٢٧٦، ٥٣٨

تفریسيان، ٢٥٧، ٢٦٠

تلهعت پاشا، ٤١٣

تهلی، ١٢١

تهها که ماليزاده، ٤٦٦

ج

جان چالينکو، ٤١٦، ٥٣٧

جه وانمه ردي، ٤٠٣

جولفايي، ٤٠٤

جه رديس، ٢٨٨

جه لالی نامين بهگ، ٢٦٣

جهليل گاداني، ٣٢٩، ٤٥٤، ٤٨٢، ٥٣٧

جه مال عه بدولناسر، ٤٠٢

ح

حاج سهد پره حمانی سهدی، ٤٣٩

حاجوئاغای هه فيركان، ٢٨٦

حاجی بابہ شيخ، ٢١٠، ٢٣٥، ٣٥٩، ٣٧١

حاجی باقر، ٤٦٩

حاجی باوه شيخ، ٢١٠، ٢٣٥

حاجی بايز ئاغای دييوكري، ١٨٣

حاجی تههای بهزاز، ٢٨٦

حاجی حسن زييري، ٢٥٣

حاجی حهسه نه شهلی، ٣٥١

حاجی حهسه نه شهله، ١٦٩

حاجی خوسره وی، ٣٤٩، ٣٥٠

حاجی پره حمانی چه له بی، ١٧٧

حاجی سالج، ٩٢

حاجی سالجی موشیری، ٣٧٢

حاجی ساله ی شاتری، ٤٣٦

حاجی سه مه د خان، ٨٦

حاجی سهد عه بدوللا نه فهندي، ٣١٨، ٣٦٩

حاجی عه بدوللا، ٢٨٨

حاجی قادری کوی، ٤٣٣

حاجی که ریم شیري، ١٧٦، ٣٢٤

حاجی له تيف، ١٤٦

حاجی مسته فا داودی، ١٠٣، ١١٩

حاجی مسته فا شاتری، ١٣٢

حاجی مشیری، ٦٩، ٩٢، ١٥٥

حاجی نازمی، ٩٢، ٩٣

حامید گه وهري، ٦٠، ١٤٦، ١٥١، ١٦٣،

١٧٦، ١٨١، ٣٤٨، ٣٦٤، ٤٤٠، ٤٥٣، ٤٨٢،

٤٨٣، ٥٣٦، ٥٣٥

حامیدی مازووچی، ٣٦٠، ٤٣٣

حوسنی خانم، ١٣١، ١٣٢، ٣٧٣

حوسین شاتری، ١٣١

حوسین لاسور, ۲۵۹, ۴۳۱, ۴۳۲, ۴۳۳,
 ۴۳۴, ۴۳۵, ۴۳۶, ۴۳۷
 حوسین لبادی, ۱۰۴, ۴۸۲
 حوسین ماملی, ۴۳۳, ۴۳۶
 حوسین مکانیلی, ۴۸۲
 حوسینی حاجیه که لهی, ۱۴۸
 حوسینی حه مهی نالبه ند, ۱۸۵
 حوسینی خال ئاغای, ۱۹۸, ۲۳۸
 حوسینی خالیاغای, ۱۹۸
 حوسینی زیرینگه ران, ۱۳۰, ۱۰۴, ۱۶۰, ۱۷۲,
 ۱۷۶, ۱۸۴, ۱۸۵, ۳۴۶, ۳۵۰, ۳۵۴, ۳۸۰,
 ۳۸۱, ۴۵۳, ۴۷۹
 حوسینی عه بدوللای بیستانچی, ۲۳۷, ۲۳۸
 حوسینی فروهه ر, ۳۴۴, ۳۵۰, ۴۷۹, ۴۸۰
 حیزی توده, ۱۴۸, ۱۵۱, ۱۵۷, ۱۷۰, ۱۸۶,
 ۳۵۱, ۴۶۹, ۴۸۴
 حیزی نازادی کوردستان, ۱۱, ۱۳۰, ۱۳۱,
 ۱۵۱, ۱۵۴, ۱۶۱, ۱۸۵, ۴۵۳, ۴۷۸, ۴۸۱,
 ۴۸۲, ۴۸۳, ۴۸۴, ۴۸۵
 حیسام وه زیری, ۳۴۳, ۳۸۴, ۴۷۷, ۴۸۵
 حه بیبی سابوونچی, ۳۵۰
 حه بیبه زه رد, ۱۸۹, ۱۹۰, ۲۵۸
 حه زه تی شیخ جه لال, ۴۶۶
 حه سه ن قازی, ۱۵۱
 حه سه ن ئاغا میراوده لی, ۵۳۹
 حه سه نی برایمه گۆجی, ۱۴۷
 حه سه نی قزلجی, ۲۹۰
 حه سه نی که بابچی, ۵۷
 حه سه نه شل, ۱۸۶, ۲۰۳
 حه کیم وینه تان, ۱۹۷, ۱۹۸
 حه کیمزاده, ۱۹۸
 حه مه حوسین خان, ۲۱۰, ۲۱۱, ۲۱۶, ۲۱۷,
 ۲۲۳, ۲۲۴, ۲۳۳, ۳۳۶, ۳۸۹, ۳۹۰, ۳۹۱,
 ۳۹۲, ۴۲۹

حه مه شیت, ۱۶۶
 حه مه گاوآن, ۳۰, ۳۱, ۱۰۶
 حه مه گروئی, ۶۰
 حه مه گودیوی که بابچی, ۷۳
 حه مه هه تیو, ۶۰, ۳۶۴, ۳۸۶
 حه مه ئاغای که وره, ۴۲۶
 حه مه ئاقره بی, ۴۳۳
 حه مه تال, ۳۶۴, ۳۸۶
 حه مه چه تر, ۵۰, ۵۳
 حه مه دی سه روکانی, ۴۳۳
 حه مه دی قادری, ۲۹۳
 حه مه دی کا خدری, ۲۹۳, ۲۹۴
 حه مه دی کیسه لان, ۳۵۴
 حه مه دی مه ولودی, ۱۷۰, ۲۴۹, ۳۲۲, ۳۲۳,
 ۳۲۴, ۳۲۵, ۳۲۶, ۳۲۷, ۳۲۸, ۳۲۹, ۳۳۰,
 ۳۳۶, ۳۳۹, ۳۴۱, ۳۴۲, ۳۴۴, ۳۴۶, ۳۴۹,
 ۳۵۰, ۳۵۲, ۳۵۴, ۳۸۳, ۴۰۲, ۴۰۸, ۴۲۴,
 ۴۳۵, ۴۷۲, ۴۷۳, ۴۸۰, ۴۸۲, ۴۸۴
 حه مه دی مه ولودی, ۳, ۱۲, ۱۷, ۱۸, ۲۶,
 ۲۹, ۱۳۰, ۱۳۱, ۱۵۳, ۱۸۳, ۲۱۷, ۲۴۱,
 ۲۴۲, ۲۵۰, ۲۶۶, ۲۸۱, ۲۹۳, ۲۹۴, ۲۹۵,
 ۲۹۶, ۳۱۳, ۳۵۱, ۳۵۹, ۳۶۰, ۳۶۱, ۳۶۶,
 ۳۷۴, ۳۹۳, ۳۹۶, ۴۳۳, ۴۳۵, ۴۳۹, ۴۴۰,
 ۴۵۰, ۴۷۹, ۵۱۸
 حه مه دی مه ولوده چرچی, ۱۸, ۲۰, ۲۵۲,
 ۲۶۵, ۲۶۶, ۲۶۷, ۳۵۶, ۴۳۰, ۴۴۰
 حه مه دی مه ولوده مه نگوری, ۲۹۵, ۲۹۶
 حه مه دی وسو کوتکه ی, ۱۸۳
 حه مه دن ئاغای میرگه سووری, ۲۵۶
 حه مه ده مین تۆرابی, ۳۳۶
 حه مه ده مین خاته می, ۱۷۲
 حه مه ده مین موعینی, ۱۹۶, ۲۰۶, ۴۴۰
 حه مه ده مینی خاته می, ۳۴۴, ۴۸۰
 حه مه ده مینی موعه یینی, ۱۸۸

دوکتور ناسۆ, ۳۲۲, ۳۷۶, ۳۷۷
 دولبه‌ری کا کاغای, ۷۶
 دیاری مه‌حموود زیاد, ۴۲۷
 ده‌رویش هه‌سه‌ن, ۱۲۰
 ده‌رویش عه‌بدوڵا, ۴۷۳

پ

پوفیا, ۹۳
 په‌حمان جوجیله, ۶۶, ۹۳, ۹۹
 په‌حمان شافعی, ۴۵۳
 په‌حمان ئوو‌ه‌یسی, ۴۷۲
 په‌حمان ئیمامی, ۲۹۰
 په‌حمانی زه‌بیحی, ۱۶۲, ۱۹۱, ۳۵۰
 په‌حمانی سه‌دیقی, ۳۵۰
 په‌حمانی سه‌کری, ۱۰۵
 په‌حمانی عه‌له‌وی, ۳۵۰
 په‌حمانی کیانی, ۱۸۲
 په‌حمانه‌ چه‌ته, ۱۵۰
 په‌حیم له‌شکری, ۲۴۴, ۴۸۰
 په‌حیمی سوڵتانیان, ۳۵۳
 په‌حیمی سه‌یفی قازی, ۴۷۱
 په‌حیمی عه‌بدی ره‌زا, ۱۳۴
 په‌حیمی قازی, ۲۶, ۲۵۳, ۳۱۵, ۳۱۷, ۳۶۱
 ۵۳۷, ۵۳۶, ۴۸۳, ۳۷۷
 په‌حیمی گه‌رمینیان, ۱۶۹
 په‌حیمی له‌شکری, ۳۵۰
 په‌حیمه‌ لال, ۹۶, ۹۷
 په‌زا خان, ۳۴۴, ۴۷۹
 په‌زا شا, ۹۲, ۲۳۷, ۳۵۷, ۴۸۱
 په‌زای ده‌لاک, ۲۷۳
 په‌زمئارا, ۱۶۳, ۲۱۵
 په‌سوڵ ئاغا, ۳۳۲
 په‌سوولی نه‌غه‌ده‌یان, ۴۳۳
 په‌شید به‌گ, ۷۴

هه‌مه‌په‌سوڵه‌ که‌پۆ, ۹۷
 هه‌مه‌په‌شید خان, ۲۲۵, ۲۲۶
 هه‌مه‌په‌شید خانی بانه, ۲۲۵, ۴۲۹
 هه‌مه‌لان, ۳۱۲
 هه‌مه‌ی په‌شادی, ۳۶۷
 هه‌ولای بایز ئاغای, ۱۷۷
 هه‌ولائاغای مه‌نگور, ۱۶۸

خ

خاڵۆ قوربان, ۹۱
 خاله‌قی که‌ریمی نه‌حه‌مه‌د جانی, ۱۴۸
 خانانی هه‌رمیله‌ی, ۲۵۱
 خانم و سوڵتانی جووله‌که‌, ۲۰۷
 خانه‌ی ماملی, ۴۳۶
 خورشیدی په‌هه‌بر, ۲۸۷, ۴۳۵, ۴۷۲
 خه‌زآله‌ شیت, ۵۹
 خه‌لیل قه‌ننه‌ کون, ۳۶۴
 خه‌لیل مه‌زن, ۴۱۰
 خه‌پروللا عه‌بدوڵکه‌ریم, ۴۵۷, ۴۶۳

د

دکتوره‌ نه‌سرین فه‌خری, ۳۳۴
 دلشادی په‌سوڵی, ۳۴۶
 ده‌رویش هه‌مه‌دی په‌جه‌ب, ۴۰۷
 دوکتور ناسۆ, ۸۰, ۱۳۱, ۱۴۱, ۱۸۹, ۱۹۹
 ۳۱۴, ۳۲۹
 دوکتور پۆئیندیژ, ۳۳۵
 دوکتور په‌حیمی قازی, ۳۳۴, ۳۷۷, ۴۷۱
 ۴۸۳
 دوکتور عیزه‌ددین مسته‌فا په‌سوڵ, ۳۳۴
 ۴۰۰
 دوکتور عه‌بدوڵپه‌زاق, ۳۶۸
 دوکتور عه‌لی مه‌وله‌وی, ۴۵۴
 دوکتور که‌مال مه‌زه‌هر, ۳۳۴

پەشەى فەللاخى، ۴۳۳

پەننا، ۶۵، ۳۷۸

پەفتىق سالىح، ۶۶۵

پەمىزى ئەفەندى، ۱۲۵

پەمەزان، ۲۱۲، ۳۳۲

ز

زاخارپۇف، ۴۷، ۴۹

زاهىرى بەرگىدروو، ۴۴۸

زاهىرى خەيات، ۲۸۸

زىرپۇبەگ، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۸۰، ۴۴۵، ۴۴۶

زىنەت، ۵۴، ۲۶۳، ۳۵۶

زەكى ئەخمەد ھەنارى، ۴۲۶

س

سابىر ئىسماعىل، ۴۲۶

ساداتى نەقىشەندى، ۳۵۶

سارم خان، ۲۰۱

سارم ئاغا، ۳۰۲

سافى، ۱۲۱

سالىح بېچار، ۱۹، ۵۲۷

سالىح جوجىكە، ۲۴۶، ۲۴۷

سالىح شاتىرى، ۴۷۵

سالىح ئاغاى بارزانى، ۲۴۴

سامسام، ۵۹

ستار ھەمە تايەر، ۲۸۸، ۴۵۰

ستراك، ۴۷۵

سعدى محەممەد على ئاغا، ۲۷۸

سمائىل ئاغا، ۶۲، ۸۵، ۳۱۰

سمائىل ئەفەندى، ۳۹

سمائىلى پىرۋىزى، ۳۵۱

سمائىلە لەگەي، ۸۹

سمكۆ شىكاك، ۶۱، ۸۵

سندوق، ۲۵۸

سەدىقى سىياسەرى، ۴۰۴

سوارەى ئەخمەدى گوللوى، ۱۸۰

سولتان پشتەگورگ، ۳۰۷

سولتان رەشاد، ۳۹

سولتان ئاغا، ۳۰۱، ۴۶۹، ۴۷۰

سولەيمان بەگى بانە، ۴۲۹

سۆفى برايم، ۲۳، ۳۴

سۆفى فەتاح، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵

سۆفى مەولوود، ۶۴، ۱۱۰، ۱۲۲

سۆھارتۆ، ۴۰۲

سىد محمد صمدى، ۳۱، ۴۱، ۴۶، ۴۸، ۵۴

سىد محمد صمدى، ۸۵، ۸۶، ۱۰۳، ۱۳۴، ۱۴۶، ۱۸۱، ۱۸۹

سىد محمد صمدى، ۴۵۳، ۴۸۳، ۵۳۵، ۵۳۶

سىدىقى ئەفەندى، ۴۱

سىف القضا، ۴۷۱

سىمانبەگ، ۲۵۸

سەددام، ۴۴۹

سەدرولئىسلامە، ۱۵۴

سەدرى قازى، ۱۵۴، ۱۵۶، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۵

سەدىقى خاتەمى، ۳۵۲، ۳۵۳

سەدىقى سىدىقى، ۳۳۴

سەدىقى سالىح، ۴۶۵

سەدىقى خاتەمى، ۳۵۲، ۳۵۳

سەدىقى سىدىقى، ۳۳۴

سەردارى بۆكان، ۴۱، ۸۶، ۴۲۲

سەرلەشكر جەھانبان، ۲۶۰

سەرلەشكر ھومايونى، ۲۵۲

سەرلەشكر ئاپرووم، ۲۳۷

سەرلەشكر شوكرى، ۲۷۹، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۹۵

سەرلەشكر غەفارى، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۵۶

سەرلەشكر ئاپرووم، ۲۳۷

سەروان قادىر، ۱۴۸

سەروان كەشاۋەرز، ۳۵۲

سه‌عیدی شیرازی، ۴۲۳
 سه‌عید بابی، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۷۸، ۱۹۲، ۱۹۳
 سه‌عیدزاده، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۴۹
 سه‌عیدی همه‌قاله‌ی، ۲۱۰، ۲۱۱، ۳۵۱
 سه‌عیدی ده‌لاک، ۱۰۸
 سه‌عیدی کاکه‌لاچینی، ۱۹۰
 سه‌عیدی که‌وگیری، ۱۲۵
 سه‌عیدی محه‌ممه‌د علی غابی، ۲۲۷
 سه‌عیدی یوسفی، ۳۵۰
 سه‌فهرخان، ۲۹۹، ۳۰۳، ۳۰۴، ۴۳۰
 سه‌لاحه‌دین قوربانوف، ۴۰۲
 سه‌لیم جه‌وه‌ری، ۸۶
 سه‌ید پیره، ۱۷۷، ۱۸۵، ۲۰۴
 سه‌ید جه‌بار که‌مالیزاده، ۴۶۸
 سه‌ید جه‌عفر جه‌وادزاده، ۲۴۷
 سه‌ید جه‌سن، ۱۳۵، ۳۴۱، ۳۴۲
 سه‌ید ره‌حیمی سه‌ید جامی، ۸۲
 سه‌ید ره‌سوول‌ی بابی که‌وره، ۴۳۷
 سه‌ید ره‌سوول‌ی دیهقان، ۴۳۳
 سه‌ید عه‌بدولعه‌زیزی شه‌مزینی، ۴۶۷
 سه‌ید عه‌بدوللا سه‌ید ته‌ها، ۱۳۷
 سه‌ید علی چل سه‌یدان، ۱۶۳
 سه‌ید علی حیجازی، ۲۶۱، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۸۲
 ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۹۳، ۲۹۹، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸
 سه‌ید قادری سه‌ید جامی، ۸۲
 سه‌ید محه‌ممه‌دی حاجی سه‌ید ره‌حمانی،
 ۴۳۹، ۱۶۹
 سه‌ید محه‌ممه‌دی سه‌ید ره‌حمان، ۱۶۹،
 ۱۷۲
 سه‌ید مسته‌فای سیدی، ۳۴۲
 سه‌ید موسلیح، ۲۸۲
 سه‌ید مه‌حموودی جندوکه، ۳۱۱
 سه‌ید مه‌سعود سه‌عیدی، ۴۱۹، ۵۳۷
 سه‌ید نه‌حمه‌د، ۳۰۴

سه‌یدی زه‌مبیل، ۴۳۳
 سه‌یدی قزلقوپی، ۱۴۷، ۲۱۲
 سه‌یده گوله‌ی سه‌مه‌دی، ۲۹۰
 سه‌یفولقوزات، ۴۲۰
 سه‌یفه‌دین خان، ۴۱

ش

شاشان، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۵۲، ۵۴، ۵۶، ۶۸، ۷۰،
 ۷۷، ۸۱
 شوخه‌ی چاپچی، ۱۱۰
 شیخ حه‌سه‌نی غه‌وسابات‌ی، ۴۰۷
 شیخ ره‌شید، ۲۶۳
 شیخ سوله‌یمان، ۲۵۶
 شیخ عوبه‌یدیللا شه‌مزینی، ۴۶۷
 شیخ عوبه‌یدیللا‌ی زینوی، ۴۶۷
 شیخ عه‌بدولره‌حیم شه‌مه‌دینی، ۴۲۱
 شیخ عه‌بدوللا، ۸۶، ۳۷۰
 شیخ عه‌لاوه‌دین، ۲۸۲، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸،
 ۴۶۶
 شیخ عه‌لائه‌دینی نه‌قشبه‌ندی، ۱۲
 شیخ له‌تیف، ۱۸۴، ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۹۰، ۲۹۱،
 ۳۱۷، ۳۲۵، ۳۵۸، ۳۶۶
 شیخ محه‌ممه‌دی عه‌ل‌یالی، ۱۵۳
 شیخ مه‌حموود، ۳۷۰
 شیخ نه‌حمه‌د مه‌لا، ۲۵۶
 شیخ بابا، ۴۱۸، ۴۱۹
 شیخی بورهان، ۱۴۵، ۴۲۰، ۴۲۱
 شیخی ته‌ویلله، ۴۲
 شیخه‌ی چارویدار، ۱۲۸
 شیرکو هه‌ژار، ۲۰، ۶۱، ۶۲، ۲۸۶، ۵۳۵، ۵۳۷
 شیروان زیاد، ۴۲۷
 شه‌بوستهری، ۲۲۱
 شهریف عه‌زیمی، ۴۲۴
 شهریفی ره‌حیمه‌ که‌ری، ۱۵۴

شه‌هایی به‌رده‌زهرده, ۳۷۱
شه‌ونم, ۳۹۰

ص

صفرخان قهرمانیان, ۳۰۱, ۳۰۳, ۳۰۴, ۴۳۰,
۵۳۷

ع

عبداللہ بن علی, ۴۵۶

عزیز یوسفی, ۴۳۳

عشق خان, ۳۲۷

عزیزی قادر حه‌یرانی, ۴۰۴

عومهر خان شکاک, ۴۲۹

عومهر ده‌بابه, ۴۵۵

عومهر ناجی به‌گ, ۴۰

عومهر ئاغا, ۳۱۱

عیزت سلیمان به‌گ, ۴۷۳, ۵۳۸

عیزت عه‌بدولعه‌زیز, ۴۵۷, ۴۶۳

عیسا, ۳۰۱, ۳۰۳

عه‌بدولرهمان بارزانی, ۲۴۰

عه‌بدولرهمانی زه‌بیجی, ۳۴۹, ۳۵۰, ۳۶۰,

۴۷۳, ۳۸۷

عه‌بدوللا بارزانی, ۳۵۵, ۳۸۵

عه‌بدوللا برایم شه‌مزینی, ۱۵۴

عه‌بدوللا ئیسحاقی, ۴۳۵

عه‌بدوللا ئه‌حمه‌د ره‌سول پشه‌ری, ۲۲۳,

۲۲۷, ۲۴۰, ۲۴۱, ۲۴۵, ۲۴۹, ۳۴۰, ۴۴۵,

عه‌بدوللا به‌گ, ۴۲۹

عه‌بدوللای شه‌مامی, ۳۹۵

عه‌بدوللا یوف, ۱۷۸, ۱۹۲

عه‌بدولی که‌رباسی, ۳۵۰

عه‌بدولئاغا, ۲۴۱

عه‌بدولئیللاه, ۴۵۶

عزیز زه‌ندی, ۱۵۱, ۱۸۵, ۱۸۶, ۴۵۳, ۴۸۲,

۴۸۴

عه‌زیز شهریف, ۴۰۱

عه‌زیز فه‌ره‌اد, ۳۲۲, ۳۲۴

عه‌زیز ئاغا, ۸۱, ۳۵۱

عه‌زیز ئالمانی, ۱۵۱, ۱۸۵, ۳۴۹, ۳۵۱, ۴۵۳,

۴۸۲

عه‌زیزی حاجی سه‌دیقی, ۷۶

عه‌شه‌هی میزی, ۳۴۷

عه‌لائه‌دین سه‌جادی, ۴۱۹, ۵۳۷

عه‌لی به‌گه‌خره, ۲۶۵

عه‌لی تووتنجی, ۳۲۴

عه‌لی چایچی, ۱۹۰

عه‌لی خوسره‌وی, ۴۷۲

عه‌لی ریحان, ۱۲۸, ۱۶۲

عه‌لی ریحانی, ۳۸۰

عه‌لی ره‌حمه‌تی, ۱۷۵

عه‌لی زه‌ندی, ۴۷۹

عه‌لی عه‌جه‌م, ۳۵۴

عه‌لی قازی, ۳۰۶, ۳۸۳, ۴۰۸, ۴۷۲

عه‌لی که‌ریمی, ۱۶۱, ۱۸۵, ۲۵۳, ۳۶۰, ۴۷۳,

۴۸۱, ۵۳۶

عه‌لی که‌لاویژ, ۳۱۵, ۳۲۸, ۳۳۴, ۳۶۶, ۴۰۰

عه‌لی مه‌حموودی, ۳۵۰, ۴۲۳

عه‌لی ئاغای حاجی ئیلخانی, ۸۰

عه‌لیره‌زاخانی چارداوه‌پوو, ۲۲۰

عه‌لی‌یوف, ۱۵۲, ۱۸۹, ۱۹۶, ۱۹۹, ۲۰۳,

۲۰۴, ۲۰۷, ۲۰۸

عه‌ولای عه‌لی پشی, ۴۳۴

غ

غولام حوسین, ۱۸۲

غولام ره‌زا حه‌سه‌نی, ۴۴۶

غه‌فوری فاته‌گری, ۱۲۷

غه‌فوری فه‌تاحی فه‌یزی, ۲۲۸

غەفوری مەحموودیان، ۲۲، ۲۱۰، ۳۵۱
غەنی بلووریان، ۶۰، ۱۸۱، ۲۹۸، ۳۱۴، ۴۵۳

ف

فاتمە خانم، ۱۴۸
فارس، ۲۰، ۲۲۴، ۲۶۸، ۲۹۹، ۳۳۲، ۳۵۴
فازل، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۸۳، ۲۸۴
فایەق، ۲۷۹، ۴۰۱
فریدون حکیمزادە، ۴۱، ۴۴، ۴۶، ۶۰، ۹۱،
۱۲۳، ۴۱۹، ۵۳۵
فەتخە بەگ، ۱۱۷
فەقئ ئەحمەدی عەلاف، ۱۱۲
فەھمی، ۱۶۳

ق

قادر سێلە، ۸۶
قادر لەپە، ۱۲۲، ۱۲۳
قادر ئاغا، ۱۷۴
قادری قادری، ۳۴۴، ۴۸۰
قادری مودەرەسی، ۳۵۰
قادری مودەرەسی، ۳۴۴، ۴۸۰
قادری مەحموودزادە، ۳۱۴، ۳۶۶، ۳۷۰
قارەمان، ۱۱، ۱۶، ۲۱، ۶۱، ۲۰۰، ۳۸۳، ۳۸۸،
۴۶۴
قازی تەھا، ۱۹۰
قازی عەلی، ۹۰، ۱۰۶، ۱۴۱، ۱۶۵
قازی فەتاح، ۴۴، ۴۱۶
قازی موغینی، ۱۰۶
قازیزادە، ۱۷۳، ۱۷۶، ۱۷۷
قاسم ئاغا ئیلخانیزادە، ۱۶۴
قاسملوو، ۲۵۸، ۲۵۹، ۴۳۴، ۴۷۰، ۵۳۷
قاسمی قادری، ۳۴۹
قاسمی ئەحمەدی، ۳۵۴
قاسمە لال، ۳۲، ۳۳

قالە تەگەرانی، ۳۷۱
قولی خانی نەغەدە، ۲۷۹
قولی یۆف، ۱۵۱، ۱۵۲
قەرەنی ئاغا مامەش، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۵،
۴۴۰

قەمەرتانج، ۴۶۹

ک

کافیە، ۴۰۳
کاک مامەندی کولیچی، ۱۴۳
کاكاغا، ۳۱، ۲۲۳
کاگە پەحمانی گەنەداری، ۲۵۱
کاگە پەشی دارۆغە، ۳۱
کاگە زیاد، ۲۶۱، ۲۸۲، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۵۱
کاگە مری چاپچی، ۱۱۲
کاگە مین، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۶۴، ۴۷۸
کاگە لالا ئاغا، ۳۳۷
کشوهر لەلاهی، ۴۲۲
کۆری پەش، ۳۰۶، ۴۰۸
کیپلینگ، ۲۰، ۵۳۲
کەبیری، ۲۲۱
کەریم جانگیر، ۱۶۸
کەریم خوسرەوی، ۱۹۹
کەریم زەند، ۳۶۳، ۵۳۷
کەریم هەتیو، ۶۰
کەریم ئاغا، ۱۶۳، ۳۱۱
کەریمی حیسامی، ۳۳۹
کەریمی زارایە، ۳۰۱، ۳۰۲
کەمال عەبدوڵاهی، ۱۱، ۴۳۹
کەمالیزادە، ۲۹۹، ۴۶۶

ک

گودەرز، ۴۵۱
گوهرتاج، ۴۳۰

ل

لاولاه كوئر، ۱۲۵

م

مارشيمون، ۶۱، ۶۲

مارف هه ته مي، ۱۳۶

مارفي پوورزه ريفي، ۳۵۱

مارفه كه چهل، ۳۷

ماكسيم گوركى، ۲۱

مام هه سه ني كورى سه يد كه ريمي، ۲۴۸

مام روسته م، ۳۵۳، ۳۶۴

مام فهره ج، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۹

مام وسووى قه ساب، ۱۲۳

مام نه للاي بيستانچي، ۷۴

ماموستا عوله ما، ۱۸۵، ۲۵۳، ۳۶۰، ۳۸۷

۳۸۸، ۴۷۳، ۴۸۱، ۴۸۲، ۵۳۶

ماموستا قانع، ۲۵۵، ۴۴۸

ماموستا هه ژار موكر ياني، ۱۳۱، ۲۹۹، ۳۶۰

۳۶۶، ۳۹۶، ۴۷۲

مامى خوى، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸

مامى گون، ۷۰

مامه جه ليل، ۱۳۸

مامه غه ني، ۱۴۳، ۱۴۸، ۱۵۴، ۱۵۷، ۱۷۰

۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۵، ۱۸۰، ۱۹۶، ۲۴۰، ۲۹۸

۳۲۹، ۳۶۴، ۳۷۹، ۴۷۸، ۴۷۹

مامه ندى شيرواني، ۲۵۶

مامه ي سادق، ۲۷۶

محمد بانه اي، ۲۹۷، ۳۵۶، ۴۶۸، ۵۳۷

محمود خان، ۱۰۵

محه ممه دي هيندوه ش، ۴۰۶

محه ممه دي ره ياني، ۴۷۸

محيدين بارزاني، ۲۳۸

محيديني تايشي كولليران، ۴۰۶

محه ممه دي توفيق وردى، ۲۶۸، ۴۴۷

محه ممه دي توكمه چي، ۴۲۵

محه ممه دي رهزا سه يفي قازي، ۱۷۲، ۳۸۹

۵۳۶

محه ممه دي سميل، ۲۹۰

محه ممه دي سه قزي، ۴۶

محه ممه دي شاپه سه ندى، ۲۹۸

محه ممه دي قادري، ۴۵۴

محه ممه دي مه حموود قودسي، ۲۶۲، ۴۵۷

محه ممه دي نازمي، ۲۱۵

محه ممه دي وردى، ۲۶۸، ۲۶۹، ۴۴۷

محه ممه دي ياهوو، ۱۸۶، ۴۴۹

محه ممه دي يوسف، ۳۰۸

محه ممه دي ئيسحاقى، ۴۳۵

محه ممه دي ده لي، ۱۲۵، ۱۲۶

محه ممه دي خزري، ۱۶۸، ۴۳۷، ۵۳۸

محه ممه دي ده رمانفروش، ۱۵۴

محه ممه دي پراتب، ۱۱

محه ممه دي پراتبي، ۱۱

محه ممه دي عه ولا چه په، ۳۳۹

محه ممه دي غولامي قه ساب، ۱۸۳

محه ممه دي ماملتي، ۶۵، ۱۵۱، ۴۷۲

محه ممه دي نانه وا، ۲۱۵

محه ممه دي ياهوو، ۱۶۰، ۱۸۶

محه ممه دي مه نگوپري، ۱۵۴

محه ممه دي توفيق وه ردی، ۳۶۳

محه ممه دي ره سوولي وه ته ميشي، ۳۵۰

محه ممه دي بابانزاده، ۳۵۰

محه ممه دي سه ليموكه ي، ۳۵۱

محه ممه دي علمي، ۳۵۰

محه ممه دي قاسمي، ۳۵۰

محه ممه دي نانه وازاده، ۳۵۰

محه ممه دي ياهوو، ۳۵۰

محه ممه دي نه سحابي، ۳۵۰

محه ممه دي ميني خاته مي، ۳۵۰

مینہ خالندی, ۱۸۱, ۲۰۷	محہ مدہ مینی شہرہ فی, ۳۵۰
مینہ ی عہ لی ناغای, ۳۰۱	مرادی رہ زماوہری کرماشانی, ۳۶۶
مہ جیدی کہ رباسی, ۱۷۷	مرادی ناشہ خالی, ۳۱۳
مہ حکہ مہ ی قازی, ۱۴۱, ۹۰, ۳۵۰, ۳۸۰	مستہ فای یاوہری, ۴۰۶
مہ حموود سہ قزی, ۹۹	مستہ فا خوشناو, ۲۲, ۲۲۶, ۲۲۷, ۲۳۰, ۲۳۲
مہ حموود عہ زیمی, ۴۲۳, ۴۲۴	۲۳۵, ۲۴۵, ۳۳۲, ۳۵۱, ۴۲۶, ۴۵۷, ۴۶۲
مہ حموود ناغای ہیرۆ, ۳۴۲	۴۶۳, ۴۶۴, ۴۷۹
مہ حموود خانی دزلی, ۴۲۹	مستہ فا دادار, ۲۵۹, ۴۳۱, ۴۳۴, ۴۳۸
مہ حموودی عہ زیمی, ۷۳, ۱۰۰, ۱۱۰	مستہ فا سولتانی, ۱۶۲, ۱۷۱
مہ حموودیان, ۲۲, ۱۸۵, ۱۸۶, ۱۸۷, ۱۸۸	مستہ فا شہ لماش, ۳۲۸
۱۹۰, ۱۹۷, ۲۱۰, ۲۱۱, ۲۱۲, ۳۵۲, ۴۳۹	مستہ فای حاجی قادر, ۹۱
۴۸۲	مستہ فای خانہ, ۲۴۱
مہ شہدی سہ لیم خان, ۲۰۰, ۲۰۱, ۲۰۲	مستہ فای داودی, ۱۲۰
مہ لا برایم, ۱۵۶	مستہ فای زینہ تی, ۱۵۸, ۱۷۸, ۲۹۳, ۳۱۰
مہ لا حوسین, ۲۹۴	مستہ فای کوپری مرادی بہ فر فروش, ۳۰۵
مہ لا حہ سہ ن, ۲۹۴	مستہ فای وسو و قہ ساب, ۱۶۹
مہ لا خلیل گوپرہ مہر, ۱۲۹	مہ جید قوباد, ۴۰۶
مہ لا رہ حمانی سہ درولعولہ ما, ۱۸۵	موتہ لیبی عابید, ۹۲
مہ لا رہ حمانی گہ ورہ, ۸۳	مونته قیمی قازی, ۴۳۴
مہ لا سہ لیم, ۷۲	میرحاج بالہ کی, ۴۶۵
مہ لا عہ بدولرہ حیمی سابلأغی, ۴۲۳	میرزا برایمی گہ ورک, ۱۷۰, ۱۷۳
مہ لا عہ لی, ۸۳	میرزا حہ مدہ مینی کوپہ, ۲۸۲, ۴۵۱
مہ لا غہ فوری کولیجی, ۸۹	میرزا رہ حمہ تی شافعی, ۱۸۷, ۲۱۴, ۲۵۲
مہ لا قادری لاجینی, ۴۳۳	میرزا سألحی نازان, ۴۰۳
مہ لا قادری نانہ وہ, ۲۸۶	میرزا عہ بدوللا حاجی سألحی, ۹۸
مہ لا کہ ریم, ۶۳, ۶۴	میرزا فہ تاحی قازی, ۱۰۳
مہ لا محہ ممہ دی دریکہ, ۱۴۱	میرزا قادر, ۱۴۸, ۳۲۴, ۳۷۲, ۴۴۳
مہ لا محہ ممہ دی موعتہ مدہ, ۷۴	میرزا کہ ریمی شاتری, ۱۳۱, ۱۴۵, ۳۷۳
مہ لا مستہ فا بارزانی, ۲۱۷, ۲۴۲, ۲۵۳, ۲۵۹	میرزا محہ ممہ دی تابانی, ۱۰۵
۳۱۴, ۳۳۱, ۳۷۷, ۴۲۹, ۴۴۳, ۴۵۷, ۴۵۸	میرزا مہ حموودی حہ مامچی, ۹۸
۴۶۱	میرزا نہ حمہ دی گوئہ ندامی, ۱۱۹
مہ لا ہادی, ۵۶	میرزای بلووری, ۲۵۲
مہ لا وسو و, ۶۰, ۴۲۰	میرزای رہ شیدی, ۳۶۳
مہ لا نہ حمہ د نیوچاوانی, ۴۴۹	میرسولتان, ۴۶۹

هۆمه ر پاشای جهنگه ل، ۳۵۳، ۳۶۴
هیمن سهیدی، ۴۴۴، ۵۳۹
هیمن موکریان، ۳۶۲، ۵۳۶
هه باسه کورد، ۱۷۸
هه مزه ناغا، ۱۵۵، ۱۵۸

و

وریا ماملی، ۳، ۴، ۱۹، ۲۲، ۳۲۲، ۳۵۶
وینه تان، ۳۲، ۱۹۷
وه ره هرام، ۴۲۲، ۴۳۶
وه ستا بیهجهت، ۲۷۱، ۲۷۶، ۲۷۷
وه ستا حه سه نی میعمار، ۱۱۷
وه ستا قادری به ننا، ۲۲۵
وه ستا محه ممه دی تۆکمه چی، ۱۸۲
وه ستا مه جیدی خه یات، ۴۲۳
وه ستا نه سرووللا، ۲۷۱
وه فایی، ۴۲۳
وه کیل باش، ۱۳۶
وه هاب ناغای بیشۆک، ۴۶۵
وه هابی بلووری، ۲۲، ۲۳۰

ی

یوسف خان، ۱۰۷، ۲۲۵
یوسف ریزوانی، ۱۸۵، ۲۵۳

مه لاره حمانی گه وره، ۱۰۶
مه لای عه بدوللای داودی، ۳۵۰
مه لیک فه یسل، ۴۵۶
مه لیکزاده، ۸۵، ۸۶، ۵۳۶
مه مه د خان، ۹۱
مه مه دی شیروانی، ۲۸۱
مه نافی که ریمی، ۴۴۹

ن

ناسر باباخانی، ۱۵۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۵۳۷
نوری به گ، ۲۶۰
نه جمه ددین ته وحیدی، ۱۶۱، ۳۶۰
نهقی خان، ۴۲۸
نه ماز عه لی یوف، ۱۹۶، ۲۰۴، ۲۰۸

ه

هاشم فه ره اد، ۴۵۳
هاشم ئوف، ۳۵۲
هاشمی به زاز، ۴۵۲
هاشمی حوسینزاده، ۲۵۳
هاشمی خه لیل تالانی، ۱۷۲
هاشمی کورد، ۲۱۰، ۲۱۱، ۳۵۱، ۴۵۲
هاشمی گه رمینی، ۱۸۹، ۱۹۷
هاشمه کویر، ۱۲۸

ئەو كۆتۈپىيە لە بەر دەستتانه، بەشېكە لە بېرەو ھەريەكانى كاپىتان ھەمەدى مەولوودە چرچى
 كە پاش تىپەربوونى ۴۲ سال لە مەرگى خۇيان بلاو دەكرىتەو. بەرپىزان لە سەردەمى پىش
 شەرى يەكەمى جىھانى را بۆمان دەگىرپىتەو تا پەشەكوژى خەلكى مەھاباد لەلايەن
 لەشكرى پووسى تىزارىيەو. لە زۆر بابەتى گىرگى تر دەدوئ كە بە چاوى خۆى دىتوونى.
 لە سەردەمى كۆمارى كوردستاندا پلەى بۆ كاپىتان بەرز دەپىتەو و راستەوخۆ لەلايەن
 پىشەوا قازى مەمەدەو ئەمرى وەرگرتو و بە خۆى و بە پىشمەرگەكانى، وەك فیدايى
 بۆ كۆمارى كوردستان چاويان لىدەكران و دژوارترین ئەركەكانيان پىدەسپاردن.
 بېرەو ھەريەكانى لەو بارەو پېن لە زانىارى نەبىستراو و تازە و دەگمەن كە تىيدا دەچىتە
 ناو ناخى رووداوەكان، كەمايەسىيەكان، گومانەكان و ئازارەكان. كەس ھەلناپوئىرى و
 راستگويانە ئەسكوئ لە بنى مەنچەل دەدا و بەرە لەسەر ھەتيو ھەلدەداتەو.

BEING A KURD

A CHAPTER OF CAPTAIN
 HAMADI MAWLUDI'S
 MEMORIES

Revalidation and Compilation by:
WIRYA MAMLE

ISBN 978-91-89439-56-6

